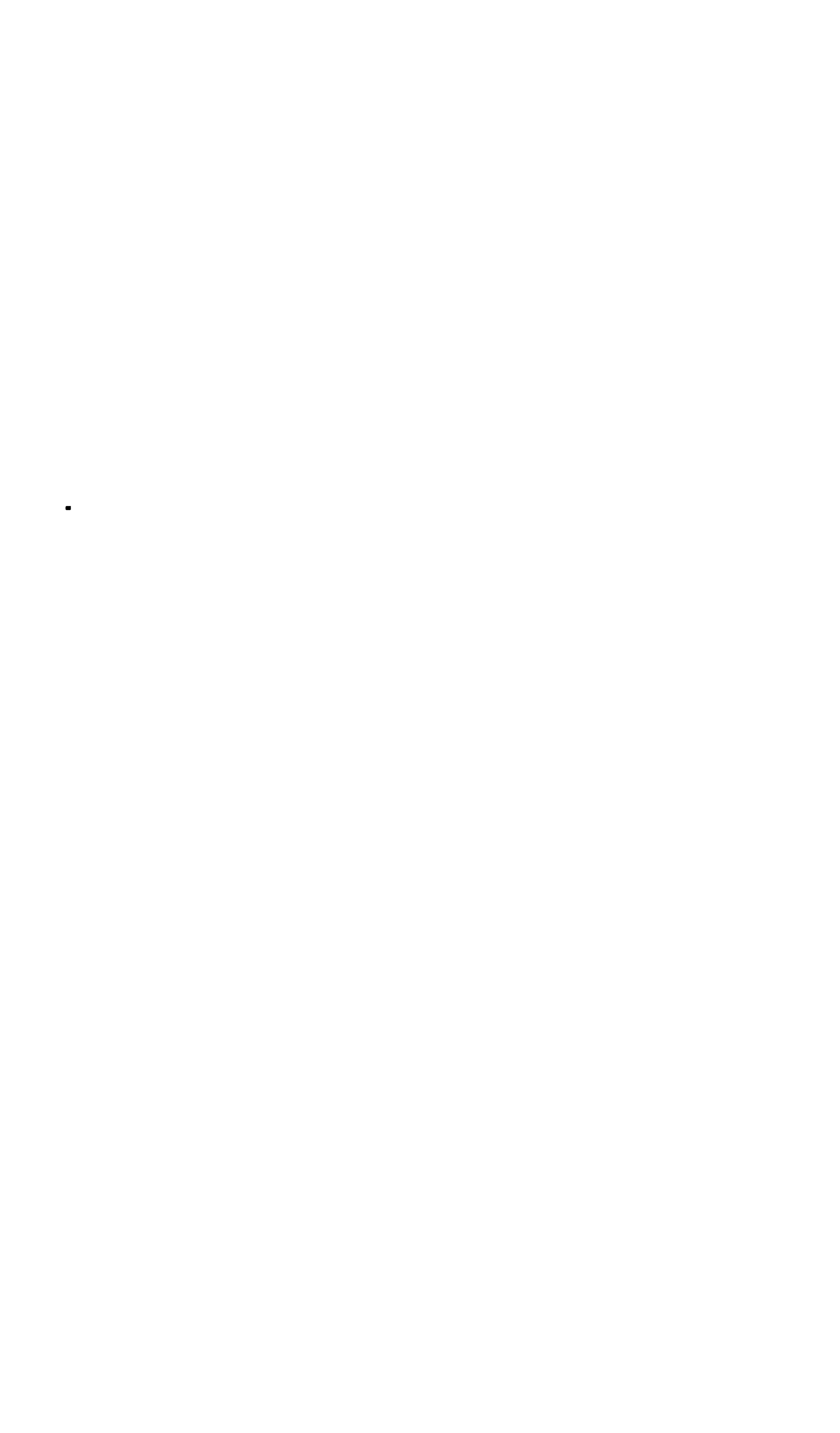

SOPHOCLIS

TRAGOEDIAE

EX RECENSIONE

GUILELMI DINDORFII.

EDITIO SEXTA

QUAM CURAVIT BREVIQUE ADNOTATIONE INSTRUXIT

S. MEKLER.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIX.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

HERMANNO BONITZIO

IOANNI VAHLENO

S.

Praefatio editionis sextae.

Cum redemptor honestissimus me invitasset, ut novam Sophoclearum fabularum a Gu. Dindorfio editarum recognitionem providerem, quid potissimum in opera nequaquam facili praestare et deberem et possem consideranti summa rationis ac diligentiae non tam in verbis poetae qualicumque auxilio limatioribus exhibendis contineri visa est quam fundamento artis criticae in Sophocle exercendae, quod a viro illo de poeta eximie merito pridem iactum necdum conlabefactum cognoveram, pro tenui parte stabiliendo. quamvis enim sint qui subtilius iudicium adhibentes e libro antiquitate insigni eoque praestantissimo L (Laur. plut. XXXII, 9) reliquos vel omnes vel plerosque derivari posse praefracte negant, ab hoc uno codice quicumque fabularum recensendarum operam navet in lectionum dissensione necessario proficisci nemo infitiatur: adeo manifestum omnium librorum in lacunosis locis consensum deprehendimus, adeo deteriorum librorum et manuum in illo correctricum sublestam fidem, quibus leviorum tantum mendorum qualia prima codicis Laur. manus sexcenties committit correctio debeatur, cum in depravatissimo quoque loco redintegrando nihil nos iuvent. viam igitur ab eruditissimis criticis praemunitam ingressus ad illius libri exemplar pleraque redegi quae correctionibus de manu secunda vel aliunde depromptis omnino non egere videbantur: quamquam loci aliter comparati non defuere, quorum emendationem a Dindorfio modo probatam modo spretam libri deteriores ex parte nuper excussi suppeditant. quanta autem cautione opus sit, ubicumque optio datur utrum correctiorem scripturam ex his subsidiis adripias an primariam in Laur. amplectaris ceterum vitiosam, cui tamen interdum multo lenior medicina

succurrat, cum alii loci permulti argumento sunt tum qu exempli causa doceat Aiacis v. 149, qui, cum ante Nauckii vulgatum esset εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς, revoc πάντων quod in codice exstat genuinam formam εἰς ὦ φέρει πάντων Ὀδυσεύς induit. itaque codicis vestigia p mentes iam alii bonarum lectionum memoriam levide mendo oblitteratam eruerunt, ut spes non desit ad corrupt las usque ad hunc diem verborum contextum inquinant aliquando expediendas: pauca proprio Marte novavi, si in lectionum locum e codicibus in proecdosi vulgataru sive correctionum in eandem receptarum aliae correcti nes, quas ipse invenissem vel ab aliis acceptas a quantulum recoxissem, cum aliqua probabilitatis spec substitui posse visae sunt. et illuc quidem Ai. 461. 51 670. 876. 923. 1096. El. 219. 325. 533. 727. 74 1314. Oed. R. 360. 438. 906. 1208. 1383. Oed. C. 51 755. 1510. 1604. Ant. 356. 782. Trach. 175. 256. 66 781. Phil. 782, huc pertinent Ai. 405. El. 818. 109 Oed. R. 1512. Oed. C. 243. 307. 547. 1021. 113 Ant. 351. Phil. 187. 1100. earum autem correcti num quae aliis debentur numerum vel triplicare poterar nisi tironum potissimum gratia, cum plurima quintae priorum editionum exempla etiamnunc in scholis ferantu ad eas hanc quoad fieri posset conspirare maluissen quae lyricarum quoque partium discriptionis ubique fe intactae necnon argumentorum in universum non mutatoru causa fuit, etsi nunc cum opus absolutum est paenit quod Electrae argumentum secundarium antiquae doctrina prorsus expers non removi. quodsi vero in poetae verbi recensendis a Dindorfio longius recedere nolui, cum multi quidem multorum periclitationibus Sophocles paene obrutu iaceat, nec tamen cuiusvis loci vitiati emendatio succes serit quam quis contextui inserere audeat, rei ipsius ex cusationem habeo: nec magis eam rationem qua usus com plures correctiones ex Musgravii Brunckii Hermanni auc toritate a Dindorfio repositas vel ab ipso prolatas retinu quamvis non satis certas, perspicuitati tamen utiles, al

iis improbatum iri spero, qui quam angustis finibus lectionum delectus contineatur ipsi sint experti. praeterea ex earum correctionum numero quas Dindorfium in editionem minorem iteratam aliquando recepturum fuisse adnotationibus Oxoniensibus et Poetarum Scenicorum editione conlatis concludi poterat, probabiliores elegi: orthographica ipsius et fratris praecepta secutus codice invito magnam partem servavi, alia ad normas a Blaydesio Kirchhoffio Nauckio Wecklino propositas redigenda, nonnulla ad codicis fidem exprimenda censui. versuum vel uncis inclusorum vel in paginarum calce exsulantium partem penitus abieci, partem immerito in suspicionem vocari ratus in genuinorum numerum adsciscere non dubitavi, in interpolatione statuenda ipsemet parcus: nam Ai. 835 sq. omnino abhorrere τὰς ἀεὶ παρθένους a vindictae mentione iam alii suspicati sunt, non recte tamen corrigendo salutem petiverunt. idem fere tribus locis Oed. R. 541, 943 sq., Ant. 392 sqq. factum: e quibus is quem primo notavi non cum interprete anonymo corrigendus videtur, sed ex scholio aliquo in margine adscripto quod τυραννίδα continuerit repetendus, reliqui quamvis diversa seu interpretationis seu correctionis adiumenta anquisita sint, pro sententiae fatuitate verborumve stribligine vereor ne plane falsario inducendi sint, et in Antigonae quidem loco iam Nauckius praeivit.

En cur hanc editionem, cum amplius quadringentis locis, rerum videlicet minutarum quales ad orthographiam et distinctionem spectant ratione non habita, a quinta differat, neque nimis a communi recensionis principio deflectere idemque plus quam semel paullo accuratius effingere adseverem: cuius rei testimonia praeter ea quae iam dixi adferre libet Ai. 799, ubi Bothianae Bergkiana, El. 47, ubi Reiskianae Vahleniana correctio praeferenda videbatur, eiusdem fabulae 746. 1304. Oed. R. 229. 478. 1090. 1100 sq. 1336. Oed. C. 121 sq. 174 sq. 247. 1169. Ant. 110 sqq. 519. 606 sq. 674. 1166. 1289. Trach. 98. 331. 644. 956. 988. 1032. Phil. 491. 696. 1132. 1455.

Quo vero expeditiore conspectu potior lectionis varie perlustrari posset, Dindorfianae Praefationi quam : editioni quartae praemiserat, eruditionis plenae mea a taria apte interponi non posse ratus adnotation criticam, selectam quidem sed ad eorum quorum inter usum idoneam, addere malui, in qua quibus siglis u sim, indiculus quem subicio enarrat.

L (L pr.) primaria scriptura,
L^{1} correctio ab ipso librario facta.
L^{Σ} eius qui scholia adscripsit, quem sunt q eundem esse atque L^{1} censent,
L^{2}, L^{3} posteriorum manuum correctiones, int quas qui librum excusserunt,
L^{a} (perantiquam, antiquam), L^{r} (recentiorem),] (recentissimam) dignoscere sibi visi su
r lectio e recentiorum librorum consensu aut u alterove ducta.
* littera sive signum erasum.

L^{Σ} passim ineptias vendit, quas quamvis sollemni sig γϱ. insignitas neglegere satius duxi, perinde quaeda minuta velut λεύσειν, ὅϑ' οὕνεκα, ἄϱα ubi ἆϱα, νῦν u νυν, οὕνεκα ubi εἵνεκα requiritur, οἰκτείϱειν, ϑώϋξεν τίμη sine coronide, εὑϱέϑη: personarum vices aut omissas a perperam notatas perpaucis locis exceptis non attuli.

Emendationum auctores eos qui primi eas protulere i dagare studui, interdum duo nomina adposui quorum co sensio quodammodo coniecturae commendatio esset.

Unum restat ut Theodoro Gomperzio et Otto Hensio, qui coniecturas benigne mecum communicav runt, et Rudolfo Prinzio, cui accuratiorem nonnullaru codicis L scripturarum notitiam debeo, publice grat agam quam maximas.

Scribebam Idibus Febr. MDCCCLXXXV.

Adnotatio critica.

ΑΙΑΞ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ accedit ex r

V. 2 *θήραν τιν' ἑ. ἀ. πειρώμενον* Lugebilius 9 *ἀνὴρ* Brunckius: *ἀνῆρ* L 23 *τρανόν* Nauckius 28 *νέμει* r: *τρέπει* L 33 *ὅτου* L corr., *ὅπου* pr., ut videtur 40 *ὧδ' ᾖξεν* (*ἦξεν* L): *ἤμαξεν* Bergkius, *ᾔχμαζεν* Wecklinus 44 *ἦ καί*: *ἦ γὰρ* Lobeckius *βούλευμ'* r: *βούλημ'* L 49 *καὶ δή*: *ἤδη* Nauckius 50 *μαιμῶσαν*: *διψῶσαν* L^{Σ}, *μαργῶσαν* Nauckius 51 *ἀπείρξω* L^{r} 52 *λήμας* Madvicus: *γνώμασ* L *τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς* suspectum: *φορᾶς* Reiskius, *φθορᾶς* Rauchensteinius. an *τῆς ἀνηφαίστου πυρᾶς* i.e. *caedis?* 57 *παρὸν* L^{Σ}, *ἑλὼν* Morstadtius 58 *ἄλλοσ' ἄλλον* Wunderus, *ἄλλον ἄλλοσ'* Nauckius *ἐμπίτνων* (*ἐμπιτνῶν* L^{r}) Elmsleius: *ἐμπίπτων* L 60 *εἰς ἕρκη κακά*: *εἰσ ἐρινῦν κακήν* L^{Σ}, unde *Ἐρινύων ὤτρυνον εἰς ἕρκη κακά* Hermannus 61 *πόνου* r: *φόνου* L 68—70 del. EReichardus 70 *ἀπείρξω* L^{r} 71 *αἰχμαλωτίδας* r: *αἰχμαλώτιδασ* L 74 *ἔξω*: *σφ' ἔξω* L^{n} 75 *ἀρεῖ* Schneidewinus: *ἄρηισ* L 80 *ἐν δόμοις* L^{n}: *ἐσ δόμουσ* L, unde *τόνδ' ἔσω δόμων* Hartungus 82 *φρονοῦντι τοί νιν* Heimsoethius 96 *τὸ μὴ οὐ* Hermanno praeeunte Nauckius 98 *οἶδ'* L pr. Erfurdtius 99 *ἄνδρες* Brunckius: *ἄνδρεσ* L *ξυνῆκ' ἔπος* Meinekius 102 *ἕστηκεν* L 104 *ἔγωγ'· Ὀδυσσέα* (*Ὀδυσσῆ* Nauckius): *ἔγωγ' Ὀδυσσέα* Wolffius, *Ὀδυσσέα 'γὼ* D. 108 *ἑρκεῖον* Elmsleius: *ἑρκίον* L 110 *φανῇ* Bothius, *δαμῇ* D.: *θάνηι* L 112 *ἐγώ σ'* r: *ἔγωγέ σ'* L, unde *ἔγωγέ σ' εὔχομαι* Schneidewinus 115 *ἐννέπεις* L^{Σ} 116 *σοὶ δὲ τοῦτ' ἐφίεμαι* Bergkius, *σοὶ δ' ἐφίεμαι, θεά* D.: *τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι* L 122 *ἔμπας* schol.: *ἔμπησ* L 130 *ἢ χειρὶ σωκεῖς* Nauckius 131 *ὡς ἦμαρ ἓν* Burgesius 135 *ἀγχίαλον* Bothius 137 *ζαμενὴς πληγὴ Διὸς ἢ* Herwerdenus 143 *ἱππόνομον* Heathius, *ὁπλομανῆ* MSchmidtius 145 *βοτὰ* r: *βωτὰ* L 149

πάντων Ὀδυσεύς Nauckius, πᾶσιν Ὀδυσσεὺς r: πάντων σεύσ L 153 τὸ σοῖ σ' L pr. 154 ψυχᾶν Nauckio suspe 155 ἁμάρτοι Lr Campbellius 167 ἐπέδραν L pr., ut vi 169 αἰγυπιὸν δ' Dawesius: αἰγυπιὸν L ὑποδείσαντες alii Dobraeo delent 173 ὦ μελέα Nauckius 176 ἤ ποι beckius: ἤ που L ἀκάρπωτος Nauckius: ἀκάρπωτον L ψευσθεῖσ', ἀδώροις Stephanus ἐλαφαβολίας Nauckius: φαβολείαισ L pr., ἐλαφαβολίαισ corr. (cf. Pappageorg. Ann. vol. suppl. XIII, 403). 179 ἥντιν' Iohnsonus, εἴ τιν' Elmsleiu τιν' Reiskius, ἤ τιν' Schneidewinus: ἤ τιν' L 185 ποί r: ποίμναισι L 190 corruptus. Σισυφίδα LΣ, Σισυφίδας tungus: fort. ἢ 'τας i. e. ἔτης, sicut Eur. El. 546 ἢ 'της τῆς abiit 191 corruptus. μ' delet Wilamowitzius E XVIII 217, iamque Blaydesius, μὴ μηκέτ', ὦναξ, ὧδ' Morsta 192 ὄμμ' ἔχων: ἐμμένων Reiskius 194 μακραίων Neuius ποτὶ Ritschelius: ποτὲ L 196 ἀτάρβητος D.: ὧδ' ἀτάρ (ἀταρβῆτα L) Lr ὁρμᾶται Triclinius: ὁρμᾶτ' L 199 ἀπά καχαζόντων D.: πάντων καγχαζόντων L βαρυαλγήτως D.: ρυάλγητ' L 200 ἄλγος Nauckius 202 γενεᾶ Reiski Ἐρεχθειδᾶν r: ἐρεχθειδᾶν L 205 μέγας Lobeckius: ὁ μέγ 208 ἠρεμίας Thierschius, εὐμαρίας Hermannus: ἀμερίασ L Φρυγίοιο Iaegerus, Φρυγίου σὺ Porsonus: φρυγίου L 211 ριάλωτον Brunckius: δοριάλωτον L 215 βάρος L[1]: πάθ 221 αἴθο..νοσ L, αἴθοπος Lr 225 ὕπο κληζομέναν r: κληιζομέναν L 226 ὁ πολὺς μῦθος Nauckius 227 ὤιμ 228 ἀνὴρ Brunckius: ἀνὴρ L 230 παραπλάκτῳ Blayde παραπλήκτωι L 232 ἱππονώμας Porsonus: ἱππονόμασ L, alia littera, ἱππονόμουσ corr. 234 ποίμνην Ellendtius: μναν L 236 τὰ r: τὰσ L 237 ἅμ' ἑλὼν coni. M. ἱππολέτην L pr. 243 δ' ἐννάζων L 245 ἤδη r: ἤδη τι κάρα Triclinius: κρᾶτα L 251 ἐρέσσουσιν vix integrum: ἐ σουσιν praeeunte Nauckio Wieselerus, ἀράσσουσιν Bergki 255 ἄτλατος r 257 στεροπῆς D.: στεροπᾶσ L 270 aut ὅ cum Meinekio in ὅπερ aut πῶς cum Nauckio in τί mutan 271 ἀνὴρ Brunckius: ἀνὴρ L 279 ἥκει r Elmsleius, ἥκ Erfurdtius: ἥκοι L 283 τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχαις Naucl 289 ἄκαιρος Herwerdenus: ἄκλητοσ L 297 εὔερόν τ' Sch dewinus: εὔκερών τ' L 299 κάράχιζε L pr. 304 ἐκτίσ Musgravius 305 ἐπάξας r, ἐσάξας Morstadtius: ἀπαΐξασ (ἀπάξ L) L corr. 309 ἐρειφθεὶς e v. praeced. (ἐρειπίοις) inlat ἐρεφθεἰσ L pr., ἐρεισθεὶς LΣ Blaydesius 313 φανοίην r:

νείην L 314 seclusit Nauckius 316 ἐξηπιστάμην r: ἐξεπιστάμην L 322 βριμώμενος Morstadtius 324 ἀνὴρ Brunckius: ἁνήρ L 327 delevit Nauckius 330 λόγοις Stob. flor. CXIII 8: φίλοι L, quo usus ἐν τοιοῖσδε νικ. φίλοι Blaydesius 331 sq. δεινοῖς...κακοῖς Bentleius 332 διαπεφοιβάσθαι r: διαπεφοιβᾶσθαι L 337 ἀνὴρ Brunckius: ἁνὴρ L 337 sq. ἢ τοῖς πάρος νοσ. ξ. λυπ. πάλιν Nauckius 344 ἀνὴρ Brunckius: ἁνὴρ L ἄνοιγε δή Wecklinus, ἄνοιγέ τοι, si quid mutandum, malit M. 350 μόνοι ἔτ' Hermannus: μόνοι τ' L 354 οἴμ' ὡς Nauckio suspectum 358 ὃς ἁλίαν ἔβας Hermannus, ἅλιον ὃς ἐπέβας idem: ἁλίαν δσ ἐπέβασ L ἐρέσσων πλάταν Blaydesius 360 πημονὰν Reiskius: ποιμένων L 370 αἰαῖ αἰαῖ r D.: αἶ αἶ αἶ L 372 χερὶ μὲν Hermannus, χεροῖν Triclinius: χερσὶ μὲν L 379 πάντα δρῶν Wakefieldus (cf. Heimreichium krit. Beiträge p. 4): πάνθ' ὁρῶν L ἁπάντων τ' L^r: πάντων L 380 Λαρτίου r: λαερτίου L 382 ὑφ' ἡδονῆς γελᾷς Nauckius 383 ξύν τοι Schneidewinus: ξὺν τῶι L 384 μήν add. LDindorfius 389 προπάτωρ suspectum: πάτερ Triclinius, γένετορ D. 390 ὀλέσσας Turnebus: ὀλέσασ L 397 ἕλεσθ' Elmsleius: ἕλεσθέ μ' L 399 θεῶν τινος Wyttenbachius 400 ὄνασιν Brunckius: ὄνησιν L 402 ὀλέθρι' D., οὔλιον Wunderus: ὀλέθριον L. ὀλέθριον κήδει Lex. Vind. 406 φθίνει φίλοισι τοῖσδ' ἐμοῦ σέβας M., φθίνει, φίλοι, τίσις δ' ὁμοῦ πέλει D.: φθίνει φίλοι τοῖσδ' ὁμοῦ πέλασ L verba nondum expedita 407 μώραις Elmsleius: μωραῖσ L 412 ἰὼ add. Brunckius 417 ἀμπνοάς γ' Wecklinus 418 ὦ Brunckius: ἰὼ L 424 ἐξερῶ Porsonus: ἐξερέω L 428 οὐδ' ὅπως Elmsleius: οὐθ' ὅπωσ L 433 seclusit Nauckius cum Morstadtio 438 Τροίας suspectum: ἄπωθεν ἐλθὼν Heimsoethius, ἐλθὼν σὺν ἄλλοις D. 439 ἀρκέσας vix integrum 450 ἀδάματος Elmsleius: ἀδάμαστοσ L 456 βλάπτει Reisigius τἂν (τ' ἂν r) Elmsleius: γ' ἂν L 461 προδούς τ' Ἀτρείδας M.: μόνουσ τ' ἀτρείδασ L 464 γύννιν φανέντα Leeuwenus 467 ξυμπεσὼν πολλοῖς μόνος Morstadtius, ξυμπ. μόνος μόνως (μόνῳ? cf. Eur. Heracl. 807) Bergkius GrLG. III 370 469 εὐφράναιμί που r: εὐφραίναιμί που L 476 γε L^r in litura: δὲ L 477 οὐκ ἂν ποιοίμην Nauckius 493 συνηλλάχθης r: συναλλάχθησ L 496 ᾗ Bothius: εἰ L θάνεισ L pr. τελευτήσας r: τελευτήσεισ L, τελευτήσησ L^r ἀπῇς Gomperzius, μ' ἀφῇς Brunckius, ταφῇς Reiskius: ἀφῆισ L 499 δούλιον L pr., unde δούλιον στέρξειν τροφήν Schneidewinus 501 ἀτίζων L^Σ 507 προλείπειν Wolffius 515 σὺ r: σοὶ L

δόρει D.: δορί L 516 ἤδη M., ὠμὴ Nauckius (similia
ἀλλ' ἡ L, ἄλλη r D. Bergkius l. c. 464 521 πάθοι r: πά
εἴ τι προὔπαθεν Badhamus 531 ἐξερρυσάμην ex schol.
mannus 537 ἐκ τῶνδ' ἔτ' Schneidewinus 538 αὐτὸν οι
add. L^r 543 λόγων L, λόγου L^r 544 ὅδ' r: ὧδ' L
τοιόνδε M.: τοῦ τόνδε L. versum spurium iudicat D.
om. Stob. flor. LXXVIII 9, del. Valckenarius 559 χαρ
Morstadtius 564 τηλουργὸς (τηλουρὸς Musgravius) L^z
ραν: φρουρὰν idem 565 ἐνάλιος r: εἰνάλιοσ L 569 Ἐρ
Schaeferus 571 delevit Elmsleius 573 Ἀχαιοῖς r: ἀχαι
μήτε λυμεὼν Schaeferus 579 δῶμα πάκτον Eustathius:
ἀπάκτον L 582 τραύματι L^z Nauckius 589 ἄγαν μ
πεῖς Nauckius 597 ἀλίπλακτος r: ἀλίπλαγκτοσ L 602 Ἰ
μίμνω (schol.) λειμώνι' ἄποινα, μηνῶν Hermannus: ἰδαίαι μ
λειμώνια ποίαι μήλων L verba nondum persanata 604 εὐν
Bergkius: εὐνόμαι L (εὐνώμᾳ Triclinius) 605 πόνῳ τρυ
νος Martinus 610 ὤμοι μοι Brunckius: ἰώ μοι μοί μ
617 sq. χεροῖν μεγίστας Triclinius: χερσὶν μέγιστ' L 620
ἀφίλοις r: παρὰ φίλοισ L 622 ἤ που ταλαίνᾳ D. σύντρ
Nauckius: ἔντροφοσ L ἁμέρᾳ Brunckius: ἡμέραι L
λευκὰ Schneidewinus: λευκῶι L 626 φρενομόρως (φρεν
ρως L^r) nondum expeditum: φρενοβόρως D., φρενομανῶς
μωροφρόνως Meinekius 631 χερόπλακτοι Erfurdtius: χ
πληκτοι L 633 στέρνοισι r: στέρνοισ L 634 ἄμυγμα
thius: ἀμύγματα L 635 καρ' Elmsleius: γὰρ L ὁ νο
Lobeckius: ἢ νοσῶν L 636 ὃς εὖ π. ἥκων Burgesius ἄρι
suppl. Triclinius 645 δίων Reiskius: αἰὼν L 647 φαίνε
ἄδηλα Herwerdenus 649 χαὶ Brunckius: καὶ L 656 ἐξι
ξωμαι Hesychius: ἐξαλεύσωμαι L 667 Ἀτρείδας r: ἀτρείδ
668 τί μήν Herwerdenus 669 τὰ θεῖα Wilamowitzius 670 ἔτ
ὑπείκει M.: τιμαῖσ ὑπείκει L 674 λείων τ' ἄημα Musgrav
λῆγόν τ' ἄημα FGSchmidtius: δεινῶν (δεινὸν pr.) L 67
δ': ἐκ δ' Bothius, ἤδ' Nauckius 678 ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτ
μαθὼν ὅτι D., λέγω δ', ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι Wecklin
ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίωσ ὅτι L 679 ἡμῖν L^r: ἡμη
682 πολλοῖσι r: πολλοῖσ L 685 διὰ τάχους ex schol. Hartung
διὰ τέλουσ L 687 ὑμεῖς δ' Blaydesius: ὑμεῖσ θ' L 692 σεσωμέ
Wecklinus 696 χιονοκτύπου r: χιονοτύπτου L 704 εὔγνωτ
705 ξυνείης L^r 706 ἔλυσεν: ἔλυσε γὰρ L^r, ἔλυσ' ἄρ' Purgol
712 ἐξήνυσ' r: ἐξήνυσεν L 714 μαραίνει Heathius: μαρα
τε (L^r, γε L) καὶ φλέγει L 715 ἀναύδατον φατίσαιμ'

beckius: ἀναύδητον φατίξαιμ' L 718 θυμῶν r, θυμοῦ τ' (τ' r) Hermannus: θυμὸν L 719 πρῶτον τόδ' Blaydesius 726 τὸν add. L$^{\Sigma}$ στρατῷ Schaeferus: στρατοῦ L 729 ἔς τ' Thierschius, κἄτ' Meinekius: ὥστ' L 737 ἰοὺ ἰοὺ ἰού L 738 βραδεῖαν vix sanum: ἀχρεῖον FGSchmidtius, μάταιον Nauckius 742 τύχοι r: τύχηι L 743 πρὸς τὸ κέρδιον r Nauckius 747 κάρει Schneidewinus: πέρι L 752 κἀπέσκηψεν L 755 ποτέ suspectum: πέρα Wecklinus. an εἰσιδεῖν βούλοιτ' ἔτι? 756 τῇδ' θ' ἡμέρᾳ Bothius, τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ Lobeckius 758 κἀνόνητα L, κἀνόητα Suidas, quod post alios Nauckius praefert Morstadtio praeeunte κἀνόητα λήματα scribens 764 δόρει D.: δορὶ L 771 δίαν 'Αθάναν Mehlhornius 776 τοιοῖσδέ τοι Hermannus: τοιοῖσδε τοῖσ L 782 εἰ δ' ἀπεστερήμεθα (ἀπεστηρήμεθα L) obscurum: ἀφυστερήμεθα Wakefieldus, ἄρ' ὑστερήμεθα Schenkelius 783 ἀνὴρ Brunckius: ἀνὴρ L κεῖνος r: ἐκεῖνοσ L 784 δύσμορος γύναι Schenkelius: δύσμορον γένοσ L 790 βάξιν Reiskius 792 Αἴαντος δέ τοι Nauckius 794 θυραῖός γ' Elmsleius 799 ἐλπίζει φρεσίν Bergkius, ἐλπίζειν φέρει Bothius, alia alii: ἐλπίζει φέρειν L 802 ὅς Iacobsius: ὅτ' L φέρει: θροεῖ Nauckius 805 ἑσπέρους αὐλῶνας Blaydesius 809 οὐχὶ δυρτέον Herwerdenus 812 del. D. θέλοντες L^{r} ὃς L^{r}: ὃσ ἂν L 820 νεακονής Nauckius 822 διὰ τάχους κτανεῖν Morstadtius: siquid mutandum, fort. praestat θενεῖν 825 λαχεῖν e λαβεῖν L 828 πεπταότα L pr. 829 κατοικτευθῶ, v. seq. deleto, ex schol. Heimreichius Beitr. p. 8 830 θ' r: τ' L 831 τοσαῦτά σοι L$^{\Sigma}$ 835 sq. ἀρωγοὺς ... ἀεὶ θ' (r: δ' L) del. M.: frustra τὰς ἀεί τ' ἐπαργέμους Meinekius 839—842 ut spurios notat schol. 844 σεύεσθε Wakefieldus: γεύεσθε L 853 τάχει in τύχῃ mutandum censet Nauckius, τινί in τανῦν Schenkelius 856 τὸ νῦν suspectum: ἡμέρας σέλας τόδε Nauckius. an ἡμέρας ἁγνὸν σέλας? 858 κοὔποτ' r: καὶ οὔποτ' L 863 τροφῆς Brunckius: τροφεῖσ L 867 πακαῖ πακαῖ Lachmannus 869 nondum emendatus: ἐπίσταταί με συμβαλεῖν Hartungus, ἐπίσταταί σφε συμμαθὼν D. 874 ἐστίβευται Herwerdenus 876 πεσόν M., μολόν Nauckius: πλέον L 877 βολῶν L^{1}: βολῆσ L 879 δῆτά μοι Hermannus: δή μοι L 879 φιλοπόνων: τλαμόνων Engerus 880 ἀύπνους: ἀμφ' ἀΰπνους Hermannus 885 ποταμῶν r: ποταμῶν**ἴδρισ L, unde ποταμῶν ἐφυδρίς Bergkius GrLG. III 465 891 ἰώ Triclinius: ἰὼ ἰώ L 896 ᾤχωκ' ex Herodiano D.: οἴχωκ' L 901 σὸν add. r Hermannus 902 ὦ τάλας r D.: ἰὼ τάλασ L

903 ταλαΐφρον r: ταλαίφρων L 905 ἔρξε Hermannus, Wecklinus: ἔπραξε L 908 ὤμοι r: ἰώ μοι L 910 ἄφρ D.: ἄφρακτοσ L 914 δυσώνυμος r: ὁ δυσώνυμοσ L 'κάλυψα Wecklinus 919 μελανθὲν corruptum: μελανθὲς gesius, κελαινὸν D. an legendum μολυνθὲν εἶμ'? 92 στάσει r: βαστάσηι L 921 ἀκμαῖ' ἂν Hermannus Wake praeeunte: ἀκμαῖοσ L, ὡς ἀκμαῖος ἡμὶν ἂν μόλοι Herwerd ὡς ἀκμαῖος ἂν βαίη μολών Pantazides 923 ὢ δύσμορ', οἷος ὢν οἷας ἔχεις M., ὢ δύσμορ' Αἴας, οἷος ὢν οἵων Nauckius (οἵοις· ἔχει Hensius), ὢ δ. Α., οἷος ἀνθ' οἵων ex Ignatii versibus in Adamum 126 CFMuellerus: ὢ δύ αἴασ, οἷοσ ὢν οἵωσ (οἷοσ pr.) ἔχεισ L 926 ἐξανύσειν r ἐξανύσειν Erfurdtius 930 φαέθοντ' vitio deformatum: έθοντος αἰεὶ Bergkius l. ad 885 indicato 936 χρυσοὶ supplet Musgravius, οὐλομένων Thierschius 938 δειλαίο FGSchmidtius 945 σκοποί languet: κόποι Nauckius ὤιμοι L (ὤμοι r), ἰώ μοι L[Σ] 947 sq. ἄνανδ' ἔργ' Ἀτρ τῷδ' ἄχει (= ἄναξ, τόνδε συνναύταν, τάλας) Hermannus πολύτλας Porsonus: ὁ πολύτλασ L 957 γελᾷ τε et mox δὲ Blaydesius τοῖσδε Elmsleius, τοῖσι Triclinius: τοῖσ L βασιλῆς r: βασιλῆεσ L 961 οἳ δ' Berglerus: οἵδ' L 966– del. D., 966—970 Nauckius 969 si genuinus, corruptus δῆτα τοιοῦδ' (τοιωδ' vel τοιουδ' L pr.) ἐγγελῷεν Turnerius ἐπήβολον μέλος Nauckius 979 ἀνήρ Brunckius: ἀνὴρ L δεῦρ' αὐτὸν ἄξεις δῆτα Elmsleius 988 ἐχθροῖσι Herwerde σθένουσι MSeyffertus: θανοῦσι L 991 ἀνὴρ Brunckius: L 994 ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν r: idem, sed ἁπασῶν pr., L, θ' ἁπασῶν ὁδὸς Brunckius 1004 φάσμα Nauckius πού με Toupius: που L ἐμός θ' ἅμα: ἐμόσ τ' ἴσωσ Hermannus Nauckius 1009 ἴσως: ἰδὼν Hermannus 1011 ἢ L[n] D.: ἴλεων L 1013 δορὸς vix sanum: τὸν ἐκ λέχους γεγ δοριπόνου Nauckius, quem vide 1016 καὶ θρόνους B desius 1020 λόγοισιν suspectum: ψόγοισιν FGSchmid γονεῦσιν Morstadtius. an φίλοισιν? cf. 330 adn. 1022 ὠφελή Iohnsonus: ὠφελήσιμοι L 1024 σ' add. r 1028—1039 Morstadtio proscribit Nauckius 1029 τοῦδ' L[r]: τοῦτ' L 1 δωρειὰν Bambergius 1040 κρύψεις L[r]: κρύψηισ L 1044 οὖν τίσ L pr. τίς δ' ἔστι; μῶν τιν' Morstadtius 1049 ἀνάλωσ 1056 δόρει Hermannus (ἐλοιδόρει pro ἕλοι δόρει L[Σ]): δορί L 1 λαχόντες Morstadtius ἂν add. L[Σ] 1061 del. Nauckius 1 τοσοῦτον r: τοιοῦτον L 1064 λευρὰν ψάμαθον Burgesius 1

λόγων r: λόγων τ' L, unde λόγων γ' Campbellius (cf. adn. Ai. 1127 et O. C. 882) 1071 ὄντα Reiskius: ἄνδρα L 1074 κέοιντ' ἂν Nauckius 1075 ἄρχοιτ' L^r: ἄχοιτ' L 1078 ὑπὸ σμ. κακοῦ Nauckius 1082 ποτὲ: ποτ' ἂν Elmsleius 1096 sq. ἐν λόγοις· ἐπεὶ ἄγ' M.: ἐν λόγοισ ἔπη. ἄγ' L 1098 τόνδ', non τὸν, L secundum Pappageorgium (cf. 178 adn.) 1100 λεῶν r: λαῶν L 1101 ἦγαγ' (sic r) vel ἦγετ' Elmsleius, ἦγεν Porsonus: ἡγεῖτ' L 1105 sq. del. Schneidewinus 1112 οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ de Laconibus mire dictum 1113 ἐνώμοτος L^r: ἐπώμοτοσ L 1117 ἕως Bonitzius, ἔστ' Schneidewinus: ὡσ L 1118 sq. choro tribuit Brunckius: in L 1118 Menelao, 1119 Teucro datur 1127 δεινόν γ' r: δεινόν τ' L 1129 ἄτιζε Elmsleius σεσωμένος Wecklinus 1132 αὑτοῦ r: αὐτοῦ L οὐ γὰρ καλόν; Dobraeus, οὐ γὰρ κακόν Prinzius 1137 κακῶς L corr.: καλῶσ L 1141 τοῦτον: τοῦθ' ἓν Wecklinus 1144 ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἐνεῦρες Hartungus, ᾧ φθέγμ' ὂν οὐκ ἂν ηὗρες Wolffius: ὧι φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν εὗρεσ L 1148 ἐμπνεύσας Reiskius 1152 εἰσιδεῖν Bergkius 1165 ἰδεῖν suspicione non caret: κάπετον στεῖλαι Leeuwenus 1167 εὐρώεντα L 1170 περιστελοῦντι Wakefieldus 1182 ὑμεῖς δὲ Blaydesius 1184 μεληθῶ Etym. Magn.: μεληθεῖσ L 1187 ἀπαύσταν Nauckius δορυσσοήτων inauditum, emendatio incerta 1190 nondum expeditus, v. antistr. ἀν' εὐρώδη Τροΐαν D., ἂν τὰν εὐρώδεα (ἀν' ἀερώδεα Wolffius) Τρωΐαν Ahrens: ἀνὰ τὰν εὐρώδη τροίαν L 1192 ὄφελε r: ὤφελε L 1197 πόνοι πρόπονοι D.: πόνοι πρόγονοι πόνων L 1199 ἤ κεῖνος Hensius: ἐκεῖνοσ L 1205 ἐρώτων δ' ἐρώτων r: ἐρώτων ἐρώτων δ' L 1206 ἀμενηνὸς Meinekius 1211 ἐξ ἐννυχίου D., αἰὲν νυχίου Wolffius: ἐννυχίου L 1214 ἀνεῖται L^r: ἄγκειται L στυγερῶσ L pr. 1225 μοὐστὶ Hermannus: μοίστὶ L 1227 ἀνοιμωκτὶ r: ἀνοιμωκτεὶ L 1228 αἰχμαλωτίδος r: αἰχμαλώτιδοσ L 1230 ἐκόμπεις schol. Arist. Ach. 638, ἐφώνεις L^r: ἐφρόνεισ L 1233 οὐδὲ σοῦ Blaydesius: οὔτε σοῦ L 1236 κέκραγας r: κέκραγεσ L 1239 ἔιγμεν Nauckius 1250 οἱ παχεῖς Nauckius 1253 πλευρὰν L^Σ 1256 τινά: ποτέ Nauckius 1268 ἐπὶ σμικρὸν χρόνον Iaegerus 1270 δόρει D.: δορί L 1272 κἀνόνητ' L^r: κἀνόητ' L 1274 ἐγκεκλῃμένους Elmsleius: ἐγκεκλειμένουσ L 1276 μοῦνος add. L^Σ 1281 οὐδὲ συμβῆναι ποδί nondum expeditum: σοῦ δίχ' ἐμβῆναι ποδί Wecklinus, alia alii 1285 κρωσσὸν Nauckius: μέσον L 1288 σὺν δ' ἐγώ τι δρῶν Vitelli 1290 ποτ' αὐτὰ (r: αὐτῶ L, αὐτὸσ L^a): τοιαῦτα Madvicus 1296 φιτύσας r:

φυτεύσασ L 1304 ἀριστεὺς Porsonus: ἄριστοσ L ἀρ L pr. 1307 λέγων nonnullis languere visum: γελῶν I sius, ψέγων Erfurdtius, βλέπων Schneidewinus 13 non uno vitio laborant ὑπὲρ r: ὕπερ L 1312 σοῦ ὁμαίμονος Hermannus, non minus dubia correctione quam ab aliis excogitatae sunt: τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονοσ L ἢ τ ὑπὲρ γυν. οἷαν τὴν ὁμαίμονος λέγω vel tale quid Gomp requirit 1325 σ' add. L$^{\Sigma}$ 1329 ξυνηρετεῖν Lobe ξυνηρεμεῖν L (ξυνηρετμεῖν L$^{\Sigma}$) 1339 οὐκ ἀντατιμά Bothius, οὔ τἂν ἀτιμάσαιμ' Elmsleius: οὐκ ἂν (οὔκουν ἀτιμάσαιμ' L 1344 εἰ θάνῃ Wunderus 1348 με χρὴ wenus: σε χρή L 1355 ἀνὴρ Brunckius: ἀνὴρ L poetae verba non integra: τῆς ἔχθρας πάρος Nauckius. an γὰρ ἀρετή με· τῆς ἔχθρας δ' ἅλις? 1360 δῆτα L^{r}: δὴ L, τοιούσδ' ἐπαινεῖς δὴ σὺ καὶ κτήσει φίλους; Nauckius γ' add. L^{r} 1372 ὁμῶς L^{r}: ὅμωσ L 1373 χρῆς D., λῇς Nauc χρή L 1374 σ' add. L^{r} 1377 ἢ Elmsleius: ἦν L ὅσων Porsonus: ὅσον (ὅσοι L^{a}) L 1381 ἄναξ Ὀδυσσεῦ Nau 1396 ξύμπρασσε Brunckius: ξύμπραττε L 1398 τἀμὰ π Rauchensteinius, ταῦτα πάντα Schneidewinus 1404 ταχύ r: ταχύνετε L 1417 del. D., 1418 sqq. Ritterus

---

ELECTRA.

V. 1 τυραννήσαντος L$^{\Sigma}$ 11 φονῶν D.: φόνων L 14 μωρὸν φόνου L^{1} aut L$^{\Sigma}$: τιμωρῶν φθόνου L 15 sq. Ὀρ καὶ σὺ φίλτατε ξένων Πυλάδη damnat Nauckius 2 delet Nauckius, 20—22 Schenkelius 20 ἔξοδον περᾶν nerius 21 ἐνταῦθ' ἐμέν verba vexatissima necdum exped ἴμεν pro ἐμέν (ἐσμὲν r) Dawesius, ἔβης D., ἐλήλυθμεν MSchmidt alia alii, in his qui sequentis quoque v. initium temptant. ὡς ἔσταλθέ μοι? 28 ἔπει suspectum: ἔπει Wolffius Kvíč πάρει Leopardus, ἐν πρώτοισιν εἶ Nauckius. an ἐν πρώ βλέπει? 33 πατρὸς L^{r} 35 τοιαῦτα Φοῖβος Blomfiel post 35 nonnulla excidisse statuit Morstadtius 36 καὶ δ Meinekius 40 ἴσθι πᾶν: ἱστόρει Nauckius 43 ὧδ' ἠσκημέ Meinekius 45 Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Bentleius: φωκεὺσ π ἀνδρὸσ L 47 ἔργῳ Vahlenus ind. lect. aest. berol. 1883 ὅρκον Reiskius: ὅρκοι L 51 ὡς ἐφεῖτό μοι D., ὡς ἔφη Wunderus 54 κύτωμα Nauckius 55 μοι L, που L^{r} 57

ωμεν r: φέροιμεν L 61 del. Steinhartus, 61—66 Morstadtius, 62—66 Wecklinus 61 οὐδὲν r: ὡσ οὐδὲν L 77 ἰώ μοί μοι D.: ἰὼ μοι μοί δύστηνοσ L 81 κἀπακούσωμεν ex schol. Nauckius: κἀνακούσωμεν L 84 sq. φέρειν νίκην τέ φημι (vel φησι, scil. Λοξίας) Turnerius: φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν L 87 ἰσόμοιρ' r Porsonus: ἰσόμοιροσ L 90 πληγὰς r: πλαγὰσ L 92 ἤδη suspectum: κήδη Froehlichius, ἤχη Hensius 93 οἴκων L^r: οἰκιῶν L 96 ἐνάριξεν Gentius 99 φονίῳ r: φοινίωι L 100 ἀπ' ἄλλης ἢ 'μοῦ delet Nauckius 102 αἰκῶς (ἀεικῶς schol., ἀϊκῶς Brunckius) Hermannus: ἀδίκωσ L 105 παμφεγγεῖς ἄστρων Reisigius, λεύσσω παμφεγγεῖς Dobraeus: λεύσσω παμφεγγεῖσ ἄστρων L 108 κωκυτῷ L^r: κωκυτῶν L τήνδε Musgravius 109 ἠχὴν Nauckius 113 sq. ὁρᾶθ', αἳ Dobraeus: ὁρᾶτε L. τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτ. del. Porsonus 121 ὦ Triclinius: ἰὼ L 122 sq. vix integra, cf. 139: τίς ἀεὶ τάκει σ' ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγά Kvíčala. an verbis antistrophicis sicut traduntur servatis τάκεις ὧδ' ἀκόρεστ' αἴλινον ἀχάν? 124 ἀθεώτατα Porsonus: ἀθεωτάτασ L 126 ὡς r: ὣσ L 129 γενναίων Hermannus Monkius: γενναίων πατέρων L 132 οὐδ' ἐθέλω r (οὐδὲ θέλω L^r): οὐδ' αὖ θέλω L 133 στενάχειν Elmsleius: στοναχεῖν L 138 λιμένος Nauckius 139 γόοισιν Triclinius: γόοισ L οὔτ' ἄνταις Hesychio duce Hermannus: οὔτε λιταῖσιν L 151 ἅτ': ἅ γ' Monkius 152 αἰαῖ: αἰεὶ vel αἰὲν r Nauckius 157 οἵα r: οἷα L 159 ἀχέων: ἀκέων Mudgius, ἀνέχων Vsenerus 160 ὄλβιον Brunckius 162 εὐπατριδᾶν ἕδος M. Musgravio Blaydesioque praeeuntibus: εὐπατρίδαν διὸσ L ποδὸς pro Διὸς Hauptius v. seq. βήματι a variis coniecturis vindicans 164 ὅν γ' ἐγὼ Hermannus: ὃν (γ inser. L^r) ἔγωγ' L 170 ἀγγελίαις ἀπατωμένη Herwerdenus 171 ἀεὶ Brunckius: αἰεὶ L 172 ἀπαξιοῖ Bothius, cf. 192 174 οὐρανῷ Heathius: ἐν οὐρανῶι L 178 εὐμενὴς θεός Blaydesius 180 Κρίσα Musgravius, Κρίσας Nauckius: κρίσαν (κρῖσαν r Hermannus) L 182 'Αγαμεμνονίδας r: ἀγαμεμνίδασ L ἀνεπίστροφος (schol.) Burgesius 187 τεκέων r Meinekius: τοκέων L 192 ἀμφίσταμαι r Eustathius, ἐφίσταμαι L^r: ἀφίσταμαι L, unde κοινᾶς δ' ἀφίσταμαι τραπέζας Schneidewinus 195 ὅτε οἱ Hermannus, ὅτ' ἔσω Kvíčala: ὅτε σοι L 197 δόλος et ἔρος (ἔρωσ L pr.) sedes mutare iubet Wakefieldus 201 ἁμέρα L^1: ἁμερᾶν L 205 τοῖς Iohnsonus: τοὺσ L ἴδε Brunckius: εἶδε L 206 αἰκεῖς Seidlerus: ἀϊκεῖσ L χειροῖν Heathius: χεροῖν L 213 θρηνεῖν Blaydesius 216 αἰκῶς Seidlerus: ἀεικῶσ L 219 δεῖ τοι scholii ope M.: τὰ δὲ τοῖσ L 221 δεινοῖς bis Brunckius: ἐν

δεινοῖσ bis L, δείν' ἠναγκάσθην ἐν δεινοῖς Wolffius 222 ὁ ἅτα Nauckius 224 ἅτας: ὀργάς Nauckius 226 ἂν αι 238 ἐν τίσι Reiskius ἔβλαστ' r: ἔβλαστεν L 242 ἰσχύον pr. 244 γᾷ r Schuppius 249 ἔρροι τἂν Martinus 252 ἠλ ἔλεγον vel εἶπον Nauckius 253 ἑψόμεσθ' ἀεί Morstad 259 sq. molesti Nauckio videntur 261 πρῶτα μὲν τὰ L[1] L$^{\Sigma}$: πρῶτα L 265 λαθεῖν L pr. 271 τούτων nonnullis spectum: τοῦτον r Morstadtius, πάντων Schenkelius 272 α ἕντην schol.: αὐτοφόντην L 277 ὥσπερεὶ χλιδῶσα FGSchmid τοῖς πεπραγμένοις Nauckius 278 εὔρουσ' vitiosum: τηρ Reiskius, φρουροῦσ' Nauckius, ἱεροῦσ' ASeyffertus 279 ἁ ἁ in litura L corr. 282 δρῶσ' ἡ: δρῶσα r Nauckius αὐτήν r: αὑτήν L 286 ἡδονὴν ἔχει Nauckius 298 σουσα Nauckius τίσουσ' ἔτ' Blaydesius Wecklinus ταὐτὰ Blomfieldus: ταῦτα L 301 post 302 conlocandum set Nauckius Oed. Col. ed. VIII. praef. p. 4 305 μου: μ Porsonus 308 εὐστομεῖν Morstadtius ἔν τοι Herman ἐν τοῖσ L 314 ἢ κἂν (. . . ἔχει;) D., ἢ τἂν Doederlinus δἂν Hermannus: ἢ δ' ἂν L, ἢ κἂν L corr. 316 ἱστό τί σοι φίλον; Iebbius, ἱστόρει τό σοι φίλον Matthiae post versum excidisse putat Iahnius 323 ἔξων ἔτι Meinekius κάσιν M.: φύσιν L (φύσαν r) φῦσαν ἐκ ταὐτοῦ πατρός Froe chius 327 an legendum κομίζεται? 329 ἐλθοῦσα suspect ἑστῶσα Nauckius, ἀλγοῦσα Seebeckius 330 vitiosus ψυχῇ ματαίᾳ L$^{\Sigma}$ 337 τοιαῦτα δ' ἄλλα D., τοιαῦτ', ἀδελ Stuerenburgius: τοιαῦτα δ' ἀλλὰ L 345 ἐπεὶ 'ξελοῦ Blayde 354 ἀπαρκούντως Thom. Mag. δ' ἐμοί Brunckius: δέ μ 357 'ἡμῖν abundat' Iohnsonus: σὺ δ' ἡ λίαν μισοῦσα Gomper 359 οὖν add. L^{r} 363 τοὔμὲ L^{r}: τοῦ με L μὴ λυποῦν sch duce Erfurdtius: ceterum verba varie temptata sunt τοὔμ νειν λύπῃ μόνον MSchmidtius, τοὐμὲ μὴ λήγειν γόων Schne winus, similiter olim Nauckius 364 τυχεῖν: λαχεῖν L$^{\Sigma}$ (L^{r}) r 365 νῦν δ' L$^{\Sigma}$: νῦν L 367 πλεῖστον κακή Naucl 371 αὕτη r: αὑτή L 376 εἰ δὲ τῶνδε Elmsleius 378 τοι L^{r} 379 λήξηισ (λέξηισ Lamio teste) L pr. λόγων 380 μηκέθ' Nauckius 382 non integer: πόλεως τῆσδ' ἐ Nauckius, χθονὸς τῆσδ' ἐντὸς Schenkelius, θόλῳ στέγης τῆ Wilamowitzius 383 κοὔ με Blaydesius 385 δή: γάρ r N ckius 391 προσωτάτω φύγω LDindorfius: προσώτατ' ἐκφ L 395 τοῖς κακοῖς εἶναι φίλην CHartungus 396 εἰκαθ Elmsleius: εἰκάθειν L 405 τῷ r: ποῖ L ἔμπυρα suspect

τῷ φέρεις κτερίσματα Nauckius Blaydesius 407 ἤ Lr: εἰ L 408 ὅν γ' ἔκταν' Monkius 409 τοῦτ': τόδ' vel τάδ' Elmsleius 413 λέγοις Triclinius: λέγεισ L 414 σμικρὸν La: σμικρῶι L, σμικροῖσ L1 (Lamio teste) 418 νυκτέραν ὁμιλίαν Morstadtius 421 ἐκ δὲ r: ἔκ τε L 422 ᾧ r: τῶι L, unde κλῶνα, τῷ Bergkius. possis κλάδον βρύοντα, τῷ, sed adquiescendum in vulgata lectione 427 μ' ἐκείνῃ r 433 ἀπὸ add. Lr correctione admodum incerta, cui praeferenda videtur quam Nauckius proposuit ἐχθρᾶς ἱστάναι κτερίσματα γυναικός. οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾷ σὺν γυναικί σ' ἐστ. κτ. coni. M. 435 πνοαῖσιν suspectum: πόαισιν Iohnsonus, ῥοαῖσιν Heathius 436 ῥῖψον Todtius. ἔνθεν Meinekius 437 ἔστ' ἂν θάνῃ Turnerius 439 δ' ἂν Lr: δ' αν L, γὰρ L1 440 ἔβλαστε πασῶν Dobraeus. δυσσεβεῖς Nauckius 442 αὐτῆς Schenkelius 443 δέξεσθαι Heathius: δέξασθαι L 445 λύτροισιν Nauckius. κάρᾳ schol. Brunckius: κάρα L 449 φόβας: κόμας L1 451 τήνδε τ' ἀλιπαρῆ Froehlichius, τήνδε δυσπινῆ Campbellius 453 γῆθεν: νέρθεν Nauckius 454 εἰς φάος μολεῖν Nauckius 459 μέλειν Blaydesius, graviorem corruptelam suspicatus οἶμαι μὲν οὖν καὶ θεοῖσι τἀκείνου μέλειν πέμψασιν vel tale quid Nauckius 467 δυοῖν suspectum: κλύοντ' Nauckius, εὖ γνόντ' Frankfurterus amicus 475 ἁ πρόφαντος Herwerdenus 479 θάρσος L corr. 482 ἀμναστεῖ r: ἀμνηστεῖ L γ': σ' Wakefieldus 485 χαλκόπλακτος r: χαλκόπληκτοσ (χαλκόπλεκτοσ Lamio teste) L, χαλκόπακτος Erfurdtius ἀμφάκης Hesychius: ἀμφήκησ L 492 ἐπέβαν Blaydesius 493 ὁμιλήμαθ' Musgravius 495 sq. multifariam temptati necdum probabiliter expediti: μήποτε μήποθ' r, θράσος (vel θάρσος, cf. 479) Erfurdtium secuti plerique inserunt 497 ἀψεφὲς Hesychii ope Bergkius D., μαψεπὲς Schneidewinus 499 βροτοῖς Blaydesius 510 παγχρύσων ἐκ D., παγχρυσέων Hermannus: παγχρύσων L 511 δύστανος Nauckius 513 τι Hermannus: τίσ L 514 ἔλιπεν r: ἔλειπεν L οἴκου r: οἴκουσ (eraso σ) L 515 πολυπάμονας (πολυκτήμονας schol.) Bothio praeeunte Bergkius, πολυπόνους Turnerius Blaydesius 516 στρέφῃ r: τρέφηι L 517 σ' add. Lr 521 τραχεῖα Morstadtius 530 σὸς οὗτος Erfurdtius: οὗτοσ σὸσ L 531 τὴν αὐτὸς αὑτοῦ Morstadtius, τὴν ἥν τε κάμὴν Vitelli: si quid mutandum, γέννημ' ὅμαιμον suppetat 533 ὃς ἔσπειρ' M.: ὅτ' ἔσπειρ' L 534 τοῦ χάριν τίνων (L, τίνος L corr., r) verba vexata: πρὸς χάριν τίνων Reiskius, τοῦτο· τοῦ χάριν Schmalfeldus, τοῦ χάριν πατὴρ Turnerius (τεκὼν Blaydesius) 540 θνῄσκειν πάρος versu seq. deleto Nauckius 543 λῆσασθαι

(Hesychius ληίσασθαι· κτήσασθαι, ἀφελέσθαι) FGSchmidt πλέον Lr: πλέων L 546 ἀνόλβου Herwerdenus 548 φι τ' ἂν Morstadtius 550 post κακῶς distinxit Schneidewin 552 λέξασά τι Nauckius 554 θ' add. Triclinius τοῦ θνηκότος πέρι olim Nauckius, qui postea τῆς κασιγνήτης ὕ ... τοῦ τεθνηκότος θ' ὁμοῦ 556 λόγοις Lr 560 δείξω δὲ Morstadtius 562 πιθὼ L 564 ποινῇσ Lr Αὐλίδι Lr: θυ*ιω Hinckio, αὐλίωι Duebnero, κυθίωι fere Lamio teste l del. Iahnius 571 ἕως Froehlichius 573 sq. οὐ γὰρ ἦλυ .. πρὸς οἶκον ἦν οὐδ' Ἴλιον Wunderus 574 ἐς Ἴλιον Nauck 573 sq. vide an sint spurii 575 λιασθεὶς Nauckius πολλά ἀντιβὰς CWalterus 581 τιθῇς r Suidas: τίθηισ L 583 τι χάνοις r: τυγχάνεισ L 584 τιθῇς r 585 εἰ γὰρ θέμις M nekius, εἰ γὰρ σθένεις FGSchmidtius 588 del. Wunder ἁμὸν Ln: ἐμὸν L 589 παιδοποιεῖ Blaydesius εὐγεν κἀξ εὐγενῶν Nauckius 591 ἐπαινέσαιμ' ἄν: ἐπαινέσωμεν Nauckius καὶ ταῦτ' Dobraeus: καὶ τοῦτ' L 592 λαμβάν r: λαμβάνει in litura septem fere litterarum (τυγχάνει fuer L[1] aut LΣ 593 αἰσχρῶς r, αἰσχρῶς γ' Hartungus: αἰσχρῶσ δ' 593 sq. del. Wilamowitzius Herm. XVIII 219, 594 iam Bl desius 595 σε Lr: σοι L 596 ἔης r: ἔεισ L 597 κακ ροθοῦμεν Nauckius 601 ἄλλος ἔξω multis suspectum: ἄλλ ἔξω Neuius, ἁμὸς ἔξω Wexius, audaciora alii 606 χρῇς (H sychius) Wunderus, λῇς Nauckius, ἐρεῖς Hensius: χρὴ (χρῇ I mio teste) L 608 ἔργων Schneidewino suspectum: κακῶν idem schol. indicare videtur (εἰ γέγονα τούτοις τοῖς κακοῖς ἔνοχ 610 sq. εἰ δὲ σὺν δίκῃ ξύνεστι verba vitii vix immunia: κ δίκῃ Reiskius, σοὶ (Clytaemnestrae) δίκη Blaydesius 612 ἐμοὶ Monkio praeeunte Nauckius: δέ μοι L 618 προσεικό r: προσηκότα L 621 αἰσχροῖς γὰρ ἔργοις αἴσχρ' ἔπη ι δάσκεται Nauckius 636 ἀνάσχω suspectum: ἀνείπω Bla desius 638 ῥῆσιν Nauckius 641 παλιγγλώσσῳ ex H sychio Meinekius, κακογλώσσῳ Blaydesius 645 διπλῶν M chaelis, δεινῶν Schenkelius 651 θρόνους Ἀτρειδῶν Blayd sius 653 εὐημεροῦσάν L, α rescripsit Lr. εὐημεροῦσιν Kvíča εὐημεροῦσα Erfurdtius 653 sq. del. Nauckius 659 d Iahnius. πάνθ' Lr: πᾶνθ' L, unde πᾶν Wecklinus 662 ᾔκασ Brunckius: εἴκασασ L· 669 τίς σ' LΣ: τί σ' L 670 πορ μεύων Hensius: si mutatione opus, χάρμα πορσύνων malit 681 τὸ κοινὸν Ἑλλάδος Thomas Mag. 683 ὀρθρίων PFab γηρυμάτων Herwerdenus 684 δρόμου r: δρόμον L 686 δρ

μου Lʳ: δρόμῳ ut videtur L τάφέσει Musgravius: τῆι φύσει L 688 ἐν παύροισι πολλά Bergkius Nauckius 689 τοιάδ' r οὐκ οἶδα· τοῖα τἀνδρὸς ἔργα praeeunte Vauvillerio Schneidewinus 691 delent Lachmannus Burgesius Hermannus πεντάεθλ' r Vahlenus l. ad v. 47 indicato p. 4, ἆθλ' ἅπερ νομίζεται Porsonus, alia alii 692 δρόμων ἐνεγκὼν Nauckius, ἄθλων ἐνεγκὼν Turnerius, uterque v. praeced. deleto 694 τὸ κοινὸν Schneidewinus 695 ἀγείραντος γόνος Nauckius 697 δύναι∗∗τ' duabus vel tribus litteris post ι erasis L. versus vix sanus: δύναι' ἂν Meinekius, ὁ σθένων Heimsoethius 698 ἱππικὸς Blaydesius 703 ἐπὶ τούτοισι Nauckius 706 Αἰνιᾶν r: αἰνειᾶν (ε eraso) L 708 τέλος Βοιωτός Nauckius 709 ἵν' αὐτοὺς Nauckius, alia alii: ὅθ' (ὅτ' r) αὐτοὺσ L 710 κλήρους Wunderus: κλήροισ L 711 εἶθ' ἅμα Blaydesius 717 αὐτῶν: ἄλλων Musgravius 720 ὄχων Froehlichius 721 δεξιόν τ' Triclinius, δεξιὸν δ' Lʳ: δεξιὸν L 724 Αἰνιᾶνος r: αἰνειᾶνοσ L 726 τελοῦντος Musgravius 727 ὄχοι M.: ὄχοισ L 730 Κρισαῖον Brunckius: κρισσαῖον L 732 κἀνοκωχεύει Cobetus: κἀνακωχεύει L 734 ὑστέρας: ὑστέρας δ' Lʳ 738 κἀξισώσαντες r 739 τότ' αὐτός Nauckius, τόθ' οὗτος Blaydesius 741 ἀσφαλὴς Reiskio praeeunte Nauckius 742 ὡρμᾶθ' M., ὠχεῖθ' Nauckius: ὠρθοῦθ' (ὠρθοῦτ' pr.) L 743 λύων frustra temptatum, velut ab Arndtio qui ἔπειτ' ἀνέλκων 746 ὤλισθεν· ἐν δ' Nauckius: ὤλισθεν (sic) σὺν δ' L 747 πέδοι D. 754 καταοχεθόντες Hermannus Elmsleius: κατασχέθοντεσ L 757 κέαντες Erfurdtius suasore Brunckio: κήαντεσ L 758 corruptus: δειλαίαν σποδόν Musgravio Neuio praeeuntibus Hartungus, μεγίστου σώματος δειλὴν (βαιὰν Nauckius) σποδόν Wecklinus. φλογιστὸν σῶμα Blaydesius 760 ἐκλάχῃ r: ἐκλάχοι L 761 λόγοις L¹: λόγωι L 762 τοῖς δ' ἄλλοισιν Heimsoethius, τοῖς παροῦσι δ' olim Nauckius, mox ἄλγιστα idem: importuna loquacitas falsarium prodit Antigonae prooemii (6) memorem, cuius additamento resecto tale quid pericliteris: ἐν λόγοις ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν ἄλγιω πολύ 767 λυπηρῶς γ' Froehlichius 768 τοῖς ἐμαυτῆς vix integra: τῶν ἐμαυτῆς Seidlerus 769 τῷ νῦν λόγῳ L corr.: τῶι ναῦ λόγωι L, unde τώμῷ λόγῳ Morstadtius 775 ψυχῆς nonnullis suspectum: γαστρὸς γεγὼς Blaydesius, τῆσδε νηδύος γεγὼς Wecklinus 780 ἐφ' ἡμέρας (r) Heimsoethius Meinekius 781 ἐμοὶ πελάζειν Reiskius προσστατῶν Meinekius 783 ἀπήλλαγμαι L¹: ἀπηλλάγην L 786 δ' del. Brunckius 797 πολλῶν ἂν ἥκες Monkius, πολλῶν

ἄρ' ἥκεις Morstadtius τυχεῖν Lʳ r: φιλεῖν L, unde φίλ Michaelis, φίλοις Nauckius 798 παλιγγλώσσου Bergkius, πε σπερχοῦς Meinekius 800 κατάξι' ἂν (κατ' ἀξίαν r) Both Monkius: καταξίωσ L ἐμοῦ γ' ἂν ἀξίως BArnoldus 804 sic fere conflatos malit Nauckius: ἄρ' ὑμὶν ὡς ἀλγοῦσα κωκῦ δοκεῖ 809 οἴχῃ φρενὸς Lʳ: φρενὸσ οἴχηι L 812 χρὴ μέν Schneidewinus, χρὴ βλέπειν Wolffius 818 ξύνοικος, ὄμνυ M., ξύνοικος εἴσειμ' (vel αὐτοῖς) Hermannus, ἔσομαι ξύνοι Dawesius, κείνοις ξύνοικος Heimsoethius: ξύνοικοσ ἔσομ' (ἔσο Lʳ) L 819 ἄφιλον r Monkius 821 ἦν θάνω schol. El. Brunckius 822 ὅτι ζῶ Nauckius 825 Ἅλιος r: ἀέλιοσ 827 ἒ ἔ: αἰαῖ D. 834 κατ' ἐμοὶ τακομένᾳ Morstadtius ἕρμασι Campbellius, ἄρκυσι Blaydesius κλεφθέντα Nauck Blaydesius γυναικῶν Brunckius: γυναικῶν ἀπάταισ L ἒ ἔ, ἰώ: αἰαῖ αἰαῖ D. 841 παμοῦχος (vel τιμοῦχος) ἀνάσσει Na ckius, πάντιμος ἀν. Morstadtius, cf. Heimreichium Beitr. p 843 ὀλοά τἄρ' Wolffius, ὀλοὰ μὰν Wecklinus 846 νεμέτ Meinekius 847 ὃς γὰρ ἔφυ Nauckius, ὃς δέ ποτ' ἦν Herw denus: si mutatione opus, ὃν γὰρ ἐχρῆν malit M. 851 πα δύρτῳ πανθρήνῳ Nauckius 852 στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι (h ium Hermannus) D., qui praeterea δεινῶν pro πολλῶν rep mavult: δεινῶν στυγνῶν τ' ἀχέωων L (ἄχε*ων L¹) 853 ἀθρ νεις Gernhardo praeeunte D.: ἃ θροεῖσ L 856 τί φῄς T clinius: τί φήσ; αὐδᾶισ δὲ ποῖον; L τί φῄς αὖ Bergki 857 ἐκ φίλων Blaydesius: ἐλπίδων L 859 ἀρωγαί schol., ἀρωγοί L 861 χαλάργοις D.: χαλαργοῖσ L 863 ἐγκῦρσ (ἐνκύρσαι Lᶻ) Hermannus: ἐνκύσαι L 867 παπαῖ φεῦ Bergki 873 ἡδονάς suspectum: εὐδίαν Heimsoethius, ἔκλυσιν Nauckiu an ἀμπνοάς? 876 ἴασις οὐκ ἔνεστ' ἔτι Lᶻ r, ἴασιν οὐκ ἔτ' ἔσ ἰδεῖν BThierschius 878 ἐναργής Wecklinus 885 ἄλλον I ἄλλησ L 887 ἔχουσα πίστιν Meinekius Nauckius: ἰδοῦσα πίστιν 888 κλέψασα L pr. ἀνηφαίστῳ Bergkius Nauckius 889 μ θοῦσά με Froehlichio praeeunte Wecklinus 890 λοιπὸν λοιπόν μ' L, τὰ λοιπά μ' Blaydesius μῶραν Neuius: μωρ L λέγῃς Lʳ: λέγοισ L 891 τῶν λόγων Reiskius, τῷ λέγε Nauckius 892 κατείδομεν Nauckius 898 ἐγχρίμπτει (r) Na ckius: ἐγχρίπτηι L, ἐγχρίμπτῃ r 901 νεώρη Ellendtius: νεω L 902 μοι Lʳ: μου L 903 ψυχῇ Lʳ: ψυχῆσ L σύνηθ φάσμα scholiorum ope Nauckius 909 πλήν γ' ὁμαιμόνι Hensius, πλήν γε συγγενῶν Schubertus 912 ἀκλαύτῳ I ἀκλαύστωι L 914 ἔληθεν ἂν Heathio Elmsleio praeeuntib

Meinekius 915 τάπιτύμβια D., τάγλαΐσματα L^z: τάπιτίμια L 917 οὐχ αὐτὸς Brunckio praeeunte Schaeferus: οὐκ αὐτὸσ L 922 ὃ ποιεῖς Wecklinus 924 τἀκ κείνου Canterus τε Wunderus 925 μηκέτ' Nauckius 929 δυσμενής L^z 938 δ' ἐμοὶ Brunckius πιθῆι L 941 ἐς τόδ' Hauptius: ἔσθ' ὃ γ' L^a, ἔσθ' ὅδ' L 939—941 del. Schenkelius 944 γ' suspectum: πῶς ἀπώσομαι Hensius, ἀλλ' εἴ τις ὠφέλησις Nauckius praef. OC. ed. VIII. p. 4 947 ποεῖν: τελεῖν L^r r 948 σύ που L^r: πού σοι L 949 ἔστιν Nauckius: ἔστιν L 950 λελείμμεθα r Elmsleius 952 θάλλοντ' ἔτ' Reiskius: θάλλοντά τ' L 956 κατοκνήσεις r: κατοκνήσηισ L 957 adfert schol. Eur. Hec. 570, del. Wunderus, ante 956 conloc. Bergkius 961 πάρεστι δ' L^r: πάρεστιν L 966 αὐτῶι L pr. 969 κεύθοντος Meinekius, ναίοντος Camperus 973 λόγων Dobraeus: λόγωι L 986 'πίσθητι L συμμάχει πατρί Nauckius 987 ἀδελφῷ r λῦσον ἐκ κ. ἐμέ, λῦσον δὲ Nauckius 989 καλοῖς Blaydesius 991 καὶ τῶι (τῶι del. L^1) κλύοντι L 993 om. L, add. L^z 995 ποτε βλέψασα r 998 ἔλασσον Brunckius: ἔλαττον L 999 εὐτυχῆς L^1: εὐτυχεῖ L 1003 πάσχοντε schol. Oed. Col. 1676 1005 ἡμῖν Elmsleius: ἡμᾶσ L 1005. 6 del. Ahrens 1006 δυσκλεῶς suspectum: δυστυχῶς Morstadtius, alia alii 1007 om. L, add. L^z 1007. 8 secl. Nauckius 1014 εἰκαθεῖν Elmsleius: εἰκάθειν L 1015 πιθοῦ r 1018 ᾔδη (Thom. Mag.) Heathius: ᾔιδειν L 1019 ἀλλ' οὐδὲν ἧσσόν μοι L^z 1022 πᾶν γὰρ ἂν Dawesius, πάντα γ' ἂν Musgravius: πάντα γὰρ ἂν (eraso ἂν, quod om. r) L 1023 ἦ Elmsleius: ἦν L φύσιν τε τόν τε νοῦν Morstadtius 1024 τοιαύτη νοῦν L^r: τοιαύτην ὄυν L 1026 εἰκὸς κἀκ' ἐγχειροῦντα Wakefieldus 1029 πάθῃς L^r: μάθησ L 1030 ἄκρος Subkovius 1038 εὖ φρονῇς ποθ', ἡγήσει Meinekius 1047—1049 inverso ordine (1049. 1048. 1047) legi malit FGSchmidtius 1052 εἴσιθ' οἶ σοι olim D., alia non magis certa alii: εἴσιθ'. οὗ σοὶ L (οὔ σοι r) 1060 sq. βλάστωσιν Schaeferus: βλαστῶσιν L 1061 ὄνασιν Brunckius: ὄνησιν L 1063 οὐ τὰν Turnebus: οὐ μὰ τὰν L 1070 σφὶν Schaeferus: σφίσιν L 1071 syllabae ante τὰ defectum nemo adhuc probabiliter explevit: νοσεῖ γᾶ Lachmannus, νοσώδη Erfurdtius, νοσεύει D., alia alii 1075 verba vexatissima: 'Ηλέκτρα, πότμον ἀεὶ πατρὸς (servato μὰ 1063) Bergkius, 'Ηλέκτρα, τὸν ἀεὶ (sic vel ἑὸν D.) πότμον Paleius, 'Ηλέκτρα, θάνατον πατρὸς Froehlichius 1077 πάνδυρτος Erfurdtius Porsonus: πανόδυρτοσ L 1081 ἂν Triclinius: ἂν οὖν L βλάστοι Schaeferus: βλαστοῖ L

1082 ἀγαθῶν γὰρ Hermannus, ἀγαθῶν τοι LLangius: ἀγαθῶν 1086 κοινὸν vitiosum: κλεινὸν Sirksius, αἰῶ ξύνοικον ol Nauckius 1087 καθοπλίσασα corruptum: ἀπολακτίσα IHHSchmidtius, καταπτύσασα Blaydesius 1088 φέρει Nauckius: φέρειν L ἐν add. Brunckius 1091 χειρὶ Eustathii χερὶ L τεῶν Hermannus, τοσόνδ' LLangius: τῶν L 10 ὑπόχειρ Musgravius: ὑπὸ χεῖρα L 1094 ἐν add. r 1097 παιδὸς M., τᾷ πατρὸς Gleditschius: τᾶι διὸσ L, ἀρίστα ταξ νὸσ L$^{\Sigma}$ 1099 ὀρθῶς θ' r: ὀρθῶσ δ' L 1101 μαστεύω l 1107 ματεύουσ' r: μα∗στεύουσ' L 1113 sq. θανόντος αὐτ σμ. λ. ἐν βρ. τ. φέροντες Nauckius 1114 προσήκομεν Wec linus 1115 post ἐκεῖν' distinxit Neuius 1116 πρόχειρ ἄλγος Nauckius 1124 ἐπαιτεῖται L^{r}: ἐπαιτεῖ L 1125 d Iahnius τίς ἐστιν Froehlichius, ἔφυ τις Nauckius, uterq φύσιν deleto 1127 ψυχῆς suspectum: μορφῆς Morstadtius σ' r Brunckius: ὥσ L ὑπ' ἐλπίδων Schaeferus 1128 o ὅνπερ r Lascaris. εἰσέπεμπον ut videtur L pr. 1129 sq. de Nauckius 1136 κἀπὸ L pr. 1139 σ' add. r Schaefer 1144 ἔγωγ', ἄδελφε, σοὶ Froehlichius 1145 παρεῖχον Nauckii 1146 φίλος nonnullis suspectum: (ὅ)φελος scholii ope Meinekiu τέκος D. 1148 ἐγὼ δὲ μήτηρ Nauckius σή L^{1}: σοι L 11 τέθνηκ' ἐγώ· σὺ φρ. Erfurdtius 1170 del. Zippmannus 1173 de Bergkius 1174 ἀμηχανῶν r: ἀμηχάνων L 1175 γνώμης l 1177 'Ηλέκτρας L^{r}: ἠλέκτρα L 1180 οὐ δή L^{1} aut L$^{\Sigma}$: τί δή 1184 τί δή L^{1}: τί μοί L 1185 ᾔδη Heathius: ἤιδειν L τῶνδε σῶν Purgoldus οὐδὲν L^{a}: ἐγὼ L 1189 τῶνδ' ἐ r: τῶνδέ τ' L 1193 γάρ σ' L^{a}: γὰρ L . προστρέπει Reiski 1197 οὐδ' ὁ r: οὐθ' ὁ L 1200 ποτέ: ἐμέ r Herwerdenus 12 τοῖσι σοῖς L corr. 1207 πιθοῦ r 1208 μ' ἐξέλῃ Elmsleius 121 τόδε; Morstadtius: vulgo τόδε. 1221 ἀνήρ Brunckius: ἀνὴρ 1223 σφραγῖδα πατρὸς stichomythiae gratia Electrae tribu Morstadtius 1225 ὤδελφ' Froehlichius 1226 χερσίν L^{a}, χε ροῖν Neuius: χεροῖν L ἔχεις L^{a}, unde ἔχ' εἰσαεί Kvíčala 123 γοναί add. L^{r} 1235 εἴδεθ', εἴλεθ' Heimsoethius 1239 ἀλ del. Seidlerus, τὰν del. Blaydesius ἀδμήταν vix integrum: ἀδα μάταν Neuius, τὰν ἀδμῆτ' ἀεί Blaydesius Wecklinus 124 ὀτοτοτοτοῖ τοτοῖ Hermannus: ὀτοττοῖ L 1246 ἐνέβαλες scho Hartungus 1251 παῖ, ταῦτ' Meinekius: καὶ ταῦτ' L πας ρησία (ut iam r Reiskius) παρῇ Blaydesius 1255 δίκα χρόνο Triclinius: δικαι (δίκα L$^{\Sigma}$) ἀχρόνοσ L 1256 ἔσχον L^{a}: ἔχων 1260 ἂν (ἀν) add. L^{a} σοῦ γε Seidlerus 1264 ἐπώτρυναν Reiskius

ὤτρυναν L post 1264 senarium deesse viderunt Heathius Brunckius 1267 ἐπόρισεν Hesychii ope D.: ἐπώρσεν L (ἐπόρσεν L[1]) 1271 εἰργαθεῖν Elmsleius: εἰργάθειν L 1275 πολύπονον r Hermannus: πολύστονον L 1277 ἀδονὰν D.: ἡδονὰν L 1280 μὴν Seidlerus: μὴ L 1281 ὦ φίλαι: ὦ φίλ', ὅτ' Wunderus, alia alii remedia protulerunt ad unum omnia incerta 1283 οὐδ' ἂν add. Arndtius, aliter alii lacunam explere conati sunt 1284 κλύουσα del. Neuius 1289—1292 del. Arndtius 1292 ἔργου Reiskius, πόνου D. an χρέους? 1296 οὕτω r: οὕτωσ L 1297 ἐσελθόντοιν Nauckius 1298 λελεγμένῃ L[r], ἠγγελμένῃ Nauckius: δεδεγμένῃι L 1304 δεξαίμην r, βουλοίμην L[r]: λεξαίμην L 1306 ὑπηρετοίην Musgravius: ὑπηρετοίμην L 1311 τε om. L pr. 1312 χαρᾷ Schaeferus: χαρᾶσ L 1314 τῇδ' ὀλωλόθ' ἡμέρᾳ M.: τῆιδ' ὁδῶι θανόντα τε L 1322 sq. choro dant schol. Hermannus κλύω: τινὸς Froehlichius 1328 ἐγγενὴς schol. r: ἐκγενῆσ L 1336 ἀπαύστου Meinekius σὺν βοῇ χαρᾶς Purgoldus 1343 ἐν: οὖν r. χλίουσιν ἐν τ. Wecklinus 1347 ξυνίης r: ξυνίεισ L 1357 ἔχων suspectum: ἐμοὶ Schneidewinus 1361 χαῖρ', ὦ πάτερ, μοι· πατέρα γάρ σ' ὁρᾶν δοκῶ Nauckius 1362 ἴσθι δ' L[1]: ἴσθ' L σ' add. L[r] 1367 'γὼ Hermannus: γε L 1368 κλυταιμήστρα L Wecklinus, cf. Berl. Phil. Wochenschr. 1884, 31/32 1372 ἐνδέον λόγων Nauckius 1384 ὅποι Schneidewinus, ὅπως Bergkius: ὅπου L 1389 ἀμμενεῖ schol. Wunderus: ἀμμένει L 1393 ἑδράσματα L[Σ] 1394 graviter corruptus: νεαρόκμητον Meinekius. αἷμα Musgravius. νεακόνητον, αἶ, μάχαιραν φέρων Heathius, νεακὲς πρὸς αἷμα χάλκευμ' ἔχων GHMuellerus Ann. phil. 129, 158, similia alii 1396 σφ' ἄγει r: ἐ*άγει superscripto ut videtur ἐξ L, ἐπάγει L[r], ἐπὶ σφ' ἄγει Neuius, σφ' ἐπεξάγει Kvíčala, uterque Ἑρμῆς deleto 1398 ἄνδρες Brunckius: ἄνδρεσ L 1403 ἡμᾶς add. r Reiskius 1409 ποῦ r: ποῖ L 1410 ὦ τέκνον τέκνον Triclinius: ὦ τέκνον ὦ τέκνον L 1412 οὐδ' r D.: οὔθ' L 1413 πόλις suspectum: ὦ Πέλοπος γενεὰ Gomperzius. an ὦ πολιὰ γενεά? 1414 καθαμερία r Triclinius: καθημερία L φθίνειν ἔχει D., alia alii: φθίνει φθίνει L 1416 Αἰγίσθῳ γ' Hermannus 1418 τελοῦσ' Triclinius: τελοῦσιν L ὑπαὶ κείμενοι Brunckio praeeunte Hermannus: ὑποκείμενοι L 1420 παλίρρυτον Bothius: πολλύρυτον L (πολύρρυτον r) 1422 sq. choro dat Hermannus: ΗΛ praefigit L 1423 ψέγειν Erfurdtius: λέγειν L 1423 κυρεῖτε Reisigius Elmsleius: κυρεῖ L 1426 τέθνηκεν ἡ τάλαινα; Electrae dat Erfurdtius: Oresti continuat L post 1427 trium versuum defectum indicavit

Erfurdtius, quorum duo priores Electrae, tertium Oresti d
Hermannus, contra illos Oresti, Electrae hunc Nauckius p
1429 unius trimetri defectum indicavit Seidlerus 1431 p
sonae notam post ἄνδρ' posuit Hermannus: post ἡμῖν habet
1432 hemistichii lacunam praeeunte Brunckio indicavit He
mannus 1434 τάδ' ὡς πάλιν nondum expedita: τάδ' αὖ πάλ
D., τάδ' εὖ πάλιν Gleditschius 1445 ναὶ σέ Reiskius: κ
σὲ L 1446 μάλιστα σοὶ Blaydesius: μάλιστά σοι L 14
τῆς φιλτάτης L[1] L[r]: τε φιλτάτων L τῶν ἔμοιγε φιλτάτων Va
villerius 1450 μήνυέ μοι L[Σ] 1454 μ' ἀθρεῖν Kayser
1457 τυγχάνει r 1458 corruptus nec tamen corruptelae sed
certa: οἴγειν ἄνωγα Wecklinus, κάμπεταννύναι πύλας Hartungu
πύλαις r Doederlinus, πέλας Reiskius 1459 del. Herwerden
1460 ἀστῶν Benedictus 1466 θεοῦ Gomperzius: φθόνου I
(φόνου L) 1467 πεφηνός Nauckius 1469 τοι r Brunckius: τε
1473 κλυταιμήστρα L, v. 1368 adn. 1478 ζῶντας Tyrwhittu
ζῶν τοῖσ L 1483 κἂν σμικρὸν L[Σ]: κάν επι μικρὸν L 1485 s
om. L, add. in litura duorum versuum L[r], del. D. 1490 γένοι
add. L[Σ] 1492 ἀγών Heathius: ἀγὼν L 1499 σὰ γοῦν Meineki
1505—1507 adfert Nicephorus Basil., del. D. 1505 τήνδε ad
L[Σ] 1506 τι Nicephorus: γε L θέλει L[r]: θέλοι L

OEDIPVS REX.

Argumentum metricum. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙ
ΚΟΥ del. Nauckius 7 θνήσιμον r D.: θανάσιμον L 1
πόρπαισι διssὰς Brunckius: διssαῖσ τε χερσὶν L

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ 2 ἁπλῶς τινες Gom
perzius: ἅπαντεσ L

V. 7 ἐμῶν Meinekius 8 del. Wunderus 11 στέρξαντεσ I
στέξαντεσ L[r] 16 βάθροισι MSchmidtius: si quid mutandum
possis βωμοῖσι τοισίδ' 17 πτάσθαι Elmsleius σθένοντες
στένοντεσ L 18 ἱερῆς Brunckius: ἱερεῖσ L ἱερεὺς ἐγὼ μὲ
Bentleius, ἱερεὺς ἔγωγε Nauckius οἳ δ' ἐπ' ἠθέων Wunderus
οἵδε δ' ἠθέων Schneidewinus, οἳ δ' ἐξῆς θεῶν Wecklinus: ο
δε ηιθέων (littera post δε erasa) L, οἱ δέ τ' ἠιθέων L[r] 20 κλά
δοισι Reiskius 32 ἀζόμεσθ' Naberus: ἑζόμεσθ' (ἐζόμεσθ' r) I
36 ἀοιδοῦ, δασμὸν ἢ παρείχομεν Herwerdenus 42 ἡμῖν εὑρεῖ
L, corr. L[r] 44 sq. exitus versuum καὶ τὰς ξυμφορὰς et τῶ
βουλευμάτων sedes mutare iubet Toupius: ne sic quidem prob

oratio efficitur. fortasse vitium in ζώσας latet, qua voce in ῥίζας mutata vide an apta sententia prodeat '*in hominibus rerum peritis cum maxime calamitatibus bona consilia elici*' 48 πάρος L, πάλαι L corr. προμηθίας r 49 τῆς: γῆσ L μεμνῴμεθα Eustathius, μεμνήμεθα malit Nauckius 50 τ' add. L[r] στάντες κατ' ὀρθὸν Blaydesius, σταθέντες (ὡς στάντες Herwerdenus, στάντες ποτ' Hensius) ὀρθοί MSchmidtius 54 ἥσπερ κρατεῖς Blaydesius 58 ἀγνῶτά μοι Ritterus: ἄγνωτά μοι L 62—64 Teles apud Stobaeum flor. XCV 21 sic exhibet: τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν ἔρχεται, ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν καὶ πόλιν καὶ σὲ στένω 65 ἐνδόντα Badhamus: εὕδοντα L 66 δακρύσαντα suspectum: βουλεύσαντα Mollweidius, πολλὰ μὲν μεριμνήσαντα (vel μ' ἀγρυπνήσαντα) M., μ' ἐρευνήσαντα Hensius 72 ῥυσοίμην Linwoodius: ῥυσαίμην L (τήνδ' ἐρυσάμην pr.) 74 τοῦ γὰρ εἰκότος περᾷ (πέραι L, ι L[1]) versu 75 deleto Bentleius, τοῦ γὰρ εἰκ. πέρα ἄπεσθ'· ἵκοιτο, τηνικαῦτ' Hensius 77 ὅσ' ἂν r: ὅσα L 79 προσστείχοντα Erfurdtius: προστείχοντα L 81 φαιδρὸς Nauckius 87 τὰ δύσθρο' scholii ope Heimsoethius 90 οὔτ' αὖ Ritterus 93 πλέον τρέφω Blaydesius 97 ἐντεθραμμένον Blaydesius 99 πόρος FGSchmidtius: τρόποσ L 101 χειμάζειν L corr. (de L[1] Iebbius dubitat) 102 τῇιδε L pr. 105 εἴσιδον L pr. πω suspectum: εἰσεῖδόν γ' ἐγὼ Hartungus, αὐτὸς εἰσιδὼν Nauckius 107 τινά D.: τιναὸ L 108 πῇ τόδ' εὑρεθήσεται; partim Sintenisio praeeunte Nauckius 111 ἐκφεύγειν Valckenarius: ἐκφεύγει L 117 κατεῖδ' r: κατεῖδεν L ὅτου L[r]: ὅπου L vulgata lectio merito suspecta: κατεῖφ' ὅτῳ τις D., κατεῖδεν ὅ τι τις Nauckius, alia alii 127 ἐγίνετο L[r]: ἐγείνετο L, unde ἐφαίνετο Nauckius 134 πρὸσ L pr. 138 αὐτοῦ r: αὐτοῦ L 140 τιμωροῦνθ' ἕλοι Bergkius: τιμωρεῖν θέλοι L 144 ἄλλος: κομπὸς Nauckius, οὗτος Schenkelius 145 δράσαντοσ L pr. 147 ἱστώμεσθα r: ἱστώμεθα L 150 μαστὴρ MSchmidtius 151 τᾶς r: τὰσ L 153 πάλλων: πολλῶι L[z] 158 πρωτα* σε L, πρώταν γε L[z] κεκλομένῳ L[n] 159 ἄμβροτ' suspectum: ὄβριμ' Heimsoethius, alia epitheta alii, ἄντομ' Wecklinus 161 ἀδμῆθ' & Ritterus θυόεντ' ἀγ. κύκλον MSchmidtius Εὔκλεα (schol.) Elmsleio praeeunte Wilamowitzius 162 ἰὼ r: ἰὼ ἰὼ L 165 ὑπερορνυμένας Musgravius 166 καὶ L[a] in marg. add. 173 κλαυτᾶς Nauckius, καυτᾶς Herwerdenus, κλειτᾶς Hartungus 174 ἰηίους καμάτους ἀνύτουσι Heimsoethius 175 ἄλλον δ' ἂν ἄλλᾳ Dobraeus 178 ἕσπερον θεοῦ Hartungus 180 δὲ γένεθλα r: δ' ἁ γενεθλα (γενέθλα L[r]) L

νηλέα γένεθλα Heimsoethius 182 ἦδ' ἄλοχοι Nauckius ἀχὰν Nauckius: ἀκτὰν L. (ἀκτὰν) παρὰ βώμιον r, quo rece ἄλλοθεν ἄλλαν D. 185 ἱκετῆρες r: ἱκτῆρεσ L ἐπιστενάχοι r: ἐπιστονάχουσι L 186 παιὼν L pr. γᾶρυς Bothius ἄν λος Nauckius 187 sq. θύγατερ Διὸς εὐῶπι, πέμψον Lobeck 190 Ἄρεα τὸν Heimsoethius 191 περιβόατον D.: περιβόητο ἀντιάζω Hermannus: ἀντιάζων L 194 ἄπουρον L^r: ἔπουρο ἐξόριον Heimsoethius 196 ὅρμων Doederlinus: ὅρμον L, servato Θρῃκίου κλύδωνος aptius dici potuisse monuit D. nondum expeditus: τελεῖν Hermannus, τέλος GHMuellerus, Arndtius, alia alii 199 τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ οἴχεται Meinek 200 τᾶν add. Hermannus, Ζεῦ (mox ὦ Ζεῦ delens) Lachmann ὦ πυρφόρων L 203 Λύκι' ἄναξ Heimsoethius 204 ἀγκυ Elmsleius: ἀγκύλων L 205 ἀδάματ' Erfurdtius: ἀδάμασι 206 προσταχθέντα D., προσταλέντα Ribbeckius: προσταθέντα 211 οἰνῶπα r: οἴνωπα L εὐίων r MSchmidtius 212 δ στολον L^Σ: μονόστολον L 214 lacunam indicavit D.: νυκτ supplet IHHSchmidtius 217 τῇ νόσῳ suspectum: τῷ θ Nauckius, τῷ νόμῳ AHugius 218 ἄκη λάβοις ἂν Mollweid 220 ἢ γὰρ ἂν Schneidewinus 221 αὐτός r Schneidewi (qui μὴ delet): αὐτὸ L 227 sqq. nondum expediti. ὑπεξέλοι ὑπεξελὼν L καὶ μὴ φοβείσθω τοὐπίκλημ' ὑπεξελεῖν Blaydesi an lectione tradita ceterum servata 229 γῆς ἄπεισιν scrib dum, ut parenthesis sit πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν ἀστεργες οὐδὲ 229 ἀβλαβής L^r 230 ἄλλον nonnullis suspectum: ἐλθό Nauckius, ἐλθὼν Herwerdenus 232 χάρισ (ν super ρ scripto) unde καὶ χάριν προσείσομαι Nauckius, καὶ χάριν πρὸς οἴσει Schenkelius 237 θρόνους ἔχω Herwerdenus 239 μη θύμασιν Elmsleius 240 χέρνιβας L^a: χέρνιβοσ L 246—2 post 272 transposuit Ribbeckius, spurios censet Wecklin 248 ἄμορον Porsonus: ἄμοιρον L, quod deleto νιν (om. r) ponit Burtonus δύσμορον τρῖψαι βίον Blaydesius 252 ταῦ πάντ' L^a: τὰ πάντ' L, unde τἀπιόντ' Nauckius 258 ἐπεὶ κυ Burtonus: ἐπικυρῶ L γ' Benedictus: τ' L 261 κοινῶν παίδων κοινὰ verba vitiosa: κοινῶν τ' ἀπ' εὐνῶν κοίν' ἂν . . . τέκν' ἐκπεφ. Engerus (poterat τέκν' ἂν ἐκπεφυκότα, scil. ἔχα nisi praestat μὴ 'δυστύχησ', ἣν τέκν' ἂν ἐκπ.), καὶ νῷν τὰ παίδ κοίν' ἂν MSchmidtius 264 ἐγὼ τοῦδ' Mudgius 265 ὑπερμαχή Blaydesius πᾶν Nauckius, πάντ' L corr.: πᾶντ' L pr. 267 s del. Burgesius 270 αὖθις MSchmidtius γῆς Vauvilleriu γῆν L 273 τοῖς τ' ἄλλοισι Iernstedtius 276 εἶλες Eustathi

281 ἂν HStephanus: ἂν (ἀν pr.) L οὐδ' ἂν εἷς r: οὐδὲ εισ L 284 ἄνακτ' in dubium vocat Nauckius: si quid mutandum, αἰνίκτ' ἄνακτι ταὔθ' ὁρ. conicere possis. ταὔθ' L[r] Brunckius: ταῦθ' L 287 οὐκ ἐν ἀργοῖς L[a]: οὐκεναργῶσ L ἐπράξαμεν Meinekius 290 τά γ' r: τά τ' L 293 τὸν δὲ δρῶντ' anonymus: τὸν δ' ἰδόντ' L οὐδεὶς θροεῖ Herwerdenus 294 δείματός γ' Triclinius, δειμάτων Hartungus: δείματόστ' L 297 οὐξελέγξων L[1]: οὐξελλέγχων L αὐτὸν (αὐτίκ' Nauckius) εἶσιν Wecklinus 305 εἴ τι μή LStephani, εἰ μὴ καὶ Fritzschius: εἰ καὶ μὴ L 307 τήνδε Blaydesius 308 ἢ Meinekius, αὖ Kvíčala: εὖ L 310 σύ νυν Elmsleius, σὺ δὴ Nauckius, σὺ δ' οὖν L[r]: σὺ νῦν L 313 λῦσον δὲ Blaydesius 314 ἀνδρὶ Sehrwaldius 315 πόνων L[Σ] 321 πιθῆι L pr. 322 ἔννομ' r: ἔννομον L, ἔμφρον' malit Nauckius εἶπεσ L pr. 324 οὔτε D., qui vs. seq. sic conformat: πρὸς καιρὸν ὀρθῶς μήτ' ἐγὼ ταὐτὸν πάθω. φρόνημ' ἰὸν Naberus 325 ὡς οὖν μὴ λέγων Kvíčala 326 sq. choro tribuunt schol. r Elmsleius 329 locus desperatus: οὐ μή ποτε τἄμ', ὡς ἂν εἴπω μὴ τὰ σ', ἐκφ. κακά scholii ope Erfurdtius, τἄμ' ἐξανείπω Brunckio praeeunte D., τὰ μάσσον' εἴπω CFHermannus, τἄμ' ὧδ' ἀνείπω Wecklinus, ἄνωγας εἴπω Nauckius, εἴπω τάδ', ὡς ἂν Campbellius 332 ἐγὼ οὔτ' r: ἐγώ τ' L 335 σύ τ' et mox ἐξερεῖ L pr. ὀργίσειας Blaydesius 336 κἀπαραίτητος Sehrwaldius. fort. κἀνελεύθερος 'engherzig' 337 ὀργὴν L[a]: ὁρμὴν (μ ex γ) L ἐμέμψω r: ἐπέμψω L τὴν σοὶ r: τὴν σὴν L 338 κάτοιδας r 346 ὥνπερ Blaydesius 347 εἰργάσθαι δ' L pr. 349 εἶναι om. L, add. L[a], τοῦτ' ἔφην ἅπαν μόνον Kirchhoffius, aliter alii 351 προεῖπας Brunckius: προσεῖπασ L 355 καί κου Brunckius: καὶ κοῦ L 360 ἢ πειρᾷ 'λεγον M.: ἢ ἐκπει- οἀ φᾶι λέγ (Duebnero, λέγοι Campbellio teste) L (λέγειν corr., primariam scripturam esse Iebbius testatur). πειρᾷ r 361 γνωτόν Elmsleius: γνωστόν L 366 φημὶ τοῖσι φιλτάτοις Nauckius 369 εἴπερ γ' ἔτ' Hensius κράτος r 371 πηρὸς Nauckius 376 σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ Brunckius: με μοῖρα πρός γε σοῦ L 404—407 post 428 conlocat Engerus 405 Οἰδίπους Elmsleius: οἰδίπου L 411 ὥστε nonnullis suspectum 413 δεδορκὼς οὐ βλέπεις Reiskius 419 ὀρθὰ L: νῦν μὲν φῶς Blaydesius 420 λιμήν, υ super ι scr. L[a] ποῖος οὐκ ἔσται μυχός ('Ελικὼν Blaydesius) Wecklinus 425 corruptus: σῷ τοκεῖ καὶ σοῖς τέκνοις Nauckius 433 ᾔδη r: ᾔδει L, ᾔδειν

Lʳ 434 σχολῇ γ' ἂν . . . ἐμούς σ' ἐστειλάμην Porsonus ὡς σοὶ μὲν δοκεῖ Schaeferus 437 τίς με φιτύει βροτῶν Bl desius 438 τῇδ' ἡμέρᾳ πεύσει σφε Nauckio duce M.: ἥδ' ἡμ φύσει σε L διαφθερεῖ M.: διαφθερῆι L 439 ἄγαν τ' L 440 σὺ add. Lᶻ 441 εὑρίσκεις Herwerdenus 442 ἢ τέ Bentleius 446 ἀλγύνοις Elmsleius: ἀλγύναισ L πέρα N nekius 448 ἔσθ' ὅπως Blaydesius 457 αυτοῦ L αὐτὸς Erfurdtius: αὐτὸσ L 460 ὁμοσπόρος τε Bothio pr eunte Schneidewinus 461 ἐψευσμένα Wilamowitzius ἄρρητ' ἄρρητον Turnerius 465 φοινίαισι: φοινι * * * σι 466 ἀελλάδων ex Hesychio Brunckius: ἀελλοπόδων L ὁ Διὸς γενεᾶς Kvíčala 472 κῆρες 'r: χεῖρεσ, η supers L 475 φάμα r: φήμα L 478 πέτρας ἰσόταυρος Lushi tonus D., πέτρας ἴσα ταύροις MSchmidtius, πέτρας ἅτε ταῦ Dorvillius: πετραῖοσ ὁ ταῦροσ L, πέτρας (πετραις Vitel teste Phil. Rundsch. IV, 388) ὡς ταῦρος Lʳ 483 δεινά νοῦν Nauckius 485 οὔτ' ἀπαρέσκονθ' Blaydesius, οἱ ἀπαφίσκονθ' Autenriethius 493 lacunam indicavit Br ckius, qui χρησάμενος supplevit 502 ἀλαθής Herwerden ἀληθήσ L 509 γὰρ ἐπ' αὐτῷ Triclinio praeeunte del. H mannus versum strophicum lacunosum esse negans 511 ἀδ πολις Erfurdtius: ἡδύπολισ L τῷ ἀπ' ἐμᾶς: τῶν schol. (λ πει τὸ ἕνεκα) indicare videtur, τῷ πρὸς ἐμᾶς Elmsleius. an δι' ἐμᾶς? cf. Ant. 1060 τἀκίνητα διὰ φρενῶν 516 πρός τί μ Hartungus: πρός τ' ἐμοῦ Lᵃ, ε in rasura, προστεμοῦ vel προ γεμοῦ L, πρός γ' ἐμοῦ r Suidas, unde δοκεῖ τι πρός γ' ἐμ πεπ. Blaydesius 519 κλύοντι Nauckius 523 τάχα D. 5 τοὔπος δ' r: τοῦ πρόσδ' L γνώμαις vix sanum: βουλαῖς Hei soethius. fort. praestat τόλμαις 528 δ' add. Suidas τε: Lʳ, quod vulgatae lectioni praeferendum videtur 529 de Oerius 532 ἦ (ῆ Lʳ) Elmsleius: om. L, unde ἤλυθες; Nauck 533 τὰς ἐμὰς στέγας Nauckio suspectum 537 τίν' r ἐν μ Reisigius: ἐν ἐμοὶ L 538 ἦ Schaeferus γνωριοῖμι Elmsleiu γνωρίσοιμι L 539 ἦ οὐκ ASpengelius: κοὐκ L 541 del. N ἄνευ τε πλούτου anonymus in translatione Germ. a. 1803 55 ἔθ' αὐτός Lᶻ: ἔθ' αὐτόσ L 565 οὐ δῆτ' Blaydesius, qui mo οὐκ οὖν ἐρευνᾶν requirit 566 τοῦ κτανόντος Meinekius: το θανόντοσ L 567 ἀλλ' ἔσχομεν Schneidewinus, κάρτ' ἔσχομεν N κοὐκ ἠκούσαμεν suspectum: κοὐδὲν ἤνομεν Nauckius, κοὐκ ὠκνή σαμεν Turnerius, κοὐκ ἰχνεύσαμεν M. 568 οὗτος τόθ' I corr. Lᵃ 570 τόσον Hermannus 572 τάσδ' Doederlinus

τὰσ L 575 ταῦθ' Brunckius: ταῦθ' L 579 ταὐτὰ γῆς ἴσον vitiosa: τοῦ κράτους ἴσον Heimsoethius, ταὐτὰ τῆς τιμῆς Wecklinus. ταῦτ' ἀποιστέον temptabat M. 583 ὡς ἔχω Heimsoethius 586 ἄτρεστα ναίοντ' Nauckius, ἄτρεστον οἰκοῦντ' Meinekius 591 κἂν ὄκνῶν ἔδρων Heimsoethius 596 πᾶσι χαίρω (χαίρων L pr.) vix integra verba: νῦν πᾶς φιλεῖ με Heimsoethius 597 αἰκάλλουσι Musgravius LDindorfius: ἐκκαλοῦσι L 598 αὐτοῖσι r: αὐτοὺσ L πᾶν r: ἅπαν L, ἅπαντ' L[a] versum deleri vult Wecklinus 600 nonnullis correctione egere videbatur: οὐκ ἂν γ. νοῦς καλὸς κακῶς φρονῶν Hartungus, οὐκ ἂν κακὸς γ. νοῦς καλῶς φρ. Blaydesius 602 μετ' ἄλλου L[a]: μεγάλου L δρᾶν τόδ' (κἀκ' Blaydesius) ἂν Heimsoethius 604 πεύθου in litura L corr., πυθοῦ r: επυθου L 605 ἀλλ' L τοῦτ' αὖθις, ἤν με Blaydesius, ἄλλως τ' ἐάν με Heimsoethius 608 χωρίς nondum expeditum 612 αυτῶι L, αὐτῶι L[r] παρ' αὑτοῦ r Nauckius 616 εὐλαβοῦ δὲ μὴ πεσεῖν Nauckius 618 μοὐκιβουλεύων Hartungo praeeunte D. 623 θνήσκειν ἢ φυγεῖν MSchmidtius 624 sqq. nondum expediti: οἷόν ἐσθ' ὃ φῂς παθεῖν Heimsoethius. verba ὑπείκειν et πιστεύειν in Oedipum, non Creontem convenire perspexit Haasius, cuius medicina Oedipum ad ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ π. λέγεις; obloqui iubentis ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν; ex parte usi aut unum aut plures versus excidisse iudicant D. Nauckius GHMuellerus. fortasse lenius remedium sufficit: *KP.* ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν. *OI.* ὡς (σοῖς?) οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων ΛΟΓΟΙϹ; *KP.* οὐ γὰρ (οὐκ ἄρα Meinekius) φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω. '*egone qui verbis tuis nequicquam sim cessurus nec fidem habiturus, priusquam supplicio te adficiam, ipse crimen tuum diluam?*' 627 δεῖ τοὐμόν Herwerdenus 628 ξυνίῃς r: ξυνίεισ L εἰκτέον Hennebergerus pro ἀρκτέον, quo servato v. seq. ἄρχοντας (ἄρχοντεσ L pr.) Musgravius 630 μέτεστιν Triclinius: μέτεστι τῆσδ' L 634 τί τήνδ' Doederlinus ἄνολβον Herwerdenus 636 ἴδια κινοῦντες: ἰδίαν ἰκνοῦντεσ L pr. 637 σύ τ' οἴκους L[a]: σύ τ' εσικουσ (i. e. σύ τε οἴκουσ) L, σύ τ' εἴσω Blaydesius Κρέον Elmsleius: κρέων L 638 οἴσεται L pr. 640 θάτερον δυοῖν D.: δυοῖν ἀποκρίνασ L 642 δρῶντα L[x]: δρῶν L 656 τὸν ἐναγῆ ex Hesychio Musgravius 657 λόγῳ σ' Hermannus: λόγω L[a], λόγον L βαλεῖν r Suidas: ἐκβαλεῖν L, unde ἄτιμ' ἐκβαλεῖν Kvíčala τὸν ἐναγῆ φ. μήποτέ σ' αἰτίᾳ σὺν ἀφ. λόγων (sic r) ἄτιμον β. Nauckius 658 ὅταν χρῄζῃς r Meinekius 659 φυγὴν L[a]: φυγεῖν L 660 μὰ τὸν πάντων Hartungus

665 φθινὰς D.: φθίνουσα L 666 τάδ' Hermannus (qui ψυχὰν deleto sic locum conformat: ἀλλά μ' ἁ δυσμόρ φθίνουσα τρύχει, καὶ τάδ'): καὶ τάδ' L 668 προσ Nauckius τὰ πρόσφατα idem: τὰ προσφῶιν L (τὰ πρὸς σφ 669 τόδ' οὖν ἴτω Nauckius 672 ἐλεινόν Porsonus: ἐλεει 676 πορεύομαι Wecklinus 679 δόμων r: δόμον L 681 κησις ἄλλως λόγων Herwerdenus 682 δάκνει δὲ Blayd 685 ἅλις ἔμοιγε γᾶς ὧδε πονευμένας Nauckius 688 κα καὶ καταμβλύνεις (καταμβλύνει Heimsoethius) Hartungus: ρειλσ καὶ καταμβλύνων L 689 ὦναξ Triclinius: ἄναξ L ἄπορον ἐπὶ πόριμα Nauckius 693 εἴ σ' ἐνοσφιζόμαν Hart praeeunte Badhamus: εἴ σε νοσφίζομαι L 694 ὅς γ' Turn 695 σαλεύουσαν Dobraeus: ἀλύουσαν L οὔρισας Eustathius: ρησασ L 696 τ' L^{a}: δ' L δύναι L, δύναιο L$^{\Sigma}$ εἰ γένοιο p δύνᾳ γενοῦ Bergkius (= τρύχει ψυχάν· τί δ', εἰ...τὰ πρὸς σφ 702 ἐγκαλεῖν ἔχεις MSeyffertus 705 πανοῦργον Nau 707 σεαυτὸν L$^{\Sigma}$: ἑαυτὸν L ὧν λέγει πέρι MSchmidtius ἔχον τέχνης vix integra: τυχὸν τ. Hartungus, ἔχον μέρος Weck 713 ἕξοι Cantero praeeunte Halmius: ἥξοι L, ἥξει L^{a} ὥσπερ γ' ἡ φάτις κρατεῖ, ξένοι (ποτὲ deleto) Nauckius δμώων χερσὶν Nauckius ἄβατον εἰς ὅρος Musgravius: εἰσ ἄβ ὅροσ L 722 παθεῖν L^{n}: θανεῖν (e v. 713) L 724 sq γὰρ ἂν θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ sensu cassa: ὧν γὰρ ᾖ θεὸς χρ ἔρευναν Eggerto praeeunte Nauckius, ὃν γὰρ ἂν θεὸς ἐξερευνᾷ MSchmidtius. ᾧ γὰρ ἂν θεὸς χρῇ, κἂν ἐρεμνὰ κἂν ἐρέμν' ᾖ,) ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ temptabat M. (χρῇ iam V fius) 728 ὕπο στραφεὶς r D., ἐπιστραφεὶς Blaydesius: ὑποσ φεισ L 730 τριπλαῖς r: διπλαῖσ L 738 τί δρᾶσαί μου I desius 739 τοῦτ': τῶνδ' Nauckius 741 ἦλθε D., Schneidewinus, ἔτυχε Hartungus: εἶχε L, quo servato ali teram versus partem corrigendam existimant. 'correctio incertissima' Nauckius 742 μέλας r λευκανθεὶς vel λευκαν χνοάζον ἄρτι λευκανθεὶς κ. Hartungus 743 ἀπεστάτει ἀποστάτει L 746 σ' add. L$^{\Sigma}$ 748 ἐξείπῃς r: ἐξείπο 749 ἂν δ' ἔρῃ r 750 ἐχώρει μοῦνος Nauckius 752 ἐν δ' αὐτ r: ἐν αὐτοῖσι δ' L, unde ἐν δ' αὐτοῖς ἰδεῖν conicere possis Λάϊον μόνον r, Λαΐου βίαν Herwerdenus 756 ὅσπερ L$^{\Sigma}$: ὥσπ 760 δεξιᾶς ἐμῆς θιγὼν Nauckius 763 οἷ' Hermannus: ὃ 764 δοῦλος suspectum: ἐσθλὸς Nauckius, εὔνους FGSchmid ἄδολος Meinekius 768 δι' ὃ Turnerius 773 λέξαιμ' r: λέξο 780 παροινῶν Heimsoethius 782 θατέρᾳ r: θ' ἡτέραι L 78

κἀγὼ κλύων μὲν ταῦτ' ἐτερπόμην, ὅμως δ' ἔκνιζέ μ' ἀεὶ κεῖν' Nauckius verba scilicet non praestans 789 δ' ἄθλια: θ' ἀθλίω L, unde ἄλλα δ' ἀθλίῳ Herwerdenus 790 δύσφημα Heimsoethius προύφηνεν Hermannus: προὔφάνη L 791 χρείη Dawesius: χρεῖ ἧι L 792 ἀλάστορον βροτοῖσι δηλώσοιμ' Nauckius 795 τεκμαρούμενος Nauckius, qui malit κἀγὼ ἐπακούσας ταῦτα, τεκμ. ἄστροις τ. λ., τὴν Κορινθίαν χθόνα ἔφευγον: ἐκμετρούμενος L 800 habent r, L^r: om. L, del. Nauckius probabiliter 801 ἦ Elmsleius: ἦν L 808 ὄχους HStephano praeeunte Doederlinus: ὄχου L 810 συντόνως Dobraeus 814 Λαΐου Bothius: λαΐωι L, Λαΐῳ τε r, unde εἰ δέ τι ξένῳ τ. προσήκει Λαΐῳ τε συγγενές Blaydesius, εἰ δὲ τῷ ξένῳ τ. προσῆν καὶ Λαΐῳ τι σ. Heimsoethius 815 del. D. correctio admodum incerta, verba vix digna quae emendentur: νῦν ἔτ' olim D., alia ipse et alii 817 ὃν μὴ Schaeferus: ὧι μὴ L τινι D.: τινὰ L εἰ μὴ ξένων ἔ. μ. ἀ. τινι δ. δ. μ. προσφ. ἐμέ Nauckius 821 ἐκ Sehrwaldus: ἐν L 822 ἆρ' ἔφυν κακός vitium alunt: ἆρ' ἐγὼ οὐ κακός Martinus, sed ἔφυν servandum videtur 823 πάντ' ἄναγνος Nauckius 825 μηδ' D.: μή μ' L, μήτ' L^a, ut v. praeced. μήστι L, μήτε L^a 827 del. Wunderus 829 ἂν ὀρθοίη Schaeferus: ἀνορθοίηι L 831 ταύτην r: ταύταν L 836 γ' add. L^r 840 ἄγος Blaydesius 843 κατακτείνειαν r: κατακτείναιεν L^r, καταχ . . ν . . εν L, unde κατακτείνοιεν Wolffius Nauckius, κατακτάνοιεν M. 845 del. Nauckius cum Deventero 849 τοῦτο μεταβαλεῖν Blaydesius 852 σόν Bothius: τόν L. genuina scriptura latet: οὔτοι . . τόν γε Λοξίου φανεῖ χρησμὸν δικαίως ὀρθόν, ὅς γε Λάιον διεῖπε vel tale quid requirit Nauckius. τόν γε Λαΐου φόβον (v. 722 conlato) Schubertus 854 παιδὸς ἐξ αὐτοῦ (ἐκ χεροῖν Nauckius) θανεῖν Blaydesius 856 ἀλλὰ πρόσθεν (poterat ὃς πάροιθεν) αὐτὸς ὤλετο Nauckius 857 ἂν add. L$^\Sigma$ 859 ἀγρότην Wecklino praeeunte Nauckius: ἐργάτην L 862 del. Zippmannus 863 τρέφοντι Blaydesius 866 ὑψιπετεῖς Nauckius, cf. 876 867 αἰθέρα ταννοθέντες Bergkius 869 θνατὰ r: θνητὴ L 870 μήποτε Elmsleius: μήν ποτε L λάθα r, λάθᾳ LLangius: λάθραι, ρ eraso, L 873 nonnullis vitiosus videbatur: ὕβριν φυτεύει τυραννίς Blaydesius 876 sq. graviter adfecti: ἀκροτάταν εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον L ἀκρότατον Erfurdtius, αἶπος add. Arndtius, probabilius ἀκρότατα γεῖσ' ἀναβᾶσ' Wolffius. ἀποτμοτάταν ὤρουσεν (= δι' αἰθέρα τεκνωθέντες) Schnellius, ἀκροτάταν (cf. 866) εἰσαναβᾶσ' ἄκραν ἄποτμον (sic r) ὤρ. Nau-

ckius 878 ἵν' οὐ malit Nauckius ποδὶ ῥυσίῳ D.: φυξίμῳ? 880 πάλαισμα hoc loco alienum esse nonnu visum 883 ὑπέροπλα Dobraeus (cf. Ant. 130 adn.) ι θυμῶν Schneidewinus, θυμοῦ r: θυμῶι L 894 εὔξε Musgravius: ἔρξεται L 896 χορεύειν r: χορεύειν πονεῖ τοῖσ θεοῖσ L. glossema latere suspicantur D. (ἢ πονεῖν τοῖς θε et Campbellius (πανηγυρίζειν). χορεύειν ipsum fortasse vitiosu θυοσκεῖν Wecklinus, ποῖ δεῖ μ' ἔτι λεύσσειν vel tale quid Ν ckius, τί δεῖ μ' ἐφορεύειν Hensius 903 ὀρθ' r: ὀρθὸν 904 πάντα λεύσσων BArnoldus 906 Δαλίου (Λοξίου Naucki M.: λαΐου L lacunam ante Λαΐου indicavit D., ante θέσφι cum L Linwoodius: illam vocabulo Πυθόχρηστα explet Schn dewinus, hanc Δαλίου ⟨θνατοὶ θεοῦ⟩ θέσφατ' fere M. 9 βωμοὺς ἱκέσθαι Heimsoethius 917 τοῦ τυχόντος M. εἰ: L[a] λέγῃ L[1] 918 ἐς πλέον r: εὖ πλέον L 920 κατάργμασ Wunderus: κατεύγμασιν L 923 ὡς κυβερνήτην λεώς scribe dum aut post νεώς unum versum excidisse coni. Herwerden 926 κάτισθ' r: κάτοισθ' L 928 μήτηρ θ' ἥδε ex schol. et Maxin Plan. Heimreichius Beitr. p. 7 930 γένοι' Wecklinus: γένοιτ' 935 δ' add. L[a] 936 τάχ' ἂν Brunckius: τάχα L 937 πῶ δ' οὐκ ἂν ἀσχάλλοις ἅμα Nauckius, v. praeced. οὐξερῶ τάχ servato 938 non integra verba: πῶς ἂν δύν. ὧδ' ἔχοι διπ Heimsoethius, πῶς ἓν δύν. ὧδ' ἔχει δ. vel πῶς ἂν δύν. ἓν ἔχοι Nauckius. an ποῖ' ἂν (vel τί ποτ' ἂν) δύν. ὧδ' ἔχοι δ. 943 sq. del. M. 948 καὶ νῦν ἰδοὺ Blaydesius 951 δεῦρ δωμάτων πάρος Heimsoethius 954 ποδαπός ἐστι MSchmidtiu 957 σημάνας L, σημάντωρ L[z] 959 σάφ' ἴσθ' Porsonu ἔξισθ' Meinekius 960 φόνοισιν Meinekius 966 ὄρνει LDindorfius: ὄρνισ L 967 κτενεῖν r Elmsleius: κτανεῖν] 968 δὴ add. L[1] κάτω κέκευθε γῆς Cobetus, verbis κεύθει κ. servatis Οἰδίπους δ' ὅδ' Nauckius 971 γέροντα FGSchmidtiu παρόντα L 976 οὐκ ὀκνεῖν λέχος με δεῖ vel οὐκ ὀκνεῖν μ δεῖ λέχος D., λέχος ἔτ' οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ Bergkius: λέχοσ (λέκ τρον L[z]) οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ L 977 ᾧ: οὗ Blaydesius, οἱ Meinekius, alia alii 980 σὺ δ' οὖν . . μὴ φοβοῦ Herwerde nus, σὺ δ' εἰς . . μὴ σκόπει Heimsoethius 980—983 Dever tero praeeunte del. Hilbergius 987 γ' add. Porsonus ὀφθαλ μὸς Nauckio suspectum, qui si recte observat lucri solaciiv notionem requiri, μέγα σφῷν (tibi et Meropae) ὄφελος οἱ π. — μέγα, ξυνίημ' conici possit 993 οὐχὶ θεμιτὸν Brunckiu οὐ θεμιστὸν Iohnsonus: οὐ θεμιτὸν L 998 ἀπῴκιστ' r 100

ἐγὼ Porsonus: ἔγωγ' L 1003 ἐπείπερ εἰδὼς ἦλθον Nauckius. an ἔννους praestat? 1004 ἂν add. Lᶻ 1011 ταρβῶν r: ταρβῶ L ἐξέλθῃ Lʳ: ἐξέλθοι L 1019 sq. Kvíčala praeeunte Nauckius del. 1022—1024 inverso ordine conl. Nauckius simul χειρῶν ἄπο et ἔστερξεν λαβών scribens 1024 αὐτὸν ἐξέπεισ' in litura L, ἐξέπεισ' αὐτὸν pr. 1025 τυχὼν Bothius: τεκὼν L ἢ κιχών μέ που δίδως Heimsoethius 1028 ἐπιστάτουν L pr., unde ἐπιστατῶν Wecklinus 1030 σοῦ τ' Hermannus, σοῦ δ' r Elmsleius: σοῦ γ' L 1031 ἴσχοντ' L[1] marg.: ἴσχων L ἐν κακοῖς με λαμβάνεις r: ἐν καιροῖσ λαμβάνεισ L, in quibus vera scriptura delitescit. ἐν νάπαισι Wakefieldo praeeunte D., ἐν σκάφαισι Nauckius: ἐν καλῷ σὺ (ἐν δέοντι Wecklinus) Weilius probabilius 1035. 36 Nauckio suspecti 1037 ὦ πρὸς θεῶν: τοῦ δ' ἐρρίφην Heimsoethius 1038 φρονεῖ suspectum: φράσει vel φανεῖ Nauckius 1040 σε desiderant Blaydesius Herwerdenus 1041 ἢ L pr. 1042 δήπου: δμώων Nauckius 1044 γ' r: γὰρ L εἰδεῖτ' ἂν r: εἰδῆτ' ἂν in litura Lᵃ, ἂν εἰδῆτ' L 1050 εὑρίσκειν vel ἐξευρεῖν Nauckius, εὑρέσθαι Bellermannus 1052 κάμάτευες r: καὶ μάτευεσ L 1054 νοεῖς εἰ κεῖνον ASpengelius 1055 τόνδ' οὗτος λέγει idem, ἀνὴρ οὗτ. λ. praefert Nauckius 1056 τί L, τίς Lᵃ 1061 ἐγὼ schol. r Vauvillerius: ἔχω L 1062 θάρσει Brunckius: θάρρει L ἐὰν ἐγὼ 'κ τρίτης D., ἐὰν τρίτης ἀπὸ Hermanno praeeunte Turnerius: ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ L 1063 μητρὸς: γονῆς Nauckius 1064 δρᾶν Lʳ 1070 χαίρειν vitiosum: χλιδᾶν (τρυφᾶν, ἐναβρύνεσθαι schol.) Nauckius, χλίειν Subkovius 1074 ᾄξασα L 1075 λυγῆς Nauckius: σιωπῆσ L ἀναρρήξει r: ἀναρρήξῃ L 1078 αὕτη Hermannus: αὐτὴ L 1079 γ' post ἐμὴν in L erasum 1084 τοιόσδε δ' ἐκφὺς r Lⁿ, τοιόσδε δὴ φὺς Blaydesius: τοιόσδ' ἐκφὺσ ὡσ L, unde τοῖος πεφυκὼς δ' possis. οὐκ ἂν ἐξέλθοιν ποτὲ ἄλλοῖος D., οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι ἄτιμος Nauckius ὥστε μὴ οὐ μαθεῖν Blaydesius 1084. 85 del. D. 1087 γνώμαν Erfurdtius: γνώμην L 1088 ἄπειρος r 1090 αὖρι Nauckius, ἦρι Wecklinus: αὔριον L οὐκέτι τὰν ἑτέραν pro οὐκ ἔσηι τὰν αὔριον D. 1092 ματέρ' D.: μητέρ' L 1099 ἄρα (Heathius: ἆρα L): κορᾶν Blaydesius 1100 πατρὸς πελασθεῖσ' Lachmannus: προσπελασθεῖσα L Νύμφα ὀρεσσιβάτα που (που Hermannus add.) Πανὶ πλαθεῖσ' pro πανὸσ ὀρεσσιβάτα προσπελασθεῖσα D. 1101 ἢ σέ γ' εὐνάτειρα Arndtio praeeunte Nauckius, ἢ σύ γε καὶ γενέτας D.: ἢ σέ γε θυγάτηρ L 1104 ἀνάσσων εἴθ' ὁ βακχεῖοσ θεὸσ ab L omissa add. Lᶻ 1105 ναίων: ἀνάσ-

σων L pr. 1107 σ' εὕρημα D.: εὕρημα L vera scripti
nondum reperta: σε κῦμα Lugebilio praeeunte Nauckius,
θρέμμα Wolffius, κόρευμα M. 1108 Ἑλικωπίδων Wilamowitzi
Ἑλικωνιάδων (Ἑλικωνίδων r Porsonus) L 1113 σύμμετρος r
furdtius: ξύμμετροσ L 1114 ἄλλως τε τοὺς Lr: ἀλλ' ὥσετοὺς
ἄλλωσ L[1] in marg., δμῶάς τε τοὺς ἄγοντας ὄντας οἰκέτας Nauck
1115 τῇ δ' r: τῇιδεδ' L 1117 ἔγνωκά τοι malit Nauckius, ἔγνω
ἄφαρ, si quid mutandum, M. 1118 ὡς LΣ: ὦ L, unde ὧν H
werdenus 1123 ἡ schol. Hom. E 533, θ 186: ἦν L 1130 ἢ
ἢ L. πως: πούσ ut videtur L pr., unde που Blaydesius 11
ἄπο Reiskius: ὕπο L 1134 τῷ.. τόπῳ Margoliouthus: τὸν
τόπον L 1136 τῶδε τἄνδρε Margoliouthus: τῶιδε τάνδρὶ
1137 ἐκμήνους Porsonus: ἐμμήνουσ L 1138 χειμῶνι r: χ
μῶνα L 1140 τοῦτον L pr. 1145 ἦν βρέφος Wecklin
1151 εἰδὼσ οὐδὲν L in litura, οὐδὲν εἰδὼσ pr. 1155 τί πρ
χρῄζεις Blaydesius 1156 εἰ παῖδ' ἔδωκας τόνδ' Heimsoethi
1157 ἡμέρᾳ r: ἐν ἡμέραι L 1160 ἀνήρ D.: ἀνὴρ L 11
ἱστόρει πέρα Heimsoethius 1166 ταὔτ' Schaeferus 11
nondum emendatus: τῶν Λ. δόμων τις ὠνομάζετο D., τῶν
τοίνυν τις ἦν ὁ δοὺς βρέφος Nauckius, τῶν Λ. τοίνυν τις
ἐκ δωμάτων Herwerdenus. servi ambagibus forsitan τ. Λ. τ.
ἦν κηδευμάτων conveniat, quo Iocasta potius quam infa
designetur 1170 ἀκούειν schol.: ἀκούων L 1171 d
Nauckius 1172 μάλιστ' Nauckius 1180 εἰ γὰρ αὐτὸς
Heimsoethius 1182 ἐξήκοι r: ἐξίκοι L ἄρ' ἐξήκει Nauckiu
δὴ 'ξήκει Eggertus, ἅμ' ἐξήκει Turnerius 1185 οἷς τε χρῆν θανε
κτανών Nauckius 1186 ἰὼ Lr: ὢ L 1191 πλὴν τοσοῦτον Hein
soethius 1192 ἀποκλῖναι Nauckio suspectum 1193 τὸν σόν τ
Camerarius: τὸ σόν τοι L 1194 Οἰδιπόδα r: οἰδίποδα L 11
οὐδὲν Hermannus: οὐδένα L 1197 ἐκράτησε Hermannus, ἐκύρη
Heimsoethius: ἐκράτησασ L 1200 ῥαψῳδόν Herwerdenus ἀ
έστας Lr, ἀναστάς Elmsleius 1201 βασιλεὺς κλύεις Heimsoethi
1202 ἀμὸς Blaydesius 1203 Θήβαισιν r: θήβαισ L 120
τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις Hermannus, τίς ἄταις ἐν ἀγρίαι
τίς ἐν πόνοις, servato in antistr. 1214 τὸν, Gleditschius: τίσ
πόνοισ τίσ ἄταισ ἀγρίαισ L 1208 ἡ στέγας λιμὴν v. 1262 conl. M
ὧι μέγασ λιμὴν L αὐτὸς Brunckius: αὐτὸσ L 1209 παιδὶ κ
πόσει Blaydesius 1210 πέλειν Heimsoethius 1212 ἐδυνάθη
σαν r: ἐδυνάσθησαν L 1213 ἔφηνέ σ' Gleditschius ἀγνῶ
Herwerdenus 1214 δικάζει τ' Hermannus: δικάζει τὸν
1216 ὦ τέκνον Erfurdtius: τέκνον L, unde alii alia excogita

runt. an *Λαΐειον ἔκγονον*? 1217 *εἴθε σε* Wunderus, *εἴθ' ἐγὼ* Heathius: *εἴθε* L *εἰδόμαν* r: *ἰδόμαν* (*ἰδόμην* pr.) L 1218 *δύρομαι* Seidlerus: *ὀδύρομαι* L *περίαλλ'* Heathius: *περίαλλα* L *ἰὰν χέων* Burgesius, *ἰακχίων* Erfurdtius: *ἰαχέων* L 1222 *κατεκοίμασα* Heathius: *κατεκοίμησα* L 1225 *εὐγενῶς* Hartungus, *ἐμπεδῶς* HHirzelius, *εὐμενεῖς* Heimsoethius 1229 *εἰς φάος* Nauckius 1232 *εἴδομεν* Wecklinus: *ἤιδειμεν* L (*ᾔδεμεν* Elmsleius) 1234 *βράχιστος* Lugebilius 1237 *αὐτῆς* r: *αὐτῆσ* L 1242 *εὐθὺσ* L pr., *εὐθὺς ἐς τὰ νυμφικὰ* r Nauckius 1244 *ἐπιρράξασ'* Dobraeus: *ἐπιρρήξασ'* L 1245 *καλεῖ* Erfurdtius: *κάλει* L 1246 *παλαιῶν θεσφάτων* Nauckius 1247 *τίκτουσαν* Nauckio suspectum 1253 *ἔτι θεάσασθαι* Blaydesius 1260 *ὑφηγητοῦ* r: *ὑφ' ἡγητοῦ* L, *ὑφηγητοῦ θεοῦ* Nauckius 1264 sq. nondum expediti. 1264 *ἑώραις* Lᶻ: *ἑωραῖσ* L (*αἰώραις* r) 1265 *ὅπως*: *ὅπωσ δ'* L hinc profectus *πλεκταῖσιν αἰώραισιν ἐμπεπλεγμένην* (*ἀρτάναισιν* [*κλ. ἐν ὀρκάναισιν* malit Wecklinus] *αἰωρουμένην* Nauckius)· *ὅπως δ' κτλ.* Herwerdenus 1267 *ἔκειθ'* *ὁ* L pr. *δὲ* suspectum: *δεινὰ τἄνθεν ἦν* Brunckio praeeunte Herwerdenus, *σχέτλι' ἦν τἀνθένδ'* Heimsoethius 1270 *ἔπαισε βλέφαρα* Heimsoethius *αὐτοῦ* r: *αὑτοῦ* L 1271 *ὄψοιντο* Lᵃ: *ὄψοιτο* L 1274 *οὓς δὲ χρῆν ποτ'* Nauckius 1275 *τε* Lᵃ: *δε* L 1276 *ἤρασσε πείρων* Nauckius 1277 *κρῆναι* Wakefieldus *ἀνίεσσαν* L 1279 *χάλαζά θ' αἱματοῦσσ'* Heathio praeeunte Porsonus: *χαλάζησ αἵματοσ* L 1280 sq. del. D., 1280 iam Elmsleius 1280 (*ἔρρωγεν*) *οὐ μόνῳ κακά* Schneidewinus, *οὐ μόνου κάτα* Otto 1283 *τῇδε θἠμέρᾳ* r, *τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ* Lobeckius: *τῇιδέθ' ἡμέραι* L 1284 *ἄτη* Lᶻ: *ἄτε* L *θάνατος, ἀγχόνη* Naberus 1289 *τὸν μητέρ' — αὐδῶν* Nauckius: *τὸν μὴ προσαυδῶν* L, *προσ* in *τρὸσ* corr. Lᶻ 1291 vix sanus: *δόμοισιν, ἔνοχος* (*ὧν* vel) *οἷς ἠράσατο* Nauckius 1294 *γὰρ* r: *γε* L 1298 *ὅσ' ἐμοὶ* Herwerdenus 1299 *σ'* add. Lʳ. *τλήμων* L pr. 1301 *μάσσονα* Blaydesius Herwerdenus *μακίστων* L¹: *κακίστων* L. quae post 1302 sequuntur *φεῦ φεῦ δύστανοσ* del. D. 1304 sq. del. Nauckius, *θέλων* ad ea quae praecedunt referens, 1305 del. Heimsoethius 1306 *ποίαν* r: *ποίαν* L 1307 *αἰαῖ αἰαῖ* Hermannus, *αἰαῖ φεῦ φεῦ* Wolffius: *αἶ αἶ αἶ φεῦ φεῦ* L 1310 sq. graviter corrupti: *διαπέταται* (*διέπταται, διαπέπταται* r) olim del. D., quem secutus *πᾷ μοι φθογγά*;¹ *φοράδην, ὦ δαῖμον,* (vel *φοράδην μοι, δαῖμον,*) *ἐνήλω* Nauckius. *ἐξήλλου* Hermannus: *ἐξήλου* L 1314 *ἐπιπλόμενον* r: *ἐπιπλώμενον* L 1315 *ἀδάματον* Hermannus: *ἀδάμαστον* L *δυσούριστον ὄν* Hermannus, *δυσεξούριστον*

Blaydesius, δυσοιώνιστον Nauckius 1320 φέρειν r, θρε Nauckius 1322 ἐμὸς ἐπίπολος: ἐμοῖσ ἐπὶ πόνοισ Lz 1: με Erfurdtius: ἐμέ L 1330 κακὰ τελῶν ἐμά: κακὰ et add. La πάθη Elmsleius 1333 τλάμων del. Deventerus H tungus 1335 ὅτῳ γ' La: ὅτωι θ' L 1336 τᾶδ' Nauckı ταῦθ' r: τάδ' L 1338 τί δῆτ' ἐμοὶ θικτὸν ἢ δερκτὸν Barth dus 1339 ἀδονᾷ D.: ἡδονᾶι L 1343 τὸν ὄλεθρον μέγ Turnebus (με γᾶς Bergkius), τὸν μέγ' ὀλέθριον Erfurdtius: ὀλέθριον μέγαν L 1348 ὡς ἠθέλησα μηδέ σ' ἂν γνῶναί π D., ὥς σ' ἠθέλησα μηδαμὰ γνῶναί ποτ' ἄν Dobraeus: ὡσ (ὅσσ' pr.) ἠθέλησα μήδ' ἀναγνῶναί ποτ' ἄν L 1349 ἀγρι r: ἀπ' ἀγρίασ L 1350 νομάδ' Elmsleius: νομάδοσ L ἔλα μ': ἔλυσεν La r 1351 ἔρυτο D.: ἔρρυτο L ὄλοιτ' ἀγρότας, ἀπὸ πέδας μ' ἀπό τε φόνου ἔρρυτο (= Ἀπόλλων, φίλοι, κακὰ τελῶν τάδ' ἐμὰ πάθη. ἔπαισε) Nauckius, non nim audacter pro fide utriusque loci incertissima: certe ἐπιποδί importunum deletque Wecklinus 1352 πράσσων del. D venterus Hartungus 1355 ἦ D.: ἦν L ἄχος r, ἄγος Fae sius: ἄχθοσ L 1360 ἄθεος Elmsleius: ἄθλιοσ L 1362 ὁμ λεχὴς Meinekius: ὁμογενὴσ L 1365 ἔτι Hermannus: ἔφυι 1368 ἦσθ' ἂν Porsonus 1376 ἔβλαστεν L 1377 ὀφθα μοῖς ἔτι Wecklinus 1379 ἱερά θ', ὧν Nauckius 1380 de Herwerdenus 1383 γένους τοὐμοῦ μύσος M., γένους ἀλάστορ Herwerdenus: γένουσ τοῦ λαΐου L 1387 φαργμὸς D. ἂν ἐσχι μην r: ἀνεσχόμην L 1388 ἀποκλῇσαι Elmsleius: ἀποκλεῖσαι 1389 ἦ r: ἦν L 1393 ἦ Elmsleius: ἦν L 1396 ἕλκος κα κῶς ὕπουλον Nauckius 1397 del. Hartungus 1399 de Blaydesius Turnerius 1400 τοὐμὸν vix sanum: θερμὸν Herwer denus, χλωρὸν Nauckius, στυγνὸν Lehrsius. an τλῆμον? 140 μέμνησθ' ἔτι r, μέμνησθέ τι Elmsleius: μέμνησθ' ὅτι (ὅταν Lz) 1405 ταὐτὸν suspectum: τοὐμὸν Nauckius, ἄτλητον Herwerdenu 1409 μηδ' ὁρᾶν Nauckius 1410 ἔξω με γῆς Nauckius 1411 se καλύψατ' et ἐκρίψατ' sedes mutare iubet Burgesius 141 πείθεσθε La: πείθεσθαι L, πίθεσθε Elmsleius 1416—142 post 1424—1431, quos Oedipo continuat, conlocari vult Nau ckius 1416 εἰς δέον: κύριος Nauckius 1422 οὐχ Lr: οὐ, un post υ littera eluta, L 1423 οὐδ' Lr: οὔθ' L οὔθ'—οὔθ' ser vant Herwerdenus Nauckius 1423 πάρος λόγων Engerus, πάροιθ ἐπῶν Hensius. post 1423 nonnulla excidisse suspicatur Herwer denus 1424 καταισχύνεσθέ τι Elmsleius 1425 λεύσσουσα φλόγα Blaydesius 1430 μόνοις θ' ὁρᾶν Dobraeo praeeunt

Blaydesius 1437 θανοῦμαι Meinekius: φανοῦμαι L 1438 ἴσθι νυν, εἰ μὴ θεοῦ Nauckius 1445 τἂν Elmsleius: τ' ἂν L 1446 τε L[a]: γε L 1449 μηκέτ' Nauckius 1451 ὄρεσιν r: ὄρεσσιν L 1453 ζῶντι Toupius: ζῶντε L 1454 οἷς μ' ἀπωλλύτην Turnerius 1457 θνήσκειν ἐσώθην Marklandus μή κέ τῳ L pr. 1458 ὅπηπερ· r 1459 Κρέον r: κρέων L 1460 προσθῇ Elmsleius: πρόσθηι L 1461 ποτ' ἂν σχεῖν Ritterus 1462 sq. τοῖν δ' ἀθλίοιν οἰκτροῖν τε παρθένοιν ἐμοῖν, οἶν Nauckius 1463 sq. nondum sanati: ἡμὴ nonnullis suspectum, in his Nauckio, qui tale quid requirit: αἶν οὔποθ' ἡμῶν χωρὶς ἐκλήσθη βορᾶς τράπεζα, non dissimulans ἄνευ τοῦδ' ἀνδρὸς post ἡμῶν χωρὶς abundare. αἶν οὔποθ' ἡμὴ χωρὶς ἐστάθη ⟨τροφὴ κατ' οἶκον, οὐδὲ ταῖνδ' ἐμεστώθη⟩ βορᾶς τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός temptabat M. 1465 τώδ' olim Schneidewinus 1466 Nauckio suspectus 1469 τἂν Elmsleius (τ' ἂν L[r]): δ' ἂν L 1470 δοκοῖμ' ἰδεῖν Blaydesius 1474 ἐκγόνοιν r: ἐγγόνοιν L 1475 λέγω. τί; L 1476 γάρ εἰμ': γὰρ εἰμ' L 1477 τὴν πάρος σὴν Kvíčala ἣν εἶχεσ L[r] r, ἧς σ' εἶχεν πόθος (πόθος iam Nauckius) Herwerdenus 1478 τῆσδε τῆς πόλεως Schnellius 1480 ἴτ' add. L[r] 1483 προυσέλησαν Gomperzius MSchmidtius: προὐξένησαν L 1484 sq. del. Todtius 1487 τὰ πικρὰ τοῦ λοιποῦ βίου r 1489 ὁμηγύρεις Nauckius 1491 ἵξεσθ' L[z]: ἥξεθ' L 1492 δὴ r: δεῖ L, δ' ἡ L[r] 1494 sq. τοῖς ἐμοῖς γονεῦσιν vix integra: τοῖσδε τοῖς γονεῦσιν Schneidewinus, τοῖς ἐμοῖς γόνοισιν Schenkelius, τοῖς ἐμοῖς γαμβροῖσιν Arndtius 1500 ὀνειδιεῖσθαι L pr. 1504 τούτοιν Nauckius 1505 περιίδῃς Dawesius: παρίδηισ L. alia alii protulerunt, velut μὴ παρά σφ' ἴδῃς Porsonus, μή σφε μοι (δὴ Erfurdtius) προδῷς Blaydesius: at unaquaque correctione in versu infimae aetatis quem α productum prodit spreta haec fere poetae vindicanda videntur: ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ ταύταιν λέλειψαι, — νὼ γάρ, ὣ 'φυτεύσαμεν, ὀλώλαμεν δύ' ὄντε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς — ἀλλ' οἴκτισόν σφας. 1506 ἐκγενεῖς D.: ἐνγενεῖσ L pr. 1510 ξύνευσον L, ν add. L[z] 1512 εὖ θέσθε μοι M.: εὔχεσθέ (εὔχεσθαί pr.) μοι L 1513 ἐᾷ D., ᾖ Meinekius: ἀεὶ L 1517 εἶμι Brunckius: εἰμί L 1518 πέμψηισ L pr. ἄποικον: ἀπ' οἴκων L pr. ἄπωστον Nauckius, ἄοικον FGSchmidtius. si quid mutandum, ἄποπτον malit M. 1521 ἀφ' οὗ L pr. 1523 διὰ βίου Nauckius 1524—1530 Oedipo tribuit Hartungus, del. Ritterus 1525 ἤιδη, superscr. ει, L 1526 οὗ τίς Martinus: ὅστισ L ἦν Engerus: καὶ L οὗ τίς οὐ ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις

ἐπιβλέπων ⟨ἐκπρεπεῖς γάμους ἐθρύλει καὶ τυραννίδ' ὀλβί
temptabat M. 1528 ἰδεῖν vitiosum: ἔδει Stanleius, χρεὼν θέμις Nauckius

---

OEDIPVS COLONEVS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ. 4 post ἦσαν γὰρ excidisse αἱ θυγατέρες spicatur D. 11 γενησομένην Elmsleius: γενομένην L κολώνηθεν L 25 Κολωνῷ add. Hermannus

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ. 4 Ἐρινύων del. Elmsleiu

ΑΛΛΩΣ. 3 μήκωνοσ L 6 τραγικοὺς Clintonus: στρα γοὺσ L 11 δ' add. Hermannus

V. 5 σμικροῦ r: μικροῦ L 9 θάκησιν Seidlerus: θάκοισι 10 χώροις βεβήλοις Hartungus 11 κάφίδρυσον Meinek πυθώμεθα Brunckius: πυθοίμεθα L 13 ἂν δ' Elmslei χἂν Triclinius: 'ἂν L 15 στέφουσιν Wakefieldus, σκέπου Meinekius 16 ἱρὸσ L ἀπεικάσαι L^{Σ}: ἀφεικάσαι L 22 εὐ μαθ (ἐκμαθεῖν malit Nauckius) μ' ἔδει Sehrwaldius 23 ὅπη ὅπου r 25 τοῦτό γ' r: τοῦτον L 27 εἰσοικήσιμος Hartung 30 προσστείχοντα D.: προστείχοντα L κάφορμώμενον Meineki 32 ἀνήρ: ἁνὴρ L 33 ἀκούω Triclinius Nauckius 34 αὑτῆς αὐτῆσ L θ' add. r οὕνεκ' L 35 ὧν Elmsleius: τῶν L ἀδημοῦμ Hesychii (ἀδημεῖν) ope Bergkius 39 pro ἔμφοβοι, si corruptu esset, ἔγκοτοι Meinekius, ἔννυχοι Nauckius 40 Σκότου r: σκότου 41 εὐξαίμην λέγων Naberus 42 ἂν Vauvillerius: ὧν L 44 Ἵλ (sic r) ἐμὲ Nauckius, ἵλεῳ μὴν Elmsleius: ἵλεωσ μὲν L τὸν e Lond. 1747: τόνδ' L 45 ὡς Elmsleius: ὥστ' L quae sequu tur medelam desiderant: ἕδρας γ' ἐκ τῆσδ' Turnerius ali praeeuntibus, probabilius in ἕδρας vitium latere suspicatus οὐχ ἑκὼν γῆς τῆσδ' Nauckius. fort. ὡς οὐχὶ χώρας τῆσδ', intellegatur quo pacto ΟΥΧΙΧΩΡΑϹ in ΟΥΧΩΡΑϹ abierit, de syllaba deficiente ἕδρας γῆς sint interpolata 47 sq. οὐ ἐμοί τοι Seidlerus: οὐδεμόν (οὐδ' ἐμόν L^{r}) τοι L quae sequunt verba vexatissima: πρίν γ' ἂν ἐνδείξῃ Schneidewinus, πρίν ἂν ἐξειδῶ FMartinus, ἀλλ' οὐδ' ἐμόν τοι τοὐξ. σ' ἕδρας πόλεο δίχ' ἐστί, πρίν γ' ἂν ἐνδείξω τινί olim Nauckius, quo pra eunte ἀλλ' οὐδ' ἐμοί τοι τοὐξ. σ' ἕδρας τῆσδ' ἐστὶ θάρσος, πρ γ' ἂν ἐνδείξω πόλει GHMuellerus 51 ἄτιμος: ἄτιμοσ γ' L τίς ἔσθ' r Brunckius: τίσ δ' ἔσθ' L 55 ἧδ' ὁ πυρφόρος θεὶ

Nauckius. an σὺν δ'? 57 ὁδὸς Brunckius: ὁδὸσ L 59 τὸν Reiskius: τόνδ' L ἵππιον Nauckius 60 φοροῦσι Nauckius 61 ὠνομασμένοι schol., r: ὠνομασμένον L 63 πλέον L, πλέω L[1], λεώ Schneidewinus οὐ λόγοις ἐγνωσμέν', ἀλλὰ τῇ πάλαι ξυνουσίᾳ Turnerius 66 τίσ L λόγος ex 62 aut 68 invasit: κράτος scholii ope Bonitzius. an νόμος? 70 ἄρ' ἂν r: ἄρ' οὖν L 71 ὅπως τι λέξων Nauckius παρῇ D.: μόλοι (ex 70 repet.) L, μολεῖν r 72 σμικρὰ Elmsleius: μικρὰ L 75 sqq. οἶσθ', ὦ ξέν' ὡς νῦν μὴ σφαλῇς; ἐπεὶ πάρει, αὐτοῦ μέν', v. 76 deleto, olim Nauckius, ἀλλ' ὦ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῇς τοῦ δαίμονος, αὐτοῦ μέν' idem, ἴσχ', ὦ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῇς τοῦ δαίμονος· ἐπείπερ εἶ γενναῖος, ὡς ἰδόντι μοι, αὐτοῦ μέν' Hensius 78 τοῖς Brunckius: τοῖσδ' L 79 σοι: γε L[a] r 80 εἰ Turnebus: ἢ L 85 γυῖ' ἔκαμψ' Burgesius 89 ἐλθόντα Elmsleius 90 κατάστασιν L[z] 92 οἰκήσαντα vix sanum: οἰκήσοντα Triclinius, ἐμπολῶντα Nauckius, εἰσοίσοντα Hensius. κέρδη μὲν εὖσοιάν τε conl. v. 390 coni. M. 94 παρηγγύα r, φερέγγυα Herwerdenus: παρεγγύα L 99 ὑμῖν schol., Suid.: ὑμῶν L 102 sq. βίον in vocabuli τινα locum transponit Nauckius, quid post θεαὶ substituendum sit incertus 104 μειόνως ἔχειν suspectum: scholiasta duce (ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ καὶ δεῖσθαι προσθήκης) μειόνως νοσεῖν requirit Nauckius fort. μεῖον ἀντισχεῖν 'nisi *forte parum obdurasse vobis videor*' de ἀντί in ὡς depravato cf. Trach. 267 105 μόχθους λατρεύων τοὺς ὑπερτάτους Wunderus 113 ἐξ ὁδοῦ πόδα vitiosum: πάλιν pro πόδα Cobetus, τόδε pro eodem Martinus, ἐκποδὼν ὁδοῦ Keckius, ἐξ ὁδοῦ 'κποδὼν Turnerius 114 τῶνδ' L[z]: τῶν L 115 ἐν τῷ γὰρ μαθεῖν vel ἐν δὲ τῷ (ὡς ἐν τῷ Nauckius) μαθεῖν Elmsleius 117 ποῦ ναίει (= 149 ὀμμάτων) suspectum: ποῦ κυρεῖ, de quo D. quoque cogitavit, olim Nauckius, ποῦ νάπους Hensius. fortasse ποῦ, ξέν', εἶ; 121 sq. προσδέρκου, λεῦσσέ νιν, προσπεύθου Hermanno praeeunte Nauckius, λεῦσσ' αὐτόν, προσδρακοῦ, προσπεύθου Meinekius: λεύσατ' αὐτὸν. προσδέρκου προσπεύθου L 125 ἔγχωρος Bothius: ἐγχώριοσ L 127 ἀμαιμακετᾶν Hermannus: ἀμαιμακέταν L 132 εὐφάμου Doederlinus: εὐφήμου L 133 ἱέντες suspectum: φέροντες Nauckius, ἄλογον τ. τ. εὐφάμου στ. φρ. τιθέντες Meinekius τίν' ἥκειν schol. 134 ἄζονθ' suspectum, cf. 166: οὐδὲν ἄγονθ' Triclinius, οὐκ ἀλέγονθ' Blaydesius, οὐδ' ἑκὰς ὄνθ' tempt. M. 138 ἐκεῖνος ἐγώ r, ἐκεῖνος ὁρᾶν r Elmsleius: ἐκεῖνοσ ὁρᾶν ἐγὼ L 142 νομίσητ' Meinekius 143 ἀλεξήτορ r: ἀλεξήτωρ L 144 μοῖρασ L 145 πρωτῆς cum Vauvillerio

Nauckius 146 οὐ γὰρ ἂν r, οὔ τἂν Nauckius: οὐ γὰ
149 ἐή D., αἶ αἶ Musgravius: ἒ ἒ L 150 post δυσαίων
stinxit D., post φυτάλμιος alii. μακραίων γ' D., μακραίων
Heathius: μακραίων τέ θ' L ὅσ' Bothius: ὧσ L 155 ἀφθ
κτῷ r: ἀφέγκτωι L 156 προπέσῃς Hermannus: προσπέσῃι
ἀλλ' ἴθι (sic Nauckius) τῷδ' ἐν ἀφθ. μή τι πρόσω νάπει Hens
159 ποτῶν r: πότων L 160 χεύματι Meinekius 161 τί
τῷ Brunckius, τὸ Heathius 164 ἐρατύοι Musgravius 1
ἴσχεις Reisigius, ἕξεις Meinekius, οἴσεις L[r]: ἔχεισ L 170 ἔλθῃ
ἔλθοι L 172 κἀκούοντας (καὶ ἀκούοντας) Musgravius, κο
ἄκοντας Triclinius, κοὐ κατοκνοῦντας Hermannus, κοὐκ ἀ
θοῦντας Hartungus: κοὐκ ἀκούοντασ L 173 καὶ δὴ ψα
Herwerdenus 174 ξένε Nauckius: ξένοι L, ξεῖνοι r
ξεῖνοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ σοὶ πιστεύσας μεταναστάς He
mannus 177 τις ἄρῃ Elmsleius 178 προβῶ Hermann
ἔτ' οὖν Bothius: ἔτ' οὖν ἔτι προβῶ L 179 ἐπίβαινε: ἐ
βαῖνε Reiskius πόρσω Bothius: πρόσω L 180 ἔτ' οὖν Wec
linus XO. add. r προβίβαζε r: προσβίβαζε L 181 πόρσω D
πρόσω L 182 ἕπεο μὰν ἕπε' r: ἕσπεο μ' ἂν ἕσπε' L, ἕπ
μοι L marg. 183 ᾇ σ' ἄγω L[z]: ἂσ ἄγω L post 183 quattu
versuum defectum (= 199—202) indicavit Hermannus, maio
cum probabilitate Nauckius, 197 ἡσυχίᾳ servans neque cu
Hermanno verba ἰώ μοί μοι (199) transponens, trium post 18
(= 197. 199. 198) et unius (= 202) post 183 defectum. 199—20
totidem versuum strophicorum ephymnium esse Bergkii opini
est GrLG. III 153 184 XO. add. Hermannus ξένης Bothius
ξείνησ L 185 τλάμων Bothius: τλᾶμον (τλάμον pr.) L πόλι
τέτροφεν Nauckius 189 εὐσεβίας r: εὐσεβείασ L 190 εἴπωμεν . .
ἀκούσωμεν L[1] 191 χρείᾳ r: χρεῖα L 192 αὐτοπέτρου Musgravius
ἀγχιπέτρου Meinekius 193 κλινῆισ L: κινήσῃς L[z], κίνει vel τείνῃ
Blaydesius 195 ἑστῶ Nauckius, ἡ 'στῶ praefert Turnerius, σταθ
Hensius: ἡ σθῶ L, ἡσθῶ L corr., ἡστῶ L[z], quem ἡ στῶ voluiss
ait D. 196 λᾶος D.: λάου L Herodianus 197 ἀσυχαίᾳ
Hermannus: ἡσυχίαι L ἅρμοσαι Elmsleius: ἁρμόσαι L 19
ab Hermanno huc transpositus et Oedipo tributus post ἡσυχία
legitur in L 200 γεραὸν D.: γεραιὸν L 202 δυσφόρο
ἄτας Blaydesius D. 204 τίς ἔφυς L[r]: τίσ σ' ἔφυ L το
ἔφυς Schneidewinus 205 τίς ὁ L[r]: τίσ ὢν L τίς σε π. ἄγε
Wecklinus τίν' ἂν Vauvillerius: τίνα L 210 μὴ (μὴ δ
Meinekius) μή μ' ἀνέρῃ Hartungus 212 τόδ'; αἰνὰ Wunderus
τόδε; δεινὰ L 214 ὢ add. Heathius 215 ξένε Triclinius

ξεῖνε L 217 βαίνεις Triclinius, μέλλεις Meinekius: μένεισ L 219 μέλλετον Hermannus, μέλλομεν Elmsleius: μέλλετ' L τάχυνε Elmsleius: ταχύνετε L 220 ἴστε τιν' ὄντ'; ὀοοό Reisigio praeeunte D., ἴστε τιν'; ὤ. — ὢ ὢ ἰού Boeckhius, aliter alii: ἴστε τιν' ἀπόγονον; ὢ ὢ ἰού L 224 ὠὼ ὠώ (ἰὼ ὢ ὤ Brunckius), δύσμορος, ὠώ D.: ἰὼ ὢ ὢ ὦ. δύσμοροσ. ὢ ὦ L 226 πόρσω Triclinius: πρόσω L 227 ὑπέσχετο, τ in σ converso, L καταθήσει Schneidewinus 228 οὐδενὶ μοιριδία r: οὐδενί μοι ῥαιδία (οὐδενὶ μοίραι διὰ corr.) L 229 ἃν Wunderus: ὧν L προπάθῃ L^{Σ}: προπάθηι L ὧν προπάθῃ χρέος ἀντιτίνειν Gleditschius 232 δὲ Triclinius: δ' ἐκ L 234 αὖθις r: αὔτισ L 236—257 a veteribus criticis damnatos esse testatur schol., adstipulantur Cobetus Meinekius alii, adversatur Lachmannus 238 ἀλαὸν post γεραὸν add. L^{Σ}, unde γεραὸν ἀλαὸν ἄνδρα τόνδ' (ἐμὸν deleto) Wecklinus 239 ἔργον L pr. 243 τοῦδ' ἀθλίου M., τοὐμοῦ μόνου Hermannus, τοῦ τλάμονος Hensius: τοῦ μόνου (ΜΟΝΟΥ = ΔΑΘΛΙΟΥ) L 247 ἐν ὔμμι γὰρ Bergkius, ἐν ὑμῖν Brunckius: ἐν ὑμῖν γὰρ L 250 σοι φίλον ἐκ σέθεν vitium alunt: σοι φίλον οἴκοθεν Elmsleius, τίμιον ἐκ σέθεν Turnerius scholii ope, alia alii 251 ἢ τέκνον r: ἡ τέκνον L λέχος Reiskius: λόγοσ L versum del. Hensius 252 ἂν ἀθρῶν r: ἀναθρῶν L βροτὸν Triclinius: βροτῶν L post ὅστις ἄν Hermanno praeeunte trium syllabarum defectum indic. D. ἄταν supplet Wecklinus 253 φυγεῖν D. 257 πρὸς σὲ suspectum: πέρα τι τῶν τὰ νῦν εἰρημένων olim Nauckius, πέρα τῶν πρόσθεν ἐξειρημένων Hensius. praestat fortasse τῶν πρόσθε νῦν τ' εἰρημένων (ut quae 161 sqq. 233 sqq. dixit designentur) 259 ῥοθούσης Nauckius 260 τάς γ' scholiorum editor Romanus, τάσδ' Hartungus, τὰς Wecklinus: τάσ τ' L 268 χρείῃ Heathius: χρεῖ' ἧι L 278 nondum emendatus. μοίρᾳ D.: μοίραισ L, μοίρας vel μοῖραν r εἶτα τοὺς θεοὺς μοίρᾳ 'ντίθεσθε μηδαμῶς olim Meinekius, similiter alii, εἶτα τοὺς θεοὺς μοίραις ποεῖσθ' ἐν οὐδαμαῖς Wecklinus: magis probanda Blaydesii ratio, qui εἶτ' ἐν οὐδενὸς μοίρᾳ ποιεῖσθε, μηδαμῶς, Nauckiique qui εἶτα τοὺς θεοὺς μαύρους ποιεῖσθε, μηδαμῶς proposuit 281 sq. ἀνοσίου. τάδ' οὖν ξυνεὶς D.: ἀνοσίου βροτῶν. ξὺν οἷσ L θεῶν pro βροτῶν requirit Wecklinus 282 ξύννευε, μὴ κάλυπτε Nauckius 286 δυσπρόσωπον r Nauckius εἰσορῶν Wakefieldus 288 δὲ κύριος Triclinius 294 τῇσδε r: τῇσ L 297 πομπὸς Wecklinus 298 ἔπεμπεν L^{1}: ἔπεμψεν L 300 αὐτὸν ὥστ' Porsonus: ἀπόνωσ τ' L 301—304 del. HHirzelius, 299—307 Wecklinus 302 δ' add. r

307 οὖ δεῖ M.: εὖδει L 308 τῇ θ' αὐτοῦ r: τῆι τ' αὐτοῖ 309 ἔσθ' ὃς Nauckius: ἐσθλὸσ L 313 ἡλιοστεγὴς Con ἡλιοσκεπὴς Nauckius: ἡλιοστερῆσ L κρατὶ δ' ἡλιοστ Meinekius 315 τί φῶ νιν Hermannus, τί φωνῶ Meinek 316 πλανᾷ L[1]: πλανῶ L ἡ γνώμη πλανᾷ Spengelius σαίνει r: σημαίνει L προσστείχουσα D.: προστείχουσα 321 ἔστ' ἀδελφὸν Iacobsius, alia alii: ἐστὶ δῆλον L ἐξέσται Dobraeus 325 προφωνήμαθ' L 327 δύσμοιρ δύσμορφ' Buechelerus: δύσμορ' L 330 legitur post 327 in transposuit Musgravius: 327. 29. 28. 30 malit Wecklii 330 ὦ δύ' ἀθλίω τροφά D.: ὦ δυσάθλιαι τροφαί L 331 ὦ μόρου τ' Marklandus: δυσμόρου δ' L 332 προθυμίᾳ We linus 333 λόγων L[1]: λόγοισ L 334 ξὺν ᾧπερ r: ξυνῶν τ' L 335 αὐθόμαιμοι r: αὐθ' ὅμαιμοι L κοῦ schol.: κο πονεῖν vix sanum: τὸ νῦν Canterus, πόνων ed. Londin. 1 336 τἀν κείνοις (νῦν δὲ τὰ ἐν ἐκείνοις δεινά ἐστιν schol.) Schaefer δ' αὖ κείνοις Turnerius: δ' ἐκείνοισ L (δ' ἐν κείνοις L^{Σ}) —343 ASchoellio Meinekio suspecti 351 δεύτερ' r: δεῦρ 355 φύλαξ τέ Elmsleius: φύλαξ δέ L 358 σ' add. r 361 πάθον L 366 σημανοῦσ' r: σημαίνουσ' L 367 αὐτ Meinekius ἔρις inrepsit e v. 372: ἔρως Tyrwhittus, ὃ Nitzschius, ἤρεσεν pro ἦν ἔρις Bergkius, ἠνέθη 'adquieveru coni. M. τε quoque suspectum: γε Nauckius, τοὺς D. sq. μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν φόνῳ, σκοποῦσι Blaydesius οἷα L pr. 371 κάξ ἀλιτρίας D., κἀλιτηρίου Toupius, ἀλαστόρου Bergkius: κάξαλιτηροῦ L 372 τρὶς ἀθλίοιν P sonus: τρισαθλίοιν L 379 κλεινὸν Elmsleius 380 sq. sperati: 'propter sententiae absurditatem suspecti' D. θέξον r: καθέξων L πρὸς οὐρανὸν r: προσουνοῦ L ὡς αὐτ αὐτὸς ἢ (Ἀργόθεν pro Ἄργος ἢ Meinekius) τὸ K. πέδον τιμῇ κα ἕξων Nauckius (αἰχμῇ καθέξων Blaydesius Cobetus) 3 ἀριθμός suspectum: ταῦτ' οὐκ ἄρ' ὗθλος (ἀθύρματ' Maehly Meinekius 383 ὅπῃ Halmius, ὅπου Hartungus 384 κατ κιοῦσιν r Bothius, καταστρέψουσιν Nauckius 385 ὧδ' ἐμ Hartungus 386 ὥραν schol. et ut videtur L, ὧραν L corr. 3 τεθέσπισται νέον Blaydesius 390 εὐσοίας schol., Suid.: εὐνοίας 391 τι add. Hermannus 393 ὅτ' οὐδέν εἰμι Blaydesius 4 θύρασι Elmsleius: θύραισι L 402 ὁ τύμβος δυστυχῶν verba o scura: τύμβος ἐκτὸς ὢν requirit Rauchensteinius, νεκρὸς ἐγκοτ Nauckius, qui si recte tale quid desiderari observat, quo Oedi manes filiis posthac succensentes dicantur, sufficit fortasse κ

νοισι πότμος δυστυχῶν 405 κρατοῖς Brunckius: κρατῆισ L 406 κατασκιῶσι Meinekio suspectum: καταστεγῶσι Gleditschius 407 αἷμά σου, πάτερ Meinekius 415 ὡσ φασὶν L, unde ὥς φασί γ' Herwerdenus Meinekius εἰς Θήβας πάλιν Wecklinus 417 ἄμφω γ' r: ἄμφω θ' L 420 ἀλγῶ λέγουσα (sic Blaydesius: φέρουσα Wecklinus) ταῦτ' ἐγώ, λέγω δ' ὅμως Nauckius 421 σφιν Elmsleius: σφι L τὴν πεπρωμένην L corr., τὴν πεφασμένην Turnerius: τῶν πεπραγμένων L 422 ἔν τ' Elmsleius: ἐν δ' L 423 αὐτοῖν r: αὐτῶν L 424 κἀπαναίρονται Hermannus: κἀπαναιροῦνται L 426 οὔτ' ἂν οὐξεληλυθὼς r: οὔτ' ἐξεληλυθὼσ L 432 κατήνεσεν r: κατηίνυσεν L 434 ἥδιστόν τε Hermannus 436 ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' (r: ἐμφαίνετ' L) ὠφελῶν verba de vitio suspecta: ἐρῶντα τοῦδ' Herwerdenus, ἐρῶντ' ἐς τόνδ' Pappageorgius Beitr. z. Erkl. u. Kritik d. Soph. p. 16 ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετο στραφείς temptabat M. cf. Ai. 1116 sq. τοῦ δὲ σοῦ ψόφου οὐκ ἂν στραφείην 443 ἀλλ' ἔπους σμικροῦ r: ἀλλέπου σμικροῦ L 444 φυγάς σφιν r: φυγασφιν L ἠλώμην r: ἠλόμην (η priore in litura pro ει) L ἀεί: ἐγώ r 445 sq. τοῖνδε δ' ὄντοιν . . . αὐτοῖν Nauckius 447 κοίτης τ' ἄδειαν Wecklinus, στέγης τ' ἄδειαν Nauckius: καὶ γῆσ ἄδειαν L γένους corruptum: τέγους Madvicus, κρύους Nauckius. σίνος alibi quidem apud Sophoclem non exstat, hic tamen ut poneret, Aeschyli Herodotique exemplum movere poterat 450 λάχωσι (ου L[1] sup. ω) L, τύχωσι Brunckius 451 οὐδέ Elmsleius: οὔτε L 452 ἥξει L[1]: εξει L τε r: γε L 453 τε τάξ ἐμοῦ Heathius, τε τἀπ' ἐμοῦ olim Meinekius, τε τἀπ' ἐμοὶ Rauchensteinius, τε θέσφατα Heimsoethius: τάτ' ἐξ ἐμοῦ L 454 ἁμοὶ Heathius: ἅ μοι L 457 θέλῃθ' ὁμοῦ D.: θέλητέ μου L 458 προστάτισι ταῖς σεμναῖσι D., σὺν ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι Canterus, πρὸς ταῖσι τρὶς σεμναῖσι Nauckius, qui versum post 459 conlocatum malit: πρὸσ (σὺν superscr. L[a]) ταῖσι ταῖσ σεμναῖσι L versum qui Meinekio quoque importunus videbatur del. Schenkelius 459 ποιεῖσθαι r: ποεῖσθε L τῇδε τῇ πόλει vel τῇδε μὲν πόλει r: τῆιδε μὲν τῆι πόλει L, unde τῇδε μὲν τῇ γῇ Nauckius 460 τοῖς δὲ γῆς vel τῆς δὲ γῆς Nauckius: τοῖσ (οἷ in litura pro ἧ) δ' ἐμῆσ L τοῖς δ' ἐμοῖς r 463 ἐπαγγέλλῃ Nauckius: ἐπεμβάλλεισ L 467 κατέστειψας r: κατέστιψασ L. καὶ κατάσπεισον (κατάστειψον schol.) πέδον Nauckius 469 ἀειρύτου r Suid. Brunckius: ἀειρρύτου L 470 ἐνεγκοῦ Elmsleius: ἐνέγκου L 471 λάβω L[a]: βαλών (ex λαβών) L ὅταν δὲ χεῦμα τοῦτ' ἀκήρατον λάβῃς schol. Ar. Ach. 961 475 νεαλοῦς D., νεογνοῦ Valckenario praeeunte olim Meinekius,

νεώρους Musgravio Reisigio ducibus Blaydesius, γε (σὺ Bell mannus) νεαρᾶς Heathius: νεαρᾶσ L νεοπόκῳ Canterus: οἰ τόκοι L, οἰοπόκοι L[a] (οἰπόκοι teste Campbellio, qui εὐπόκῳ cor νεοτόκῳ r βαλὼν r: λαβὼν L 476 πῇ Hartungus 479 διπσ γε πηγάς Schneidewinus. ὅλον suspectum: τὸν τελευταῖον χοῦν — Heimsoethius, τὸν δὲ λοίσθιον χοᾶ — Nauckius 4 πλήρη θῶ vel πληρώσω Meinekius, πλήσας; ἐκδίδασκε H werdenus 481 μηδὲ L[r]: μὴ L 487 σωτηρίους LDindorf Bakius 488 σύ τ' r: σύ γ' L 491 θαρσῶν Brunckii θαρρῶν L παρασταίην r: παρασταίμην L 492 δὲ r: δ' αἰ 493 παῖδε, κλύετον r: παῖδ' ἐκλύετον L 494 AN. Brunckii XO. L[2], IΣM. r τι: σε L, τε L corr. 495 λείπομαι γάρ ο Bothius, λειπόμεσθα γάρ Nauckius 496 μήτε σωκεῖν D.: δύνασθαι L 497 ἀτέρα Elmsleius: ἠτέρα L 499 ἐκτίνουσ Canterus, ἐκτελοῦσαν Reiskius: ἐκτείνουσαν L 500 τι: τοι Born mannus, τῳ Schneidewinus 502 οὐδ': ὧδ' Hermannus Wexi ὑφηγητοῦ δίχα vel ὑφηγητῶν ἄνευ Hermannus: ὑφηγητοῦ δ' ἄνει 504 χρῇσται Nauckius: χρῇσται L (χρὴ 'σται D.) 505 ἄλσος. τόδ' Elmsleius (τόδ' recepit Nauckius) δέ τοι L pr. ut videt 509 πονοῖ D., πονεῖ r: πονῇ L 510 ἤδη κακὸν spuria iudic Nauckius 511 ὥρα με πυθέσθαι v. antistr. conlato M.: ἔραμ (ι add. L[r]) πυθέσθαι L 514 ἀλγηδόνασ L pr. 515 ξενίας L ξενείασ L 516 τᾶς σᾶς r: τὰσ σὰσ L πέπον Bothius: πέπον L, unde ἔργ' deleto ἃ πέπονθ' ἀναιδῆ Hermannus Reisigii ἔργ' ἄνανδα Nauckius, ἔργα δεινά Gleditschius 517 μηδαμ Brunckius: μηδαμᾶ L 518 ξεῖν' Neuius: ξέν' L 519 ὤμ Hermannus: ἰώ μοι L στέρξον, σ' ἱκετεύω Bergkius Gleditschi (= 532 παῖδες) 520 πιθοῦ Meinekius προσχρῄζεις r: πρ χρήιζεισ L 521 sq. nondum expediti: ἤνεγκον ἄκων μέν I ἤνεγκον ἑκὼν μέν non minus vitiose Bothius, ἤνεγκ' ἀέκων μέ Martinus Bergkius (Gr. LG. III, 445), ἤνεγκον et μὲν deleri vul Nauckius (cf. 510). propter τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν vocem ἄκων omnino non praecessisse vero propius est: fort. ἤνεγκο AKPAN μέν, scil. κακότητα. θεὸς ἴστωρ Campbellius 52 ἀλλ' ἐς τί verba obscura 525 μ' r: μὲν L. ἴδριν Mudgius: ἴδρισ I κακᾷ μοίρᾳ Mudgius, κακᾶν μ' εὐνᾶν (κακᾶς vel αἰσχρᾶς μ εὐνᾶς Heimsoethius) Gleditschius 526 λέκτρων Heimsoethiu 527 ματρόθεν Elmsleius: μητρόθεν L 528 ἐπάσω Nauckius ἐπλήσω L δυσώνυμα τέκν' ἐπάσω Gleditschius 530 μὲ add. Elmsleius 532 παῖδε Elmsleius: παῖδεσ L 53 ὠδῖνες Nauckius 534 αὗται γὰρ ἀπόγονοι τεαί correction

incerta Hermannus: σαί τ' ἄρ' εἰσὶν ἀπόγονοί τε τἄρ' ἴσ' (ἄμ' Bellermannus) ἀπόγονοί τε καὶ — Reisigius, :πόγονοί τ' εἰσὶ καὶ — Bothius, alia alii 535 τε : γε L, quod servant qui τε καὶ tuentur, velut Weck- τι γὰρ ἀπόγονοί τε καὶ — ἐμαί γε 537 ἰὼ μυρίων ερικλοκαὶ κακῶν Heimsoethius 538 ἄλαστ' ὀχεῖν , ἄλαστ' ἄχη Blaydesius 541 πόλεος Hermannus: 'ἐπωφέλησα prorsus incredibile est poetam dixisse ν' Meinekius, qui ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος ἐπω- όλεος ἢ 'ξελέσθαι conicit, orationis formam paulo im- a ipse concedens: ἐκ τᾶσδε πόλεος ὄφελον ἐξελέσθαι ι. ὃ μ' οὔποτ', ἐγὼ ταλακάρδιος, ἐπωφέλησε π. ἐξελ. , ut exclamatio idem valeat atque ὦ τάλας ἐγώ :οῦτο Heimsoethius 544 δευτέραν ἔλεξας Heim- 546 sq. καὶ γὰρ ἄν, οὓς ἐφόνευσ', ἔμ' ἀπώ- ς δὲ M.: καὶ γὰρ ἄλλουσ (ἄνους Porsonus) ἐφόνευσα εσα (ὤλεσα Bothius). νόμωι δὲ L 550 ἐφ' , ὃς ἐστάλη Hermannus: ἀπεστάλη L 552 del. 554 ἀκούων e v. 551 inrepsit: ἐν ταῖσδε λεύσ- :kius, ἐν ταῖσδ' ἁπαντῶν M. 557 'περέσθαι τι ἐρέσθαι L Οἰδίπους Elmsleius: οἰδίπου L 562 ; L οἶδα καὐτὸς Doederlinus: οἶδά γ' αὐτὸσ L εἰς Dobraeus 565 γ' ἂν Vauvillerius: γὰρ L οὐδὲν L οὐδέν' ὄνθ' ὅπερ σὺ νῦν Meinekius 566 :ν r: συνεκσώιζειν σ' L 570 βραχέα μοι Brunckius: ιὶ L δεῖσθαι suspectum: ὥστε βρ. μυθεῖσθαι πρέ- Nauckius, ὥστε βρ. ἐμοὶ φράσαι πάρα Hensius ται r Meinekius: διέρχεται L 580 που: πω Schaefe- Blaydesius 581 πόσῳ γὰρ Blaydesius 584 ἢ :ι σ' Keckius 586 ἀλλ' οὖν βραχεῖαν τήνδε Hermannus :γὼν (οὐκ ἀγὼν vel οὐχ ἀγὼν L pr. Cobeto Campbellio Brunckius: οὖν ἀγών, γ post οὖν eraso, L Duebnero :rum οὐ L, ω superscr. L[a], quo ὡς μικρὸς οὐκ ἀγὼν ὅδε idetur, fortasse recte, etsi ὡς σμικρὸς scribendum (cf. 3 ἐγγενῶν Hartungus κἀμοῦ Schneidewinus: ἢ 'μοῦ L :ις; CGEggertus 589 nondum emendatus: κατελ- αγκάζουσι Nauckius, κομίζειν κ. ἀναρπάσουσι (κ., ἄναξ, Kayserus, κ. ἐπαξιοῦσι Meinekius) με FGSchmidtius, ζουσί σε Hartungus 590 οὐ θελόντων EGoebelius: ἂν L 591 ὅσ' αὐτὸς ἤθελον Nauckius παρίεσαν r: L 592 δ' om. Stobaeus flor. XX 27, del. Brunckius

ξύμφορος Stobaeus 594 ψέγειν Herwerdenus 595 κ
κακῶν κακὰ Maehlyus 596 λέγεις Nauckius 603 ἐξαν
κάζει r 608 θεοῖσι r: θεοῖσ L 610 φθίνει μένος (μὲν
Coraës) ψυχῆς Froehlichius 610. 11 del. Nauckius, 614. 15 id
615 γίνετε L pr. 617 καλῶς τὰ (τὸ Hermannus) ed. Lond. 17
τὰ λῷστα Schneidewinus, ὦ λῷστε Nauckius: καλῶσ τε L (
ἡμέρας τ' ἴσας Blaydesius 619 δεξιώματα r: δεξιάματα L (
δόρει Hermannus: δορὶ L 622 αὐτῶν ex αὐτὸσ L 625 ηὐ
μην Nauckius 628 με L^r: μοι vel μου L 630 τῇδ' L^Σ: τῇ
ἀνὴρ Brunckius: ἀνὴρ L 631 ἐκβάλοι ξυνουσίαν Nauck
632 ὅτῳ Suidas: ὅτου L φιλόξενος L^Σ 636 σεβισθεὶς
spectum: ἅγωγε σεφθεὶς Blaydesius. an ἀγὼ σέβας θείς? (
ἔμπολιν Musgravius, ἔμπα νιν Meinekius: ἔμπαλιν L 638—(
del. D., 640 sq. iam Nauckius 640 τόδ': τὸ δ' L, quo s
vato tale quid Sophoclem dedisse Meinekius conicit: εἰ
ἐνθάδ' ἡδὺ ... εἶτ' ἐμοῦ στείχειν μέτα, αὐτοὶ φυλάξομέν ϵ
μὴ πάσχειν κακῶς. τὸ δ' ἡδὺ τούτων κτλ. Οἰδίπους r: οἰδίπο
643 ᾗ r: ἢ L 644 θεμίστ' ἦν Wunderus 645 sq. ἐν ᾧ
πράξω; σοῦ γὰρ ἀντιστήσομαι. — ἐν ᾧ κρατήσεις Nauck
647 λέγοις L^r ut videtur: λόγοισ L 652 σ' add. r 654 λ
πων r: λειπών L latet fort. ὅρα μ' ἀπειπών. ἃ χρή μ' δρ
Spengelius Nauckius 655 ὀκνεῖν γ' ἀνάγκη Wecklir
658 sq. πολλαὶ ἀπειλαὶ κατηπείλησαν verba vix integra: πολ
δ' ἀπειλὰς (πολλοὶ δὲ πολλοῖς Schneidewinus) Toupius, con
κατηπείλησαν in suspicionem vocat Meinekius 660 αὐτ
L pr. 663 πλεύσιμον Meinekius, πλώιμον Herwerdenus 6
κἂν ἐμῆς ἄνευ (δίχα Heimsoethius) D. Hermannus, κἂν ἄνευ
ἐμῆς Dobraeus, κἀπὸ τῆς ἐμῆς Meinekius, qui v. seq. ῥώμ
(αἰχμῆς Herwerdenus): κἄνευ τῆσ ἐμῆσ L 666 ἄλλως
Meinekius ἴσθ' ὅτι Maehlyus 669 γᾶς del. Nauck
670 sq. τόνδ' r ἔνθ' ἁ Porsonus: ἔνθα L 674 οἰνῶ
νέμουσα D., οἰνωπὸν ἔχουσα Erfurdtius: οἶνωπ' ἀνέχουσα
676 ἀνάλιον Triclinius 678 βακχιώτας r: βακχειώτασ L 6
θεαῖς Elmsleius: θείαισ L ἀμφιπωλῶν (ἀμφιπόνων pr.)
682 ἀεὶ del. Nauckius 683 μεγάλων θεῶν Plutarchus m
p. 647 B, Clem. Al. Paed. p. 213, μεγάλοιν θεοῖν Naucki
689 ἐπινίσσεται r: ἐπινίσεται L 691 σπερμούχου Hermann
692 ἁ r: αὖ L aut 696 sq. aut 709 sq. aut uterque loc
interpolatorem experti videntur, quamvis de additamentorı
ambitu parum constet: Δωρίδι νάσῳ ποτὲ βλαστὸν (= δι
μονος αὔχημα μέγιστον) FGSchmidtio praeeunte Schneid

winus, ποτὲ iam Triclinius, Δωρίδι βλαστὸν (= δαίμονος εἰπεῖν) Nauckius, Δωρίδι νάσῳ πώποτε βλαστὸν (= δαίμονος, εἰπεῖν, κτῆμα [σχῆμα Bergkius] μέγιστον) Meinekius. Πέλοπος Ritschelius quoque delet 698 φίτυμ' r Nauckius ἀγήρατον Nauckius: ἀχείρητον (ἀχήρητον pr.) L, ἀχείρωτον r Pollux 2, 154 αὐτόποιον: αὐτόφοιτον Meinekius, ἀνθοποιόν Nauckius 700 μέγιστα Triclinius: μεγίσται L μάλιστα Blaydesius 701 κουροτρόφου ex Hesychio Nauckius 702 τὸ μήν τις Seebassius, τὰν οὔτις Nauckius. οὐθ' ἁβὸς D.: οὔτε νεαρὸσ L neque hoc nec quae sequuntur γήρᾳ σημαίνων persanata: οὔτ' ἔνεδρος οὔτε χώρας ἐμβαίνων Buechelerus, alia alii 703 χερὶ Heathius: χειρὶ L 704 αἰὲν Porsonus: εἰσαιὲν L vide tamen antistr. 710 χθονὸς add. Porsonus, quem falli ex iis quae ad v. stroph. dicta sunt veri simile est. an Nauckio duce δαίμονος, αὔχημ' [1] εὔιππον scribendum? non minori certe offensioni est μέγιστον post μεγάλου quam αὔχημα bis positum 715 ταῖσδε κτίσας r: ταῖσδ' ἔκτισασ L 716 σὰ δ' Musgravius. παραπτομένα nondum expeditum: παραϊσσομένα Meinekius, περιπτυσσομένα Maehlyus, uterque servato εἰσαιέν 704, ἐρεσσομένα Blaydesius 721 σὸν Nauckius: σοὶ L κραίνειν ἔπη Nauckius 723 ἡμῶν Blaydesius 726 γέρων κυρῶ L$^{\Sigma}$ r 727 χειρὸς Naberus: χώρασ L 729 ὀμμάτων vix sanum: ὀμμάτοιν (dat.) aut οὐ μάτην Turnerius εἰληφότα Blaydesius: εἰληφότασ L 732 οὐχ ὡς r: ὡσ οὐχ ὡσ L δρᾶν: δρά * * * ν L 735 τηλικόσδ' Brunckius: τηλικόνδ' L 737 ἀστῶν ὑπὸ r Nauckius 738 οὕνεχ' ἧκε r: οὕνεκ' ἧκε L οὕνεχ' ἧκ' ἔμοιγ' ἐνί Bergkius 739 del. Dobraeus 741 ἵκοῦ Elmsleius: ἵκου (ἧκου L) L$^{\Sigma}$ 743 sq. εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν κάκιστος, quae schol. non agnoscit, del. Nauckius 744 ἀλγῶ add. L^{a} τοῖσι σοῖς παθήμασιν schol. 746 δ' add. L$^{\Sigma}$ 751 πτωχῇ L^{1} r 752 ἔγκληρος Nauckius, ἔμμοιρος Meinekius: ἔμπειροσ L 755 ἀλλ' εὖ M.: ἀλλ' οὐ L σύ νιν Blaydesius: σὺ νῦν L 758 sq. τήνδε μὲν πόλιν φίλος λιπὼν Herwerdenus (λιπὼν iam Blaydesius) 759 ἡ δ' οἴκοι πλέον δίκῃ σέβοιτ' ἂν vix incorrupta: ἡ δ' ἐκεῖ Wecklinus, δίκην σέβοιτ' ἂν Meutznerus 761 ἀμφέρων L pr. 767 ἤθελες θέλοντι: θελες θέλοντι in litura angustiore ab L$^{\Sigma}$, videtur ἠθέλοντι fuisse 768 ἦ Elmsleius: ἦν L post 769 recurrunt ex 438 repetita καὶ μάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι, del. Valckenarius 770 ἐξεώθεις r: ἐξεώθησ L 773 κἀγέως τόκον Herwerdenus 775 τίς αὕτη r: τοσαύτη L 776 φαγεῖν

Herwerdenus 778 χρῄζοις r: χρήιζεισ L 779 φέρει φέρει L 780 ἆρ' οὐ ματαίου Hartungus ἂν post add. r. versus Nauckio molestus 781 σὺ r: σοὶ L 783 r, τάδ' Blaydesius: τοῖσ L κακόν in τίς εἶ mutant Nauck Hensius 785 οἰκίσῃς r: οἰκήσηισ L 786 ἄνατος r: ἄναισ τῆσδ' Scaliger: τῶνδ' L 790 de vitii sede inter criticos convenit: τοσοῦτον ἐνθανεῖν ὅσον LLangius, ὅσονπερ ἐνθα μόνον Blaydesius, τοσοῦτον, ἐνθάπτειν μόνον Meinekius καὶ r: ἐκ L 793 del. Lugebilius 796 σωτηρία L pr. 797 γάρ: δα et γ in litura L ἀλλ' ἴσθι (οἶσθα anonymus Musgravium) γάρ με τ. μὴ πείσων (πείσων Nauckius) Meine 799 ζῷμεν r: ζῶμεν L εἰ L, ἢ L^1 r 810 ὅτῳ: ὅ. τῶι L, corr. 813 sq. 'locus corruptissimus criticorum conatus el Nauckius. οὐχὶ σ', ὃς γνώσει φίλους D.: οὐ σέ, πρὸσ δὲ φίλουσ L μαρτύρομαι τούσδ', οὓς σὺ πρόσθε Erfurdtio p eunte Halmius, v. Bellermanni notam app. crit. 195 816 Musgravius: τῶνδε (τῶν L) L^{Σ} 818 σοι L^1: σε L 820 Brunckius: ὤιμοι L (ὤμοι r) 821 τ' Bothius: γ' L 825 δίκαι' ἃ πράσσεις Meinekius, (δίκαια πρ.) οὔτε πρόσθεν Koe εἰργάσω, de quo iam Reisigius cogitavit, Blaydesius πορεύσεται L^{Σ} 829 ἀρήξειν L pr. δρᾷς L^{Σ}: δρᾶι L ἀλλὰ τῆς κόρης Turnerius. an ἀλλ' αὕτη 'στ' ἐμή? 837 Porsonus: μάχηι L πημανεῖς idem: πημαίνεισ L 838 Mudgius, XO. L^2 840 δ' ἔγωγ' r: δ' ἐγὼ δ' L 841. πρόβαθ' Nauckius: προβᾶθ' L 841 ὧδε, βᾶτε r: ὧδ' ἐμβᾶ ἔντοποι Brunckius: ἐντόπιοι L 842 πόλις ἐμὰ σθ correctione egere nonnulli opinati sunt: πόλις ἐμὰ φθ FGSchmidtius, πόλις ἔτ' οὐ σθένει Wecklinus, πόλις ἀμαχ Gleditschius 844 ἀφέλκομαι Triclinius: ἀφέλκομ' ὦ L ὁδοιπορήσῃς r: ὁδοιπορήσεισ L 850 πατρίδα τε Triclin πάτραν τε Reisigius: πατρίδα L 853 αὐτὸν r: αὐτὸ 857 τοἶνδέ γ' Wecklinus 858 μεῖζον σύ τἄρα Blayde 859 τίσεις (τείσεις) Nauckius, mox τούτοιν μόνον idem emendatio incerta. δεινὸν λέγεις r: δεινὸν λέγοισ L ὡς Triclinius correctione parum probabili: δεινὸν λόγοι σου Nauck δεινὸς λόγοις εἶ Wecklinus, δεινὸν λέγοις ἂν Hermannus, alii λέγεις recipientes 862. XO. ἢν μή σ' (γ' Weckli ὁ κραίνων Pideritus: ἢν μή μ' ὁ κραίνων L 863 ὦ θρ ἀναιδές Blaydesius ψαύσεις r: ψαύεισ L 865 τῆς ed. L 1747, σῆς Blaydesius: γῆσ L 866 ὅς μ': ὅς D., ὅς γ' B desius. ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας verba vix sana: φίλιον

ἀποσκάσας Meinekius, ψιλὸν ὄμματος τιθεὶς Froehlichius 868 σέ τ' αὐτὸν Brunckius: σε χ' αὐτὸν L 875 χρόνωι βραδύσ L, γηρῶν βαρύσ L^{a}, quod e γήρᾳ βαρύς corruptum censet D. 879 νεμῶ ex schol. Reisigius: νέμω L 882 lacunam Triclinio praeeunte indicavit Hermannus: ἴστω μέγας Ζεύς (Ζεύς μοι ξυνίστωρ Campbellius) Engerus supplet, εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεύς D., σαφῶς ἐγῷδα Spengelius Ζεύς γ' ἂν Engerus: ζεῦστ' ἂν L, Ζεὺς ταῦτ' ἂν L^{Σ}r 886 περῶσ' οἶδε δή Elmsleius: περῶσι δή L 887 κοθ' r: κοθεν L ἐκ τίνος λόγου Nauckius 889 εἰδῶ r: ἴδω L 890 spurium censet Nauckius 893 τίς σ' ὁ πημήνας Nauckius 896 ποῖ' εἶπας Nauckius 897 οὔκουν r: οὐκοῦν L 899 θυμάτων πάρα Meinekius 902 δ' add. r 905 ἧκον ex ἥκεν (sic lemma scholii) L 906 οὐ μεθῆκ' ἂν fort. L^{Σ}: οὐδ' ἀφῆκ' ἂν L 907 nondum persanatus. οὔσπερ Reiskius: ὥσπερ L τοὺς post οὓς vitiosum: αὐτὸς ἤλυθεν νόμους ἔχων Nauckius. an αὐτὸς κανόνας εἰσέβησ' ἔχων? 909 ποτ' ἕξει: κοθ' ἕξει L^{r} 910 στήσῃς r: στήσεισ L 911 οὔτε σοῦ Nauckius: οὔτε μου L (οὔτ' ἐμοῦ r) κατάξια Elmsleius 912 πέφυκας ἀστὸς Meinekius, πέφυκας υἱὸς Nauckius, alia alii 912 sq. σῆς πόλεως — εἰσελθὼν χθόνα Nauckius 914 κρίνουσαν Meinekius 915 ἐπεισπεσὼν r: ἐπιπεσὼν L 917 ἢ βουλῆς δίχα (κενὴν FKernius) Wecklinus, v. tamen 940 adn. 919—923 del. Badhamus, 920 Nauckius 924 οὔκουν r: οὐκοῦν L ἐπεμβαίνων r: ἐπιβαίνων L 926 πόλεως Heimsoethius. versum del. Schneidewinus 927 ἂν ἦγον r: ἀνῆγον L 928 ξένον r: ξεῖνον L αὐτοῖσ L pr. 929 αἰσχύνεις r: αἰσχύνησ L 930 αὑτοῦ r: αὐτοῦ L 931 καὶ φρενῶν κενόν Nauckius 936 τοῦ νοῦ θ' ὁμοίως Meinekius, φρονῶ θ' ὁμοίως Schneidewinus 938 δρῶν δ' r: δρῶν τ' L κακός Meinekius 939 λέγων r, νέμων Schneidewinus: λέγω L Spengelius 940 ἄνολβον Nauckius 941 τόδ' r: τό γ' L 945 κἄναγνον r: κἄνανδρον L δεξοίατ' (ut Elmsleius coni.) Campbellio, δεξαίατ' Dübnero teste L 946 τέκνων corruptum: τέκνῳ Reiskius, τοκέων Hartungus ἀνοσιώτατοι r Hensius 948 ξυνῄδη Brunckius: ξυνήιδειν L χρόνιον Brunckius 954 sq. del. Nauckius Blaydesius 957 κεἰ r: καὶ εἰ L 962 συμφορᾶσ L 971 ὀνειδίζοις r: ὀνειδίζεισ L 972 πω r: πῶσ L γενεθλίους L^{Σ}: γενεθλίασ L 976 ξυνιεὶς r: ξυνιεῖσ L ἐς οὓς Nauckius 977 πῶς ἂν Elmsleius, πῶς τἂν Fritzschius: πῶς γ' ἂν L πρᾶγμ' L^{Σ}: πρᾶγ' L 978 τλῆμον r: τλήμων L 984 αὐτῆς r: αὐτῆσ L 986 δυσστομεῖν r Brunckius: δυστομεῖν L 987

ἄκων τ' ἔγημα r Meinekius 988 ἀλώσομαι Herwerdenus ἀκούσομαι L 989 ἐμφέρεις r, ἐμφορεῖ Madvicus, ἀμφέρει LDindorfius: ἐμφερεῖσ L, ἐμφορεῖσ L[a] 999 ἔχειν Nauckius ἐμοί L 1003 θωπεῦσαι φίλον Turnerius 1007 τιμαὶ Turnebus: τιμὰσ (ex τιμᾶσ) L τοῦθ' r, τῷδ' Kunhardtus: τοῦδ L 1009 τ' ἐχειροῦ r: τε χειροῦ L 1010 τάσδε τὰς θεὰς r τᾶσδε θεᾶσ L 1011 del. Nauckius, mox scribens ἐλθεῖ ἀρῶμαι ξυμμάχους, ἵν' ἐκμ. 1012 θ' add. r Reisigius 101 ἀμυναθεῖν Elmsleius: ἀμυνάθειν L 1016 ἐξειργασμένο FGSchmidtius 1017 ἔσταμεν L 1018 ἀφαυρῷ Turnebus 101 πομπὸν δέ μοι Heathius 1021 ἐνί M.: ἐμοί L 1022 σφ ἄγουσιν ClOtto 1023 πολλοὶ γὰρ vel ἄλις γὰρ Nauckius ο σπεύσοντες dubitanter Meinekius 1024 ἐπεύξωνται schol lemma, r: ἐπεύχονται L (ἐπεύξονται r) 1025 εἶ' ὑφηγοῦ Blaydesius 1026 εἷλεν αἱροῦνθ' Meinekius ἡ Δίκη Doederlinus 1027 'κτημέν' Turnerius 1033 ξένου Nauckius 1036 οὐδέν τι μεμπτὸν ἐνθάδ' ὢν ἐρῶ σ' ἔπος Blaydesius, qui si recte observat ἐνθάδ' ὢν uni Creonti convenire, conicere possis οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὄντ' ἐρεῖς ἐμέ *'haudquaquam me, dum hic moror, obiurgatorem vocabis'*, μεμπτὸς usu transitivo velut Trach. 446 1042 γενναίου τρόπου Blaydesius 1045 τάχα συστροφαὶ Nauckius 1047 μείζουσιν Nauckius 1050 σεμνὰ Valckenarius: σεμναὶ L 1051 θανάτοισιν, eraso α, L 1052 βέ*βακε L pr., πέπαγε Maehlyus 1054—1058 vitiis adflicti fere desperatis 1054 ἐγρεμάχαν: ὀρει(ο)βάταν L[Σ] r, unde ἔνθ' οἶμαι λεὼν ὀρειβάταν Nauckius 1055 pro Θησέα καὶ Halmius ῥυσόμενον, D. Αἰγεΐδαν requirit, παῖδας pro καὶ τὰς Wecklinus. ἀστόλουσ L[1] 1056 ἀδελφεὰς L[Σ] r Hermannus 1057 αὐτάρκει 'mire dictum' D., qui παντάρκει: ἀντάρκει Meinekius 1059 ἤ HStephanus: ἢ L 1060 λιχάδος Meinekius περῶσ' et mox εἰς νομὸν Hartungus 1065 ἀλώσεται suspectum: ἐλῶσ' ἔται coni. M. *'vestigiis eorum cives insistent'*. de verbo ἔτης a librariis expulso cf. Ai. 190 adn. 1066 Θησειδᾶν r: θησιδᾶν L 1068 κατὰ Bothius: κατ' L vera scriptura latet: καθεῖσ' Schneidewinus, χαλᾷ τ' (χαλῶσ' Hermannus) Meinekius 1069 ἀμπυκτῆρι' _ ᴗ ᴗ _ Hermanno Bothio praeeuntibus D.: ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων L (ἀμπυκτήρια· τὰ φάλαρα. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι ἐν Κολωνῷ Hesychius) (κατὰ) ἀμπυκτήρια στομίων Wecklinus, contra recepto ὀρειβάταν: ἀμπυκτήρια πωλικὰ (πωλικὴ intellegi vult Meinekius) Hermannus. strophica si sana essent, sic fere responsio staret: πᾶσα δ' ὁρμᾶται ταχεῖ' | ἀμπυκτῆρα

πάντα χαλῶσ' | ἄμβασις 1074 ἔρδουσ' Elmsleius Steinhartus: ἔρδουσιν L 1075 προμᾶται Nauckius 1076 ἐνδώσειν schol. Turnebus, ἀντάσειν Buechelerus: ἂν δώσειν L τάχ' εὕσοιαν Halmius, τύχαν λῴω Nauckius 1077 sq. τᾶν — τλασᾶν — εὑρουσᾶν schol. Reisigius Elmsleius: τὰν — τλᾶσαν — εὑροῦσαν L 1078 αὐθαίμων Bothius: αὐθομαίμων L 1083 κύρσαιμι τῶνδ' Wunderus, κύρσαιμ' ἄνωθ' Hermannus: κύρσαιμ' αὐτῶν δ' L 1084 ἐωρήσασα Wunderus: θεωρήσασα L verba nondum emendata: Vauvillerio praeeunte τῶνδ' ἀγώνων θέᾳ πλήσασα (θέᾳ τέρπουσα Nauckius, θεωρὸν θεῖσα Turnerius) τοὐμὸν ὄμμα Hartungus, longe aliter Meinekius: αἰθερία 'κ νεφέλας κύρσαιμι τ. ἀγώνων ἐρωήσασα τ. οἶμα 1085 sq. ἰὼ πάνταρχε θεῶν, | παντόπτα Ζεῦ, πόροις (= ἔρδουσιν ἢ μέλλουσ'; | ὡς προμνᾶταί τί μοι) Hermannus πανόπτα Nauckius, παντόπτ', ὦ π. Meinekius 1088 σθένει 'πινικείῳ Hermannus: ἐπινικείωι σθένει L 1094 διπλᾶς r: διπλὰσ L 1096 τὸν σκοπὸν Elmsleius μὲν: νῦν Heimsoethius 1098 προσπολουμένας corruptum: προσπωλουμένας Bergkius, τὼ κόρα . . τώδ' ἄ. αὖ. ὧδε προσστείχοντε νῷν vel τώδ' ἄσσον ὧδ' ἰόντε προσπόλων μέτα Hensio praeeunte Nauckius. fortasse ναυστολουμένας, cf. praeter alia huius usus exempla Soph. frg. 123 N., Eur. Med. 677 1099 ὦ πάτερ πάτερ r: ὦ πάτερ ὦ πάτερ L 1100 τόνδ' r: τῶνδ' L 1103 τ' add. L[1] 1104 προσέλθετ' r: πρόσελθ' L μηδαμὰ r: μηδαμᾶ L 1105 δότε r: τόδε L 1109 γε Reiskius: τε L 1110 ἔτ' ἂν r: ὅταν L 1111 θανὼν vix genuinum: τὰ νῦν Blaydesius οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος αἰὼν ἂν εἴη temptabat M., cf. Electrae πάγκλαυτον αἰῶνα et Ismenae in hac fabula τλάμονα: Ο ΑΙΩΝ, ut saepissime numero adversante articulus inculcatur (v. ex. gr. Ai. 205. 914), vide quam facile in ΘΑΝΩΝ abierit. παρεστώτοιν D. Nauckius 1112 πλευρὸν r: πλευρὰν L ἀμφιδέξιον Mudgius, ἀμφιδέξιοι Madvicus: ἀμφιδεξιὸν L 1113 ἐμφύντε Mudgius: ἐμφύτε L pr., ἐμφῦσᾶ corr. κἀναπαύσατον r: κἀναπαύσετον (κἀναπαυστέον pr.) L 1114 vix sanus. τοῦδε: τοῦ τε L[Σ] ut videtur. τὸν πρόσθ' ἔρημον τοῦδε δυστήνου Sehrwaldius, τοῦ πρ. ἐρήμου τόνδε δύστηνον Herwerdenus 1116 τοῖς τηλικοῖσδε Nauckius 1118 nondum expeditus. τοὔργον τοῦτ' ἐμοί τ' Hermannus: τοὔργον τοὐμὸν L οὗ κἄστι τοὔργον· τοὐμὸν ὧδ' ἔσται βραχύ Wexius, καὶ σοί γε τοὔργον τοὐμὸν εἴρηται βρ. Spengelius, alia alii. fortasse καὶ σοί e v. 1124 inlatum in εἴσει corrigendum est, ut τοῦδε χρὴ κλύειν εἴσει τε τοὔργον similiter

dictum sit atque OR. 1517 λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων, ub Nauckius videndus: pro ἔσται possis ἑστάτω, quode v. Blayd ad Ai. 1084 1119 post θαύμαζε distinguit Winshemius, pos λιπαρὲς alii 1121 τὴν Musgravius: σὴν L 1124 πόροιεν L[r] πορεῖεν L, unde παρεῖεν Meinekius. πόροιεν οἷ' Hartungu 1125 τό γ' r: τοῦτό γ' L 1130 χέρ', ὦναξ, δεξιὰν r: χαῖρ', ὦναξ δεξιάν τ' L 1131 τ', εἰ vel θ', ἢ r: τ' ἢ L 1132 ἔρνος Αἰγέως M. Thesei nomen requiri Hermannus intellexit: ἄθλιοσ γεγὼσ L 113ἰ τίς Hermannus: τισ L 1135 ἐμπείροις ἐμῶν D., ἐμπείροις κακῶν et mox συνταλαιπωρεῖν κακά Nauckius 1137 σὺ δ' L[z]: σύ τ' L 1141 οὔτ' Elmsleius: οὐδ' L 1142 del. Nauckius 1148 ἀγὼν ἠρέθη Heathius, οὗτος ἠρέθη Bothius Meinekius: ἀγὼν οὗτοσ ἠιρέθη L, quod omisso μάτην servari posse Schaefero et aliis praeeuntibus monet D. 1149 ἐκ τούτοιν Nauckius 1150 ἐκπέπτωκεν r et Campbellio teste L, unde εἰσπέπτωκεν Turnerius 1151 στείχοντι r: στίχειν τί L 1153 ἄνθρωπον ex schol. Brunckius: ἀνθρώπων L 1155 μή r: μ' L πυνθάνει suspectum 1156 σοί γ' ὁμόπτολιν Nauckius 1159 ὡρμώμην r: ὁρμώμην L 1160 προσχρῄζοντα r: προσχρήιζοντι L 1164 sq. vitio inquinati nondum persanato: τ' add. Heathius, quo carere possis, modo recte Nauckius scribat ἐλθεῖν θέλοντ' (poterat tamen μολεῖν θέλοντ'). ἐλθεῖν μόνον Vauvillerius 1169 φίλτατ', ἴσχε σ' Doederlinus, φίλτατε, σχὲς Heathius: φίλτατ' ἴσχεσ L οἶπερ L corr. 1171 ὁ πρόστροπος Hartungus 1172 ὃν ἂν ἐγὼ Vauvillerio praeeunte Brunckius 1176 τοῦδ' Elmsleius 1178 εἰκαθεῖν Elmsleius: εἰκάθειν L 1181 κεἰ r: καὶ εἰ L 1183 θ' L[1]: δ' L 1187 κακῶς Hermannus: καλῶσ L 1189 μηδὲ Dawesius: μήτε L 1190 δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ Dawesius, κάσεβεστάτων, πάτερ Toupius: δυσσεβεστάτων πάτερ L 1189—1191 del. Meinekius 1192 ἔασον ed. Londin. 1722, ἔα τόδ' (similia alii) FGSchmidtius, εἶξον Musgravius: αὐτὸν L pr., αὐτὸν corr. 1194 ἐξεπᾴδονται r: ἐξαπάιδονται L 1195 εἰς ἐκεῖνά μοι Camerarius 1196 ἅπαθες r: ἃ 'πάθεσ L 1197 λεύσσῃς Piersonus: λύσηισ L 1199 οὐχὶ βαιὰ Musgravius: οὐχὶ (οὐ r) βίαια L 1204 βαρεῖαν ἡδονὴν verba obscura: βαρεῖαν δὴ δόσιν Blaydesius 1205 ἔστω δ' ὧδ' ὅπως Nauckius 1208 χρῄζω λέγειν Wecklinus 1209 δ' post κομπεῖν add. L[z] σὺ δ' ὢν σῶς ἴσθ' Scaligero praeeunte D., σὺ σῶς ὢν ἴσθ', de quo Meinekius quoque cogitat, Wecklinus: σὺ δὲ σῶν ἴσθι L, δέ σε superscr. fortasse L[z], quem veri simile est κομπεῖν δ' οὐχί, βούλομαι δέ σε σῶν, ἴσθι vo-

luisse. alioquin σὲ δὲ σῶν οἶδ' possis cum Meinekio, et fuere qui similia temptarent 1210 σῴζῃ r: σώιζει L 1211 sq. τοῦ et χρῄζει om. L pr. 1212 τοῦ μετρίου πέρα ex schol. Schneidewinus 1213 σκαιοσύναν ὀφείλων Maehlyus. si quid mutandum, σκαιοσύνας πέλας ζῶν malit M. cf. Nauckium ad O. C. 7 1215 sq. πολλὰ μὲν ἁμέραι μυρίαι Nauckius 1218 sq. ὅπου, ὅταν τις Lz: ὁπότ' ἄν τισ L 1219 προβῇ Nauckius 1220 τοῦ δέοντος Reiskius, τοῦ σθένοντος Musgravius ὁ δ' Hermannus: οὐδ' L 1221 sq. ἄλυρος ἄχορος ἀνυμέναιος | μοῖρ' ὅτ' Ἄιδος ἀνακέφηνε Martinus 1225 ἐπεὶ φύῃ Maehlyo praeeunte Nauckius 1230 κοῦφασ L pr. φέρον r: φέρων L, unde κοῦφος, ἀφροσύνας γέμων Nauckius. an κούφας ἀφροσύνας ἔρον? ut τὸ νέον nominativus sit '*ubi iuventas nugis delectari desiit*' 1231 πλαγὰ Vauvillerio Dobraeo praeeuntibus Herwerdenus: πλάγχθη L τίς πλάγχθη ποτὲ μόχθος ἔξω Schneidewinus, τίς μόχθος πολύπλαγκτος ἔξω Nauckius 1233 φθόνος Faehsius: φόνοι L 1234 καὶ φόνοι Faehsius: καὶ φθόνοσ L 1235 κατάμεμπτον r: κατάπεμπτον L 1240 ποντόθεν Reisigius 1242 ὥς Brunckius: ὧσ L 1244 ἄται r: αἶτε (αἶτε pr.) L 1248 δ' ἐννυχιᾶν ex schol. Lachmannus: δὲ νυχίαν (νυχιᾶν r) L Ῥιπᾶν schol. 1250 ἀνδρῶν μονωθείς Heimsoethius, alia alii. versum del. D. Nauckius 1251 ἄστακτα Bothius 1256 versum serius in marg. additum del. Nauckius v. seq. coniciens σὺν σφῷν ὃν ηὕρηκ' 1258 ὁ δυσπινὴς Nauckius 1259 πίνος Scaliger: πόνοσ L 1262 φέρει r Meinekius τοῖσδε συμφέρει Blaydesius 1266 τἀμὰ Reiskius: τἄλλα L 1270 προσφορὰ r: πρόσφορα L 1273 σὺ δ' ἀνταμείβει Meinekius, οὐδ' ἀνταμείψει Wecklinus 1274 μηνίεις r: μηνιεῖσ L 1277 δυσπρόσωπον Nauckius 1278 τὸν θεοῦ Blaydesius 1279 οὕτως ἀφῇ με D.: οὕτωσ μ' ἀφῆι γε L 1280 ὢν χρεῖος Nauckius 1281 στέρξαντα dubitanter Meinekius 1286 ἔνθεν r: ἔνθε L 1288 ἀσφαλεῖ r: ἀσφαλῆι L 1290 τοῖνδ' ἀδελφοῖν Nauckius 1293 ἀνάρχοις Nauckius 1294 γεραίτερος Iacobsius Nauckius: γεραιτέραι L 1297 οὐδ' ἔργον Hermannus: οὔτ' ἔργον L 1300 κλύων r. συνεὶς τε κἀπὸ μαντ. τ. κλύων Hartungus 1304 δόρει D.: δορὶ L 1306 τοῖσδ' Lz: τοῖσ L 1310 αὐτός τ' Reiskius: αὐτόσ γ' L 1311 σὺν ἑπτά τ' ἀσπίσιν Bergkius 1313 οἵουσ L pr. δορυσσοῦς Reisigius: δορύσσουσ L 1314 δόρει Seidlerus Hermannus: δορὶ L οἰωνῶν νόμοις Maehlyus 1321 τῆς δαρὸν ἀδμήτης χρόνον Nauckius 1322 κεδνὸς Nauckius 1326 ἀμφὶ παίδων LDindorfius 1328 εἰκαθεῖν Elmsleius: εἰκάθειν L

1332 σὺ: σοὶ L pr. τοῖσδ' ἐφέψεται κράτος Nauckius 1; κρηνῶν suspectum: κείνων (scil. χρηστηρίων) Herwerden Θηβῶν Nauckius 1334 παρεικαθεῖν Elmsleius: παρεικάθει 1336 οἰχνοῦμεν FGSchmidtius 1337 ἐξειληχότες r: ἐξει φότεσ L 1339 ἀγγελῶν L pr. 1340 ξυμπαραστήσει ξυμπαραστήσεισ L χερί Blaydesius 1341 καὶ πόνῳ r Nauck 1343 ἐκβαλῶν L pr. 1346 Οἰδίπους Valckenarius: οἰδίποι 1348 δημοῦχος L$^{\Sigma}$ r: δημοῦχοι L Reisigius 1351 οὔ τἄν οὐδ' ἄν Brunckius: οὔτ' ἄν L 1352 γ' ἐμοῦ r: γέ μοι 1353 ἃ τὸν: αὐτὸν L pr. 1355 σὸς L$^{\Sigma}$ r: σοὶ L 1357 φορεῖν φέρειν L, quod qui servat Meinekius τροφὰς conicit pro στολ 1358 sq. ἐν πόνῳ κακῶν vix sanum: ἐν βυθῷ Reiskius, πότμῳ Bergkius, contra τυγχάνεις ἄκων Turnerius 13 κλαυστὰ (κλαυτὰ r) δ' ἐστὶν L$^{\Sigma}$: κλαυστ' ἐστὶν L 1361 ἕωσπ Reiskius, ἕς περ Meinekius: ὥσπερ L φονέως r: φονέοσ μεμνημένον D. 1363 δ' add. L$^{\Sigma}$ 1367 δ' αἵδε μ' L$^{\Sigma}$: δ μ' L 1370 sq. nondum expediti. πω L[1]: που L νῦν ὁρᾷ μ (εἰσορᾷ νῦν Heimsoethius) r, τοιγάρ σε δαίμων . . . ὅς αὐτί Dobraeus, alia alii 1371 εἶποθ' Heimsoethius 1373 κείνι ἐρείψεις Turnebus, σὴν τήνδ' ἐρεῖ τις Blaydesio praeeun Turnerius: κείνην ἐρεῖ τισ L 1376 ἀγκαλοῦμαι D. 1378 τυφλοῦ π. Badhamus 1379 ἐφύτην Elmsleius: ἔφυτον 1381 κρατοῦσιν suspectum: κρανοῦσιν Hartungus, κρινοῦσ olim Nauckius 1382 θρόνοις Bergkius 1386 δόρει He mannus Reisigius: δορὶ L 1388 θανεῖν κτανόνθ' Blaydesii 1389 τὸ Hermannus: τοῦ L 1390 'quid sit πατρῷον ἔρεβι nemo adhuc docuit' Meinekius: πέλωρον vel Στύγιον ἀρωγὸ (στυγνοῦ 'παρωγὸν poterat) Schneidewinus, κάτωθεν Nauckiu 1394 ἅπασι dubitanter Meinekius, τοῖς πᾶσι Nauckius, qu tamen versum abesse malit 1396 αὐτοῦ Brunckius: αὐτοῦ 1398 σου Wecklinus 1402 τινι Tyrwhittus: τινα L 140 σφώ γ' ἐὰν Elmsleius: σφῶιν γ' ἂν L 1410 κἂν r: κ' ἐν 1414 πεισθῆναι r: πισθῆναι L 1415 τὸ add. r (μοι al.): fort ποῖον τόδ', ut O. R. 571 et alibi 1416 στρέψας — ὡς τάχιστ ἄγε Blaydesius Badhamus, στρέψαι — ὡς τάχιστά σε Meinekius ipsum quoque Blaydesius 1417 σέ τ' Brunckius: σέ γ' I ὡς μή σέ τ' αὐτὸν καὶ κάσιν διεργάσῃ Naberus 1418 τε r γε L ἂν Vauvillerius: αὖ L 1419 ἄγοιμι τακτόν Martinus ἄγοιμ' εὔτακτον Nauckius 1424 ἐκφέρεις Tyrwhittus 142 ἃ σφῷν Turnerius ἐξ αὐτοῖν Blaydesius 1429 οὐκ r: οὐδ' I 1435 σφῷν δ' εὖ διδοίη Burgesius, σφὼ δ' εὐοδοίη Hermannus

σφῶιν δ' εὐοδοίη L τελεῖτε r: τελοῖτε L corr. (τελεῖται pr.) τάδ' εἰ θανόντι μοι τελεῖτ' Lobeckius 1436 post alios del. D. ἐπεὶ οὔ με ζῶντα r Elmsleius, quam scripturam probans Madvicus versum versui 1409 subicit 1437 τ' r: γ' L 1438 αὖθις r: αὖτις L 1441 πιθοῦ r: πείθου L 1444 φῆναι Meinekius, κρᾶναι Nauckius. si quid mutandum, ἐφεῖναι '*zu verhängen*' malit M. σφὼ Elmsleius: σφῶιν L 1448 νέα add. Hermannus 1450 κιγχάνει Hermannus, κιγχάνῃ Wecklinus: κιχάνηι (τυγχάνηι L) L[a] 1451 ματᾶν Blaydesius 1454 ὁρᾷ δ' ὁρᾷ Bergkius πάντ' ἀεὶ D. ἐπεὶ μὲν ἕτερα (ἑτέρα L pr.) nondum expedita: ὄπισθεν ἕτερα Schneidewinus. 'apertum est requiri participium' Meinekius, qui ἐφεὶς coni. στρέφων (τρέπων schol.) Hartungus, ἐπέχων Wecklinus 1455 τὰ δὲ παρ' ἦμαρ ex schol. Canterus: τάδε πήματ' L τὰ δ' αὖθις παρ' ἦμαρ Meinekius 1457 πῶς ἂν οὖν τις ἔντοπος GHMuellerus 1462 μάλα μέγασ L[Σ] in litura quinque litterarum: inde Nauckius, partim Hartungo praeeunte, κτύπος ὅδε μέγας ἐρείπεται | διόβολος ἄφατος· ἐς δ' ἄκραν (= νέα τάδε νεόθεν ἤλυθεν | βαρύποτμα παρ' ἀλαοῦ ξένου). μέγας ἴδε μέγας pro ἴδε μάλα μέγας Meinekius ἐρείπεται r: ἐρίπεται L 1466 ὀρανία D. correctione admodum incerta, οὐρία Elmsleius, ὀμβρία Bergkius, αἰθρία Meinekius, alia alii: οὐρανία L fort. οὐ χαλᾷ γὰρ ἀστραπή· φλέγει πάλιν 1468 ἀφήσει L corr.: ἀφῆσ (in ἀφ' ἧσ mutatum) L ἀφήσει βέλος Meinekius, τί φήσω τέλος olim Nauckius, ἀθρήσω τέλος FGSchmidtius 1469 δέδια r: δέδεια L δ' Triclinius: τόδ' L δέδοικα δ'· οὐ (= χρόνος στρέφων) Nauckius 1470 οὐδ' ἄνευ Heathius 1472 τῷδε τἀνδρί, de quo iam Elmsleius cogitavit, Blaydesius 1474 et infra 1488 AN. Turnebus, $\overset{\circ}{\chi}$ L[a] πάτερ add. D., τοῦτο post οἶσθα vel post τῷ δὲ add. r 1481 ἀφεγγὲς r: ἀφθεγγὲσ L 1482 σοῦ τύχοιμι Cobetus: συντύχοιμι L 1486 ἀνὴρ Brunckius: ἀνήρ L 1488 ἐμφῦσαι Hermannus, ἐμφῆναι Nauckius φρενί e v. proximo invasit: ξένῳ Wunderus 1490 τυγχάνων nondum expeditum: ἀρτίως ex schol. Blaydesius 1491 sqq. mendosae versuum laciniae criticorum conatus eludunt eludentque: parum proficiunt strophica. ἰὼ alterum add. Hermannus. lacunam Reiskio praeeunte indicavit D. ἄκρον Vauvillerius: ἄκραν L 1492 ἐπὶ γύαλον r: ἐπιγύαλον L relicto post hoc vocabulum sex vel octo litterarum spatio 1494 Ποσειδαονίῳ r: ποσειδαωνίωι L Ποσειδανίῳ Bergkius, Ποσειδανείῳ Meinekius. θεῷ Hermannus: θεῶι τυγχάνεισ L 1495 ἁγίζων L[a] r: ἁγιάζων L ἱκοῦ Elmsleius: ἶκου L 1498 παθών r: παθῶν L 1499

σπεῦσον, ἄισσ' Triclinius, ἄσσον ἄισσ' Engelmannus, ᾇσσέ ι ᾇσσ' Elmsleio praeeunte Gleditschius: ἄισσ' L 1501 ἀσι Reiskius: αὐτῶν L versum del. FGSchmidtius, qui v. praec καινὸς conicit 1506 τῆσδ' ἔθηκε Heathius, ἧκε τῆσδε F sigius: θῆκε τῆσδε L 1510 τῷ δ' ἐκπέπεισαι M.: ἐν τῶι κεῖσαι L 1512 σῆμα τῶν D.: σημάτων L σ. τ. πεπρωμέι Nauckius 1514 αἱ πολλὰ βρονταὶ r, δηλοῦσι βρονταὶ Reiskius: πολλαὶ βρονταὶ L 1515 στράψαντα (r) Piersonus, σκήψαντα F sterus: στρέψαντα L 1517 χρὴ r: χρῆν L 1519 γήρως ἄμοι Nauckius. σῇ τε κείσεται L^{Σ} ut videtur 1522 τύμβον δὲ Schnei winus 1523 del. Herwerdenus 1525 γειτονῶν L^{r}: γειτόνωι 1529 στέργων ὅμως r: στέργω νόμωι L 1531 ἀφικνῇ r: ἀφίκη γόνῳ Nauckius: μόνωι L 1534 ὑπ' ἀνδρῶν Schaeferus αἱ μυρίαι πόλεις vix sana: οἱ δὲ μυρίοι πόλεως Wecklinus, οὐ κυρία πόλις Nitzschio Kaysero praeeuntibus Nauckius 15 τοὐκ θεοῦ πτερόν Matthiae 1541 μηδ' ἔτ' Reisigius H mannus: μηδέ γ' L 1543 σφῷ r: σφῶι L 1549 που ποῦ L ποτ' L in litura, fuit .στ. ὦ φῶς, ἀφεγγὲς πρόσθε π. ἦσθ' ἐμοί Nauckius 1551 sq. τὸν τελευταῖον βίον κρύψι verba corrupta: ἕρπω τὴν τελευταίαν, βίον κρύψων Musgravi τόνδε δείλαιον (τὸν ταλαίπωρον FGSchmidtius) βίον κρύψι Martinus, alia alii 1555 μεμνῆσθε Elmsleius 1556 ἀφι Meinekius 1559 Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ Hermannus: ἀϊδωνεῦ ἀϊδωνεῦ 1560 λίσσωμαι D., δίδου μοι ex schol. Hartungus, αἰτοῦμαι Doede linus, aut idem aut 1571 ἐκ πετρῶν Meinekius: λίσσομαι L ve scriptura latet 1561 ἐπιπόνῳ Seidlerus, μὴ 'πιπόνῳ Bergkiu μήτ' ἐπιπόνω L 1562 ἐξανύσαι Vauvillerius (κατανύσαι schol. ἐκτανύσαι L 1564 νεκρῶν Triclinius: νεκύων L 1565 ἀντα λαγὰν Buechelerus: ἂν καὶ μάταν L 1567 σφε Reiskiu σε L 1568 ἀμαιμάκου vel μαιμάκου Meinekius: ἀνικάτου 1570 ταῖσι Bergkius: φασὶ L πολυξένοις Musgravius: πολι ξέστοισ L 1572 ἀδάματον Brunckius: ἀδάμαστον L 1573 ἔχ Triclinius: ἀνέχει L 1574 ὅν: τόν Hermannus, δός Nauckiι 1575 ἐκ καθαροῦ Madvicus, ἐκ καθαρῶν Meinekius. μολεῖ Hermannus 1578 τὸν r: τίν' L αἰὲν ἄϋπνον L pr. 157 ξυντομώτατον Elmsleius 1584 corruptus: ἐκεῖνον ἄρτι Meinekius, κεῖνον τὸν ἄβιον β. Nauckius, alia alii. fortass κεῖνον τὸν ἄνδρα 1585 κἀπόνῳ r: καὶ πόνωι L 1588 ὑφη γητῆρος r: ὑφ' (ἀφ' pr.) ἡγητῆροσ L 1590 ὁδὸν r: ὀδὸν 1592 πολυσχίστων Heathius: πολυσχίστωι L 1595 ἀφ' ο Brunckius: ἐφ' οὗ L μέσος Musgravius: μέσον L τούτου μέσο

Nauckius. *τοῦ τε Θορικίου* r et ut videtur L$^{\Sigma}$: *τοῦθ' ορικίου* L *τοῦ τ' Ἐρικείου* Meinekius, *τοῦ τε τρικορύφου* Schneidewinus 1596 *κἀκεὶ λαΐνου* Canterus, *καὐτολαΐνου* Dobraeus 1597 *ἔλυσε* r: *ἔδυσε* L 1600 *τὼ δ'* r: *τῶιδ'* L *ἐπόψιον* r 1601 *πηγὴν* LStephani *μολούσα* r, *μολόντε* D. 1602 *βραχεῖ* Reisigius *ἐπέραναν* Blaydesius 1604 *πάνθ' ὅσ' εἶπ' ἔδρων πρὸς ἡδονὴν* M.: *παντὸσ εἶχε δρῶντοσ ἡδονὴν* L 1605 *ἀργὸν οὐδὲν* r *ἐφίετο* r: *ἐφείετο* L 1608 *πεσόντ' ἔκλαον* D. *ἀνίεσαν* r: *ἀνείεσαν* (*ἀνήεσαν* L[1]) L 1609 *παμμιγεῖς* Nauckius 1614 *τὴν δύσπονον τήνδ'* Blaydesius 1619 varie temptatus. *τὸ λοιπὸν ἤ. τὸν βίον δ.* Elmsleius, *τὸν λοιπὸν ἤ. βίοτον ἐνδιάξετον* Meinekius, *τὸν λοιπὸν ἤ. τοῦ βίου δ.* Suida duce Froehlichius: *τὸ λοιπὸν* (*τὸν λοιπὸν* r) *ἤδη βίοτον διάξετον* L 1622 *οὐδ' ἔτ'* Turnebus: *οὐδέ τ'* L 1625 *εὐθέως* D. 1626 Hermanno praeeunte Lehrsius del. *κάλει* r *πολλάκις* Blaydesius 1627 sq. *τί μέλλομεν; χώρει* Nauckius 1632 *ἀρχαίαν* suspectum: *ἀρθμίαν* Wecklinus, *ἀρκίαν* LSchmidtius 1635 *μέλλῃς* r: *μέλλεισ* L *νέμῃς* FGSchmidtius 1636 *οὐκ* (*οὐδ'* Bergkius) *ὄκνου μέτα* Bothius: *οὐκ οἴκτου μέτα* L 1640 *τλάντε* D. *φρενὶ* r: *φέρειν* L versum del. Nauckius 1641 *μηδ'* r: *μή μ'* L 1644 *μανθάνειν* Reiskius 1646 *εἶτ' ἀστακτὶ* Blaydesius, *εἶτ' ἄκασκα* Nauckius 1647 *στείχοντες* Nauckius 1648 *ἐξαπείδομεν* suspectum: *πάλιν στραφέντες εἴδομεν* Nauckius 1650 *ἐπισκεπῆ* Rauchensteinius 1652 *ἀνασχέτου* L pr. 1658 *αὐτὸν* r: *αὐτῶν* L 1659 *ἐξήρπαξεν* Maehlyus, *ἐξέφλεξεν* Blaydesius 1662 *διιστὰν* Madvicus *ἀλάμπετον* L$^{\Sigma}$, *ἀναύγητον* Piersonus 1663 *ἀνὴρ* Brunckius: *ἀνῆρ* L 1664 *ἀλγεινὸς* r: *ἀλγεινῶσ* L 1669 *φθόγγοι σφε* r: *φθόγγοισ δὲ* L 1670 *αἶ αἶ* ed. Glasg. 1745: *αἶ αἶ φεῦ* L *ἔστι νῷν* r: *ἔστιν νῶιν* L 1671 sq. *οὐ τὸ μέν, ἄλλο δὲ μή, πάθος ἔμφυτον ἀλαστόρων ἐκ δαιμόνων στενάζειν* vel tale quid requirit Nauckius 1672 *ἄλαστον* L 1673 *ᾧτινε* Badhamus: *ὧιτινι* L 1675 *παρεύρομεν* Hartungus, *ἀπελαύσαμεν* Arndtius 1676 *παθόντε* Brunckius Cobetus: *παθούσα* (*καθοῦσα* pr.) L 1677 *ἔστιν μὲν* Hermannus: *οὐκ ἔστι μὲν* L 1678 *ἐν* Canterus: *εἰ* L 1680 *μήτε νοῦσος* ex schol. Reisigius, dubitanter tamen, similia alii 1682 *φερόμενον* Kunhardtus, *φερόμεναι* Hermannus: *φαινόμεναι* L 1683 *ὀλεθρία* r: *ὀλεθρίαν* L 1684 *βέβακε* r: *βέβηκε* L 1685 *πόθι γὰρ* Heimsoethius 1689 *πατρὶ* D.: *πατρὶ ξυνθανεῖν γεραιῶι* L 1693 *διδύμα τ. ἀρίστα* Triclinius, *διδύμω τ. ἀρίστω* Nauckius: *δίδυμα τ. ἄριστα* L 1694 *τὸ παρὸν* Sallierius apud Heathium Nauckius

καλῶς Elmsleius: καλῶσ φέρειν χρή L 1695 μηδὲν D., μ ἔτ' Bellermannus qui φέρειν χρὴ tuetur: μηδ' L ἄγαν Burton ἄγαν οὕτω L 1696 κατάμεμπτ' L^a: κατάπεμπτ' L ἀπὲ schol. MSchmidtius: ἔβητον L, ἐβήτην Elmsleius 1697 add. Hartungus (= αἰαῖ φεῦ) ἦν τις r: ἦν τισ ἦν L 169 μηδαμὰ Brunckius: ὁ μηδαμῆι L quae sequuntur vitio adfe sunt: δὴ φίλον ἦν φίλον Brunckius, δῆτα φίλον φίλον Fi haberus. an δῆτ' ὄφελεν φίλον? '*quod nunquam debebat cundum esse, iucundum erat*' 1699 ὁπότε (ἕως Heimsoethi γ' ἔτ' αὐτὸν Arndtius, ὁπηνίκ' αὐτὸν M. 1702 γὰρ ὢν E mannus, θανὼν Elmsleius, περ ὧδ' Meinekius, alia alii: γέρω 1703 τᾷδε Triclinius: τάδε L 1709 ἀνὰ Hermannus: ἀε 1710 δακρῦον r Reisigius: δάκρυον L 1712 τόσον Arndti τοσόνδ' L 1713 quae post ἄχος sequuntur ἰὼ μὴ γᾶσ ξένασ θανεῖν ἔχρηιζεσ ἀλλ' ut e v. 1705 lacunae explen causa inlata del. D.; qui servant, varie corrigunt (μὴ ἐ Nauckius) 1715 πότμος ἔμ' Nauckius post πότμος q sequuntur αὖθισ ὧδ' ἔρημοσ ἄπορoσ (= 1735) del. Lachman 1718 ἐπαμμένει Hermannus: ἐπιμένει L τὰς add. Herman τὼ πατρὸς ὧδ' ἐρήμω D. 1722 λήγετ' ἤδη τοῦδ' (= μηδ' ἄγ οὕτω) Hermannus 1725 ῥέξομεν r: ῥέξωμεν L 1728 ἐγὼ ἔγωγε L 1729 τάδ' add. L^Σ 1733 ἐπεναρίξον Elmslei ἐναρίξον L 1734 πῇ r Halmius: ποῖ L 1736 ἄξε 1739 sq. ἀπέφυγε AN. τί; XO. τὰ σφῷν Hermannus (σφέτερα Heimsoethius): ἀπεφεύγετον σφῶιν L 1739 ἔφε Heimsoethius, cf. quae disputat RKlotzius Jahresber. 18 XXXVI. III. p. 359 1741 ὅπερ νοεῖς Graserus: ὑπερνοεῖσ 1744 ἐπεῖχε Wunderus, ἐπῄει Bothius: ἐπεί L 1745 ἄπε Wunderus, ἕτερα Meinekius: πέρα L 1746 ἐλαχέτην El leius: ἐλάχετον L πέλαγος ἔλαχες (ἐλάχετ' poterat) ἄτας Bl desius 1747 del. D. 1748 αἰαῖ D.: φεῦ φεῦ L μόλωμε μένωμεν Schneidewinus: μέλωμεν L 1749 τίν' ἔτι με H mannus: τί με L 1751 παύετε θρῆνον r Nauckius 17 ξύν' ἀπόκειται Reisigius, ξενία κεῖται Meinekius, νὺξ ἀπόκει (ἐπίκειται Wecklinus) Martinus, ξυνυπόκειται Wilamowitz hom. Unters. 325: ξυναπόκειται L 1754 προσπίτνομεν r: πρ πίπτομεν L 1755 χρείαν Brunckius 1757 καὐταὶ Meinek 1758 ἀλλ' οὐ θεμιτόν Bothius, ἀλλ' ἀθέμιστον Nauckius: ἀ οὐ θεμιστὸν (eraso σ) κεῖσε μολεῖν L 1764 sq. κακῶν — ἄλυπ Hermannus. ἄσυλον Wecklinus, ἄδηον Nauckius 1766 ἔκλυε 1768—79 del. Nauckius, 1777—79 Ritterus 1771 ἰόντε Nabe

1772 τοῖς ἡμετέροισιν ὁμαίμοις Meinekius 1773 δράσω τάδ' ἐγὼ RKlotzius. si quid mutandum, καὶ τάδε δράσω conici possit. ὁπόσ' Porsonus, ἅσσ' Nauckius: ὅσ' L 1775 ἔρρει r: ἔρρεισ L 1776 οὐ Hermannus: οὐ γὰρ L 1777 μηδ' Elmsleius: μήτ' L ἐπὶ κλείω r: ἐπικλείω L 1778 θρῆνον r: θρήνων L

ANTIGONA.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ. 3 ἀνήρηται: ἀνήρτησεν ἑαυτήν Wecklinus 8 Μαίονα ex Homero Nauckius: αἵμονα L, μαίδονα L[a], μαίμονα r

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ. 5 Λαοδάμαντος ex Apollodoro Brunckius: λαομέδοντος L

V. 1 κοινὸν suspectum: κλεινὸν Wecklinus, μοῦνον MSchmidtius, qui λοιπὸν poterat 2 sq. conclamati: ἆρ' ἔσθ' ὅ τι Ζεὺς D., ἆρ' οἶσθα δὴ Ζεὺς Meinekius, ἆρ' οἶσθ' ὅ τι ζῇ Turnerius. ἐλλεῖπον D.: ὁποῖον L ζώντοιν ORiemannus ἆρ' οἶσθά πού τι (οἶσθας ἕν τι Nauckius) τῶν ἀπ' Οἰδ. κακῶν, ὁποῖον οὐ Ζεὺς ν. ε. ζ. τ.; Heimsoethius, ἆρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ, ὁποῖον οὐχὶ τ. ἀπ' Οἰδ. κακῶν; Nauckius, ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς τ. ἀπ. Οἰδ. κακῶν οὐκ ἔσθ' ὁποῖον οὐχὶ νῷν ζ. τελεῖ; Paleius 4 ἀτήσιμον (ἄτης μέτα Iohnsonus, ἀτήριον Brunckius, ἄτης γέμον Hermannus) D.: ἄτησ ἄτερ L loco desperato Oedipus nondum exstitit 6 εἰσόπωπ' ἐγὼ φίλων (φίλων Morstadtius) Todtius, versum abesse malit Nauckius 7 καὶ νῦν τοιοῦτ' Naberus 8 τὸν τύραννον Nauckius 10 τάξ ἐχθρῶν Blaydesius 'ne sic quidem versus placet' Nauckius 13 δύο L[a]: δύω L 18 ᾔδη schol. Piersonus: ἤιδειν L 23 sq. σὺν δίκῃ χρησθεὶς δικαίᾳ interpretationem eludunt necdum probabiliter emendata sunt: σὺν δίκῃ χρηστοῖς δικαίᾳ FGSchmidtius, similia alii, Ἐτεοκλέα μὲν σὺν δίκῃ (ἢ δίκη Schneidewinus, ὡς λόγος D., ὡς νόμος Kayserus) κατὰ χθονὸς ἔκρυψε Iacobus, v. 24 del. Wunderus 29 ἄκλαυτον ἄταφον r: ἄταφον ἄκλαυτον L 30 θησαυρὸν suspectum: γλυκὺ ἕρμαιον ex schol. Heimreichius Beitr. p. 9 εἰσορμῶσι vir doctus apud Burtonum: εἰσορῶσι L versum delendum censet Nauckius 31 σοὶ Schaeferus 33 τοῖσι Heathius: τοῖσ L 34 προκηρύξαντα, ξα in litura pro το vel ττο, L 40 ἢ 'φάπτουσα schol.: ἢ θάπτουσα L, unde εἴθ' ἅπτουσα Porsonus ἅπτουσ' ἂν ἢ λύουσα Nauckius 42 ποῦ γνώμης r 43 ἔθρει vel ὅρα pro χερί requirit Meinekius 44 ἢ L[a]: εἰ L 45

κού τὸν σόν D., τὸν καὶ σόν MSchmidtius: καὶ τὸν σὸν L ἔγ τὸν ἐμόν, τὸν σὸν ἣν σὺ μὴ θέλῃς Nauckius 46 del. vet critici 48 μ' add. Brunckius 51 ἐπ' αὐτοφόρων Turne 53 διπλοῦν πάθος LΣ 56 αὐτοκτονοῦντε Coraës: αὐτοκτενοῦντ 57 ἐπαλλήλοιν Hermannus: ἐπ' ἀλλήλοιν L δαΐοιν χεροῖν Nauck 58 δ' add. Lr 60 καὶ κράτη Axtius 63 ἔπειθ' ὀθούν Wecklinus κρεισσόνων La: κρειττόνων L 70 ἐμοῦ γ' ἀσμένης Lehrsius. praestat fortasse ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως ΔΡΩΣ μέτα, scil. πράσσοις 71 ὁποία Triclinius 76 σὺ δ' Elmslei σοὶ δ' L 77 τὰ τοῖς θεοῖς Turnerius 78 ἐγώ νιν Blaydes 80 ἐγὼ δ' ἤδη ex schol. AemCastellanus 83 μὴ 'μοῦ Schaefe πότμον: βίον LΣ 86 πολλὸν suspectum: μᾶλλον Porsonus, πολὺ Blaydesius 89 μάλισθ' HStephanus: μάλιστ' L 91 μὴ a LΣ 93 ἐχθαρῇ Lr: ἐχθρανῆι L 94 vix sanus: ἔχθρᾳ Kvíč προσκείσει Δίκῃ Lehrsius, προσκείσει κάσει (κάτω LDindorfi D. 96 πείσομαι γὰρ οὖν Elmsleius 100 ἀελίου L pr., ἀελ La, unde ἀελίοιο κάλλιστον Bothius 104 βλεφαρίς Nauck 105 ὑπὲρ r: ὕπερ L 106 Ἀργόθεν ἐκ Hermannus, Ἀργολι Blaydesius, Ἀπιόθεν Ahrens, alia alii: ἀργόθεν L an Ἰναχόθε 108 ὀξυτέρῳ schol., r: ὀξυτόρωι L ὀξυτόνῳ Blaydesius, ὀξ κρότῳ Nauckius 110 sqq. ἡμετέρᾳ L[1]: ἡμέρα L γῇ D.: γᾶι L ὃς Πολυνείκους Scaliger, probabilius ὃν — Πολυνείκης servans a ὀξέα dipodiae lacunam Erfurdtius statuit (110—116 = 127—13 quem secuti ἀγαγὼν θούριος Boeckhius, ὦρσεν (ἤγαγε Nauckiu κεῖνος δ' Martinus, alia alii supplent 113 γῆν — ὑπερέπτη I γᾶν — ὑπερέπτα L ὣς (ὡσ L) del. Hermannus, αἰετὸς ὣς γ ὑπερέπτη cum Blaydesio Nauckius 116 κορύθεσσιν La: κορ θεσιν L 117 sq. φονώσαισιν ex schol. Boeckhius: φονίαισιν 119 στόμα suspectum: κόλισμ' Nauckius, σκέπασμ' malit M. 1 τε καὶ Triclinius, τό τε Blaydesius, καὶ πρὶν Wolffius: καὶ 124 ἀμφὶ φῶτ' Schenkelius MSchmidtius 125 sq. ἀντιπάλου - δράκοντος La: ἀντιπάλωι — δράκοντι L 128 ἐσιδὼν r: εἰσιδὼν ἐπιδὼν Nauckius 129 ῥεύματι πολλῷ Blaydesius. προσνισσομένου r: προσνισομένουσ L 130 καναχῆς ὑπεροπλίαις Dorvillio pra eunte Vauvillerius, καναχῇ θ' ὑπερόπτας Emperius: καναχῆ ὑπεροπτίασ L (ὑπερόπτασ La) 134 ἀντιτύπᾳ Triclinio praeeun Porsonus: ἀντίτυπα L (ἀντιτύπωσ Ln) 138 ἄλλᾳ Erfurdtius: ἄλλα μὲν in litura La: de L non constat, τὰ Διὸς ex scripturae vestigi Wolffius εἶχε δ' ἄλλᾳ τάλαντ' (τὰ τοῦδ' Wecklinus) Hensiu audaciora alii temptant 139 ἄλλα δ' Erfurdtius: ἄλλαι τὰ δ' 140 δεξιόχειροσ L pr. 149 ἄρτι χαρεῖσα (φανεῖσα MSchmidtiu

Blaydesius 151 θέσθε L corr.: θέσθω L, unde πᾶς (τις Kvíčala) νῦν θέσθω Hensius, χθὼν νῦν θέσθω coni. M. χρὴ νῦν θέσθαι Nauckius λησμοσύναν Brunckius: λησμοσύνην L 153 παννυχίοις r: παννύχοισ L ἐλελίχθων L^x: ἐλελίζων L 154 Βάκχιος Bothius: βακχεῖοσ L 156 Μενοικέως D.: μενοικέωσ νεοχμὸσ L 157 νεοχμοῖσι D.: νεαραῖσι L 158 τίνα r: τινὰ L ἑλίσσων Iohnsonus: ἐρέσσων L 162 πόλεος r: πόλεωσ L 167 εἶθ' αὖθις Reisigius 168 τοὺς κείνου (sic r) τότε Brunckius 169 ἐμπέδους Reiskius 171 παίσαντες: αίσ L^x pro duabus litteris elutis 178 πᾶσαν suspectum: ταγὸς Nauckius Blaydesio praeeunte, qui πρύμναν εὐθ. πόλεως. an πόλεος εὐθ. τρόπιν? εὐθύνων L^x: εὐθύνω L 180 ἐγκλῄσας Elmsleius: ἐγκλείσασ L 182 μείζον' L^r αὑτοῦ r: αὐτοῦ L 187 χθονός: πόλεωσ superscr. L^1 190 τοὺς φίλους ποιούμεθα, quibus verbis imaginis vim non posse non infringi Gomperzius monet, dubium insuper est an post οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς θείμην ἐμαυτῷ circulum quem dicunt vitiosum efficiant: licet incerta sit correctio, πλοῦς καλοὺς ποιούμεθα ad traditam scripturam proxime accedit 191 τήνδ' ἄξω πόλιν (vel τῆσδ' ἄρξω πόλεως) Schneidewinus 193 τῶν r: τῶνδ' L 195 δόρει r: δορί L, χερί L^x 196 ἀφαγνίσαι r: ἐφαγνίσαι L 197 ἔρδεται LDindorfius 198 Πολυνείκη D.: πολυνείκην L 203 ἐκκεκηρῦχθαι τάφῳ Musgravius, ἐκκεκηρῦχθαι λέγω e Diog. L. 4, 64 Nauckius: ἐκκεκηρύχθαι τάφωι L 206 αἰκισθέν τ' r Madvicus: αἰκισθέντ' L 210 ἐξ ἐμοῦ L^x r: ἔκ γ' ἐμοῦ (e v. 207) L 211 sq. nondum expediti. κάς τὸν D.: καὶ τὸν L, quod qui servant aut σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει corrigendum censent (σὺ ταῦτα δράσεις Nauckius) aut Κρέον (r: κρέων L) in ποιεῖν (Martinus) mutandum aut δρᾶν τόν τε δύσνουν pro τὸν τῇδε δύσνουν scribendum (MSchmidtius) 213 που πάρεστί (vel που μέτεστί) σοι D., σοί γ' ἔνεστί που CWinckelmannus, alia alii: πού τ' (γ' Erfurdtius) ἔνεστί σοι L 215 πῶς ἂν — εἶτε D., ὡς οὖν — ἦτε Schneidewinus, καλῶς· σκοποὶ νῦν ἔστε Nauckius, alia alii: ὡσ ἂν — ἦτε L 217 γ' Brunckius: τ' L 218 ἄλλο L^1: ἄλλωι L 220 τίς ἔστιν Turnerius οὕτω r: οὕτωσ L 222 τι κέρδος Nauckius 223 σπουδῆς ὕπο Arist. rhet. 3, 14 et schol. 226 vix integer: ὁδοῦ (cum Blaydesio) κυκλῶν ἑλιγμὸν Nauckius 229 μένεις αὖ: μὲν εἶσ' αὖ L, μὲν εἶσ' αὖ L^r, μενεῖς αὖ r καὶ τάδ' — ἀνδρός; r 231 σχολῇ ταχύς schol. 234 κεἰ σοι τὸ μηδὲν ἐξερῶ Erfurdtius, φράσαι δ' (φράσω Wecklinus) MSeyffertus versum del. Goettlingius 235 δεδραγμένος schol.: πεπραγμένοσ L (πεφραγμένος r,

πεφαργμένος D.) 241 τί φροιμιάζει ex Arist. rhet. 3, 14 Bergkiı εὖ γε στοχάζῃ L κάποφάργνυσαι D.: κἀποφράγνυσαι L 2 δῆλος δ' εἶ Blaydesius σημανῶν ex schol. D.: σημαίνων 249 που L pr. 251 ἀρρὼξ r: ἀρὼξ L 252 τις r: τίσ L Kecki 254 φάσμα Nauckius 258 ἕλκοντος Naberus 263 ἔφευγε κ τὸ μή D., ἔφευγε (ἔφασκε Goettlingius) μὴ εἰδέναι Erfurdtiu ἔφευγε τὸ μὴ εἰδέναι L 264 αἴρειν L^z: ἔχειν L 267 μη Blaydesius: μήτ' L 269 ὃ Nauckius: ὃσ L 278 ΧΟ. ad Triclinius 279 τοὔργον τόδ' ᾖ olim Nauckius 280 καί Seidlerus: κάμὲ L 284 ὑπερτιμῶντες r: ὑπερτιμῶντασ L, un πότερον ὑπερτιμῶντας ὡς εὐεργέτην; Nauckius, cui qui sequunt versus quattuor suspecti sunt 287 δίκην τ' ἐκείνων Schneid winus, καὶ γῆν κενώσων Naberus 291 σιγῇ κάρα σείοντ e Plutarcho Mor. p. 170 E Meinekius 292 ὡς στέργειν ἐμέ i terpolationem redolent: νῶτον δ. εἶχον εὐπειθεῖ φρενί lusit I probabilius Eustathii ope νῶτον δ. εἶχον εὐλόφως φέρειν poet vindicat Nauckius, cuius commento hoc quoque favet quod qu nunc in L leguntur ὡστέργειν (nam alterum σ ab L^z additur) ip quoque e libro fluxisse veri simile est, in quo εἶχον*****ωσφέρει nec plura legi potuerint 299 βροτῶν L^1: βροτούσ L 3(ἐς r: εἰσ L 313 sq. del. Bergkius 314 σεσωμένους Wecl linus 315 τι δώσεις L^1 ut videtur: δεδωσεισ L 318 δὲ δαὶ L 320 λάλημα (ἀλάλημα eraso ἀ) L, ἄλημα schol. λάλημ δεινὸν Burgesius. οἴμοι, λάλημ' ὡς δῆλον MSchmidtius 32 τό γ' Reiskius: τόδ' L 323 ᾧ δοκῇ: ὧι δοκεῖ L, ἣν δοκῆι I δοκεῖν r: δοκεῖ L 324 κόμψευε τὴν δόκησιν Moschop. κε σχεδῶν p. 20. 62 326 δειλὰ schol.: δεινὰ L 327 τοι L σοι L 328 ληφθῇ τε κἂν μή Blaydesius 334 κέρα Bla desius 339 sq. ἀποτρύεται ἰλλομένων L^z r: ἀποτρύετ' ἀπλι μένων L 341 πολεύων r: πολεῦον (πόλευον pr.) L 342 κο φονόων τε Brunckius: κουφονέων τε (κοῦφον ἐόντε pr.) L 34 ἀμφιβαλὼν L^1 ἄγει L^a: ἔχει ἄγει L 345 εἰναλίαν r: ἐναλίαν 348 ἀριφραδὴς Erfurdtius ex Eustathio Il. p. 135, 25 35 ἔθελξ' ὕπαι M.: ἕξεται L (ἄξεται r) 352 ἀδμῆτα r 353 ἀνε μόεν φώνημα Valckenarius, ἀμερόφρον νόημα Schneidewinu 355 ἀγορὰς M., cf. Seebassium de vers. lyr. ap. Soph. re sponsione p. 50: ὀργὰσ L 358 ὑπαίθρεια Boeckhius, διαίθρει Musgravius, ἐναίθρεια Helmkius: αἴθρια L 361 μόνον L^1 μόνον Nauckius: μόνωι L 362 φύξιν Meinekius. ἐπάξεται suspectum: ἐπεύξεται Heindorfius Meinekius, ἐπάσεται Schneide winus, πεπάσεται Wecklinus, ἔπραξέ πῳ ex schol. MSchmidtiu

363 ἀμηχάνων L^z: ἀμηχάνουσ L, unde μυρίους (poterat ἀνηρίθμους) Nauckius, φυσίους vel simile quid MSchmidtius 365 δεινόν τι Heimsoethius, τοῖόν τι MSchmidtius 367 τοτὲ L 368 παραιρῶν correctione valde dubia D., ex contrario γεραίρων Reiskius, τ' ἀείρων Schaefero praeeunte Schneidewinus, post ὑψίπολις plenius distinguentes (360 post παντοπόρος itidem Passovius): παρείρων L, quod servari poterit, si sententia quae verbis ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει continetur recte considerata mediam adsumptionem requiri intellexeris, ut tale quid poeta scripsisse videatur: νόμους παρείρων σθένος θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν 'homo, cum leges imperium (nos *die ausübende Gewalt*) iurisiurandi religionem connectit, modo mali modo boni studio trahitur' 370 φυσίπολις Iernstedtius 373 μήτ' ἐμοὶ r: μήτε μοι L μήτ' ἔμοιγ' ὁμέστιος Blaydesius 375 ὃς κάκ' ἔρδει Meinekius 376 sq. εἰ δαιμόνιον — πῶς δ' εἰδὼς Reiskius 378 μὴ οὐ τήνδ' εἶναι Hermannus 380 κἀκ (vel παῖ) δυστήνου Meinekius 382 βασιλείοισιν ἄγουσι Triclinius, βασιλείοις ἀπάγουσι Boeckhius: βασιλείοισ ἄγουσι L 384 ἡ add. Brunckius 386 εἰς δέον r D., εἰς καιρὸν Nauckius: εἰσ μέσον L 387 προύβην L^z: ἐξέβην L, unde ξύμμετρ' ἐξέβην Bergkius 390 ποτ' ἐλθεῖν Blaydesius, δεῦρό μ' Wecklinus: aut ἥκειν aut δεῦρό γ' scribendum censet Meinekius 391 οἷ' ἐχειμάσθην Turnerius 392—394 spurios iudicat M., suspicionem Nauckius movit 392 ἡ γὰρ ἄτοπος MSeyffertus. ἐλπίδα χα L, ρὰ add. L^z 395 καθηρέθη anonymus diar. class. 17, 58: καθευρέθη L 403 ξυνίης r: ξυνίεισ L 404 ἰδὼν Brunckius: ἴδον L 405 ἀρ' L, ωσ superscr. L^1 406 ᾑρέθη L^1 schol.: εὑρέθη L 407 ἰκόμην Kvíčala 408 τὰ δεινὰ κεῖν' Meinekius 410 εὖ: αὖ Reiskius 411 ἀπήνεμοι Turnerius, ὑπήνεμον ὀσμὴν Keckius Naberus 412 βάλοι Stephanus: βάλῃ L 413 κινῶν r, νεικῶν Nauckius, κεντῶν Hensius: κεῖνον L 414 ἀκηδήσοι Bonitzius: ἀφειδήσοι L 420 ἐν δ' r, σὺν δ' Blaydesius: ἐνθ' L 423 πικρῶς Bothius 429 διψίαν φέρει L^z, διψάδ' ἐμφέρει D.: διφαὶ ἐκφέρει L 434 πρόσθεν r: πρόσθε L 436 ἅμ' D.: ἀλλ' L 439 πάντα τἄλλ' Blaydesius 441 σέ τοι Blaydesius 443 τὸ μὴ οὐ post Hermannum Nauckius 444 οἷ θέλεις r Blaydesius 447 ᾔδησθα Cobetus: ἤιδεισ τὰ L 448 ᾔδη Brunckius: ἤιδειν L ἐμφανῆ L^1: ἐκφανῆ L 451 ξύνεδρος Blaydesius 452 τοιούσδ' — ὥρισεν Valckenarius: οἳ τούσδ' — ὥρισαν L. versum del. Wunderus 455 θνητὰ φύνθ' ὑπερδραμεῖν Nauckius 458 ἐγὼ οὐκ r: ἔγ' οὐκ L 459 φρόνημα languere critici observarunt 460 ἐξῄδη

Brunckius: ἐξῄιδειν L 462 πρόσθεν: πρόσθε L αὐτ 467 ἠνσχόμην r: ηἰσχόμην L 465—468 gravibus vi adfecti, quae qui expedire conati sunt, facere non po erunt quin aut insuper lacunam statuerent (D.) aut v sum quartum delerent (Turnerius) aut fortioribus uteren remediis (Nauckius MSchmidtius). vulnus ense recidend rati Kvíčala Wecklinus ipsi quoque sincerae parti non percerunt: etenim si quid in his sanum, quidni ser mus, ut fere restituatur: οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρ τυχεῖν παρ' οὐδέν· ἄλγος ἄλλο δ' οὐκ ἀλγύνομαι 4 δῆλον Nauckius 472 τῆς παιδός suspectum: an πεφυκός? 4 πίπτει Boeckhius 478 ἐκπέλει vix genuinum: οὐ γὰρ ο πρέπει Blaydesius. fort. οὐ γὰρ ὠφελεῖ 483 καὶ σεσηρυῖ γ. Nauckius, κεἰσδεδορκυῖαν γ. MSchmidtius 484 ἦ τἄρ' ἐ Elmsleius 486 ὁμαιμονεστέραισ, erasis ισ, L, ὁμαιμονεστέρ schol., r 487 ἑρκείου r: ἑρκίου L 490 τόνδε κηδεῦσαι τάφ Metzgerus. fort. conl. h. f. 535. 771. Ai. 1394 τοῦδ' ἐπιψαῦσ τάφου scribendum 494 μηδὲν ὀρθὸν Turnerius 497 τί L 5 ἀρέστ' εἴη Elmsleius 504 ἀνδάνειν r: ἀνδάνει L 505 ἐγκλῄ Schaeferus, ἐγκλῇσαι Erfurdtio praeeunte D.: ἐγκλείσοι L 506. del. Iacobus 507 δρᾶν add. L[a] 509 ὑπίλλουσι r: ἰπίλλουσιν 513 καὶ ταὐτοῦ γεγώς Turnerius 514 δυσσεβῆ r: δυσσεβ (ηι corr.) L. versus vix sanus: ἐκείνῳ δ. τίνεις (νέμεις schol χ. Blaydesius 516 εἴ τοι r, σύ τοι Nauckius: εἰ τοι L 519 ὁμῶς M., idem strictim Kvíčala Sitzgsb. d. k. Al XLIX. II. 479: ὅμωσ L τοὺς νόμους ἴσους L[Σ], quod vulgat 520 λαχεῖν ἴσα (vel ἴσον) Bergkius 521 κάτω 'στίν: κά τωθεν L[Σ] 523 οὐτουνυνέχειν L, θ add. L[1], του in τοι corr. L[Σ] 525 νεκρούς Nauckius 527 δάκρυ' (δάκρ schol.) εἰβομένη Triclinius: δάκρυα λειβόμενα L, δάκρυ λειβο μένη ThCGSchneiderus Wexius 528 ἱμερόεν MSchmidtius 53 ἡ κατ' L 535 τό μ' εἰδέναι L 536 εἴπερ ἥδ'· ὁμορ ροθῶ Nauckius: εἴπερ ἥδ' ὁμορροθεῖ L 538 σ' add. L 541 ποιουμένη r: ποιουμένην L 551 δή, κεἰ γέλωτ' ἔν σοι D. δῆτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ L 552 σ' ἔτ' r: σε τ' L 557 μὲν τοῖς r μὲν σοὶ schol. Hartungus: μέντοι ex μέν γοὐ L[1] 560 ὠφελεῖ Dobraeus 563 βλάστῃ Schaeferus: βλαστῆι L 565 καὶ σοὶ καὶ deleto, L πράσσειν κακῶς Herwerdenus 567 μέντο Brunckius: μέν σοι L 568 οὐ μὴ κτενεῖς Nauckius. νυμφεῖα r νυμφια L 569 εἰσι χἀτέρων D. 571 υἱέσι r: υἱάσι L 57 AN. Aldus: ΙΣ. L Αἵμον r: αἷμων L 574. 76 ΧΟ. Boeckhius

ΙΣ. L 569. 572. 571. 574 (deletis 570. 573) disponit Nauckius, ceterum cum L 572. 574. 576 Ismenae tribuens 575 ὁ λέσων Nauckius. ἔφυ r, μόνος Nauckius, κυρεῖ Meinekius: ἐμοί L 578 sq. εὖ δὲ τάσδε χρὴ γυναῖκας ἴλαι μηδ' ἀνειμένας ἐᾶν (ἐᾶν ἀνειμ. MSchmidtius) D., ἐκδέτας δὲ χρὴ γ. εἶναι τάσδε μ. ἀν., quod praestat, MSeyfferto praeeunte Engelmannus: ἐκ δὲ τοῦδε (τᾶσδε pr.) χρὴ γυναῖκασ εἶναι τάσδε μηδ' ἀνειμένασ L 580 πτήσσουσι Nauckius, φρίσσουσι Naberus 585 sq. ἐπικλῆθοσ ἕρπον (ἕρπων corr.) L. γενεᾶς ἐπ' ὄλεθρον Hartungus 587 ποντίαις Elmsleius, πόντιον Schneidewinus: ποντίαισ (L[a]: ποντίασ pr.) ἁλὸσ L 589 Θρῄσσαισιν Ellendtius: θρήισσηισιν L. ἔφαλον Bergkius. ὅμοιον ὥστε ποντίας οἶδμ' ἁλός, πνοαῖς ὅταν Θρῄσσῃσιν — ἐπιδράμῃ ῥοαῖς Meinekius 590 sq. δυσάνεμοι (δυσανέμῳ Iacobsius) στόνῳ βρέμουσιν Bergkius Linwoodius 593 sq. nondum persanati. τὰ suspectum: ἀρχαῖ' ἄρα Meinekius οἴκων vitiosum: κλύων Wecklinus πήματ' ἀλλ' ἄλλοις D.: πήματα φθιμένων L, unde πήματα φθιτῶν (φθίντων dubitanter D.) Hermannus, πήματ' ἰφθίμων Bergkius 597 ἐρείπει (ἐρίπει L): ἐπείγει MSeyffertus 599 ὕπερ L 600 ὃ ex schol. add. Hermannus, eodem usi ἐτέτατο MSchmidtius, ἐσχάτας ὅπερ ῥ. ἐτέτατο Kvíčala. ἐσχάτας θάλος ῥ. Nauckius, alia alii 601 κατ' r: κἆτ' L 602 ἀμᾷ r: ἀμαῖ L κοπὶς Iortinus: κόνισ L σκιᾷ κόνις ex schol. Heimreichius Beitr. p. 10 603 φρενῶν τ' ἄνοια καὶ δόμων ἐρινύς Nauckius 604 τεάν suspectum: τὰν σάν Triclinius, σὰν ἄν Wecklinus, τίς σάν Nauckius δύνασιν L[1]: δύναμιν L 605 κατάσχῃ r. ἀνδρῶν ὑπέρβασις ἂν (ἂν παρβασία Nauckius) κατάσχοι Meinekius 606 sq. πάντ' ἀγρῶν οὔτ' ἀκάματοι σκεδῶσιν (φθίνουσιν Wecklinus) M.: παντογήρως (e v. 608: παντᾳγήρως r Schneidewinus, παντοθήρας Bambergerus) οὔτ' ἀκάματοι θεῶν L οὔτ' ἄκοποι θεῶν νιν (— 613) D. 608 ἀγήρωι L pr., ἀγήρωσ corr. 612 ἐπικρατεῖ Koechlyus 613. 14 οὐδὲν ἕρπει et ἐκτὸς ἄτας e vv. 618. 625 inlata arbitratur D. πάμπολις vix sanum: πάμπολύ γ' Heathius, παμπαδὶς Bergkius, παντελὲς Lindemannus Hartungus, πλημμελὲς Wecklinus, quorum moliminum discrepantia docet de universa sententiae interpretatione minime inter viros doctos constare 616 ὄνασις Brunckius: ὄνησισ (ὄνησιν pr.) L 620 σοφίᾳ L[r]: σοφία L 623 ἔμμεν Brunckius: ἔμμεν' L 625 ὀλίγιστον Bergkius: ὀλίγοστὸν (οσ in ωσ mutato) L 628 quae post ἀχνύμενος sequuntur τῆσ μελλογάμου νύμφησ del. Tri-

clinius 630 λέχεων L 633 θυμαίνων L$^{\Sigma}$, δυσμενῆ Meinekius 635 μοι r: μου L 637 ἀξιώσεται Musgravius ἀξίωσ ἔσται L 638 μεῖζον r 640 ὄπισθεν r: ὄπιθεν 643 ἀνταμύνωνται r: ἀνταμύνονται L 645 φιτύει Brunckius φυτεύει L 646 αὐτῷ r: αὐτῶι L. πόνους: πέδασ L$^{\Sigma}$ probant Meinekio 648 φρένας ὑφ' ἡδονῆς δαμεὶς D., τὰς φρένας ε γ' ἡδονῇ Meinekius, alia alii: τὰσ φρένασ (φρένας γ' Triclinius ὑφ' ἡδονῆσ L 652 sqq. vitiis laborant: ἢ λέχος κακόν τε simile quid requirit Meinekius, ἀποπτύσας δ' ὡσεί τε (poste ἀλλὰ στυγήσας ὥστε) idem conicit. τί γὰρ γένοιτ' ἂν ἕλκο μεῖζον; ἀλλ' ἀποπτύσας τὴν παῖδ' — νυμφεύειν μέθες Nauckius 656 πάσης r: πάσασ L 658 ταῦτ' L^{a}: ταῦθ' L 659 τά γ Erfurdtius: τά τ' L. ἐγγενῆ, superscr. συγγενῆ, L 663—66 post 671 transponit Seidlerus 664 ἤτοι 'πιτάσσειν Doederlinus τοῖσ κρατύνουσιν νοεῖ L, τοῖσ κρατοῦσιν ἐννοεῖ L^{r} 666 στήσειε L$^{\Sigma}$ στήσει L 672 δὲ: γὰρ L$^{\Sigma}$ 673 πόλεις r: πόλισ θ' (τ' L$^{\Sigma}$) I πόλεις τ' ὄλλ. ἥδ' ἀναστάτους Nauckius (ἥδ' r) 674 συμμάχοι Reiskius, κἀν μάχῃ Heldius: συμ μάχηι L (σὺν μάχῃ r) 676 πειθαρχία r: πιθαρχία L 678 γυναικῶν Eustath. Il. p. 759, 39. Porsonus 680 del. Bergkius Meinekius, 679. 80 Heimreichius Beitr p. 18. 681 κεκλέμμεθα r: κεκλήμεθα L. εἴ τι μὴ φρενῶν βεβλάμμεθα Hartungo Schaefero praeeuntibus Nauckius 684 ὅσ' r: ὅσσ' L κτημάτων L^{1}: χρημάτων L 685 λέγεις r: λέγηισ L 687 λέγοιτο Wunderus, similia alii. versum del. Heimreichius Beitr. p. 15, qui scholii ope v. 685 ὅπως σὺ δὴ λέγεις ὀρθῶς conicit 688 σοῦ L, σοὶ L^{1} 690 sq. nondum expediti: unius versus post 690 defectum D. indicat, 691 Nauckio suspectus 692 ὑπὸ σκότῳ Blaydesius 694 ἀναξιωτάτη r: ἂν ἀξιωτάτη L 696 αὑτῆς r: αὐτῆσ L 697 ὠμηστῶν r: ὠμιστῶν L λύκων L$^{\Sigma}$ 698 μήθ' r: μήδ' L 699 τιμῆς r: τιμαῖσ L, στήλης L$^{\Sigma}$. τυχεῖν Brunckius 700 ἐπέρχεται suspectum: ἐπιρροθεῖ Nauckius, περιτρέχει coni. M. 701 ἐμοῦ L pr. 703 εὐκλείᾳ Iohnsonus 706 ὃ φῂς σύ Blaydesius. ἔχειν r: ἔχει L 707 αὐτῶν (ἀστῶν Nauckius) εὖ φρονεῖν Priscianus inst. gr. XVII, 157 708 abesse malit Nauckius 710 ᾖ r: εἶ L 712 παρὰ ῥείθροισι r: παραρρείθροισι L 715 αὔτωσ L, οὕτωσ L corr. ὅστισ ἐγκρατῆ L^{1}: εἴτισ ἐγκρατεῖ L 717 τὸ πλοῖον Hermannus 718 καὶ θυμῷ D.: θυμῶι καὶ L. vera scriptura nondum reperta: εἶκε δήμῳ dubitanter Meinekius, qui pergit μετάστασιν τίθου, εἶκε μύθῳ Martinus, alia alii. post 712—717 ἀλλ' εἶκε καὶ σὺ exspectes 721 πλέων r: πλέω L 725 αὐτοῦδ' L. διπλῇ Hermannus:

διπλᾶι L (διπλᾶ r) 726 οἵ: οι (superscr. ab L[1] ἧι) L, unde ἧ Schneidewinus. τηλικοῖδε L 728 μηδέν γ' ὃ μὴ δίκαιον ex schol. Turnerius 729 ἦ τοὔργον Hilbergius 731 οὐ τἂν Schneidewinus 734 ἀμὲ r: ἄ με L 735 τάδ' L[a] 736 ἦ 'μοὶ χρή r: ἢ μοι χρῆ L με Dobraeus: γε L πόλεως Nauckius 739 καλῶς γ' ἐρήμης Blaydesius: καλῶσ ἐρήμησ γ' L 740 ταῖς γυναιξὶ Turnerius 747 οὐ τἂν ἕλοις Porsonus, οὐκ ἂν λάβοις Nauckius: οὐκ ἂν ἕλοισ L 748 ὁ γοῦν r: ὅγ' οὖν L 756. 57 post 749 transp. Engerus 757 μηδὲν κλύειν r: μηδὲν λέγειν L 751 ἤδ' L. εἰ δ' οὖν θανεῖται Nauckius 758 ἀληθὲς r: ἀληθέσ L 759 χαίρων ἔτι Dobraeus. δεννάσεις: δ' ἐννάσεισ L, δ' pro alia littera L[z] 760 ἄγετε r, ἄγ' ἄγε Wecklinus, ἄπαγε Turnerius 761 θνήσκῃ r: θνηίσκει L 763 οὐδαμά r: οὐδαμᾶι L σύ τ' οὐκέτι Blaydesius 765 μαίνῃ schol.: μαίνηισ L ξυνών L, συνών L[1] 766 ἀνὴρ r: ἀνῆρ L 767 βαρύσ in litura pro βραχύσ L, βαρύ Turnerius 769 τὼ δ' — τώδ' Blaydesius D.: τάδ' (τὰ δ' r) — τάδ' L 770 αὐτὼ D.: αὐτὰ L κατακτεῖναι r: κατακτῆναι L 771 τήν γε L[1]: τὴν δὲ L. λέγεις L: λέγοισ L[1], cui varietati si quid tribuendum, εὖ γὰρ ἂν λέγοις conici possit, cf. O. C. 647 μέγ' ἂν λέγοις δώρημα 774 πετρώδει L[1]: πετρώδη L πέτρᾳ νιν Nauckius 775 sq. nondum expediti: ὅσον ἄγος Blaydesius, ὡς ἄγος φεύγειν, μόνον ' προθείς, ὅπως μίασμ' ὑπ. πόλις aut ὡς ἄγος φεύγειν προθείς v. 776 deleto D. (φεύγειν iam Hartungus) 778 ποῦ L 782 ὃς ἐν r: ὅστ' ἐν L. πλεύμοσι M. conl. frg. Sophocleo 856 N. (678 D.), vv. 7. 15: κτήμασι L 786 τ' ἀγρονόμοις: πατρονόμοισ L pr. 789 σέ γ' Nauckius: ἐπ' L 790 ὅδ' L 791 sq. ἀδίκῳ . . . λώβᾳ Badhamus Mnem. n. s. X, p. 352 797 ἐκτὸς ὁμιλῶν D., qui si tale quid scriptum fuisse ex iis quae sequuntur νῦν δ' ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν ἔξω φέρομαι concludi recte disputat (cf. Bonitzium, Beitr. II 364), τῶν μεγάλων πὰρ Διὸς εἰρχθεὶς θεσμῶν conicere poterat: πάρεδροσ (δρ in litura litterarum ργ) ἐν ἀρχαῖσ L, unde τῶν μεγάλων ἀρχιπάρεδρος Meinekius, alia alii 804 παγκοίτην Wolffius: παγκοίταν L 810 sq. πάγκοινος Blaydesius: παγκοίτασ L 811 ἀίδασ L 814 ἐπινύμφειος D., ἐπὶ νυμφείοις ex schol. (λείπει θύραις ἢ κοίταις) Bergkius: ἐπινυμφίδιοσ L. οὐχ ὑμεναίων ἔγκληρον, οὐδ' Morstadtius 822 θνητῶν Ἅιδην (Ἀίδην) D.: θνατῶν ἀίδαν L. ζῶσα — Ἀίδαν del. Hensius, at vide quae ad 836 sqq. dicentur 828 ὄμβροι Musgravius: ὄμβρωι L 830 οὐδαμᾶι L 831 τέγγει r: τάκει L. δ' Bothius: θ' L παγκλαύτοις r: παγκλαύτουσ L 834 θεογεννής suspectum: καὶ

θειογενής (θείου τε γένους Nauckius) ex schol. Wieseleru καὶ θεῶν γέννημ' Turnerius 835 θνητογενεῖς r: θνητογε νεῖσ L 836 φθιμένῳ L[1]: φθιμένα L τοῖσι θεοῖσιν σύγκληρ λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι praeeunte praesertim Hermanno D.: μέ ἀκοῦσαι τοῖσ ἰσοθέοισ (corr. Nauckius) ἔγκληρα (corr. Schaeferu λαχεῖν ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν (verba ζῶσαν — θανοῦσα om. r) L Hermanniana transpositio minus probanda quia ne quid μέγ' ἀκοῦσαι significet extra dubitationem ponit (itaqu Meinekii quoque καίτοι φθιμένᾳ μέγ' ἀκοῦσαι σοὶ corrigenti correctio nulla est) nec systematis sex versus 817—822 conti nentis rationem habet, verbis ζῶσαν — θανοῦσαν ultro proscriptis quae quominus recte percipiantur lacuna obstat aut ante τοῖσ aut post λαχεῖν indicanda. ceterum monendum videtur ζῶσα cum ζῶσα v. 821 quamvis non eodem antisystematis loco, vi cino tamen positum responsionis vinculo connecti. μέγα κῦδος ve tale quid pro μέγ' ἀκοῦσαι requirit Nauckius 840 οἰχομέναν Mar tinus: ὀλομέναν L 843 πολυκτήμονος Nauckius 844 κρῆναι r: καὶ κρῆναι L 846 ὔμμ' r: ὗμμ' L 847 οἵα r: οἷα L. οἵοις Triclinius: οἵοισιν L 848 ἕρμα Hermannus, ἔργμα Nauckius: ἐργ̈μα, i. e. ἔρμα, L 849 ποταινίου L[1]: ποτ' αἰνείου L 851 ἔτ' οὖσ' ἐν βροτοῖς, οὐκέτ' οὖσα ex parte Boeckhio et aliis praeeuntibus M.: οὔτ' ἐν βροτοῖσιν οὔτ' ἐν νεκροῖσιν L 855 πολύν vitiosum: πολύ r, πάλιν D., ποδοῖν Schneidewinus, μόρῳ Bonitzius, alia alii 856 ἐκτίνεις r: ἐκτείνεις L ἐκτελεῖς Donaldsonus. πατρῴαν δ' ἐκτίνεις τιν' ἄταν Blaydesius 857 ἔμνασας Blaydesius 858 οἶτον r Brunckius: οἶκτον L τριπάλαιστον οἶτον Reiskius, τριπλοιστὸν οἶκτον Hermannus 860 sq. non integri. ἁμετέρου δόμου Blaydesius. πότμον κοινοῦ Λαβδακίδαισιν Hensius 863 ματρῷαι r: πατρῷιαι L 864 κοιμήματά τ' r: κοιμήματ' L. αὐτογέννητ' Turnebus: αὐτογέννητ' L 865 ἀμῷ Triclinius: ἐμῶι L δυσμόρου schol., r: δυσμόρωι L 869 ἰὼ r: ἰὼ ἰὼ L 870 τιμῶν Morstadtio, qui τάφων coni., praeeunte M.: γάμων L 872 σέβειν μὲν εὐσεβεῖς θέμις (εὐσεβὲς νέκυς Keckius) Nauckius, σέβας μὲν εὐσέβειά τι Turnerius 873 sq. κράτος πέλει — οὐδαμᾷ λέγω Nauckius 876 sq. ἔρχομαι τὰν πυμάταν (τάνδε πυμάταν Reiskius) ὁδὸν D.: ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν L 880 ταλαίνᾳ L[3]: τάλαινα L, ταλᾶινα L[2] 884 χρείη Dawesius: χρεῖ' ἦι L λέγων Vauvillerius 885 ἄξεθ' r: ἄξεσθ' L κατώρυχι (κατωρυχεῖ) Nauckius 887 ἄφετε r: ἀφεῖτε L χρῇ D., λῇ Nauckius: χρὴ L 888 νυμφεύειν Reiskio praeeunte Morstadtius: τυμβεύειν L 894 φερσέφασσ' (ex φερρέφασσ') L,

Περσέφασσ' r 895 λοισθία 'γὼ r: λοίσθι' ἀγὼ L 905—912 del. Iacobo, qui 905—913 secl., praeeunte Kvíčala, 904—920 Lehrsius, 900—928 D. 907 ἂν ἠρόμην r: ἀνηρόμην L 911 βεβηκότων Arist. rhet. 3, 16 912 βλάστοι Arist.: βλαστοῖ L 918 παιδείου r: παιδίου L 920 θανόντων — κατασκαφάς r: θανάτων — κατασφαγάσ L 922. 23 del. Nauckius 927 sq. μὴ πλείω κακὰ πάθοιεν nondum expedita: μὴ μείω κ. πάθοιεν Vauvillerius, μὴ πλείω κάκ' ἂν πάθοιεν Meinekius qui Trach. 631 comparat, μὴ πλείω κ. πάθωσιν Turnerius. fort. ΑΛΓΙΩ, cui favet aliquantum L, in quo est ἁμαρτάνουσιν 928 ἐκδίκως L^z: ἐνδίκωσ L 929 sq. ἀνέμων ῥιπαὶ τῆνδε γ' ἔχουσιν (vel τήνδ' ἐπέχουσιν) Hermanno praeeunte D.: ἀνέμων αὑταὶ ψυχῆσ ῥιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν L 931 τοιγάρτοι καὶ D., τοιγὰρ ταύτην Blaydesius: τοιγάρτοι τούτων L (τοιγὰρ τούτων r) τοῖσιν r: τοῖσ L 933. 34 choro tribuit Lehrsius 935. 36 utrum Creonti (ut L) an choro sint tribuendi schol. ambigit, huic tribuunt r Boeckhius 939 δὴ r: δὴ 'γὼ L 941 del. D., corrigere alii maluerunt, velut τὴν βασιλειδᾶν Winckelmannus. λεύσσετε Θήβης τὴν κοιρανιδᾶν μούνην λοιπὴν Emperius 943 εὐσεβίαν Triclinius: εὐσέβειαν L 949 καὶ post καίτοι add. Hermannus 950 χρυσορύτους Triclinius: χρυσορρύτουσ L 951 ἀλλ' ἁ r: ἀλλὰ L 952 ὄλβος Erfurdtius: ὄμβροσ L 955 ὀξύχολος Scaliger: ὀξυχόλωσ (ὀξυλόχωσ pr.) L 960 ἀνθηρόν τε μένος verba vix sana: ἀνθηρόν τι (ἀνθηρὸν τὸ Schneidewinus) μ. Brunckius, ἀτηρόν τε μ. Nauckius 961 ψαύων τὸν θεὸν suspectum: an ex Homero σεύων restituendum? 962 γλώσσας schol. Reiskius 965 τ' post φιλαύλους add. r, δ' MSeyffertus. ἠθέριζε Musgravius 966 Κυανεᾶν σπιλάδων (τεναγέων Meinekius) Wieselerus: κυανέων πελάγεων πετρῶν L (πετρῶν Brunckius deleverat). διδύμας πέτρας Schneidewino praeeunte Wecklinus 967 ἰδ' Triclinius: ἠδ' L. Θρῃκῶν ἄξενος Boeckhius, alia alii supplent: θρηικῶν L 970 Σαλμυδησὸς r: σαλμυδισσὸσ L. ἀγχίπτολις r D.: ἀγχίπολισ L ἄγχουρος Meinekius: vide tamen 981 sq. 973 ἀραχθὲν Wunderus: τυφλωθὲν L 975 ἄτερθ' ἐγχέων Hermannus, ἀραχθέντων Lachmannus: ἀραχθὲν ἐγχέων L ἀραχθὲν . . . τυφλωθέντων ὑφ' αἱμ. malit Nauckius 980 ματρὸς r: πατρὸσ L 981 sq. ἀρχαιογόνοιο — 'Ερεχθείδα D. ἄντασ' vitiosum: αὔχησ' Blaydesius, ἄνθησ' Turnerius 984 θυέλλαισιν D.: θυέλλησιν L 987 ἔσχον ὦπα Bergkius, ἔσχον, ὦ Ζεῦ Meinekius 994 τήνδ' ἐναυκλήρεις Valckenarius: τήνδε ναυκληρεῖσ L 998 σημεῖα τῆς ἐμῆς r: τῆσ ἐμῆσ σημεῖα L

999 *οἰωνοσκόπου* Nauckius 1000 *ἵν' ἡμῖν* Naberus. *οὐ*
λιμήν Herwerdenus 1002 *βεβαρβαρωμένως* Wecklinus, *β*
βαρωμένα Vsenerus 1013 *σεμνῶν ὀργίων μαγεύματα* Na
1021 sq. non unum vitium alunt, cf. Keckium Osterprogr. H
1882 p. 8. 1022 *λίβος* Blomfieldus 1025 *οὐκέτ' ἔστ'* r: *οὐκ*
1027 *ἀκῆται* Wunderus: *ἀκεῖται* L. *ἀκίνητος* r: *ἀΐνητοσ* L,
ἀνίατος possis *πέλῃ* L[1]: *πέλει* L 1029 *τῷ θανόντι*
proximo invasit: *τῷ φρενοῦντι* Nauckius, alia alii 1035 *ἄ*
τος HStephanus, *ἄγευστος* Nauckius *τῶν δ' ὑπαὶ γ*
genuinam speciem exuerunt: *τοῖσι δ' ἐν γένει* Nau
et similiter iam Hermannus, *τοῖς δ' ὑπαργύροις* Tor
κοὐδὲ μαντικῇ ἄπρακτος ὑμῖν· τῶν δὲ συγγενῶν ὕπο D.
κἀκπεφόρτισμαι L corr. 1037 *τἀπὸ Σάρδεων* Blaydesius Nau
ταπροσάρδεων L, *τὸν* superscr. L[1] 1040 *οὐδ' εἰ* r: *οὐ δὴ* L 10
r: *ὤσ* L 1042 sq. aut *τοῦτο δὴ παρήσω* aut *τοῦτο μὴ παρῶ*
quirit Blaydesius 1049 *τί γνῶμα* Nauckius 1051 *πλήσ*
1056 *τὸ δ' αὖ τυράννων* Hartungus. *αἰσχροκερδίαν* r 1057
Keckius 1065 *τρόχους* Erfurdtius: *τροχοὺσ* L. *ἥλιον τελεῖν* Win
mannus: *ἡλίου τελῶν* L 1068 *βαλών*: *βάλλειν* (*βάλλων* L[1]) L
κατοικίσας r, unde *ψυχὴν ἀτίμως* (*ψυχὴν ἀτίμως τ'* Berg
ἐν τ. κατοικίσας Bothius 1071 *ἀνοσίως* Wakefieldus 1080—
del. Wunderus 1080 *ἔχθρα* Reiskius. *συνταράξονται* Ber
1081 corruptus. *καθήγισαν* Burtonus. *ὅσων ἀπάργματ' ἢ*
καθύβρισαν Turnerius 1083 *ἐς πόλον* Nauckius 1089 *γλῶσσ*
γλῶτταν L *ἡσυχαιτέραν* Schaeferus: *ἡσυχωτέραν* L 109
νῦν φέρει Brunckius, *ἢ νῦν φέρειν* Schneidewinus: *ἢ νῦν φ*
1091 *ἀνὴρ* L 1092 *ἐπιστάμεσθα* r: *ἐπιστάμεθα* L 109
αθεῖν Elmsleius: *εἰκάθειν* L quae sequuntur nondum e
data sunt. *δὲ* L, *τε* L[1] 1098 *Κρέον* r: *λακεῖν* (*λαβεῖν*. Neu
v. 1094 L 1102 *καὶ λέγεις* Nauckius. *παρεικαθεῖν* Elms
παρεικάθειν L 1105 *καρδίας* r: *καρδίαι* L 1108 *ἴτ'* alt
add. Triclinius, *εἶ' ὀπάονες* mavult Nauckius, *ἄνιτ'* con
post 1110 lacunam indicat Hermannus, 1111—1114 vetus la
supplementum esse Bergkius putat 1111 *δόξα τῇδ' ἐπεστ*
r: *δόξαι τῆδ' ἐπεστράφην* L *δόξαν ὧδ' ἐπεστράφην* Tur
1114 *ᾖ σῴζοντα τὸν βίον* r: *ἢ τὸν βίον σωίζοντα* L
Καδμείας D. *ἄγαλμα νύμφας* Nauckius 1119 *Ἰταλί*
ἰτάλειαν L) suspectum: *Ἰκαρίαν* Erfurdtius, *Κιδαλίαν* Ber
alia alii 1120 *παγκοίνοις* r: *παγκοίνουσ* L 1121 *Βακχεῦ*
mannus: *ὦ βακχεῦ* L 1122 *ὁ* add. Musgravius. *ματρόπολ*
μητρόπολιν L 1123 *ναιετῶν* D., *ἐνναίων* Hermannus: *ναι*

ὑγρῶν Triclinius: ὑγρὸν L 1124 ῥείθρων Triclinio praeeunte Hermannus: ῥέεθρον L 1126 διλόφοιο D. 1129 στίχουσι Hesychio conlato D.: στείχουσι L et haec correctio et quae ab aliis prolatae sunt incertae (νάπας τ' ἔχουσι MSchmidtio praeeunte Keckius) 1134 ἀβρότων Turnebus. ἐπετᾶν Hartungus 1135 Θηβαΐας Hermannus: θηβαίας L 1138 ἔκπαγλα τιμᾷς ὑπὲρ πασᾶν D.: ἐκ πασᾶν τιμᾶις ὑπερτάταν L 1140 καιρός, ὡς (= παῖ Διὸς) Turnerius 1141 πάνδαμος D.: πάνδημοσ L πάνδημος ἁμὰ πόλις (= ὦ Ναξίαις, σαῖς ἅμα) Boeckhius ὑπὸ νόσου Musgravius 1144 Παρνασίαν r: παρνησίαν L 1147 χοράγ' r: χοραγὲ L. νυχίων Brunckius: καὶ νυχίων L 1148 φεγγάτων Nauckius 1149 Δῖον MSeyffertus, Ζηνὸς Bothius: διὸσ L 1150 προφάνηθ', ὦναξ Bergkius: προφάνηθι ναξίαισ (προφάνηθ', ὦ Ναξίαις Musgravius) L 1152 Θυίαισιν Boeckhius: θυιάσιν L 1156 στάντ' suspectum: πάντ' ἂν Nauckius, ἄν τιν' Meinekius 1159 Nauckio suspectus 1160 ἐφεστώτων Blaydesius (qui pergit βροτός): καθεστώτων L 1162 σώσας γὰρ Hartungus 1163 λαβών τε r, λαχών τε Naberus: λαβόντε L 1164 θάλλων τε, eraso τε, L. οἴκοι δὲ θάλλων Nauckius 1166 προδῷ σῶμ' ἀνδρός M.: προδῶσιν ἀνδρὸσ L οὔτι φήμ' ἐγὼ Meinekius Nauckius 1167 in L omissum ex Athenaeo 7 p. 280 b, 12 p. 547 c add. Turnebus 1170 τἄλλ' ἄγω καπνοῦ σκιᾶς, versu seq. deleto, Turnerius 1175 ἀρτίχειρ Meinekius 1176 sq. del. Iacobus 1177 αὑτοῦ r: αὐτοῦ L. φόνου L[1]: φόνωι L 1178 ᾔνεσας Turnerius 1179 τἄλλα μου κλύειν Martinus 1182 πέρᾳ Brunckius: πάρα L 1183 πάντες suspectum: γέροντες Hensius, ἄνακτες Schubertus 1184 Παλλάδος βρέτας Nauckius, Π. σέβας Dorschelius 1186 τε L, γε L[1] 1193 παρήσω L[Σ]: παρείσω L 1195 ἀλήθει' Hermannus: ἡ ἀλήθει' L 1197 ἄκρον r: ἄκρων L 1200 κατασχεθεῖν Elmsleius: κατασχέθειν L 1203 οἰκείας Nauckio suspectum: si quid mutandum, οὐ βαιᾶς χθονός scribi possit 1204 εὐθὺς Blaydesius 1208 μαθών L[Σ] Kvíčala 1209 ἄχημα Nauckius περισαίνει Schaeferus 1216 χάσματος MSeyffertus, δώματος Turnerius 1218 φόβοισι κλέπτομαι Reiskius, θεοῖσι βλάπτομαι Turnerius 1219 sq. nondum expediti: τάδ' οὖν — κελεύμασιν D., κελευσμάτων Burtonus, ἰδρῶμεν Neuius. ἐξ ἑτοίμου Keckius 1222 μιτώδει L[1]: μιτώιδη L 1225 δύστηνον τέλος (vel γένος) Meinekius, δ. λάχος Bergkius versum del. D. 1226 στυγνὸν L[a]: στυγὸν L 1228 οἷον r: ποῖον L 1232 ξίφους L[1]: ὅλωσ L ἀντειπὼν ἔπος D. versum del. Nauckius 1234 εἶθ' ὁ L[Σ]: εἰ L 1235 αὑτῷ r: αὐτῶι L

1236 μέσσον r: μέσον L πηκτὸν Nauckius 1238 ῥοὴν: πνοὶ schol. 1241 εἰν r, ἐν γ' Heathius: ἐν L. ἐν γαίας μυχοῖς Nauckiu ἐν σκότου δόμοις malit M. 1248 οὐκ ἐξανήσειν Blaydesiu 1250 del. Meinekius D. 1251 ἔμοι δ' L 1256 ἔσθ' ὅπου Bergkiu versus Nauckio suspectus 1259 sq. ἀλλοτρίας ἄτης Musgraviu ἀλλοτρίαν ἄτην L 1265 ὤμοι Turnebus: ἰώ μοι L 126 ξὺν μόρῳ r: ξυμ μόρωι L 1267 αἰαῖ αἰαῖ D.: αἶ αἶ αἶ 1270 ἰδεῖν: ἔχειν L[z] 1273 τότ' ἄρα τότε θεὸς μέγα βάρος ἔχων (με μέγα βάρος ἔχων Meinekius) Erfurdtius, τότε θεὸς τότ' ἄρ μέγα βάρος ἔχων Engerus 1276 ὦ r: ἰὼ L 1279 τάδε r: τὰ δὲ 1280 ὄψεσθαι L[r]: ὄψεσθε L 1281 desperatus et potius cum Hei landio delendus (ut 1301—1305 totidem versibus 1278—128 respondeant) quam corrigendus (τί δ' ἔστιν; ἢ κάκιον αὖ κακῶ ἔτι Pflugkius, alia alii) 1282 γ. τέθνηχ', ἡ τοῦδε γεννήτωρ Nauckius 1286 ὦ r: ἰὼ L 1287 λόγον L[n]: λόγων (λόγω pr.) L τίν' αὐδὰν θροεῖς Meinekius 1288 ἄνδρ' r: ἄνδρα 1289 τί φῄς, παῖ, τίν' αὖ λέγεις μοι νέον Boeckhio (et Enger qui τί φῄς, ὦ, τίν' αὖ) praeeuntibus Nauckius: τί φῆσ ὦ πα τίνα λέγεισ μοι νέον λόγον L 1290 αἰαῖ D.: αἶ αἶ αἶ 1297 ἀρτίως νεκρόν Wecklinus 1298 τόνδ' ἔναντα L[z]: τάδ ἐναντία L 1301 sq. misere corrupti ἡ δ' r: ἥδ' L. ἥδε ἡ δε L (ἡ δὲ L[r]) ἥδ' ὀξυθήκτῳ βωμία (vel πτώσιμος) περὶ ξίφει Arndtius, ἥδ' ὀξυθήκτῳ φασγάνῳ περιπτυχὴς D. μύει (vel κλῄει κελ. βλ. Wieselerus 1303 λάχος Dobraeus Bothius: λέχοσ L αἰνὸν λάχος Blaydesius 1305 βάξεις Heimsoethius, ἀρὰς Nauckius 1307 καιρίαν L[z] 1310 αἰαῖ add. Erfurdtius 1313 μόρων r: μόρωι L 1314 εἰς φονὰς L[z] 1317 ἰώ μοι Erfurdtius 1319 ἐγώ σ' ἔκανον Hermannus 1323 τάχιστ' Erfurdtius: τάχοσ L 1328 κράτιστα γὰρ τάχιστα L[z] 1334 τί L 1336 ἐρῶ, τοιαῦτα D., ἐρῶ 'γώ, ταῦτα FGSchmidtius, ἐρῶμεν, ταῦτα Hermannus (ἐρῶ μὲν r): ἐρῶ ταῦτα L 1339 ἔκποδῶν L, μ super κ ab L[1] scripto 1340 σέ τ' r: σέ γ' L. κάκτανον Hermannus, ἔκτανον Musgravius: κατέκτανον L 1341 σέ τ' Hermannus: ὅσ σέ τ' L. αὖ τάνδ' Seidlerus: αὐτὰν L 1342 πρὸς πότερα κλιθῶ Musgravio praeeunte Kayserus: πρὸσ πρότερον (πότερον r) ἴδω πᾶι καὶ θῶ L. πᾷ καὶ θῶ ab Hermanno, πάντα γὰρ (quae L separato versu habet) a Wecklino delentur 1345 τάν Brunckius: τάδ' ἐν L 1346 πότμος δυσπάλαιστος Blaydesius 1347—1353 del. Ritterus 1349 χρὴ δ' ἐς τὰ θεῶν D.: χρὴ δὲ τά τ' (γ' Triclinius) εἰσ θεοὺσ L

TRACHINIAE.

V. 1 φανείς: σοφῶν Froehlichius, σαφής Hensius. si correctione opus, ἀνθρώπων γένει malit M. 7 ναίουσ' ἔτ' Erfurdtius, ναίοντος Iernstedtius: ναίουσ' L. νυμφείων r: νυμφίων L. ὄκνον: ὄτλον L[1] 11 ἐναργής nonnullis suspectum: κεράστης Herwerdenus, ἐνόρχης MSchmidtius 12 sq. κύτει βούπρῳρος Strabo X, 458: τύπωι βούκρανος L 17 ταῖσδε κοίταις Schneidewinus. versum del. Bergkius 23 θωκῶν L[a]: θώκων L 24 ἤμην L[r]: ἥμην L 24 sq. Dobraeo praeeunte Schenkelius, 25 Hartungus del. 28 ξυστᾶσ' (ξυνστᾶσ' L) suspectum: ζεύξασ' Hensius, ζυγεῖσ' Nauckius. αἰεί L 30 διαδεδεγμένη r: διαδεγμένη L 40 ὅποι Brunckius 42 αὐτοῦ Hermannus: αὐτοῦ L 47 ἔστειχεν, ἣν D. 46—48 del. Wunderus 57 δοκεῖν vix sanum: νέμειν τιν' ὥραν... δοκεῖς Nauckius 58 ἄρτι προσθρώσκει Froehlichius 66 φέρειν Valckenarius: φέρει L 67 μύθοις γ' r 69 ἄροτον r: ἄροτρον L 74 Εὐβοΐδα r: εὐβοΐδα L 77 ὥρας Dronkius: χώρασ L 79 ὡς ἢ r: ὡς οἱ L μέλλει περᾶν Nauckius 80 sq. nondum expediti. quae post ἆθλον sequuntur εἰς τὸν ὕστερον del. D., 80 sq. in unum versum (ἢ τοῦτ' ἀνατλὰς βίοτον εὐαίων' ἔχειν) conflat Nauckius, unum versum post 80 excidisse suspicatur Oerius 84 del. Bentleius 87 κατῄδη Brunckius: κατήδην L. παρῇ Elmsleius: παρῆν L 88 εἴα Vauvillerius: ἐᾶι L 88 sq. del. Hermannus 90 μὴ οὐ Brunckius: μὴ L 93 πόθοιο L pr. 94 ἐναριζομένα vix genuinum: ἐπαναιρομένα Hensius, μεταμειβομένα Fechtius 97 τοῦτο καρῦξαι r: τούτωι καρύξαι L 98 πόθι μοι πόθι μοι Porsonus: πόθι μοι πόθι μοι παῖσ L (πόθι μοι πόθι παῖς r) 100 ποντίους L[1] lemma schol. αὐλῶνος Margoliouthus: αὐλῶνασ L 101 ἀπείροις r: ἀπείροισιν L 102 κρατιστεύων κανόκτα Nauckius 103 ποθουμένᾳ suspectum: πονουμένᾳ Musgravius, πτοουμένᾳ Meinekius, alia alii 108 τρέφουσαν Casaubonus: φέρουσαν L stropham 112—121 et antistrophum 122—131 sedes mutare iubet Hensius 114 ἐν add. Erfurdtius 115 βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδῃ Erfurdtius, βάντ' ἐπιόντ' ἂν ἴδοι (ἴδοις Hensius) Wakefieldo praeeunte Zippmannus: βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδοι L 117 στρέφει Reiskius: τρέφει L 118 ὥσπερ r: ὥστε L 120 ἀναμπλάκητον schol., r: ἀμπλάκητον L ἀΐδα L 121 sq. ἐπιμεμφομένα σ' r: ἐπιμεμφομέναισ L ἀδεῖα corruptum nec et suspicione caret: αἰδοῖα Musgravius, σ' ἔδεισα Blaydesio praeeunte Hensius 127 ἀνάλλακτα MSchmidtius 128 ἐπέβαλε r: ἐπέβαλλε L 129 sq. ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰν (sic

Hermannus: *πήματι καὶ χαρᾶι* L, *πῆμα καὶ χαρὰ* r) *πᾶσι*
κλοῦσιν αἰὲν ἁ. σ. κ. Nauckius 132 sq. *οὔτ' ἆμαρ οὔτε*
Meinekius, *οὔτ' αἰὲν ἁ νὺξ* Hensius, qui mox *οὔτε πλοῦ*
delet 135 *βέβακε* r: *βέβηκε* L 139 *τάδ'* suspectum: *κ*
ναῖσιν ἴσχειν scholiorum ope Hensius, qui *καλαῖσιν* poterat
huius fabulae 667 conlato, at sufficit fortasse *τᾷδ' αἰὲν* (
O. R. 1336 adn.) 141 *ἐπεικάσαι* Hermannus 143 *νῦν τ'*
νῦν δ' L 145 *χώροισιν αὐτοῦ* (*ἀὐτοῦ* L: *χώροις, ἵν' αὐτ*
Hermannus) *καί νιν* vitium alunt, emendatio incertissin
χώροισιν, οὗ κάει νιν MSchmidtius, *χώροις, ἵν' αὐτὸ καῖον*
(*ἵν' αὔτ' οὐκ αἰθρίου* vel tale quid malit M.) Wecklinus,
οὐ ψῦχός νιν Blaydesius, alia alii 146 *πνευμάτων μέ*
(*βία* Schenkelius) *κλονεῖ* Heimsoethius. *κλονεῖν* L pr. 1
ἐξάγει Nauckius, *ἐκφέρει* Wecklinus 150—152 del. D. 1
πρὸ τἀνδρὸς Turnerius 151 *αὐτοῦ* r: *αὑτοῦ* L 159 *κό*
εἰς ἀγῶνας Margoliouthus, *πολλοὺς ἐπ' ἄθλους* Blaydesi
οὔτω (*οὔπω* L) *φράσαι* Turnerius 161 *λάχους* Naberus *ὅ*
Musgravius: *ὅτι* L 162 *χρείη* Brunckius: *χρεῖ' ἦ* (*ει* ex *η*)
163 *διαιρετὴν* r 164 *ἡνίκα* Dawesius: *ἡνίκ' ἂν* L 1
ἀπείη L[1]: *ἀπήει* L *κἀνιαύσιον* Brunckius: *κἀνιαύσιοσ* L, q
servato *τρίμηνος* Wakefieldus 166—168 del. Dobraeus 1
χρείη σφε Brunckius: *χρεῖ' ἦσφε* L 167 *ὑπερδραμόντα* Wunder
Burgesius. *σὺν θεῷ τέλος* Margoliouthus 170 del. Wunderus 1
ναμέρτεια r: *ναμερτεῖα* L 174 *ᾧ* Hensius: *ὧσ* L 175 *ὥστ' ἔνδε*
M.: *ὥσθ' ἡδέωσ* L 180 *πρῶτ' εὐαγγελῶν* Nauckius 187 *τοῦτο*
L pr. 188 *βουθερεῖ* suspectum: *βουθόρῳ* ex Hesychio Wecklinu
βουκερεῖ Hensius. *πρὸς πολλοὺς* Hermannus: *πρόσπολοσ* L 1
τόνδ' L pr. 195 *οὐδ' ἐᾷ* Schneidewinus 196 nondum sanatus:
γὰρ ποθεῖν' ἑ. ἑ. θ. EThomas, *τὰ γὰρ παρόνθ'* (*τὰ γ. φίλ*
FGSchmidtius) *ἑ. ἑ. ποθῶν* Nauckius, *ὃ γὰρ ποθῶν ἑ. ἑ. κυ*
Oerius, alia alii 198 *οὐχ ἑκὼν ἑκουσίοις* Nauckius 200 *ὃ*
ὧσ L pr. 203 *ἐκτὸς αὐτῆς* Kvíčala 204 *ἀνασχὸν* L[1]: *ἀν*
σχὼν L 205 sq. nondum expediti: *ἀνολολυξάτω δόμος* ex sch
Burgesius: *ἀνολολύξετε δόμοισ* L. (*δόμοις*) *ἁ μελλόνυμφος* Erfurdti
ἀλαλαγαῖς r, *ἀλαλαλαῖς* Schneidewinus: *ἀλαλαῖσ* L 207 *ἀ*
δὲ Hensius 209 *'Απόλλω* D.: *ἀπόλλωνα* L 210 *παιᾶ*
παιᾶν' D.: *παιᾶνα παιᾶνα* L 214 *θεὰν ἐλαφαβόλον* D. 2
ἀείρομαι Erfurdtius: *ἀείρομ'* L *ἀείρομαι πόδ'* Hensius 2
ἰδού alterum add. D. 219 *εὐοῖ εὐοῖ* D.: *εὖδι μ'* L 2
βακχίαν Brunckius: *βακχείαν* L 221 *Παιὰν Παιάν* D. 2
ἴδ', ὦ φίλα γυναικῶν D.: *ἴδε ἴδ' ὦ φίλα γύναι* L 226 *φρο*

φὰν Musgravius: φρουρὰ L. μὴ οὐ Hermannus: μὴ L 230 κτῆσιν suspectum: πρᾶξιν Nauckius, κατ' ἔργ' ὀνήσιμ' Hensius 231 πράξαντ' Hartelius 233 Ἡρακλῆ D.: ἡρακλέα L 237 εὐβοῖσ L 239 κραίνων Nauckius 240 εὔκται r: εὐχαῖσ L δόρει Wunderus D.: δορὶ L 243 ἐσθλαὶ vel χρησταὶ Blaydesius. ξυμφορᾶι L 245 ἐξεῖλεθ' αὑτῷ r: ἐξῆλεθ' (ῆ in ή mutato) αὑτῶι L 246 τὸν ἄοκετον Herwerdenus 247 ἀνήριθμον r, ἀνηρίθμων Wakefieldus, ἀνήριθμος Erfurdtius: ἀρίθμιον (ἀρίθμειον pr.) L 250 τῷ λόγῳ Margoliouthus 252 sq. del. Wunderus 253 ἐξέκλησεν r: ἐξέκλησσεν L 254 ἐδείχθη L pr. τοὔνειδος r: τ' ὄνειδος L 255 αὐτῷ r: αὐτῶι L 256 τόν οἱ κτιστῆρα (de οἱ cf. 650. 1233) M. Nauckio duce, qui τὸν αὐτόχειρα coni.: τὸν ἀγχιστῆρα L 264 sq. πολλὰ δ' ἀτηρᾶ φρενί, λέγων χεροῖν μὲν del. Bergkius Iernstedtius 266 λείποιτο r: λίποιτο L 267 φανεὶς Hermannus: φόνει L ἀντ' Wunderus, ἐξ Nauckius: ὡσ L 268 ᾠνωμένος Elmsleius: οἰνωμένοσ L 272 θατέρᾳ r: θῆτέραι L 273 ἔχων Wakefieldus. ἔδικε Meinekius 277 μοῦνον r: μόνον L 279 τἂν Erfurdtius: τ' ἂν L 280 del. Deventerus 281 ὑπερχλιδῶντες L[a] 286 ἐγώ τε Wakefieldus 289 φρόνει L[r]: φρονεῖν L φρόνει σαφῶς ἥξοντα Hartungus, alia alii: primariae scripturae si fides, φρονεῖν λέγω σ' ἥξοντα conici possit '*iubeo te de coniugis adventu sine cura esse*' 290 πολλῷ, καλοῦ λεχθέντος, ἥδιστον Blaydesio praeeunte Turnerius, ὅλου καλῶς l. Hensius 292 τὰ δὲ Scaliger: τῶν δὲ L 295 πολλῆσ' ἀνάγκῃ L. συντυχεῖν Margoliouthus. versum del. Wunderus 298 ὄκνος Wakefieldus 300 χῆρας Reiskius 301 sq. del. Hensius 303 sqq. nondum expediti: χωρήσαντ' ἐγώ (vel μοι) Erfurdtius, χωρήσαντα (μηνίσαντα Blaydesius) κου Wecklinus. μή ποτ' εἰσίδοιμ' ἴσα — χωρήσαντ' ἔτι (quidni nomen aliquod velut ἄχη?) Hensius 305 del. GHMuellerus 306 τάσδ' r: τᾶσδ' L 308 τεκοῦσα L, τεκνοῦσα L[1] r, τεκνοῦσσα Brunckius 309 in πάντων Froehlichius necnon alii post eum offenderunt 312 πλεῖστον r: πλείστων L 313 vix sanus: φρονεῖν δοκεῖ μόνη (πλέον Blaydesius) Axtius 314 καὶ κρίνοις r: κεκρίνοισ L 316 σπορά τις r: σπορὰ τίσ L. εἰπέ, τοῦ σπορά ποτ' ἦν; Hilbergius 319 ἥνυτον om. L pr. 321 μὴ εἰδέναι r: μήδέναι L εἴπ', ὦ τάλαιν', ἀλλ' ἡμὶν ἐκ σαυτῆς, τίς εἶ iis quae intercedunt deletis Nauckius 322 οὔ τ' ἄρα L 322 sq. certam emendationem vix admittunt: ποῦ γὰρ διήσει γλ., ἥτις οὐδαμὰ (Hermannus: οὐδαμᾶι L) Wakefieldo praeeunte Nauckius qui de interpolatione primus monuit, οὐ τἄρ' ἀνοίξει γλ., ἥτις οὐδαμὰ Iacobsio praeeunte Hensius 326 δακρυρ-

ῥόει eraso circumflexo L 828 κακῇ μὲν αὐτῇ 'στ' (αὐτή 'σ Hartungus, αὐτῆς omisso γ' Wecklinus) Heimsoethius, ἔκλιν αὐτήν· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε Hilbergius 329 ἡ δ' D.: ἦδ' 331 λύπην — διπλῆν FGSchmidtius, ἄλλην — λύπην Tr clinius, λύπην — νέαν D.: λύπην — λύπην L ἐξ ἐμοῦ Wu derus 333 θέλεις r: θέλῃισ L 334 ἐγώ τε r: ἐγὼ δὲ εὐτρεπῆ Nauckius 336 τ' add. Erfurdtius, at recte videt Hensius versu damnato pergere ὧν οὐδὲν εἰσήκουσας 337 ἐκ μάθῃς Turnebus: ἐκμάθῃισ θ' L 838 corruptus: κάρτ' Wak fieldus, τ. ἐγὼ γὰρ πάντ' ἐπιστήμων ἔφυν Nauckius 339 τί ἐ ἐστὶ τοῦ D., τί δ' ἔσθ' ὅτου Blaydesius. ἐπίστασαι L pr. 340 s οὔτε — οὔτε Blaydesius 343 ἢ 'μοὶ Groddeckius: ἤ μοι L 34 εἴργομαι Hensius 345 nondum expeditus: χὥ τι λῇς σημαι νέτω Blaydesio praeeunte Nauckius, χὠ λόγος προβαινέτω Oeriu 346 ἀνὴρ Hermannus: ἄνὴρ L 347 δίκῃισ L 350 ἀγνοίᾳ r Her mannus: ἄγνοιά L 351 λέγοντόσ τ' ἀνδρὸσ L 356 οὐδ' r: οὔτ' L ὑπ' L pr. (Duebnero teste) Herwerdenus, ἐπ' L corr. 356. 57 del Wunderus 358 ὃ Erfurdtius, ἃ Koechlyus. post hunc versum non nulla excidisse Nauckii opinio est 359 εἶθ' ἡνίκ' Blaydesius, ὃ δ' ἡνίκ' Turnerius 360 ἔχοι r: ἔχῃ ex ἔχει L 363 τὸν ἐργάτην Oerio praeeunte Wecklinus: τὸν εὔρυτον L 364 πόλιν L[n]: πάλιν L 365 sq. vitiosi: καί νιν Brunckius, δόμους ἐς τούσδε idem, δ. πρὸς τούσδε Schneidewinus, ἥκει 'ς δόμους σοὺς τήνδε πέμπων Blaydesius, audaciora alii 367 μήτι Erfurdtius, μὴ σὺ Hartungus. τόδε L corr.: τόνδε vel τωδε (τάδε Subk.) L 368 ἐκτεθέρμανται D.: ἐντεθέρμανται (prius ν puncto notatum Subk.) L 371 sq. del. Hensius 372 ὡσαύτως (ὡσ αὔτωσ L): ἀρτίως Herwerdenus, ἐξ ἴσης Blaydesius 379 κάρτα Canterus: καὶ τὰ L κατ' ὄνομα Froehlichius 380 μὲν suspectum: γὰρ Reiskius γένεσιν r: ενεσιν (γενεσισ L[r]) L 381 καὶ κατ' ὄμμα — 'καλεῖτο interpolatori tribuit Hensius. οὐδαμᾶι L 382 βλάστας ἐφώρα Hertelius. οὐδ' ἀνιστορῶν Engerus 383 ὄλοιντο πάντες οἱ κακοί, μάλιστα δὲ Froehlichius Nauckius 384 μὴ πρέποντ' ἐσθλῷ κακά Nauckius, sufficit fortasse μὴ πρέποντά τῳ κ. 387 πυθοῦ Nauckius 388 νιν Brunckius: μιν L 389 ἄπο L 391 ἀνὴρ L 394 del. Herwerdenus Hensius 396 κἀννεώσασθαι Hermannus, κἀνανεώσασθαι Wunderus: καὶ νεώσασθαι L πρὶν ἡμῖν κἀνακοινοῦσθαι ex schol. Blaydesius 397. 99 ΑΙ. r: ἀγγ L 398 νεμεῖς ex schol. Nauckius 403 ἐρωτήσας Tyrwhittus: ἐρωτήσασ' L 401 sq. post 404 conlocat Nauckius ἐρωτήσασ' servato 404 ὅ σ' r: ὅσ L. εἴπερ οἶσθ' ὅ σ' ἱστορῶ Blaydesius 408 αὔτ' r: αὖτ' L 408 sq.

abesse malit Nauckius 412 ποικίλας Tyrwhittus: ποικίλασ' L 414 ἡ Elmsleius: ἢν L 418 δῆτ'; ΑΙ. οὔ φημι Brunckius: δήπου. ἀγγ φημί L 419 vexatissimus: ἣν ὑπ' ἀγνοίᾳ στέγεις Reiskius, ἣν σύ γ' ἀγνοεῖν λέγεις Meinekius, alia alii sunt periclitati, ut saltem intellegi haec possent: de lacuna nemo cogitasse, ac tamen sermonis contextus talia fere verba flagitare videtur: οὔκουν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίᾳ σ' ὁρῶ στέγοντα δέσποιν', Ἡρακλεῖ συνάορον Ἰόλην ἔφασκες κτλ. in L littera ante ὁρᾶισ erasa 421 ποίοισιν ἀνθρώποισι r 422 ἐμοῦ κλύειν πάρα Bothius 424 ταὐτά γ' r: ταῦτ' L 425 κλύειν D.: ναὶ κλύειν L ταὐτὰ Elmsleius 431 ἤκουσεν r: ἤκοσεν L 432 κοὐχ ἡ r: κοὐχὶ L κοὐ Δυσῆ γυνή D. 433 ὁ τῆσδ' ἔρως μόνος Froehlichius, ὁ τῆσδ' αὐτῆς ἔρως Hensius: si mutatione opus, ὁ τῆσδ' ἔρως στραφείς malit M. 434 ἄνθρωπος Brunckius: ἄνθρωποσ L 435 νοσοῦν τι ληρεῖν 'nugari dicendo mendacia' interpretatus HStephanus: νοσοῦντι ληρεῖν L 436 Οἰταῖον πάγον Blaydesius, λόφον praefert Hensius, qui mox ἐκκλέψῃς ἔπος coni. 440 πεφύκασ' Nauckius: πέφυκεν L 441 μὲν**υν L pr., erasis litteris το ut videtur 443 ὅτων θέλει Wakefieldus 444 del. Wunderus 445 ab L omissum add. L^Σ τὠμῷ τ' ἀνδρὶ Seidlerus, τὠμῷ γ' ἀνδρὶ Schaeferus: τῶι 'μῶι τἀνδρὶ L 447 μετ' αἰτίαι L (μεταιτίῳ r) 449 οὐκ ἐστι L 451 αὑτὸν Brunckius: αὐτὸν L 453 πᾶν τἀληθές r: πάντ' ἀληθὲσ L 454 κέρδος ἐστὶν οὐ καλόν Hensius 455 λήσεις r: λήσησ L 463 ἐκτακείη Turnerius (punctum super ν positum in L Subk.) 464 ᾤκτειρα r: ὤικτειραι L 468 ἴτω Nauckius: ῥείτω L (prima litt. puncto notata Subk.) 469 εἶναι πρὸς ἄλλους Blaydesius 470 πιθοῦ D. 476 Ἡρακλῆ r: ἡρακλεῖ L, unde Ἡρακλεῖ εἰσῆλθε Nauckius 478 δόρει Wunderus D.: δορί L 486 γυναῖκα τήνδε στέργε Blaydesius 487 ἐμπέδους Nauckius 488 sq. 'aptius post 478 locum obtinerent' Bergkius, del. D. 490 γ', quod add. r, om. L, unde νόσημ' ἐπακτὸν Nauckius. ἐξαρούμεθα r: ἐξαιρούμεθα L 495 κενὸν L^r: κεῖνον L 498 νικᾶσ' ἀεί Wakefieldus 500 ἐδάμασσεν Blaydesius 501 ἀίδαν L 502 Ποσειδάωνα r: ποσειδῶνα L 504 τίνες add. Hermannus 505 τίνες idem: τινὲσ L. πάμπλακτα Blaydesius 506 ἐξήνυσαν ἄθλ' ἀγώνων Wakefieldo praeeunte Nauckius 510 Βακχίας Brunckius: βακχείασ L 514 ἵεμενοι r: ἱέμενοι L 519 sqq. ἀνάμιγδα μετώπων· ἦν δ' ἀ. κ., ἦν δ' ὀλόεντα πλίγματα Wunderus 520 ἦν δὲ L 526 nondum expeditus 527 τὸ δ' ἀμφινείκητον r: τόδ' ἀμφινίκητον L 528 ἔν' εἶδ', ἔν' ἀμμένει M.: ἐλεεινὸν (ἐλεινὸν

Porsonus) ἀμμένει L 530 ὥστε r: ὥσπερ L. verba nondum persanata: ὥσπερ del. Nauckius, in πόρσω mutat Hensius 531 θρόει L pr. 534 φράσσουσα r: φράζουσα L 536 L om., in marg add. L^Σ 539 ὑπὸ (r?) Brunckius: ὕπο L 547 sq. τῇ μὲν ἕρπ πρόσω, τῇ δὲ φθίν. Musgravius 548 sq. vitiosi, at ne de praecipua quidem vitii sede inter criticos constat: ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ ὁ θάλαμος ἄνθος Meinekius, ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ φὼς θάλλον ἄνθος, τῆς δ' ὑπεκτρ. πόδα (θάλλον cum Blaydesio, τῆς δ' cum Nauckio) Hensius, minus etiam probanda alii 551 καλῆται r: καλεῖται L. ἄρ' ᾖ Eldico praeeunte Mehlerus, ἐρᾷ Hensius: ἀνήρ L 554 λύπημα corruptum, modo λυτήριον sanum sit: κήλημα Hermannus, χλίδημα Wecklinus, τέχνημα Blaydesius 555 ἀγρίου Wakefieldus, ἀχρείου Iacobsius, ἀλκαίου Hensius 557 παρὰ Brunckius: πάρα L 558 Νέσσου r: νέσου L. φονῶν Bergkius: φόνων L 561 λαίφεσιν r: λαίφαισιν L 562 sq. nondum expediti: τὸν πατρῷον ἡνίκ' ἐς δόμον Herwerdenus 564 ᾗ D., ᾗ 'ν Cobetus: ἦν L 566 vitiatus: παῖς ἐπιστραφεὶς χεροῖν (vel ἐπιστρέψας κάρα) Blaydesius, ὄμμ' 'πιστρέψας χεροῖν Hensius, qui ὅπλ' ἐπιστρέψας ex schol. poterat: sufficit tamen ἐπιβλέψας corrigere 567 πνεύμονας L[1] 568 ἐκπνέων Nauckius 570 πιθῆι i. e. πίθῃ L corr.: πυθῆι L 571 σ' add. r 573 ἐνέγκῃς Blaydesius. μελαγχόλου ἔβαψεν ἰοῦ Wunderus 576 ὥστ' ἔτ' οὔτιν' (ὥστε κοὔτιν' Turnerius, ὡς ἔτ' οὔτιν' Hensius) εἰσιδὼν Subkovius 578 μυχοῖς Wecklinus 579 θανόντος (et mox ζῶν) interpolatori tribuit Hensius. ἐγκεκλῃμένον D.: ἐγκεκλειμένον L 581 καὶ πεπειράσθω τάδε Blaydesius 582 κακὰς δὲ τέχνας Blaydesius 585 del. Wunderus, 584—587 D. 588 εἴ τις r: ἦτισ L 591 προσωμίληκά πω Blaydesius 592 οὐδ' εἰ δοκεῖς r L^n: οὐδοκεῖσ L 593 ἂν γνῶμα: ἄγνωμα L marg., τὸ γνῶμα L^n 595 ἀφίξεται olim Nauckius, ἐπέρχεται Hensius 596 sq. del. D. 602 τόνδε ταναϋφῆ Wunderus: τόνδε γ' εὐυφῆ (ἀ super εὐ L^Σ) L 603 δώρημα τἀνδρί, τῆς ἐμῆς ἔργον χερός Hensius 607 μήθ' ἱρὸν ἕρκους MSchmidtius 608 φανερῶσ L pr. φανερὸν ἐμφανὴς Triclinius 611 καιρίως στελεῖν Hensius 613 κλεινῷ κλεινὸν Nauckius 614 εὐθέως D., εὐμαρῶς Turnerius 615 ἐπὸν μαθήσεται Billerbeckius: ἐπ' ὄμμα θήσεται L 620 πρεσβεύω τέχνην Nauckius 621 οὔ τι r μὴ σφαλῶ, γύναι, ποτέ Turnerius 623 ἔχεις e v. proximo inrepsit: ὧν ἐφεῖσ' Otto, ὧν θέλεις Wakefieldus 626 σεσωμένα Wecklinus 628 del. Nauckius. θ' om. r 630 ἀλλ' ἔτ' ἐννέποις Blaydesius

631 πρῶι L, πρὶν L[n] μὴ πρῷ λέγῃς σὺ Blaydesius 632 τὰ κεῖθεν L 635 περιναιετάοντες Turnebus 636 Μαλίδα Blaydesius. πὰρ λίμναν Triclinius: παρα λίμναν L 639 κλέονται Musgravius: καλέονται L 642 ἀχῶν Elmsleius: ἰάχων L 644 ἀλκαῖος κόρος Wecklinus: ἀλκμήνασ τε κόροσ L 645 σοῦται Blomfieldus Elmsleius: σεῦται L 648 παντᾷ Bothio praeeunte D.: πάντα L 649 χρόνον παλαιὸν GHMuellerus 651 τάλαιναν D.: τάλαινα L 653 Ἄρης αὖ στρωθεὶς Musgravius 654 ἐπιπόνων ἀμερᾶν Erfurdtius: ἐπίπονον ἀμέραν L 657 ποτὶ πόλιν Wakefieldus ἀνύσειε L[n]: ἀνύσειεσ L 660 πανίμερος Mudgius: πανάμεροσ L 661 sq. pessime corrupti. τᾶς πειθοῦς ἀγκίστρῳ Schneidewinus, τᾶς πειθοῦς συγκραθεὶς ἐνδυτοῖς Wecklinus, de quo iam D. cogitavit 662 προφάνσει D. incerta correctione: προφάσει L ἐπὶ προφάσει φάρους (= ἐπίπονον ἀμέραν) Hauptius 663 'π' ἀριστερὰ (ἐστραμμέν'?) M., καιροῦ πέρα Hensius: περαιτέρω L 665 τί δ' ἔστι δεινόν; εἰπέ, τ. Οἰν. Turnerius 670 ἔργων ἀδήλων Blaydesio praeeunte Nauckius. si quid mutandum, ἄβουλον ἔργον scripserit M. τῶι L 672 ἦν Erfurdtius: ἂν L 673 μαθεῖν L[1]: λαβεῖν L (ex 670) 675 εὐέρου Valckenario praeeunte Lobeckius: εὐείρω L 677 τῶν ἐκτός Herwerdenus αὐτοῦ r: αυτοῦ L 678 nondum expeditus: requiritur quale quid Froehlichius temptat καὶ ψήχεται κατ' ἔδαφος 679 μάσσον' Blaydesius 680 sq. verba Κένταυρος — γλωχῖνι Nauckius del. 684 del. Wunderus 685 τ' add. r 686 θερμῆς r: θέρμησ L 687 ἕως νιν Elmsleius: ἕωσ ἂν L 689 vix sanus: κατ' οἶκον ἐν μυχοῖς Axtius, τὸν πέπλον ἐν δόμοις Heimsoethius, κατ' οἶκον ἐνδυτὸν D. 691 κἄθηκα r: καθῆκα L 693 φάτιν suspectum: φάσμα δέρκομαι ex schol. (φάντασμα) Nauckius, δέρκομαι θέαν Blaydesius. an δέρκομαί τι φάσμ'? cf. D. ad O. R. 332 696 del. Dobraeus προύχριον r: προὔχρειον L 698 κατέψηκται r: κατέψικται L 700 ἂν βλέψειας r: ἐκβλέψειασ L 704 Βακχίας r: βακχείασ L 708 ὕπο ex schol. Nauckius: ὕπερ L 710 μεθ' ὕστερον L 712 sq. abesse malit Nauckius 715 χὤνπερ r (Wakefieldus): χ' ὥσπερ L 716 φθείρουθ' ἅπαντα Froehlichius κνωδάλου δὲ Hensius: κνώδαλ'. ἐκ δὲ L. (ἐκ δὲ) τοῦδε δὴ Meinekius, κνωδάλου τοιοῦδε δὲ Nauckius 717 ἰὸς αἵματος μέλας verba nondum expedita 720 ταὐτῇ Brunckius ὀργῇ L[1], ἀκμῇ Wunderus 723 δεῖν' L ἔργ' ἄδηλ' Turnerius 729 ὅ του κακοῦ Blaydesius, ὅστις κακοῦ Nauckius 730 ἔστ' r: ἔστιν L οἴκοι Wakefieldus: οἴκοισ L 731 λόγον L[a]: χρόνον L 732 non-

dum expeditus: κοὐ μή τι λέξεις Hermannus Hartungus, εἰ δ' οὖν, τί λέξεις coni. M. conlato v. Ant. 722 '*fave linguae: sin minus, quid filio dices?*' versum iam Nauckio suspectum del Hensius 735 σεσωμένην Wecklinus 736 μητέρ' r: μητέρα σ' L 737 ἀνταμείψασθαι Nauckius 738 aut πρός γ' ἐμοί aut στυγούμενον vitiosum: πρός γ' ἐμοῦ 'ξειργασμένον Froehlichius 742 sq. μὴ οὐ Nauckius: μὴ L ἂν alterum accedit e Suida v. οἴμοι. τὸ γὰρ κρανθὲν τίς ἂν δ. ἂν ἄκραντον π. Nauckius. μὴ οὐ τελεσθῆναι, γύναι v. seq. deleto Hensius 745 del. Nauckius 746 sq. αὐτὸς et πατρὸς sedes mutare olim iussit Nauckius, qui nunc βαρεῖαν ξυμφ. ἐν ὄμμ. πατρὸς cum Deventero delet 747 κοὐ L[n]: καὶ L 748 ἐμπελάζηισ L, corr. L[1] 749 χρὴ suspectum 751 τροπαῖα D.: τρόπαια L 753 κηναῖόν ἐστιν L 757 ἵκετ' r: ἧκετ' L οὐ κενὸς FGSchmidtius: οἰκεῖοσ (οἰκοῖοσ vel οἰκαῖοσ pr.) L 759 προυξεφίεσο r: προὐξεφείεσο L 760 ἐκτελεῖς Blomfieldus 764 κατήρχετο Meinekius 767 ἱδρὼς ἀνῄει r: ἱδρῶσ ἂν ἤει L προσπτύσσεται Musgravius: προσπτύσσετο L ἱδρῶτ' ἀνίει χρωτί, πρὸς δ' ἐπτύσσετο Turnerius 768 ὥστε τέκτονος vix sanum: ὡς ἐκ τέκτονος Herwerdenus, alia alii 770 ὀδαγμὸς e Photio 7, 21 Brunckius: ὀδαγμὸσ L φοίνιος Piersonus 771 ὥς Wakefieldus: ὡσ L 773 τούτου κακοῦ Wakefieldus 777 ἤκουσεν (-σε Subkovio teste) L corr.: ἤκουσα pr. ut videtur 778 πλευμόνων r: πνευμόνων L ῥίπτει Elmsleius 781 κόγχης Pollucis ope et Lycophronis Alex. 1105 (τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον εὐθήκτῳ μέσον) M., κόρσης Bothius: κόμησ L 782 nondum expeditus: διαρραγέντος D., διασπασθέντος Wakefieldus διαρραισθέντος Heimreichius Beitr. p. 5 αἱματοσταγοῦς HGraffius, alia alii 783 ἀνευφήμησεν schol. Eur. Troad. 573, Hesychius: ἄνευ φωνῆσ ἐν L 788 Λοκρῶν τ' ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκρα Diog. L. 10, 137 796 καλεῖ HStephanus: κάλει L 799 μέν με θὲς Wakefieldus: μὲν μέθεσ L 806 ἢ ζῶντ' ἔτ' ὄψεσθ' Meinekius, θνήσκοντ' ἐσόψεσθ' Nauckius 808 Δίκη r: δίκηι L 810 προύβαλες r, προυσελεῖς Nauckius, προὔλαβεσ L 816 καλός schol.: καλῶσ L. οὗρος ἑρπούσῃ καλὸς αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ὀφθ. ἐμῶν Nauckius 821 προσέλαμψεν Hensius 824 ὅ γ' ἔλακεν Blaydesius 825 ἄροτος r: ἄροτροσ L ἀναπνοὰν Meinekius: ἀναδοχὰν (o ab L[r] in eraso spatio scr. Subk.) L versus nondum persanatus, δωδέκατος enim vix genuinum: τελλόμενος ἄροτος Hensius, διόδοτος ἄρ. Wecklinus ἀναπνοὰν πελᾶν Nauckius 827 καὶ τάδε Ζεὺς

Nauckius 828—30 verba aeque fere vexata ac quae in antistropho respondent ἔτι ποτὲ (sequitur septem fere litterarum spatium) ἔτ' ἐπίπονον L ἐπίπονον λάχοι (vel κίχοι) Brunckio praeeunte Schneidewinus 831 φονίᾳ r: φοινίαι L 833 πλευρὰ Erfurdtius: πλευρᾶι L 834 ὃν ἔτεκε Hartungus ἔτρεφε Lobeckius: ἔτεκε L 835 ἀέλιον r: ἅλιον L ἕτερον ἀέλιον Seidlerus (cf. Seebassi lib. ad Ant. 356 cit. p. 14) 837 φλέγματι Heimreichius Beitr. p. 6: φάσματι L μελαγχαίτα δ' Wakefieldus: μελαγχαίτα τ' L 839 sq. genuina scriptura prorsus latet. θηρὸς ὀλόεντα D.: νέσου θ' ὕπο φοίνια (φόνια Heathius) δολόμυθα L (νέσου θ' ὕπο separato versu) θέλκτρ' ἐπιζέσαντα Blaydesius 841 ἄοκνος Musgravius: ἄοκνον L 842 προορῶσα Blaydesius: προσορῶσα L δόμοισι Triclinius: δόμοισ L 843 ἀίσσουσαν Nauckius γάμων: κακῶν schol. τὰ μὲν αὐτὰ Nauckio praeeunte Blaydesius 844 προσέβαλε (προσέβαλλε pr.) L, corr. D. ἀπ' L corr.: ἐπ' L ἀλλόθρου Erfurdtius: ἀλλοθρόου L 845 μολόντ' οὐλίαισι (μολόντα στυγναῖσι Hermannus) συναλλαγαῖς Wunderus: μολόντ' ὀλεθρίαισ ξυναλλαγαῖσ L 854 Ζηνὸς κέλωρ' ἀγακλειτὸν D.: ἀγακλειτὸν ἡρακλέουσ L 855 ἐπέμολεν praeeunte Triclinio Wunderus D.: ἀπέμολε L αἰκίσαι cum Lorenzio Wunderus 857 ὀλοὰν νύμφαν Blaydesius 863 HMIX. Brunckius: χ̊ L ante hunc versum aut nutricis eiulatio excidit velut ἰώ μοι, quae Meinekii opinio est, aut chori proanaphonema velut τίς ἠχή, id quod Hensius conicit 865 τί φῶμεν Nauckius, τί φῂς σύ Schenkelius, εὐφήμει Hensius 866 οὐκ εὔφημον CWalterus, οὐκ εὔσημον Hensius 869 ἀηδὴς ed. Lond. 1722 Astius, κατηφὴς Blaydesius: ἀηθὴσ L 870 σημανοῦσα Triclinius: σημαίνουσα L 873 καινοποιηθὲν suspectum: πῆμα καινὸν ἀγγελεῖς Nauckius, καινὰ ποῖ' ἡμῖν λέγεις Hensius. fort. καινὸν οἴκοθεν λέγεις 878 ὀλεθρία vix sanum: τάλαινα δῆτα Gleditschius, τάλαιν' ὄλωλε; Hensius. an in ΕΘΡΙΑ latet ἔφριξα? cf. 1044 879 nondum emendatus: σχετλίως τὰ (δεινότατα Heimsoethius) πρός γε πρᾶξιν Hermannus, σχετλιώτατ' ἐξέπραξεν Steinharto praeeunte Nauckius, alia alii 880 ξυντρέχει suspectum: ξυγκυρεῖ Nauckius, ξυμπίτνει (συνέπεσεν schol.) Blaydesius. γύναι, ξυντρέχει del. Wunderus 881—884 nondum expediti διηίστωσεν L 883 αἰχμᾷ Triclinius (Subkovio teste) Hermannus 886 κρυόεντος vel ὀλόεντος Blaydesius, si quid mutandum, στομωθέντος malit M., cuius scripturae vestigium in L exstare suspiceris, ubi στομᾶι (τομᾷ L^{a}) σιδάρου Erfurdtius: σιδήρου L 888 ὦ μάταιε Her-

mannus: ὢ ματαῖα L τήνδε τὴν ὕβριν Wunderus: τάνδ ὕβριν L utraque correctio dubia, cum de numeris parum con stet: ἐπεῖδες μάταν τάνδ' (nec plura) temptat Nauckius 89 τίς ἦνεν; φέρ' εἰπέ Wunderus 894 ἁ νέορτος schol.: ἀν ἔορτοσ l 895 δόμοις τοῖσδ' Nauckius qui videndus 896 δ' inser. L 898 sq. del. Hermannus 900 γὰρ ἦλθε Schaeferus: παρῆλθ L 901 κοῖλα vix sanum: an ἔκηλα? 902 ἀντῴη Triclinius ἀντοίη L 903 κρύψασ' ἐμαυτὴν, versum post 914 conlocan Hensius, ex alia poetae fabula huc transscriptum coniecera Meinekius: fortasse versus loco suo servari poterit, ubi ἔνθα μή νιν εἰσίδοι (scil. Hyllus) scripseris, et tale quid Campbellius requiri sensit 904 προσπίτνουσ' Wecklinus 905 γένοιντ' ἔρημοι Nauckius: γένοιτ' ἐρήμη L 908 φίλον Naberus 910 ἀγκαλουμένη Hermannus αὐτῇ — ἐγκαλουμένη Wunderus 911 del. LDindorfius. καὶ τὰς ἀπάτορας . . . ἑστίας Reiskio duce Nauckius 918 εὐνατηρίοις D.: εὐναστηρίοις L 922 εὐνάτριαν Nauckius: εὐνήτριαν L 924 αὐτῆς r: αὐτῆσ L ᾗ Wakefieldus: ὧι L 928 τῆσδε μωμένης τάδε Meinekius, μηχανωμένης τάδε Bergkius 931 πλευρὰς schol. Il. 1, 103 932 ὁ παῖς add. r 935 ἀλοῦσα ex schol. (ἐπὶ τῷ ἡπατῆσθαι) Heimreichius Beitr. p. 7 938 ἀμφιπίτνων Wecklinus 941 κλαίων θ' Wakefieldus 942 βίον Wakefieldus: βίου L, quo servato ὀθούνεχ' εἷς δυοῖν Nauckius 943 τἄνδον Nauckius 944 ἢ καί τι (κἄτι Herwerdenus) πλείους D., ἢ πλείονας ζῆν Hartungus: ἢ καὶ πλείουσ τισ L 946 πρὶν εὖ παρῇ τις conl. O. C. 1229 Turnerius, πρὶν ἐκπεράσῃς Nauckius: πρὶν εὖ πάθηι τισ L 947 πότερα πρότερον D.: πότερ' ἂν πρότερα L 948 μέλεα Musgravius, πάθεα Blaydesius: τέλεα L 951 μένομεν Erfurdtius: μέλλομεν L 954 ἄπουρος Erfurdtius 955 ἐκποδὼν Herwerdenus 956 Δῖον Nauckius, Ζηνὸς Triclinius: διὸσ L 958 μοῦνον sensu cassum, κακῶς διακείμενον interpr. schol.: μῶλυν GHMuellerus, alia alii 960 χωρεῖν δόμους (δόμον Hensius) προλέγουσιν Wecklinus 961 ἄσπετον θέαμα Herwerdenus 963 ἀηδὼν Triclinius: ἀηδὼν ξένοι L 964 nondum persanatus: ἧξ' ὅμηλυς ἥδε τις βάσις GHMuellerus, de ἧξεν iam Meinekius cogitavit, qui στάσις coni. 966 προκηδομένα r: προκηδομέναν L βραδεῖαν Froehlichius 969 αἰαῖ, ὅδ' ἀναύδατος Erfurdtius: αἲ αἲ αἲ αἲ ὅδ' ἄναυδοσ L 970 φθίμενόν νιν Hermannus κάθυπνον Reiskius 971. 72 ὤιμοι L 973 τί γενήσομαι Froehlichius 977 γέρον r: γέρων L πῶς φής; ἢ ζῇ γάρ; Meinekius 978 οὐ μὴ 'ξεγερεῖς Dawesius: οὐ μήξε-

γείρεισ (-εγείρηισ L¹) L 982 post ἄπλετον distinxit Vauvillerius 985 ἀρρήτοις Subkovius 986 ὤμοι μοι ἐγὼ Meinekius 987 ἤ δ' r, ἁ δ' D., ἅδ' Blaydesius: ἤδ' L 988 ἐξῄδη σ' Wecklinus, ἐξῄδησθ' Cobetus: ἐξήιδησ L 991 βλεφάρων ὕπνον Wecklinus 994 οἵαν οἵων Martinus, οἵων οἵαν Wunderus: οἵαν ἀνθ' οἵων θυμάτων L 996 ὦ inser. L¹ ἤνυσας, ὦ Ζεῦ Wakefieldus 1000 μανίας θάλπος Blaydesius. pro καταδερχθῆναι, quod Froehlichius deleri voluit, καταδερχθείς cum Hermanno Erfurdtius 1001 τίς γὰρ ἐπῳδός Blaydesius, τίς χειροτέχνης Erfurdtius 1004 πόρσωθεν D. ἰδοίμην L^a r: ἰδοίμ' ἂν L παῦλαν πόρρωθεν ἴδοιμ' ἂν Hensius 1005 a b εὐνάσαι r: εὐνᾶσαι L, εὐνᾶσθαι Ellendtius δύσμορον: ὕστατον L corr. seu var. lect., unde 1005 b ἐᾶθ' ὕστατον Hermannus: ἐᾶτέ με δύστανον L 1008 ἀνατέτροφας Erfurdtius: ἀντέτροφασ L ὅ τι καμμύσῃ Blaydesius 1009 τοτοτοῖ r: τὸ τὸ τοῖ L 1010 πόθι δ' ἔστ' Koechlyus 1011 πάντων ἀνθρώπων Wunderus οἷς δὴ Wakefieldus 1012 ἐν πόντῳ r: ἐνι πόντωι L aut πολλὰ μάλ' cum Blaydesio aut κατὰ δὲ δρία cum Wakefieldo legendum 1013 ἐπιτρέψει r: ἀποτρέψει L verba nondum expedita: οὐδὲν ὀρέξει Froehlichio praeeunte Nauckius, ἀντιπαρέξει Wecklinus, alia alii 1015 κρᾶτα: σάρκα Wecklinus. βίᾳ Wakefieldus 1018 ἀνήκει L^n, ἂν εἴη Nauckius: ἀνείκει L 1019 ῥώμην L σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σῴζειν 'mirifice torserunt criticorum ingenia' Meinekius, qui ipse temptat σὺ δὲ σύλλαβέ μοι· τὸ γὰρ ὁρμᾷ ἐς πλέον ἢ δίχα σοῦ σωκεῖν, quo conamine probabilius nemini successit: lacunosum esse locum suspicatur D. 1021 sq. θύραθεν L¹: θύραζ' ἒν L ὀδυνᾶν (ex schol.) — βίοτον Musgravius: ὀδύναν — βιότου L locus nondum persanatus: ἔστι μοι ἔκλυσιν ἐξανύσαι Hensius 1023 ὦ παῖ Seidlerus, παῖ παῖ Hermannus, ὦ γόνε Nauckius: ὦ παῖ παῖ L 1025 αἰαῖ D.: ἒ ἒ L ἰὼ r: ἰὼ ἰὼ L 1031 ὦ Seidlerus: ἰὼ L Παλλὰς alterum add. D. 1034 τὸν φύσαντ' οἴκτειρ' Froehlichius, τὸν φύτορ' (Hesychii ope [πατέρ' Blaydesius]) οἰκτείρας D.: τὸν φύσαντ' οἰκτείρασ L 1035 ἐμᾶς r: ἡμᾶσ L κληΐδοσ L ἄκον L ᾧ r: ὅ, erasa post ὅ littera, L (tacet Subkovius) ἐχόλωσε r: ἐχολοσᾶι L (Subkovio teste), ἐχόλησεν L^Σ Wakefieldus, ἐλόχησεν Blaydesius, ἰδόλωσεν ASpengelius 1037 τὰν Seidlerus: ἂν L 1040 ὦ διὸσ αὐθαίμων L¹ (L^a Subk.) in marg. ante ὦ γλυκὺσ ἀίδασ inserenda: post haec verba posuit Seidlerus Ἅιδας corrigens 1042 εὔνασον εὔνασον Turnebus, εὔνασον εὔνασόν μ' Erfurdtius:

εὔνασόν μ' εὔνασον L 1044 τάσδε συμφοράς r: τᾶσδε συμφορᾶσ L 1045 οἵαις r: οἷασ L 1046 λόγων πέρα Wunderus 1051 προσῆψεν vel ἐφῆψεν Blaydesius ἐμοί L, σ al L[n] 1053 sq. ἐκ μὲν ἔγκατα β. σαρκὸς Wecklinus 1054 πνεύμονος L[1] r 1057 πέδῃ Nauckio suspectum 1058 κοὔτ' αὐτὰ Elmsleius 1058—60 οὐδὲ quinquies Blaydesius 1059 θήρειος βία r: θήριοσ βίαι L 1062 θῆλυς φῦσα Steinharto praeeunte Nauckius: θῆλυσ οὖσα L, quo servato κἄνανδρος φύσιν Turnerius 1064 παῖς ἐτήτυμος πατρός Hensius 1067 εἴδω L pr., unde ἴδω Nauckius 1069 ignorat Cicero Tusc. II, 9, 20, del. Nauckius 1071 τὸν πᾶσιν οἰκτρὸν Blaydesius ὥστε r: ὥστισ L 1074 εἱπόμην r schol. Ai. 317, ἱκούμην Blaydesius: ἑσπόμην L 1077 σκέψαι θ' Nauckius: σκέψαι δ' L 1080 δύστηνον L[a]: δύστανον L 1081 αἰαῖ ὦ τάλας D.: αἲ αἲ ὦ τάλασ αἲ αἲ (ε ε L[r]) L 1082 ἔμαρψεν Nauckius 1091 ὑμεῖς ἐκεῖνοι r κατεστάθ' L 1095 διφυᾶ D. 1096 ὑπέροχον Bentleius: ὑπείροχον L 1098 σκύλακ', ἀμαίμακον (δύσμαχον Hensius) τέρας Nauckius 1100 ἐπ' ἐσχάτοις χθονός vel ἐπ' ἐσχάτοισι γῆς Nauckius 1108 κἂν μηκέθ' ἕρπω Blaydesius 1111 κακούργους Cobetus, κακοῦργα Bergkius κάκπνέων ἐτισάμην Blaydesius 1115 ἐπεὶ παρίης (πάρεστιν Wunderus, παρείκεις Wecklinus) Heimsoethius 1117 μὴ τοιοῦτον Mudgius 1119 χλίειν Wecklinus 1121 ξυνίημ' L[r]: ξυνείημ' L κωτίλλεις Nauckius 1123 ὥς θ' Nauckius: οἷσ θ' L 1125 ἀνδροφόντου Blaydesius 1132 αὐτῆς r: αὐτῆσ L ἐντόπου Meinekius, οἰκέτου Hensius: ἐκτόπου L 1136 ἁπλοῦν τὸ ῥῆμ' Nauckius: ἅπαν τὸ χρῆμ' L μωμένη Heathius: μνωμένη L 1137 χρῆστ' L 1138 στέργηθρα Nauckius 1139 ἔνδον corruptum: τοὺς νέους γάμους Wecklinus. fort. ὡς προσεῖδε τοὺς (vel οὓς) εἶδεν γάμους, usitata figura et quae verecunde loquentem filium deceat 1141 Νέσσος r: νέσσοσ L 1144 οἴχωκ' ὄλωλα Blaydesius φέγγος οὐκέτ' εἰσορῶ Nauckius ipsum versum del. Hensius 1150 ὅσ' r: ὅσσ' L 1155 ἡμεῖς δέ σοι πάρεσμεν, v. seq. deleto, Nauckius 1156 πράσσειν Brunckius: πράττειν L 1157 τοὔπος Nauckius, τοὐμόν FGSchmidtius 1158 φανεῖς r: φανῆισ L ὁποῖος ὢν ἐμὸς καλεῖ γόνος Meinekius, ὁποῖον ποῖος ὢν ἀνὴρ καλεῖ Hensius 1159 πρόφαντον r: πρόσφατον L 1160 ἀνδρῶν πνεόντων (βροτῶν πν. mavult FGSchmidtius) D., τῶν ἐμπνεόντων Erfurdtius: πρὸσ τῶν πνεόντων L 1161 πέλοι L[1]: πέλει L 1164 συμβαίνοντά σοι Wunderus 1165 del. Dobraeus 1167 ἐσελθὼν r: εἰσελθὼν L 1169 ἥτις Blay-

desius τῷ ζῶντι nondum expeditum: μέλλοντι Wunderus, χρησθέντι Hensius 1172 τὸ δ' Wyttenbachius: τόδ' L 1173 del. Axtius 1175 σὲ δεῖ γεν. Herwerdenus τῷδε τἀνδρὶ r: τῶιδέ τ' ἀνδρὶ L 1176 μὴ ^αν^ παμῆναι (πειμεῖναι, αν ab L^r, Subkovio teste) L pr., μὴ 'πιμεῖναι deleto αν L corr., unde μὴ ἀναμεῖναι Meinekius, μή τι τλῆναι Blaydesius. an μὴ φανῆναι? cf. 1251 1177 εἰκαθόντα r: εἰκάθοντα L 1178 ἐξευρόντα suspectum: εὖ τηροῦντα Herwerdenus, ἐξορθοῦντα Wecklinus 1180 τοιάνδε γ' ἐλθὼν Blaydesius: si quid mutandum, ταρβῶ μέν, εἰ (sic r) λόγου στ. τ. ἐπῆλθον malit M. cf. Nauck. ad Ai. 510 1181 ἔμβαλλε r: ἔμβαλε L 1182 ἐπεισφέρεις (ἐπάγεις schol.) Hensius 1183 ἀρεῖς Blaydesius, εἴξεις Subkovius ἀπιστήσεις L[1]: ἀπιστήσησ L 1191 οἶσθ' ὄντ' ἐν Οἴτῃ (Οἴτῃ Musgravius) Ζηνὸς ὑψίστου (sic Wakefieldus) πάγον Nauckius 1193 ἐξάραντά r: ἐξαιρέντά L 1195—98 del. Wunderus πολλὴν δ' — ἀγρίαν ἐλαίαν (ἔλαιον L) Froehlichius 1203 ποῖ' εἶπας Hensius: τί εἶπασ L 1211 γ' r: μ' L 1214 μή τι προσψαύων Blaydesius 1216 πρόσνειμαι L^a: πρόνεῖμαι L 1218 κρατ' L pr. 1220 ὥς γ' Schaeferus, ὡς Wecklinus: ὥστ' L 1221 τοσοῦτον δῆτ' Hartungus 1224 προσθοῦ D.: πρόσθου L 1225 ἐμοῖ L, σ ab L^n ut 1051 1226 λάβῃ Elmsleius 1228 πιθοῦ Brunckius 1230 τὸ r: τῶι L νοσοῦντα Wakefieldus 1231 ὧδε δρᾶν Groddeckius 1234 σοὶ δ' Schaeferus 1235 τίς τήνδ' ἂν Froehlichius, τίς ἂν τοιαύτην μὴ 'ξ ἀλ. νοσῶν scholiorum ope Hensius, πῶς γάρ ποθ' — ὡς ἔχεις ἔχειν; Turnerius servato τίς ταὔτ' ἂν 1237 ἐχθίστοισιν L 1238 ἀνὴρ Hermannus: ἀνὴρ L reliqua nondum expedita νεμεῖν Brunckius: νέμειν L νεμεῖ (νέμει D.) πατρὶ Erfurdtius, νεμεῖ τινα Hensius, νεμεῖ πατρὸς φθίνοντος ὥραν Nauckius (de φθίνοντος ὥραν Blaydesius quoque cogitat). an in ΟΥΝΕΜΕΙΝΕΜΟΙ latet οὐδάμ' ἂν νέμοι? ut φθίνοντος ὥραν stare possit 1239 ἀλλὰ δαιμόνων ἀρὰ Blaydesius 1240 ἀπιστήσαντα L[1]: ἀπιστήσαντι L 1241 ὡς νοσεῖς φανεῖς Axtius 1243 ἐς πάντα Hartungus 1247 παντελῶς Madvicus 1249 sq. σὸν ὂν θεοῖσι δεικνὺς (θεοῖς διομνὺς Hensius) τοὔργον Dobraeo praeeunte Heimsoethius 1254 με θῇς (μεθῆσ L[1]) schol., r: μεθεῖσ L 1256 τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς r: τελευτῆι τοῦδέ τ' ἀνδρὸσ L. verba vexatissima: κέλευθος τ. τ. ὑστάτη Bergkius, παῦλά τ. κ. αὖ. τελεία Hensius, alia alii. τελευτὴ τῷδε τἀνδρὶ φιλτάτη coni. M. 1257 τελεσθῆναι Hensius 1259 ἀνακινεῖσθαι Blaydesius 1261 πρίονσ' Wecklinus: παρέχουσ' L 1263 τελέουσ' Biller-

beckius: τελέωσ L 1264 χαίρετ' Nauckius, qui versus 126—69 Herculi continuat, 1270—74 choro tribuit (personarum notas om. L) 1266 δὲ θεοῖς r: τε θεῶν L 1266 sq. ἀγνωμοσύνην εἰδότες ἔργων LDindorfio praeeunte del. Nauckius 1269 πάθη del. Nauckius 1273 πάντων r: ἀπάντων L 127 μελέους Subkovius 1277 καὶ καινοπαθῆ Bentleius, καὶ κοινοπαθῆ Wecklinus: καινοπαθῆ L 1275—78 del. Hartungu

---

PHILOCTETES.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ. 7 καὶ παρ' Εὐριπίδῃ post παρ' Αἰσχύλῳ add. Bergkius

V. 2 ἄστειπτος r 7 ante 6 conlocat Nauckius 10 κατεῖχ' r: κατείχετ' L 11 βοῶν ἰύζων r 13. 14 del. EARichterus 16 θ' add. L[z] ut videtur 18 ἐνθάκησις Nauckio suspectum 22 ἐκεῖ Canterus: ἔχει L σημαίνειν (σημανεῖς Nauckius) ἐκεῖ Porsonus 23 χῶρον τὸν αὐτὸν Blaydesius, χῶρον κατ' αὐτὸν Nauckius τόνδ' ἔτ' (τόνδε γ' r) Elmsleius, τοῦτον Nauckius: τόνδ' L εἴτ' r: ἦτ' L 24 κλύῃς r: κλύοισ L 25 ἴῃ Camerarius: εἴη L 29 γ' Triclinius: τ' L locus nondum expeditus: τύπος r. καὶ στίβου 'στ' οὐχ εἷς τύπος Mudgio praeeunte MSchmidtius, similia alii 30 κατακλιθεὶς r κυρεῖ Schaeferus: κυρῆι L 32 τρυφή Welckerus Burgesius: τροφή L 33 στειπτή r Eustathius, στρωτή Hartungus 34 τἄνδον δ' ἔρημα Blaydesius 35 φλαυρουργοῦ L[1]: φλαυρούργου L 36 τεχνάσματ' Blaydesius 37 κείνου suspectum: καλόν γε Blaydesius 38 θάλπεται Nauckio suspectum 40 ἀνὴρ Brunckius: ἀνήρ L 42 προστείχοι Herwerdenus 43 nondum emendatus: φορβὴν Burgesius ἀλλ' ἢ 'φ' ἕλωρ ἐδεστὸν coni. M. 47 ἕλοιτό μ': ἕλοιτ' ἔμ' Bergkius et ut videtur L pr. μολεῖν r, μ' ἑλεῖν Boissonadius, βαλεῖν Valckenarius 50—54 (δεῖ σ' ἐφ' οἷς— τί δῆτ' ἄνωγας) interpolatoris manum expertas esse Nauckius suspicatur 54 sq. nondum expediti ἐκκλέψεις r: ἐκκλέψηισ L σε δεῖν ψ. ὅ. λ. ἐ. λέγω Matthiae, σε δεῖ — ἐκκλέψεις δρᾶν D., alia alii ὅπως δόλοισιν ἐκκλ. Gedikius 56 ὅταν τ' (ὅταν δ' Nauckius) ἐρωτᾷ r 57 λέξεις Blaydesius: λέγ', εἰμ' Ἀχιλλέως παῖς possis, at mutatione non opus. τόδ' οὐχὶ κρυπτέον Nauckius 58 πλεῖν δ' Blaydesius 60 πείσαντες Naberus 61 μόνην r: μόνην δ' L 63 abesse malit Nauckius 64 λέγ'

οὖν (λέξον δ' Nauckius) ὅσ' ἂν Gedikius 66 οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ' r D.: οὐδέμ' (ν superscr. L$^{\Sigma}$) ἀλγυνεῖσ L 75 ἐσόψεται Nauckius 76 προσδιαφθείρω Turnerius 79 ἔξοιδα, παὶ Erfurdtius (μὲν Froehlichius, τοι Blaydesius Campbellius): ἔξοιδα καὶ L 81 γάρ τοι r τι χρῆμα Turnerius 82 δίκαιοι δ' r: δίκαιοι θ' L 83 ἀναιδὲς vitiosum: εἰς βραχείας ἡμέρας Nauckius, εἰς μιᾶς δὸς (cum levi distinctione post βραχὺ) coni. M., cf. 480 ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς 83—85 del. EARichterus 87 κλάσσειν στυγῶ idem 91 οὐ γὰρ ἐξ ἐμοῦ τρόπου, v. 92 deleto, Nauckius 97 ἐργάνῃν Blomfieldus 100 τί μ' οὖν Wakefieldus: τί οὖν (οὐ pr.) μ' L 101 vitiosus 103 πείθηται L pr. 104 ἰσχύος κράτος Nauckius 105 ἰούς γ' Dobraeus: ἰοὺσ L 106 οὐδὲ r: οὔτε L 107 λαθόντα Blaydesius 108 δῆτα τὸ Vauvillerius, δῆτα τὰ r: δὴ τάδε L 110 λακεῖν L, λαλεῖν L corr., r 116 θηρατέ' οὖν Triclinius, θηρατέ' ἂν Elmsleius: θηρατέα L θηρατέ' ἂν γίγνοιτ' ἄρ' Turnerius 117 δωρήματι Blaydesius 118 οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ μὴ οὐ Blaydesio praeeunte Nauckius 119 αὐτὸς Vauvillerius: αὐτὸσ L κεκλῆι' L^{2}: κεκληισ' L κεκλῇ' ἀνὴρ Herwerdenus, κεκλῇό μοι, si correctione opus, malit M. 121 μνημονεύσεις Herwerdenus 126 δοκῆτέ τι r: δοκῆτ' (ex δοκεῖτ') ἔτι L 126 πέρα σχολάζειν Nauckius αὖθις r: αὖτισ L ἐκπέμψω L^{1}: ἐκπέμπω L αὖθις αὖ πέμψω Burgesius 128 del. Herwerdenus 130 αὐδὴν μένον L pr. ut videtur σὺ δῆτα, τ., π. αὐδωμένων Nauckius 134 Ἀθάνα Eustathius: ἀθηνᾶ L σῴζοι Nauckius 135 με δέσποτ' Triclinius: δεσποτα μ' L 139 γνώμα r: γνώμασ L 140 ἀναναν·σσεται L pr. 141 σοὶ δ' Triclinius 142 παγκρατὲς Schenkelius 144 ἐσχατιᾶς r 145 ὅντιν' ἐνοικεῖ Wecklinus, ὅντινα ναίει Blaydesius. an τόνδ' ἵνα κεῖται? 147 ὁπλίτης Bergkius 148 χέρα προσχωρῶν (προσχωρᾶν r) Burgesius 150 sq. ἄναξ, φρουρεῖν ὄμμ' Triclinius, τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμ' Cavallinus, ἄναξ, τὸ φρουρεῖν Nauckius: ἄναξ τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμ' L 156 μὴ προσκεσών με λάθῃ Hermannus: μή με λάθηι προσκεσὼν L 161 ἄπεστι L 163 τόνδε: τῇδε (τήνδε r) Blaydesius 166 σμυγερὸν σμυγερῶς Brunckius: στυγερὸν στυγερῶσ L his ipsis verbis et simul versibus 159—161 deletis systemata 144—149 et 162—168 exaequat Benedictus 167 αὐτῷ r: αὐτῶι L (αὐτῶι pr. Lamio teste) 170 μὴ τοὺσ κηδομένουσ L pr. 171 μηδὲ ξύντροφον Brunckius, μηδὲν (μή του Cavallinus) σύντροφον Wecklinus: μὴ (μηδὲ r) σύντροφον L 177 θεῶν Lachmannus: θνητῶν L 180 ἴσως vitiosum: γεγὼς Burgesius, τέως 'prius'

M. 183 ἀπ' ἀνδρῶν Burgesius 184 μετὰ (r: μέτα L) susp ctum: πέλας Lehrsius, μέσῳ Meinekius 186 ἀνήριθμα Bla desius 187 sq. ὀρεία δ' M.: βαρεῖα δ' L (βαρεῖ. ἃ δ' Boeckhiu ἀθυροστομοῦσ' Wecklinus: ἀθυρόστομοσ L 189 sq. nondu expediti πικρᾶς οἰμωγᾶς ὕπ' ὀχεῖται Hermannus, πικρα οἰμωγαῖς ὑπακούει Hartungo Brunckio praeeuntibus Blaydesiu πικρὰς οἰμωγὰς ὑποκλαίει Pflugkius, alia alii: πικρᾶσ οἰμωγᾶ ὑπόκειται L 193 παθήματα κεῖνα Brunckius: παθήματ' ἐ εῖνα L 196 ὡς Porsonus: ὅπωσ L 199 ὤιλεται L pr. πρὶν ὅδ' (πρὶν ἂν Blaydesius) ἐξήκῃ Schaeferus 200 χρί ναι r: χρῆν (χρὴν pr.) L 203 του add. Porsonus 20 ἤ που Hermannus: ἤ που L τᾶδ' ἢ τᾶδε Blaydesius 20 ἐτύμα r: ἑτοίμα L, unde βάλλει μέ τοι Nauckius, cf. 214 20 στίβον r: στίβον L 208 ἀχὰ malit Nauckius 209. 21 nondum expediti διάσημα γὰρ θρηνεῖ D., δ. θροεῖ γάρ Hei mannus: διάσημα γὰρ θροεῖ L 212 ἀνὴρ L 213 σύριγγ χέων Blaydesius 214 ἀγροβότας r, ἀγρότας Nauckius: ἀγρο βάτασ L 216 ἰυγάν Blaydesius 217 sq. αὐγάζων L, αὐγάζο L corr. 218 τι γὰρ δεινόν Wunderus, δέ τι δεινόν Hermannus γάρ τι δεινόν L προβ. γὰρ αἴλινον (= διάσ. γὰρ θροεῖ) Lach mannus 220 κἀκ ποίας τύχης Nauckius: κἀκ ποίασ πάτρασ] (ναυτίλῳ πλάτῃ r) 222 ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος (πόλεος Heim reichius Beitr. p. 18, qui v. 220 πάτρας tuetur) D., ποίας πάτρα ὑμᾶς ἂν Hermannus: ποίασ πάτρασ ἂν ὑμᾶσ L 224 del. Nauckiu 228 κακούμενον Morellius Brunckius, καλούμενοι Meinekius, μ ἀλώμενον Toupio Erfurdtio praeeuntibus Wecklinus: καλούμενον I καὶ φίλων τητώμενον Seyffertus 231 ἁμαρτεῖν τοῦδέ γ' Wun derus 234 τὸ καὶ λαβεῖν vix sanum: τό μ' οὐ λαβεῖν Reis kius, τὸ μὴ λαβεῖν Blaydesius. fort. τὸ κἀμπλακεῖν (ΚΑΠΛΑ ΚΕΙΝ scriptum, unde ΚΑΙΛΑΒΕΙΝ) c. accus., cf. 231 237 τί r: τίσ δ' L 241 οἶσθα δὴ r: οἶσθ' ἤδη L 242 ὦ 'κ φίλη χθονός Blaydesius 244 τῇδε γῇ Blaydesius 245 δὴ τανῦ Buttmannus: δῆτα νῦν L 246 οὐ γὰρ δή: οὐ** γὰρ L, post οὐ eraso δὴ eodemque ab L[1] super γὰρ posito 251 ἄρ' add Erfurdtius 253 ἀνιστορεῖς r: ἂν ἱστορεῖσ L 254 ὦ — ὦ r: ὢ — ὢ L στυγνὸς θεοῖς Nauckius 256 μηδαμοῖ διῆλθέ ποι Blaydesius, μηδαμοῖ διῆλυθεν (verbis ὧδ' ἔχοντος οἱ. μ. 'Ε. γῆς deletis) Nauckius 258 σῖγ' ἔχοντες Nauckio suspectum 265 sq. ἀθλίᾳ νόσῳ Wakefieldus τῆς Auratus: τῆσδ' L νόσῳ καταφθ. τῇδ' Wakefieldus 267 φοινίῳ χαράγματι ex Eustathio p. 324, 60 Schneidewinus 268 προδόντες Turnerius, qui

προέντες poterat 271 ἄσμενόν μ' LDindorfius: ἄσμενοί μ' L 272 πέτρᾳ Blaydesius 276 οὗ δή Kvíčala 278 ποῖα δ' οἰμῶξαι Burgesius 280 οὐδὲν L pr. 282 συλλάβοιτο L^{Σ}: συμβάλλοιτο L 285 δή r, νυν Wecklinus: οὖν L διὰ πόνου Nauckius: διὰ χρόνου L τὸ μὲν νοσοῦν οὖν διὰ χρόνου πρ. μ. temptabat M. 286 βαιᾷ r Turnebus: βαιῆι L 287 τὰ πρόσφορα Nauckius 288 ἐξεύρισκε r: εὕρισκε L 291 δύστηνον Canterus: δύστηνοσ L 296 ἐκτρίβων L^{Σ}: ἐκθλίβων L 299 τὸ μὴ νοσεῖν μόνον (ἔτι Nauckius) Blaydesius 300 τὰ τῆς νήσου Linwoodius μάθε r Burgesius Nauckius 304 Bergkio suspectus 305 τάχ' ἄν τις Hermannus, κατ' οὖν τις Campbellius 306 ἂν add. L^{Σ} ἀνθρώπῳ Blaydesius, ἀνθρώποις Schubertus 308 καί που r: κἄπου L 309 μετέδοσαν Nauckius 313 κόποισι Wecklinus, πόνοισι Nauckius, κηκῖσι, si quid mutandum, malit M. 315 οἶ' Porsonus: οἷσ L 316 ἀντίποιν' r: ἀντάποιν' L οἷς Ὀ. θ. δοῖέν ποτ' ἄλγους ἀντ. ἐμοῦ π. Turnerius 318 ἐποικτιρεῖν Nauckius 319 sq. nondum expediti λόγοισ L, λόγωι L^1 μάρτυς ὢν λόγοις Gernhardus, προστυχὼν Meinekius 324 nondum persanatus θυμὸν — χειρὶ Brunckius: θυμῶι — χεῖρα L, unde εἴ μοι γ. θυμὸν ἐμπλῆσαί ποτε Nauckius. praestat fortasse θυμῷ γ. πεῖρα πληρῶσαι πόθον (de π in χ corrupto cf. O. C. 1604 adn.) 327 sq. ὧδ' ἔχων μέγαν (Erfurdtius) χόλον κ. αὐ. ἐν καλῷ 'πελήλυθας Turnerius 335 τόξοισιν Blaydesius 340. 42 del. Gomperzius 343 ποικιλοστόμωι (-στόνωι Lamio teste) L pr. μετήλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ Nauckius 344 δόλιος Ὀδυσσεὺς Valckenario praeeunte Nauckius 349 μὴ οὔ με ναυστολεῖν MSeyffertus Blaydesius 351 εἰ γὰρ εἰδόμην RCJebbius versus Meinekio suspectus 355 'π' ἄκρον Burgesius: πικρὸν L οὐρίῳ πνοῇ Nauckius 361 πρὸς φίλους, ὡς ᾠόμην Blaydesius: poterat ὡς ᾔκασα, nec tamen correctione opus 362 ὅσ' ἦν propter εἰκὸς ἦν inrepsisse Nauckius suspicatur 367 κἀγὼ 'πακούσας Bothio praeeunte Nauckius (κἀγὼ 'ξακούσας Blaydesius, ἐγὼ δ' ἀκούσας Wecklinus): κἀγὼ δακρύσασ L 369 ὦ σχέτλιοι (σχετλίω Turnerius), 'τολμήσατ' Musgravius 370 πρὶν μαθεῖν ἐμέ Turnerius, πρὶν μολεῖν ἐμέ Hartungus 371 ὁ δ' r: ὅδ' L πλησίος Blaydesius ἦν κυρῶν Brunckius: ὢν (ὤν pr. Lamio teste) κύρει L (ὢν κυρεῖ Wakefieldus) 372 δεδράκασ' Nauckius 380 post ταῦτ' interpungit D. 382 κἀξονειδίσας Wecklinus 385 αἰτιῶμαι κεῖνον r: αἰτιῶμ' ἐκεῖνον L 388 τρόποισι Nicol. progymn. rh. gr. I. 294. Schneidewinus 393 ἃ Τμώλιον

Πακτ. Lindemannus, *ἁγνὸν μέγ' ὦ Π.* Wecklinus 399 *κα* *εδίδοσαν* r: *παραδίδοσαν* L 402 *Λαρτίου* r: *λαερτίου* L *γ* *ρας ὑπέρτατον* Nauckius 405 *καί μοι προσᾷδον* (scil. *σύμβ* *λον*) Turnerius *ὥστε γιγνώσκειν μ' ὅτι* Blaydesius 4(*δὲ βαιον* L pr. *μέλλει* r 411 *ἠνέσχετο* Porsonus Blomfie dus 413 *τἄμ' ἐσυλήθην* Nauckius 414 *ἀλλ' ἡ χοῦτος* *ἡ γὰρ χοῦτος* MSeyffertus: *ἡ χοῦτοσ* L 415 *φρόνει* Burgesi 417 *λαερτίου* L[1] (Lamio teste) r Blaydesius 420 *'Αργείων* *ἀργείωι* L 421 *τί δ' ὅς* r, correctione incerta: *τί δ' ὦ* (*ὦ* L[1], eadem m. [L[z] Lamio teste] *ὁ* superscr.) *τί δ'* *ο* Hermanno (qui Hesychii ope *τί δ' αὖ σταδαῖος*) praeeun Schneidewinus, *τί δ'; οὐ* Burgesius, *τί γὰρ ὁ* Badhamus, al alii. an *τί δ'; ἔθ' ὁ?* cf. 412. 415 422 *τά γε*: *τάχα* r He mannus, *τάχ' ἂν* Blaydesius 423 *κἀκ' ἐξήρυκε*: *κάξεκήρυξε* L unde *κἀκ' ἐξήρυξε* Blaydesius 425 vexatissimus quidem, no dum tamen expeditus *ὅς παρῆν, γόνος* Musgravio praeeun Hermannus D.: *ὅσ περ ἦν γόνοσ* (*μόνος* var. lect. in schol.) *ὅσπερ ἦν γάνος* Vngerus, *ὅς παρῆν γονεῖ* (*πόνοις* Arndtiu Schneidewinus, *φροῦδός ἐστ' ἄρδην γόνος* (*ἐκ Μέμνονος* M FGSchmidtius, *ἥδιστος* pro *ὅσπερ ἦν* Heimsoethius, pro *'Αντι* *λοχος* Schubertus 426 *δύ' αὖ τώδ' ἐξέδειξας* (*δύ' αὐτὼ ἐ* *ἐξέδειξας* L[z]) Porsonus: *δύ' αὔτωσ* (*αὔτωσ* corr.) *δεὶν.. ἔλεξα* L, unde *δύ' αὐτὼ τώδ'* (*δύ' αὖ τώδ' ἄνδρ'* RClebbius) *ἔλεξα* Kaibelius Herm. XIX, 254 428 *φεῦ· θεοὺς τί δῆτα δεῖ σκοπεῖ* (hoc voluit, non quod coniecisse fertur *φεῦ φεῦ· θεοὺς τί δε* *σκοπεῖν*) Heimsoethius 429 *ἔστιν ἐνθάδ', ὅντινα* Blaydesiu fortasse loci verbositas, in qua iam Wakefieldus offendit, fal sario tribuenda est, poetae autem *'Οδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ κα* *φῶς ὁρᾷ* vel tale quid nec plura 431 *δεινὸς σοφιστὴ* Nauckius 434 *ὅς σοῦ* Hemsterhusius: *ὅσ σοι* L 435 *σ' ἐ* *βραχεῖ* Erfurdtius: *σε βραχεῖ* L 437 *αἱρεῖ* r: *αἴρει* L 44 *ποίον δὲ* r Florens Christianus: *ποίον τε* L *τοῦτο* Brunckiu *λέγεις* r 443 *ὅς οὐκ ἂν ᾔδειτ' εἰς ἅπαντ' εἰπεῖν* Blaydesiu 444 *ἐῴη* L[r]: *ἐῶν* L 445 *οὐκ εἶδον αὐτός* Burgesius *δ' ἔτ* r: *δέ τ'* L 446 *οὐδέν πω* r: *οὐδέπω* L 450 *χρηστὰ πρου-* *σελοῦσ'* Nauckius: *χρῆστ' ἀποστέλλουσ'* L 451 *χρῆ* L *πῶς* *δ' αἰνεῖν* Blaydesius 452 nondum expeditus *τὰ θεῖ'* *ἐπαινῶν τοὺς θεούς, εὕρω κακά* Musgravius, *τὰ θεῖ' ἐρευνῶ* *τ. θ. εὕρω κακούς* Schneidewinus 455 *εἰσορᾶν φυλάξομαι* 1 456 *ὅπου δ'* Burgesius Hermannus: *ὅπου θ'* (*γ'* L[1]) L *ὅπου* *τὸ χεῖρον* Nauckius, v. 458 CWaltero auctore damnans 457

δειλὸς Brunckius: δεινὸσ L 460 μόνῳ Suidas s. v. στέρξω versum del. Nauckius 465 εἴκῃ L corr., ἵῃ Cavallinus: ἥκη L 470 ἵκτης vel ἱκτὴρ Meinekius λίκης L¹: λείπηισ L 472 ἐνναίοντα Lᵃ: ἐννέοντα L 474 νοσήματος Blaydesius versus Nauckio suspectus 476 εὐκλεές suspectum: εὐχερές Dobraeus (εὐμαρές Nauckius, εὐπετές Turnerius), εὐφιλές Vauvillerius 477 σοὶ δ' ἐκλιπόντι τόνδ' Blaydesius 478 σώσαντι Blaydesius 480 ἡμέρας σοι Burgesius 481 ἐμβαλοῦ r, εἰσβαλοῦ Meinekius: ἐκβαλοῦ L ὅποι (cum Wakefieldo) θέλεις νεώς Nauckius 482 πρύμνην Elmsleius: πρύμναν L ὅπου r 485 προσπίτνῶ L 489 Εὐβοιῶς ORiemannus apud Turnerium, Εὐβοίᾳ Musgravius: εὐβοίασ L 491 Τραχινίαν τε δέραδα καὶ Toupius, Τρ. τε δειράδ' ἢ Piersonus, Τρ. δειράδα τε καὶ Heathius, Τραχίνιόν τε πρῶνα καὶ Wunderus: τραχινίαν τε δειράδα καὶ L 493 παλαιὸν Triclinius: παλαιὰν L, πάλαι ἂν Lᵃ 494 βεβήκῃ r, βέβηκε Elmsleius: βεβήκοι L ἱγμένοις r: ἱκμένοισ L 496 πλεύσαντα Blaydesius: praestat fort. κέλσαντα. δόμους Wunderus: δόμοισ L 498 οἴμοι Valckenarius 502 πάντ' ἄδηλα Wakefieldus, πάντα κοινὰ Dobraeus 505 τὸν βίον suspectum: τὰκ θεῶν Blaydesius 507 ἔλεξε L 509 ἄθλ', οἷα Porsonus: ἄθλ' ὅσσα L λάχοι Herwerdenus: aut hoc restituendum aut ἴσχοι, quod magis etiam strophici versus numeris convenit 510 πικρῶς Nauckius 511 ἐγώ νιν Todtius 512 τῷδ' ὄνασιν Nauckius 515 μετατιθέμενος ex schol. Brunckius: μέγα τιθέμενοσ L ἐπιμέμονεν r: ἐπεὶ μέμονεν L 517 τὰν θεῶν Hermannus: τὰν ἐκ θεῶν L 519 ὅρα σύ τοι μὴ νῦν μὲν εὐχερὴς τις ᾖς Nauckius, similia Blaydesius Cavallinus 521 οὐκέθ' αὐτὸς r: οὐκέθ' αὐτὸσ L 523 ἔξηισ L¹ 526 εἰ δὴ (εἰ δ' οὖν Hensius) δοκεῖ Nauckius 528 ἔκ τε Gernhardus: ἐκ δὲ (γε L¹) L 533 προσκύσαντεϋ L τὴν ἔσω verba nondum expedita: προσκύσαντε Γῆν ἔσω (γῆς ἕδος Wecklinus) Schneidewinus, προσκύσαντες Ἑστίαν Bergkius 534 εἰς οἴκησιν Bergkius Schneidewinus: εἰσοίκησιν L 538 κακά Lᶻ: τάδε L 539 μείνωμεν Wakefieldo praeeunte Blaydesius, σταθῶμεν Hensius. an ἐπίσχετον τὰ δρώμεν'? scil. *profectionem* δύο r: δύω L 540 del. Hensius 541 αὖθις r, αὐτίκ' Blaydesius: αὐτισ L 546 τύχῃ δέ τῳ Blaydesius πρὸς ταυτὸν Lᵃ: πρὸσ αὐτὸν L 547. 49 πλέω γὰρ — ὡς δ' ἥκουσα Reiskius 548 ἐξ Ἰλίου r 550 συννεναυστοληκότες Dobraeus: οἵ νεναυστοληκότεσ L 552 τὸν ἴσον L pr. 554 ἀμφὶ σοῦ νέα Auratus: ἀμφί σ' οὕνεκα L 557 σῆς προμηθίας

MSeyffertus 558 ἀσφαλὴς requirit Burgesius, qui poterat μὴ κακὸς πέφυχ' ὅδ' (πέφυκά γ' Blaydesius), ἀσφαλὴς μενε 559 ἅπερ γ' ἔλεξας r, ὁποῖ' (ὅπως Nauckius) ἔλ. Weilius, ἃ προύλεξας Hartungus, alia alii: ἅπερ ἔλεξασ L. an ἅπαι ἄλεξας? 563 ἢ δόλοις Nauckius 566 καθ' ἡμῶν Nauck 567 vix sanus: ὡς δρῶμεν' ἴσθι ταῦτα vel ταῦτ' ἐξεπίστω (ταῦτ' ἐπίστω Nauckius) δρώμεν' Blaydesius 568 αὐτόστα Nauckius 571 ἐγώ r: ἔσω L 572 αὖ Dobraeus, οὖν D senus: ἂν L 574 ἂν Heathius: ἀν L (ἂν r) 580 οὐκ α ἐγώ Nauckius, mox λέγειν σαφῶς ὃ λέξει idem 582 δι βάλῃς r: διαβάλλῃισ L 584 χρηστά θ' Dobraeus: χρηστά L 585 ἐγώ εἰμ' L, ἐγὼ 'μ' L corr., ἔγωγ' Nauckius 5 'Ατρείδας r: ἀτρείδαισ L 587 λόγων Burgesius: λόγον L 5 μηδὲν Linwoodius 590 τίθου λέγων Wecklinus 592 d Herwerdenus 593 ἢ μήν νιν Elmsleius 598 sq. min impeditam quam quae traditur verborum structuram sic fe adsequamur: τίνος δ' 'Ατρεῖδαι πράγματος χάριν χρόνῳ τοσῷ ἐπεστρέφοντο τοῦδ' οὕτως ἄγαν; verba 'Ατρεῖδαι τοῦδ' ἄγ οὕτω χρόνῳ τοσῷδ' propter 600 del. Nauckius 600 ὃν Heathius: ὅν τ' L 601 sq. θεῶν δίκη (vel βλάβη: δίκη ia Nauckius) καὶ νέμεσις, αἵπερ APallisius: si quid mutandum, θεῶ ἀρὰ (cf. Trach. 1239) malit M. 609 'Αχαιοῖς ἐν μέσοις Blaydesi 611 sq. ὡς οὐ μὴ π. πέρσειαν Elmsleius, ὡς οὐ δή (r) π. πέ σοιεν Nauckius, ὡς οὐκ ἂν π. πέρσειαν Blaydesius. an ὡς οὐ μ π. ἕλοιεν, quod proclivi post πέργαμα errore in πέρσοιεν abieri 613 ἄξοιντο Blaydesius 614 ἤκουσ' r: ἤκουσεν L γόνος 618 sq. καὶ καρατομεῖν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι τῶνδε μὴ τυχώ Nauckius 621 κεἴ τινος κήδοι' ἔτι FGSchmidtius 622 ἡ r: ἢ 625 εἰς φῶς Nauckius ἂν ἐλθεῖν idem: ἀνελθεῖν L 626 ὅ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ' Turnerius 630 ἄγοντ' L[1]: ἄγονθ' L. λό μαλθ. πείσαντα δεῖξαι θέντ' vel tale quid (ζῶντ' Schuberti Blaydesius 631 οὐ θᾶσσον Welckerus, ἢ θᾶσσον Schneid winus: οὗ (ού Lamio teste) θᾶσσον L 636 ὀρίζῃ Reiskiu ὀρίζει L ἕως — ὀρίζει Hermannus 637 sq. del. Bergkir 639 τοὐκ r: τοῦ L ἀνῇ Piersonus: ἄηι (gl. παρῆι) L 64 οἶδ' Doederlinus: οὐκ (οὐκ' Lamio teste) L an vero praest εὖ γ'· ἀλλά —? cf. 327 εὖ γ', ὦ τέκνον, Plat. rep. 351 c εὖ γ σὺ ποιῶν· ἀλλὰ κτλ. 644 κλέψαι τι Bergkius: κλέψαι τε (ο τε in lit.) L 645 λαβόνθ' Dobraeus (cf. Wyttenbachium bib cr. VI 55) 647 οὐ πολλῶν ἄγαν Reiskius 648 ἔπι ec Lond. 1758 (1722?) Wakefieldus: ἔνι L 649 τάχιστ' ἀι

Turnerius, μάλιστα, καί Hensius 650 πάνυ suspectum: πόνον (πόνου r) Reiskius, ταχύ Meinekius, πάλιν Nauckius, alia alii 655 ἄλλα γ' ἔσθ' r, ἔστιν ἀλλ' Hartungus, ἀλλ' ἔτ' ἔσθ' Hensius, alia alii: ἀλλ' ἔσθ' L οὐ γὰρ ἀλλ', ἔξισθ', ἃ β. temptabat M. cf. 980 657 βαστάσαι σφε Blaydesius 661 εἰ μὲν θέμις Reiskius κάρες nondum expeditum 663 τόδ' r: τότ' L 666 πέρα (πέραι L) corruptum: πάλιν Blaydesius, κάρα Cavallinus 668 καὶ στόματι δ. Musgravius 669 μόνῳ Nauckius 671—673 del. D. 674 καί σ' ἐπεισάξω Turnerius 677 sq. nondum persanati. τῶν add. Porsonus, at vide Phil. Rundsch. II, 487. 678 Ἰξίον' ἀν' ἄμπυκα δὴ δρομάδ' D.: ἰξίονα κατ' ἄμπυκα δὴ δρομάδα δέσμιον L ἔβαλεν (ἔβαλ' ὁ Wakefieldus) Hermannus: ἔλαβ' ὁ L Ἰξίονα del. Erfurdtius Hermannus, quibus ducibus κατὰ δρομάδ' ἄμπυκα (ἄντυγα cum Musgravio Nauckius) Schneidewinus 682 ἐσίδων μοῖραι L pr. 684 οὔ τι νοσφίσας Schneidewinus 685 ἴσος ὢν ἴσοις Lachmannus Schultzius, ἴσος ἐν γ' ἴσοις Hermannus: ἴσοσ ἐν ἴσοισ L 686 sq. desperati, quorum certa emendatio nemini contigerit, cf. antistr. ὠλέκεθ' D.: ὤλλυθ' L ὧδ' ἀτίμως (ἀνοίκτως Linwoodius) Erfurdtius: ὧδ' ἀναξίωσ L τόδε τοι θαῦμά μ' ἔχει D.: τόδε θαῦμ' ἔχει με L fort. τόδε θαῦμ' εἶχέ μ' ἀεί 688 ἀμφιπλάκτων Erfurdtius: ἀμφιπλήκτων L κλύων r: κλύζων L 690 βιοτὰν ἀνέτλα Nauckius 691 nondum expeditus. ἵν' αὐτός οἱ πρόσουρος Meinekius, ἵν' αὐτὸς ἦν οἰκουρός Blaydesius. an ἵν' Ἅιδος ἦν πρόσουρος? οὐκ ἔχων κάσιν Oberdickius 692 τιν' ἔγχωρον Vauvillerius 695 οὐδ' ὃς Erfurdtius, ὃς τὰν Hermannus: οὐδ' ὃσ τὰν L 696 ἰκμάδα Reiskius 698 ἐμπήρου ποδὸς Vauvillerius φύλλοις r: φύλλοισι L 699 εἴ τι ἐμπέσοι Mudgio Wakefieldo praeeuntibus D., εἴ τι συμπέσοι MSeyffertus 700 ἐκ γαίας D., ἔκ τι γᾶς Hartungus: ἔκ τε γᾶσ L ἑλών Reiskius: ἑλεῖν L 701 εἷρπε Bothius: ἕρπει L ἄλλοτ' ἄλλᾳ r: ἄλλον τ' ἄλλαι L 702 ὡς r: ὧσ L 704 sq. πόρου Wakefieldus, πόνου Gleditschius: πόρον L ἐξανείη Hermannus: ἐξανίησι (ἐξανείνησι pr.) L 711 πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε Brunckius: πτανῶν ἀνύσειε πτανοῖσ L πορίσειε Blaydesius 714 πώματος L[1]: πόματοσ L 715 δεκέτη χρόνον r Nauckius 716 λεύσσων r: λεύσσειν L εἴ που Musgravius (cf. tamen v. antistr.): ὅπου L σταγόν' (cum FSchultzio) εἰσιδών Gleditschius 717 αἰεὶ πόδ' ἐνώμα Wakefieldus 719 παιδὶ συναντήσας Froehlichius: παιδὸσ ὑπαντήσασ L 723 πατρίαν Porsonus: πατρώιαν L 725 Μαλιάδων Erfurdtius

726 ὄχϑας Hermannus: ὄχϑαισ L 728 πᾶσιν (πᾶσι L) vix genuinum: ἀνὴρ ϑεὸς πλάϑει ϑεοῖς Hermanno praeeunte Schneidewinus 730 ἕρπ', εἰ σϑένεις ed. Lond. 1747 τί δή ποϑ' ὧδε κἀκ τίνος λόγου σ. Nauckius 733 τί δ' ἐστιν Erfurdtius 736 sq. ὦ ϑεοί. NE. τί τοὺς ϑεοὺς ὧδ' ἀναστένων καλεῖς anonymus diar. cl. Lond. I. 337, ὦ ϑεοί. NE. τί τοὺς ϑεοὺς ἀναστένων καλεῖς D.: ἰὼ ϑεοί (extra vers.). NE. τί τοὺσ ϑεοὺς ἀναστένων καλεῖσ L (οὕτως post ϑεοὺς add. r) 741 δέ τῷ r: δὲ τῶι L 742 ὅλωλα Turnebus τὸ κακὸν οὐ δυνήσομαι Blaydesius, τοὐμὸν οὐ δ. κακὸν Nauckius 743 sq. διοίχομαι διοίχομαι Nauckius 745 βρύκομαι r: βρύχομαι L βρύκομαι· παπαῖ παπαῖ Nauckius 746 ἀπαππα παῖ, παπαππαπαππα παππα παῖ Hermannus: ἀπα. παπᾶ. παπᾶ. παπᾶ. παπᾶπαπαῖ L 748 πάταξον, εἴ', ἄκρον πόδα Turnerius 751 τί δ' ἐστὶ τοῦτο νεοχμὸν r 752 καὶ στόνον στήσας ἔχεις Nauckius 753 τί δ' ἔστιν r Erfurdtius 754 παππαπαππαπαῖ (r) Hermannus: πάππαπάππᾶπαῖ L 751—754 post 739 inserit Schenkelius, abesse malit Wecklinus Berl. Phil. Wochenschr. IV 1375 755 τοὐπείσαγμα ex τοὐπίσαγμα L, τοὐπίσιγμα Bergkius 758 sq. nondum expediti. πλάνοις ἴσοις Bothius, λήγει γὰρ αὐτὴ διὰ χρόνου πλάνοις νόσος ὡς ἐξεπλήσϑη FGSchmidtius, ἥκει — ἴσως ὡς ἐξεπλήσϑη φλέψ. NE. ἰὼ δύστηνε σύ Arndtius, alia alii 760 διὰ πόνων πολλῶν φϑαρεὶς Wakefieldus 761 δῆτα add. L[Σ], χερσὶ MSeyffertus: om. L 767 ἐξήκῃ r Brunckius, ἐξανῇ Schneidewinus 769 ἕκηλον εὕδειν μ' r Blaydesius 771 μηδ' D.: μήτ' L μηδέ τῳ r: μὴ (μή corr.) τέτωι L 772 μεϑεῖνε L ταῦτα add. r 777 ὅπως suspectum: μηδάμ' (μήποϑ' Herwerdenus) ὡς Heimsoethius, μηδ' ὁποῖ' Turnerius 780 καὶ εὐσταλὴσ L 782 ἀλλ' ἴσϑ', ὀκνῶ, παῖ, μὴ ἀτελὴς εὐχὴ τύχῃ aliis inde a Camerario praeeuntibus M.: ἀλλὰ δέδοικ', ὦ παῖ, μή μ' ἀτελὴσ εὐχὴ L 783 φοίνιον r: φόνιον L 784 προσδοκῶ L[1]: προσδοκεῖ L 786 εἴργασαι Hensius, ἐργάζει Wecklinus 789 φύγητε r: φύγοιτε L 790 ὀτοττοῖ Nauckius 792 ἴκοιτ' ἄλγησις Wakefieldus 794 Μενέλαέ τ' Ἀγάμεμνόν τε Blaydesius 796 ἰώ μοι Nauckius: ὤμοι μοι L 798 δύνᾳ Porsonus: δύνηι L οὐ ϑέλεις Blaydesius 800 ἀνακυκλουμένῳ Toupius. versum del. Turnerius 806 σιγῶ πάλαι δὴ Mollweidius. τἄμφὶ σοὶ Blaydesius 807 ἀλλ' ὦ τέκνον μοι Nauckius 809 καταλίπῃς L[Σ]: καταλείπηισ L 812 ὡς οὐ ϑεμίστ' Wunderus. ἐμοὔστι Hermannus: ἐμοί 'στι L 813 μενεῖν r: μένειν L 815 ἦ παραφρονεῖς αὖ Meinekius

λιόστις L pr. ut videtur 818 μεθίημ', εἴ τι δὴ Hermannus: μεθίημι (μεθείημι pr.) τί δὴ L εἴ τι δὴ πλέον πονεῖς FGSchmidtius 823 ἱδρώς τε Buttmannus 827 ἄλγεος Hermannus 828 εὐαὶς Hermannus: εὐαῆσ L 829 εὐαίων alterum add. Turnebus 830 ἀντίσχοις Brunckius, ἀμπίσχοις Burgesius: ἀντέχοισ L 831 τάνδ' ἀχλύν Reiskius 832 ἴθ' ἴθι μοι παιήων D.: ἴθι ἴθι μοι παιών L 835 ὁρᾷς, εὕδει Herwerdenus Wecklinus 836 μένομεν Erfurdtius 838 πολύ τι add. Hermannus 842 ἔργ' ἀτελῆ Blaydesius 846 φάμαν Triclinius, φάτιν Nauckius: φήμαν L 851 ἐξιδοῦ r: ἐξίδου L ὅπᾳ Schneidewinus, ὅπερ Hermannus: ὅ τι (ὅπως gloss.) L 852 ὧν L, ὃν L^z οἶσθα γὰρ ὃν αἰδοῦμαι RClebbius 853 ταύταν r: ταὐτὰν L τούτων D.: τούτωι L ἴσχεις L^z: ἔχεισ L 854 κοινοῖς r: κοινοῖσιν L 856 ἀνὴρ Brunckius: ἀνὴρ L 859 verba ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλὸς (ἀλέῆσ ἐσθλὸσ ὕπνοσ L, transp. L^p), quae parenthetice dicta Musgravius statuit, pro spuriis Hartungus habet, nondum expedita: ἀδεὴς Reiskius, ἀδαὴς Blaydesius 860 οὐ φρενὸς Todtius Oberdickius: οὔ τινοσ L 861 ἀλλ' ὥς τίς τ' Hermannus D., ἀλλά τις ὡς Wunderus: ἀλλ' ὅστισ (ω superscr.) L 862 ὁρᾶν Todtius βλέπ' εἰ Hermannus: βλέπει L 863 τόδ' L pr. ἁμᾷ D. 866 ἀνὴρ L 867 sq. γέγηθ' ἰδὼν ἄελπτον ἐπικούρημα MSchmidtio Blaydesio praeeuntibus Nauckius 871 ἰδεῖν παρόντα Cavallinus 872 οὐ τῶν 'Ατρεῖδαι Blaydesius εὐφόρως vel εὐπετῶς Brunckius, εὐκόλως Wakefieldus, alia alii: εὐπόρωσ L 873 ἀγαθοί (οἱ 'γαθοί r) Brunckius: ἀγαθοί L 876 γέμειν Nauckius 878 λώφησις (ut iam FGSchmidtius) εἶναι κἀνάπαυλά τις Turnerius, κἀνάπαυλ' ἤδη Blaydesius 879 sq. Wecklino suspecti σὺ δέ μ' ἀνάστησον Blaydesius 878. 881 coniungit Zippmannus, simul 880 delens et 879 in versus 889 deleti locum substituens, Nauckio probante 884 σου r: σοι L 887 ἀροῦσι Blaydesius, στήσουσι CSchirlitzius 892 συνναίειν ὁμοῦ Blaydesius 894 ὀρθώσει με, καὶ Herwerdenus, ὀρθώσει μ' ἔτι malit M. 895 δῆτ' ἂν Schaeferus: δῆτα L γε r: λέγε L 896 λόγων r 897 στρέφειν ἔπος Nauckius 901 ἔπεισεν r: ἔπαισεν L 902 αὐτοῦ r: αὐτοῦ L 904 τοῦ 'μφυτευθέντος Turnerius: τοῦ φυτεύσαντος L 906 πάλαι L^1: πάλιν L 907 γε r: τε L οἷς δ' r: οἱ δ' L pr., οἷσ τ' L^z (Lamio teste, qui οἶσδ' primariam scripturam in L esse tradit) οὐ δῆτ' ἐν οἷς γε δρᾷς· ἐφ' οἷς δ' αὐδᾷς ὀκνῶ Nauckius 910 ἀνὴρ L μὴ 'γὼ r: μὴ κἀγὼ L γνώμαν Naberus: γνώμην L 912 sq. λυπηρῶς δ' ὅτι πέμπειν

σε μέλλω ex schol. Cavallinus 913 πάλαι L¹: πάλιν L 91(
τὸν r: τῶν L στόλων L pr. versum del. Wunderus 91'
τί μ' εἶπας Valckenarius 923 ὄλωλα Nauckius 924 τὰ add. ı
926 ποιεῖ r: ποεῖν L 927 δεῖμα L¹: δῆμα L λῦμα Nauckius
ὦ πῦρ σύ, πανπάλημα Valckenarius (cf. Naberum Mnem. n. s
X, 142) 928 εἴργασαι Elmsleius 933 με μὴ ἀφέλῃς (ἀφέλῃ
Elmsleius) ed. Lond. 1747: μή μ' ἀφέληισ L 939 del. Nauckius
942 προθείσ L pr. 945 ἑλὼν r: ἑλῶν μ' L 950 ἀλλ' add
Turnebus ἐν σαυτοῦ r 952 σχῆμα L¹: χρῆμα L 954
αὐανοῦμαι Lᶻ: αὖ θανοῦμαι L 956 τοισίδ' L¹: τοῖσιν L
957 ἀφ' ὧν Wunderus 958 πρόσθε r: πρόσθεν L versum
del. Purgoldus 959 τείσω Nauckius 961 πρὶν μάθοιμεν
εἰ πάλιν Nauckio praeeunte Blaydesius, πρὶν μάθοιμ' εἰ μὴ
πάλιν CWalterus 966 πάλαι L¹: πάλιν L 967 οἴκτει-
ρον, ὦ παῖ Erfurdtius παρῇς r: παρῆι L, unde veri
simile est in antiquioribus libris duplici versuum ordine de-
scriptis παρῆισ αὐτοῦ fuisse 968 σαυτὸν r Hermannus 972
ἔοικας ἀσκεῖν αἰσχρά Bergkius 973 οἶ' εἰκὸς D. 976 ἀνὴρ L
983 ἡ L pr. 984 τολμίστατε r 985 μῆρπηισ L ἕρπης γ'
Blaydesius Wecklinus 988 del. Hensius 990 Ζεὺς r: ζεὺσ
δ' L 992 τίθῃς Porsonus: τιθείσ L 994 ΟΔ. ἐγὼ δὲ
φημί Gernhardus: ἔγωγε. ΟΔ. φημί L πειστέον r: πιστέον L
997 ἀριστεῦσιν Nauckius 999 μαθεῖν L¹ 1000 ἕωσ γ' (γ'
eraso) L ἕως ἂν ᾖ γέ μοι τόδ' (ᾖ τόδ' ἡμῖν Nauckius) αἰκ. β.
Blaydesius. fortasse ἡμῖν vel ἡμῖν γ' (ΗΜΟΙΓΗCΤΟΔ) ᾖ τόδ'
praestat, siquid mutandum 1002 nondum expeditus: πέτρας
ἄνωθεν τῆσδ' ἐναιμάξω πεσὼν Hermannus (ἐναιμάξω schol.)
1003 ξυλλάβετον Bernhardyus, ξυμμάρψατ' MSchmidtius: ξυλ-
λάβετ' L ξυλλάβετε τοῦτον Triclinius, ξυλλάβετε, ναῦται Hensius
1007 οἶ' αὖ μ' Hermannus: οἵά μ' L ὅς μ' ἐθηράσω Wake-
fieldus 1014 ἀφυᾶ LDindorfius 1017 προύβαλες Blayde-
sius 1018 ἔρημον ἄπορον Wakefieldus 1023 σοῦ τε r: σοῦ
γε L 1024 πάνθ' ὑπηρετεῖς Burgesius 1028 ἔβαλον r: ἔκ-
βαλον L οὖς σὺ φῄς Hartungus 1029 καὶ νῦν τί μέτιτε
Schubertus 1032 sq. ἔξεστ' ἐμὲ λεύσσοντά σ' αἴθειν Piersono
cui ἔξεστ' debetur, praeeunte M.: εὔξεσθ' ἐμοῦ πλεύσαντοσ
αἴθειν L 1034 αὕτη r: αὐτὴ L 1035 ὀλεῖσθε Brunckius:
ὄλοισθε L 1037 ἐπεὶ r: ἐπ' L 1039 εἰ μή τι κ. θ. ἦν
ὑμᾶς ἄγον Turnerius. versum del. Nauckius 1041 τείσασθε
τείσασθ' Nauckius 1048 νῦν δ' ἑκὼν κρατῶ λόγου Schneide-
winus Bonitzio probante 1049 πανούργων Nauckius 1051

μου add. r 1053 σοὶ δὲ νῦν ἑκὼν Bergkio praeeunte Blaydesius 1056 μὲν e v. praeced. inrepserit, correctio incerta: πάρεστι δὴ Blaydesius 1059 ἦδ' ἐπευθύνειν Nauckius 1060 σὴν Λῆμνον CWalterus 1061 τὸ σὸν κέρας Herwerdenus 1062 σ' ἐχρῆν L 1064 ὅπλοις ἐν Ἀργείοισι κοσμηθεὶς φ. coni. M. 1071 λειφθήσομαι δὴ Wakefieldus: λειφθήσομ' ἤδη L 1076 τὰ τῆς νεὼς Turnerius 1079 λῴω τιν' ἢ νῦν Blaydesius ὁρμώμεθα r Elmsleius Nauckius (cf. El. 950) 1080 ὁρμᾶσθαι propter ὁρμώμεθα Nauckio suspectum 1082 θερμὸν καὶ var. lect. ap. Turnebum: θερμόν τε καὶ L. correctio non suppetit, cf. antistr. 1085 συνείσει Reiskius: συνοίσῃι L 1087 αὔλιον L 1089 τίπτ' Bothius: τί ποτ' L ἆμαρ D.: ἦμαρ L 1092 sqq. nondum persanati. γοναὶ δ' αἰθέρος — ἐλῶσιν (ἑλῶσιν Dissenus, ἑλῶσί μ' r Erfurdtius) Nauckius, εἴ θῆρες πλάνοι Wecklinus οὐ γὰρ D., οὐκέτ' Dissenus: οὐ γὰρ ἔτ' L ἴσχω r (Heathius): ἰσχύω L ἑλῶσ'· ἔτ' οὐ γὰρ ἴσχω Hermannus 1096 βαρύποτμ' Erfurdtius: βαρύποτμε L 1097 ἁ τύχα ἅδ' D.: ἔχει (ἔχηι L[1]) τύχαι τᾶιδ' L 1100 λῴονος αὖ M., λωίονος Bothius, τοῦ πλέονος ex schol. Hermannus: τοῦ λώιονοσ L ἑλθεῖν Gernhardus, αἰνεῖν Hermannus, ἀντί D.: ἑλεῖν L 1104 sq. aut ὑστερῶν cum Hermanno aut φωτῶν cum Meinekio (θνητῶν Blaydesius) scribendum 1109 sq. οὐ πτανῶν ἔτ' ἐμῶν ὅπλων — ἄρχων Schenkelius 1114 τοὺς τάδε μησαμένους — ἐμὰς λαχόντας ἄτας Nauckius, qui τὼ τάδε μησαμένω — ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας poterat, cf. 793 sqq. 1116 πότμος alterum add. Erfurdtius 1120 ἀρὰν r: ἀρὰν ἀρὰν L 1123 οἴ μοι μοί L κοῦ ab L[z] ut videtur additum ἤ που Blaydesius 1125 χερὶ Triclinius: χειρὶ L 1130 ἐλεινὸν Brunckius: ἐλεεινὸν L 1132 ἄρθμιον Erfurdtius, σύννομον D.: ἄθλιον (ἄθλον L[z]) L 1134 ἀλλ' ἔνθεν (sic M.) μετ' ἀγκάλᾳ Cavallino praeeunte Wecklinus: ἀλλ' ἐν μεταλλαγᾶι L (ἔτ', ἀλλ' ἐν μεταλλαγᾷ Hermannus) 1135 ἑλίσσει Wecklinus 1137 στυγνὸν δὲ Turnebus: στυγνόν τε L 1138 μυρία τ' αἰσχρῶν Gernhardus, στυγῶν τε φ. ἑ., μυρία δ' ἀθρῶν ἀνατ. Kaibelius Herm. XIX. 255 ἀνατέλλονθ' r: ἀνατέλλοντα L ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ' οὐδείς (οὔτις Wecklinus) Arndtius, ὃς (sic Bothius) ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ', ὦ Ζεῦ D., alia alii: ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ' ὀδυσσεύσ L 1140 ἓν D.: εὖ L locus nondum expeditus 1144 τῶνδ' ἐφημοσύνᾳ Gernhardus, τάνδ' ἐφημοσύναν Blaydesius: τοῦδ' ἐφημοσύναι L 1145 ἤνυσε τοῖς φίλοις Blaydesius εἰς φίλων ἀρωγάν Gleditschius 1146 πταναὶ r: πτηναὶ L ὦ πταναὶ γέννατ Blaydesius 1148 οὐρεσιβώτας r: οὐρεσσι-

βώτασ L 1149 sq. graviter corrupti. μηκέτ' ἀπ' αὐλίων ἐλᾶτ' Canterus 1153 ἀνέδην L¹: ἀναίδην L 1154 ἔτ' οὐ φοβητὸς Hermannus, φοβητὸς οὐκέθ' Seebassius: οὐκέτι φοβητὸσ L 1157 σαρκὸς ἀθλίας Nauckius 1165 ὅτι σὸν D., ἐπὶ σοὶ MSeyffertus: ὅτι σοὶ L 1168 ᾧ ξυνοικεῖ r 1171 λῷστε τῶν ξυνεμπόρων Hensius 1172 τί μ' εἰργάσω Elmsleius 1175 μ' ἤλπισας r: ἤλπισασ μ' L 1177 μ' ἐλείπετ' L pr. 1179 ἴομεν ἴομεν L 1188 sq. τί μ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξεις Blaydesius 1192 προὔφαινες r: προὔφανεσ L 1193 νεμεσητὸν r: νεμεσσητὸν L 1196 οἵ σε κελεύομεν Reiskius 1199 βροντᾶς αὐγαῖς schol.: βρονταῖσ αὐταῖσ L 1203 ἀλλ' del. Erfurdtius 1206 δὴ add. Hermannus 1207 nondum expeditus τεμῶ r 1210 ματεύω Blaydesius 1211 ἐς r: εἰσ L 1212 ἔστ' del. Hermannus 1213 ὦ πόλις ὦ πατρία D. 1214 εἰσίδοιμ' ἄθλιός σ' ἀνήρ D.: εἰσίδοιμί σ' ἄθλιόσ γ' ἀνήρ L 1218—21, si genuini, corrupti 1219 ἂν ᾖν Elmsleius: ἂν ἦν (ἄνην pr.) L 1222 οὐκ ἂν: οὐδ' αὖ superscr. L[a] 1223 σὺν σπουδῇ L[Σ]: συμπουδῆι L 1226 πιθόμενος r: πειθόμενοσ L 1231 τί χρῆμα r: τί χρῆμα τί L ὑπῆλθέ τις L[Σ]: ὑπῆλθ' ἔτι L ὑπήλυθεν φόβος Nauckius 1235 πρὸς θεῶν, πότερα δὴ (σὺ πότερα Hermannus) r, πρὸς θεῶν πατρῴων EPhilippus: πρὸσ θεῶν πότερα L 1238 ἀναπολεῖν L[Σ]: ἀναπολεῖ L 1240 εὖ νῦν ἐπίστω. πάντ' ἀκήκοας λόγον r 1242 τίς ἐστι Ebnerus apud Blaydesium Herwerdenus 1243 τοῖς r Hermannus: τοῖσδ' L 1245 σοφά Brunckius: σοφόν L 1247 καὶ πῶς δίκαιον (δίκαιά σ' vel δίκαιά γ' Hermannus) ἔλαβες D. 1251 ταρβῶ στρατόν Hermannus, qui unius versus post hunc lacunam indic. 1252 πείσομαι ex schol. Bothius 1253 οὐ τἄρα D.: οὔτ' ἄρα L 1254 ἴτω Wecklinus: ἔστω L τήνδε δεξιὰν ὁρᾷς Nauckius 1255 καὶ ἐμὲ L pr. 1259 φρονῇς L¹: φρονεῖσ L 1260 πημάτων Hartungus 1263 versum ab L omissum add. L¹ aut L[Σ] 1265 sq. νέα — κακά Bergkius: μέγα — κακά (κακόν L¹) L πέμποντες suspectum: κλέπτοντες Wecklinus, πλέξοντες malit M. 1267 λόγους τ' ἄκουσον Wakefieldus 1269 ψευσθεὶς Nauckius δόλοις AGregorius apud Turnerium 1275 παῦε Triclinius: παῦσαι L 1276 ἂν L[r]: ἃν L ἂν εἴπῃς σὺ Dobraeus 1284 αἴσχιστος Piersonus: ἔχθιστοσ L 1286 σὺ Neoptolemi verbis adsumit Nauckius 1288 ἆρα Porsonus, οὐ γὰρ Wakefieldus, ἦ γὰρ Blaydesius: οὐκ ἄρα (ἆρα pr.) L 1289 ἁγνὸν — ὑψίστου Wakefieldus: ἁγνοῦ — ὕψιστον L 1292 πρότεινε r: προὔτεινε (προὔτ L[r] in litura) L 1293 ᾧ Turnerius: ὧσ L 1294 τ' add. r 1295 sq. μῶν 'Οδυσσέως;

ΟΔ. Ὀδυσσέως, σάφ' ἴσθι Nauckius 1300 ἆ Triclinius: ἀα L (ἀᾶ L[Σ]) ἀφῆς βέλος Meinekius Nauckius 1301 μέθες με χεῖρα Blaydesio suspectum 1302 τί μ' r: τίν' L 1304 τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν Wakefieldus: καλὸν τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοί L 1308 μὲν δή (vel μέν τοι) r, μέν νυν Wecklinus, alia alii: μὲν L ὅτου Turnebus: ὅπου L 1310 δ' add. r 1311 ἐξ ὧν (οἵαν Blaydesius) ἔβλαστες Nauckius 1314 ᾔσθην πατέρα τὸν ἀμὸν Triclinius, ᾔσθην γε πατέρα τὸν ἐμὸν Nauckius: ᾔσθην πατέρα τὸν ἐμὸν L 1315 τ' ἔμ' r: τέ μ' L 1319 τούτοις r: τούτοισιν (ex τούτουσιν) L 1322 εὐνοίᾳ r: εὔνοιάν σοι L, unde εὔσοιαν λέγων, dubitanter tamen, Schneidewinus 1327 Χρύσης r: χρυσῆσ L 1329 ἂν τυχεῖν Porsonus: ἐντυχεῖν L 1330 ἕως ἂν αὐτὸς Scaliger, ἔστ' ἂν οὗτος Brunckius: ὡσ ἂν αὐτὸσ L 1332 ἑκὼν αὐτὸς r: αὐτὸσ ἑκὼν L 1333 τοῖν—Ἀσκληπιίδαιν Porsono praeeunte D.: τῶν—ἀσκληπιδῶν L 1334 νόσου μεταστῇς Blaydesius, νόσου 'παναχθῇς Turnerius 1337 παρ' ἡμὶν Elmsleius 1339 ὡς χρὴ γενέσθαι r Wecklinus 1344 ἡ 'πίκλησις Blaydesius 1345 κληθέντ' ἀριστέων Nauckius 1348 ὦ στυγνὲ δαῖμον Blaydesius τί μ' ἔτι δῆτ' Toupius 1349 ἐφῆκας Herwerdenus 1358 με τἄλγος r: μ' ἔτ' ἄλγοσ L 1361 κακούς Dobraeus: κακά L 1362 παῖ, σοῦ δ' Porsonus 1364 οἵ γε Heathius Brunckius: οἵ τε L 1365 quae post συλῶντες sequuntur οἳ τὸν ἄθλιον αἴανθ' ὅπλων σοῦ πατρὸσ ὕστερον δίκηι ὀδυσσέωσ ἔκριναν del. Brunckius 1366 κἄμ' Brunckius: καί μ' L ἀναγκάσεις Cavallinus τόδε (ex τώδε) L, τάδε r 1367 ξυνήνεσας Blaydesius: ξυνώμοσασ L 1369 nondum expeditus. ἔα κακῶς νιν ἐξαπόλλυσθαι κακούς Doederlino praeeunte Nauckius Iamblich. p. 197, alia alii 1379 κἀποσώσαντας Heathius: κἀποσώζοντασ L 1381 λῷσθ' D.: καλῶσ L 1382 οὐ καταισχύνει φίλους anonymus diar. cl. V. 39 1388 ὠφελούμενος vitiosum: ὠφελουμένους Heathius, ὠφελῶν φίλους Blaydesio praeeunte Schubertus, ᾧ φίλου μέλοι M. 1384 ἢ κἀμοὶ Hermannus τόδε r: τάδε L (Prinzio teste Herm. XIX. 254) 1386 ἐχθροῖσί μ' Valckenarius Brunckius: ἐχθροῖσιν L 1389 οὐ δῆτ' ἔγωγε Nauckius 1390 ἐγὼ οὐκ Ἀτρείδας D.: ἔγωγ' οὐ κατρείδασ L 1391 σώσουσ' L[Σ]: σώουσ' L 1392 ἰδεῖν L[1]: ἑλεῖν L, unde μολεῖν Burgesius (ἐλθεῖν r) 1394 πείθειν Schaeferus, πεῖσαι Nauckius ὧν θέλω Wakefieldus 1395 μὲν add. r 1397 παθεῖν με χρή (cf. 1339) Wecklinus 1399 πέμψειν Blaydesius 1401 γόοις L[Σ]: λόγοισ L in 1402 labem haerere Porsonus intellexit. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν. ΦΙ.

ἴσθι κεδνὸν εἰρηκὼς ἔπος Wecklino praeeunte Nauckius temptat 1404 φεύξομαι r: φεύξωμαι L 1406 ἔρξεισ L Ἡρακλέους Brunckius: ἡρακλείοισ L 1407 πελάζειν D.: πελάζειν σῆσ πάτρασ. ἀλλ' εἰ δρᾶισ ταῦθ' ὥσπερ αὐδᾶισ L 1409 μήπω, πρίν γ' ἂν Blaydesius 1410 ἀΐῃς r: ἀΐεισ L 1416 κατερητύσων r: κατηρετύσων L 1418 λέγω D., δείξω Bergkius 1420 ἀρετὴν suspicione non caret 1425 ἀρετῇ δὲ Wakefieldus, mox πέρσεις δὲ idem 1427 νοσφιεῖς r: νοσφίσεισ L 1429 ἐκλαβὼν Turnebus, ἐκλαχὼν Valckenarius: ἐκβαλὼν L 1431 σκῦλα τοῦ δῄου στρατοῦ Schneidewinus 1440 ἐννοεῖθ' Elmsleius: ἐννοεῖσθ' L 1441 πορθῆτε L^r: πορθεῖτε L 1443 οὐ γὰρ (ηὐσέβεια) Gedikius: ἡ γὰρ L 1442—1444 del. D. 1448 γνώμην ταύτῃ Toupius, γνώμην ταύτην r Elmsleius: γνώμηι ταύτηι L 1449 πράσσειν Brunckius: πράττειν L 1451 πρύμνην Hermannus: πρύμναν L 1455 προβλής θ' Musgravius, προβολῆς Hermannus: προβλῆσ L 1456 οὐ πολλάκις ἂν Nauckius 1457 ἐνδομύχου Burgesius πληγαῖσι r: πληγῆισι L 1459 Ἑρμαῖον Eustathius: ἕρμαιον L 1461 Λύκιον schol.: γλύκιον L 1462 sq. οὐ δὴ δόξης ποτὲ Hermannus: ἤδη δόξησ οὔ ποτε L 1469 δὴ Hermannus: ἤδη L ἀολλεῖς r: ἀολλέεσ L 1469—1471 del. Ritterus

Addenda.

Aiax. 52 *λήμας*] Musgravio praeeunte qui *γλήμας* coni. 68 ***μηδὲ συμφορὰν τίθου*** Madvicus Adv. crit. III 9 98 *ἀτιμάσωσ'* L pr. 151 *εὔπιστα* L^a: *εὔπειστα* L Lobeckius 152 *τοῦ λέξαντος* del. Nauckius 222 *ἀνέρος* (245 servatis *ἤδη τοι κρᾶτα*) Hermannus 239 ***ῥίπτει*** r Hartungus 249 *εἰρεσίαν* Wecklinus 265 ***νέμει*** L^a r 273 ***βλέποντας*** $L^Σ$ Hermannus 292 *βαί'*: *αἰβὰ* L pr. 301 *ὑπ-ᾴξας* L^r: ***ἀπᾶξασ*** (*ἀπᾴξας* r) L 304 *αὐτὸν* L pr. 308 *ἐρι-κίοισ* L 314 ***κυροῖ*** Suidas Elmsleius: *κύροι* (*κυρεῖ* L^r) L 325 ***θακεῖ*** L^r: ***θάκει*** L 367 *ὤιμοι* L, *οἴμοι* r 369 *οὐκ ἐκτὸς* ***ἄφορρον*** (= *ἴδοιμί νιν, καίπερ*) Neuius 381 *κοκοπινέστατον* L 390 *δισάρχασ* L, corr. L^r 403 *φύγῃ*: *τράπῃ* $L^Σ$ 438 an ***κάτρας ἀπελθὼν?*** 451 *ἐπεντύνοντ'* L corr.: *ἐπευθύνοντ'*, ut Valckenarius coni., L 481 *λόγον*: *όγ* ab L^r insertum 482 *σαυτοῦ* L^r: *αυτοῦ* L 518 *ἂν* add. L^a 535 *φυλάξω* L pr. 557 *δείξεις* L^a: *δείξηισ* L 569 *δείξει* r: *δείξῃ* L 591 *τοῖς*: *τοὺσ* L pr., unde *τοῦτ' ἀκούουσιν λέγε* conici possit 593 *ξυνέρξεθ'* r: *ξυνέρξεσθ'*, altero ξ ex χ facto, L 594 *φρονεῖν*: *λέγειν* $L^Σ$ 608 *ἀίδαν* L 614 *οἰοβώτας*: *ι* ab L^r 621 *ἔπεσεν μελέοισ* L 635 *κρέσσων* L pr. *ἀίδα* L 649 *ὄγκος* Bothius 657 *μολῶν* L 673 *φλέγειν* (*φέγγειν* L pr. ut videtur): *φέρειν* Nauckius 689 *ὑμῖν* r: *ὑμῶν* L 693 *ἀνεπτόμαν* r (Suidas): *ἀνεπτάμαν* L 756 *θ' ἡμέραι* L 768 *καταστήσαιτ'* L pr. 778 *τῆιδε θ' ἡμέραι* (*τῆιδ' ἐν ἡμέραι* pr. Erfurdtius) L 878. 1194. 1268 *ἀνὴρ* L 890 *ἀμενηνὸν* (prius *ν* ex *μ* factum in L) suspectum: *ἀλλὰ μεμηνότ'* r Musgravius 894 *δουρίληπτον*: *υ* ab L^r 895 *τέκμησαν* L 900. 901 *ὤμοι*: *ἰώ μοι* L 941 *ἀρτίως*: *ἀρτίου* fortasse ab L^1 966 *ἦ*: *ἡ* vel *ἥ* L pr. 969 *τοὺ*δ'* (non *τοιωδ'* vel *τοιουδ'*) eraso *σ* L Prinzio teste: *τί δ. τοῦδ' ἔτ' ἐγγελῷεν* Meinekius 971 *πρὸς* L^r: *πρὸ* L 994 *ὀδόστ'* L pr. 1010 sq. *ὅτῳ πάρα . . . μηδὲν ἵλεων γελᾷ* Madvicus Adv. crit. III 11 1013 *τὸν ἐκ σπόρου γεγῶτα* idem ibid. 1044 *προσλεύσσεις*: *προπλεύσει* (*προσλεύσει* corr.) L cf. *λεύσ(σ)οντασ* in *πλεύσαντοσ* corruptum Phil. 1033 1045 *ἐστειλάμην* L pr. 1053 *ἄγειν* L, *ἄξειν* L^1 1070 *ἐθέληισ* L pr. 1074 *καθεστήκει* L pr. ut videtur 1090 *ταφὰς*: *τρυφὰσ* L pr. ut videtur 1150 *ἐγὼ δὲ φῶτ' ὄπωπα* Nauckius. an *ἐγὼ δ' ἕν' ἄνδρ' ὄπ.?* 1151 *ὃς*: *οἶσ* L pr. 1179 *αὔτωσ* L 1214 *ἄγκειται* L^=

demum, ἂν κεῖται L Prinzio teste 1243 ἤρεσκεν ex ἤρκεσεν fecit L[1] 1277 ναυτικοῖς θ' ἑδωλίοις Bothius 1284 λαχών: ἑκών Reiskius 1290 αὐτὰ (non αὐτῶ) L, αὐτὸσ L[r] Prinzio teste 1305 βλαστῶν L 1330 ηπει γ' ἂν εἴην L pr. 1338 ἔμπα L, σ ab L[Σ] 1362 τῆιδέ θ' ἡμέρα L φανείσ L pr. 1369 ὅσσ' ἂν ποιήσεισ (ποιήσησ L[a]) L 1377 φίλος L[a]: φίλον L 1414 φησὶν L

543. 626. 706. 1339. 1369. 1374 e Prinzii auctoritate L[r], 726 L[Σ] notatur, ubi Duebnerus L[a] exhibet

---

Electra. Argumentum (cf. praef. p. VI.). 1 δείκνυσι Bergkius. τῷ Ὀρέστῃ L 3 ἔδωκε Schaeferus. δείσασα r: φοβουμένη L 4 κτείνωσιν r: φονεύσωσι σὺν τῷ πατρί L 4 ὃ δὲ — 9 Ὀρέστου r: Τροφεὺς ἐστιν ὁ προλογίζων πρεσβύτης παιδαγωγὸς ὁ ὑποκείμενος (ὑποκείμενος del. Nauckius) καὶ ὑπεκθέμενος τὸν Ὀρέστην εἰς τὴν Φωκίδα πρὸς Στρόφιον καὶ ὑποδεικνὺς αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει. μικρὸν γὰρ αὐτὸν κλέψας ἐκ τοῦ Ἄργους ὁ παιδαγωγὸς ἔφυγεν, καὶ διὰ εἴκοσιν ἐτῶν ἐπανελθὼν εἰς τὸ Ἄργος μετ' αὐτοῦ δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει L

10 πελοπιδᾶν, ab L[1] superscripto ῶν 16 πυλάδησ, eraso σ, L 28 τ' L corr.: δ' L 80 ἠλέκτρασ, eraso σ, L 84 πατρὸ σχέσοντεσ (εν ab L[1]) L 98 ὑλοτόμοι L[1]: ὑλοτομον L 154 ἄχθος Lachmannus 161 γᾶ: *γᾶι L 168 ὧδ' ἐλάθεταὶ L, ο ab L[1] 169 ἔπαθεν L pr. 174 ἔτι L Heathius, ἔστι L[a] 181 βούνομον L, βουνόμον L[1] schol. Hermannus 224 ὀργάς] iam Reiskius 319 φάσκον τ' L, corr. L[1] 323 ἐπείτ' ἂν L corr.: ἔπειτ' ἂν L 340 ἀκοστέα L 443 νέκνσ ab L[2] in litura scriptum 446 ἐξαίμαξεν L pr. 447 αὐτῆ L pr. 456 ἐπιβῆναι L pr. 528 εἶλεν οὐκ r: εἶλεν (εἶλε L[r]) κὀὐκ L 534 δέ με L pr. τίνων L pr., ων in οσ mutavit et οσ superscriptum erasit L[r] Prinzio teste 559 ἔτι L[1]: ἔστ'*** L 561 οὐ: οὖν L pr. 564 Αὐλίδι: litteras α λ δ in rasura ab L[r] scriptas, δ ex ω correctam nec plura de L pr. constare Prinzius testatur 572 αὐτοῦ L 590 βλαστόντας r: βλαστῶντασ L 593 λέγεισ L pr. 631 σύγ' L pr. 714 ἁρμάτων L 723 ἔστασαν L pr. 769 ναῦ in L exstare negat, immo inter scribendum υ ex α correctum esse testatur Prinzius 771 τέκει L pr. 796 ὅπωσ ἐπαύσομεν L pr. 802 τὴν δέ δ' (τ' Duebnero teste) L pr. 830 ἀΰσεισ L pr. 850 ἵστωρ r: ἴστωρ L 852 ἀχαίων L pr. Duebnero Prinzio testibus, spiritum et ε in rasura L[Σ] scripsit 668 πᾶσιν L 881 ὕβριν L pr. Kaibelius Herm. XIX. 254 896 ἐστιν L,

ἐστὶν superscripto εισιν L^Σ 978 τῶν πατρώιων L, corr. L[1] 981 τῶδε χρῆν*** L pr. 1013 αὐτῆ L 1090 καθύπερθε L 1131 ὤφελες L^a r 1141 ξένηισι L 1158 φιλτάτης L[1]: φιλτάτου L 1168 κατεῖχον L pr. 1193 ἀνάγκῃ r: ἀνάγκη L 1275 τῶιδ' (eraso τ) L 1281 ἂν r: ἂν L 1297 ἐπελθόντοιν L[1]: ἐπελθόντων L 1315 εἴργασσω L, corr. L[1] 1325 ἀπώσετ' L pr. 1336 ἀπλείστου L 1337 μέλειν L 1390 αἰωρουμένων L, corr. L[1] 1401 τῶι δ' L 1467 εἰ δὲ εστι L, corr. L[1] 1481 ἐσφάλου L pr. 1487 πρόσθεσ L pr. 1496 ἂν ἐν ταυτῷ Triclinius: ἐνταυ*τῶι L

Lamii lectionibus a Schuberto memoratis cum alibi tum 379. 485. 606 fidem negandam fuisse Prinzius monet

---

Oedipus Rex. 30 ἀίδησ L 52 τόθ' αἰσίωι L pr. 107 τινασ] accentus erasus Prinzio teste, qui num punctum super σ positum fuerit valde dubitat 136 θεῶι τ' L pr. 153 δνοφερὰν φρένα Wecklinus Philol. 44, 1, 105. 209 κεκλήσκω L 253 δέ τε L^a in litura litterarum δε 260 ἔχων L^a: ἔχω L 250 γένοιτ': γένοιτ' ἂν L pr. 282 ἁμοὶ Elmsleius: ἅ μοι (ἅ μου pr.) L 314 ἄνδρα δ': ἄνδρα σ' L pr. ἀνδρὶ D. 329 σαφῶς ἀνείπω Nakius mus. Rhen. 40, 1, 145 337 ὀργὴν ab L^Σ correctum Prinzius testatur 375 βλέψαι L, corr. L^a 397 εἰδὼς: οὐδεισ L pr. 420 an πυθμήν? ut imae summis regionibus opponantur 549 τήνδ' αὐθάδειαν L pr. 555 χρείη Dawesius: χρειη L (χρεἶ' η L^Σ) 726 ἀκούσοντ' L pr., quo fortasse ἀκούοντ' indicatur 919 λύκι' L, corr. L^a 979 εἰκῆι L 1050 εὑρῆθαι L pr. 1145 ὦ 'τᾶν L 1231 αὐθέρετοι L pr. 1252 εἰσέπεσεν L pr. 1262 κλεῖθρα L, corr. L^r 1302 πρὸς L^Σ: πρὸ L 1493 παραρρίψει: tertium ρ ab L^r add. 1515 ἐξήκεις L^a: ἐξήκησ L

48 πάρος Prinzius testatur manui saec. XIV. deberi per totam fabulam correctricis munere functae, eandem v. 800 a librario omissum supplevisse, 117 κατεῖδ', 138 αὐτοῦ, 158 πρῶτα σε (πρωτάν σε L, πρώταν γε L^Σ) correxisse, 360 compendio ^ deleto ειν adiecisse (super ε maculam, non litteram apparere). huc quinque praeterea locos refer, quibus Prinzio auctore L^r pro Duebneriano L^a in adnotatione substituimus: 843. 1186. 1284. 1299. 1477. idem Iebbii lectionem v. 11 confirmat, cum στέ:αντεσ primae, στέρξαντεσ recenti demum manui Duebnerus t. .buerit, contra 1104 Duebneri lectionem veram esse,

Wolffium falli ait. quae de 74 (L^1 pro L^r) et 1289 correctiora enotavit, in adnotationem recepimus

---

Oedipus Coloneus. 461 *ἐπάξιος* L^1: *ἐπάξιον* L 849 *νικᾶν*, super *ι* scripto *ει*, L 998 *ἐγὼνδὲ* L pr. 1174 *κλύειν* L pr. ut videtur 1204 fortasse *βαρείᾳ πημονῇ 'γκνκᾶτέ με*, qua de metaphora cf. Blayd. ad Ai. 895 1432 *μὲν* in litura L 1470 *ἀφορμᾶι* L, *ἐφορμᾶι* L^1 ut videtur 1590 *καταρράκτην*: alterum *ρ* add. L^z 1640 sq. fortasse *τλάσας χρὴ τό γ' ἐνναῖον φρεσὶν χωρεῖν* '*id quod in animis vestris versatur perpetientes*', scil. orbitatem. ΦΡΕϹΙΝ in ΦΕΡΕΙΝ commutatum v. Ai. 799 adn. 1707 *ἐΰσκίαστον* L

Antigona. 27 *φησιν* L pr. 131 *ῥίπτει* Erfurdtius 263 scribendum videtur *κοὐδεὶς ἐναργής· ἀλλὰ φεῦ τὸ μὴ εἰδέναι*, cf. Blayd. ad Philoct. 234 361 *ἄϊδά* L, *ι* super *α* ab L^1, puncta super *ι* priore erasa 459 sq. *ἐννύχοις θεοῖς δίκην δώσειν* Keckius 691 an legendum *λόγοις τ' ἰάπτει σ', οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων?*

Trachiniae. 526 *ἔγνω δὲ μάτηρ μὲν οἷα δρᾷ Ζεύς* breviter dictum pro '*et matrem quidem non fugit, utri certantium numen propitium esset*' temptat M. ab altera scholii parte *ἐγὼ παρεῖσα τὰ πολλά, τὰ τέλη λέγω τῶν πραγμάτων* alii salutem petunt: at interiectio narrationi inhaerescens ne sic quidem tolerabilis 738 an *πρός γε σοῦ στυγούμενον?* 910 sq. ferri possent, si talia fere legerentur: *δαίμον' ἀνακαλουμένη. ἥτις κτάνοι ξύνευνον αὐτουργῷ χερί*, nisi forte verba fuerunt similia versui 793 (*δαίμον'* . . .) *οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου*

Philoctetes. 505 sq. *τηνικαῦτα τοὐπιὸν σκοπεῖν μάλιστα* coni. M. 629 sq. lenissima medicina restitui possunt: *ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς δεῖξαι νεώσθ' ἁλόντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις* '*Ulixem sperare unquam fore ut miti persuasione proxime pellectum Argivis me demonstret*'. *νεώσθ'* in *νεώσ* abierat sicut 1381 *λῶσθ'* in (*κα*)*λῶσ*: ceterum scriptura vitiosa *ἄγονθ'* omissae litterae vestigium servavit. sed praestat fortasse *νεωστὶ δόντ'*, cf. Weckl. ad Eur. Phoen. 21 698 sq. *εἴ τε* (sic Gleditschius) *συμπ., φ. ἐκτέμοι τι γᾶς* Wecklinus 858 sq. in ΝΥΧΙΟϹΑΛΕΗϹ vide an *νωχελής* lateat, in ΥΠΝΟϹΕϹΘΛΟϹ autem *ὑπνόθελκτος* seu simile quid 1314 an *γέγηθα πατέρα?* cf. Nauckium ad Ai. 136

I.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΙΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΘΗΝΑ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΑΙΑΣ.
ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΝΑΥΤΩΝ.
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ. ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ. ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΥΞ.

The fable of Ajax was very popular in both Greece and Rome. The tale is found in Iliad, passim. The contest of the arms is not found there. Od. 11. 543, we have Ajax introduced, with the contest of arms. In the Ethiopis of Arctinus, a lost epic, and Lesches, the contest of arms formed an important part. Pindar, Isthm. Nemean, alludes prophetically to Ajax his favorite hero. Aeschylus treated the fable prominently in a trilogy, of Aeontis, the first play was "the contest of arms; the second" "the Thracian women", in which Ajax commits suicide. The third, the Salaminiae, shows how Teucer carries home Ajax's boy to Telamon, but the old man refused and sent them out. A later Greek poet, Astydamas, treated the fable in a play. Theodectes, a contemporary of Demosthenes also wrote. All the tragic poets of Rome had a play on this fable. Accius wrote "Armorum Judicium", in which he follows Sophocles very closely. see Ribbeck's edition of Tragic Fragments. Augustus planned to write an Ajax. Telamon a gave his name to several Roman plays.

The play comes first in the MS, and in the Lesartiadis that the ancients drew up. The language is archaic, and has many epic features. It is more Aeschylean th[...]

usual. Choral odes abound, a proof of age. In this play alone is an simple anapaest parodos found, not arranged strophically. It seems that there were but 12 members of the Chorus, while in other plays there are 15. The ancient dythyrambic chorus of 50, was divided into four parties of twelve. Though there are three actors on the stage, the third appears seldom, as if it were a new thing. Schneidewin edition p. 63.

133 - prologos. 200 - 262 epeisodeion, a
133-200 parodos. kommos. dialogue and kommos alternating. There are three kommoi, without counting the other choral odes.

Protagonist - Ajax, and Teucer.
Deuter " - Odysseus - Tekmessa.
Trit ... - Athene, Angelos, Menelaos and Agamemnon

Scene. The tents of Ajax, at the end of the Greek line. A glimpse of the sea just past the last tent. The scene changes later. Athene's voice is heard from the Theologeion, which was the ridge generally believed to be the stage.

The text should be read with an almost exaggerated slowness and intensity.

	X	>	C
I, II	1-717	718-1420	718-1042 1043-1420
III, IV	718-1420	1-718	1-348 349-717.

* = hard passages - see Goodwin Tenses, on

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δρᾶμα τῆς Τρωικῆς ἐστι πραγματείας, ὥσπερ οἱ ΑΝΤΗΝΟΡΙΔΑΙ καὶ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ καὶ ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ καὶ ΜΕΜΝΩΝ. πεπτωκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ' αὐτῷ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδήν· καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὅπλων κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὅθεν καὶ ὁ Αἴας τῆς κρίσεως μὴ τυχὼν παρακεκίνηται καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας διαχρήσασθαι. καὶ τὰ μὲν ἀνεῖλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δήσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἐστί τις καὶ κριὸς ἔξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσέα, ὃν δήσας ἐμαστίγωσεν· ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ΛΟΚΡΟΥ. Δικαίαρχος δὲ ΑΙΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς ΑΙΑΣ ἀναγέγραπται.

Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας· καταλαμβάνει δὲ Ἀθηνᾶ Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς σκηνῆς διοπτεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας, καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα καὶ ἐπικομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνῃρημένων. καὶ ὃ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τῷ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσέα· παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ποίμνια ἐσφάγησαν Ἑλληνικά, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξεισι δὲ καὶ Τέκμησσα, τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακίς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστίν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος εἶεν τὰ ποίμνια. ἑκάτερος οὖν παρ' ἑκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσσης, ὅτι ὁ Αἴας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ, ὅτι Ἑλληνικὰ τὰ σφαγέντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται, καὶ μάλιστα ὁ χορός. ὅθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν ἔμφρων γενόμενος ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. καὶ τούτου ἡ Τέκμησσα δεῖται παύσασθαι τῆς ὀργῆς· ὃ δὲ ὑποκρινόμενος

πεπαῦσθαι ἔξεισι καθαρσίων ἕνεκα καὶ ἑαυτὸν διαχρῆται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον οὐκ ἐῶντα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν Τεῦκρος ἀπολοφύρεται. παρίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγῳδίας ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἥκοιεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας προσδοκήσας ἐγκρατὴς εἶναι τῶν ὅπλων ἀποτυχὼν ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται φιλονεικίαι οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς οὐδὲ τοῖς δοκοῦσι νενικηκέναι. ὅρα γὰρ καὶ παρ' Ὁμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων καὶ περιπαθῶς· (Οδ. λ 542)

οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφειστήκει κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων.

εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος· (547)

ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ.

οὐκ ἐλυσιτέλησεν ἄρα αὐτῷ ἡ νίκη, τοιούτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἧτταν ἀποθανόντος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσαν τὴν Ἀθηνᾶν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα εἰπεῖν περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτόν· οὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ καὶ νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος· θεοῦ οὖν ἦν τὸ ταῦτα διασαφῆσαι καὶ Ἀθηνᾶς προκηδομένης τοῦ Ὀδυσσέως, διό φησι·

καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος διαφόρως ἱστορήκασιν. οἱ μὲν γάρ φασιν ὅτι ὑπὸ Πάριδος τρωθεὶς ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἱμορροῶν, οἱ δὲ ὅτι χρησμὸς ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν· σιδήρῳ γὰρ οὐκ ἦν τρωτός· καὶ οὕτω τελευτᾷ. οἱ δὲ ὅτι αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν, ὧν ἐστι καὶ Σοφοκλῆς. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινε.

Jebb's Greek Grammar there are over 300 different lines of the Ajax explained. The second column I which designates beautiful passages, as quoman. etc. The third column refers to passages peculiarly Sophoclean. The best guide to this is Campbell's Essay on Language, large edition of Sophocles. At end of first volume is a list of places in the Ajax mentioned as Sophoclean.

Crucis

Sat Rev. p. 761. Dec 9. 1882

Athenae. p 782-3 12. 9. 1882

Acad. 416.

Spect. 12. 2 1539.

Journ of Phil. vol 14. I 68. II 98

1st Act ends with vs 814. Ajax enters at vs 11 ... and the stage directions are generally evident from the lines. GS 32.160 College library, pencil sketches of the play as given

The age of this drama is attested in various ways. Firstly it appears to have been presented shortly after the introduction of 3 actors, for except in the prolog and end of the piece only two actors are on the ... again as in v. 892 ff. There are six cola given to the chorus, which makes it probable that there were only 12 instead of 15 in the chorus. In many forms of language the style resembles Soph... early ...

to imitate Aeschylus. Moreover the Ajax is like the Antig. in faulty construction in that the protag. disappears so early in the drama. The prologue of the two plays are also similar. Moreover the Ajax has divided lines in dialogue. All these facts point to the early date of the play.

βάσις = you track - a favourite Sophoclean word.
εὔρινος = better taken in the nominative.
ἔργον = is a purely colloquial expression.
ὡς = purpose.
All contributions on Sophocles for a period classified by Ghente
ἄποπτος = either out of sight, or obscured.
There are words in Odysseus reply which were before used in Athena's speech - a Sophoclean touch.

ἰχνεύω = M.T. 26. present used with ex. denoting past time, as πάλαι.
ἔχει = M.T. 47. used with part. as periph. perfect

ΑΘΗΝΑ.

Ἀεὶ μέν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον·
καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον 5
ἴχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει
κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις.
ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
στάζων ἱδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους. 10
καί σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
ἔτ' ἔργον ἐστίν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ φθέγμ' Ἀθάνας, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
ὡς εὐμαθές σου, κἂν ἄποπτος ᾖς ὅμως, 15
φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ
χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ·
κεῖνον γάρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι. 20 X
νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον X
ἔχει περάνας, εἴπερ εἴργασται τάδε·

ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα·
κἀγὼ θελοντὴς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ.
ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν 25
λείας ἁπάσας καὶ κατηναρισμένας
ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
καί μοί τις ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει 30
φράζει τε κἀδήλωσεν· εὐθέως δ' ἐγὼ
κατ' ἴχνος ᾄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
τὰ δ' ἐκπέπληγμαι κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.
καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος
τά τ' εἰσέπειτα σῇ κυβερνῶμαι χερί. 35
ΑΘ. *ἔγνων, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην*
τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγίᾳ.
ΟΔ. *ἦ καί, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;*
ΑΘ. *ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τἄργα ταῦτά σοι.*
ΟΔ. *καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ᾖξεν χέρα;* 40
ΑΘ. *χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων.*
ΟΔ. *τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν;*
ΑΘ. *δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ.*
ΟΔ. *ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;*
ΑΘ. *κἂν ἐξεπράξατ', εἰ κατημέλησ' ἐγώ.* 45
ΟΔ. *ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει;*
ΑΘ. *νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόνος.*
ΟΔ. *ἦ καὶ παρέστη κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο;*
ΑΘ. *καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.*
ΟΔ. *καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;* 50
ΑΘ. *ἐγώ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι*
λήμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
καὶ πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε

φυλάσσεται = notice the change of tenses.
στηρίξομαι = I succeed in making them clear to myself. A reflexive sense.
καιρόν = acc. of an epic construction.
οὖν = introduces the γνῶμα.

ὡς = M.T. 719. Causal sentence referring to an implied γνῶ[illegible]

καί = M.T. 412 Condition is fulfilled, and also the distinction of apodosis does not take place
ἕκαστος = every word stands apart in its significance.
ἄγμας = amended from ~~ἀγγ~~ γνώμας

τοξαλκέων: an Aeschylean expression. Indeed, the whole passage is like Aeschylus.

κομψεύεται = a colloquial and prose word.

I will blind his eyes, and turn them away from you. proleptic use.

ὄψει = better than ἄρεις. cf. M 7.299 ou with fut. indic. is followed by μηδὲ with future in question implying negative and command, and thus = prohibition

τιμᾶς – probably accompanied by gesture.

γελῶσι – the taunting laugh.

λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·
ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον 55
κύκλῳ ῥαχίζων· κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε
δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.
ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
ὤτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακά. 60
κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου,
τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται,
ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων,
καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται. 65
δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῇς.
θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχου
τὸν ἄνδρ'· ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους
αὐγὰς ἀπείργω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν. 70
οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
δεσμοῖς ἀπευθύνοντα προσμολεῖν καλῶ·
Αἴαντα φωνῶ· στεῖχε δωμάτων πάρος.

ΟΔ. τί δρᾷς, Ἀθάνα; μηδαμῶς ἔξω κάλει.
ΑΘ. οὐ σῖγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρεῖ; 75
ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκείτω μένων.
ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὅδ' ἦν;
ΟΔ. ἐχθρός γε τῷδε τἀνδρὶ καὶ τανῦν ἔτι.
ΑΘ. οὔκουν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν;
ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν. 80
ΑΘ. μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;
ΟΔ. φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ.
ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδῃ πέλας.
ΟΔ. πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ;

ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα. 85
ΟΔ. γένοιτο μένταν πᾶν θεοῦ τεχνωμένου.
ΑΘ. σίγα νυν ἑστὼς καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων.
ΟΔ. μένοιμ' ἄν· ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν.
ΑΘ. ὦ οὗτος, Αἴας, δεύτερόν σε προσκαλῶ.
τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς συμμάχου; 90

ΑΙΑΣ.

ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
ὡς εὖ παρέστης· καί σε παγχρύσοις ἐγὼ
στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.
ΑΘ. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; 95
ΑΙ. κόμπος πάρεστι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
ΑΘ. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ᾔχμασας χέρα;
ΑΙ. ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἵδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.
ΑΘ. τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.
ΑΙ. θανόντες ἤδη τἄμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα. 100
ΑΘ. εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποῦ σοι τύχης ἕστηκεν; ἢ πέφευγέ σε;
ΑΙ. ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;
ΑΘ. ἔγωγ'· Ὀδυσσέα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
ΑΙ. ἥδιστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω 105
θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὔ τί πω θέλω.
ΑΘ. πρὶν ἂν τί δράσῃς ἢ τί κερδάνῃς πλέον;
ΑΙ. πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς κίον' ἑρκείου στέγης
ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
ΑΙ. μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θανῇ. 110
ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὧδέ γ' αἰκίσῃ.
ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνα, τἄλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι·
κεῖνος δὲ τίσει τήνδε κοὐκ ἄλλην δίκην.
ΑΘ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τέρψις ἥδε σοι τὸ δρᾶν,

τεχνωμενον - suggesting perhaps craftsmen
μενω μ' - future, weak, used as an affirmative.
M 7 245. - ηθελον, unfulfilled and vague past condition.

καλως = much thanks.
το μη = at all - in any way whatever.
ημαρτας = is sometimes read for η χμαρτας.
91- compare Electra 1426, like language.

τεγαυγε - has he escaped you.

τισει - should be read τεισει, as it stands in all MSS and inscriptions.

χειρι = forcibly. frequently thus used. Jsc, (1.4) attached to a gree with τερπτ.

Προνουστερος = does not at all fit the Homeric character of Ajax.
The changes and chances of this mortal life is borne in upon Odysseus.
ηπουθ = M.T. 245, weak, unfulfilled part condition.
και περ = M.T. 858 part concessive strengthened by και or καιπερ.

συμφορας = the μηδεν αγαν. are untranslatable.

ησθαντουτ = M.T. 881. part signifying pleasure used with verb.

ιπποματη = the horse raced plain, where many battles had been fought.

χρῶ χειρί, φείδου μηδὲν ὧνπερ ἐννοεῖς. 115
Ι. χωρῶ πρὸς ἔργον· σοὶ δὲ τοῦτ' ἐφίεμαι,
τοιάνδ' ἀεί μοι σύμμαχον παρεστάναι.
Θ. ὁρᾷς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση;
τούτου τίς ἂν σοι τἀνδρὸς ἢ προνούστερος
ἢ δρᾶν ἀμείνων ηὑρέθη τὰ καίρια; 120
Δ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'· ἐποικτίρω δέ νιν
δύστηνον ἔμπας, καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
ὁθούνεκ' ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ,
οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοὐμὸν σκοπῶν.
ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν 125
εἴδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν.
Θ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον
μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
μηδ' ὄγκον ἄρῃ μηδέν', εἴ τινος πλέον
ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει. 130
ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
ἅπαντα τἀνθρώπεια· τοὺς δὲ σώφρονας
θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.

ΧΟΡΟΣ.

Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου
Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου, 135
σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω·
σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς ἢ ζαμενὴς
λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ,
μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι
πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας. 140
ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τὸν ἱππομανῆ
λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν

βοτὰ καὶ λείαν, 145
ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπή,
κτείνοντ' αἴθωνι σιδήρῳ.
τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων
εἰς ὦτα φέρει πάντων Ὀδυσεύς,
καὶ σφόδρα πείθει· περὶ γὰρ σοῦ νῦν 150
εὔπιστα λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.
τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς
X *οὐκ ἂν ἁμάρτοις· κατὰ δ' ἄν τις ἐμοῦ* 155
τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθοι·
πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει.
καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται·
μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν 160
καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ
χἠμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' 165
ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρίς, ἄναξ.
ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν,
παταγοῦσιν ἅπερ πτηνῶν ἀγέλαι·
X *μέγαν αἰγυπιὸν δ' ὑποδείσαντες*
τάχ' ἄν, ἐξαίφνης εἰ σὺ φανείης, 170
σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.

ἦ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις —
ὢ μεγάλα φάτις, ὢ
172—182 = 183—193.

αφαρτος = is an emendation, but the second person used [illegible], seldom found in Greek.
παργαι(?) = a figure — a slight defense(?) [illegible] — "Ein feste Burg ist unser Gott."

The following choral ode in Doric strophe, with a combination of dactyls and trochees in 3/4 time. Sometimes therefore the first foot must receive the length of three shorts.
[illegible] Allen(?) Exam. 1877(?)

ψαυσταισ' α δωρος επ' ελαφαβολιαις, is another reading from this line.

Δωρον = his due for his services was not given him.
αριστερα = gone so far astray.

Simplus - a bastard reproach to Odysseus, as born before his mother's marriage.

ποτι = is read for ποτε; "so long fumed in silence and inaction".

μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς —
ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας, 175
ἦ πού τινος νίκας ἀκάρπωτος χάριν,
ἤ ῥα κλυτῶν ἐνάρων
ψευσθεῖσα δώροις εἴτ' ἐλαφαβολίας;
ἢ χαλκοθώραξ ἤντιν' Ἐνυάλιος
μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις 180
μαχαναῖς ἐτίσατο λώβαν;
οὔ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά, 183
παῖ Τελαμῶνος, ἔβας
τόσσον, ἐν ποίμναις πίτνων· 185
ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι
καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.
εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς
ἢ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς, 190
μὴ μή μ', ἄναξ, ἔθ' ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις
ὄμμ' ἔχων κακὰν φάτιν ἄρῃ. 193
ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων, ὅπου μακραίωνι
στηρίζει ποτὶ τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ 195
ἄταν οὐρανίαν φλέγων. ἐχθρῶν δ' ὕβρις
ἀτάρβητος ὁρμᾶται
ἐν εὐανέμοις βάσσαις,
ἁπάντων καχαζόντων 199
γλώσσαις βαρυαλγήτως·
ἐμοὶ δ' ἄχος ἕστακεν. 200

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος,
γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδῶν,
ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.

νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατὴς · 205
Αἴας θολερῷ
κεῖται χειμῶνι νοσήσας.

ΧΟ. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἠρεμίας
νὺξ ἥδε βάρος;
παῖ τοῦ Φρυγίοιο Τελεύταντος, 210
λέγ', ἐπεὶ σὲ λέχος δουριάλωτον
στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας·
ὥστ' οὐκ ἂν ἄιδρις ὑπείποις.

ΤΕΚ. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον;
θανάτῳ γὰρ ἴσον βάρος ἐκπεύσει. 215
μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς ἡμὶν ὁ κλεινὸς
νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη.
τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
χειροδάικτα σφάγι' αἱμοβαφῆ,
κείνου χρηστήρια τἀνδρός. 220

ΧΟ. οἵαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθονος ἀγγελίαν ἄτλα-
τον οὐδὲ φευκτάν,
τῶν μεγάλων Δαναῶν ὕπο κληζομέναν, 225
τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.
οἴμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. περίφαντος ἀνὴρ
θανεῖται, παραπλάκτῳ χερὶ συγκατακτὰς 230
κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἱππονώμας.

ΤΕΚ. ὤμοι· κεῖθεν κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν 233
δεσμῶτιν ἄγων ἤλυθε ποίμνην·
ὧν τὴν μὲν ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαίας, 235
τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ.
δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελὼν
τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
ῥιπτεῖ θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω

221—232 = 245—256.

ὠψωνιασμένος = rugged in shinga.

βάρος = we should look for an adverb.

The invention of Oresteia was, of course, very pleasing to the Athenians.
χρηστήρια = the unmitigated oracles of Christian

ἐπιβουκόλος = the custodian of the flock in general, like a cowherd keeping sheep.

ὁρᾷ = note the alliteration in this line.
[illegible] = to give the sleepless head.
φρονοῦσιν = note repetition of the root.

τὸ γάρ = <u>alas</u>, or <u>ah</u>.

διπλάσιον = the plague shared by both.

κάτοιδ' = I grasp not thy meaning.

κίονι δήσας 240
μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν
παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ,
κακὰ δεννάζων ῥήμαθ', ἃ δαίμων
κοὐδεὶς ἀνδρῶν ἐδίδαξεν. 244

ΧΟ. ὥρα τιν' ἤδη κάρα καλύμμασι κρυψάμενον ποδοῖν
κλοπὰν ἀρέσθαι
ἢ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον
ποντοπόρῳ ναΐ μεθεῖναι. 250
τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι
καθ' ἡμῶν· πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη
ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπείς, τὸν αἶσ' ἄπλατος
ἴσχει. 255

ΤΕΚ. οὐκέτι· λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπῆς 257
ᾄξας ὀξὺς νότος ὣς λήγει,
καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.
τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη, 260
μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.

ΧΟ. ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ·
φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.

ΤΕΚ. πότερα δ' ἄν, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν, λάβοις, 265
φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν
ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών;

ΧΟ. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν.

ΤΕΚ. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.

ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις. 270

ΤΕΚ. ἀνὴρ ἐκεῖνος, ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
αὐτὸς μὲν ἥδεθ' οἷσιν εἴχετ' ἐν κακοῖς,
ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνών·
νῦν δ' ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,

κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ 275
ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος.
ἆρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά;

ΧΟ. ξύμφημι δή σοι καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
πληγή τις ἥκει· πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος
μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται; 280

ΤΕΚ. ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή.

ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;
δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.

ΤΕΚ. ἅπαν μαθήσει τοὔργον, ὡς κοινωνὸς ὤν.
κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἡνίχ' ἕσπεροι 285
λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον, ἄμφηκες λαβὼν
ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἕρπειν κενάς.
κἀγὼ 'πιπλήσσω καὶ λέγω· τί χρῆμα δρᾷς,
Αἴας; τί τήνδ' ἄκαιρος οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς ἀφορμᾷς πεῖραν οὔτε του κλύων 290
σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός.
ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα·
γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ', ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας· 295
ἔσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας εὔερόν τ' ἄγραν.
καὶ τοὺς μὲν ηὐχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
ἔσφαζε κἀρράχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
ᾐκίζεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποίμναις πίτνων. 300
τέλος δ' ὑπᾴξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινι
λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα,
τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολύν,
ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών·
κἄπειτ' ἐπᾴξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν, 305

εξαλαπαξαι = is completely shattered.

ως = M.T. 911. genitive absolute of circumstantial participle with ως, followed by one of which part was naturally be the object.

εσχαραι = the campfires or braziers which were set forth before each tent.

ειροποκοι = the fleecy sheep.

ws = part. in indirect dis. preceded by ws,
showing that thought of part. is expressed as
that of leading subject, or of some person prominent
in sentence.

ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
καὶ πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος,
παίσας κάρα 'θώυξεν· ἐν δ' ἐρειπίοις
νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρνείου φόνου,
κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί. 310
καὶ τὸν μὲν ἧστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον·
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δείν' ἐπηπείλησ' ἔπη,
εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτε.
κἀγώ, φίλοι, δείσασα τοὐξειργασμένον 315
ἔλεξα πᾶν ὅσονπερ ἐξηπιστάμην.
ὃ δ' εὐθὺς ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγράς,
ἃς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ·
πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους
τοιούσδ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν· 320
ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων
ὑπεστέναζε ταῦρος ὣς βρυχώμενος.
νῦν δ' ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ
ἄσιτος ἀνήρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
σιδηροκμῆσιν ἥσυχος θακεῖ πεσών· 325
x καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακόν
[τοιαῦτα γάρ πως καὶ λέγει κὠδύρεται].
ἀλλ' ὦ φίλοι, τούτων γὰρ εἵνεκ' ἐστάλην,
ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι·
φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται λόγοις. 330
ΧΟ. Τέκμησσα, δεινά, παῖ Τελεύταντος, λέγεις
ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.
ΑΙ. ἰώ μοί μοι.
ΤΕΚ. τάχ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον· ἢ οὐκ ἠκούσατε
Αἴαντος οἵαν τήνδε θωύσσει βοήν; 335
ΑΙ. ἰώ μοί μοι.

ΧΟ. ἁνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασιν ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών.
ΑΙ. ἰὼ παῖ παῖ.
ΤΕΚ. ὤμοι τάλαιν'· Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ. 340
τί ποτε μενοινᾷ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.
ΑΙ. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεὶ
λεηλατήσει χρόνον, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι;
ΧΟ. ἁνὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.
τάχ' ἄν τιν' αἰδῶ κἀπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι. 345
ΤΕΚ. ἰδού, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
τὰ τοῦδε πράγη, καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.
ΑΙ. ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων, 348
μόνοι ἔτ' ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ, 350
ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης
ἀμφίδρομον κυκλεῖται.
ΧΟ. οἴμ' ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.
δηλοῖ δὲ τοὔργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει. 355
ΑΙ. ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας,
ὃς ἁλίαν ἔβας ἑλίσσων πλάταν,
σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα πημονὰν ἐπ-
αρκέσοντ'· 360
ἀλλά με συνδάιξον.
ΧΟ. εὔφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς
ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.
ΑΙ. δρᾷς τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον,
τὸν ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις, 365
ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας;
ὤμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.
ΤΕΚ. μή, δέσποτ' Αἴας, λίσσομαί σ', αὔδα τάδε.
ΑΙ. οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα;

348—355 = 356—363. 364—378 = 379—393.

Eurysaces = the bearer of the heavy shield. It is a curious fact that the names given to the children of Homeric heroes, were always epithets of their fathers. Like Astyanax, the city's protector.

[illegible]

[illegible] see p. 66. Oedipus in OC [illegible] law of honesty.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] = my curses, or my enemies.

[illegible] = homeric word, used only here in Sophocles.

ὅπως = as if we were not going to have any infinitive. The two constructions are merged.

ἄγεις = thou wilt be lead on by thy pleasure.

τοι = some read τῳ. τοι is often used in the tragic poets to introduce a general truth.

πῶς ἄν = MT. 219. ἄν with optative attached to emphatic word.

φαίη = MT 288. 3rd person seldom used in question of appeal

[illegible] = has insulted me so that I must die.

αἰαῖ αἰαῖ. 370

ΤΕΚ. ὦ πρὸς θεῶν ὕπεικε καὶ φρόνησον εὖ.

ΑΙ. ὦ δύσμορος, ὃς χερὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
ἐν δ' ἑλίκεσσι βουσὶ καὶ κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις
ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα. 376

ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.

ΑΙ. ἰὼ πάντα δρῶν ἁπάντων τ' ἀεὶ
κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίου, 380
κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ,
ἦ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις.

ΧΟ. ξύν τοι θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κὠδύρεται.

ΑΙ. ἴδοιμι μήν νιν, καίπερ ὧδ' ἀτώμενος.
ἰώ μοί μοι. 385

ΧΟ. μηδὲν μέγ' εἴπῃς· οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ;

ΑΙ. ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ, πῶς ἂν τὸν αἱμυλώτατον,
ἐχθρὸν ἄλημα, τούς τε δισσάρχας ὀλέσσας βασιλῆς
τέλος θάνοιμι καὐτός; 391

ΤΕΚ. ὅταν κατεύχῃ ταῦθ', ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν
εὔχου· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκότος;

ΑΙ. ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος, 394
ἔρεβος ὦ φαεννότατον, ὡς ἐμοί,
ἕλεσθ' ἕλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἕλεσθέ μ'· οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔθ' ἀμερίων
ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων. 400
ἀλλά μ' ἁ Διὸς
ἀλκίμα θεὸς
ὀλέθρι' αἰκίζει.
ποῖ τις οὖν φύγῃ;

394—411 = 412—429.

ποῖ μολὼν μενῶ;
εἰ τὰ μὲν φθίνει φίλοισι τοῖσδ' 405
ἐμοῦ σέβας, μώραις δ' ἄγραις προσκείμεθα,
πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με
χειρὶ φονεύοι.

ΤΕΚ. ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον 410
φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν.

ΑΙ. ἰὼ πόροι ἁλίρροθοι
πάραλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,
πολὺν πολύν με δαρόν τε δὴ
κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον· ἀλλ' οὐκέτι μ',
οὐκ 415
ἔτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα· τοῦτό τις φρονῶν ἴστω..
ὦ Σκαμάνδριοι
γείτονες ῥοαί,
εὔφρονες Ἀργείοις, 420
οὐκέτ' ἄνδρα μὴ
τόνδ' ἴδητ', ἔπος
ἐξερῶ μέγ', οἷον οὔ τινα
Τροία στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ 425
Ἑλλανίδος· τανῦν δ' ἄτιμος
ὧδε πρόκειμαι.

ΧΟ. οὔτοι σ' ἀπείργειν οὐδ' ὅπως ἐῶ λέγειν
ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.

ΑΙ. αἰαῖ· τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον 430
τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;
νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ
καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·
ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ 435
πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὔκλειαν φέρων·

sij oa lone that my friends hear me have passed away, and I am given over to my foolish body; then all the army with both hands shall slay me.

Quvecv = MY. 761, acc and ufu. used in exclamation of surprise

[illegible] every one that comes me.

[illegible] - [illegible] before [illegible].

απωσαμενα = spurning the might that I possessed.

ναι = but as if —
υποβλεποις = with sullen gaze.
τοισδε - with blood of little beasts like these, I stain my hands.

εκοντος = M.T. § 75.3. [illegible] like part. [illegible] ωρ

οστις = since I am so plainly [illegible] child of heaven.

ναι = and yet how could I —

πελανον - [illegible] [illegible] [illegible].

ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει
οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,
ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι. 440
καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ·
εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι
κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
οὐκ ἄν τις αὔτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
νῦν δ' αὔτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας
ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη. 446
κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι
γνώμης ἀπῇξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτε
δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν.
νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεὰ 450
ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπευτύνοντ' ἐμὴν
ἔσφηλεν, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς·
κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,
ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος· εἰ δέ τις θεῶν 455
βλάπτοι, φύγοι τἂν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα.
καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
ἐχθαίρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός,
ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπὼν ἕδρας 460
προδούς τ' Ἀτρείδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς
Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν
γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν; 465
οὐκ ἔστι τοὔργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνοις

καὶ δρῶν τι χρηστόν, εἶτα λοίσθιον θάνω;
ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράναιμί που.
οὐκ ἔστι ταῦτα. πεῖρά τις ζητητέα 470
τοιάδ' ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ
μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου,
κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει 475
προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν
ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται·
ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ' ἀκήκοας λόγον. 480

ΧΟ. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός·
παῦσαί γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.

ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης 485
οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.
ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,
εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν·
νῦν δ' εἰμὶ δούλη· θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που
καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τοιγαροῦν, ἐπεὶ 490
τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,
καί σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς
εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί,
μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφείς τινι. 495
ᾗ γὰρ θάνῃς σὺ καὶ τελευτήσας ἀφῇς,
ταύτῃ νόμιζε κἀμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο

[illegible] of metaphors. I have been [illegible]
[illegible] I learn of nothing worth or [illegible]
A noble death, a noble life.
[illegible] you have been true to your best.

[illegible] - not carrying their purpose

Before cruel reproach

= some read εἰ - MJ. 454. However use of simple εἰ with subj. in future conditions allowed by poetic license

τις = as in Homer "everyone will say."
Regard for him, his family and his good name are the motives she urges against suicide.
προλειπων = MT 887. part with verb of shame
ανδανει = MT 903.5, with part = something I am doing or have done — with infin = something not yet done.
οικτιρε = [illegible] οικτειρε.
[illegible] — know he will be [illegible].
This passage is full of Sophoclean reminiscences.

σωτηρια = salvation, in thee is all my safety from trouble and my life's happiness
τον = a general truth.
χαρις = love aye engenders love.

ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἕξειν τροφήν.
καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ 500
λόγοις ἰάπτων· ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν
Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσεν στρατοῦ,
οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.
τοιαῦτ' ἐρεῖ τις· κἀμὲ μὲν δαίμων ἐλᾷ,
σοὶ δ' αἰσχρὰ τἄπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει. 505
ἀλλ' αἴδεσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ ✕
γήρᾳ προλείπων, αἴδεσαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις
θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
οἴκτιρε δ', ὦναξ, παῖδα τὸν σόν, εἰ νέας 510
τροφῆς στερηθεὶς σοῦ διοίσεται μόνος
ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν
κείνῳ τε κἀμοὶ τοῦθ', ὅταν θάνῃς, νεμεῖς.
ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὅ τι βλέπω
πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ᾔστωσας δόρει, 515
καὶ μητέρ' ἥδη μοῖρα τὸν φύσαντά τε
καθεῖλεν Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας.
τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς;
τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σῴζομαι.
ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνῆστιν· ἀνδρί τοι χρεὼν 520
μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τί που πάθοι.
χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί·
ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος,
οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ.

ΧΟ. Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον ὡς κἀγὼ φρενὶ 525
θέλοιμ' ἄν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.

ΑΙ. καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.

ΤΕΚ. ἀλλ' ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.

ΑΙ. *κόμιζέ νύν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω.* 530
ΤΕΚ. *καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.*
ΑΙ. *ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν; ἢ τί μοι λέγεις;*
ΤΕΚ. *μὴ σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.*
ΑΙ. *πρέπον γέ τἂν ἦν δαίμονος τοὐμοῦ τόδε.*
ΤΕΚ. *ἀλλ' οὖν ἐγὼ 'φύλαξα τοῦτό γ' ἀρκέσαι.* 535
ΑΙ. *ἐπῄνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἣν ἔθου.*
ΤΕΚ. *τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;*
ΑΙ. *δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.*
ΤΕΚ. *καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.*
ΑΙ. *τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;* 540
ΤΕΚ. *ὦ παῖ, πατὴρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων*
ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
ΑΙ. *ἕρποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένῳ λόγων;*
ΤΕΚ. *καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν.*
ΑΙ. *αἶρ' αὐτόν, αἶρε δεῦρο· ταρβήσει γὰρ οὒ* 545
νεοσφαγῆ τοιόνδε προσλεύσσων φόνον,
εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν.
ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος, 550
τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
ὁθούνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν·
ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος,
[τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν]
ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς. 555
ὅταν δ' ἵκῃ πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
δείξεις ἐν ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οἵου 'τράφης.
τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.

δαίμονας. looked upon as a person
ἀρνεῖσθαι: infinitive used in 3rd. without ὡς.
ὤτρυνον = Aj. 60. aorist used for present. Otherwise of an action just taking place.

πρόσπολοις = dative curious, in charge of the servants. καὶ μήν = but really.

ἐπιόντι: used of actual motion, or he really coming.

γένοιο = Aj. 722, pure optative in a wish.

Virtutis sis par, dispar fortunae patris, translated by Accius.

ἕως — ἄν. is often omitted after particles mean until, when they take the subjunctive. Aj. 620
δαΐξον = Aj. 360. singular use of ὁ ποιμήν and fut. indic.
contrast.
The one word of tenderness towards Tekmessa, that Ajax utters.

μη = MT. 219. Subj. with μη in the form and sense of emphatic future with οὐ.

ὄμμαν = mixture of war-like and hunting metaphor.

ἀμελεῖν = MT. 355 verb of exhorting takes object clause with ὅπως, in same sense as object infin.

Euboea, as contrasted with the mention of Tenea.

ὁ λυμεὼν ἔρως = ἔρως attributively used, and in predicate position occurs but twice else in classic Greek.

κοιν = is a pet word of Sophocles.

ωμαν = This is too much, you so offend me. The Gods and I stand in no relation — or will enable to keep me.

οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μή τις ὑβρίσῃ Χ 560
στυγναῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι
λείψω τροφῆς ἄοκνον ἔμπα, κεἰ τανῦν
τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς, 565
ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως Χ
τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων
Τελαμῶνι δείξει μητρί τ', Ἐριβοίᾳ λέγω,
ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί, 570
[μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ],
καὶ τἀμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός.
ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον,
Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων 575
πόρπακος, ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος·
τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται.
ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου
καὶ δῶμα πάκτου, μηδ' ἐπισκήνους γόους
δάκρυε· κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή. 580
πύκαζε θᾶσσον· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.

ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν·
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.

ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί; 585

ΑΙ. μὴ κρῖνε, μὴ 'ξέταζε· σωφρονεῖν καλόν.

ΤΕΚ. οἴμ' ὡς ἀθυμῶ· καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ.

ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς· οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι; 590

ΤΕΚ. εὔφημα φώνει.
ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
ΤΕΚ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;
ΑΙ. πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.
ΤΕΚ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ.
ΑΙ. οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;
ΤΕΚ. πρὸς θεῶν, μαλάσσου.
ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τοὐμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς. 595

ΧΟ. ὦ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μέν που
ναίεις ἁλίπλακτος εὐδαίμων,
πᾶσιν περίφαντος ἀεί·
ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος 600
Ἰδαῖα μίμνων λειμώνι' ἄποινα, μηνῶν
ἀνήριθμος αἰὲν εὐνῶμαι
χρόνῳ τρυχόμενος, 605
κακὰν ἐλπίδ' ἔχων
ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν
τὸν ἀπότροπον ἀίδηλον Ἅιδαν.
καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας
ξύνεστιν ἔφεδρος, ὤμοι μοι, 610
θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος·
ὃν ἐξεπέμψω πρὶν δή ποτε θουρίῳ
κρατοῦντ' ἐν Ἄρει· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας
φίλοις μέγα πένθος ηὕρηται. 615
τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν
μεγίστας ἀρετᾶς
ἄφιλα παρ' ἀφίλοις 620
ἔπεσ' ἔπεσε μελέοις Ἀτρείδαις.
ἦ που παλαιᾷ μὲν σύντροφος ἁμέρᾳ, 622

596—608 = 609—621. 622—634 = 635—645.

The ode is written in logaoedic measure in [illegible] lines.

This place is hard to heal, for the text is bad
παλαιος = long a the time since I –

[illegible] = constantly under the dread fear.

Ajax deceives the chorus as to his fatal intentions. The actors understand one thing, the spectators another. This irony of Sophocles is found in many places. Thirlwall Class. Muse. 1840

κρύψω: I'll hide it in my body.
ὄψεται - M.T. 565. Rel. with future indic, expressing purpose like final clause.

λευκὰ δὲ γήρᾳ μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα 625
φρενομόρως ἀκούσῃ,
αἴλινον αἴλινον
οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς
ἥσει δύσμορος, ἀλλ' ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς 630
θρηνήσει, χερόπλακτοι δ'
ἐν στέρνοισι πεσοῦνται
δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας. 634
κρείσσων παρ' Ἅιδᾳ κεύθων ὁ νοσῶν μάταν,
ὃς ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς ⏑ – ⏑
πολυπόνων Ἀχαιῶν,
οὐκέτι συντρόφοις
ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ. 640
ὦ τλᾶμον πάτερ, οἵαν σε μένει πυθέσθαι
παιδὸς δύσφορον ἄταν,
ἂν οὔπω τις ἔθρεψεν
δίων Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε. 645

ΑΙ. ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἁλίσκεται
χὡ δεινὸς ὅρκος χαὶ περισκελεῖς φρένες.
κἀγὼ γάρ, ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε, 650
βαφῇ σίδηρος ὣς ἐθηλύνθην στόμα
πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτίρω δέ νιν
χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.
ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους
λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ 655
μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύξωμαι θεᾶς·
μολών τε χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω,
κρύψω τόδ' ἔγχος τοὐμόν, ἔχθιστον βελῶν,
γαίας ὀρύξας ἔνθα μή τις ὄψεται· χ

ἀλλ' αὐτὸ νὺξ Ἅιδης τε σῳζόντων κάτω. 660
ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία,
ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα. 665
X τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μή;
καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
ἔτοιμ' ὑπείκει· τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς 670
χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει·
ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος
τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν·
X λείων τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος 675
λύει πεδήσας, οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει.
ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως μαθὼν ὅτι
ὅ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος,
ὡς καὶ φιλήσων αὖθις, ἔς τε τὸν φίλον 680
τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα· τοῖς πολλοῖσι γὰρ
βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν.
ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει· σὺ δὲ
ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τάχους, γύναι, 685
εὔχου τελεῖσθαι τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ.
ὑμεῖς δ', ἑταῖροι, ταὐτὰ τῇδέ μοι τάδε
τιμᾶτε, Τεύκρῳ τ', ἢν μόλῃ, σημήνατε
μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα.
ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον· 690

█████████████████████

ver Ta = M.T. 915.2. οἶδα and ἐπίσταμαι take
clearly part. in oratio. obl., but here take ordinary
inf. in sense "I know how to do."
land it at, times Danais eum dona
vereor, evidently an echo of this.
ur, οὐ φθείρ = used ironically with equal
ca change of value

-los = the dwelling vault of night.

r - Lewr, ill wolloms reading
and even sleep.
μηνα = gnomic aorist, M.T. 155. giving a
nd statement of general truths.

= addressed to the chorus, and
chinessa.
a = very strong word.

ιαστηρον = where all must go

αὐτοδαῆ = fancy measures, impromptu.
μέλει = now the chorus is really one. This of course brings in the acknowledgement of the chorus of their existence as such.

The inroad of Ajax took place at early dawn.

ἀρκιττων = unclothed frame.
715 = n. 713. Causal sent. taking index of primary and secondary tenses.

Ἀργείοις = dative of agent, not common with the present tense.

ὑμεῖς δ' ἃ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως
πύθοισθε, κεἰ νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.

ΧΟ. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν.
ἰὼ ἰὼ Πὰν Πάν,
ὦ Πὰν Πὰν ἁλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιονοκτύπου 695
πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ
θεῶν χοροποί' ἄναξ, ὅπως μοι
Νύσια Κνώσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψῃς· 700
νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.
Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων
ὁ Δάλιος εὔγνωστος
ἐμοὶ ξυνείη διὰ παντὸς εὔφρων. 705
ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης.
ἰὼ ἰώ, νῦν αὖ,
νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος
θοᾶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας 710
λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ
πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομίᾳ σέβων μεγίστᾳ.
πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει,
κοὐδὲν ἀναύδατον φατίσαιμ' ἄν, εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων 715
Αἴας μετανεγνώσθη
θυμῶν Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω·
Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ 720
κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον
κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.
στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ

693—705 = 706—718.

μαθόντες ἀμφέστησαν, εἶτ' ὀνείδεσιν
ἤρασσον ἔνθεν κἄνθεν οὔτις ἔσθ' ὃς οὔ, 725
τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατῷ
ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὥς οὐκ ἀρκέσοι
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν·
ἔς τ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν
κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη. 730
λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
ἀλλ' ἡμὶν Αἴας ποῦ 'στιν, ὡς φράσω τάδε;
τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας 735
βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.
ΑΓ. ἰοὺ ἰού.
βραδεῖαν ἡμᾶς ἆρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
πέμπων ἔπεμψεν ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς.
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; 740
ΑΓ. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
μὴ 'ξω παρήκειν, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχοι.
ΧΟ. ἀλλ' οἴχεταί τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου.
ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶ τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα, 745
εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.
ΧΟ. ποῖον; τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πάρει;
ΑΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον.
ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα, 750
εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
θεὶς εἶπε κἀπέσκηψε, παντοίᾳ τέχνῃ
εἶρξαι κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μηδ' ἀφέντ' ἐᾶν,

They came to such a pass.

νεαλλαγῇ [?] = has two generations limiting it.

showing joined new purpose to new modes of conquest.

ἄψ [?] = curious use, which has been denied by Hermann, but are found in the new Herondas.

ὑπερκαντόμενον [?] = an Aeschylean word, not found elsewhere in Sophocles

οἴχεται = a suggestion of the death of Ajax.

Beyond measure fraught with folly.

ἐμφρονεῖν = knowing [?] or wisely.

ἐμφανῶς [?] = while yet the light remains

περισσα = luxurious lines.

•

Πατρος = probably genitive absolute.
εντανται = suggests the idea of clinching.
ὃ = when used with μαν, is by many thus accented.

Κρατος κοτα = the word repeated in a Sophoclean fashion.
Αθανας = form intermediate between Doric and Ionic, and is always used in tragedy.
Αθαναιος is found in inscriptions.

ευρηξαι = is not quite satisfactory and may be corrupt.

εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ. 755
ἐλᾷ γὰρ αὐτὸν τῇδε θἠμέρᾳ μόνῃ
δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν 760
βλαστὼν ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονῇ.
κεῖνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἐξορμώμενος
ἄνους καλῶς λέγοντος ηὑρέθη πατρός.
ὃ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει· τέκνον, δόρει
βούλου κρατεῖν μέν, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν.
ὃ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο· 766
πάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ
κράτος κατακτήσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον. εἶτα δεύτερον 770
δίας Ἀθάνας, ἡνίκ' ὀτρύνουσά νιν
ηὐδᾶτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·
ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας
ἵστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη. 775
τοιοῖσδέ τοι λόγοισιν ἀστεργῆ θεᾶς
ἐκτήσατ' ὀργήν, οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἔστι τῇδε θἠμέρᾳ, τάχ' ἂν
γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὃ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας 780
πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς
Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
οὐκ ἔστιν ἁνὴρ κεῖνος, εἰ Κάλχας σοφός.

ΧΟ. ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορος γύναι,
ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὁποῖ' ἔπη θροεῖ· 785

ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.
ΤΕΚ. τί μ' αὖ τάλαιναν, ἀρτίως πεπαυμένην
κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἕδρας ἀνίστατε;
ΧΟ. τοῦδ' εἰσάκουε τἀνδρός, ὡς ἥκει φέρων
Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν ἣν ἤλγησ' ἐγώ. 790
ΤΕΚ. οἴμοι, τί φής, ἄνθρωπε; μῶν ὀλώλαμεν;
ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν, Αἴαντος δ' ὅτι,
θυραῖος εἴπερ ἐστίν, οὐ θαρσῶ πέρι.
ΤΕΚ. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φῄς.
ΑΓ. ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται 795
σκηνῆς ὕπαυλον μηδ' ἀφιέναι μόνον.
ΤΕΚ. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, κἀπὶ τῷ λέγει τάδε;
ΑΓ. πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι· τήνδε δ' ἔξοδον
ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φρεσίν.
ΤΕΚ. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών; 800
ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν ὃς αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.
ΤΕΚ. οἲ 'γώ, φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης,
καὶ σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
οἱ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους 805
ζητεῖτ' ἰόντες τἀνδρὸς ἔξοδον κακήν.
ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη
καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
οἴμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἱδρυτέον·
ἀλλ' εἶμι κἀγὼ κεῖσ' ὅποιπερ ἂν σθένω. 810
χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἕδρας ἀκμή
[σῴζειν θέλοντας ἄνδρα γ' ὃς σπεύδῃ θανεῖν].
ΧΟ. χωρεῖν ἕτοιμος, κοὐ λόγῳ δείξω μόνον·
τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται.
ΑΙ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν ᾗ τομώτατος 815
γένοιτ' ἄν, εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή·

φρενῶν = φρονεῖν is regular text. But the young fool bethinks well i.e. [illegible] wholesome of Ajax.
ἡμέραν = who at this time.

Ajax appears in the distance. A scholiast tells us that one of the actors did this, well that he was known as ὁ σφαγεύς

κοιμισαι = lull me to rest.

δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ
μάλιστα μισηθέντος ἐχθίστου θ' ὁρᾶν·
πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι,
σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής· 820
ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ,
εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδέ μοι
σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκός, ἄρκεσον.
αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν. 825
πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
Τεύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὥς με βαστάσῃ
πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος
ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἕλωρ. 830
τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ δ' ἅμα
πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι,
ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι
πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
καλῶ δ' [ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε παρθένους 835
ἀεί θ'] ὁρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη,
σεμνὰς Ἐρινῦς τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
[καί σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους
ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ 840
αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο.]
ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐρινύες,
γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν 845
ἥλιε, πατρῴαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
ἴδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν

ἄγγειλον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
ἦ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν, 850
ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,
ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών·
καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω ξυνών. 855
σὲ δ', ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
καὶ τὸν διφρευτὴν ἥλιον προσεννέπω,
πανύστατον δὴ κοὔποτ' αὖθις ὕστερον.
ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
Σαλαμῖνος, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον 860
κλειναί τ' Ἀθῆναι καὶ τὸ σύντροφον γένος
κρῆναί τε ποταμοί θ' οἵδε, καὶ τὰ Τρωικὰ
πεδία προσαυδῶ, χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί·
τοῦθ' ὑμὶν Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ,
τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἅιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι. 865

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.
πᾷ πᾷ
πᾷ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ;
κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος.
ἰδού, 870
δοῦπον αὖ κλύω τινά.

ΗΜ. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν.
ΗΜ. τί οὖν δή;
ΗΜ. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν.
ΗΜ. ἔχεις οὖν; 875
ΗΜ. πόνου γε πλῆθος, κοὐδὲν εἰς ὄψιν πεσόν.
ΗΜ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν

the western flanks of the ships.

Doubling of negation – "on the pathway that leadest toward the cent.

There are just six utterances of the chorus from 891 down, so that many have thought that the various members of the chorus spoke each a line, making 12 singers in the chorus altogether.

From the ground where Ajax fell, sprang a hyacinth, bearing and AI in its petals

κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς.

ΧΟ. τίς ἂν δῆτά μοι, τίς ἂν φιλοπόνων 879
ἁλιαδᾶν ἔχων ἀύπνους ἄγρας,
ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεᾶν ἢ ῥυτῶν
Βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ὠμόθυμον 885
εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσων
ἀπύοι; σχέτλια γὰρ
ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων
οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,
ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου. 890

ΤΕΚ. ἰώ μοί μοι.

ΧΟ. τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους;

ΤΕΚ. ἰὼ τλήμων.

ΧΟ. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ
Τέκμησσαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην. 895

ΤΕΚ. ᾤχωκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν;

ΤΕΚ. Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς
κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.

ΧΟ. ὤμοι ἐμῶν νόστων· 900
ὤμοι, κατέπεφνες, ἄναξ, σὸν
τόνδε συνναύταν, ὦ τάλας·
ὦ ταλαῖφρον γύναι.

ΤΕΚ. ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.

ΧΟ. τίνος ποτ' ἄρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος; 905

ΤΕΚ. αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ, δῆλον· ἐν γάρ οἱ χθονὶ
πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.

ΧΟ. ὤμοι ἐμᾶς ἄτας, οἶος ἄρ' αἱμάχθης, ἄφαρκτος φίλων·
ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' ἄιδρις, κατ-
ημέλησα. πᾷ πᾷ 911

879—914 = 925—960.

κεῖται ὁ δυστράπελος δυσώνυμος Αἴας;
ΤΕΚ. οὔτοι θεατός· ἀλλά νιν περιπτυχεῖ 915
φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
οὐδεὶς ἄν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν
φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας ἔκ τε φοινίας
πληγῆς μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
οἴμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων; 920
ποῦ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖ' ἄν, εἰ βαίη, μόλοι,
πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.
ὦ δύσμορ', ἄτας οἷος ὢν οἵας ἔχεις,
ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.
ΧΟ. ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ 925
στερεόφρων ἄρ' ἐξανύσσειν κακὰν
μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων. τοῖά μοι
πάννυχα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναξες 930
ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις
οὐλίῳ σὺν πάθει.
μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
πημάτων, ἦμος ἀριστόχειρ 935
_ ⏑́ ⏑ _ ὅπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι.
ΤΕΚ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἧπαρ, οἶδα, γενναία δύη.
ΤΕΚ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δὶς οἰμῶξαι, γύναι, 940
τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.
ΤΕΚ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.
ΧΟ. ξυναυδῶ.
ΤΕΚ. οἴμοι, τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ
χωροῦμεν, οἷοι νῷν ἐφεστᾶσιν σκοποί. 945
ΧΟ. ὤμοι, ἀναλγήτων
δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδον

r = some editors consider this as equivalent to an optative with ar. The use of the ar with potential optative and very late, but does not come so ly as the date of Sophocles. There seems no valid reason why ar should not [illegible].

s = cos Suppos' [illegible], [illegible] is the MS reading which recently changed that given in the text, which is a much easier reading.

966 · η = we may take this as a correlation with an η somewhere supplied.

θεοῖς : dative of general interest.
969. has no caesura, and has generally been emended.
ἐπιοίκιον : that has something to do with.

ἠμπόληκά σε = have I abandoned you, or have you abandoned me.

ἔργον Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει.
ἀλλ' ἀπείργοι θεός.

ΤΕΚ. οὐκ ἂν τάδ' ἔστη τῇδε, μὴ θεῶν μέτα. 950

ΧΟ. ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.

ΤΕΚ. τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς
Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσέως χάριν.

ΧΟ. ἦ ῥα κελαινώπαν θυμὸν ἐφυβρίζει πολύτλας
ἀνήρ, 954
γελᾷ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέ-
λωτα, φεῦ φεῦ,
ξύν τε διπλοῖ βασιλῆς κλύοντες Ἀτρεῖδαι. 960

ΤΕΚ. οἱ δ' οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς
τοῖς τοῦδ'· ἴσως τοι, κεἰ βλέποντα μὴ 'πόθουν,
θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός.
οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τἀγαθὸν χεροῖν
ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρίν τις ἐκβάλῃ. 965
[ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκύς,
αὑτῷ δὲ τερπνός· ὧν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν
ἐκτήσαθ' αὑτῷ, θάνατον ὅνπερ ἤθελεν.]
τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῷεν ἂν κάτα;
θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ. 970
πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ
λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ἰώ μοί μοι.

ΧΟ. σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν 975
βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

ΤΕΥ. ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοί,
ἆρ' ἠμπόληκας, ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;

ΧΟ. ὄλωλεν ἀνήρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.

ΤΕΥ. ὤμοι βαρείας ἆρα τῆς ἐμῆς τύχης. 980
ΧΟ. ὡς ὧδ' ἐχόντων ΤΕΥ. ὢ τάλας ἐγώ, τάλας.
ΧΟ. πάρα στενάζειν. ΤΕΥ. ὢ περισπερχὲς πάθος.
ΧΟ. ἄγαν γε, Τεῦκρε. ΤΕΥ. φεῦ τάλας· τί γὰρ τέκνον
τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρῳάδος;
ΧΟ. μόνος παρὰ σκηναῖσιν. ΤΕΥ. οὐχ ὅσον τάχος
δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ὡς κενῆς 986
σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;
ἴθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε· τοῖς ἐχθροῖσί τοι
φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν.
ΧΟ. καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν 990
ἐφίεθ' ἀνὴρ κεῖνος, ὥσπερ οὖν μέλει.
ΤΕΥ. ὢ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
ἄλγιστον ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ,
ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ
μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην,
ὦ φίλτατ' Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐπῃσθόμην 996
μόρον διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος.
ὀξεῖα γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος
διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας, ὡς οἴχει θανών.
ἁγὼ κλύων δύστηνος ἐκποδὼν μὲν ὢν 1000
ὑπεστέναζον, νῦν δ' ὁρῶν ἀπόλλυμαι.
οἴμοι.
ἴθ', ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.
ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς,
ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις. 1005
ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
ἦ πού με Τελαμών, σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἅμα,
δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ' ἴσως

That I should find thee thus –

creature of our = unveil his face

with kindly gladness, equal as if
I had come with you.

This line and 500 line in Oedipus are quoted to show that the Laurentian ms is not the father of all the ms.
ξυνος = the language put in Telamon's mouth, as spoken by Teucer. "What evil is not yet in store for me?"

αιολου = cruel, gleaming spike.

The horrible tale made Hector dead because before he was dragged, and he was also tied by a leathern thong.
ζωστηριος = referring to the brass work on the belt.

χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὔχ; ὅτῳ πάρα
μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν. 1011
οὗτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακὸν
τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,
τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ
σέ, φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ 1015
κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήρᾳ βαρύς,
ἐρεῖ, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς. 1020
τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ηὑρόμην.
οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ὦ τάλας, ὑφ' οὗ 1025
φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; εἶδες ὡς χρόνῳ
ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν;
σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
Ἕκτωρ μέν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα
ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων 1030
ἐκνάπτετ' αἰέν, ἕς τ' ἀπέψυξεν βίον·
οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.
ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσεν ξίφος
κἀκεῖνον Ἅιδης, δημιουργὸς ἄγριος; 1035
ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ
φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς·
ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω κἀγὼ τάδε.

ΧΟ. μὴ τεῖνε μακράν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ 1040

φράζου τὸν ἄνδρα χῶ τι μυθήσει τάχα.
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
γελῶν ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ.

ΤΕΥ. τίς δ' ἐστὶν ὅντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;

ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν. 1045

ΤΕΥ. ὁρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὢν οὐ δυσπετής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἐᾶν ὅπως ἔχει.

ΤΕΥ. τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον;

ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὃς κραίνει στρατοῦ.

ΤΕΥ. οὔκουν ἂν εἴποις ἥντιν' αἰτίαν προθείς; 1051

ΜΕ. ὁθούνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν 'Αχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἐξηύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν·
ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον 1055
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἕλοι δόρει·
κεἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν,
ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ' ἣν ὅδ' εἴληχεν τύχην
θανόντες ἂν προυκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,
οὗτος δ' ἂν ἔζη. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς 1060
τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.
ὧν εἵνεκ' αὐτὸν οὔτις ἔστ' ἀνὴρ σθένων
τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ,
ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται. 1065
πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ 'δυνήθημεν κρατεῖν,
πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλῃς,
χερσὶν παρευθύνοντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
λόγων γ' ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν. 1070

Teucer is at the back of the stage, and does not see Menelaus.

δη = this gives the sarcastic turn.

Menelaus is conceived as the type of a Spartan of Sophocles own time. Homer represents him as a noble man, while Euripides caricatures him. Teucer was probably leaning forward in his care of the body.

Φρυγων = a decidedly 5th century touch.

ενηλλαξεν = God has turned it away to fall-

ων = Menelaus, like an angry man, continually repeats himself.

παρεντον: he forgets that Ajax is dead, and addresses him as if alive in his anger

These laconic sayings, put in form of epigrams are a mark of the Spartan.

σωφρονως = properly ruled.

σωτηριαν = permanent idea of salvation, as implied in Latin salus.

δραμουσαν = has possibly a concessive idea. See Schneidewin on this.

παραλλαξ = the only use in Sophocles. Taking φ as equal to ph, and θ as th, as in O.T. 425, these two lines are full of the hissing sibbilants, which give an alliterated turn to the angry speech.

υποστησας = απαξ λεγ. in Sophocles. The Ajax has more α. λ. than the other plays.

οπει = the Laurentian reads επη, as part of the foregoing sentence which is a good Sophoclean use.

αγειν = this word angered Teucer above all others.

ηγαγ' = ηγαγον θ' – is the first reading, but ov before the caesura in the 5th foot, always one short, according to Porson's rule

καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὄντα δημότην
μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.
οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
φέροιντ' ἄν, ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος,
οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι, 1075
μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρα χρή, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ,
σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο· 1080
ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἃ βούλεται παρῇ,
ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν.
ἀλλ' ἑστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἡδώμεθα 1085
οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἂν λυπώμεθα.
ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα. πρόσθεν οὗτος ἦν
αἴθων ὑβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ.
καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς. 1090

ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ.

ΤΕΥ. οὐκ ἄν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
ὃς μηδὲν ὢν γοναῖσιν εἶθ' ἁμαρτάνει,
ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι 1095
τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις· ἐπεὶ
ἄγ', εἴπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις, ἦ σὺ φῄς ἄγειν
τόνδ' ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών;
οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὑτοῦ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν 1100
ἔξεστ' ἀνάσσειν ὧν ὅδ' ἤγαγ' οἴκοθεν;

These laconic sayings, put in form of epigrams are a mark of the Spartan.

σωφρονως = properly ruled.

σωτηριαν = permanent idea of salvation, as implied in Latin salus.

δραμουσαν = has possibly a concessive idea. See Schneidewin on this.

παραλλαξ = the only use in Sophocles. Taking φ as equal to ph, and θ as th, as in O.T. 425, the two lines are full of the hissing sibilants, which give an alliterated tone to the angry speech.

υποστησας = απαξ λεγ. in Sophocles. The Ajax has more α. λ. than the other plays

οπει = the Laurentian reads εστι, as part of the foregoing sentence which is a good Sophoclean use.

αφειν = this word angered Teucer above all others.

ηραρ' = ηραρεθ' – is the first reading, but it before the caesura in the 5th foot, a syllable must be short, according to Porsons rule

καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὄντα δημότην
μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.
οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
φέροιντ' ἄν, ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος,
οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι, 1075
μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρα χρή, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ,
σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο· 1080
ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἃ βούλεται παρῇ,
ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν.
ἀλλ' ἑστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἡδώμεθα 1085
οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἂν λυπώμεθα.
ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα. πρόσθεν οὗτος ἦν
αἴθων ὑβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ.
καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς. 1090

ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ.

ΤΕΥ. οὐκ ἄν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
ὃς μηδὲν ὢν γοναῖσιν εἶθ' ἁμαρτάνει,
ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι 1095
τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις· ἐπεὶ
ἄγ', εἴπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις, ἦ σὺ φῂς ἄγειν
τόνδ' ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών;
οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὑτοῦ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν 1100
ἔξεστ' ἀνάσσειν ὧν ὅδ' ἤγαγ' οἴκοθεν;

Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν·
οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι 'πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς ἢ καὶ τῷδε σέ.
[ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὅλων 1105
στρατηγός, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαί ποτε.]
ἀλλ' ὧνπερ ἄρχεις ἄρχε καὶ τὰ σέμν' ἔπη
κόλαζ' ἐκείνους· τόνδε δ', εἴτε μὴ σὺ φῄς
εἴθ' ἅτερος στρατηγός, εἰς ταφὰς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα. 1110
οὐ γάρ τι τῆς σῆς εἵνεκ' ἐστρατεύσατο
γυναικός, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ,
ἀλλ' εἵνεχ' ὅρκων οἷσιν ἦν ἐνώμοτος,
σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας.
πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν 1115
καὶ τὸν στρατηγὸν ἧκε, τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἂν στραφείην, ἕως ἂν ᾖς οἷός περ εἶ.

ΧΟ. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ·
τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει.

ΜΕ. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν. 1120

ΤΕΥ. οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.

ΜΕ. μέγ' ἄν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.

ΤΕΥ. κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὡπλισμένῳ.

ΜΕ. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.

ΤΕΥ. ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν. 1125

ΜΕ. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με;

ΤΕΥ. κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῇς θανών.

ΜΕ. θεὸς γὰρ ἐκσῴζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.

ΤΕΥ. μή νυν ἀτίμα θεούς, θεοῖς σεσωσμένος.

ΜΕ. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; 1130

ΤΕΥ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν παρών.

ΜΕ. τούς γ' αὐτὸς αὑτοῦ πολεμίους· οὐ γὰρ καλόν.

διεφθορ... = confusion of two constructions

υπαρχων = an undergarment of cotton.
σινδων = has not this sense except in very late Greek, so the lines are considered spurious

Xenophon speaks of the Spartans as μοχθηροι of which this may be a parallel expression.

τινος = well, then.
Menelaus appeared with a small number of attendants.
γαρ τοι = a feeble stamp of γνωμη on the
τοσοτης = this is surely a 5th cent. thought.
λαβοις = should you get hold of a shield.

μεγα φρονειν = high spirited, a feeling that may be just and noble.

νυν ουν, do not then:
νενομισμενος = perf. tense, expressing state "your present salvation".
γαρ = what? Denying reproach?
παρων = an addition not necessary but giving colour.
αυτων = referring to all persons is Homeric

We hated each other, you know it well.
Implying that Menelaus used underhand means to get a decision against Ajax. The story is very meagerly given us.
καλῶς = κακῶς is another reading.

Teucer takes up the case, with Menelaus's words.

ἐμφερής = looking something like me.
ὤνθρωπε = sirrah, good sir.
ποιήσεις = a minatory fut. tense.

μῶν = μὴ οὖν.

ἄφερπε = crawl off then.

ΤΕΥ. ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προύστη ποτέ;
ΜΕ. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο.
ΤΕΥ. κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς ηὑρέθης. 1135
ΜΕ. ἐν τοῖς δικασταῖς, κοὐκ ἐμοί, τόδ' ἐσφάλη.
ΤΕΥ. πόλλ' ἂν κακῶς λάθρᾳ σὺ κλέψειας κακά.
ΜΕ. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοὔπος ἔρχεταί τινι.
ΤΕΥ. οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
ΜΕ. ἕν σοι φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον. 1140
ΤΕΥ. ἀλλ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται.
ΜΕ. ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασὺν
ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἐνηῦρες, ἡνίκ' ἐν κακῷ
χειμῶνος εἴχετ', ἀλλ' ὑφ' εἵματος κρυφεὶς 1145
πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
σμικροῦ νέφους τάχ' ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας
χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.
ΤΕΥ. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὄπωπα μωρίας πλέων, 1150
ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
κᾆτ' αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοὶ
ὀργήν θ' ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον·
ὤνθρωπε, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος. 1155
τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
ὁρῶ δέ τοί νιν, κἄστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὐδείς ποτ' ἄλλος ἢ σύ. μῶν ᾐνιξάμην;
ΜΕ. ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρόν, εἰ πύθοιτό τις
λόγοις κολάζειν ᾧ βιάζεσθαι παρῇ. 1160
ΤΕΥ. ἄφερπέ νυν· κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν
ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου.
ΧΟ. ἔσται μεγάλης ἔριδός τις ἀγών.

ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν 1165
τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
τάφον εὐρώεντα καθέξει.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἴδε πλησίοι
πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή,
τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ. 1170
ὦ παῖ, πρόσελθε δεῦρο καὶ σταθεὶς πέλας
ἱκέτης ἔφαψαι πατρός, ὅς σ' ἐγείνατο.
θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων
κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου,
ἱκτήριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ 1175
βίᾳ σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονός,
γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος,
αὔτως ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
ἔχ' αὐτόν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε 1180
κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν ἔχου.
ὑμεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἔς τ' ἐγὼ μολὼν
τάφου μεληθῶ τῷδε, κἂν μηδεὶς ἐᾷ.

ΧΟ. τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων
ἐτέων ἀριθμός, 1185
τὰν ἄπαυστον αἰὲν ἐμοὶ δορυσσοήτων
μόχθων ἄταν ἐπάγων
ἀν' εὐρώδη Τροΐαν, 1190
δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων;
ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν ἢ τὸν πολύ-
κοινον Ἅιδαν 1192
κεῖνος ἀνήρ, ὃς στυγερῶν ἔδειξεν ὅπλων 1195

1185—1191 = 1192—1198.

αυρωεντα = απαξ. in Sophocles where really a Homeric word.
This sudden interpolation of anapaestic [archaic] lines is an archaic relic for Sophocles
The scene changes to an under current of sorrow, and wailing.
οτοτοι = emphatic reiteration of the same theme p
προστροπαιος - as a suppliant for the aversion of the ills.
Here was a lucky number.
χθονιος = an antitopium, a mistake in place.

ομιλειν = to enjoy with others – the idea of happy company.

after rounding Sunium, one could not yet see Athens, in reality, until one had gone some fifteen miles further.

Ἕλλασιν κοινὸν Ἄρη.
ἰὼ πόνοι πρόπονοι·
κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.
ἢ κεῖνος οὔτε στεφάνων
οὔτε βαθειᾶν κυλίκων 1200
νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν,
οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον,
δύσμορος, οὔτ' ἐννυχίαν
τέρψιν ἰαύειν.
ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπαυσεν, ὤμοι. 1205
κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως,
ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις
τεγγόμενος κόμας,
λυγρᾶς μνήματα Τροίας. 1210
καὶ πρὶν μὲν ἐξ ἐννυχίου
δείματος ἦν μοι προβολὰ
καὶ βελέων θούριος Αἴας·
νῦν δ' οὗτος ἀνεῖται στυγερῷ
δαίμονι· τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν 1215
τέρψις ἐπέσται;
γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου
πρόβλημ' ἁλίκλυστον, ἄκραν
ὑπὸ πλάκα Σουνίου, 1220
τὰς ἱερὰς ὅπως
προσείποιμεν Ἀθάνας.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον·
δῆλος δέ μοὔστὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα. 1225

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι

1199—1210 = 1211—1222.

τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν;
σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
ἦ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο
ὑψήλ' ἐκόμπεις κἀπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις, 1230
ὅτ' οὐδὲν ὢν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ,
κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὐδὲ σοῦ διωμόσω,
ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φῄς, Αἴας ἔπλει.
ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά;
ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα; 1236
ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὗπερ οὐκ ἐγώ;
οὐκ ἆρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;
πικροὺς ἔοιγμεν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε, 1240
εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
κοὐκ ἀρκέσει ποθ' ὑμὶν οὐδ' ἡσσημένοις
εἴκειν ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκεν κριταῖς,
ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που
ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι. 1245
ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἄν ποτε
κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν
καὶ τοὺς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι, 1251
ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον 1255
ὁρῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτήσει τινά·
ὃς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς,

οὐ παρ = where I was not in command.

δοκῶ = referring to the attempt of Ajax to slay them in revenge.

ἐκ = a favorite prep. of Sophocles, used in a thousand various ways.

Renewal of the play -

φάρμακον = a cure of this kind

Anachronism of the custom of 5th century, when a stranger had to get some born Athenian, to plead his cause.

Γωφορειν = this use of the inf. is purely Soph.

λωον = Spartan word λαω, to wish, equivalent to βουλομαι.

a bit of earth thrown in crumbled away and the man was not chosen.

Καυθαιρ = to tighten the lap. purely Sophoclean.

θαρσῶν ὑβρίζεις κἀξελευθεροστομεῖς.
οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν
ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον, 1260
ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ·
τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.

ΧΟ. εἴθ' ὑμὶν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν·
τούτου γὰρ οὐδὲν σφῷν ἔχω λῷον φράσαι. 1265

ΤΕΥ. φεῦ· τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἁλίσκεται,
εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνῆστιν, οὗ σὺ πολλάκις
τὴν σὴν προτείνων προὔκαμες ψυχὴν δόρει·
ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα. 1271
ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη,
οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν, ἡνίκα
ἑρκέων ποθ' ὑμᾶς οὗτος ἐγκεκλῃμένους,
ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορὸς 1275
ἐρρύσατ' ἐλθὼν μοῦνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις
πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη
πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ;
τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν; οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε,
ὃν οὐδαμοῦ φῂς οὐδὲ συμβῆναι ποδί; 1281
ἆρ' ὑμὶν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
χὤτ' αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόνου
λαχών τε κἀκέλευστος ἦλθ' ἐναντίος,
οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς κρωσσὸν καθείς, 1285
ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὃς εὐλόφου
κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν;
ὅδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρών,

ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1290
οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προὔφυ πατὴρ
ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
Ἀτρέα δ', ὃς αὖ σ' ἔσπειρε δυσσεβέστατον,
προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ᾗ 1295
λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιτύσας πατὴρ
ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.
τοιοῦτος ὢν τοιῷδ' ὀνειδίζεις σποράν;
ὃς ἐκ πατρὸς μέν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς,
ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμὴν 1300
ἴσχει ξύνευνον μητέρ', ἣ φύσει μὲν ἦν
βασίλεια, Λαομέδοντος· ἔκκριτον δέ νιν
δώρημα κείνῳ 'δωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
ἆρ' ὧδ' ἀριστεὺς ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν
βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος, 1305
οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων;
εὖ νυν τόδ' ἴσθι, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
βαλεῖτε χἠμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ 1310
θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
γυναικὸς ἢ σοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω.
πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τοὐμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν·
ὡς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς. 1315

ΧΟ. ἄναξ Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς,
εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.

ΟΔ. τί δ' ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ᾐσθόμην
βοὴν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.

σκακτου = a paramour. His grandfather cast his mother off.

στρατου = in a great combat.

Bergk holds that the line 1080 forms the end of the real Ajax, and the rest is an addition made at the time of the Peloponnesian war. He holds that the first was ended by the deus ex machina, of an appearance of Athena. There are also very many allusions to the toils of war, which fits the Pelop. war. It is urged that Ion, Soph. son, made this conclusion.

τολμᾷς = implying a negative idea. Of course you were not -

May I retain your friendship though I speak the truth.

κυρῇς = referring distinctly to Agamemnon and not exactly a general truth. The use of 2nd person in poetry is never impersonal.

τύραννον = an idea purely of the 5th century.
Eur. Bacch. = comp. 1393

ΑΓ. οὐ γάρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους, 1320
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦδ᾽ ὑπ᾽ ἀνδρὸς ἀρτίως;
ΟΔ. ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά.
ΑΓ. ἤκουσεν αἰσχρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
ΟΔ. τί γάρ σ᾽ ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν; 1325
ΑΓ. οὔ φησ᾽ ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ
σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετεῖν;
ΑΓ. εἴπ᾽· ἦ γὰρ εἴην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ 1330
φίλον σ᾽ ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
ΟΔ. ἄκουέ νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ᾽ ἀναλγήτως βαλεῖν·
μηδ᾽ ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν. 1335
κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθ᾽ οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ,
ἐξ οὗ ᾽κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων,
ἀλλ᾽ αὐτὸν ἔμπας ὄντ᾽ ἐγὼ τοιόνδ᾽ ἐμοὶ
οὐκ ἀντατιμάσαιμ᾽ ἄν, ὥστε μὴ λέγειν
ἕν᾽ ἄνδρ᾽ ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι 1340
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
ὥστ᾽ οὐκ ἂν ἐνδίκως γ᾽ ἀτιμάζοιτό σοι·
οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν. ἄνδρα δ᾽ οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ᾽ ἐὰν μισῶν κυρῇς. 1345
ΑΓ. σὺ ταῦτ᾽, Ὀδυσσεῦ, τοῦδ᾽ ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
ΟΔ. ἔγωγ᾽· ἐμίσουν δ᾽, ἡνίκ᾽ ἦν μισεῖν καλόν.
ΑΓ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί με χρή;
ΟΔ. μὴ χαῖρ᾽, Ἀτρείδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
ΑΓ. τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον. 1350

ΟΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.
ΑΓ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.
ΟΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.
ΑΓ. μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως.
ΟΔ. ὅδ' ἐχθρὸς ἀνήρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν. 1355
ΑΓ. τί ποτε ποήσεις; ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν;
ΟΔ. νικᾷ γὰρ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πολύ.
ΑΓ. τοιοίδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν.
ΟΔ. ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὖθις πικροί.
ΑΓ. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1360
ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
ΑΓ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θἠμέρᾳ φανεῖς;
ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους.
ΑΓ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν;
ΟΔ. ἔγωγε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι. 1365
ΑΓ. ἦ πάνθ' ὅμοια· πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ.
ΟΔ. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν;
ΑΓ. σὸν ἆρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
ΟΔ. ὡς ἂν ποήσῃς, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει.
ΑΓ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ' ὡς ἐγὼ 1370
σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν,
οὗτος δὲ κἀκεῖ κἀνθάδ' ὢν ἔμοιγ' ὁμῶς
ἔχθιστος ἔσται· σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρῄς.
ΧΟ. ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν
φῦναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνήρ. 1375
ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τἀπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦ, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω
καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσων
χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς. 1380
ΤΕΥ. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι

αφορη = my sense of his merit.
ευτραπελοτατοι = once in Soph. "most fickle, or changeable".

παντ' = a proverb borrowed from common life, not one which became a proverb by Soph. using it.

μαρτυρ = would be the usual expression.

απο = as regards the future.

| αριστ' : Theseus takes up the last words of Antigonus.

λογοισι = in words, because I cannot grant your request.

Ολυμπιου = pointing towards it with his hand. τουτε = didactic use.

Εσθλος = repeated many times throughout the speech.

λόγοισι· καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.
τούτῳ γὰρ ὢν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ
μόνος παρέστης χερσίν, οὐδ' ἔτλης παρὼν
θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα, 1385
ὡς ὁ στρατηγὸς οὑπιβρόντητος μολὼν
αὐτός τε χὼ ξύναιμος ἠθελησάτην
λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ
μνήμων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη 1390
κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἤθελον
τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
σὲ δ', ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρός,
τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐᾶν,
μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποῶ· 1395
τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπρασσε, κεἴ τινα στρατοῦ
θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἕξομεν.
ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο.

ΟΔ. ἀλλ' ἤθελον μέν· εἰ δὲ μὴ 'στί σοι φίλον 1400
πράσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἶμ' ἐπαινέσας τὸ σόν.

ΤΕΥ. ἅλις· ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
χρόνος. ἀλλ' οἳ μὲν κοίλην κάπετον
χερσὶ ταχύνατε, τοὶ δ' ὑψίβατον
τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων 1405
θέσθ' ἐπίκαιρον·
μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἴλη
τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.
παῖ, σὺ δὲ πατρός γ', ὅσον ἰσχύεις,
φιλότητι θιγὼν πλευρὰς σὺν ἐμοὶ 1410
τάσδ' ἐπικούφιζ'· ἔτι γὰρ θερμαὶ
σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν

μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνὴρ
φησὶ παρεῖναι, σούσθω, βάτω,
τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ 1415
κοὐδενί πω λῴονι θνητῶν
[*Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ*].

ΧΟ. *ἦ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν*
γνῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ' οὐδεὶς μάντις
τῶν μελλόντων, ὅ τι πράξει.

---

perος= suggests the idea that his spirit was coming forth in his blood.

II.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΧΟΡΟΣ.
ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὑπόκειται ὧδε· τροφεὺς δεικνὺς Ὀρέστῃ τὰ ἐν Ἄργει· μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ἠλέκτρα, ἡνίκα ὁ πατὴρ ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφεῖ, δείσασα μὴ καὶ αὐτὸν κτείνωσιν. ὃ δὲ ὑπεξέθετο αὐτὸν εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρόφιον· νῦν δὲ μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἐπανιὼν σὺν αὐτῷ πρὸς τὸ Ἄργος δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.

I find no hint as to the date of this play in either Schneidewin, Müller, or Campbell. I should be inclined to place it in the later period of Soph. life.

Engelmann Preuss Bibliotheca Classica. 2 vols gives all editions, trans. commentaries etc. down to 1878.

Calvary's Bibliotheca Philologica Classica, pub. every quarter, and bound into convenient volumes. College Library, 3 rows from end of the stack, behind by Mr. Kiernan's desk.

Revue de la Philologie, 1877ff prints as an appendix, a brief summary of all learned articles lately published. Each volume has an abundant index.

Bursian-Müller Jahresbericht der altertumi Wissenschaft; contains an account of all published classical works.

Genthe. Index Sophocleus 1834-1874. On the margin of this is indicated the place of all books mentioned that are in the College library. From 1874, there is a card catalog of the important works, but which needs to be largely completed.

Of the 21 gnomes only two occur in middle of long speech. 5 occur at the last of a long speech, 4 in speeches of two lines, and the rest in one line dialogue.

φατιζειν = used for the imprecation

ευφρονη = νυξ αστεροεσσα. The passage is Sophoclean.

εδοδοιπορειν a απαξ. We have something like it farther on.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

Ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.
τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὑπόθεις τόδε,
τῆς οἰστροπλῆγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης· 5
αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ Λύκειος· οὑξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε
Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός· οἷ δ' ἱκάνομεν,
φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν
πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε, 10
ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φονῶν ἐγώ ποτε
πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν
ἤνεγκα κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην
τοσόνδ' ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων 15
Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
ὡς ἡμὶν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ
μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης, 20
ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' ἐμέν,
ἵν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὥς μοι σαφῆ

σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κἂν ᾖ γέρων, 25
ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἵστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὐτὸς ἐν πρώτοις ἕπει.
τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς, 30
εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἱκόμην τὸ Πυθικὸν
μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὶ
δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος ὧν πεύσει τάχα· 35
ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς.
ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
σὺ μὲν μολών, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ,
δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον, 40
ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμὶν ἀγγείλῃς σαφῆ.
οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
γνῶσ', οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὧδ' ἠνθισμένον. X
λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ
Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων· ὁ γὰρ 45
μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
X ἄγγελλε δ' ἔργῳ προστιθεὶς ὁθούνεκα
τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
δίφρων κυλισθείς· ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω. 50
ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
στέψαντες εἶτ' ἄψορρον ἥξομεν πάλιν,
τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν,

στουρεκ = for ο τι. Sophoclean use.
ερκω = ορκω co-read by others.

71. a positive idea evolved from a negative remark.

95. Phil. 837 comp Pindars. Pythian IX 125

ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά μοι κεκρυμμένον, 55
ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἡδεῖαν φάτιν
φέρωμεν αὐτοῖς, τοὐμὸν ὡς ἔρρει δέμας
φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν
ἔργοισι σωθῶ κἀξενέγκωμαι κλέος; 60
δοκῶ μέν, οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. γ
ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἶθ', ὅταν δόμους
ἔλθωσιν αὖθις, ἐκτετίμηνται πλέον·
ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο 65
δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι.
ἀλλ' ὦ πατρῴα γῆ θεοί τ' ἐγχώριοι,
δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
σύ τ', ὦ πατρῷον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
δίκῃ καθαρτὴς πρὸς θεῶν ὡρμημένος· 70
καὶ μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων. χ
εἴρηκα μέν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος.
νὼ δ' ἔξιμεν· καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσιν 75 γ
μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰώ μοί μοι.

ΠΑΙ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι, τέκνον.

ΟΡ. ἆρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἠλέκτρα; θέλεις 80
μείνωμεν αὐτοῦ κἀπακούσωμεν γόων;

ΠΑΙ. ἥκιστα· μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
πειρώμεθ' ἔρδειν κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν,
πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρειν

νίκην τέ φημι καὶ κράτος τῶν δρωμένων. 85

ΗΛ. ὦ φάος ἁγνὸν
καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ, ὥς μοι
πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδάς,
πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου
στέρνων πληγὰς αἱμασσομένων, 90
ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ·
τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ
ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων,
ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ
πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν 95
φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
μήτηρ δ' ἡμὴ χὠ κοινολεχὴς
Αἴγισθος ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι
σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει,
κοὐδεὶς τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης 100
ἢ 'μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὕτως
αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.
ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων,
ἔς τ' ἂν παμφεγγεῖς ἄστρων 105
ῥιπάς, λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ,
μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν
ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῴων
πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν.
ὦ δῶμ' Ἀίδου καὶ Περσεφόνης, 110
ὦ χθόνι' Ἑρμῆ καὶ πότνι' Ἀρὰ
σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες,
αἳ τοὺς ἀδίκως θνῄσκοντας ὁρᾶθ',
αἳ τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους,

86—89 = 103—106.

Ungut festal.

τε μη ου προσφωνειν = to the construction.

τάκεις οἰμωγάν = seems to be one verb governing Agamemnon. Notice the alliteration of a s. You wrote wrong, as you said for. Soph. puts the verbal idea in the noun.

παραμύθιον = taken with the verb – your coming is a consolation.

μή = understand ὥστε.

ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς 115
φόνον ἡμετέρου,
καί μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν·
μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ
λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. 120

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ, παῖ δυστανοτάτας
Ἠλέκτρα ματρός, τίν' ἀεὶ
τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν X
τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα
ματρὸς ἁλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα 125
κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς ὁ τάδε πορὼν
ὄλοιτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.

ΗΛ. ὦ γενέθλα γενναίων,
ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον. X 130
οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὔ τί με
φυγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στενάχειν πατέρ' ἄθλιον. X
ἀλλ' ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
ἐᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν, 135
αἰαῖ, ἱκνοῦμαι.

ΧΟ. ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ Ἀίδα
παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-
στάσεις οὔτε γόοισιν οὔτ' ἄνταις.
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον X 140
ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι,
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει;

ΗΛ. νήπιος ὃς τῶν οἰκτρῶς 145
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.

121—136 = 137—152.

ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ στονόεσσ' ἄραρεν φρένας,
ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν,
ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ 151
αἰαῖ δακρύεις.
ΧΟ. οὔτοι σοὶ μούνᾳ, τέκνον,
ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
πρὸς ὅ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά, 155
οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾷ ξύναιμος,
οἵα Χρυσόθεμις ζώει καὶ Ἰφιάνασσα
κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ
ὄλβιος, ὃν ἁ κλεινὰ 160
γᾶ ποτε Μυκηναίων
δέξεται, εὐπατρίδαν ἔδος, εὔφρονι
βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.
ΗΛ. ὅν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ' ἄτεκνος,
τάλαιν', ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ, 165
δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὁ δὲ λάθεται
ὧν τ' ἔπαθ' ὧν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον; 170
ἀεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.
ΧΟ. θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.
ἔτι μέγας οὐρανῷ
Ζεύς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει· 175
ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα
μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθου·
χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός.

153—172 = 173—192.

τῶν . governed by comp. idea in παρισοῦ.

ζωὴ = cf. ἡ ζωή.

αχεων = the gen. is peculiar.

ἀγαθά = good to his father

ζημιάς = πορνεία ἰδίας

[illegible] = gnome anachoric passage

θεος = Agamemnon.

210. notice alteration.

οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρῖσᾳ 180
βούνομον ἔχων ἀκτὰν
παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος
οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων.
ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη 185
βίοτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ·
ἅτις ἄνευ τεκέων κατατάκομαι,
ἇς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
ἀλλ' ἁπερεί τις ἔποικος ἀναξία
οἰκονομῶ θαλάμους πατρός, ὧδε μὲν 190
ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.
ΧΟ. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά,
οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρῴαις
ὅτε οἱ παγχάλκων ἀνταία 195
γενύων ὡρμάθη πλαγά.
δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
μορφάν, εἴτ' οὖν θεὸς εἴτε βροτῶν
ἦν ὁ ταῦτα πράσσων. 200
ΗΛ. ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἁμέρα
ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι·
ὦ νύξ, ὦ δείπνων ἀρρήτων
ἔκπαγλ' ἄχθη·
τοῖς ἐμὸς ἴδε πατὴρ 205
θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν,
αἳ τὸν ἐμὸν εἷλον βίον πρόδοτον, αἵ μ' ἀπώλεσαν·
οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι, 210
μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀποναίατο

193—212 = 213—232.

τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.

ΧΟ. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν.
οὐ γνώμαν ἴσχεις ἐξ οἵων
τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας 215
ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς;
πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω,
σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' ἀεὶ
ψυχᾷ πολέμους· δεῖ τοι δυνατοῖς
X οὐκ ἐριστὰ πλάθειν. 220

ΗΛ. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς·
ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὀργά.
ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
ταύτας ἄτας,
ὄφρα με βίος ἔχῃ. 225
X τίνι γάρ ποτ' ἄν, ὦ φιλία γενέθλα,
πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος, τίνι φρονοῦντι καίρια;
ἄνετέ μ' ἄνετε, παράγοροι·
τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται, 230
οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
C ἀνάριθμος ὧδε θρήνων. X

ΧΟ. ἀλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ,
μάτηρ ὡσεί τις πιστά,
μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις. 235

ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακότατος ἔφυ; φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων;
μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις
X μήτ', εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ, 240
ξυνναίοιμ' εὔκηλος, γονέων
ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας
ὀξυτόνων γόων.

We must not fight with the forces fed in then.
[illegible] = a perceptional in form.

TIVL = As we is peculiar, we expect a genuine data of interest.

If there is anything good around me.

σόν = use of the abstract neuter in Sophocles

ἄγαν = to bear unduly hard my lot.

ᾗ = dative of interest.

The single article is used with two infinitives, in an antithetical statement.

εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γᾶ τε καὶ οὐδὲν ὢν
κείσεται τάλας, 245
οἳ δὲ μὴ πάλιν
δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
ἔρροι τ' ἂν αἰδὼς
ἁπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν. 250
ΧΟ. ἐγὼ μέν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα
καὶ τοὐμὸν αὐτῆς ἦλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἑψόμεσθ' ἅμα.
ΗΛ. αἰσχύνομαι μέν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν. 255
ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
σύγγνωτε· πῶς γὰρ ἥτις εὐγενὴς γυνή,
πατρῷ' ὁρῶσα πήματ', οὐ δρῴη τάδ' ἄν;
ἁγὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ
θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὁρῶ· 260
ᾗ πρῶτα μὲν τὰ μητρός, ἥ μ' ἐγείνατο,
ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν
ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
ξύνειμι, κἀκ τῶνδ' ἄρχομαι κἀκ τῶνδέ μοι
λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει. 265
ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
τοῖσιν πατρῴοις, εἰσίδω δ' ἐσθήματα
φοροῦντ' ἐκείνῳ ταὐτὰ καὶ παρεστίους
σπένδοντα λοιβὰς ἔνθ' ἐκεῖνον ὤλεσεν, 270
ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
τὸν αὐτοέντην ἡμὶν ἐν κοίτῃ πατρὸς
ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρί, μητέρ' εἰ χρεὼν
ταύτην προσαυδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην·
ἡ δ' ὧδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι 275

ξύνεστ', ἐρινὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη·
ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
εὑροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε
πατέρα τὸν ἁμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
ταύτῃ χοροὺς ἵστησι καὶ μηλοσφαγεῖ 280
θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
ἐγὼ δ' ὁρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας
κλαίω, τέτηκα, κἀπικωκύω πατρὸς
τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην
C αὐτὴ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα 285
τοσόνδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
αὕτη γὰρ ἡ λόγοισι γενναία γυνὴ
φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακά·
ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ
τέθνηκεν; ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν; 290
κακῶς ὄλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
τάδ' ἐξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
ἥξοντ' Ὀρέστην· τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς
βοᾷ παραστᾶσ'· οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία; 295
οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοὔργον, ἥτις ἐκ χερῶν
κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
τοιαῦθ' ὑλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταὐτὰ νυμφίος παρών, 300
ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη,
ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ
παυστῆρ' ἐφήξειν ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι·
μέλλων γὰρ ἀεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου 305
καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.

ωτην = a survival of the old use when the word was impersonal.

ἐ βρύσα = brings feeding their nurslings to their farthest pitch.

Who makes advances with women in his wars.
ἔρως notice the juxtaposition.

τοι = particulam gnomicam apud Tragicos.

θυραιον = the Greek woman was disgraced did she appear at the door.
If Aegisthus is not here the chorus will talk.
ηδοντος = [illegible] from an infin. [illegible] ηδειν η μεμαθεν;
καὶ δη = well, I will put my question to you.

ποει = the Attic inscriptions spell it this way, and this spelling is used when the metre requires a short vowel or foot.

οκνω = I did not delay when I saved him. I believe this, for otherwise I had not lived so long.
Sophocles emphasizes the near relation.

αφειμενη = Plutarch and Ovid
αφιμενη = with furled sails.

ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἔν τοι κακοῖς
πολλή 'στ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακά.

ΧΟ. φέρ' εἰπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας 310
λέγεις τάδ' ἡμῖν ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;

ΗΛ. ἦ κάρτα· μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,
θυραῖον οἰχνεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.

ΧΟ. ἦ κἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
τοὺς σοὺς ἱκοίμην, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει; 315

ΗΛ. ὡς νῦν ἀπόντος ἱστόρει τί σοι φίλον.

ΧΟ. καὶ δή σ' ἐρωτῶ· τοῦ κασιγνήτου τί φής,
ἥξοντος ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.

ΗΛ. φησίν γε· φάσκων δ' οὐδὲν ὧν λέγει ποεῖ.

ΧΟ. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα.

ΗΛ. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνῳ. 321

ΧΟ. θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.

ΗΛ. πέποιθ', ἐπεί τἂν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.

ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδέν· ὡς δόμων ὁρῶ
τὴν σὴν ὅμαιμον ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ κάσιν, 325
Χρυσόθεμιν, ἔκ τε μητρός, ἐντάφια χεροῖν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν,
κοὐδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις 330
θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά;
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κἀμαυτὴν ὅτι
ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἄν, εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.
νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ, 335
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή·

τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποεῖν.
καίτοι τὸ μὲν δίκαιον οὐχ ᾗ 'γὼ λέγω,
ἀλλ' ᾗ σὺ κρίνεις. εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα. 340

ΗΛ. δεινόν γέ σ' οὖσαν πατρὸς οὗ σὺ παῖς ἔφυς,
κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα
κείνης διδακτά, κοὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
ἔπειθ' ἑλοῦ γε θάτερ', ἢ φρονεῖν κακῶς 345
ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν·
ἥτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὡς, εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἄν,
ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
οὔτε ξυνέρδεις τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις. 350
οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων.
οὐ ζῶ; κακῶς μέν, οἶδ', ἐπαρκούντως δ' ἐμοί.
λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι 355
τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
σὺ δ' ἡμὶν ἡ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ', οὐδ' εἴ μοι τὰ σὰ
μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς, 360
τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
τράπεζα κείσθω καὶ περιρρείτω βίος.
ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν,
οὐδ' ἂν σύ, σώφρων γ' οὖσα. νῦν δ' ἐξὸν πατρὸς 365
πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι, καλοῦ

comp. 896. and in Antigone.

[illegible] oblige.

[illegible] = the pres. attention being called
[illegible] the present existence.
[illegible] and objectively.
[illegible] = to be in your right senses. and to
[illegible] kindly.

[illegible] = try to divert me.
[illegible] unused to injury.

[illegible] = like ἐφ' οἷς, implying a condition
of only.

[illegible] = not to wound my conscience.
[illegible] = τοῦ ἐμὲ μὴ ἀδικεῖν. [illegible]
[illegible] is God. If we were to [illegible],
that which is not [illegible] be any
[illegible]

If you are going to say anything worse than what I now bear, I give in. She is a true woman, though untamed.

γ᾽ἄρ = now -

φρονεῖν = she repeats this word -

Now that she knows the danger, she faces it bravely.

κακὴν = be false.

[illegible] lay that flattering unction to your soul.

τῆς μητρός· οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακή,
θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σούς.

ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις
ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις 370
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν.

ΧΡ. ἐγὼ μέν, ὦ γυναῖκες, ἠθάς εἰμί πως
τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ,
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν
ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. 375

ΗΛ. φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν· εἰ γὰρ τῶνδέ μοι
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.

ΧΡ. ἀλλ' ἐξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μή ποθ' ἡλίου 380
φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ
στέγῃ χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζου καί με μή ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψῃ· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.

ΗΛ. ἦ ταῦτα δή με καὶ βεβούλευνται ποεῖν; 385

ΧΡ. μάλισθ'· ὅταν περ οἴκαδ' Αἴγισθος μόλῃ.

ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' εἵνεκ' ἐν τάχει.

ΧΡ. τίν', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;

ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.

ΧΡ. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν; 390

ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσωτάτω φύγω.

ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;

ΗΛ. καλὸς γὰρ οὑμὸς βίοτος ὥστε θαυμάσαι.

ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.

ΗΛ. μή μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακήν. 395

ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν.

ΗΛ. σὺ ταῦτα θώπευ'· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.

ΧΡ. καλόν γε μέντοι μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν.
ΗΛ. πεσούμεθ', εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι.
ΧΡ. πατὴρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει. 400
ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τἄπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει καὶ συναινέσεις ἐμοί;
ΗΛ. οὐ δῆτα· μή πω νοῦ τοσόνδ' εἴην κενή.
ΧΡ. χωρήσομαί τἄρ' οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
ΗΛ. ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα; 405
ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.
ΗΛ. πῶς εἶπας; ἦ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
ΧΡ. ὃν ἔκταν' αὐτή· τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρεσεν;
ΧΡ. ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί. 410
ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.
ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
ΗΛ. εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἴποιμ' ἂν τότε.
ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο· πολλά τοι σμικροὶ λόγοι 415
ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.
ΧΡ. λόγος τις αὐτήν ἐστιν εἰσιδεῖν πατρὸς
τοῦ σοῦ τε κἀμοῦ δευτέραν ὁμιλίαν
ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον
πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὑφόρει ποτὲ 420
αὐτός, τανῦν δ' Αἴγισθος· ἐκ δὲ τοῦδ' ἄνω
βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν, ᾧ κατάσκιον
πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
τοιαῦτά του παρόντος, ἡνίχ' Ἡλίῳ
δείκνυσι τοὔναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου. 425
πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
πέμπει με κείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν

Why does she use the plural?

επαιτερα = used as an additional word.

χοας = the making of a noun into what we would expect to be a verb.

αβξ = Gutstell, relate it.
a long speech is always likely to end with a general truth.
Aeschylus represents Clytemnestra having cons
with Agamemnon, and bearing a serpent,
which, when she suckled it, drew blood with
the milk. The attitude of Aes. is against to
Clytm. because Orestes is to be pursued
vengeance for her murder.

ὅσιον = t'is against Heaven's law.

πλήν = not at all, unless –

προσφιλῶς = receive in kindness. αὐτῇ may be taken with προσφιλῶς, referring to Clytemnestra.
She cut off the extremities of the body and put them under the arm pits. J. Class. Phil. vol II. Thus she mutilated the shade of the ghost. Sophocles adds a new thought, that it was for the purification.
The lock of hair was actually taken.

ἐμοὶ πιθέσθαι μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν·
εἰ γάρ μ' ἀπώσει, σὺν κακῷ μέτει πάλιν. 430

ΗΛ. ἀλλ' ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν
τύμβῳ προσάψῃς μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις
οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι
κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει 435
κρύψον νιν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
τούτων πρόσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σῳζέσθω κάτω.
ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ
πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς 440
οὐκ ἄν ποθ' ὅν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ X
γέρα τάδ' οὑν τάφοισι δέξεσθαι νέκυς,
ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενής,
ἐμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσιν κάρᾳ X 445
κηλῖδας ἐξέμαξεν. ἆρα μὴ δοκεῖς
λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας
κἀμοῦ ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
ἅχω, δὸς αὐτῷ, τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα X 451
καὶ ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.
αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῆ
ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς 455
ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
χερσὶν στέφωμεν ἢ τανῦν δωρούμεθα.
οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον

πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὀνείρατα· 460
ὅμως δ', ἀδελφή, σοί θ' ὑπούργησον τάδε
ἐμοί τ' ἀρωγὰ τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
πάντων, ἐν Ἅιδου κειμένῳ κοινῷ πατρί.

ΧΟ. πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει· σὺ δέ,
εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε. 465

ΧΡ. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
πειρωμένῃ δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
σιγὴ παρ' ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω, φίλαι·
ὡς εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν 470
δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.

ΧΟ. εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μάντις ἔφυν καὶ γνώμας
λειπομένα σοφᾶς,
εἶσιν ἁ πρόμαντις 475
Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη·
μέτεισιν, ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
ὕπεστί μοι θράσος,
ἁδυπνόων κλύουσαν 480
ἀρτίως ὀνειράτων.
οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ,
οὐδ' ἁ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένυς,
ἅ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις. 486
ἥξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἁ δεινοῖς 488
κρυπτομένα λόχοις 490
χαλκόπους Ἐρινύς.
ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα μιαιφόνων
γάμων ἁμιλλήμαθ' οἷσιν οὐ θέμις.
πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει 495
⏑⏑⏑ μήποθ' ἡμῖν

472—487=488—503.

[illegible] = deeds of deliverance for us all.

ευσεβιαν = pia filia - lat.

[illegible] : much like [illegible].

[illegible] = a purely Sophoclean use.

χειρων = suggests violence as of [illegible] in Soph.

[illegible] = ought to agree with [illegible] in the preceding sentence.

The dead are not forgetful.

ανακτων = gives the key note to what follows.

The two edged axe beneath its rust

πολυπους = with the sounds of many feet -

ανυμφα = unblessed by marriage ties. predicative by used.

[illegible] = take with πελαν.

Sophocles probably treated this subject in as many as two plays.

This name has been much mispronounced. ~~Clytaemnestra~~ Clytemnestra has been our general pronunciation, but the spelling here used is found in the great codices, and also on many great vase paintings. See Scholia Index.

Here we have the usual language of common speech.

Strong personification of Δίκη.

καρ = But really Justice took him.

X ἀψεγὲς πελᾶν τέρας
τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ἤ τοι μαντεῖαι βροτῶν
οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις οὐδ' ἐν θεσφάτοις, 500
εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει.
ὦ Πέλοπος ἁ πρόσθεν 504
πολύπονος ἱππεία, 505
ὡς ἔμολες αἰανὴς
τᾷδε γᾷ.
εὖτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς
Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
παγχρύσων ἐκ δίφρων 510
δυστάνοις αἰκίαις
πρόρριζος ἐκριφθείς,
οὔ τί πω
ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
πολύπονος αἰκία. 515

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνειμένη μέν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει·
οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ
μή τοι θυραίαν γ' οὖσαν αἰσχύνειν φίλους·
νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπει
ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ 520
ἐξεῖπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά·
ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' ἀεί, 525
ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι·
ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη, C
ᾗ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες·

ἐπεὶ πατὴρ σὸς οὗτος, ὃν θρηνεῖς ἀεί, 530
τὴν σὴν ὅμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ
λύπης, ὅς ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ.
εἶεν, δίδαξον δή με τοῦ χάριν τίνων
ἔθυσεν αὐτήν· πότερον Ἀργείων ἐρεῖς; 535
ἀλλ' οὐ μετῆν αὐτοῖσι τήν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανὼν
τἄμ', οὐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην;
πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ, 539
οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνῄσκειν, πατρὸς
καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν;
ἢ τῶν ἐμῶν Ἅιδης τιν' ἵμερον τέκνων
ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν; 545
οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
δοκῶ μέν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω·
φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς, 550
γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας ψέγε.

ΗΛ. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
λυπηρὸν εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο·
ἀλλ' ἢν ἐφῇς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὕπερ
λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ. 555

ΚΛ. καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγους
ἐξῆρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.

ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῂς κτεῖναι. τίς ἂν
τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
εἴτ' οὖν δικαίως εἴτε μή; λέξω δέ σοι 560

[illegible] = any where near the suffering.

τινων = may have been a gloss, crowding out the real word. perhaps τείνων. It was written over τον, in order to explain it. So far as the sense is concerned, this might be the verb.

[illegible] = much more than else.

Get a right opinion yourself, and then you will realize your former mistakes and blame yourself.

ορθως = to put the matter right.

ουν = emphatic. no matter if it be right or wrong.

πρὸς = the verbal love towards the man.

ποινας = a verbal ideal.

παιδων - Nauck and Schneidewin reject lines here right and left.
He went hunting without dogs. on foot.

βαλων = εκβαλων error. He boasted that he was a better hunter than Artemis.

ως = to express purpose (312. 3 moods) this is very seldom used in prose.

μολις = tardily. and unwillingly.

The Laurentian has thesub. πτηνοις.

The rule of a life for a life would be your death.

παιδοποιεια = Aeschines used this of the violent lusts. there "to commit fornication".

εχειν = periphrastic perf.

ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας, ἀλλά σ' ἔσπασεν
πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ᾧ τανῦν ξύνει.
ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν, τίνος
X ποινὰς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι·
ἢ 'γὼ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν. 565
πατήρ ποθ' οὑμός, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὗ κατὰ σφαγὰς
ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλών. X
κἀκ τοῦδε μηνίσασα Λητῴα κόρη 570
κατεῖχ' Ἀχαιούς, ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον X
τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὑτοῦ κόρην.
ὧδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.
ἀνθ' ὧν, βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβάς, μόλις 575
ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν, κεῖνον θέλων
ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
χρῆν αὐτὸν εἵνεκ' ἐκ σέθεν; ποίῳ νόμῳ;
ὅρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς 580
μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τιθῇς.
εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι
πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθῃς.
εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τανῦν 585
αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὗ
πατέρα τὸν ἀμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
καὶ παιδοποιεῖς, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις. 590
πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἢ καὶ ταῦτ' ἐρεῖς

ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
αἰσχρῶς, ἐάν περ καὶ λέγῃς· οὐ γὰρ καλὸν
ἐχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς εἵνεκα.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε, 595
ἣ πᾶσαν ἵης γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα
κακοστομοῦμεν. καί σ' ἔγωγε δεσπότιν
ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
ἣ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἔκ τε σοῦ κακοῖς
πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου· 600
ὃ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγών,
τλήμων Ὀρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον·
ὃν πολλὰ δή μέ σοι τρέφειν μιάστορα
ἐπῃτιάσω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθενον,
ἔδρων ἄν, εὖ τοῦτ' ἴσθι· τοῦδέ γ' εἵνεκα 605
κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρῇς κακὴν
εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.

ΧΟ. *ὁρῶ μένος πνέουσαν· εἰ δὲ σὺν δίκῃ* 610
Χ*ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.*

ΚΛ. *ποίας δ' ἐμοὶ δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος,*
ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν,
καὶ ταῦτα τηλικοῦτος; ἆρά σοι δοκεῖ
χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ; 615

ΗΛ. *εὖ νυν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν,*
κεἰ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὁθούνεκα
ἔξωρα πράσσω κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα.
ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ· 620
αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται.

ΚΛ. *ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ἦ σ' ἐγὼ καὶ τἄμ' ἔπη*

In her excitement, she has forgotten herself.

Thou art our cruel master, not our mother.

ὅ = the accent is put on the pronoun when it is used in the sense of per or se.
δυστυχῆ = luckless life. An ironical hom[illegible] preparing for the news of his death .

The chorus is looking at Clytaemnestra.
Electra is probably the subj. of [illegible] [illegible].
The question might arise as to where the chorus was looking, and these lines would decide it. [illegible]. 133.

I have a sense of shame, even if you do not think so.
ἔξωρα = only here in Soph. [illegible]

You said them and not I. Your deeds have called my words to life.

ευρισκεται = [illegible]

προς = you flung yourself into a passion.

ευφημου = silence was of good omen.

She addresses the attendant, who carries the sacrifices of fruits in a basket.

~~Sapra~~ αραντι = the shrine of Apollo that stood near the house.

She does not express her entire prayer.

δισσων = ambiguous dreams.

If they be ill, why turn them on my foes.

καὶ τἄργα τἀμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποεῖ.
ΗΛ. σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποεῖς
τοὔργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται. 625
ΚΛ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὖτ' ἂν Αἴγισθος μόλῃ.
ΗΛ. ὁρᾷς; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
λέγειν ἃ χρῄζοιμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.
ΚΛ. οὔκουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς 630
θῦσαί μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;
ΗΛ. ἐῶ, κελεύω, θῦε· μηδ' ἐπαιτιῶ
τοὐμὸν στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.
ΚΛ. ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἡ παροῦσά μοι
πάγκαρπ', ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους 635
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἃ νῦν ἔχω.
κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε,
κεκρυμμένην μου βάξιν· οὐ γὰρ ἐν φίλοις
ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί, 640
μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
σπείρῃ ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ' ὧδ' ἄκουε· τῇδε γὰρ κἀγὼ φράσω.
ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα
δισσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Λύκει' ἄναξ, 645
εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,
εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες·
καὶ μή με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες
δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῇς,
ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ 650
δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
εὐημεροῦσαν καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ

δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά.
ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἵλεως κλύων 655
δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.
τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπώσης ἐμοῦ
ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι·
τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὁρᾶν.
ΠΑΙ. ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς 660
εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε;
ΧΟ. τάδ' ἐστίν, ὦ ξέν'· αὐτὸς ᾔκασας καλῶς.
ΠΑΙ. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ
κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.
ΧΟ. μάλιστα πάντων· ἥδε σοι κείνη πάρα. 665
ΠΑΙ. ὦ χαῖρ', ἄνασσα· σοὶ φέρων ἥκω λόγους
ἡδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ.
ΚΛ. ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν· εἰδέναι δέ σου
πρώτιστα χρῄζω τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.
ΠΑΙ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.
ΚΛ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν'; εἰπέ· παρὰ φίλου γὰρ ὢν 671
ἀνδρός, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
ΠΑΙ. τέθνηκ' Ὀρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω.
ΗΛ. οἴ 'γὼ τάλαιν', ὄλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.
ΚΛ. τί φῄς, τί φῄς, ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε. 675
ΠΑΙ. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.
ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ' ἔτι.
ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσ', ἐμοὶ δὲ σύ, ξένε,
τἀληθὲς εἰπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται;
ΠΑΙ. κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω. 680
κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
ὅτ' ᾔσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κρίσις,

ἡ λύπη = μὴ ἴπῃ is a good emendation, which calls attention to the words and deeds of Electra.

The Paedagogos comes in from the right, as if from a distance

ἐπεικάζων = as I happen to guess right in saying that she is the Queen.

ἐδέδορκα: the use of aorist for present, when the thing has just happened.

τὸ ποῖον: what kind of a message is it.

Death is always announced by Sophocles in these words.

σὺ = attend to your own matters.

ἐσῆλθε = he entered the race all radiant.

δρόμου = τῷ δ̓ fuerec is the Laurentian MS. "in keeping with his character". This emendation has been accepted as here. "Equalling the end of the race with the start ing = he finished it." Or the same so fast that the end and beginning were alike.

681. is metrically objectionable. πεντάθ, the α, should be short. The πένταθ - included the running race anyway, δρόμων.

Ajax. 455. Oed Col. 250.

ἀγῶνος = on the second day of the race.

ὠκύποδας = goes with ἀγὼν in construction -

πώλοις = chestnut fillies.

Μαγνῆς = the coast line to the north east of Larissa.

ἐκπλῆρων = is perhaps corrupt. It = filled out the number ten of the racers.

ᾗ δ᾽ ἄρ = forth they dart.

ἐσταῖεν = check the reins.

κρότησαν = a noisy chariot perhaps, but the word is not well known.

εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας· 685
δρόμου δ' ἰσώσας τἀφέσει τὰ τέρματα
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
χὤπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω
οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·
ἓν δ' ἴσθ'· ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς 690
[δρόμων διαύλων πένταθλ' ἃ νομίζεται],
τούτων ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια
ὠλβίζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
Ἀγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός ποτε. 695
καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
βλάπτῃ, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱππικῶν
ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών,
εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα. 700
εἷς ἦν Ἀχαιός, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
Λίβυες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται·
κἀκεῖνος ἐν τούτοισι, Θεσσαλὰς ἔχων
ἵππους, ὁ πέμπτος· ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας
ξανθαῖσι πώλοις· ἕβδομος Μάγνης ἀνήρ· 705
ὁ δ' ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος·
ἔνατος Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο·
Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
στάντες δ' ἵν' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
κλήρους ἔπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους, 710
χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν· οἱ δ' ἅμα
ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἡνίας χεροῖν
ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος
κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων· κόνις δ' ἄνω
φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι 715

φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλοι
χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά.
ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.
κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων 720
ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα, δεξιόν τ' ἀνεὶς
σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον.
καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
πῶλοι βίᾳ φέρουσιν· ἐκ δ' ὑποστροφῆς 725
τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον
μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοι·
κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ
ἔθραυε κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον. 730
γνοὺς δ' οὑξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος
ἔξω παρασπᾷ κἀνοκωχεύει παρεὶς
κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
ἤλαυνε δ' ἔσχατος μέν, ὑστέρας ἔχων
πώλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων· 735
ὅπως δ' ὁρᾷ μόνον νιν ἐλλελειμμένον,
ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς
πώλοις διώκει, κἀξισώσαντε ζυγὰ
ἠλαυνέτην, τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἅτερος
κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων. 740
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
ὠρμᾶθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
ἔπειτα λύων ἡνίαν ἀριστερὰν
κάμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας 745
κἀξ ἀντύγων ὤλισθεν· ἐν δ' ἑλίσσεται

κεντρων = w. spur. the great tips of their whips.

ως υπερβαλοι = purpose – that each might get ahead of his neighbor. Jebb thinks differently.

ἠφριζον = the foam flew backwards, the horses were going so fast:

εισεβαλλον: its ~~subject~~ object is probably the idea of foam implied in ηφριζον.

αστομοι = hard to the bit.

φερουσιν = ran away.

υποστροφης = when they turned, or when they were upset.

πιπτει = passive of βαλλω, was thrown out.

υστερα = keeping his mares for the finish.

δι' ωτων = shaking a cry into the ears of his steed

κελαδον = the noise made either by the whip or by the voice of the driver

αντυγων = over the dash board.

νεανιαν = raised a cry of pity.

αἱματηρόν = so bloodstained that his friends would not have known him.

σποδου = descriptive or appositive gen. Some read the acc.

τοιαυτα = there you have the tale.
Sophocles makes his αγγελος blunt and often ungrammatical in these forms of expression.

That by the sufferings of my own children, mine own life is saved.
τικτειν = awful is motherhood. Eurip. Iph. in Aulis
ματην = ah, no, not fruitless.
ων = omission of αν. ων plural following παρχιν τι sing. is a frequent construction exemplified in Soph. The idea of number is not prominent

τμητοῖς ἱμᾶσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
στρατὸς δ' ὅπως ὁρᾷ νιν ἐκπεπτωκότα
δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, 750
οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά,
φορούμενος πρὸς οὖδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
σκέλη προφαίνων, ἔς τέ νιν διφρηλάται,
μόλις κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον,
ἔλυσαν αἱματηρόν, ὥστε μηδένα 755
γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
καί νιν πυρᾷ κέαντες εὐθὺς ἐν βραχεῖ
χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχῃ χθονός. 760
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς μὲν ἐν λόγοις
ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἴδομεν,
μέγιστα πάντων ὧν ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος. 765

ΚΛ. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω
ἢ δεινὰ μέν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σῴζω κακοῖς.

ΠΑΙ. τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;

ΚΛ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς 770
πάσχοντι μῖσος ὧν τέκῃ προσγίγνεται.

ΠΑΙ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἥκομεν.

ΚΛ. οὔτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις,
εἴ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια
προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς, 775
μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
ἀπεξενοῦτο καί μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς

ἐξῆλθεν, οὐκέτ' εἶδεν, ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρῴους δείν' ἐπηπείλει τελεῖν;
ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας 780
ἐμὲ στεγάζειν ἡδύν, ἀλλ' ὁ προστατῶν
χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην.
νῦν δ' — ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ' ἀπήλλαγμαι φόβου
πρὸς τῆσδ' ἐκείνου θ'· ἥδε γὰρ μείζων βλάβη
ξύνοικος ἦν μοι, τοὐμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ 785
ψυχῆς ἄκρατον αἷμα — νῦν δ' ἕκηλά που
τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὕνεχ' ἡμερεύσομεν.

ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
'Ορέστα, τὴν σὴν ξυμφοράν, ὅθ' ὧδ' ἔχων
πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρός. ἆρ' ἔχει καλῶς; 790

ΚΛ. οὔτοι σύ· κεῖνος δ' ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.

ΗΛ. ἄκουε, νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.

ΚΛ. ἤκουσεν ὧν δεῖ κἀπεκύρωσεν καλῶς.

ΗΛ. ὕβριζε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.

ΚΛ. οὔκουν 'Ορέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε. 795

ΗΛ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σὲ παύσομεν. χ

ΚΛ. πολλῶν ἂν ἥκοις, ὦ ξέν', ἄξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.

ΠΑΙ. οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἄν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ.

ΚΛ. ἥκιστ'· ἐπείπερ οὔτ' ἐμοῦ κατάξι' ἂν 800
πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τήνδε δ' ἔκτοθεν βοᾶν
ἔα τά θ' αὑτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.

ΗΛ. ἆρ' ὑμὶν ὡς ἀλγοῦσα κὠδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ 805
τὸν υἱὸν ἡ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
'Ορέστα φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας θανών.

Not even sleep gives me relief, but the threatening times pass not away.

In the assonance of the η sound here, we have a curious vowel colouring.

up' = there are no Gods that pity.

vapeaoi = the near avenging god -

ουχ εν πν σπιως.

The two go within the house together, and Electra remains with the chorus.

Of brothers, age and fallen, am I robbed.

ἐδη = once for all without hope of release.

If I be a burden to them, let them kill me.

Sophocles wrote at least three plays on the legends of Amphiaraus. By carefully scanning the choral odes we might get some idea of the plays on the subjects therein mentioned, which are not yet lost in substance. He was swallowed up in the ground. χρυσος = the necklace that Eriphyle betrayed him for.

ἀποσπάσας γάρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς
αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι, 810
σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε
κἀμοῦ ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν;
μόνη γάρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη
καὶ πατρός. ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ 815
φονεῦσι πατρός. ἆρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὔ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ξύνοικος, ὄμνυμ', ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ
παρεῖσ' ἐμαυτὴν ἄφιλος αὐανῶ βίον.
πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται, 820
τῶν ἔνδον ὄντων· ὡς χάρις μέν, ἢν κτάνῃ,
λύπη δ', ἐὰν ζῶ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.

ΧΟ. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς ἢ ποῦ φαέθων Ἅλιος,
εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες 825
κρύπτουσιν ἕκηλοι;

ΗΛ. ἒ ἔ, αἰαῖ.

ΧΟ. ὦ παῖ, τί δακρύεις;

ΗΛ. φεῦ.

ΧΟ. μηδὲν μέγ' ἀύσῃς. 830

ΗΛ. ἀπολεῖς. ΧΟ. πῶς;

ΗΛ. εἰ τῶν φανερῶς οἰχομένων εἰς Ἀίδαν ἐλπίδ' ὑποίσεις, κατ' ἐμοῦ τακομένας μᾶλλον ἐπεμβάσει. 836

ΧΟ. οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἕρκεσι
κρυφθέντα γυναικῶν·
καὶ νῦν ὑπὸ γαίας

ΗΛ. ἒ ἔ, ἰώ. 840

ΧΟ. πάμψυχος ἀνάσσει.

ΗΛ. φεῦ.

824—836=837—848.

ΧΟ. *φεῦ δῆτ'· ὀλοὰ γὰρ*
ΗΛ. *ἐδάμη.* ΧΟ. *ναί.* 845
ΗΛ. *οἶδ' οἶδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει· ἐμοὶ δ'*
οὔτις ἔτ' ἔσθ'· ὃς γὰρ ἔτ' ἦν, φροῦδος ἀναρπασθείς.
ΧΟ. *δειλαία δειλαίων κυρεῖς.*
ΗΛ. *κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ,* 850
πανσύρτῳ παμμήνῳ πολλῶν
στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι.
ΧΟ. *εἴδομεν ἀθρήνεις.*
ΗΛ. *μή μέ νυν μηκέτι*
παραγάγῃς, ἵν' οὐ 855
ΧΟ. *τί φῄς;*
ΗΛ. *πάρεισιν ἐκ φίλων ἔτι κοινοτόκων*
εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγαί.
ΧΟ. *πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος.* 860
ΗΛ. *ἦ καὶ χαλάργοις ἐν ἁμίλλαις*
οὕτως, ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκῦρσαι;
ΧΟ. *ἄσκοπος ἁ λώβα.*
ΗΛ. *πῶς γὰρ οὔκ; εἰ ξένος* 865
ἄτερ ἐμᾶν χερῶν
ΧΟ. *παπαῖ.*
ΗΛ. *κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας*
οὔτε γόων παρ' ἡμῶν. 870
ΧΡ. *ὑφ' ἡδονῆς τοι, φιλτάτη, διώκομαι*
τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν·
φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαυλαν ὧν
πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.

849—859=860—870.

Chrysothemis appears in great excitement, bringing in a new atmosphere.

μολεῖν = epexegetical infin.

Ah where could you find relief for me.
Orestes is here, so lately as you see me.

I saw him with these eyes.

ἐν τίνι = with what an view, do you rekindle the ashes of my hopes.

Aye, I will speak.

τινος τῆς = the sight strikes me as familiar

L. πόθεν δ' ἂν εὕροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων 875
ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν;
'. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμίν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ.
L. ἀλλ' ἦ μέμηνας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς; 880
'. μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῷν.
L. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
τόνδ' εἰσακούσασ' ὧδε πιστεύεις ἄγαν;
'. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοὐκ ἄλλου σαφῆ 885
σημεῖ' ἰδοῦσα τῷδε πιστεύω λόγῳ.
L. τίν', ὦ τάλαιν', ἔχουσα πίστιν; ἐς τί μοι
βλέψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί;
'. πρός νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου
τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μώραν λέγῃς. 890
L. σὺ δ' οὖν λέγ', εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.
'. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμην.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
πηγὰς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλῳ 895
πάντων ὅσ' ἔστιν ἀνθέων θήκην πατρός.
ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτει βροτῶν.
ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον,
τύμβου προσεῖρπον ἆσσον· ἐσχάτης δ' ὁρῶ 900
πυρᾶς νεώρη βόστρυχον τετμημένον·
κεὐθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῇ σύνηθες ὄμμα, φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὁρᾶν τεκμήριον·
καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφημῶ μὲν οὔ, 905

χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων.
καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι
μή του τόδ' ἀγλάισμα πλὴν κείνου μολεῖν.
τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι, 910
οὐδ' αὖ σύ· πῶς γάρ; ᾗ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
ἔξεστ' ἀκλαύτῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης.
ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὔθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
τοιαῦτα πράσσειν οὔτε δρῶσ' ἐλάνθανεν·
ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τἀπιτύμβια. 915
ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσυνε· τοῖς αὐτοῖσί τοι
οὐχ αὑτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
νῷν ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.

ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὥς σ' ἐποικτίρω πάλαι. 920
ΧΡ. τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.
ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς;
ΗΛ. τέθνηκεν, ὦ τάλαινα, τἀκείνου δέ σοι
σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν ἐς κεῖνόν γ' ὅρα. 925
ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ τάδ' ἤκουσας βροτῶν;
ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἡνίκ' ὤλλυτο.
ΧΡ. καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; θαῦμά τοί μ' ὑπέρχεται.
ΗΛ. κατ' οἶκον, ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.
ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν 930
τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;
ΗΛ. οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναί τινα.
ΧΡ. ὦ δυστυχής· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἰδυῖ' ἄρα 935
ἵν' ἦμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἱκόμην,

This offering could come of none but him.
ταν = the indefinite, no one. The ταν is taken also with the infinitive.

ανδανει = with infinitive.

εκατανεν = condition contrary to fact, and εκατάν, or εκ αν ετεν αν have been suggested as better reading. It is very rare, however, to elide a last syllable before αν. εκαταν is like εμελλεν, in that the inf. is often used in the sense of "is likely to", and αν is not necessary. Where ~~επο~~ the phrase equal εμελλε λαθανειν. αν is omitted
εμου = all left from him is dead.

τετηκοτος = referring to Orestes.

τλῆναι = the emphatic word - ah' dare to do.

945 - see Schneidewin's quotation of an old line. Notice the circumstances under which these proverbs are spoken.
εὐτυχεῖ = hard work alone brings success.

Electra's plan is simply to kill Aegisthus.
Schneidewin and Nauck leave bracketed 951, as being the interpolation of an actor.

ὀρθὴν = what steadfast hope heartens them.

στένειν = weep at your growing old. The infin. has an object in the Participle
ἄλεκτρα = neuter.

τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὑρίσκω κακά.
ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐὰν δέ μοι πίθῃ,
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.
ΧΡ. ἦ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ; 940
ΗΛ. οὐκ ἐς τόδ' εἶπον· οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφυν.
ΧΡ. τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος;
ΗΛ. τλῆναί σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
ΧΡ. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.
ΗΛ. ὅρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ. 945
ΧΡ. ὁρῶ. ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω.
ΗΛ. ἄκουε δή νυν ᾗ βεβούλευμαι ποεῖν.
παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων
ὡς οὔτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' Ἅιδης λαβὼν
ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμμεθον. 950
ἐγὼ δ' ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίῳ
θάλλοντ' ἔτ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός·
νῦν δ' ἡνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,
ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου 955
ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν
Αἴγισθον· οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
ποῖ γὰρ μενεῖς ῥᾴθυμος, εἰς τίν' ἐλπίδων
βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν; ᾗ πάρεστι μὲν στένειν
πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένῃ, 960
πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε.
καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως
τεύξει ποτ'· οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ
Αἴγισθος ὥστε σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος 965
βλαστεῖν ἐᾶσαι, πημονὴν αὑτῷ σαφῆ.
ἀλλ' ἢν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν,

πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
θανόντος οἴσει τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
ἔπειτα δ', ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα 970
καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίων
τεύξει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν.
λόγων γε μὴν εὔκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην
σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλεῖς πεισθεῖσ' ἐμοί;
τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν 975
τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται·
ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, φίλοι,
ὣ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην,
ὣ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ
ψυχῆς ἀφειδήσαντε προυστήτην φόνου· 980
τούτω φιλεῖν χρή, τώδε χρὴ πάντας σέβειν,
τώδ' ἔν θ' ἑορταῖς ἔν τε πανδήμῳ πόλει
τιμᾶν ἅπαντας εἵνεκ' ἀνδρείας χρεών.
τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
ζώσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος.
ἀλλ' ὦ φίλη, πείσθητι, συμπόνει πατρί, 986
σύγκαμν' ἀδελφῷ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
παῦσον δὲ σαυτήν, τοῦτο γιγνώσκουσ' ὅτι
ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.

ΧΟ. ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία 990
καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.

ΧΡ. καὶ πρίν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν, ἐσῴζετ' ἂν
τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σῴζεται.
ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος 995
αὐτή θ' ὁπλίζει κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς;
οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς,
σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερί.

χρηστα = on worthy deeds

δ εδειξωρεται = digito monstrare - to point out.
The dual is used throughout as giving the idea of an inseparable pair.
εν = when yet this pride was rife.

τουτω = the dual of this pronoun has no feminine
ιεροις = in holy conclave and in public feast.
τ.ουστατην = suggesting the idea of champions

ηδιονουτε = it is very unusual to have the pronoun before, when different persons are mentioned by neighbouring participles.

Chryso is not moved by this at all.

χαρις = Jebb. has many meanings for this word

τους = Clytemnestra and Aegisthus.

If λυσει be equivalent to surrender, it will reward us, it would take the dative. This is probably the use for καταλυσει.
λυει = it brings us no deliverance.

These two hackneyed lines are rather inept.

αντιαζω = I implore thee – a highly poetical expression.

σχες = aorist. αλλα = even now at this late time.
χρονω = coming when it does, emphasis it.

νουν = I had not realized what I ought to do.
Electra thinks for a moment that she is going to another, but the question & remark shows what she is to expect.
εκκειμενα = masc. referring to fem. The gender is not at all prominent.

δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν,
ἡμῖν δ' ἀποῤῥεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται. 1000
τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἑλεῖν
ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται;
ὅρα κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ
κτησώμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.
λύει γὰρ ἡμῖν οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ 1005
βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.
[οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
χρῄζων τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν.]
ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κἀξερημῶσαι γένος, 1010
κατάσχες ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
ἄῤῥητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι,
αὐτὴ δὲ νοῦν σχὲς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.

ΧΟ. πείθου· προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ 1015
κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

ΗΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δ'
ᾔδη σ' ἀποῤῥίψουσαν ἀπηγγελλόμην.
ἀλλ' αὐτόχειρί μοι μόνῃ τε δραστέον
τοὔργον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.

ΧΡ. φεῦ·
εἴθ' ὤφελες τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς 1021
θνῄσκοντος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.

ΗΛ. ἀλλ' ἦ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε.

ΧΡ. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.

ΗΛ. ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε. 1025

ΧΡ. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.

ΗΛ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.

ΧΡ. ἀνέξομαι κλύουσα χὤταν εὖ λέγῃς.

ΗΛ. ἀλλ' οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.
ΧΡ. μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χὠ λοιπὸς χρόνος. 1030
ΗΛ. ἄπελθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
ΧΡ. ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.
ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῇ.
ΧΡ. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.
ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις. 1035
ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὔ, προμηθίας δέ σου.
ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ;
ΧΡ. ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσει σὺ νῷν.
ΗΛ. ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
ΧΡ. εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ. 1040
ΗΛ. τί δ'; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χἡ δίκη βλάβην φέρει.
ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
ΧΡ. ἀλλ' εἰ ποήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
ΗΛ. καὶ μὴν ποήσω γ' οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. 1045
ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν;
ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς.
ΧΡ. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω.
ΗΛ. πάλαι δέδοκται ταῦτα κοὐ νεωστί μοι.
ΧΡ. ἄπειμι τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τἄμ' ἔπη 1050
τολμᾷς ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
ΗΛ. ἀλλ' εἴσιθ' οὔ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε,
οὐδ' ἢν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνῃς· ἐπεὶ
πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.
ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι 1055
φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
ἤδη βεβήκῃς, τἄμ' ἐπαινέσεις ἔπη.
ΧΟ. τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς
1058—1069=1070—1081.

Chrysothemis is to be compared with Ismene.

Notice how completely these lines are matched, as two angry people speak.

ἀτίμως = she simply repeats the word, without any idea of construction. "'Tis not dishonor". Sentences it up in the case in which it occurs in the preceding sentence.

δίκῃ = correctly, accurately.

There are places where the right being wrong.

βούλομαι = I am determin'd.

ἀνοίας = predicate genitive.

Reference to the storks — most prudent birds

τελων = Pay our dues in the same way.

Φερων = Fama is the subject.

δειδη = a strain of the brain.

δουσα = αναιρων.

κατοπλισασα = taking arms against this wretched fate. Others take it that she has armed herself with what seems to others to be disgraceful.
σουν = perhaps should be σου.

ἐσορώμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάστωσιν ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὕρωσι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν; 1061
ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν
καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,
δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι. 1065
ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατά μοι βόασον οἰκτρὰν
ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις, ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη·
ὅτι σφὶν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ, 1070
τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται
φιλοτασίῳ διαίτᾳ· πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει
Ἠλέκτρα, τὸν ἀεὶ πατρὸς 1075
δειλαία στενάχουσ' ὅπως
ἁ πάνδυρτος ἀηδών,
οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθὴς τό τε μὴ βλέπειν ἑτοίμα,
διδύμαν ἑλοῦσ' ἐρινύν· τίς ἂν εὔπατρις ὧδε βλάστοι; 1081
οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν γὰρ
ζῶν κακῶς εὔκλειαν αἰσχῦναι θέλει
νώνυμος, ὦ παῖ παῖ·
ὡς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἵλου, 1085
τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα, δύο φέρει δ' ἐν ἑνὶ λόγῳ,
σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι.
ζῴης μοι καθύπερθεν 1090
χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν ὅσον
νῦν ὑπόχειρ ναίεις·
ἐπεί σ' ἐφηύρηκα μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ

1082—1089=1090—1097.

βεβῶσαν, ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε
φερομέναν 1095
ἄριστα τᾷ παιδὸς εὐσεβείᾳ.

ΟΡ. ἆρ', ὦ γυναῖκες, ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν
ὀρθῶς θ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῄζομεν;

ΧΟ. τί δ' ἐξερευνᾷς καὶ τί βουληθεὶς πάρει; 1100

ΟΡ. Αἴγισθον ἔνθ' ᾤκηκεν ἱστορῶ πάλαι.

ΧΟ. ἀλλ' εὖ θ' ἱκάνεις χὠ φράσας ἀζήμιος.

ΟΡ. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;

ΧΟ. ἥδ', εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών. 1105

ΟΡ. ἴθ', ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ' ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἴγισθόν τινες.

ΗΛ. οἴμοι τάλαιν', οὐ δή ποθ' ἧς ἠκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;

ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'· ἀλλά μοι γέρων 1110
ἐφεῖτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.

ΗΛ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν'; ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος.

ΟΡ. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὡς ὁρᾷς, κομίζομεν.

ΗΛ. οἲ 'γὼ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς 1115
πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρκομαι.

ΟΡ. εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστείων κακῶν,
τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον.

ΗΛ. ὦ ξεῖνε, δός νυν, πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε
κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν, 1120
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῇδε κλαύσω κἀποδύρωμαι σποδῷ.

ΟΡ. δόθ' ἥτις ἐστὶ προσφέροντες· οὐ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὖσ' ἐπαιτεῖται τόδε
[ἀλλ' ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν]. 1125

φερομεναν = carrying away the best laws, a carrying away reward from the supremest laws that forward.
Have we come in safety to the haven where we would be.
Αμιρτον = this word bursts forth with a prophetic sound.
Announce our arrival and our burden.
Horror = Cly. takes an interest in the coming, as well as themselves.

Κληδων = the words which you speak –

Mighty as he was we bear his small remains.
κομιζομεν = a Sophoclean use, echoing the φερομεναν. Older editors try to crowd out the peculiarities of Soph. – especially Nauck–Schneidewin

ητις = who ever she may be. Orestes does not recognize his sister.

Electra receiving the urn into her arms, and bewails her brother's fate.

λαμπρος = as compared with his present state he was merely as a babe λαμπρος.

ἐκαιου = a final clause, contrary to fact, used with indic. secondary tenses.

την = Soph. uses the parts of the article that begin with τ in relative sense.

αυτος = thou wouldst come in person.

Ἠ. ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ
ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν, ὥς σ' ἀπ' ἐλπίδων
οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν,
δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
ὡς ὤφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον, 1131
πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
κλέψασα ταῖνδε κἀνασώσασθαι φόνου,
ὅπως θανὼν ἔκεισο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ, X
τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος. 1135
νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς
κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα,
κοὔτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἡ τάλαιν' ἐγὼ
λουτροῖς σ' ἐκόσμησ' οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
ἀνειλόμην, ὡς εἰκός, ἄθλιον βάρος, 1140
ἀλλ' ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον· οὔτε γάρ ποτε 1145
μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος,
οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός,
ἐγὼ δ' ἀδελφὴ σὴ προσηυδώμην ἀεί.
νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
θανόντι σὺν σοί· πάντα γὰρ συναρπάσας 1150
θύελλ' ὅπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ·
τέθνηκ' ἐγώ σοι· φροῦδος αὐτὸς εἶ θανών·
γελῶσι δ' ἐχθροί· μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς
μήτηρ ἀμήτωρ, ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
φήμας λάθρα προὔπεμπες ὡς φανούμενος X 1155
τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχὴς

δαίμων ὁ σός τε κἀμὸς ἐξαφείλετο,
ὅς σ' ὧδέ μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.
οἴμοι μοι. 1160
ὦ δέμας οἰκτρόν. φεῦ φεῦ.
ὦ δεινοτάτας, οἴμοι μοι,
πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας·
ἀπώλεσας δῆτ', ὦ κασίγνητον κάρα.
τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος, 1165
τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν, ὡς σὺν σοὶ κάτω
ναίω τὸ λοιπόν· καὶ γὰρ ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων, καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου.
[τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμένους.] 1170

ΧΟ. θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἠλέκτρα, φρόνει,
θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε.
[πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.]

ΟΡ. φεῦ φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν
ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω. 1175

ΗΛ. τί δ' ἔσχες ἄλγος; πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;

ΟΡ. ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε;

ΗΛ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.

ΟΡ. οἴμοι ταλαίνης ἆρα τῆσδε συμφορᾶς.

ΗΛ. οὐ δή ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;

ΟΡ. ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον. 1181

ΗΛ. οὔτοι ποτ' ἄλλην ἢ 'μὲ δυσφημεῖς, ξένε.

ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς. X

ΗΛ. τί δή ποτ', ὦ ξέν', ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις;

ΟΡ. ὡς οὐκ ἄρ' ᾔδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν. 1185

ΗΛ. ἐν τῷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων;

ΟΡ. ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.

A sudden anapaestic strain as here, is uncomm for Sophocles, though not for others.

The first time that her name is mentioned before Electr. Orestes

All of us owe this debt that we should suffer it.

ταλαινης: gen. of exclamation.

Oh for my disgrace and unpiously wasted.

προθυς = στολης is Nauck's suggestion. Your appearance, a form.

ευπρεπεστατον = generally someone who is distinguished for wealth.

βλαπαι = added in Soph. manner, where it is no necessary.

καὶ = yes, by violence, by disgrace.

προυθηκας = προθεσις was the lying in state of the body before burial.

μονος γαρ = yes. for I am the only one -
παρα = παρασται,
ψαυσαμι = he utters these in an under tone to Electra. The chorus gathers about her

ορμαον = he makes a motion to touch her
In Soph. the stichomuthy is never interrupted except at moments of excitement.
αντιλαβαι = all these breakings up.

ταφης = unlawful burying. The action is included in the noun.

προσφωνειν = to so speak to me.

ατιμος = I am also dishonoured by the dead.

λογος τινος = by artifice of speech.

ΗΛ. καὶ μὴν ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;
ΗΛ. ὁθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος 1190
ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν;
ΗΛ. τοῖς πατρός· εἶτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.
ΟΡ. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν;
ΗΛ. μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.
ΟΡ. τί δρῶσα; πότερα χερσὶν ἢ λύμῃ βίου; 1195
ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
ΟΡ. οὐδ' οὑπαρήξων οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα;
ΗΛ. οὐ δῆθ'· ὃς ἦν γάρ μοι σὺ προὔθηκας σποδόν.
ΟΡ. ὦ δύσποτμ', ὡς ὁρῶν σ' ἐποικτίρω πάλαι.
ΗΛ. μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτίρας ποτέ. 1200
ΟΡ. μόνος γὰρ ἥκω τοῖς ἴσοις ἀλγῶν κακοῖς.
ΗΛ. οὐ δή ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθέν;
ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα.
ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὔνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
ΟΡ. μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς. 1205
ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.
ΟΡ. πείθου λέγοντι κοὐχ ἁμαρτήσει ποτέ.
ΗΛ. μή, πρὸς γενείου, μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα.
ΟΡ. οὔ φημ' ἐάσειν. ΗΛ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,
'Ορέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς. 1210
ΟΡ. εὔφημα φώνει· πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.
ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκῃ στένω;
ΟΡ. οὔ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
ΗΛ. οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;
ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν. 1215
ΗΛ. εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε;
ΟΡ. ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον.
ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;

ΟΡ. οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.
ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; ΟΡ. ψεῦδος οὐδὲν ὧν λέγω.
ΗΛ. ἦ ζῇ γὰρ ἀνήρ; ΟΡ. εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ. 1221
ΗΛ. ἦ γὰρ σὺ κεῖνος; ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου
X σφραγῖδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.
ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς. ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.
ΗΛ. ὦ φθέγμ', ἀφίκου; ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.
ΗΛ. ἔχω σε χερσίν; ΟΡ. ὡς τὰ λοίπ' ἔχοις ἀεί. 1226
ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
δρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.
ΧΟ. δρῶμεν, ὦ παῖ, κἀπὶ συμφοραῖσί μοι 1230
γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.
ΗΛ. ἰὼ γοναί,
γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων,
ἐμόλετ' ἀρτίως,
ἐφηύρετ', ἤλθετ', εἴδεθ' οὓς ἐχρῄζετε. 1235
ΟΡ. πάρεσμεν· ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε.
ΗΛ. τί δ' ἔστιν;
ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἔνδοθεν κλύῃ.
ΗΛ. ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν
τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
τόδε μὲν οὔ ποτ' ἀξιώσω τρέσαι, 1240
περισσὸν ἄχθος ἔνδον
γυναικῶν ὂν αἰεί.
ΟΡ. ὅρα γε μὲν δὴ κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης
ἔνεστιν· εὖ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.
ΗΛ. ὀτοτοτοτοῖ τοτοῖ, 1245
ἀνέφελον ἐπέβαλες οὔ ποτε καταλύσιμον,
οὐδέ ποτε λησόμενον ἁμέτερον

1232—1252=1253—1272.

τραι = is rather unusual, and the editors have amended this place, but this is no necessary. as in her excitement she may well half drown who he is.

[illegible]παιστα = The antilabai are seldom broken up in this way, and it is possible that this line crept in as a stage direction, put in by an actor. On the other hand, coming exactly in the middle of the antilabai, we might keep it on grounds of symmetry, as a kind of middle one.

Orestes breaks the dochmiacs with [illegible]. Ernest iambic rhythm.

She swears by Artemis, by whom she would not allow her mother to swear.

Cly. is branded as a burden of humanity.

Note the psychical contrasts.

)

παρων = all time as I lived through would be proper to tell this tale.

You who have deemed fit to present yourself in this voyage.

atao tai : an epexegetical infinitive.

οἷον ἔφυ κακόν. 1250
ΟΡ. ἔξοιδα, παῖ, ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία
φράζῃ, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών.
ΗΛ. ὁ πᾶς ἐμοί,
ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπειν
τάδε δίκᾳ χρόνος· 1255
μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.
ΟΡ. ξύμφημι κἀγώ· τοιγαροῦν σῴζου τόδε.
ΗΛ. τί δρῶσα;
ΟΡ. οὗ μή 'στι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.
ΗΛ. τίς οὖν ἂν ἀξίαν 1260
γε σοῦ πεφηνότος
μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων;
ἐπεί σε νῦν ἀφράστως
ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον.
ΟΡ. τότ' εἶδες, ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –.
ΗΛ. ἔφρασας ὑπερτέραν 1265
τᾶς πάρος ἔτι χάριτος, εἴ σε θεὸς ἐπόρισεν
ἁμέτερα πρὸς μέλαθρα· δαιμόνιον
αὐτὸ τίθημ' ἐγώ. 1270
ΟΡ. τὰ μέν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, τὰ δὲ
δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην.
ΗΛ. ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὁδὸν
ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι,
μή τί με, πολύπονον ὧδ' ἰδὼν 1275
ΟΡ. τί μὴ ποήσω; ΗΛ. μή μ' ἀποστερήσῃς
τῶν σῶν προσώπων ἁδονὰν μεθέσθαι.
ΟΡ. ἦ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδών.
ΗΛ. ξυναινεῖς; ΟΡ. τί μὴν οὔ; 1280
ΗΛ. ὦ φίλαι, ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν,

οὐδ' ἂν ἔσχον ὀργὰν
ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα,
τάλαινα. νῦν δ' ἔχω σε· προυφάνης δὲ 1285
φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,
ἇς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.

ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με
μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων 1290
ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην·
χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ
σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκρυμμένοι
γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ. 1295
οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται
φαιδρῷ προσώπῳ νῷν ἐπελθόντοιν δόμους·
ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ
στέναζ'· ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως. 1300

ΗΛ. ἀλλ' ὦ κασίγνηθ', ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
καὶ τοὐμὸν ἔσται τῇδ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην,
κοὐδ' ἄν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ
αὐτὴ μέγ' εὑρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς 1305
ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.
ἀλλ' οἶσθα μὲν τἀνθένδε, πῶς γὰρ οὔ; κλύων
ὁθούνεκ' Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἣν σὺ μὴ δείσῃς ποθ' ὡς
γέλωτι τοὐμὸν φαιδρὸν ὄψεται κάρα. 1310
μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι,
κἀπεί σ' ἐσεῖδον, οὔ ποτ' ἐκλήξω χαρᾷ
δακρυρροοῦσα· πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,

the chambers of the store house where there is not a grain - one is poured out, the other scattered.
The tale would be too long to tell

ὅσῳ = instrumental dat.

οὕτω = wherefore to it that thy mother looks not.

[illegible] = a feigned sorrow.

φαιδρὸς = my face all radiant.

This line must be corrupt. I as valid but that the sight of you ever came on

She is willing to commit herself to him absolutely.

ἐξόδῳ = as if some one were coming out

The paidagogos enters. Notice the quick change of feeling.

ὑμῖν = emotional dat.

τὸ μέλλειν = delay is an ill in such times.

ἥτις μιᾷ σε τῇδ' ὀλωλόθ' ἡμέρᾳ
καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; εἴργασαι δέ μ' ἄσκοπα· 1315
ὥστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ' ἂν
τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὁρᾶν.
ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμὶν ἐξήκεις ὁδόν,
ἄρχ' αὐτὸς ὥς σοι θυμός. ὡς ἐγὼ μόνη
οὐκ ἂν δυοῖν ἥμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς 1320
ἔσωσ' ἐμαυτὴν ἢ καλῶς ἀπωλόμην.

ΟΡ. σιγᾶν ἐπῄνεσ'· ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω
τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος. ΗΛ. εἴσιτ', ὦ ξένοι,
ἄλλως τε καὶ φέροντες οἷ' ἂν οὔτε τις
δόμων ἀπώσαιτ' οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών. 1325

ΠΑΙ. ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι,
πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι
ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὑμὶν ἐγγενής,
ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γιγνώσκετε; 1330
ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ 'κύρουν ἐγὼ
πάλαι φυλάσσων, ἦν ἂν ὑμὶν ἐν δόμοις
τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην ἐγώ.
καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων 1335
καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς
εἴσω παρέλθεθ', ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.

ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τἀντεῦθεν εἰσιόντι μοι;

ΠΑΙ. καλῶς· ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινα. 1340

ΟΡ. ἤγγειλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα.

ΠΑΙ. εἷς τῶν ἐν Ἅιδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὢν ἀνήρ.

ΟΡ. χαίρουσιν ἐν τούτοισιν; ἢ τίνες λόγοι;

ΠΑΙ. τελουμένων εἴποιμ' ἄν· ὡς δὲ νῦν ἔχει,

καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς. 1345
ΗΛ. τίς οὗτός ἐστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσον.
ΟΡ. οὐχὶ ξυνίης; ΗΛ. οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.
ΟΡ. οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ;
ΗΛ. ποίῳ; τί φωνεῖς; ΟΡ. οὗ τὸ Φωκέων πέδον
ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθίᾳ χεροῖν. 1350
ΗΛ. ἦ κεῖνος οὗτος, ὅν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσηῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;
ΟΡ. ὅδ' ἐστί· μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.
ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
'Αγαμέμνονος, πῶς ἦλθες; ἦ σὺ κεῖνος εἶ, 1355
ὃς τόνδε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἥδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι
ξυνών μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες, ἀλλά με
λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοί; 1360
χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·
χαῖρ'· ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
ἤχθηρα κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
ΠΑΙ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
πολλαὶ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι, 1365
X αἳ ταῦτά σοι δείξουσιν, 'Ηλέκτρα, σαφῆ.
σφῷν δ' ἐννέπω 'γὼ τοῖν παρεστώτοιν ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη,
νῦν οὔτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξετον,
φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις 1370
ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι.
ΟΡ. οὐκοῦν μακρῶν ἔθ' ἡμὶν οὐδὲν ἂν λόγων,
Πυλάδη, τόδ' εἴη τοὔργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
χωρεῖν ἔσω, πατρῷα προσκύσανθ' ἕδη
θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε. 1375

ατων = affairs that are not well for them.
According to some theories the plays as we have them are not the original. If we find general truths in the middle of a long speech, which we find are generally used to conclude long speeches, we may infer that something has fallen out after the general sentiment, or that it has been changed in place by a grammarian.

πατερα = a tribrach, ∪∪∪, almost without precedent in this place in the line. Except the in the first word, the 3 shorts must be in different words. The text has for this reason been emended.
παρεστωτων = Orestes and Pylades.

προσκυνουσαν = kissing the hand to.

The men kneel and pray in silence, while Electra voices their prayer.

τε = is of a verb that takes the acc. were to follow.

The reward which Heaven gives to wrongdoers.

προνεμεῖν = as of of animals marching together across a field. ὄπισθ.

Keen death flashed at their throat – see Tennyson's Dream of Fair Women.

νεοσκόνιστον = is the common reading. Jebb suggests νεο- = newly whetted.

λέβητα = the urn that held Orestes ashes.

ΗΛ. ἄναξ Ἄπολλον, ἵλεως αὐτοῖν κλύε
ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἥ σε πολλὰ δὴ
ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προὔστην χερί.
νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἵων ἔχω
αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων 1380
ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια
τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.

ΧΟ. ἴδεθ' ὅποι προνέμεται
τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης. 1385
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύνες,
ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμενεῖ
τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον. 1390
παράγεται γὰρ ἐνέρων
δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας,
ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια,
νεακόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων· ὁ Μαίας δὲ παῖς
Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ 1396
κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα κοὐκέτ' ἀμμένει.

ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα
τελοῦσι τοὔργον· ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε.

ΧΟ. πῶς δή; τί νῦν πράσσουσιν; ΗΛ. ἡ μὲν ἐς τάφον
λέβητα κοσμεῖ, τὼ δ' ἐφέστατον πέλας. 1401

ΧΟ. σὺ δ' ἐκτὸς ᾖξας πρὸς τί; ΗΛ. φρουρήσουσ' ὅπως
Αἴγισθος ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω.

ΚΛ. αἰαῖ. ἰὼ στέγαι
φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι. 1405

ΗΛ. βοᾷ τις ἔνδον· οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;

1384—1390 = 1391—1397.
1398—1421 = 1422—1441.

ΧΟ. ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φρῖξαι.
ΚΛ. οἴμοι τάλαιν'· Αἴγισθε, ποῦ ποτ' ὢν κυρεῖς;
ΗΛ. ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις. ΚΛ. ὦ τέκνον τέκνον, 1410
οἴκτιρε τὴν τεκοῦσαν. ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
ᾠκτίρεθ' οὗτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.
ΧΟ. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
μοῖρα καθαμερία φθίνειν ἔχει. 1414
ΚΛ. ὤμοι πέπληγμαι. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.
ΚΛ. ὤμοι μάλ' αὖθις. ΗΛ. εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ.
ΧΟ. τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ γᾶς ὑπαὶ κείμενοι.
παλίρρυτον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν 1420
κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.
καὶ μὴν πάρεισιν οἵδε· φοινία δὲ χεὶρ
στάζει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν.
ΗΛ. Ὀρέστα, πῶς κυρεῖτε; ΟΡ. τἀν δόμοισι μὲν
καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1425
ΗΛ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα; ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
μητρῷον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.
ΗΛ. – ⏑́ ⏑ ⏑́ ⏑ –
⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ –.
ΟΡ. ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ –.
ΧΟ. παύσασθε· λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου.
ΟΡ. ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ –.
ΗΛ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρον; ΟΡ. εἰσορᾶτέ που 1430
τὸν ἄνδρ'; ΗΛ. ἐφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθὼς ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ –.
ΧΟ. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάδ' ὡς πάλιν. 1434
ΟΡ. θάρσει· τελοῦμεν. ΗΛ. ᾗ νοεῖς ἔπειγέ νυν.
ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα. ΗΛ. τἀνθάδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.
ΧΟ. δι' ὠτὸς ἂν παῦρά γ' ὡς ἠπίως ἐννέπειν

My bairn, my bairn pity her who bore you.
See Aeschylos treatment of the subject.

Strike her again —
Αἰγίσθῳ shows that ὁμοῦ was felt as a dative
The ancient curse is fulfilled

The whole responsibility of the act is put upon Apollo and his oracle. Orestes was only an instrument of the God's vengeance.
Jebb has suggested lines for these blank spaces. He wrote a Pindaric ode for a centenary of the Univ. of Bologna, which the German critics held in very high esteem.

Who really governs whole clause .

To the struggle of fate.

Aegisthus is a much nobler man in Sophocles than in Aeschylus

αε = Soph. often ~~ayou~~ uses this manner of strengthening the sentence.

The language is intentionally ambiguous.

κατηνυσαν = they have met and conquered

The audience was supposed to be the populace and Aegisthus here addresses the audience

στομια = he must receive my bridle in his teeth. Let him grow brains.

The corpse of ~~Electra~~ Clytemnestra lies covered before him, and in his joy does not stop to think that Orestes body could not be brought from Phocis.

περανει = he does not take upon himself say what the Gods will do.

πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὡς 1440
ὀρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
οὓς φασ' Ὀρέστην ἡμὶν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
σέ τοι, σὲ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος 1445
χρόνῳ θρασεῖαν· ὡς μάλιστα σοὶ μέλειν
οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.

ΗΛ. ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
ἔξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.

ΑΙ. ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με. 1450

ΗΛ. ἔνδον· φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.

ΑΙ. ἦ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως;

ΗΛ. οὔκ, ἀλλὰ κἀπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.

ΑΙ. πάρεστ' ἄρ' ἡμὶν ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν;

ΗΛ. πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θέα. 1455

ΑΙ. ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.

ΗΛ. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.

ΑΙ. σιγᾶν ἄνωγα κἀναδεικνύναι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὁρᾶν,
ὡς εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος 1460
ἐξῄρετ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὁρῶν νεκρὸν
στόμια δέχηται τἀμὰ μηδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν φύσῃ φρένας.

ΗΛ. καὶ δὴ τελεῖται τἀπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.

ΑΙ. ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμ' ἄνευ θεοῦ μὲν οὐ 1466
πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ.

ΟΡ. αὐτὸς σὺ βάσταζ'· οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν,
τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως. 1471
ΑΙ. ἀλλ' εὖ παραινεῖς κἀπιπείσομαι· σὺ δέ,
εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.
ΟΡ. αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
ΑΙ. οἴμοι, τί λεύσσω; ΟΡ. τίνα φοβεῖ; τίν' ἀγνοεῖς;
ΑΙ. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις 1476
πέπτωχ' ὁ τλήμων; ΟΡ. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὕνεκ' ἀνταυδᾷς ἴσα;
ΑΙ. οἴμοι, ξυνῆκα τοὔπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ὅδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ. 1480
ΟΡ. καὶ μάντις ὢν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι.
ΑΙ. ὄλωλα δὴ δείλαιος. ἀλλά μοι πάρες
κἂν σμικρὸν εἰπεῖν. ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
[τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων 1485
θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;]
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανὼν πρόθες
ταφεῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκός ἐστι τυγχάνειν,
ἄποπτον ἡμῶν· ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. 1490
ΟΡ. χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστιν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
ΑΙ. τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
τοὔργον, σκότου δεῖ κοὐ πρόχειρος εἶ κτανεῖν;
ΟΡ. μὴ τάσσε· χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες 1495
Χ πατέρα τὸν ἀμόν, ὡς ἂν ἐν ταὐτῷ θάνῃς.
ΑΙ. ἦ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;
ΟΡ. τὰ γοῦν σ'· ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.
ΑΙ. ἀλλ' οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. 1500

ταροὶ δέων, What a situation!

The sheet is drawn off.

You have been talking to the living as if to the dead. Two constructions are used.

These bracketed lines break the sense.

Set me dogs and birds tear him.

ἕλκεις = Why drag'st thou me villain!

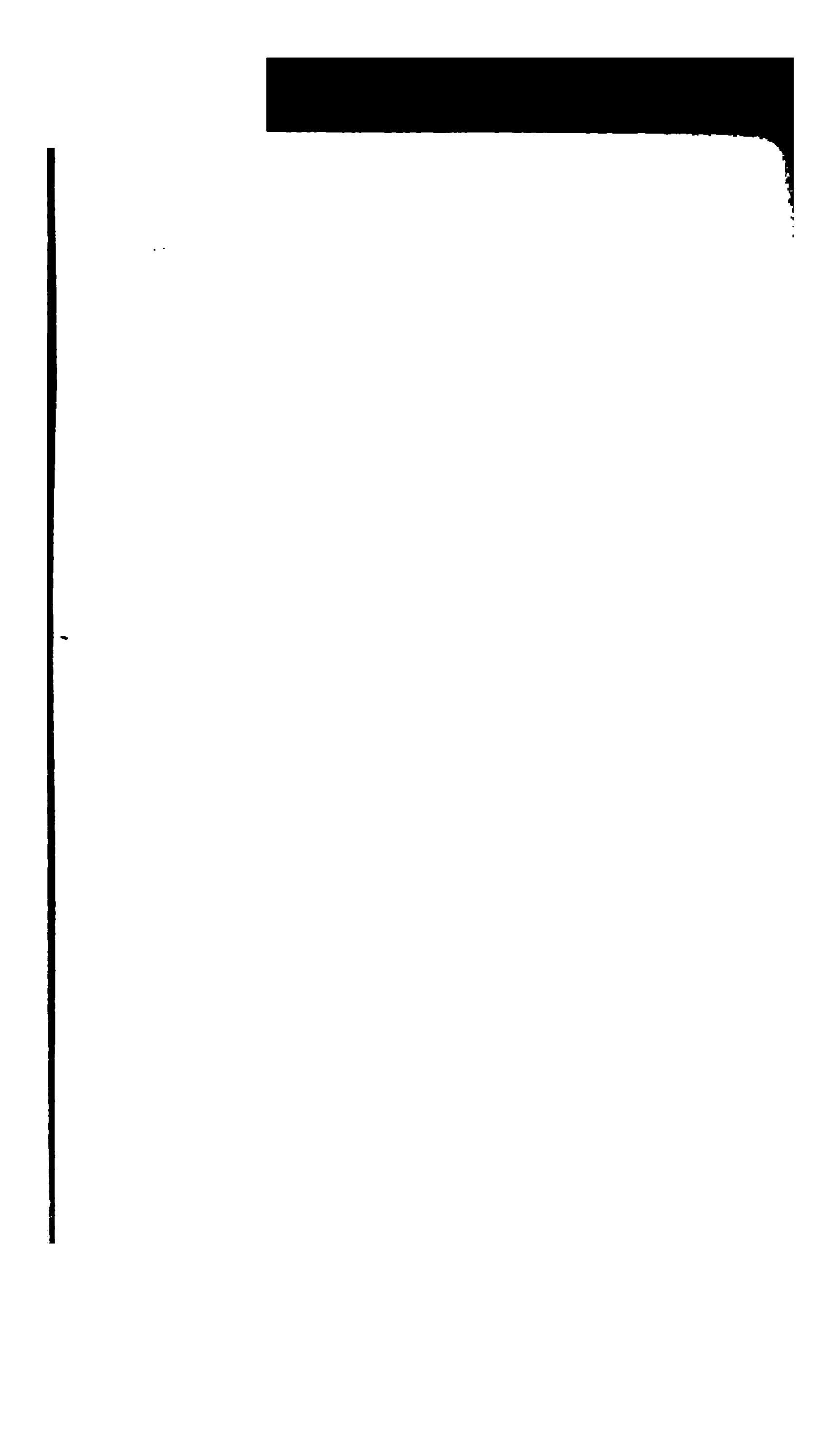
ὡς = in purpose clause

ἔπος = Whose word shall be fulfilled

ἕρπ' = move on! Orestes felt perhaps that Aegisthus might slay him as he went.

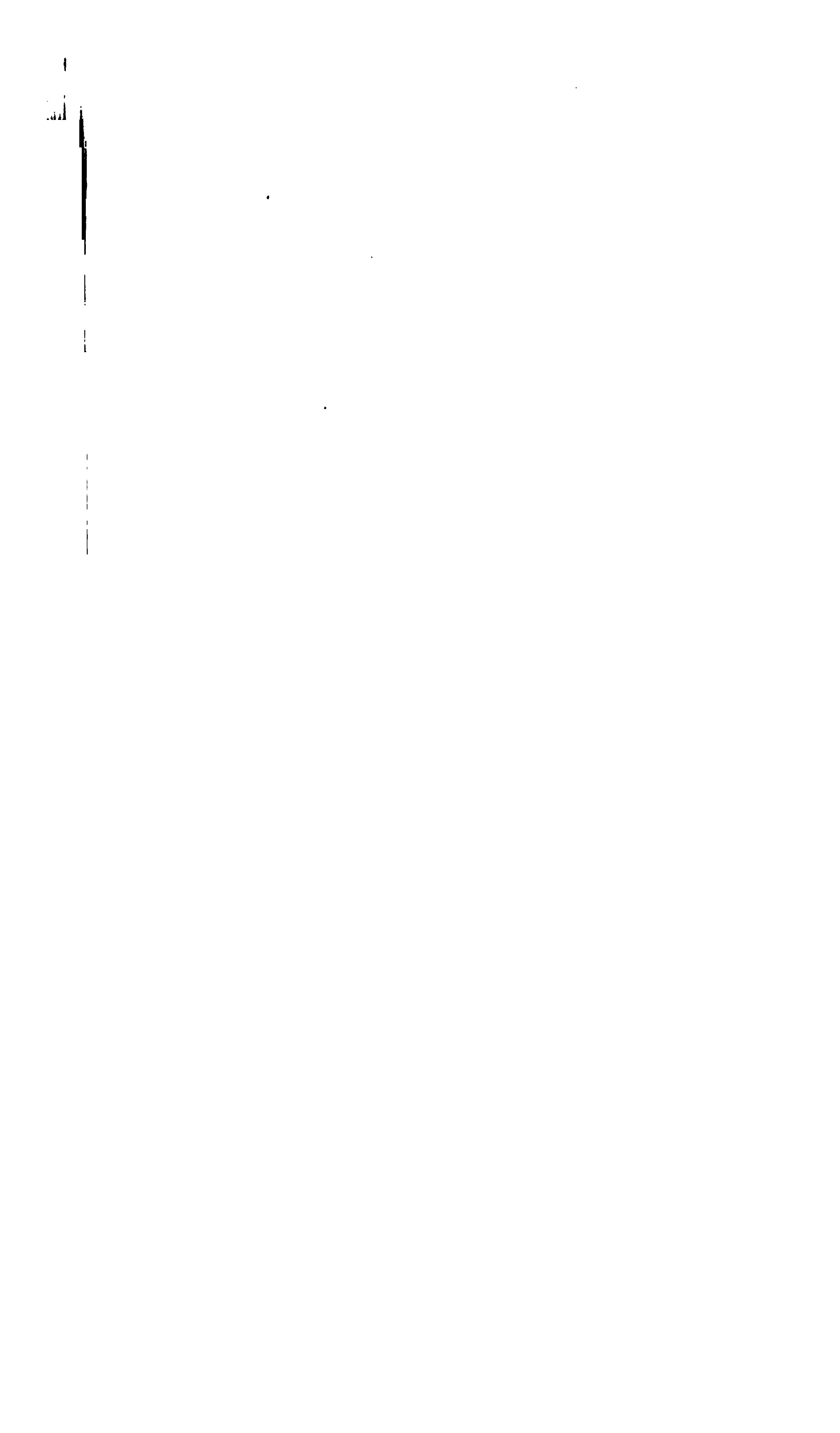
πικρὸν = compare Hamlet's speech while the king is praying.
These lines are bracketed for they jar horridly on the spirit of the situation.

ΟΡ. πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
ἀλλ' ἕρφ'. ΑΙ. ὑφηγοῦ. ΟΡ. σοὶ βαδιστέον πάρος.
ΑΙ. ἦ μὴ φύγω σε; ΟΡ. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν
θάνῃς· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
[χρῆν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην, 1505
ὅστις πέρα πράσσειν τι τῶν νόμων θέλει,
κτείνειν· τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολύ.]
ΧΟ. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὸν
δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες
τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν. 1510

The date of the play is uncertain. Many would have it brought out in the year 429 B.C., when the plague was raging at Athens, and would have Oedip. a figure of Pericles. This is uncertain, however. It was probably written just before the Pelop. war, and later than the Antigone which came out about 440.

(1) Life of Sophocles
(2) History of Text and Interpretation.
(3) Writings - extant, and lost. Sources, etc.
(4) The art of Sophocles.
(a) Language. (b) prosody. (c) dramatic y..
(5) Mythology, Theology and Ethics.
(6) Times of Sophocles, as influencing his works.
(7) Soph. influence on Greek literature.
(8) Soph. in Roman literature
(9) " " Modern "
(10) Miscellaneous questions.
(a) Soph. in Greek art
(1) Portraits. (2) allusions to art in Soph.
(3) Illus. of Soph. plays. (4) Treatment of Soph. myths in art.
(b) Soph. and his predecessors; Homer
Cyclic poets. Pindar, &c.
(c) The world of Soph.
(1) Private life of Soph. etc.

III.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ΙΕΡΕΥΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΙΟΥ.
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

[ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ]
ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος
πρὸς τῶν ἁπάντων λοιδορούμενος ξένος,
ἦλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτὸν καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὑρὼν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς
ἄκων ἔπεφνε Λάιον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θνήσιμον λύσας μέλος
ᾔσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
λοιμὸς δὲ Θήβας εἷλε καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἑστίαν,
ὅπως πύθηται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
τὸν Λαΐειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
ὅθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας
πόρπαισι δισσὰς ἐξανάλωσεν κόρας,
αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόναις διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ἐπὶ διακρίσει θατέρου ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ ΤΥΡΑΝΝΟΝ ἁπλῶς τινες αὐτὸν ἐπιγράφουσιν, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὥς φησι Δικαίαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ΠΡΟΤΕΡΟΝ, οὐ ΤΥΡΑΝΝΟΝ, αὐτὸν ἐπιγράφοντες διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν καὶ διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δέ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταί, τοὺς πρὸ τῶν Τρωικῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον βασιλέα φησὶ καὶ οὐ τύραννον· (Οδ. σ 85)

Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα.
προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν· χαλεποὺς γάρ τινας περὶ λῃστείαν τούτους γενέσθαι. ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον. οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι· εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τοὔνομα.

ΑΛΛΩΣ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γνῶσις τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίποδος πήρωσίς τε τῶν ὀφθαλμῶν καὶ δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ Ο ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩι ΤΩι ΘΗΒΑΙΩι.

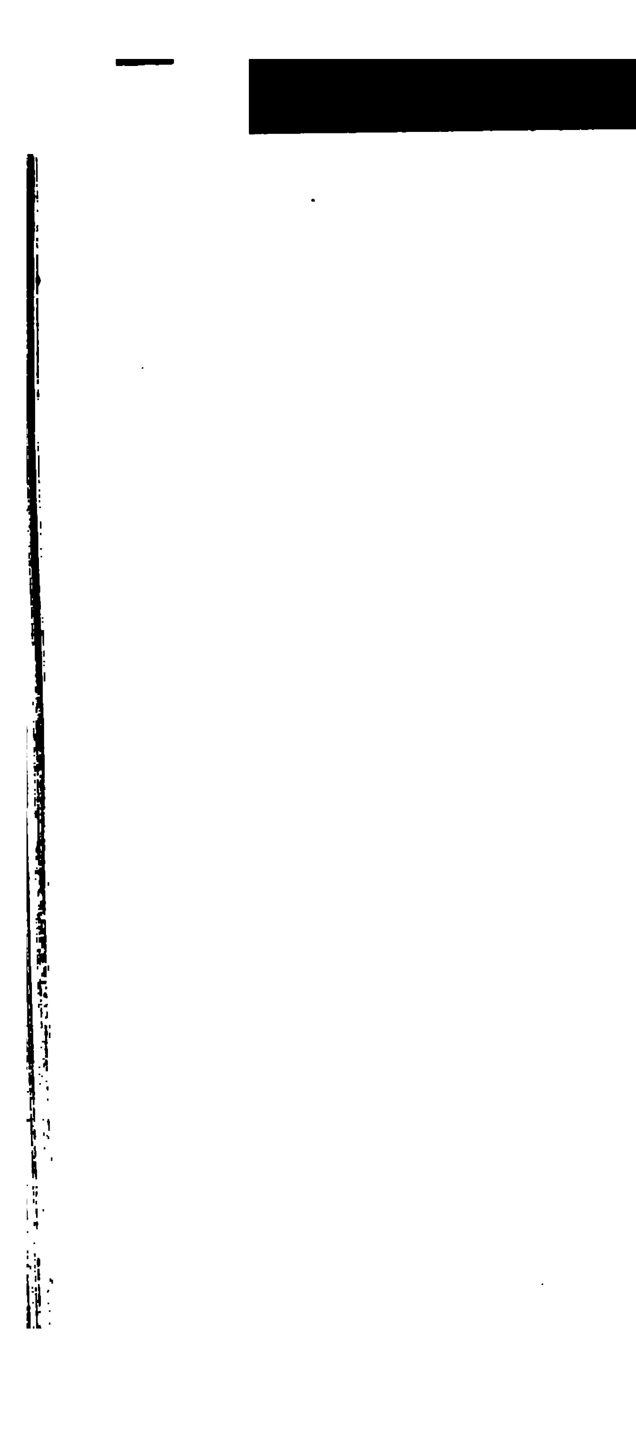
Λάιε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὣς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὃ δ' ηὔξατό σοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλῦθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἡνίκα γαῖαν ἐφέρπει,
πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.

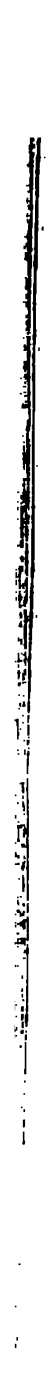
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε
ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων· 5
ἁγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ' ὦ γεραιέ, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε, 10
δείσαντες ἢ στέρξαντες; ὡς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλγητος γὰρ ἂν
εἴην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτίρων ἕδραν.

ΙΕΡΕΥΣ.

ἀλλ' ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὁρᾷς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα 15
βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς
ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οἱ δ' ἐπ' ᾐθέων
λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον
ἀγοραῖσι θακεῖ πρός τε Παλλάδος διπλοῖς 20
ναοῖς ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ.
πόλις γάρ, ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾷς, ἄγαν
ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κάρα

βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου,
φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός, 25
φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις τόκοισί τε
ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
ὑφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμεῖον, μέλας δ'
Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται. 30
θεοῖσι μέν νυν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ
οὐδ' οἵδε παῖδες ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι,
ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου
κρίνοντες ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς·
ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμεῖον μολὼν 35
σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν ὃν παρείχομεν,
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον
οὐδ' ἐκδιδαχθείς, ἀλλὰ προσθήκῃ θεοῦ
λέγει νομίζει θ' ἡμὶν ὀρθῶσαι βίον·
νῦν τ', ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα, 40
ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι
ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἡμίν, εἴτε του θεῶν
φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθά του·
ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων. 45
ἴθ', ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν,
ἴθ', εὐλαβήθηθ'· ὡς σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ
σωτῆρα κλῄζει τῆς πάρος προθυμίας·
ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα
στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον. 50
ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν·
ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην
παρέσχες ἡμῖν, καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.
ὡς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,

ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν· 55
ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.
ΟΙ. ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοὐκ ἀγνῶτά μοι
προσήλθεθ' ἱμείροντες· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ 60
οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἕν' ἔρχεται
μόνον καθ' αὑτὸν κοὐδέν' ἄλλον, ἡ δ' ἐμὴ
ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
ὥστ' οὐχ ὕπνῳ γ' εὕδοντά μ' ἐξεγείρετε, 65
ἀλλ' ἴστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δή,
πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
ἣν δ' εὖ σκοπῶν ηὕρισκον ἴασιν μόνην,
ταύτην ἔπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως
Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικὰ 70
ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθοιθ' ὅ τι
δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ῥυσοίμην πόλιν.
καί μ' ἦμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνῳ
λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου. 75
ὅταν δ' ἵκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
μὴ δρῶν ἂν εἴην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.
ΙΕ. ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας οἵδε τ' ἀρτίως
Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι.
ΟΙ. ὦναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ 80
σωτῆρι βαίη λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι.
ΙΕ. ἀλλ' εἰκάσαι μέν, ἡδύς· οὐ γὰρ ἂν κάρα
πολυστεφὴς ὧδ' εἷρπε παγκάρπου δάφνης.
ΟΙ. τάχ' εἰσόμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως, 85

τίν' ἡμὶν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

ΚΡΕΩΝ.

ἐσθλήν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.

ΟΙ. ἔστιν δὲ ποῖον τοὔπος; οὔτε γὰρ θρασὺς
οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ. 90

ΚΡ. εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν,
ἕτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.

ΟΙ. ἐς πάντας αὔδα· τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.

ΚΡ. λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῇδ', ἐλαύνειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.

ΟΙ. ποίῳ καθαρμῷ; τίς ὁ πόρος τῆς ξυμφορᾶς;

ΚΡ. ἀνδρηλατοῦντας ἢ φόνῳ φόνον πάλιν 100
λύοντας, ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν.

ΟΙ. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;

ΚΡ. ἦν ἡμίν, ὦναξ, Λάιός ποθ' ἡγεμὼν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.

ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω. 105

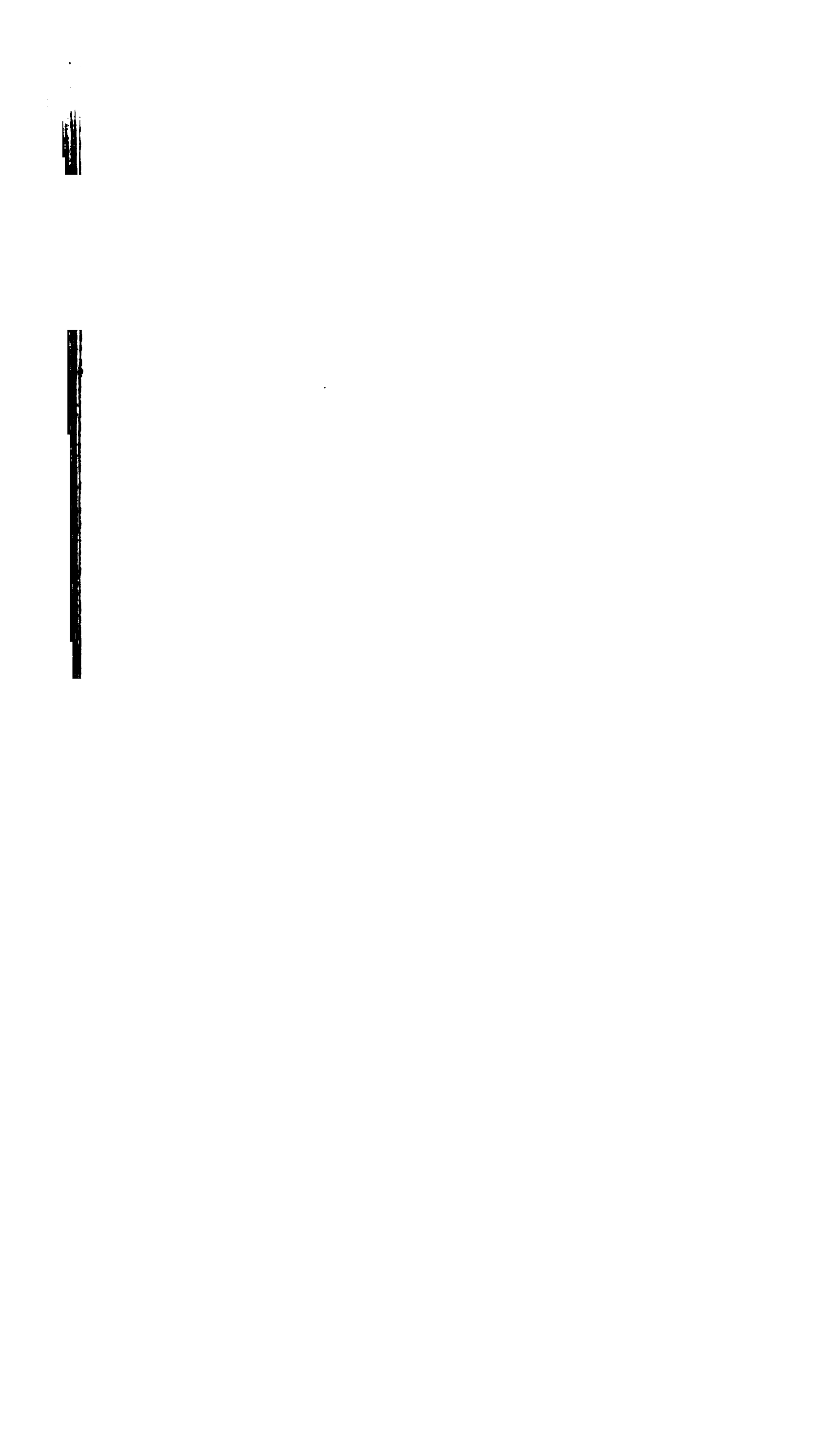
ΚΡ. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινα.

ΟΙ. οἳ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὑρεθήσεται
ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;

ΚΡ. ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ· τὸ δὲ ζητούμενον 110
ἁλωτόν, ἐκφεύγειν δὲ τἀμελούμενον.

ΟΙ. πότερα δ' ἐν οἴκοις ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λάιος
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ;

ΚΡ. θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη. 115

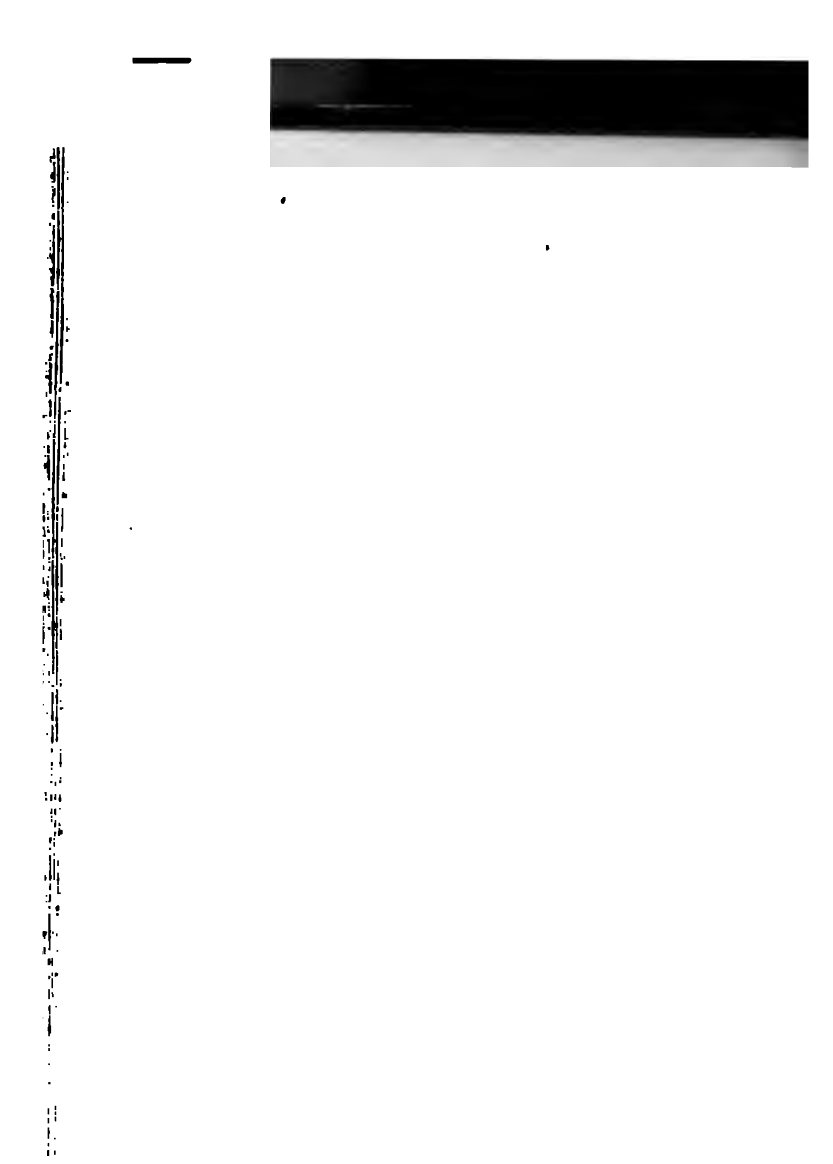
ΟΙ. *οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ*
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;
ΚΡ. *θνήσκουσι γάρ, πλὴν εἷς τις, ὃς φόβῳ φυγὼν*
ὧν εἶδε πλὴν ἓν οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.
ΟΙ. *τὸ ποῖον; ἓν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν,* 120
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
ΚΡ. *λῃστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾷ*
ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
ΟΙ. *πῶς οὖν ὁ λῃστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ*
ἐπράσσετ' ἐνθένδ', ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη; 125
ΚΡ. *δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Λαΐου δ' ὀλωλότος*
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.
ΟΙ. *κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδών, τυραννίδος*
οὕτω πεσούσης, εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι;
ΚΡ. *ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶγξ τὸ πρὸς ποσὶν σκοπεῖν* 130
μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ προσήγετο.
ΟΙ. *ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὔτ' ἐγὼ φανῶ·*
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν·
ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον 135
γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἅμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανών, τάχ' ἂν
κἄμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι. 140
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων
ἵστασθε, τούσδ' ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροιζέτω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος· ἢ γὰρ εὐτυχεῖς 145
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ' ἢ πεπτωκότες.

ΙΕ. ὦ παῖδες, ἱστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἅμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος. 150

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Διὸς ἁδυεπὲς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας
Θήβας; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, δείματι πάλλων,
ἰήιε Δάλιε Παιάν,
ἀμφὶ σοὶ ἁζόμενος τί μοι ἢ νέον 155
ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.
εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος, ἄμβροτε Φάμα.
πρῶτα σὲ κεκλόμενος, θύγατερ Διός, ἄμβροτ' Ἀθάνα, 159
γαιάοχόν τ' ἀδελφεὰν 160
Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,
καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον, ἰὼ
τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὕπερ ὀρνυμένας πόλει
ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος, ἔλθετε καὶ νῦν. 166
ὢ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω 167
πήματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος, οὐδ' ἔνι φροντίδος ἔγχος 170
ᾧ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα
κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται οὔτε τόκοισιν
ἰηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες· 174
ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις ἅπερ εὔπτερον ὄρνιν
κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον

151—158 = 159—166. 167—178 = 179—189.

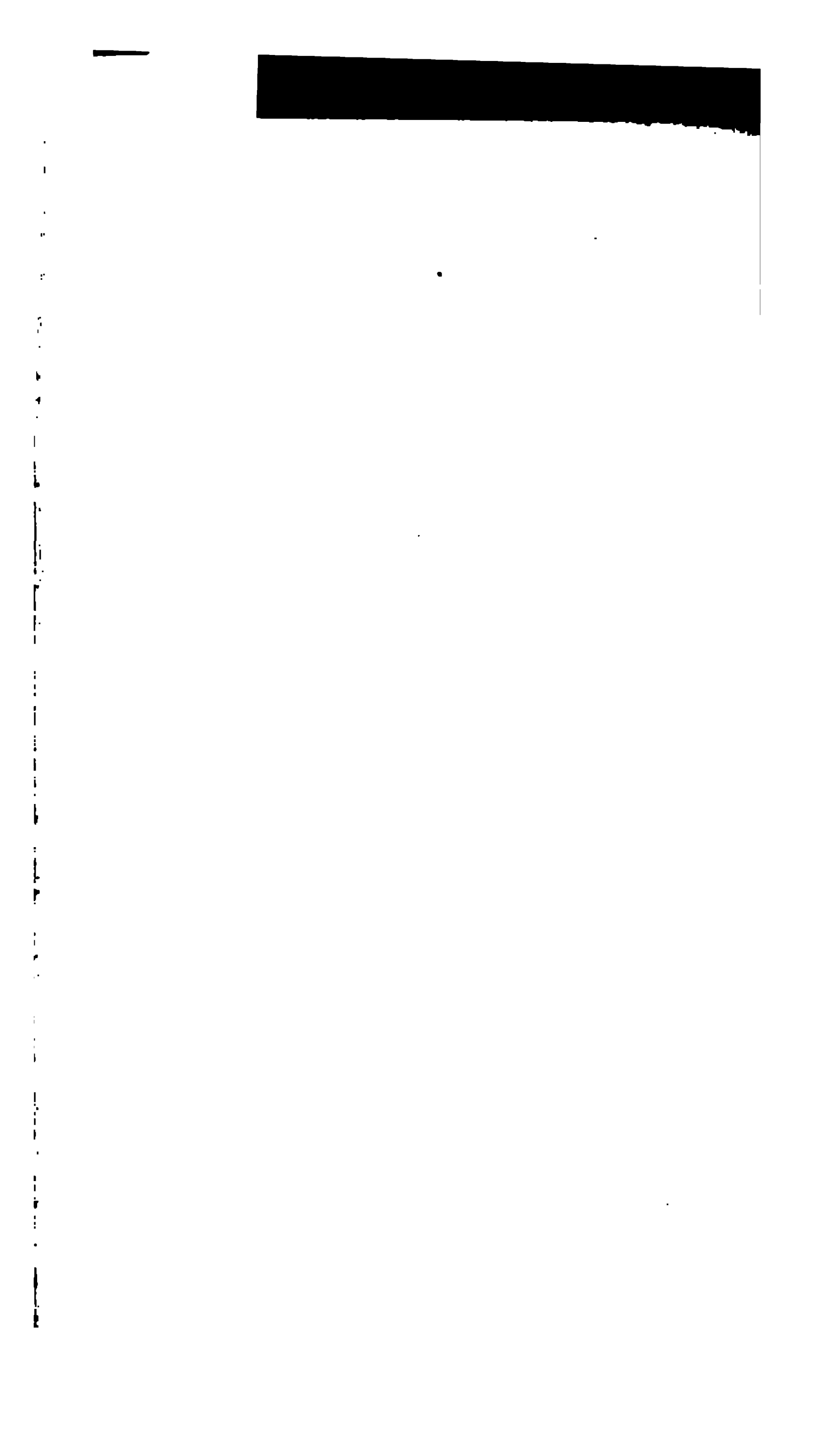

ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ.
ὧν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται· 179
νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θαναταφόρα κεῖται
ἀνοίκτως· 181
ἐν δ' ἄλοχοι πολιαί τ' ἔπι ματέρες
ἀχὰν παραβώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι
λυγρῶν πόνων ἱκετῆρες ἐπιστενάχουσιν. 185
παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος·
ὧν ὕπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ Διός,
εὐῶπα πέμψον ἀλκάν.
Ἀρεά τε τὸν μαλερόν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
φλέγει με περιβόατον, ἀντιάζω 191
παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας
ἄπουρον, εἴτ' ἐς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας
εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὅρμων 195
Θρῄκιον κλύδωνα·
τέλει γὰρ εἴ τι νὺξ ἀφῇ,
τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται·
τόν, ὦ τᾶν πυρφόρων 200
ἀστραπᾶν κράτη νέμων,
ὦ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ.
Λύκει' ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγ-
κυλᾶν 203
βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι 205
ἀρωγὰ προσταχθέντα τάς τε πυρφόρους
Ἀρτέμιδος αἴγλας, ξὺν αἷς Λύκι' ὄρεα διάσσει·
τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,
τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς, 210
οἰνῶπα Βάκχον εὔιον,
Μαινάδων ὁμόστολον,

190—202 = 203—215.

πελασθῆναι φλέγοντ'
ἀγλαῶπι ⏑ ⏑ –
πεύκᾳ 'πὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν. 215

ΟΙ. *αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς, τἄμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη*
κλύων δέχεσθαι τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,
ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν·
ἁγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος· οὐ γὰρ ἂν μακρὰν 220
ἴχνευον αὐτός, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
νῦν δ', ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ,
ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
ὅστις ποθ' ὑμῶν Λάιον τὸν Λαβδάκου
κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο, 225
τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί·
κεἰ μὲν φοβεῖται, τοὐπίκλημ' ὑπεξέλοι
αὐτὸς καθ' αὑτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
ἀστεργὲς οὐδέν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀσφαλής.
εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς 230
τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
κέρδος τελῶ 'γὼ χἠ χάρις προσκείσεται.
εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καί τις ἢ φίλου
δείσας ἀπώσει τοὔπος ἢ χαὐτοῦ τόδε,
ἁκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ. 235
τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστί, γῆς
τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινα,
μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν
κοινὸν ποεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν· 240
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
τοῦδ' ἡμὶν ὄντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.

ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω· 245
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν, 252
ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ τοῦ θεοῦ τε τῆσδέ τε
γῆς ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον, 255
ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἐᾶν,
ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,
ἀλλ' ἐξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ γ' ἐγὼ
ἔχων μὲν ἀρχὰς ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρίν,
ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον, 260
κοινῶν τε παίδων κοίν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος
μὴ 'δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα·
νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὡσπερεὶ τοὐμοῦ πατρός,
ὑπερμαχοῦμαι κἀπὶ πᾶν ἀφίξομαι, 265
ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ
τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος.
καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὔχομαι θεοὺς
μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ 270
μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
τῷ νῦν φθερεῖσθαι κἄτι τοῦδ' ἐχθίονι· 272
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις 246
εἷς ὢν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι βίον·
ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότος,
παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην. 251
ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις 273
τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἥ τε σύμμαχος Δίκη

χοὶ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί. 275

ΧΟ. ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὧδ', ἄναξ, ἐρῶ.
οὔτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δεῖξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασταί ποτε.

ΟΙ. δίκαι' ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς 280
ἂν μὴ θέλωσιν οὐδ' ἂν εἷς δύναιτ' ἀνήρ.

ΧΟ. τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ' ἁμοὶ δοκεῖ.

ΟΙ. εἰ καὶ τρίτ' ἐστί, μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι.

ΧΟ. ἄνακτ' ἄνακτι ταὔθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν, παρ' οὗ τις ἂν 285
σκοπῶν τάδ', ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.

ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται.

ΧΟ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη. 290

ΟΙ. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.

ΧΟ. θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων.

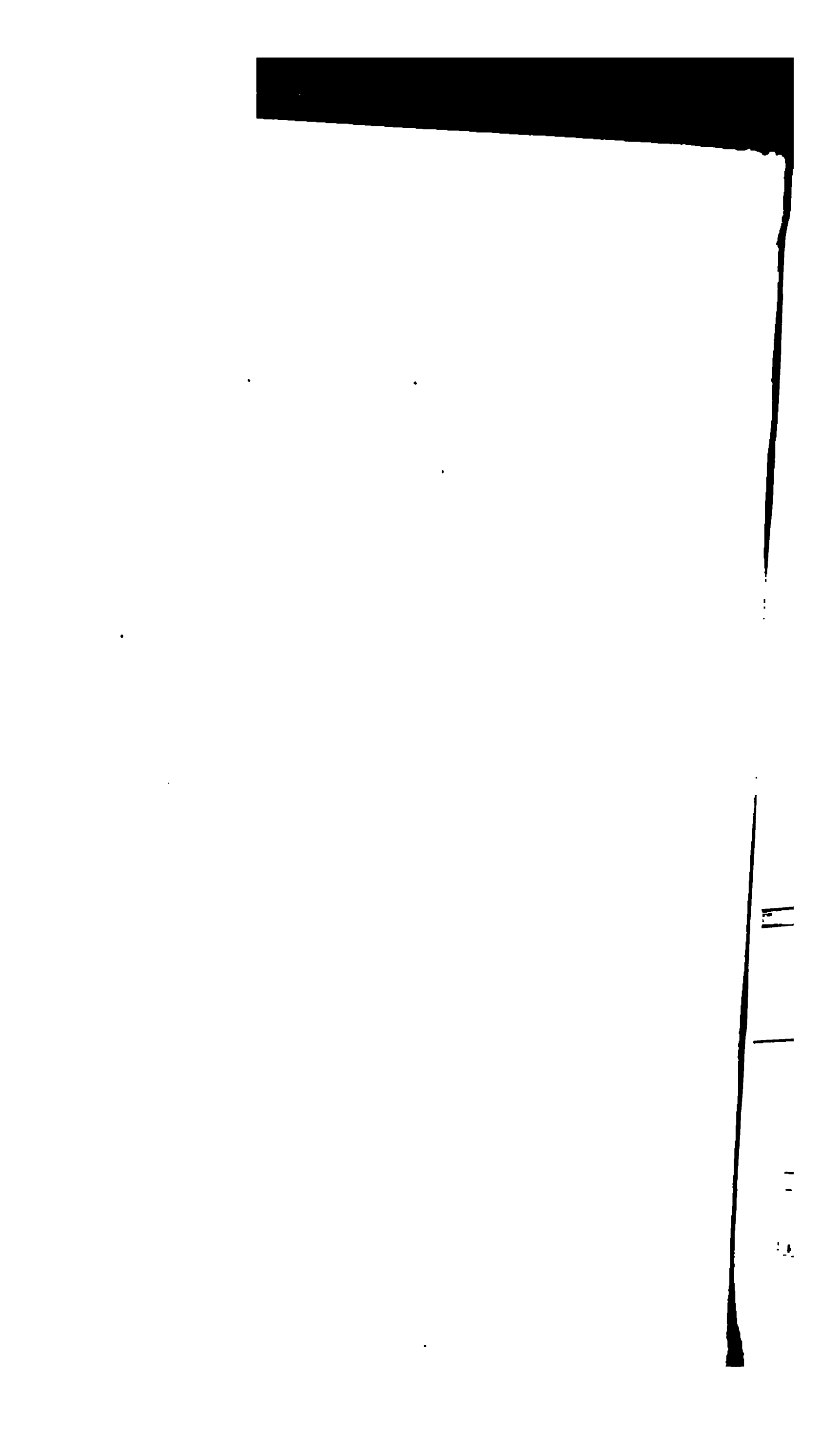
ΟΙ. ἤκουσα κἀγώ· τὸν δὲ δρῶντ' οὐδεὶς ὁρᾷ.

ΧΟ. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματός γ' ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς. 295

ΟΙ. ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.

ΧΟ. ἀλλ' οὑξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἵδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ' ἄγουσιν, ᾧ
τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.

ΟΙ. ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε 300
ἄρρητά τ', οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μέν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
οἵᾳ νόσῳ σύνεστιν· ἧς σὲ προστάτην
σωτῆρά τ', ὦναξ, μοῦνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γάρ, εἴ τι μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων, 305

πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
εἰ τοὺς κτανόντας Λάιον μαθόντες ἢ
κτείναιμεν ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
σύ νυν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310
μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ,
ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος.
ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
ἔχοι τε καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνος. 315

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
λύῃ φρονοῦντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδὼς διώλεσ'· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἱκόμην.

ΟΙ. τί δ' ἔστιν; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.

ΤΕ. ἄφες μ' ἐς οἴκους· ῥᾷστα γὰρ τὸ σόν τε σὺ 320
κἀγὼ διοίσω τοὐμόν, ἢν ἐμοὶ πίθῃ.

ΟΙ. οὔτ' ἔννομ' εἶπας οὔτε προσφιλῆ πόλει
τῇδ', ἥ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.

ΤΕ. ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν
πρὸς καιρόν· ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταὐτὸν πάθω — 325

ΟΙ. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῇς, ἐπεὶ
πάντες σε προσκυνοῦμεν οἵδ' ἱκτήριοι.

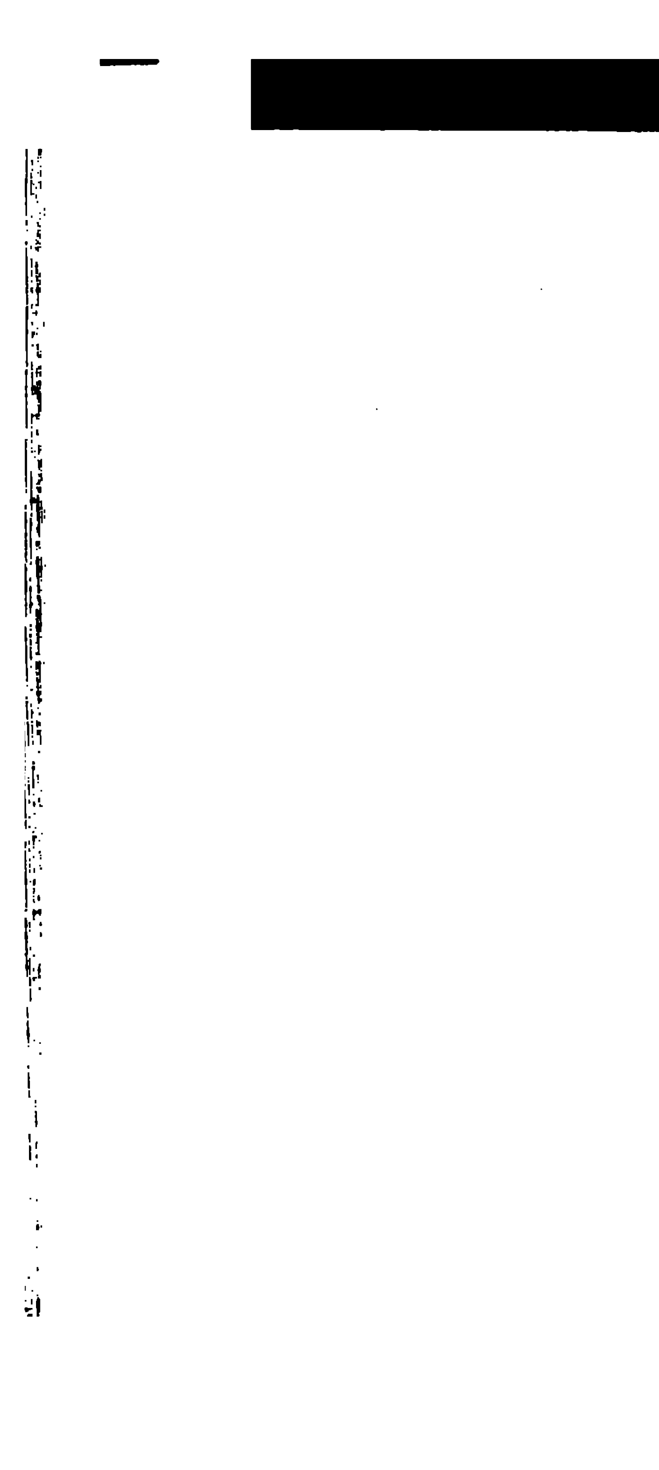
ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'· ἐγὼ δ' οὐ μή ποτε
τἄμ' ὡς ἂν εἴπω, μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κακά.

ΟΙ. τί φής; ξυνειδὼς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἐννοεῖς 330
ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;

ΤΕ. ἐγὼ οὔτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.

ΟΙ. οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ γ' ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτε, 335

ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανεῖ;
ΤΕ. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν, τὴν σοὶ δ' ὁμοῦ
ναίουσαν οὐ κατεῖδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.
ΟΙ. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν; 340
ΤΕ. ἥξει γὰρ αὐτά, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω.
ΟΙ. οὐκοῦν ἅ γ' ἥξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.
ΤΕ. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τάδ', εἰ θέλεις,
θυμοῦ δι' ὀργῆς ἥτις ἀγριωτάτη.
ΟΙ. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὡς ὀργῆς ἔχω, 345
ἅπερ ξυνίημ'· ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον εἰργάσθαι θ', ὅσον
μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοὔργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.
ΤΕ. ἄληθες; ἐννέπω σὲ τῷ κηρύγματι 350
ᾧπερ προεῖπας ἐμμένειν, κἀφ' ἡμέρας
τῆς νῦν προσαυδᾶν μήτε τούσδε μήτ' ἐμέ,
ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι.
ΟΙ. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καί που τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς; 355
ΤΕ. πέφευγα· τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον τρέφω.
ΟΙ. πρὸς τοῦ διδαχθείς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
ΤΕ. πρὸς σοῦ· σὺ γάρ μ' ἄκοντα προυτρέψω λέγειν.
ΟΙ. ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω.
ΤΕ. οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ἢ πειρᾳ 'λεγον; 360
ΟΙ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωτόν· ἀλλ' αὖθις φράσον.
ΤΕ. φονέα σε φημὶ τἀνδρὸς οὗ ζητεῖς κυρεῖν.
ΟΙ. ἀλλ' οὔ τι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς.
ΤΕ. εἴπω τι δῆτα κἄλλ', ἵν' ὀργίζῃ πλέον;
ΟΙ. ὅσον γε χρῄζεις· ὡς μάτην εἰρήσεται. 365
ΤΕ. λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις

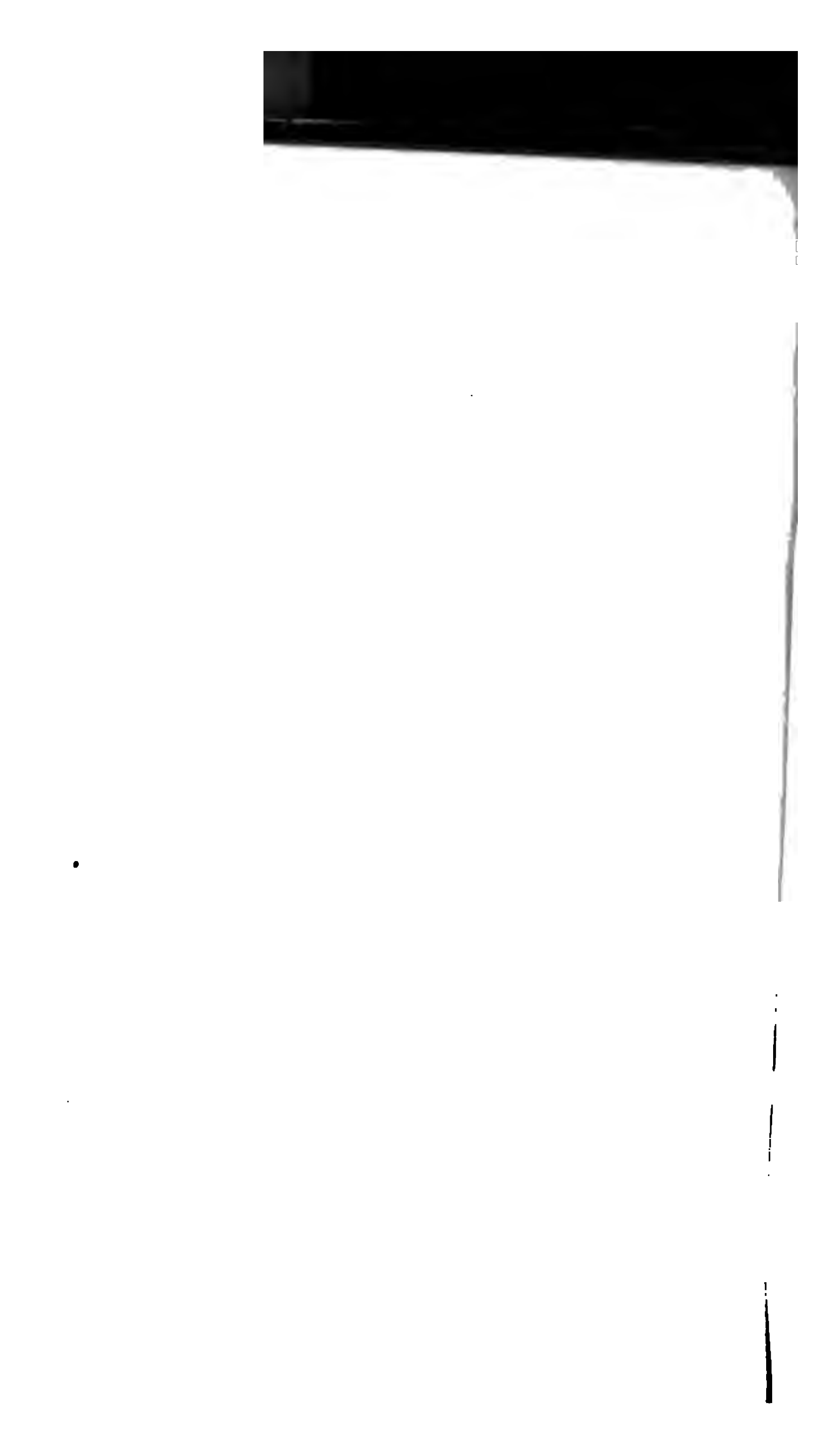

αἴσχισθ' ὁμιλοῦντ', οὐδ' ὁρᾶν ἵν' εἶ κακοῦ.
ΟΙ. ἦ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;
ΤΕ. εἴπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος. 369
ΟΙ. ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
τυφλὸς τά τ' ὦτα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ.
ΤΕ. σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.
ΟΙ. μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ' ἐμὲ
μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ, βλάψαι ποτ' ἄν. 375
ΤΕ. οὐ γάρ σε μοῖρα πρός γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει.
ΟΙ. Κρέοντος ἢ σοῦ ταῦτα τἀξευρήματα;
ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.
ΟΙ. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης 380
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς εἵνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχείρισεν,
ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὑξ ἀρχῆς φίλος, 385
λάθρᾳ μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται,
ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός.
ἐπεί, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής; 390
πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
ηὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
καίτοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν
ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει·
ἣν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προυφάνης ἔχων 395
οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολών,
ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,

γνώμῃ κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών·
ὃν δὴ σὺ πειρᾷς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας. 400
κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χὠ συνθεὶς τάδε
ἀγηλατήσειν· εἰ δὲ μὴ 'δόκεις γέρων
εἶναι, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
ὀργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπους, δοκεῖ. 405
δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.

ΤΕ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν
ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ· 410
ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.
λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ' ὠνείδισας·
σὺ καὶ δέδορκας κοὐ βλέπεις ἵν' εἶ κακοῦ,
οὐδ' ἔνθα ναίεις οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
ἆρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὢν 415
τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κἀπὶ γῆς ἄνω,
καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν, 420
ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχών;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
ἅ σ' ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις. 425
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοὐμὸν στόμα
προπηλάκιζε· σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε.

ΟΙ. ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν 430
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει;
ΤΕ. οὐδ' ἱκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.
ΟΙ. οὐ γάρ τί σ' ᾔδη μῶρα φωνήσοντ', ἐπεὶ
σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.
ΤΕ. ἡμεῖς τοιοίδ' ἔφυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ, 435
μῶροι, γονεῦσι δ', οἵ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.
ΟΙ. ποίοισι; μεῖνον· τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
ΤΕ. ἥδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.
ΟΙ. ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κἀσαφῆ λέγεις.
ΤΕ. οὔκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς; 440
ΟΙ. τοιαῦτ' ὀνείδιζ', οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν.
ΤΕ. αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
ΟΙ. ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὔ μοι μέλει.
ΤΕ. ἄπειμι τοίνυν· καὶ σύ, παῖ, κόμιζέ με.
ΟΙ. κομιζέτω δῆθ'· ὡς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν 445
ὀχλεῖς, συθείς τ' ἂν οὐκ ἂν ἀλγύνοις πλέον.
ΤΕ. εἰπὼν ἄπειμ' ὧν εἵνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον 450
τὸν Λαΐειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος, εἶτα δ' ἐγγενὴς
φανήσεται Θηβαῖος, οὐδ' ἡσθήσεται
τῇ ξυμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἔπι 455
σκήπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὑτοῦ ξυνὼν
ἀδελφὸς αὑτὸς καὶ πατήρ, κἀξ ἧς ἔφυ
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς

δμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἰὼν 460
εἴσω λογίζου· κἂν λάβῃς ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.

ΧΟ. τίς ὅντιν' ἁ θεσπιέπεια Δελφὶς εἶπε πέτρα 463
ἄρρητ' ἀρρήτων τελέσαντα φοινίαισι χερσίν; 465
ὥρα νιν ἀελλάδων
ἵππων σθεναρώτερον
φυγᾷ πόδα νωμᾶν.
ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρῴσκει
πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας, 470
δειναὶ δ' ἅμ' ἕπονται
κῆρες ἀναπλάκητοι.

ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος ἀρτίως φανεῖσα 473
φάμα Παρνασοῦ τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχ-
νεύειν. 475
φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν
ὕλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ
πέτρας ἰσόταυρος,
μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων,
τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων 480
μαντεῖα· τὰ δ' ἀεὶ
ζῶντα περιποτᾶται.

δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνο-
θέτας 483
οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκονθ'· ὅ τι λέξω δ'
ἀπορῶ. 485
πέτομαι δ' ἐλπίσιν οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν οὔτ' ὀπίσω.
τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις
ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτ', οὔτε πάροιθέν ποτ'
ἔγωγ' οὔτε τανῦν πω 490

463—472 = 473—482. 483—497 = 498—512.

ἔμαθον, πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ ⏑⏑–
ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδα Λαβ-
δακίδαις 495
ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων.
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὅ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ
τὰ βροτῶν 498
εἰδότες· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ 'γὼ
φέρεται, 500
κρίσις οὐκ ἔστιν ἀλαθής· σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν
παραμείψειεν ἀνήρ.
ἀλλ' οὔποτ' ἔγωγ' ἄν, πρὶν ἴδοιμ' ὀρθὸν ἔπος,
μεμφομένων ἂν καταφαίην.
φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα 508
ποτέ, καὶ σοφὸς ὤφθη βασάνῳ θ' ἁδύπολις·
τῷ ἀπ' ἐμᾶς 510
φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν.

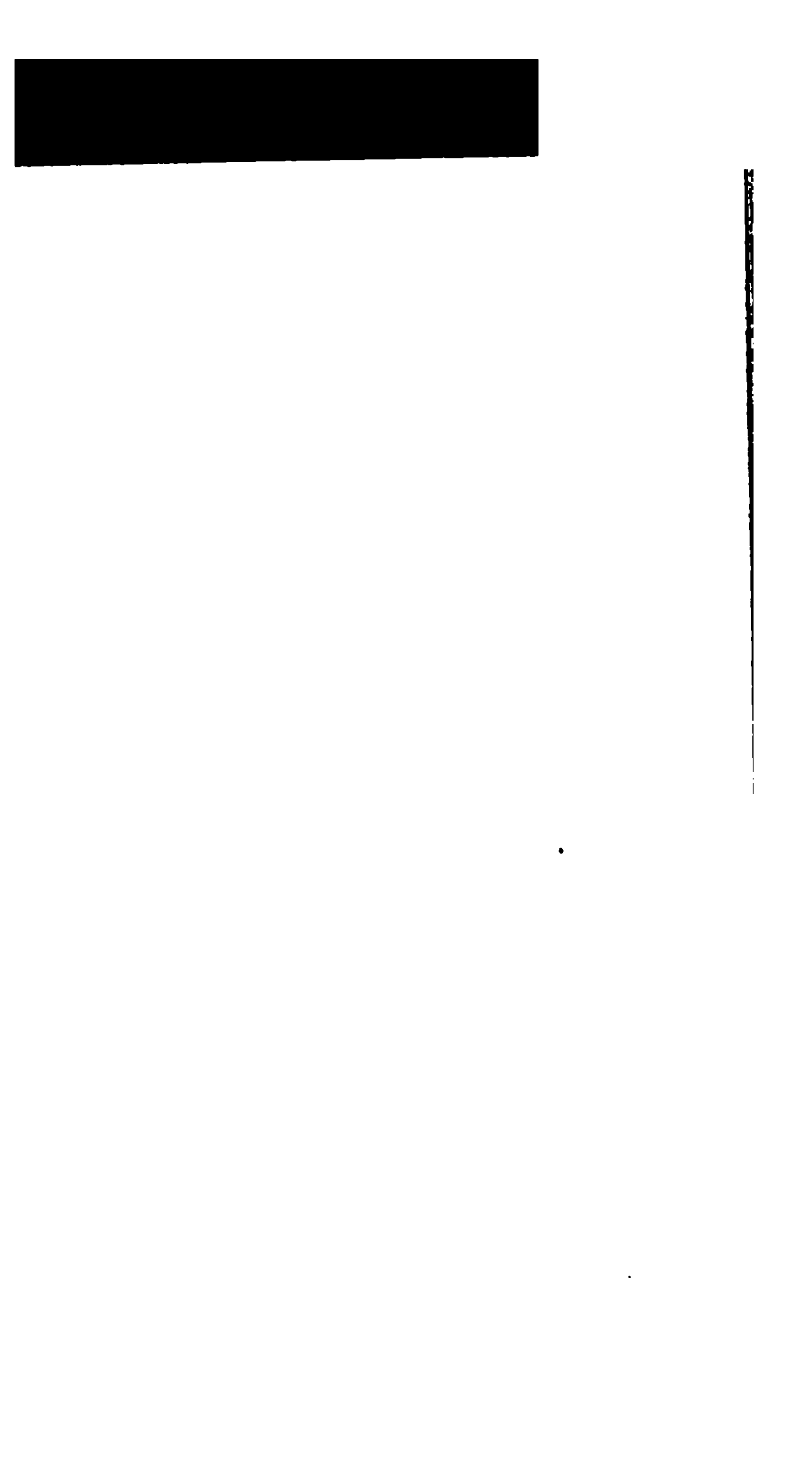
ΚΡ. ἄνδρες πολῖται, δείν' ἔπη πεπυσμένος
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,
πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς 515
ταῖς νῦν νομίζει πρός τί μου πεπονθέναι
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν
ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, 520
ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

ΧΟ. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνειδος τάχ' ἂν
ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡ. τοὔπος δ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι 525
πεισθεὶς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

ΧΟ. ηὐδᾶτο μὲν τάδ', οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι.

ΚΡ. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε κἀξ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου;
ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἃ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὁρῶ.
αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ. 531
ΟΙ. οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἢ τοσόνδ' ἔχεις
τόλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἵκου, φονεὺς ὢν τοῦδε τἀνδρὸς ἐμφανῶς
λῃστής τ' ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος; 535
φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ἰδών τιν' ἔν μοι ταῦτ' ἐβουλεύσω ποεῖν;
ἢ τοὔργον ὡς οὐ γνωριοῖμί σου τόδε
δόλῳ προσέρπον ἢ οὐκ ἀλεξοίμην μαθών;
ἆρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου, 540
[ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα]
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται;
ΚΡ. οἶσθ' ὡς πόησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κᾆτα κρῖν' αὐτὸς μαθών.
ΟΙ. λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς 545
σοῦ· δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' ηὕρηκ' ἐμοί.
ΚΡ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὡς ἐρῶ.
ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.
ΚΡ. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. 550
ΟΙ. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς
δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
ΚΡ. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι· τὸ δὲ
πάθημ' ὁποῖον φῄς παθεῖν, δίδασκέ με.
ΟΙ. ἔπειθες ἢ οὐκ ἔπειθες, ὡς χρείη μ' ἐπὶ 555
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα;
ΚΡ. καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι.
ΟΙ. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάιος χρόνον

ΚΡ. *δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.*
ΟΙ. *ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι;* 560
ΚΡ. *μακροὶ παλαιοί τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.*
ΟΙ. *τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;*
ΚΡ. *σοφός γ' ὁμοίως κἀξ ἴσου τιμώμενος.*
ΟΙ. *ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;*
ΚΡ. *οὔκουν ἐμοῦ γ' ἑστῶτος οὐδαμοῦ πέλας.* 565
ΟΙ. *ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ κτανόντος ἔσχετε;*
ΚΡ. *παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κοὐκ ἠκούσαμεν.*
ΟΙ. *πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;*
ΚΡ. *οὐκ οἶδ'· ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.*
ΟΙ. *τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν.* 570
ΚΡ. *ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.*
ΟΙ. *ὁθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τάσδ' ἐμὰς*
οὐκ ἄν ποτ' εἶπε Λαΐου διαφθοράς.
ΚΡ. *εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'· ἐγὼ δέ σου*
μαθεῖν δικαιῶ ταῦθ' ἅπερ κἀμοῦ σὺ νῦν. 575
ΟΙ. *ἐκμάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι.*
ΚΡ. *τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;*
ΟΙ. *ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.*
ΚΡ. *ἄρχεις δ' ἐκείνῃ ταὐτὰ γῆς ἴσον νέμων;*
ΟΙ. *ἂν ᾖ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.* 580
ΚΡ. *οὔκουν ἰσοῦμαι σφῷν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;*
ΟΙ. *ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.*
ΚΡ. *οὔκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.*
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
ἄρχειν ἑλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ 585
ἄτρεστον εὕδοντ', εἰ τά γ' αὔθ' ἕξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν
τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω, 590
εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων.
πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
οὔπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ
ὥστ' ἄλλα χρῄζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά. 595
νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
νῦν οἱ σέθεν χρῄζοντες αἰκάλλουσί με·
τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἔνι.
πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε;
οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. 600
ἀλλ' οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν
οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθώδ' ἰὼν
πεύθου τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι·
τοῦτ' ἄλλ', ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς 605
κοινῇ τι βουλεύσαντα, μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς
ψήφῳ, διπλῇ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβών·
γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἰτιῶ.
οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς.
φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω 611
καὶ τὸν παρ' αὑτῷ βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς, ἐπεὶ
χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος·
κακὸν δὲ κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ. 615

ΧΟ. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
ἄναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.

ΟΙ. ὅταν ταχύς τις οὑπιβουλεύων λάθρᾳ
χωρῇ, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν·
εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν 620

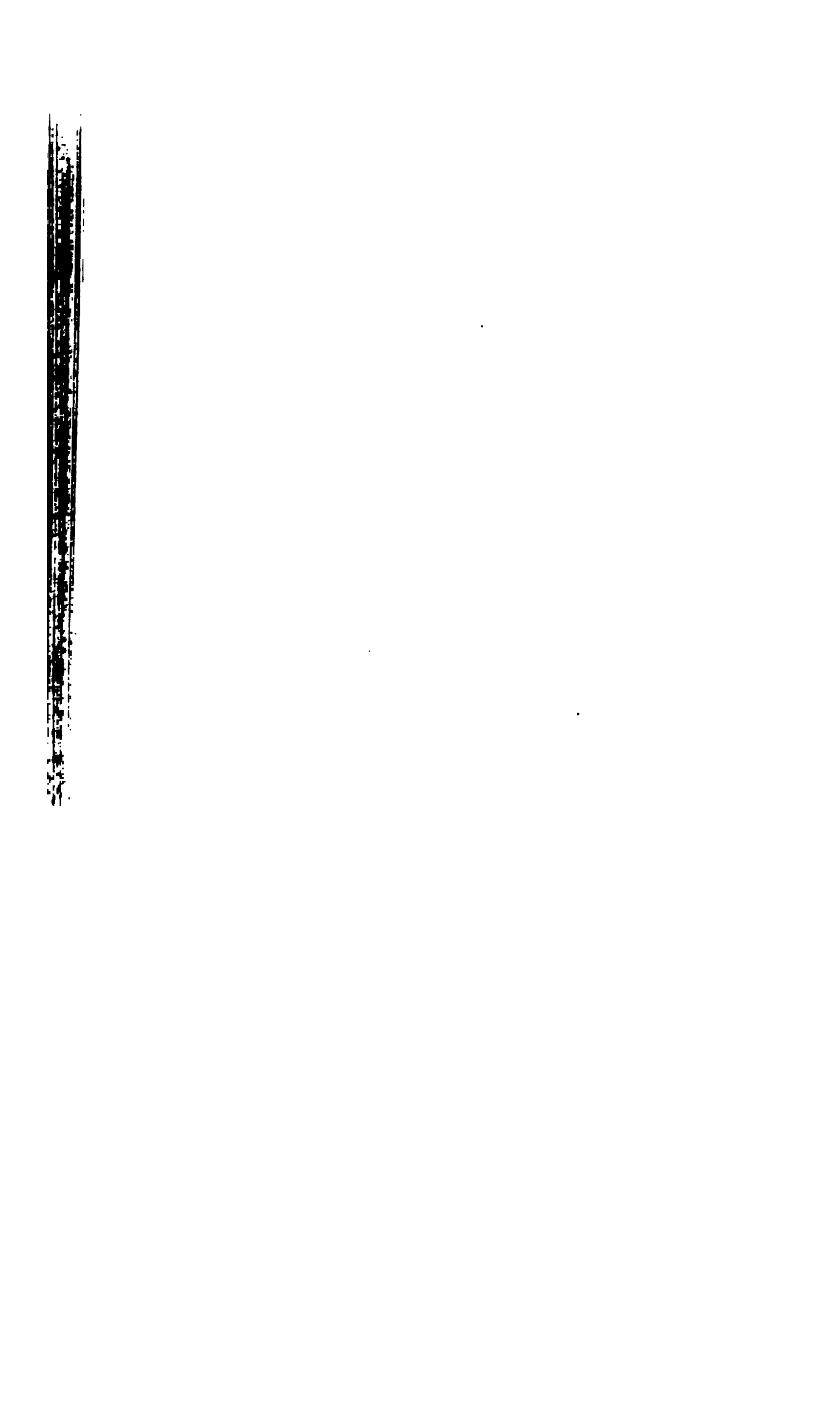
πεπραγμέν' ἔσται, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα.
ΚΡ. *τί δῆτα χρῄζεις; ἦ με γῆς ἔξω βαλεῖν;*
ΟΙ. *ἥκιστα· θνῄσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.*
ΚΡ. *ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.*
ΟΙ. *ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;* 625
ΚΡ. *οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω.* ΟΙ. *τὸ γοῦν ἐμόν.*
ΚΡ. *ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κἀμόν.* ΟΙ. *ἀλλ' ἔφυς κακός.*
ΚΡ. *εἰ δὲ ξυνίῃς μηδέν;* ΟΙ. *ἀρκτέον γ' ὅμως.*
ΚΡ. *οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος.* ΟΙ. *ὦ πόλις πόλις.*
ΚΡ. *κἀμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.* 630
ΧΟ. *παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ*
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεών.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπήρασθ' οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς 635
οὕτω νοσούσης ἴδια κινοῦντες κακά;
οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε;
ΚΡ. *ὅμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις*
δρᾶσαι δικαιοῖ, θάτερον δυοῖν κακοῖν, 640
ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος ἢ κτεῖναι λαβών.
ΟΙ. *ξύμφημι· δρῶντα γάρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς*
εἴληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
ΚΡ. *μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σέ τι*
δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν. 645
ΙΟ. *ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,*
μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν,
ἔπειτα κἀμὲ τούσδε θ' οἳ πάρεισί σοι.

ΧΟ. *πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ' ἄναξ, λίσσομαι.* 649
ΟΙ. *τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;*
ΧΟ. *τὸν οὔτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν καταίδεσαι.*
ΟΙ. *οἶσθ' οὖν ἃ χρῄζεις;* ΧΟ. *οἶδα.* ΟΙ. *φράζε δὴ τί φῄς.* 655
ΧΟ. *τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ*
σὺν ἀφανεῖ λόγῳ σ' ἄτιμον βαλεῖν.
ΟΙ. *εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῇς, ἐμοὶ*
ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.
ΧΟ. *οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον* 660
Ἅλιον· ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὅ τι πύματον
ὀλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.
ἀλλά μοι δυσμόρῳ γᾶ φθινὰς 665
τρύχει ψυχάν, τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ
προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρόσφατα.
ΟΙ. *ὃ δ' οὖν ἴτω, κεἰ χρή με παντελῶς θανεῖν* 669
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ. 670
τὸ γὰρ σόν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτίρω στόμα
ἐλεινόν· οὗτος δ' ἔνθ' ἂν ᾖ στυγήσεται.
ΚΡ. *στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅταν*
θυμοῦ περάσῃς· αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
αὑταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν. 675
ΟΙ. *οὔκουν μ' ἐάσεις κἀκτὸς εἶ;* ΚΡ. *πορεύσομαι,*
σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος.
ΧΟ. *γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω;* 678
ΙΟ. *μαθοῦσά γ' ἥτις ἡ τύχη.* 680
ΧΟ. *δόκησις ἀγνὼς λόγων ἦλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ 'νδικον.*
ΙΟ. *ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν;* ΧΟ. *ναίχι.* ΙΟ. *καὶ τίς ἦν λόγος;*

649—659 = 678—688 660—668 = 689—697.

). ἅλις ἔμοιγ', ἅλις, γᾶς προπονουμένας, 685
φαίνεται ἔνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν.
. ὁρᾷς ἵν' ἥκεις; ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ
τοὐμὸν παρίης καὶ καταμβλύνεις κέαρ.
). ὦναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον, 689
ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
πεφάνθαι μ' ἄν, εἴ σ' ἐνοσφιζόμαν,
ὅς τ' ἐμὰν γᾶν φίλαν ἐν πόνοις
σαλεύουσαν κατ' ὀρθὸν οὔρισας, 695
τανῦν τ' εὔπομπος, εἰ δύνᾳ, γενοῦ.
. πρὸς θεῶν δίδαξον κἄμ', ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
. ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον, γύναι, σέβω· 700
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει.
. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
. φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι.
. αὐτὸς ξυνειδὼς ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;
. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ 705
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.
. σύ νυν ἀφεὶς σεαυτὸν ὧν λέγεις πέρι
ἐμοῦ 'πάκουσον καὶ μάθ' οὕνεκ' ἐστί σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710
χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὡς αὐτὸν ἕξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
καὶ τὸν μέν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ 715
λῃσταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς, καί νιν ἄρθρα κεῖνος ἐνζεύξας ποδοῖν

ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν ἄβατον εἰς ὄρος.
κἀνταῦθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκεῖνον ἤνυσεν 720
φονέα γενέσθαι πατρὸς οὔτε Λάιον
τὸ δεινὸν οὑφοβεῖτο πρὸς παιδὸς παθεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν· ὧν γὰρ ἂν θεὸς
χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ. 725

ΟΙ. οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν.

ΙΟ. ποίας μερίμνης τοῦθ' ὕπο στραφεὶς λέγεις;

ΟΙ. ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λάιος
κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς. 730

ΙΟ. ηὐδᾶτο γὰρ ταῦτ' οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.

ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὗ τόδ' ἦν πάθος;

ΙΟ. Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.

ΟΙ. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὑξεληλυθώς; 735

ΙΟ. σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνου, τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.

ΟΙ. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;

ΙΟ. τί δ' ἐστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;

ΟΙ. μήπω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Λάιον φύσιν 740
τίν' ἦλθε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων.

ΙΟ. μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα,
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ.

ΟΙ. οἴμοι τάλας· ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς
δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι. 745

ΙΟ. πῶς φής; ὀκνῶ τοι πρός σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.

ΟΙ. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ·
δείξεις δὲ μᾶλλον, ἢν ἓν ἐξείπῃς ἔτι.

ΙΟ. καὶ μὴν ὀκνῶ μέν, ἃ δ' ἂν ἔρῃ μαθοῦσ' ἐρῶ.

ΟΙ. *πότερον ἐχώρει βαιὸς ἢ πολλοὺς ἔχων* 750
ἄνδρας λοχίτας, οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
ΙΟ. *πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν*
κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λάιον μία.
ΟΙ. *αἰαῖ, τάδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτε*
ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι; 755
ΙΟ. *οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.*
ΟΙ. *ἦ κἀν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών;*
ΙΟ. *οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κεῖθεν ἦλθε καὶ κράτη*
σέ τ' εἶδ' ἔχοντα Λάιόν τ' ὀλωλότα,
ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν 760
ἀγρούς σφε πέμψαι κἀπὶ ποιμνίων νομάς,
ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως.
κἄπεμψ' ἐγώ νιν· ἄξιος γὰρ οἷ' ἀνὴρ
δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
ΟΙ. *πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμὶν ἐν τάχει πάλιν;* 765
ΙΟ. *πάρεστιν· ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;*
ΟΙ. *δέδοικ' ἐμαυτόν, ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν*
εἰρημέν' ᾖ μοι δι' ἅ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
ΙΟ. *ἀλλ' ἵξεται μέν· ἀξία δέ που μαθεῖν*
κἀγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἄναξ. 770
ΟΙ. *κοὐ μὴ στερηθῇς γ', ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων*
ἐμοῦ βεβῶτος· τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
λέξαιμ' ἂν ἢ σοί, διὰ τύχης τοιᾶσδ' ἰών;
ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἠγόμην δ' ἀνὴρ 775
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρίν μοι τύχη
τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθῃ
καλεῖ παρ' οἴνῳ, πλαστὸς ὡς εἴην πατρί. 780

κἀγὼ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον, θατέρᾳ δ' ἰὼν πέλας
μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον· οἳ δὲ δυσφόρως
τοὔνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερπόμην, ὅμως δ' 785
ἔκνιζέ μ' ἀεὶ τοῦθ'· ὑφεῖρπε γὰρ πολύ.
λάθρᾳ δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθώδε, καί μ' ὁ Φοῖβος ὧν μὲν ἱκόμην
ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια
καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προύφηνεν λέγων, 790
ὡς μητρὶ μὲν χρείη με μιχθῆναι, γένος δ'
ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὁρᾶν,
φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
κἀγὼ 'πακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν,
ἄστροις τὸ λοιπὸν τεκμαρούμενος, χθόνα 795
ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
χρησμῶν ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα.
στείχων δ' ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους, ἐν οἷς
σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις.
καί σοι, γύναι, τἀληθὲς ἐξερῶ. τριπλῆς 800
ὅτ' ἦ κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
ἐνταῦθά μοι κῆρύξ τε κἀπὶ πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς, οἷον σὺ φής,
ξυνηντίαζον· κἀξ ὁδοῦ μ' ὅ θ' ἡγεμὼν
αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαυνέτην. 805
κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παίω δι' ὀργῆς· καί μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ,
ὄχους παραστείχοντα τηρήσας, μέσον
κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως 810
σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὕπτιος

μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται·
κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
τούτῳ προσήκει Λαΐου τι συγγενές,
[τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς νῦν ἔστ' ἀθλιώτερος;] 815
τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ;
ὃν μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινι
δόμοις δέχεσθαι μηδὲ προσφωνεῖν τινα,
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τάδ' οὔτις ἄλλος ἦν
ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς. 820
λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐκ χεροῖν ἐμαῖν
χραίνω, δι' ὧνπερ ὤλετ'. ἆρ' ἔφυν κακός;
ἆρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
καί μοι φυγόντι μήστι τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν
μηδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ 825
μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
[Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με];
ἆρ' οὐκ ἀπ' ὠμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν
κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίη λόγον;
μὴ δῆτα, μὴ δῆτ', ὦ θεῶν ἁγνὸν σέβας, 830
ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
βαίην ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.

ΧΟ. ἡμῖν μέν, ὦναξ, ταῦτ' ὀκνήρ'· ἕως δ' ἂν οὖν
πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα. 835

ΟΙ. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος,
τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.

ΙΟ. πεφασμένου δὲ τίς ποθ' ἡ προθυμία;

ΟΙ. ἐγὼ διδάξω σ'· ἢν γὰρ εὑρεθῇ λέγων
σοὶ ταὔτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος. 840

ΙΟ. ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;

ΟΙ. λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν

ὥς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, οὐκ ἐγὼ 'κτανον·
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος· 845
εἰ δ' ἄνδρ' ἕν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.

ΙΟ. ἀλλ' ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίστασο,
κοὐκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν·
πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε. 850
εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
οὔτοι ποτ', ὦναξ, σόν γε Λαΐου φόνον
φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὅν γε Λοξίας
διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ κεῖνός γ' ὁ δύστηνός ποτε 855
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν εἵνεκ' οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον.

ΟΙ. καλῶς νομίζεις· ἀλλ' ὅμως τὸν ἀγρότην
πέμψον τινὰ στελοῦντα μηδὲ τοῦτ' ἀφῇς. 860

ΙΟ. πέμψω ταχύνασ'· ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους·
οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν ὧν οὔ σοι φίλον.

ΧΟ. εἴ μοι ξυνείη φέροντι
μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἁγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται 865
ὑψίποδες, οὐρανίαν
δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ὧν Ὄλυμπος
πατὴρ μόνος, οὐδέ νιν
θνατὰ φύσις ἀνέρων
ἔτικτεν οὐδὲ μήποτε λάθα κατακοιμάσῃ· 870
μέγας ἐν τούτοις θεὸς οὐδὲ γηράσκει.
ὕβρις φυτεύει τύραννον· 873

863—872 = 873—882.

ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,
ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα, 875
ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ'
αἶπος ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ
χρῆται. τὸ καλῶς δ' ἔχον
πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. 880
θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων.
εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, 883
δίκας ἀφόβητος οὐδὲ δαιμόνων ἕδη σέβων, 885
κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα,
δυσπότμου χάριν χλιδᾶς,
εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως
καὶ τῶν ἀσέπτων ἕρξεται 890
ἢ τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματᾴζων.
τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῶν βέλη
εὔξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι, 895
τί δεῖ με χορεύειν;
οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων
οὐδ' ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναὸν οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,
εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα 901
πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς.
ἀλλ' ὦ κρατύνων, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις,
Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσων, μὴ λάθοι
σὲ τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν. 905
φθίνοντα γὰρ Δαλίου – ́ ⏑ –
θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἤδη,
κοὐδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής·
ἔρρει δὲ τὰ θεῖα. 910

883—896 = 897—910.

ΙΟ. *χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθη*
ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων, τάδ' ἐν χεροῖν
στέφη λαβούσῃ κἀπιθυμιάματα.
ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ' ὁποῖ' ἀνὴρ 915
ἔννους τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, εἰ φόβους λέγοι.
ὅτ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον ποῶ,
πρὸς σ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἄγχιστος γὰρ εἶ,
ἱκέτις ἀφῖγμαι τοῖσδε σὺν κατάργμασιν, 920
ὅπως λύσιν τιν' ἡμὶν εὐαγῆ πόρῃς·
ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἆρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου
τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου; 925
μάλιστα δ' αὐτὸν εἴπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου.

ΧΟ. *στέγαι μὲν αἵδε, καὐτὸς ἔνδον, ὦ ξένε·*
γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων.

ΑΓ. *ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ*
γένοιτ', ἐκείνου γ' οὖσα παντελὴς δάμαρ. 930

ΙΟ. *αὔτως δὲ καὶ σύ γ', ὦ ξέν'· ἄξιος γὰρ εἶ*
τῆς εὐεπείας εἵνεκ'· ἀλλὰ φράζ' ὅτου
χρῄζων ἀφῖξαι χὤ τι σημῆναι θέλων.

ΑΓ. *ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύναι.*

ΙΟ. *τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος;* 935

ΑΓ. *ἐκ τῆς Κορίνθου· τὸ δ' ἔπος οὑξερῶ τάχ' ἂν*
ἥδοιο μέν, πῶς δ' οὐκ ἄν, ἀσχάλλοις δ' ἴσως.

ΙΟ. *τί δ' ἔστι; ποίαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν;*

ΑΓ. *τύραννον αὐτὸν οὑπιχώριοι χθονὸς*
τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ηὐδᾶτ' ἐκεῖ. 940

ΙΟ. τί δ'; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;
ΑΓ. οὐ δῆτ', ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
[ΙΟ. πῶς εἶπας; ἦ τέθνηκε Πόλυβος; ΑΓ. εἰ δὲ μὴ
λέγω γ' ἐγὼ τἀληθές, ἀξιῶ θανεῖν.]
ΙΟ. ὦ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότῃ τάδ' ὡς τάχος 945
μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
ἵν' ἐστέ· τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι, καὶ νῦν ὅδε
πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὕπο.
ΟΙ. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα, 950
τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;
ΙΟ. ἄκουε τἀνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
ΟΙ. οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει;
ΙΟ. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν 955
ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.
ΟΙ. τί φής, ξέν'; αὐτός μοι σὺ σημήνας γενοῦ.
ΑΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.
ΟΙ. πότερα δόλοισιν ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; 960
ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή.
ΟΙ. νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.
ΑΓ. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἄν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις
τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν ἢ τοὺς ἄνω 965
κλάζοντας ὄρνεις, ὧν ὑφηγητῶν ἐγὼ
κτενεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; ὁ δὲ θανὼν
κεύθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε
ἄψαυστος ἔγχους — εἴ τι μὴ τὠμῷ πόθῳ
κατέφθιθ'· οὕτω δ' ἂν θανὼν εἴη 'ξ ἐμοῦ. 970
τὰ δ' οὖν γέροντα συλλαβὼν θεσπίσματα

κεῖται παρ' Ἅιδῃ Πόλυβος ἄξι' οὐδενός.

ΙΟ. οὔκουν ἐγώ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι;

ΟΙ. ηὔδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.

ΙΟ. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς. 975

ΟΙ. καὶ πῶς τὸ μητρὸς οὐκ ὀκνεῖν λέχος με δεῖ;

ΙΟ. τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος ᾧ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής;
εἰκῇ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.
σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα· 980
πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασιν βροτῶν
μητρὶ ξυνηυνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾷστα τὸν βίον φέρει.

ΟΙ. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,
εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ 985
ζῇ, πᾶσ' ἀνάγκη, κεἰ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.

ΙΟ. καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.

ΟΙ. μέγας, ξυνίημ'· ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.

ΑΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;

ΟΙ. Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἧς ᾤκει μέτα. 990

ΑΓ. τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμὶν ἐς φόβον φέρον;

ΟΙ. θεήλατον μάντευμα δεινόν, ὦ ξένε.

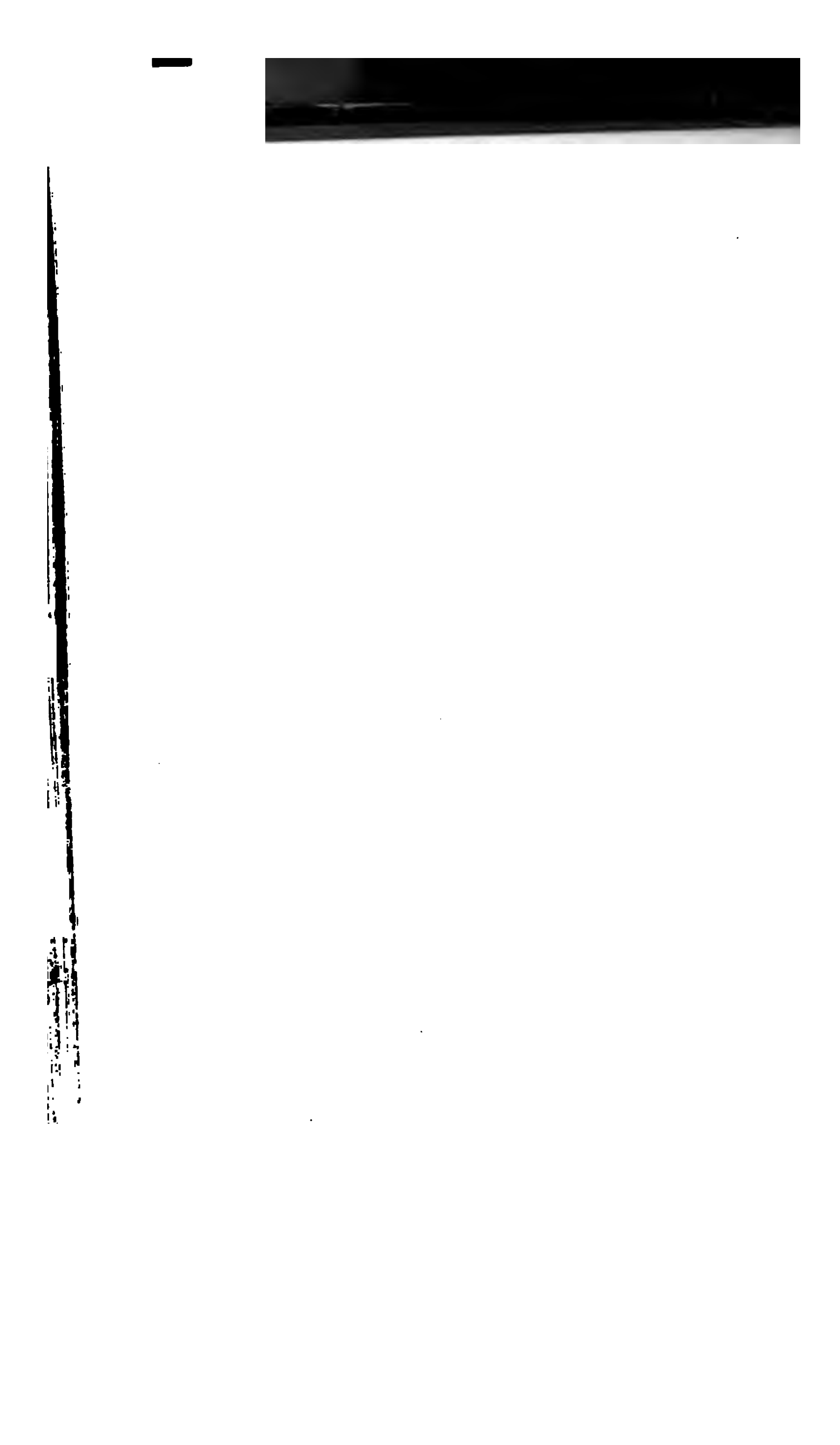
ΑΓ. ἦ ῥητόν; ἢ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;

ΟΙ. μάλιστά γ'· εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τἠμαυτοῦ τό τε 995
πατρῷον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἑλεῖν.
ὧν εἵνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι
μακρὰν ἀπῳκεῖτ'· εὐτυχῶς μέν, ἀλλ' ὅμως
τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἥδιστον βλέπειν.

ΑΓ. ἦ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κεῖθεν ἦσθ' ἀπόπτολις; 1000

ΟΙ. πατρός τε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.

ΑΓ. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ,

ἐπείπερ εὔνους ἦλθον, ἐξελυσάμην;
ΟΙ. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
ΑΓ. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως 1005
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμί τι.
ΟΙ. ἀλλ' οὔποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.
ΑΓ. ὦ παῖ, καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς.
ΟΙ. πῶς, ὦ γεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.
ΑΓ. εἰ τῶνδε φεύγεις εἵνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν. 1010
ΟΙ. ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.
ΑΓ. ἦ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;
ΟΙ. τοῦτ' αὐτό, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.
ΑΓ. ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;
ΟΙ. πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;
ΑΓ. ὁθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει. 1016
ΟΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;
ΑΓ. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τἀνδρός, ἀλλ' ἴσον.
ΟΙ. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;
ΑΓ. ἀλλ' οὔ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ. 1020
ΟΙ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο;
ΑΓ. δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.
ΟΙ. κᾆθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;
ΑΓ. ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.
ΟΙ. σὺ δ' ἐμπολήσας ἢ τυχών μ' αὐτῷ δίδως; 1025
ΑΓ. εὑρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
ΟΙ. ὡδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;
ΑΓ. ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.
ΟΙ. ποιμὴν γὰρ ἦσθα κἀπὶ θητείᾳ πλάνης;
ΑΓ. σοῦ τ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
ΟΙ. τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις; 1031
ΑΓ. ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
ΟΙ. οἴμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;

ΑΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
ΟΙ. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην. 1035
ΑΓ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὃς εἶ.
ΟΙ. ὢ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς ἢ πατρός; φράσον.
ΑΓ. οὐκ οἶδ'· ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῷον φρονεῖ.
ΟΙ. ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχών;
ΑΓ. οὔκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
ΟΙ. τίς οὗτος; ἦ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;
ΑΓ. τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνομάζετο.
ΟΙ. ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
ΑΓ. μάλιστα· τούτου τἀνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.
ΟΙ. ἦ κἄστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ; 1045
ΑΓ. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὑπιχώριοι.
ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ' ὃν ἐννέπει,
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδών;
σημήναθ', ὡς ὁ καιρὸς ηὑρῆσθαι τάδε. 1050
ΧΟ. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
ἥδ' ἂν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον, ὅντιν' ἀρτίως
μολεῖν ἐφιέμεσθα τόν θ' οὗτος λέγει; 1055
ΙΟ. τί δ' ὅντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῇς· τὰ δὲ
ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην.
ΟΙ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ' ὅπως ἐγὼ λαβὼν
σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος.
ΙΟ. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου 1060
κήδει, ματεύσῃς τοῦθ'· ἅλις νοσοῦσ' ἐγώ.
ΟΙ. θάρσει· σὺ μὲν γὰρ οὐδ' ἐὰν ἐγὼ 'κ τρίτης
μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακή.
ΙΟ. ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾶ τάδε.

ΟΙ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς.
ΙΟ. καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ τὰ λῷστά σοι λέγω. 1066
ΟΙ. τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
ΙΟ. ὦ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης ὃς εἶ.
ΟΙ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ' ἐᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει. 1070
ΙΟ. ἰοὺ ἰού, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὔποθ' ὕστερον.
ΧΟ. τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας
ᾄξασα λύπης ἡ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά. 1075
ΟΙ. ὁποῖα χρήζει ῥηγνύτω· τοὐμὸν δ' ἐγώ,
κεἰ σμικρόν ἐστι, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων 1080
τῆς εὖ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιόσδε δ' ἐκφὺς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοὐμὸν γένος. 1085
ΧΟ. εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμαν ἴδρις
οὐ τὸν Ὄλυμπον ἀπείρων, ὦ Κιθαιρών,
οὐκ ἔσει τὰν αὔρι 1090
πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου
καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὔξειν,
καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα φέροντα
τοῖς ἐμοῖς τυράννοις.
ἰήιε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη.
τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων ἄρα 1098

1086—1097 = 1098—1109.

Πανὸς ὀρεσσιβάτα πατρὸς πελασθεῖσ'; 1100
ἤ σέ γ' εὐνάτειρα
Λοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλαι·
εἴθ' ὁ Κυλλάνας ἀνάσσων 1104
εἴθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων σ'
εὕρημα δέξατ' ἔκ του
Νυμφᾶν ἑλικωπίδων, αἷς πλεῖστα συμπαίζει.

ΟΙ. εἰ χρή τι κἀμὲ μὴ συναλλάξαντά πω, 1110
πρέσβεις, σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ' ὁρᾶν δοκῶ,
ὅνπερ πάλαι ζητοῦμεν· ἔν τε γὰρ μακρῷ
γήρᾳ ξυνᾴδει τῷδε τἀνδρὶ σύμμετρος,
ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας
ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου 1115
προὔχοις τάχ' ἄν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.

ΧΟ. ἔγνωκα γάρ, σάφ' ἴσθι· Λαΐου γὰρ ἦν
εἴπερ τις ἄλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνήρ.

ΟΙ. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
ἦ τόνδε φράζεις; ΑΓ. τοῦτον, ὅνπερ εἰσορᾷς.

ΟΙ. οὗτος σύ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων 1121
ὅσ' ἄν σ' ἐρωτῶ. Λαΐου ποτ' ἦσθα σύ;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἦ δοῦλος οὐκ ὠνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφείς.

ΟΙ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;

ΘΕ. ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου συνειπόμην. 1125

ΟΙ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσιν ξύναυλος ὤν;

ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.

ΟΙ. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῇδέ που μαθών;

ΘΕ. τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;

ΟΙ. τόνδ' ὃς πάρεστιν· ἢ ξυναλλάξας τί πως; 1130

ΘΕ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ἄπο.

ΑΓ. κοὐδέν γε θαῦμα, δέσποτ'· ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς

ἀγνῶτ᾽ ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ᾽ ὅτι
κάτοιδεν, ἦμος τῷ Κιθαιρῶνος τόπῳ,
ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ᾽ ἑνί, 1135
ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ τρεῖς ὅλους
ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον ἑκμήνους χρόνους·
χειμῶνι δ᾽ ἤδη τἀμά τ᾽ εἰς ἔπαυλ᾽ ἐγὼ
ἤλαυνον οὗτός τ᾽ εἰς τὰ Λαΐου σταθμά.
λέγω τι τούτων ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον; 1140

ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.

ΑΓ. φέρ᾽ εἰπὲ νῦν, τότ᾽ οἶσθα παῖδά μοί τινα
δούς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;

ΘΕ. τί δ᾽ ἐστὶ πρὸς τί τοῦτο τοὔπος ἱστορεῖς;

ΑΓ. ὅδ᾽ ἐστίν, ὦ τᾶν, κεῖνος ὃς τότ᾽ ἦν νέος. 1145

ΘΕ. οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;

ΟΙ. ἆ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ᾽, ἐπεὶ τὰ σὰ
δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ᾽ ἔπη.

ΘΕ. τί δ᾽, ὦ φέριστε δεσποτῶν, ἁμαρτάνω;

ΟΙ. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ᾽ ὃν οὗτος ἱστορεῖ. 1150

ΘΕ. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ᾽ ἄλλως πονεῖ.

ΟΙ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ᾽ ἐρεῖς.

ΘΕ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ᾽ αἰκίσῃ.

ΟΙ. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ᾽ ἀποστρέψει χέρας;

ΘΕ. δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχρῄζων μαθεῖν; 1155

ΟΙ. τὸν παῖδ᾽ ἔδωκας τῷδ᾽ ὃν οὗτος ἱστορεῖ;

ΘΕ. ἔδωκ᾽· ὀλέσθαι δ᾽ ὤφελον τῇδ᾽ ἡμέρᾳ.

ΟΙ. ἀλλ᾽ εἰς τόδ᾽ ἥξεις μὴ λέγων γε τοὔνδικον.

ΘΕ. πολλῷ γε μᾶλλον, ἢν φράσω, διόλλυμαι.

ΟΙ. ἀνὴρ ὅδ᾽, ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἐλᾷ. 1160

ΘΕ. οὐ δῆτ᾽ ἔγωγ᾽, ἀλλ᾽ εἶπον, ὡς δοίην, πάλαι.

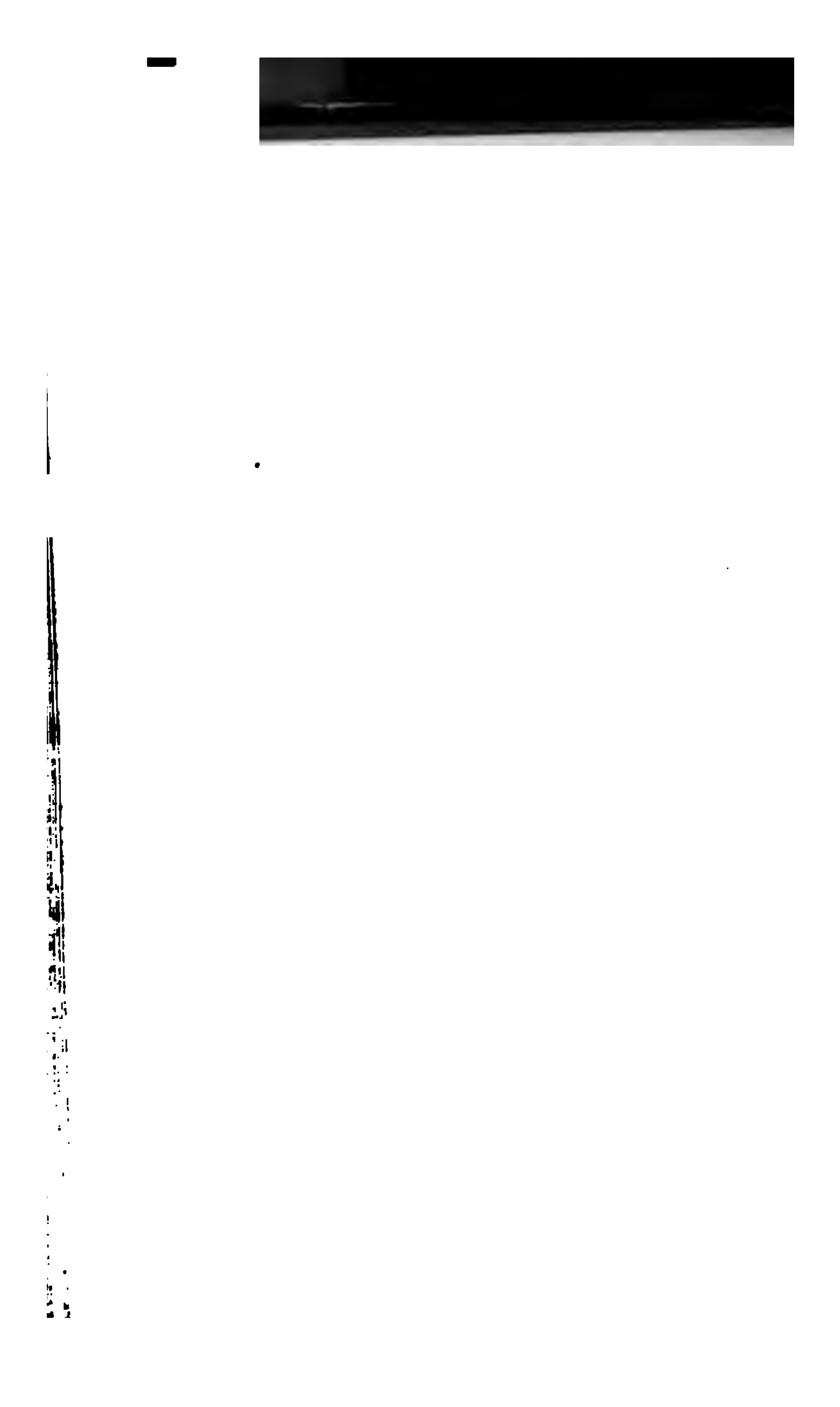
ΟΙ. πόθεν λαβών; οἰκεῖον ἢ ᾽ξ ἄλλου τινός;

ΘΕ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ᾽, ἐδεξάμην δέ του.

ΟΙ. *τίνος πολιτῶν τῶνδε κἀκ ποίας στέγης;*
ΘΕ. *μὴ πρὸς θεῶν, μή, δέσποθ', ἱστόρει πλέον.* 1165
ΟΙ. *ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.*
ΘΕ. *τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.*
ΟΙ. *ἦ δοῦλος ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς;*
ΘΕ. *οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.*
ΟΙ. *κἄγωγ' ἀκούειν· ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον.* 1170
ΘΕ. *κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλῄζεθ'· ἡ δ' ἔσω*
κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει.
ΟΙ. *ἦ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι;* ΘΕ. *μάλιστ', ἄναξ.*
ΟΙ. *ὡς πρὸς τί χρείας;* ΘΕ. *ὡς ἀναλώσαιμί νιν.*
ΟΙ. *τεκοῦσα τλήμων;* ΘΕ. *θεσφάτων γ' ὄκνῳ κακῶν.*
ΟΙ. *ποίων;* ΘΕ. *κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.* 1176
ΟΙ. *πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;*
ΘΕ. *κατοικτίσας, ὦ δέσποθ', ὡς ἄλλην χθόνα*
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν· ὁ δὲ
κάκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ 1180
ὅν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
ΟΙ. *ἰοὺ ἰού· τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ.*
ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς τ'
οὐ χρῆν ὁμιλῶν, οὕς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανών. 1185
ΧΟ. *ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,*
ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ.
τίς γάρ, τίς ἀνὴρ πλέον
τᾶς εὐδαιμονίας φέρει 1190
ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν
καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι;

1186—1195 = 1196—1203.

τὸν σόν τοι παράδειγμ' ἔχων,
τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σόν, ὦ τλᾶμον Οἰδιπόδα,
βροτῶν
οὐδὲν μακαρίζω· 1195
ὅστις καθ' ὑπερβολὰν 1196
τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου,
ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας
τὰν γαμψώνυχα παρθένον
χρησμῳδόν, θανάτων δ' ἐμᾷ 1200
χώρᾳ πύργος ἀνέστα·
ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ
ἐμὸς καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης, ταῖς μεγάλαι-
σιν ἐν
Θήβαισιν ἀνάσσων.
τανῦν δ' ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος; 1204
τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις
ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου;
ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα,
ᾧ στέγας λιμὴν 1208
αὐτὸς ἤρκεσεν
παιδὶ καὶ πατρὶ
θαλαμηπόλῳ πεσεῖν;
πῶς ποτε πῶς ποθ' αἱ πατρῷαί σ' ἄλοκες φέ-
ρειν, τάλας, 1210
σῖγ' ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε;
ἐφηῦρέ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος, 1213
δικάζει τ' ἄγαμον γάμον πάλαι
τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον. 1215
ἰώ, Λαΐειον ὦ τέκνον,
εἴθε σ' εἴθε σε

1204—1212 = 1213—1222.

μήποτ' εἰδόμαν.
δύρομαι γὰρ ὡς
περίαλλ' ἰὰν χέων
ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ'
ἐκ σέθεν 1220
καὶ κατεκοίμασα τοὐμὸν ὄμμα. 1222

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

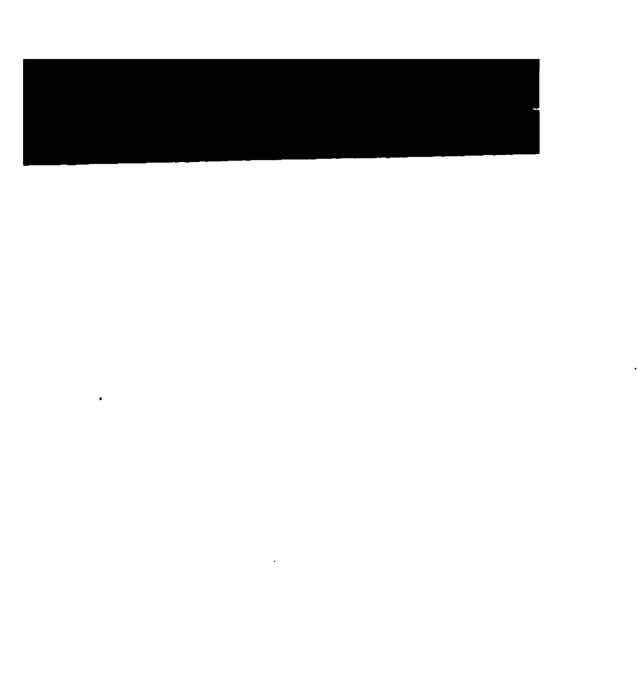
ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι,
οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθ', ὅσον δ'
ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι 1225
τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν
νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
ἑκόντα κοὐκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν 1230
μάλιστα λυποῦσ' αἳ φανῶσ' αὐθαίρετοι.

ΧΟ. λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν εἴδομεν τὸ μὴ οὐ
βαρύστον' εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φής;

ΕΞ. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα. 1235

ΧΟ. ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;

ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὑτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
ἄλγιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
ὅμως δ', ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα. 1240
ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς.
πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρράξασ' ἔσω
καλεῖ τὸν ἤδη Λάιον πάλαι νεκρόν, 1245
μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὑφ' ὧν

θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
γοᾶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι. 1250
χὤπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται·
βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὑφ' οὗ
οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.
φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν, 1255
γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρῴαν δ' ὅπου
κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὗ τε καὶ τέκνων.
λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις·
οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἳ παρῆμεν ἐγγύθεν.
δεινὸν δ' ἀύσας ὡς ὑφηγητοῦ τινος 1260
πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων
ἔκλινε κοῖλα κλῇθρα κἀμπίπτει στέγῃ.
οὗ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν,
πλεκταῖς ἑώραις ἐμπεπλεγμένην. ὁ δὲ
ὅπως ὁρᾷ νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας 1265
χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῇ
ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾶν.
ἀποσπάσας γὰρ εἱμάτων χρυσηλάτους
περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων, 1270
αὐδῶν τοιαῦθ', ὁθούνεκ' οὐκ ὄψοιντό νιν
οὔθ' οἷ' ἔπασχεν οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακά,
ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὓς μὲν οὐκ ἔδει
ὀψοίαθ', οὓς δ' ἔχρῃζεν οὐ γνωσοίατο.
τοιαῦτ' ἐφυμνῶν πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ 1275
ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνιαι δ' ὁμοῦ
γλῆναι γένει' ἔτεγγον, οὐδ' ἀνίεσαν

φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
ὄμβρος χάλαζά θ' αἱματοῦσσ' ἐτέγγετο.
[τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου κακά, 1280
ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά.]
ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν
ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῇδε θἠμέρᾳ
στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν. 1285

ΧΟ. νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;

ΕΞ. βοᾷ διοίγειν κλῇθρα καὶ δηλοῦν τινα
τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητέρ' — αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι,
ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτόν, οὐδ' ἔτι 1290
μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὡς ἠράσατο.
ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος
δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
δείξει δὲ καὶ σοί· κλῇθρα γὰρ πυλῶν τάδε
διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψει τάχα 1295
τοιοῦτον οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι.

ΧΟ. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ
προσέκυρσ' ἤδη. τίς σ', ὦ τλῆμον,
προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας 1300
μείζονα δαίμων τῶν μακίστων
πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν δύναμαί σε, θέλων
πόλλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πυθέσθαι,
πολλὰ δ' ἀθρῆσαι· 1305
τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.

ΟΙ. αἰαῖ αἰαῖ, δύστανος ἐγώ,
ποῖ γᾶς φέρομαι τλάμων; πᾷ μοι

φθογγὰ διαπέταται φοράδην; 1310
ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξήλλου.
ΧΟ. ἐς δεινὸν οὐδ' ἀκουστὸν οὐδ' ἐπόψιμον.
ΟΙ. ἰὼ σκότου
νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,
ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον ὄν. 1315
οἴμοι,
οἴμοι μάλ' αὖθις· οἷον εἰσέδυ μ' ἅμα
κέντρων τε τῶνδ' οἴστρημα καὶ μνήμη κακῶν.
ΧΟ. καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πήμασιν
διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φορεῖν κακά. 1320
ΟΙ. ἰὼ φίλος,
σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος· ἔτι γὰρ
ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.
φεῦ φεῦ.
οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς, 1325
καίπερ σκοτεινός, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως.
ΧΟ. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
ὄψεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;
ΟΙ. Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,
ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα. 1330
ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
τί γὰρ ἔδει μ' ὁρᾶν,
ὅτῳ γ' ὁρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ; 1335
ΧΟ. ἦν τᾷδ' ὅπωσπερ καὶ σὺ φής.
ΟΙ. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ
στερκτὸν ἢ προσήγορον
ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἁδονᾷ, φίλοι;
ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅ τι τάχιστά με, 1340

1313—1320 = 1321—1328.
1329—1348 = 1349—1368.

ἀπάγετ', ὦ φίλοι, τὸν ὄλεθρον μέγαν,
τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς 1345
ἐχθρότατον βροτῶν.

ΧΟ. δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὡς ἠθέλησα μηδέ σ' ἂν γνῶναί ποτε.

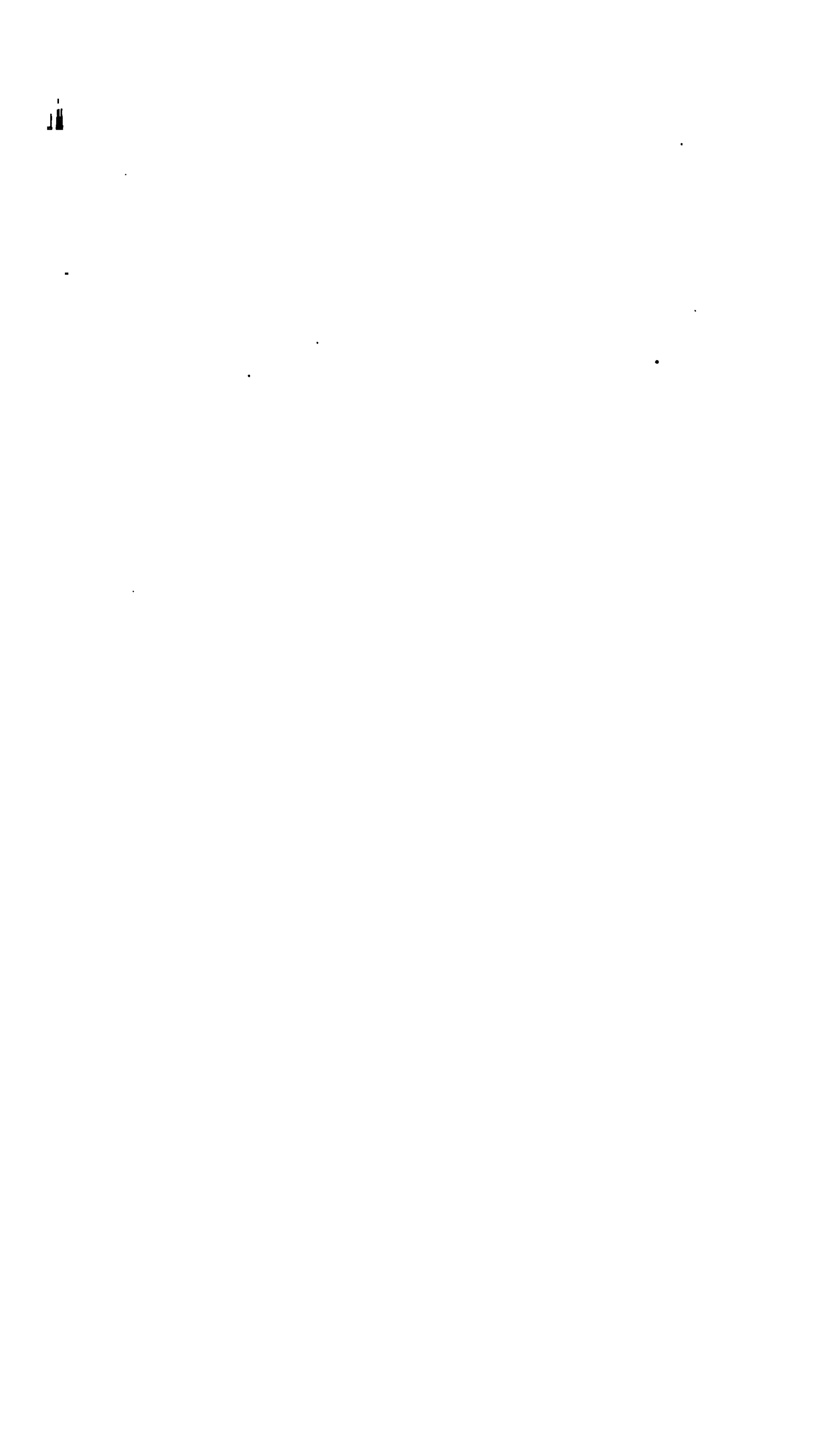
ΟΙ. ὄλοιθ' ὅστις ἦν, ὃς ἀγρίας πέδας
νομάδ' ἐπιποδίας ἔλαβέ μ' ἀπό τε φόνου 1350
ἔρυτο κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων.
τότε γὰρ ἂν θανὼν
οὐκ ἦ φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος. 1355

ΧΟ. θέλοντι κἀμοὶ τοῦτ' ἂν ἦν.

ΟΙ. οὔκουν πατρός γ' ἂν φονεὺς
ἦλθον οὐδὲ νυμφίος
βροτοῖς ἐκλήθην ὧν ἔφυν ἄπο.
νῦν δ' ἄθεος μέν εἰμ', ἀνοσίων δὲ παῖς, 1360
ὁμολεχὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν, 1365
τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.

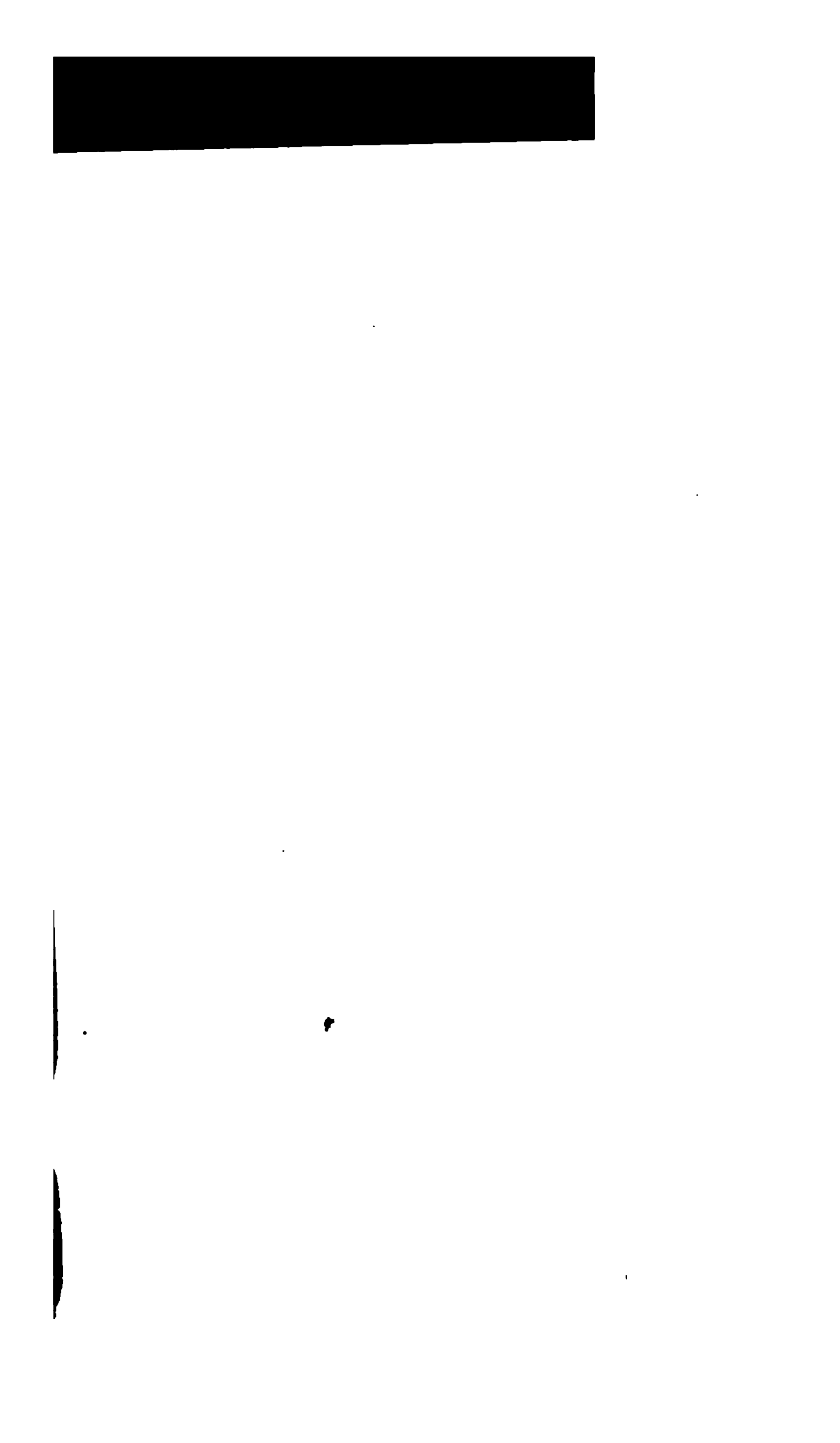
ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς·
κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὢν ἢ ζῶν τυφλός.

ΟΙ. ὡς μὲν τάδ' οὐχ ὧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα,
μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι. 1370
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Ἅιδου μολὼν
οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα.
ἀλλ' ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος, 1375
βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί;
οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτε·
οὐδ' ἄστυ γ' οὐδὲ πύργος οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλμαθ' ἱερά, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ

κάλλιστ' ἀνὴρ εἷς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς 1380
ἀπεστέρησ' ἐμαυτόν, αὐτὸς ἐννέπων
ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ' ἄναγνον καὶ γένους τοὐμοῦ μύσος.
τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν
ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν; 1385
ἥκιστά γ'· ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
πηγῆς δι' ὤτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην
τὸ μὴ ἀποκλῇσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας,
ἵν' ἦ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν· τὸ γὰρ
τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ. 1390
ἰὼ Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν
ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦ γεγώς;
ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', οἷον ἆρά με 1395
κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε·
νῦν γὰρ κακός τ' ὢν κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι.
ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
αἳ τοὐμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο 1400
ἐπίετε πατρός, ἆρά μου μέμνησθ' ἔτι
οἷ' ἔργα δράσας ὑμὶν εἶτα δεῦρ' ἰὼν
ὁποῖ' ἔπρασσον αὖθις; ὦ γάμοι γάμοι,
ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα, κἀπεδείξατε 1405
πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἷμ' ἐμφύλιον,
νύμφας, γυναῖκας μητέρας τε, χὠπόσα
αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἃ μηδὲ δρᾶν καλόν,
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που 1410

καλύψατ' ἢ φονεύσατ' ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ', ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πείθεσθε, μὴ δείσητε· τἀμὰ γὰρ κακὰ
οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν. 1415
ΧΟ. ἀλλ' ὧν ἐπαιτεῖς εἰς δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν, ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
ΟΙ. οἴμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ 1420
πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφηύρημαι κακός.
ΚΡ. οὐχ ὡς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
οὐδ' ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα 1425
αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου, τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε·
τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾶν 1430
μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
ΟΙ. πρὸς θεῶν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ' ἐμοῦ φράσω.
ΚΡ. καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435
ΟΙ. ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ', ὅπου
θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
ΚΡ. ἔδρασ' ἂν εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἄν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρῃζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
ΟΙ. ἀλλ' ἥ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις, 1440
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.

ΚΡ. *οὕτως ἐλέχθη ταῦθ᾽· ὅμως δ᾽, ἵν᾽ ἕσταμεν*
χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
ΟΙ. *οὕτως ἄρ᾽ ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ᾽ ὕπερ;*
ΚΡ. *καὶ γὰρ σὺ νῦν τἂν τῷ θεῷ πίστιν φέροις.* 1445
ΟΙ. *καὶ σοί γ᾽ ἐπισκήπτω τε καὶ προστρέψομαι,*
τῆς μὲν κατ᾽ οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ·
ἐμοῦ δὲ μήποτ᾽ ἀξιωθήτω τόδε
πατρῷον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν, 1450
ἀλλ᾽ ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλῄζεται
οὑμὸς Κιθαιρὼν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ᾽ ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον,
ἵν᾽ ἐξ ἐκείνων, οἵ μ᾽ ἀπωλλύτην, θάνω.
καίτοι τοσοῦτόν γ᾽ οἶδα, μήτε μ᾽ ἂν νόσον 1455
μήτ᾽ ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
θνήσκων ἐσώθην, μὴ ᾽πί τῳ δεινῷ κακῷ.
ἀλλ᾽ ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ᾽, ὅποιπερ εἶσ᾽, ἴτω·
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
προθῇ μέριμναν· ἄνδρες εἰσίν, ὥστε μὴ 1460
σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἔνθ᾽ ἂν ὦσι, τοῦ βίου·
ταῖν δ᾽ ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν.
αἷν οὔποθ᾽ ἡμὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
τράπεζ᾽ ἄνευ τοῦδ᾽ ἀνδρός, ἀλλ᾽ ὅσων ἐγὼ
ψαύοιμι, πάντων τῶνδ᾽ ἀεὶ μετειχέτην· 1465
αἷν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
ψαῦσαί μ᾽ ἔασον κἀποκλαύσασθαι κακά.
ἴθ᾽ ὦναξ,
ἴθ᾽ ὦ γονῇ γενναῖε· χερσί τἂν θιγὼν
δοκοῖμ᾽ ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἡνίκ᾽ ἔβλεπον. 1470
τί φημί;
οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν

δακρυρροοῦντοιν, καί μ' ἐποικτίρας Κρέων
ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμοῖν;
λέγω τι; 1475

ΚΡ. λέγεις· ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἥ σ' εἶχεν πάλαι.

ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε 1480
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
αἳ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμὶν ὧδ' ὁρᾶν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προυσέλησαν ὄμματα·
ὃς ὑμίν, ὦ τέκν', οὔθ' ὁρῶν οὔθ' ἱστορῶν
πατὴρ ἐφάνθην ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην. 1485
καὶ σφὼ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφὼ πρὸς ἀνθρώπων χρεών.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας,
ποίας δ' ἑορτάς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι 1490
πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀκμάς,
τίς οὗτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῷν θ' ὁμοῦ δηλήματα; 1495
τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κἀκ τῶν ἴσων
ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὧνπερ αὐτὸς ἐξέφυ.
τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε· κᾆτα τίς γαμεῖ; 1500
οὐκ ἔστιν οὐδείς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών.
ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ

ταύταιν λέλειψαι, νὼ γάρ, ὣ 'φυτεύσαμεν,
ὀλώλαμεν δύ' ὄντε, μή σφε περιίδῃς 1505
πτωχὰς ἀνάνδρους ἐκγενεῖς ἀλωμένας,
μηδ' ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
ἀλλ' οἴκτισόν σφας, ὧδε τηλικάσδ' ὁρῶν
πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σῇ ψαύσας χερί. 1510
σφῷν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
πόλλ' ἂν παρῄνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὖ θέσθε μοι,
οὗ καιρὸς ἐᾷ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λῴονος
ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.

ΚΡ. ἅλις ἵν' ἐξήκεις δακρύων· ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω. 1515

ΟΙ. πειστέον, κεἰ μηδὲν ἡδύ. ΚΡ. πάντα γὰρ καιρῷ καλά.

ΟΙ. οἶσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι; ΚΡ. λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων.

ΟΙ. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον. ΚΡ. τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.

ΟΙ. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω. ΚΡ. τοιγαροῦν τεύξει τάχα.

ΟΙ. φῂς τάδ' οὖν; ΚΡ. ἃ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην. 1520

ΟΙ. ἄπαγέ νύν μ' ἐντεῦθεν ἤδη. ΚΡ. στεῖχέ νυν, τέκνων δ' ἀφοῦ.

ΟΙ. μηδαμῶς ταύτας γ' ἕλῃ μου. ΚΡ. πάντα μὴ βούλου κρατεῖν·
καὶ γὰρ ἀκράτησας οὔ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο.

ΧΟ. ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε,
ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ᾔδει καὶ κράτιστος ἦν ἀνήρ, 1525
οὗ τίς οὐ ζήλῳ πολιτῶν ἦν τύχαις ἐπιβλέπων,

εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
ὥστε θνητὸν ὄντα κείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
ἡμέραν ἐπισκοποῦντα μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν πα-
θών. 1530

IV.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΞΕΝΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΙΣΜΗΝΗ.
ΘΗΣΕΥΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.

see Jebb's discussion of the pronunciation of Coloneus
Sophocles was Coloneus as he was a member of
that deme as ~~Sophocles~~ Oedipus was not. sophocles.
Play was brought out by ~~Sophocles~~ Sophocles in 401.
Schneidewin thinks that he did part of the
work. Sophocles brought Soph. elder into court
about 406 where he recited the famous
ode. Soph. younger was the poet's grandson
and he [illegible] on him the money that
in law belonged to Sophon, his son by an
Athenian free woman. Theoris of Sicyon was
Soph. younger's mother.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ο ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ ΟΙΔΙΠΟΥΣ συνημμένος πώς ἐστι τῷ ΤΥΡΑΝΝΩΙ. τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν ὁ Οἰδίπους ἤδη γεραιὸς ὢν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος· ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ πυθόχρηστον, ὥς αὐτός φησι, χρησθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέροντες ἐγχώριοι, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε, πυθόμενοι συνέρχονται καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγενομένη τὰ κατὰ τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παίδων καὶ τὴν γενησομένην ἄφιξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς τοὐπίσω ἄπρακτος ἀπαλλάττεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν θαυμαστῶν· ὃ καὶ ἤδη γεγηρακὼς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνῆθεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἐπιδεῖξαι, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ὧν ἀπορθήτους ἔσεσθαι καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσειν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους, προαναφωνῶν καὶ ὅτι διαστασιάσουσι πρὸς Θηβαίους ποτὲ καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τάφον αὐτοῦ.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἱππίῳ Κολωνῷ, πρὸς τῷ ναῷ τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν. προλογίζει Οἰδίπους.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίποδα ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ ΟΙΔΙΠΟΔΙ. πεπήρωται γὰρ καὶ ἀφῖκται εἰς τὴν Ἀττικήν, ὁδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμνῶν [Ἐρινύων], ὅ ἐστιν

ἐν τῷ καλουμένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ, οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἱππίου καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὀρεωκόμοι ἵστανται· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· οὗ μή ἐστιν ἑτέρῳ βεβήλῳ τόπος, αὐτόθι κάθηται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται. ὁρᾷ γάρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγελῶν ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκάθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν ἐστι καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγόμενος. ἄφατος δέ ἐστι καθόλου ἡ οἰκονομία ἐν τῷ δράματι ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

ΑΛΛΩΣ.

Τὸν ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίποδα ἐπὶ τετελευτηκότι τῷ πάππῳ Σοφοκλῆς ὁ υἱδοῦς ἐδίδαξεν, υἱὸς ὢν Ἀρίστωνος, ἐπὶ ἄρχοντος Μίκωνος*, ὅς ἐστι τέταρτος ἀπὸ Καλλίου, ἐφ' οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι. σαφὲς δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς τραγικοὺς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν Μούσαις, ἃς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως·

> μάκαρ Σοφοκλέης, ὃς πολὺν χρόνον βιοὺς
> ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός,
> πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγῳδίας·
> καλῶς δ' ἐτελεύτησ', οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῷ λεγομένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ τὸ δρᾶμα κεῖται. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνὸς ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐρυσακείῳ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαρνοῦντες προεστήκεισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι

> ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἵεσο.

μνημονεύει τῶν δυεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ διὰ τούτων·

> οὗτος, πόθεν ἦλθες; Ἐς Κολωνὸν ἵεμην,
> οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων.

* Ol. XCIV 3.

They come from a distance and seat themselves at the right, near the side of the road by the grove.

στῆσον: Then stop me.

Athens lay about a mile and a half away
πύργοι - the acropolis, and its battlements.

πυκνον - used as if they were two separate adjectives.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ' ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν,
σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι 5
μεῖον φέροντα; καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί·
στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
ἀλλ' ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις
ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν, 10
στῆσόν με κἀξίδρυσον, ὡς πυθώμεθα
ὅπου ποτ' ἐσμέν· μανθάνειν γὰρ ἥκομεν
ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἃν δ' ἀκούσωμεν τελεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, πύργοι μέν, οἳ
πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω· 15
χῶρος δ' ὅδ' ἱερός, ὡς ἀπεικάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλάας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ'
εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες·
οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου·
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προυστάλης ὁδόν. 20
κάθιζέ νύν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.
. χρόνου μὲν εἵνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.
ἔχεις διδάξαι δή μ' ὅποι καθέσταμεν;
. τάς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὔ.

ΟΙ. πᾶς γάρ τις ηὔδα τοῦτό γ' ἡμὶν ἐμπόρων. 25
ΑΝ. ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἢ μάθω μολοῦσά ποι;
ΟΙ. ναί, τέκνον, εἴπερ ἐστί γ' ἐξοικήσιμος
ΑΝ. ἀλλ' ἐστὶ μὴν οἰκητός· οἴομαι δὲ δεῖν
οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῷν ὁρῶ.
ΟΙ. ἦ δεῦρο προσστείχοντα κἀξορμώμενον; 30
ΑΝ. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χὤ τί σοι λέγειν
εὔκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὡς ἁνὴρ ὅδε.
ΟΙ. ὦ ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπέρ τ' ἐμοῦ
αὐτῆς θ' ὁρώσης, οὕνεχ' ἡμὶν αἴσιος
σκοπὸς προσήκεις ὧν ἀδηλοῦμεν φράσαι — 35

ΞΕΝΟΣ.

πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ' ἕδρας
ἔξελθ'· ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν.
ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;
ΞΕ. ἄθικτος οὐδ' οἰκητός· αἱ γὰρ ἔμφοβοι
θεαί σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι. 40
ΟΙ. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλύων;
ΞΕ. τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας ὅ γ' ἐνθάδ' ἂν
εἴποι λεώς νιν· ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά.
ΟΙ. ἀλλ' ἵλεῳ 'μὲ τὸν ἱκέτην δεξαίατο·
ὡς οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι. 45
ΞΕ. τί δ' ἐστὶ τοῦτο; ΟΙ. ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς.
ΞΕ. ἀλλ' οὐδ' ἐμοί τοι τοὐξανιστάναι πόλεως
δίχ' ἐστὶ θάρσος, πρίν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρῶ.
ΟΙ. πρός νυν θεῶν, ὦ ξεῖνε, μή μ' ἀτιμάσῃς,
τοιόνδ' ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι. 50
ΞΕ. σήμαινε, κοὐκ ἄτιμος ἔκ γ' ἐμοῦ φανεῖ.
ΟΙ. τίς ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ', ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
ΞΕ. ὅσ' οἶδα κἀγὼ πάντ' ἐπιστήσει κλύων.
χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ' ἔστ'· ἔχει δέ νιν

If there be people living here about.

The man should really not be called a Ξενος but probably Αθεραιος, or some such word.

Σύνθημα = the watchword of my fate. He recognises by the names of the goddesses that his time has come to go.

There was a cave in Kolonos in front of which was placed a brazen threshold, either of the upper or the lower world. This allusion here is, of course, quite familiar to the people.
ερεισμα = the prop of Athens. Used in like manner by Pindar.
λογοις = there are no poems about these stories.

λογος = or is the right of speech preserved to the people. The word may have been πρατος.

κερδανη = he may gain great glory.

My words see through my eyes be blind.
75 Editors punctuate this variously.

He hurries on to Athens, but tells the men of Colonos as he passes. They hurry to meet Oedipus as the chorus, but he retires into the woods.

σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς 55
Τιτὰν Προμηθεύς· ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον,
χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὀδός,
ἔρεισμ' Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γύαι
τὸν ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν
ἀρχηγὸν εἶναι καὶ φέρουσι τοὔνομα 60
τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὦ ξέν', οὐ λόγοις
τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.

ΟΙ. ἦ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους;
ΞΕ. καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι. 65
ΟΙ. ἄρχει τις αὐτῶν ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος;
ΞΕ. ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τάδ' ἄρχεται.
ΟΙ. οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ;
ΞΕ. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
ΟΙ. ἆρ' ἄν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι; 70
ΞΕ. ὡς πρὸς τί λέξων ἢ καταρτύσων παρῇ;
ΟΙ. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα.
ΞΕ. καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;
ΟΙ. ὅσ' ἂν λέγωμεν πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν.
ΞΕ. οἶσθ', ὦ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῇς; ἐπείπερ εἶ 75
γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος,
αὐτοῦ μέν', οὗπερ κἀφάνης, ἕως ἐγὼ
τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ μὴ κατ' ἄστυ δημόταις
λέξω τάδ' ἐλθών· οἵδε γὰρ κρινοῦσί σοι
εἰ χρή σε μίμνειν ἢ πορεύεσθαι πάλιν. 80
ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦ βέβηκεν ἡμὶν ὁ ξένος;
ΑΝ. βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ, πάτερ,
ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας.
ΟΙ. ὦ πότνιαι δεινῶπες, εὖτε νῦν ἕδρας
πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγώ, 85

Φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένησθ' ἀγνώμονες,
ὅς μοι, τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακά,
ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν, 90
ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον,
κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις,
ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ' ἀπήλασαν·
σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα,
ἢ σεισμὸν ἢ βροντήν τιν' ἢ Διὸς σέλας. 95
ἔγνωκα μέν νυν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν
ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος· οὐ γὰρ ἄν ποτε
πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν,
νήφων ἀοίνοις, κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην 100
βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλά μοι, θεαί,
βίου κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφήν τινα,
εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, ἀεὶ
μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν. 105
ἴτ', ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
ἴτ', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις,
οἰκτίρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
εἴδωλον· οὐ γὰρ δὴ τόδ' ἀρχαῖον δέμας. 110

ΑΝ. σίγα· πορεύονται γὰρ οἵδε δή τινες
χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἕδρας ἐπίσκοποι.

ΟΙ. σιγήσομαί τε καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω
τίνας λόγους ἐροῦσιν· ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν 115
ἔνεστιν ηὐλάβεια τῶν ποιουμένων.

...ευχρ :- that here I should find deliverance.

απηνάα = he went on to say -

...ετος - the flash from the clear sky.

...ονος. - they did not receive any wine offerings.

...φαρειν = some consummation of my life.

κ ποδων ποδου = is an emendation that [illegible] [illegible]. Soph. may have written by means of οδου ποδων

Varea = Serves as an annunciation but is not to be adopted.

a Sapriwo = with averted gaze.

Oedipus appears in the grove

avopor: he has heard what they have been saying.
Endam: apexegetical infunction.

ΧΟΡΟΣ.

ὅρα. τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει; 117
ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεὶς ὁ πάντων
ὁ πάντων ἀκορέστατος; 120
προσδέρκου, λεῦσσέ νιν,
προσπεύθου πανταχῇ.
πλανάτας πλανάτας τις ὁ πρέσβυς οὐδ'
ἔγχωρος· προσέβα γὰρ οὐκ 125
ἄν ποτ' ἀστιβὲς ἄλσος ἐς
τᾶνδ' ἀμαιμακετᾶν κορᾶν,
ἃς τρέμομεν λέγειν
καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως, 130
ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς
εὐφάμου στόμα φροντίδος
ἱέντες, τὰ δὲ νῦν τιν' ἥκειν
λόγος οὐδὲν ἅζονθ',
ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὔπω 135
δύναμαι τέμενος
γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.

ΟΙ. ὅδ' ἐκεῖνος ἐγώ· φωνῇ γὰρ ὁρῶ,
τὸ φατιζόμενον.

ΧΟ. ἰὼ ἰώ, 140
δεινὸς μὲν ὁρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν.

ΟΙ. μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον.

ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξῆτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;

ΟΙ. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι
πρώτης, ὦ τῆσδ' ἔφοροι χώρας. 145
δηλῶ δ'· οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ἀλλοτρίοις
ὄμμασιν εἷρπον

117—137 = 149—169.

κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν.
ΧΟ. ἐή, ἀλαῶν ὀμμάτων. 149
ἆρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων;
μακραίων γ', ὅσ' ἐπεικάσαι. 150
ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ
προσθήσεις τάσδ' ἀράς.
περᾷς γὰρ περᾷς· ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀ- 155
φθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει
ποιάεντι, κάθυδρος οὗ
κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν
ῥεύματι συντρέχει, 160
τῶν, ξένε πάμμορ', εὖ φύλαξαι,
μετάσταθ', ἀπόβαθι. πολ-
λὰ κέλευθος ἐρατύει·
κλύεις, ὦ πολύμοχθ' ἀλᾶτα; 165
λόγον εἴ τιν' ἴσχεις
πρὸς ἐμὰν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβάς,
ἵνα πᾶσι νόμος,
φώνει· πρόσθεν δ' ἀπερύκου.
ΟΙ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ; 170
ΑΝ. ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν,
εἴκοντας ἃ δεῖ κἀκούοντας.
ΟΙ. πρόσθιγέ νύν μου. ΑΝ. ψαύω καὶ δή.
ΟΙ. ὦ ξένε, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ σοὶ
πιστεύσας καὶ μεταναστάς. 175
ΧΟ. οὔ τοι μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἑδράνων,
ὦ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.
ΟΙ. προβῶ; ΧΟ. ἐπίβαινε πόρσω. 178
ΟΙ. ἔτι; ΧΟ. προβίβαζε, κούρα, 180
πόρσω· σὺ γὰρ ἀίεις.

178—187 = 194—206.

σμικρος = referring to Antigone.

If they allowed him to stay there the curse would light upon them.

My child what are we to think.

σεο = he addresses the leader of the chorus

outside the grove he is at perfect liberty to d

εὐσεβείας: a strange mingling of metaphors, when he confuses the sphere of godliness with the holy ground on which he walks.

ἐπέχω = may I stop?

οὐδαμῶς = crasin soph.

The doom of a darkened mind.

ΑΝ. *ἕπεο μάν, ἕπε' ὧδ' ἀμαυρῷ*
κώλῳ, πάτερ, ᾇ σ' ἄγω.

ΟΙ. ⏑ –́ – –

ΑΝ. ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́

ΟΙ. –́ – –́ ⏑ ⏑ – –

ΧΟ. *τόλμα ξεῖνος ἐπὶ ξένης,*
ὦ τλάμων, ὅ τι καὶ πόλις 185
τέτροφεν ἄφιλον ἀποστυγεῖν
καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.

ΟΙ. *ἄγε νυν σύ με, παῖ,*
ἵν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
τὸ μὲν εἴποιμεν, τὸ δ' ἀκούσαιμεν, 190
καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν.

ΧΟ. *αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου*
βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς.

ΟΙ. *οὕτως;* ΧΟ. *ἅλις, ὡς ἀκούεις.*

ΟΙ. *ἐστῶ;* ΧΟ. *λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου* 195
λᾶος βραχὺς ὀκλάσας.

ΑΝ. *πάτερ, ἐμὸν τόδ'· ἐν ἀσυχαίᾳ*
βάσει βάσιν ἅρμοσαι,

ΟΙ. *ἰώ μοί μοι.*

ΑΝ. *γεραὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν* 200
προκλίνας φιλίαν ἐμάν.

ΟΙ. *ὤμοι δύσφρονος ἄτας.*

ΧΟ. *ὦ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾷς,*
αὔδασον, τίς ἔφυς βροτῶν;
τίς ὁ πολύπονος ἄγει; τίν' ἂν 205
σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν;

ΟΙ. *ὦ ξένοι,*
ἀπόπτολις· ἀλλὰ μὴ

ΧΟ. *τί τόδ' ἀπεννέπεις, γέρον;*
ΟΙ. *μὴ μὴ μή μ' ἀνέρῃ τίς εἰμι,* 210
μηδ' ἐξετάσῃς πέρα ματεύων.
ΧΟ. *τί τόδ';* ΟΙ. *αἰνὰ φύσις.* ΧΟ. *αὔδα.*
ΟΙ. *τέκνον, ὤμοι, τί γεγώνω;*
ΧΟ. *τίνος εἶ σπέρματος, ὦ ξένε, φώνει, πατρόθεν.*
ΟΙ. *ὤμοι ἐγώ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν;* 216
ΑΝ. *λέγ', ἐπείπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.*
ΟΙ. *ἀλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.*
ΧΟ. *μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τάχυνε.*
ΟΙ. *Λαΐου ἴστε τιν' ὄντ';* ΧΟ. *ὀοοό.* 220
ΟΙ. *τό τε Λαβδακιδᾶν γένος;* ΧΟ. *ὦ Ζεῦ.*
ΟΙ. *ἄθλιον Οἰδιπόδαν;* ΧΟ. *σὺ γὰρ ὅδ' εἶ;*
ΟΙ. *δέος ἴσχετε μηδὲν ὅσ' αὐδῶ.*
ΧΟ. *ὠὼ ὠώ, δύσμορος, ὠώ.*
ΟΙ. *θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει;* 225
ΧΟ. *ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.*
ΟΙ. *ἃ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις;*
ΧΟ. *οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται*
ὧν προπάθῃ τὸ τίνειν· ἀπάτα δ' ἀπά- 230
ταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομέ-
να πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδίδωσιν ἔ-
χειν. σὺ δὲ τῶνδ' ἑδράνων πάλιν ἔκτοπος
αὖθις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε,
μή τι πέρα χρέος 235
ἐμᾷ πόλει προσάψῃς.
ΑΝ. *ὦ ξένοι*
αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμὸν
οὐκ ἀνέτλατ', ἔργων
ἀκόντων ἀΐοντες αὐδάν, 240

Rhythm all through here matches the sense most wonderfully.

In 211 we have the Doric a minor

οἴμοι: cry of horror, and execration, which almost develops into a curse at the end

ἰδοὺ = they draw away in horror.

224. It had best been taken with the chorus in dactylic, and Oedipus in trochaic.

καταθήσεις = where is the fulfilment of your promise.

One is not punished for doing anything that has been done to him before. You've cheated me, and I'll cheat you. τίνειν = epexegetical.

ἄφορμος = the idea of weighing anchor.

Antigone appears in Coloneus. She looks upon the chorus as devoted to the gods and not hostile to her father.

χρέος - interest, a fair fortune.
ἀτερ: has been variously attacked. It is however a good reading because it corresponds with ἐκ τείσω - below.
τείσω: vengeance is mine, saith the Lord.

ἀεκωνῆς: amplely spread abroad.

πεπονθότ': I am rather sinned against than sinning.
Oedipus here is very different from the rex, for he feels that he is morally innocent. His sufferings have purified his nature.

ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκετεύομεν, ὦ ξένοι, οἰκτίραθ', ἃ
πατρὸς ὑπὲρ τοῦδ' ἀθλίου ἄντομαι,
ἄντομαι οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα
ὄμμα σὸν ὄμμασιν, ὥς τις ἀφ' αἵματος 245
ὑμετέρου προφανεῖσα, τὸν ἄθλιον
αἰδοῦς κῦρσαι· ἐν ὔμμι γὰρ ὡς θεῷ
κείμεθα τλάμονες. ἀλλ' ἴτε, νεύσατε τὰν ἀδόκητον χάριν·
πρός σ' ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι, 250
ἢ τέκνον ἢ λέχος ἢ χρέος ἢ θεός·
οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν ὅστις ἄν,
εἰ θεὸς ἄγοι,
ἐκφυγεῖν δύναιτο.

ΧΟ. *ἀλλ' ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου*
οἰκτίρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν· 255
τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες οὐ σθένοιμεν ἂν
φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων.

ΟΙ. *τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνος καλῆς*
μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίγνεται,
εἰ τάς γ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας 260
εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
σῴζειν οἵας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν;
κἄμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν, οἵτινες βάθρων
ἐκ τῶνδέ μ' ἐξάραντες εἶτ' ἐλαύνετε,
ὄνομα μόνον δείσαντες; οὐ γὰρ δὴ τό γε 265
σῶμ' οὐδὲ τἄργα τἄμ'· ἐπεὶ τά γ' ἔργα μου
πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,
εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρείη λέγειν,
ὧν εἵνεκ' ἐκφοβεῖ με· τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν, 270

ὅστις παθὼν μὲν ἀντέδρων, ὥστ' εἰ φρονῶν
ἔπρασσον, οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγιγνόμην κακός;
νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην ἵν' ἱκόμην,
ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλλύμην.
ἀνθ' ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι, 275
ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε,
καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἶτα τοὺς θεοὺς
μοίρᾳ ποιεῖσθε μηδαμῶς· ἡγεῖσθε δὲ
βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγὴν δέ του
μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου. τάδ' οὖν 281
ξυνεὶς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν,
ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον,
ῥύου με κἀκφύλασσε· μηδέ μου κάρα 285
τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς.
ἥκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβής τε καὶ φέρων
ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος
παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμών,
τότ' εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει· τὰ δὲ 290
μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.

ΧΟ. ταρβεῖν μέν, ὦ γεραιέ, τἀνθυμήματα
πολλή 'στ' ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
οὐκ ὠνόμασται βραχέσι· τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι. 295

ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;

ΧΟ. πατρῷον ἄστυ γῆς ἔχει· σκοπὸς δέ νιν,
ὃς κἀμὲ δεῦρ' ἔπεμπεν, οἴχεται στελῶν.

ΟΙ. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν
ἢ φροντίδ' ἕξειν, αὐτὸν ὥστ' ἐλθεῖν πέλας; 300

ΧΟ. [καὶ κάρθ', ὅταν περ τοὔνομ' αἴσθηται τὸ σόν.

ειδως = with no foreknowledge whatsoever

μοιρα = θν μοιρα.

εχεχθαιον = and gave me a promise

βραχεοι = in words of slight sense.

[illegible] - The way is long.

[illegible] [illegible] - My fame has gone far.

[illegible] [illegible] reading - even if he is asleep.

[illegible] - a broad hat.

[illegible] with his bright look.

[illegible] = those two names that are dearest to me.

[illegible] - I gave my hands to both.

ΟΙ. *τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνῳ τοῦτο τοὔπος ἀγγελῶν;*
ΧΟ. *μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη*
φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκεῖνος ἀίων,]
θάρσει, παρέσται. πολὺ γάρ, ὦ γέρον, τὸ σὸν
ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε κεἰ βραδὺς 806
εὕδει, κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.
ΟΙ. *ἀλλ' εὐτυχὴς ἵκοιτο τῇ θ' αὑτοῦ πόλει*
ἐμοί τε· τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος;
ΑΝ. *ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ;* 810
ΟΙ. *τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη;* ΑΝ. *γυναῖχ' ὁρῶ*
στείχουσαν ἡμῶν ἆσσον, Αἰτναίας ἐπὶ
πώλου βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἡλιοστεγὴς
κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει.
τί φῶ; 815
ἆρ' ἔστιν; ἆρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ;
καὶ φημὶ κἀπόφημι κοὐκ ἔχω τί φῶ.
τάλαινα.
οὐκ ἔστιν ἄλλη· φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων
σαίνει με προσστείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι 820
μόνης τόδ' ἔστ' ἀδελφὸν Ἰσμήνης κάρα.
ΟΙ. *πῶς εἶπας, ὦ παῖ;* ΑΝ. *παῖδα σήν, ἐμὴν δ' ὁρᾶν*
ὅμαιμον· αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὦ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
ἥδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις 825
εὑροῦσα λύπῃ δεύτερον μόλις βλέπω.
ΟΙ. *ὦ τέκνον, ἥκεις;* ΙΣ. *ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὁρᾶν.*
ΟΙ. *τέκνον, πέφηνας;* ΙΣ. *οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.*
ΟΙ. *πρόσψαυσον, ὦ παῖ.* ΙΣ. *θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.*
ΟΙ. *ὦ σπέρμ' ὅ* [illegible] *ἀθλίω τροφά.* 330

ΟΙ. ἡ τῆσδε κἀμοῦ; ΙΣ. δυσμόρου τ' ἐμοῦ τρίτης.
ΟΙ. τέκνον, τί δ' ἦλθες; ΙΣ. σῇ, πάτερ, προμηθίᾳ.
ΟΙ. πότερα πόθοισι; ΙΣ. καὶ λόγων γ' αὐτάγγελος,
ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ.
ΟΙ. οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῦ νεανίαι πονεῖν; 335
ΙΣ. εἴσ' οὗπέρ εἰσι· δεινὰ τἀν κείνοις τανῦν.
ΟΙ. ὢ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις
φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς·
ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
θακοῦσιν ἱστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι 340
τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.
σφῷν δ', ὦ τέκν', οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
σφὼ δ' ἀντ' ἐκείνων τἀμὰ δυστήνου κακὰ
ὑπερπονεῖτον. ἡ μὲν ἐξ ὅτου νέας 345
τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,
ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη
γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη,
πολλοῖσι δ' ὄμβροις ἡλίου τε καύμασιν 350
μοχθοῦσα τλήμων δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς
οἴκοι διαίτης, εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι.
σὺ δ', ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ
μαντεῖ' ἄγουσα πάντα, Καδμείων λάθρᾳ,
ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος, φύλαξ τέ μου 355
πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην·
νῦν δ' αὖ τίν' ἥκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ
φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;
ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
ἔξοιδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι. 360
ΙΣ. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἅπαθον, πάτερ,

πονεῖν: where are they that they do not help us.

This pleasantry of the old man is strongly contrasted with his rage against his sons which breaks out later

τροφεῖα what will support life. an unusual meaning of this word.

The Ismene of this play is not at all like that person in the Antigone

[illegible] = all that touched my person.

After the suicide of Jocasta, Oedipus remained in Thebes for some time, sending Ismene secretly to the oracle. Finally the Thebans drove him forth, but his sons made no effort for him. He pro but remained at Thebes 20 yrs. Ismene st[ayed] at home to watch his interests.

[illegible] – as if the leading clause was neg. co[illegible]

τρ- = where thou art cared for and art dwelling.

ερως = is often read for γους, in the sense of "they were content".

κατασκαψε = that had swept away thy house

γραψαι τα = and the city should not suffer pollution, as thus it would had they ruled.

Ετεοκλεα = Eteocles.

ος: Polunices.

ως = the story is that -

ζβων = shall cause it to ascend to heaven in glory as the conquerors of Argos.

αρετη = there is no string of words.

δαμων - a source of blessing.

[illegible] = gen - of source.

ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοίης τροφήν,
παρεῖσ' ἐάσω· δὶς γὰρ οὐχὶ βούλομαι
πονοῦσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν.
ἃ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν κακὰ 365
νῦν ἐστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.
πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις Κρέοντί τε
θρόνους ἐᾶσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
οἵα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον· 370
νῦν δ' ἐκ θεῶν του κἀξ ἀλιτρίας φρενὸς
εἰσῆλθε τοῖν τρὶς ἀθλίοιν ἔρις κακή,
ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
χὠ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγὼς
τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων 375
ἀποστερίσκει, κἀξελήλακεν πάτρας.
ὃ δ', ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος,
τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγὰς προσλαμβάνει
κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον 380
τιμῇ καθέξον ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν, ὦ πάτερ, λόγων,
ἀλλ' ἔργα δεινά· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.

ΟΙ. ἤδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδ' ὡς ἐμοῦ θεοὺς 385
ὤραν τιν' ἕξειν, ὥστε σωθῆναί ποτε;

ΙΣ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.

ΟΙ. ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;

ΙΣ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν. 390

ΟΙ. τίς δ' ἂν τι τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;

ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.

ΟΙ. ὅτ' οὐκέτ' εἰμί, τηνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνήρ;
ΙΣ. νῦν γὰρ θεοί σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν.
ΟΙ. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὃς νέος πέσῃ. 395
ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν
ἥξοντα βαιοῦ κοὐχὶ μυρίου χρόνου.
ΟΙ. ὅπως τί δράσῃ, θύγατερ; ἑρμήνευέ μοι.
ΙΣ. ὥς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
κρατῶσι μὲν σοῦ, γῆς δὲ μὴ 'μβαίνῃς ὅρων. 400
ΟΙ. ἡ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένου;
ΙΣ. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς.
ΟΙ. κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι.
ΙΣ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι, μηδ' ἵν' ἂν σαυτοῦ κρατοῖς. 405
ΟΙ. ἦ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει;
ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐᾷ τοὔμφυλον αἷμά σ', ὦ πάτερ.
ΟΙ. οὐκ ἆρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσίν ποτε.
ΙΣ. ἔσται ποτ' ἄρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.
ΟΙ. ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, συναλλαγῆς; 410
ΙΣ. τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.
ΟΙ. ἃ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον;
ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας.
ΟΙ. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ;
ΙΣ. ὥς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον. 415
ΟΙ. παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
ΙΣ. ἄμφω γ' ὁμοίως, κἀξεπίστασθον καλῶς.
ΟΙ. κᾆθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες, πάρος
τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;
ΙΣ. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ, φέρω δ' ὅμως. 420
ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοί σφιν μήτε τὴν πεπρωμένην
ἔριν κατασβέσειαν, ἐν τ' ἐμοὶ τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,

His burial is given as the subject of the play.

They wanted to defeat near the land, so that they could control his grave, when he died θύρασι = outside the doors -

ἵνα τοῖς = where thou art not master of thyself.

Could he have burial in his native land he would return.

τάδε = what has happened that will make this so.

At some future time there shall be war between Athens and Thebes, and his opp shall be the cause of the Theban defeat.

His anger uses in these two lines.

Ἐτεο— refers to Eteocles.

ανατατω = I was cast out.

ἡμέραν = the day on which he discovered his real case.

At first when I wanted to be driven forth, they were indifferent.
ἔρωτος = εἰς ἔρωτα τονδε — is an emend of Papageorgios.

ταν δε = τον δε is the best reading. The dual has no fem in this case, according to the Att inscriptions.

τονδε — they shall never find me thus ally.

ἐφέσαι — every fact is associated with him.

ἧς νῦν ἔχονται κἀπαναίρονται δόρυ·
ὡς οὔτ' ἂν ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 425
μείνειεν οὔτ' ἂν οὑξεληλυθὼς πάλιν
ἔλθοι ποτ' αὖθις· οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν, ἀλλ' ἀνάστατος
αὐτοῖν ἐπέμφθην κἀξεκηρύχθην φυγάς. 430
εἴποις ἂν ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε
πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατῄνεσεν.
οὐ δῆτ', ἐπεί τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
ὁπηνίκ' ἔζει θυμός, ἥδιστον δέ μοι
τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις, 435
οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν·
χρόνῳ δ', ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
τὸ τηνίκ' ἤδη τοῦτο μὲν πόλις βίᾳ 440
ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἳ δ' ἐπωφελεῖν,
οἱ τοῦ πατρός, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν
φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἀεί.
ἐκ ταῖνδε δ', οὔσαιν παρθένοιν, ὅσον φύσις 445
δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
κοίτης τ' ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρκεσιν·
τὼ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἱλέσθην θρόνους
καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
ἀλλ' οὔ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου, 450
οὐδέ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
ὄνησις ἥξει· τοῦτ' ἐγῷδα, τῆσδέ τε
μαντεῖ' ἀκούων συννοῶν τε τἀξ ἐμοῦ
παλαίφαθ' ἁμοὶ Φοῖβος ἤνυσέν ποτε.

	πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ	455
	μαστῆρα, κεἴ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.	
	ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέληθ' ὁμοῦ	
	προστάτισι ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς	
	ἀλκὴν ποεῖσθαι, τῇδε τῇ πόλει μέγαν	
	σωτῆρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δὲ γῆς ἐχθροῖς πόνους.	
ΧΟ.	ἐπάξιος μέν, Οἰδίπους, κατοικτίσαι,	461
	αὐτός τε παῖδές θ' αἵδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς	
	σωτῆρα σαυτὸν τῷδ' ἐπαγγέλλει λόγῳ,	
	παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.	
ΟΙ.	ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει.	465
ΧΟ.	θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἃς	
	τὸ πρῶτον ἵκου καὶ κατέστειψας πέδον.	
ΟΙ.	τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.	
ΧΟ.	πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρύτου χοὰς	
	κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὁσίων χειρῶν θιγών.	470
ΟΙ.	ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;	
ΧΟ.	κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη,	
	ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.	
ΟΙ.	θαλλοῖσιν ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;	
ΧΟ.	οἰὸς νεαλοῦς νεοπόκῳ μαλλῷ βαλών.	475
ΟΙ.	εἶεν· τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή;	
ΧΟ.	χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω.	
ΟΙ.	ἦ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;	
ΧΟ.	τρισσάς γε πηγάς· τὸν τελευταῖον δ' ὅλον.	
ΟΙ.	τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε.	480
ΧΟ.	ὕδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ.	
ΟΙ.	ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ;	
ΧΟ.	τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν	
	τιθεὶς ἐλάας τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.	
ΟΙ.	τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ.	485

[illegible] - I would give thee counsel for thy good

κρηνας = bring drink offerings

ἔρεψον = wreathe the handles.

[illegible] = [illegible]. He is to get three jars of pure water.

[illegible] = facing the place of dawning.

Two of them were to be poured out in three droppings, the other was to be emptied all at one time.

Three was a doubly sacred number

σωτήριον = receive and save the applicant

then retire without looking back.

ὁδωτά = I cannot go upon this errand.

μὴ δυναστᾶν μήτ' ὁρᾶν = This is the original which Kirchhoff amends, as being a gloss ἀρκεῖν = this statement would never have been uttered by the earlier Oedipus.

χρῆσται = χρή ἐστι.

τἀκεῖθεν = on the other side of the grove

ἔποικος = the guardian of the grove.

In suffering for one's parents one should not count the pain.

ὦρα = For ἔραμαι is the traditional reading

The fate with which thou dost wrestle.

ΧΟ. ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον,
αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς κεἴ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν·
ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. καὶ ταῦτά σοι 490
δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγώ,
ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἄν, ὦ ξέν', ἀμφὶ σοί.

ΟΙ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;

ΑΝ. ἠκούσαμέν τε χὤ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.

ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά· λείπομαι γὰρ ἐν 495
τῷ μήτε σωκεῖν μήθ' ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν·
σφῷν δ' ἀτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν, ἢν εὔνους παρῇ.
ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον· μόνον δέ με 500
μὴ λείπετ'· οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας
ἔρημον ἕρπειν οὐδ' ὑφηγητοῦ δίχα.

ΙΣ. ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
χρῆσταί μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.

ΧΟ. τοὐκεῖθεν ἄλσους, ὦ ξένη, τοῦδ'· ἢν δέ του 505
σπάνιν τιν' ἴσχῃς, ἔστ' ἔποικος ὃς φράσει.

ΙΣ. χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ'· Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
οὐδ' εἰ πονοῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.

ΧΟ. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὦ
ξεῖν', ἐπεγείρειν· 510
ὅμως δ' ὥρα με πυθέσθαι

ΟΙ. τί τοῦτο;

ΧΟ. τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
ἀλγηδόνος, ᾇ ξυνέστας.

510—520 = 521—533.

ΟΙ. *μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς*
τᾶς σᾶς, πέπον, ἔργ' ἀναιδῆ. 515

ΧΟ. *τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον*
χρῄζω, ξεῖν', ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.

ΟΙ. *ὤμοι.*

ΧΟ. *στέρξον, ἱκετεύω.*

ΟΙ. *φεῦ φεῦ.*

ΧΟ. *πείθου· κἀγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρῄζεις.* 520

ΟΙ. *ἤνεγκον κακότατ', ὦ ξένοι, ἤνεγκον* ⏑ – *μέν,*
θεὸς ἴστω,
τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν.

ΧΟ. *ἀλλ' ἐς τί;*

ΟΙ. *κακᾷ μ' εὐνᾷ πόλις οὐδὲν ἴδριν* 525
γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ.

ΧΟ. *ἦ ματρόθεν, ὡς ἀκούω,*
δυσώνυμα λέκτρ' ἐπάσω;

ΟΙ. *ὤμοι, θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν,*
ὦ ξεῖν'· αὗται δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ μὲν 530

ΧΟ. *πῶς φῄς;*

ΟΙ. *παῖδε, δύο δ' ἄτα*

ΧΟ. *ὦ Ζεῦ.*

ΟΙ. *ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος.*

ΧΟ. *αὗται γὰρ ἀπόγονοι τεαί;*

ΟΙ. *κοιναί τε πατρὸς ἀδελφεαί.* 535

ΧΟ. *ἰώ.* ΟΙ. *ἰὼ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφαὶ κακῶν.*

ΧΟ. *ἔπαθες* ΟΙ. *ἔπαθον ἄλαστ' ἔχειν.*

ΧΟ. *ἔρεξας* ΟΙ. *οὐκ ἔρεξα.* ΧΟ. *τί γάρ;* ΟΙ. *ἐδεξάμην*
δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος 540
ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι.

ΧΟ. *δύστανε, τί γάρ; ἔθου φόνον*

534—541 = 542—548.

πάπων = πεπονθά, the evils that I have suffered, is a better reading. πάπων is too colloquial.

ἴστω = so heaven be my witness.

γάμων = aporative gen. with ὦ

From thy mother thou didst obtain this infamous marriage

The offspring of the same womb that bore me

[illegible] = the memory of countless ills.

Πρὸς δίκας = I had some plea in justice

ὕφαιμος = the marrying of the blood in fused eyes.

ἐβαλόμην [illegible] as if it were a condition. It was a dreadful experience, should I refrain from helping you when you had told your story.

ὡς πῶ = if anyone suffered like me, yet I suffered the most.

I am no better off as to regards tomorrow than are you.

ΟΙ. τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν;
ΧΟ. πατρός; ΟΙ. παπαῖ, δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ
νόσον.
ΧΟ. ἔκανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι 545
ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι. ΧΟ. τί γάρ;
ΟΙ. ἐγὼ φράσω.
καὶ γὰρ ἄν, οὓς ἐφόνευσ', ἔμ' ἀπώλεσαν·
ὅμως δὲ καθαρός, ἄιδρις εἰς τόδ' ἦλθον.
ΧΟ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' ἡμὶν Αἰγέως γόνος
Θησεὺς κατ' ὀμφὴν σὴν ἐφ' ἀστάλη πάρα. 550

ΘΗΣΕΥΣ.

πολλῶν ἀκούων ἔν τε τῷ πάρος χρόνῳ
τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς
ἔγνωκά σ', ὦ παῖ Λαΐου, τανῦν θ' ὁδοῖς
ἐν ταῖσδ' ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.
σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα 555
δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὃς εἶ, καί σ' οἰκτίσας
θέλω 'περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπους, τίνα
πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
αὐτός τε χὴ σὴ δύσμορος παραστάτις.
δίδασκε· δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις 560
λέξας ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ,
ὃς οἶδα καὐτὸς ὡς ἐπαιδεύθην ξένος,
ὥσπερ σύ, χὠς τις πλεῖστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τὠμῷ κάρᾳ·
ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν, 565
ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσῴζειν· ἐπεὶ
ἔξοιδ' ἀνὴρ ὢν χὤτι τῆς εἰς αὔριον
οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.
ΟΙ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
παρῆκεν, ὥστε βραχέα μοι δεῖσθαι φράσαι. 570

σὺ γάρ μ' ὃς εἰμι κἀφ' ὅτου πατρὸς γεγὼς
καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον, εἰρηκὼς κυρεῖς·
ὥστ' ἐστί μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν
εἰπεῖν ἃ χρῄζω, χὠ λόγος διοίχεται.

ΘΗ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω. 575

ΟΙ. δώσων ἱκάνω τοὐμὸν ἄθλιον δέμας
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν· τὰ δὲ
κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλή.

ΘΗ. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων;

ΟΙ. χρόνῳ μάθοις ἄν, οὐχὶ τῷ παρόντι που. 580

ΘΗ. ποίῳ γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;

ΟΙ. ὅταν θάνω 'γὼ καὶ σύ μου ταφεὺς γένῃ.

ΘΗ. τὰ λοίσθι' αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λῆστιν ἴσχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποεῖ.

ΟΙ. ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται. 585

ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν.

ΟΙ. ὅρα γε μήν· οὐ σμικρός, οὔκ, ἀγὼν ὅδε.

ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων κἀμοῦ λέγεις;

ΟΙ. κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάζουσί με.

ΘΗ. ἀλλ' οὐ θελόντων γ' οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν. 590

ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν.

ΘΗ. ὦ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.

ΟΙ. ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει, τανῦν δ' ἔα.

ΘΗ. δίδασκ'· ἄνευ γνώμης γάρ οὔ με χρὴ λέγειν.

ΟΙ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά. 595

ΘΗ. ἦ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς;

ΟΙ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.

ΘΗ. τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;

ΟΙ. οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι 600
πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὡς πατροκτόνῳ.

It is possible that κλυσιανης may have given rise to the καινης (κοιτης) in 447.

λόγος = the tale is ended.

To make thee offering of this body of mine. I have come.

When thou hast buried me.

This gift excludes all others.

The crime in this is not a slight one.

They violently wished to carry me home.

When I wanted to go home, they would not suffer me.

η = that is greater than man should bear.

[illegible] of η and ω.

νίχα: just out of their country.

θεῶν: the voice of God constrains them thus to do.

ὅτι = follows χρηστήριον - the response of an oracle.

συγχεῖα: mingles in confusion

εὐημερεῖ = if there be good weather between them and the Thebans.

ἦδε: it is not right for me to utter their mysteries.

The chorus as usual mingles caution and friendly feeling.

Theseus thanks for his being a friend to Oedipus.

ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίαθ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα;
ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει στόμα.
ΘΗ. ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;
ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῆναι χθονί. 605
ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τἀμὰ κἀκείνων πικρά;
ΟΙ. ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.
φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος, 610
θνῄσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
καὶ πνεῦμα ταὐτὸν οὔποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν
φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
[τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ
τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὖθις φίλα.] 615
καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐημερεῖ
καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,
ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα
δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου· 620
ἵν' οὑμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς
ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χὠ Διὸς Φοῖβος σαφής.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἡδὺ τἀκίνητ' ἔπη,
ἔα μ' ἐν οἷσιν ἠρξάμην, τὸ σὸν μόνον 625
πιστὸν φυλάσσων, κοὔποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς
ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.
ΧΟ. ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο. 630
ΘΗ. τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι
τοιοῦδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος

κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἑστία,
ἔπειτα δ' ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
γῇ τῇδε κἀμοὶ δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει. 635
ἁγὼ σεβισθεὶς οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν
τὴν τοῦδε, χώρᾳ δ' ἔμπολιν κατοικιῶ.
[εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ νιν
τάξω φυλάσσειν, εἴτ' ἐμοῦ στείχειν μέτα,
τόδ' ἡδύ, τούτων, Οἰδίπους, δίδωμί σοι 640
κρίναντι χρῆσθαι· τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι.]
ΟΙ. ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.
ΘΗ. τί δῆτα χρῄζεις; ἦ δόμους στείχειν ἐμούς;
ΟΙ. εἴ μοι θέμις γ' ἦν· ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὅδε,
ΘΗ. ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι. 645
ΟΙ. ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.
ΘΗ. μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.
ΟΙ. εἰ σοί γ' ἅπερ φῂς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὔ σε μὴ προδῶ.
ΟΙ. οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι. 650
ΘΗ. οὔκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
ΟΙ. πῶς οὖν ποιήσεις; ΘΗ. τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;
ΟΙ. ἥξουσιν ἄνδρες ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
ΟΙ. ὅρα με λείπων ΘΗ. μὴ δίδασχ' ἃ χρή με δρᾶν.
ΟΙ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη ΘΗ. τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ. 655
ΟΙ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς ΘΗ. οἶδ' ἐγώ σε μή τινα
ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῷ κατηπείλησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
αὑτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα. 660
κείνοις δ' ἴσως κεἰ δείν' ἐπερρώσθη λέγειν
τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἶδ' ἐγώ, φανήσεται
μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.

Toutwv = select from some thing what thou shalt prefer.

In which I shall win my victory over those that have cast me forth.

Toutz = have confidence in me.

Tiws = he shows by his action some fear.

Upwn = despite of me.

all the beauties here mentioned had shown at Colonus.

ἐνπόν = suggests the idea of Colonus alone

τᾶσ = gen. of place within which.

ἀργῆτα = the chalky whiteness of the sky.

μάλιστα = is equivalent to many nightingales.

οἰνωπὰ = the colour of the rich dark leaf.

ἀμφιπολοῦσι = they all belong to the same procession together.

κατ' = renewing itself each morning. Our narcissus does not circling buds.

νομάδες = the ranging streams. perhaps for irrigation.

ἐπ' = for each day, as the day demands.

The Greeks often called a round hill the bosom of mother Earth.

The epithet of Aphrodite evidently arises from the idea that she come from afar, driving

θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἂν ἐμῆς ἄνευ
γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προύπεμψέ σε· 665
ὅμως δὲ κἀμοῦ μὴ παρόντος οἶδ' ὅτι
τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.

ΧΟ. εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώρας
ἵκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα,
τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἔνθ' 670
ἁ λίγεια μινύρεται
θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν
χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
τὸν οἰνῶπα νέμουσα κισσὸν
καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ 675
φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
ἀνήνεμόν τε πάντων
χειμώνων· ἵν' ὁ βακχιώτας
ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει
θεαῖς ἀμφιπολῶν τιθήναις. 680
θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας
ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ ἀεὶ
νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν
ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὅ τε
χρυσαυγὴς κρόκος· οὐδ' ἄυπνοι 685
κρῆναι μινύθουσιν
Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων,
ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἤματι
ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται
ἀκηράτῳ σὺν ὄμβρῳ 690
στερνούχου χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν
χοροί νιν ἀπεστύγησαν οὐδ' ἁ
χρυσάνιος Ἀφροδίτα.

668—680 = 681—693.

ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω 694
οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος πώ-
ποτε βλαστὸν
φύτευμ' ἀγήρατον αὐτόποιον,
ἐγχέων φόβημα δαΐων,
ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρᾳ, 700
γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
τὸ μέν τις οὔθ' ἁβὸς οὔτε γήρᾳ
σημαίνων ἁλιώσει χερὶ 'πέρσας· ὁ γὰρ αἰὲν ὁρῶν
κύκλος
λεύσσει νιν μορίου Διὸς 705
χἀ γλαυκῶπις Ἀθάνα.
ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε κράτιστον,
δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν, χθονὸς
αὔχημα μέγιστον, 709
εὔιππον, εὔπωλον, εὐθάλασσον. 711
ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν εἰς
τόδ' εἷσας αὔχημ', ἄναξ Ποσειδάν,
ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν
πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς. 715
ἁ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἁλία χερσὶ παραπτο-
μένα πλάτα
θρῴσκει, τῶν ἑκατομπόδων
Νηρῄδων ἀκόλουθος.

ΑΝ. ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον, 720
νῦν σὸν τὰ λαμπρὰ ταῦτα δὴ φαίνειν ἔπη.

ΟΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν; ΑΝ. ἆσσον ἔρχεται
Κρέων ὅδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.

ΟΙ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας. 725

694—706 = 707—719.

ἀχείρωτον = unconquerable, is the Laurentian reading.

The olive is revered in many ways. When a boy was born they put an olive branch over the door.

συνναίων = is better than σημαίνων.

σημαίνων = commander, referring to the sparing of the olive in the invasion of the Peloponnesian War. It may also be rendered – no youth or one who lords authority in old age.

μόριος = an epithet, taken from the thing th[ey] be protects. like Zeus φιλκτήσιος. etc.

εὔιππον = and the other adj. agrees with [illegible] ου = emphasized.

ἵσσας = anchorance. Thou who hast established our city.

ἵπποισι = take with ἀκεστῆρα.

εὐήρετμος = repeats the sense of πλάτα – an oar blade that is a noble oar blade.

[illegible] = under not unattended at all.

παροσται – we shall save them.

χειρος = the power of my hand has not grown old. χερος seems better to me.

αληγοτα = αληγοτας is a bad reading.

Because by reason of relationship, his lamentations come most home to me.

εκ = do not take των as a pronoun but as part. gen. Of those that desire it most, I am one.

οσον = as much as she has now suffered.

αρπασαι = exegetical infin.

ΧΟ. θάρσει, παρέσται· καὶ γὰρ εἰ γέρων ἐγώ,
τὸ τῆσδε χειρὸς οὐ γεγήρακεν σθένος.

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
ὁρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότα
φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου, 730
ὃν μήτ' ὀκνεῖτε μήτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
ἥκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθείς, ἐπεὶ
γέρων μέν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσαν ἥκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ' ἀπεστάλην 735
πείσων ἕπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὑπὸ
πάντων κελευσθείς, οὕνεχ' ἧκέ μοι γένει
τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' εἰς πλεῖστον πόλεως.
ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ 740
ἱκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λεὼς
καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ,
ὅσῳπερ, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν
κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
ὁρῶν σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον, 745
ἀεὶ δ' ἀλήτην κἀπὶ προσπόλου μιᾶς
βιοστερῆ χωροῦντα· τὴν ἐγὼ τάλας
οὐκ ἄν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἥδε δύσμορος,
ἀεί σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα 750
πτωχῷ διαίτῃ, τηλικοῦτος, οὐ γάμων
ἔγκληρος, ἀλλὰ τοὐπιόντος ἁρπάσαι.
ἆρ' ἄθλιον τοὔνειδος, ὦ τάλας ἐγώ,
ὠνείδισ' εἰς σὲ κἀμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος;

ἀλλ' εὖ γὰρ ἔστι τἀμφανῆ κρύπτειν, σύ νιν 755
πρὸς θεῶν πατρῴων, Οἰδίπους, πεισθεὶς ἐμοὶ
κρύψον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
τοὺς σοὺς πατρῴους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
εἰπών· ἐπαξία γάρ· ἡ δ' οἴκοι πλέον
δίκῃ σέβοιτ' ἄν, οὖσα σὴ πάλαι τροφός. 760

ΟΙ. ὦ πάντα τολμῶν κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων
λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον,
τί ταῦτα πειρᾷ κἀμὲ δεύτερον θέλεις
ἑλεῖν ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἁλούς;
πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς 765
νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,
οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν·
ἀλλ' ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦ θυμούμενος
καὶ τοὐν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκύ,
τότ' ἐξεώθεις κἀξέβαλλες, οὐδέ σοι 770
τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότ' ἦν φίλον·
νῦν τ' αὖθις ἡνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
ξυνοῦσαν εὔνουν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
πειρᾷ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
καίτοι τίς αὕτη τέρψις ἄκοντας φιλεῖν; 775
ὥσπερ τις εἴ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
μηδὲν διδοίη μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζοις, τότε
δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέροι·
ἆρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις; 780
τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.
φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακόν.
ἥκεις ἔμ' ἄξων, οὐχ ἵν' ἐς δόμους ἄγῃς,
ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσῃς, πόλις δέ σοι 785

$\pi\epsilon\rho\alpha\varsigma$ = is the traditional reading, but. $\overline{\alpha\nu}$ makes the court. more lucid.

$\alpha\pi\omega\nu$ = for $\tau\iota\rho\omega\alpha\pi\omega\nu$.
$o\iota\kappa\alpha$ = did get thy native land.
Oedipus rage, which has been gradually growing, now suddenly breaks forth.
For every tricky deed thou findest some justification
$\tau\iota\epsilon\rho\alpha$ = seek not a second time.

$\gamma\kappa\epsilon\lambda\epsilon\varsigma$ = nolens volens.

$\mu\epsilon\sigma\tau o\varsigma$: but when my cup was full.

$\epsilon\lambda\theta o\iota\varsigma$ = Thou heart come to take me.
$\pi\alpha\rho\alpha\nu\lambda o\iota\varsigma$ = just outside thy land.

Νόνος = that Thebes may conquer Athens, if a war break out.

τάδε = referring to what follows.

αχαριας : I shall be there in vengeance.

εντάπτειν = has been suggested here. And the εντάπτειν suggests then mutual slaughter.

στόμωσιν = my tongue, sharp whetted.

πάτερ = The μη. after a verb of knowing, is very unusual. It has been suggested that a later copyist put this for οὐ, who was accustomed as a later Greek to put μη for οὐ in all sentences.

Φύσας = Hast thou grown wisdom.

λέγω = a reproach upon old age.

δίκαιον = no true man can make a bad cause seem a good one.

πολλά = abundantly and to the point.

τῶνδε = my friends here.

If I ever catch you and take you to Thebes, you shall find out what kind of answers these have been to your friends.

κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός.
οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλά σοι τάδ' ἔστ', ἐκεῖ
χώρας ἀλάστωρ οὑμὸς ἐνναίων ἀεί·
ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον. 790
ἆρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τἀν Θήβαις φρονῶ;
πολλῷ γ', ὅσῳπερ καὶ σαφεστέρων κλύω,
Φοίβου τε καὐτοῦ Ζηνός, ὃς κείνου πατήρ.
τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
πολλὴν ἔχον στόμωσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν 795
κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.
ἀλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἴθι·
ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἂν κακῶς
οὐδ' ὧδ' ἔχοντες ζῷμεν, εἰ τερποίμεθα.

ΚΡ. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ' ἐς τὰ σὰ 800
ἢ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;

ΟΙ. ἐμοὶ μέν ἐσθ' ἥδιστον, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ
πείθειν οἷός τ' εἶ μήτε τούσδε τοὺς πέλας.

ΚΡ. ὦ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφει; 805

ΟΙ. γλώσσῃ σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
δίκαιον ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.

ΚΡ. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.

ΟΙ. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.

ΚΡ. οὐ δῆθ' ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα. 810

ΟΙ. ἄπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
φύλασσ' ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ.

ΚΡ. μαρτύρομαι τούσδ', οὐχὶ σ', ὃς γνώσει φίλους
οἷ' ἀνταμείβει ῥήματ', ἤν σ' ἕλω ποτέ.

ΟΙ. τίς δ' ἄν με τῶνδε συμμάχων ἕλοι βίᾳ; 815

ΚΡ. ἦ μὴν σὺ κἄνευ τοῦδε λυπηθεὶς ἔσει.

ΟΙ. *ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;*
ΚΡ. *παίδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ*
ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
ΟΙ. *οἴμοι.* ΚΡ. *τάχ' ἕξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε.* 820
ΟΙ. *τὴν παῖδ' ἔχεις μου;* ΚΡ. *τήνδε τ' οὐ μακροῦ χρόνου.*
ΟΙ. *ἰὼ ξένοι, τί δράσετ'; ἢ προδώσετε,*
κοὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;
ΧΟ. *χώρει, ξέν', ἔξω θᾶσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν*
δίκαια πράσσεις οὔθ' ἃ πρόσθεν εἴργασαι. 825
ΚΡ. *ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν*
ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύεται.
ΑΝ. *οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποίαν λάβω*
θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν; ΧΟ. *τί δρᾷς, ξένε;*
ΚΡ. *οὐχ ἅψομαι τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς.* 830
ΟΙ. *ὦ γῆς ἄνακτες.* ΧΟ. *ὦ ξέν', οὐ δίκαια δρᾷς.*
ΚΡ. *δίκαια.* ΧΟ. *πῶς δίκαια;* ΚΡ. *τοὺς ἐμοὺς ἄγω.*
ΟΙ. *ἰὼ πόλις.*
ΧΟ. *τί δρᾷς, ὦ ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' εἰς βάσανον εἶ χερῶν.* 835
ΚΡ. *εἴργου.* ΧΟ. *σοῦ μὲν οὔ, τάδε γε μωμένου.*
ΚΡ. *πόλει μαχεῖ γάρ, εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.*
ΟΙ. *οὐκ ἠγόρευον ταῦτ' ἐγώ;* ΧΟ. *μέθες χεροῖν*
τὴν παῖδα θᾶσσον. ΚΡ. *μὴ 'πίτασσ' ἃ μὴ κρατεῖς.*
ΧΟ. *χαλᾶν λέγω σοι.* ΚΡ. *σοὶ δ' ἔγωγ' ὁδοιπορεῖν.*
ΧΟ. *πρόβαθ' ὧδε, βᾶτε βᾶτ', ἔντοποι·* 841
πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμά, σθένει· πρόβαθ' ὧδέ μοι.
ΑΝ. *ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι.*

833—843 = 876—886.

ε what ever least thou expressed this ~~idea~~ threat of thine.

-ησθα = and thus due too after no small lapse of time.

-ειν = he addresses himself to his attendants.

-ενης = he who is mine own - the idea of family ownership so prominent among the Greeks.

τους = the shifting to the masculine is noteworthy.

We now have dochmiacs interspersed with iambic lines. There are some 32 possible forms of the dochmiac.

ανάσσεις = at least the time of two long syl. in the line represents a dochmiac. (ω „ this

ὑμεναιος = future equiv. to a command.

dochmiacs again

magnificent situation with the blind Oedipus, while Antigone is being dragged away.

τέκνα = since thou dost prefer to have your way over your native land.

αὐτοῦ = stay where you are.

δούς = giving rein to thy passion.

He draws up as if to touch Oedipus, and the chorus bids him stop. They come forward to seize him.

πόλει = to Thebes.

ἀπάξομαι = a violent word.

αὐδῶ = keep silence there.

ὄμμα = referring to Antigone.

The spectacle of the blind old man invoking awful curses affects even Creon.

. ποῦ, τέκνον, εἶ μοι; ΑΝ. πρὸς βίαν πο-
ρεύομαι. 845
. ὄρεξον, ὦ παῖ, χεῖρας. ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν σθένω.
?. οὐκ ἄξεθ' ὑμεῖς; ΟΙ. ὢ τάλας ἐγώ, τάλας.
?. οὔκουν ποτ' ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι
ὁδοιπορήσῃς· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ' ὧν ἐγὼ 850
ταχθεὶς τάδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὢν ὅμως,
νίκα. χρόνῳ γάρ, οἶδ' ἐγώ, γνώσει τάδε,
ὁθούνεκ' αὐτὸς αὑτὸν οὔτε νῦν καλὰ
δρᾷς οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων,
ὀργῇ χάριν δούς, ἥ σ' ἀεὶ λυμαίνεται. 855
). ἐπίσχες αὐτοῦ, ξεῖνε. ΚΡ. μὴ ψαύειν λέγω.
). οὔτοι σ' ἀφήσω, τῶνδέ γ' ἐστερημένος.
?. καὶ μεῖζον ἆρα ῥύσιον πόλει τάχα
θήσεις· ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν.
). ἀλλ' ἐς τί τρέψει; ΚΡ. τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.
). δεινὸν λέγεις. ΚΡ. ὡς τοῦτο νῦν πεπράξεται. 861
). ἢν μή σ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθῃ.
. ὦ φθέγμ' ἀναιδές, ἦ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ;
?. αὐδῶ σιωπᾶν. ΟΙ. μὴ γὰρ αἵδε δαίμονες
θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἔτι, 865
ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας
πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίᾳ.
τοιγὰρ σέ τ' αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν θεῶν
ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος δοίη βίον
τοιοῦτον οἷον κἀμὲ γηρᾶναί ποτε. 870
?. ὁρᾶτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;
. ὁρῶσι κἀμὲ καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι
ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι.
P. οὔτοι καθέξω θυμόν, ἀλλ' ἄξω βίᾳ

κεἰ μοῦνός εἰμι τόνδε καὶ χρόνῳ βραδύς. 875

ΟΙ. ἰὼ τάλας.

ΧΟ. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου, ξέν', εἰ τάδε δοκεῖς τελεῖν.

ΚΡ. δοκῶ. ΧΟ. τάνδ' ἄρ' οὐκέτι νεμῶ πόλιν.

ΚΡ. τοῖς τοι δικαίοις χὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν. 880

ΟΙ. ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται; ΧΟ. τά γ' οὐ τελεῖ

⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ΚΡ. Ζεύς γ' ἂν εἰδείη, σὺ δ' οὔ.

ΧΟ. ἆρ' οὐχ ὕβρις τάδ'; ΚΡ. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.

ΧΟ. ἰὼ πᾶς λεώς, ἰὼ γᾶς πρόμοι,

μόλετε σὺν τάχει, μόλετ', ἐπεὶ πέραν περῶσ'

οἵδε δή. 885

ΘΗ. τίς ποθ' ἡ βοή; τί τοὔργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ

βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίῳ θεῷ

τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ; λέξαθ', ὡς εἰδῶ τὸ πᾶν,

οὗ χάριν δεῦρ' ᾖξα θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν

ποδός. 890

ΟΙ. ὦ φίλτατ', ἔγνων γὰρ τὸ προσφώνημά σου,

πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.

ΘΗ. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' ὁ πημήνας; λέγε.

ΟΙ. Κρέων ὅδ', ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων

ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα. 895

ΘΗ. πῶς εἶπας; ΟΙ. οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας.

ΘΗ. οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν

πρὸς τούσδε βωμούς, πάντ' ἀναγκάσει λεὼν

ἄνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἄπο

σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, ἔνθα δίστομοι 900

μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,

ὡς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι, γέλως δ' ἐγὼ

ξένῳ γένωμαι τῷδε, χειρωθεὶς βίᾳ.

ἴθ', ὡς ἄνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγώ,

εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἧκον, ἧς ὅδ' ἄξιος, 905

If this is done, I shall never be a Theban an
Creon is full of wise saws, that all become
his hypocritical character.
Let Zeus be witness that they will - is probably
dropped out.
ὕβρις = outrage.
The dochmiacs split up into two easily
scanned numbers.

The old blind man recognizes his voice.

οἰχαται = Creon himself is right there.

σαπαρ = the enclitic in this part of the verse
is very unusual.

σὺν τάχει = go with all speed.

ατρωτον = if Oed. chosen deserved indignation Creon would not escape unhurt.

ἔξαι = ἔξειμι. Thou shalt not depart.

σου = ξενους vulgate reading.

παρατατα = troublest things about as thou dost please.

This eulogy of Thebes is supposed to have been introduced by Soph. now when Athens and Thebes were making some treaty. Soph. never let his art be sullied with outside concerns.

ὅστις = whoever he might be. The indic. is used because there is no doubt as to whom the indiv. really is.

ἀξιαν = a city that deserves all praise = Thebes.

Age has brought this man the mind of folly.

I feel these things as well as say them.

ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερός·
νῦν δ' οὕσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
τούτοισι κοὐκ ἄλλοισιν ἁρμοσθήσεται.
οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων· 910
ἐπεὶ δέδρακας οὔτε σοῦ καταξίως
οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός·
ὅστις δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν
κἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδέν, εἶτ' ἀφεὶς
τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι', ὧδ' ἐπεισπεσὼν 915
ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ,
καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ
ἔδοξας εἶναι κἄμ' ἴσον τῷ μηδενί.
καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν·
οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν, 920
οὐδ' ἄν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοίατο
συλῶντα τἀμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν, βίᾳ
ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια.
οὔκουν ἔγωγ' ἂν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα, 925
ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονὸς
οὔθ' εἷλκον οὔτ' ἂν ἦγον, ἀλλ' ἠπιστάμην
ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών.
σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὖσαν αἰσχύνεις πόλιν
τὴν αὐτὸς αὑτοῦ, καί σ' ὁ πληθύων χρόνος 930
γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινά,
εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἶναι βίᾳ τε κοὐχ ἑκών· καὶ ταῦτά σοι 935
τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.

ΧΟ. ὁρᾷς ἵν' ἥκεις, ὦ ξέν'; ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἶ
φαίνει δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά.

ΚΡ. ἐγὼ οὔτ' ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων,
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὔτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φής, 940
τοὔργον τόδ' ἐξέπραξα, γιγνώσκων δ' ὅτι
οὐδείς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι
ζῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ.
ᾔδη δ' ὁθούνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον
κἄναγνον οὐ δεξοίατ', οὐδ' ὅτῳ γάμοι 945
ξυνόντες ηὑρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον
ἐγὼ ξυνῄδη χθόνιον ὄνθ', ὃς οὐκ ἐᾷ
τοιούσδ' ἀλήτας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει·
ᾧ πίστιν ἴσχων τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν. 950
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μή μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠρᾶτο καὶ τὠμῷ γένει·
ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν.
θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν
θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται. 955
πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
ἐρημία με, κεἰ δίκαι' ὅμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως
καὶ τηλικόσδ' ὢν ἀντιδρᾶν πειράσομαι.

ΟΙ. ὦ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς, 960
πότερον ἐμοῦ γέροντος ἢ σαυτοῦ, τόδε;
ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ συμφορὰς
τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἃς ἐγὼ τάλας
ἤνεγκον ἄκων· θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
τάχ' ἄν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι. 965
ἐπεὶ καθ' αὑτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδέν, ἀνθ' ὅτου

...s speech is favouring yet unveiling to ...

...ων = ... is the apparent emendation.

...ov = this suggests that we should leave ... this Theseus speech. This has been emended very freely by various editors.

...ων = ... seems a possible emendation ... which ... child from the ... this point ...

...ov = that most ancient court.

...ous = ... there. The Areopagus had a kind of ... power over the people who dwelt in the city.

...τον ταυτ'αν = is another reading.

...μα = his servants leave you.

Oedipus bursts in violently.

...ον = this was originally a word that could be used in all persons as ... the best. In later ... it is only found with ...

ἡμαρτονον = not a sin of intent, but of unwitting wrong doing.

ἔβλαστον = was not yet conceived.

φανεὶς = referring to his birth.

Notice the shortness and pathetic simplicity of the words about him.

μητρὸς = gives the tone of the whole sentence.

Hers was the womb that bore me, hers indeed

So such a point I came through leading of the gods.

τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ' ἡμάρτανον.
ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
χρησμοῖσιν ἱκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοί, 971
ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρός,
οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦ;
εἰ δ' αὖ φανεὶς δύστηνος, ὡς ἐγὼ 'φάνην,
ἐς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον, 975
μηδὲν ξυνιεὶς ὧν ἔδρων εἰς οὕς τ' ἔδρων,
πῶς ἂν τό γ' ἆκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις;
μητρὸς δέ, τλῆμον, οὐκ ἐπαισχύνει γάμους
οὔσης ὁμαίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν,
οἵους ἐρῶ τάχ'· οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι, 980
σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα.
ἔτικτε γάρ μ' ἔτικτεν, ὤμοι μοι κακῶν,
οὐκ εἰδότ' οὐκ εἰδυῖα, καὶ τεκοῦσά με,
αὑτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι.
ἀλλ' ἓν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σὲ μὲν ἑκόντ' ἐμὲ 985
κείνην τε ταῦτα δυσστομεῖν· ἐγὼ δέ νιν
ἄκων ἔγημα φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἁλώσομαι κακὸς
γάμοισιν οὔθ' οὓς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι
φόνους πατρῴους ἐξονειδίζων πικρῶς. 990
ἓν γάρ μ' ἄμειψαι μοῦνον ὧν σ' ἀνιστορῶ.
εἴ τις σὲ τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
κτείνοι παραστάς, πότερα πυνθάνοι' ἂν εἰ
πατήρ σ' ὁ καίνων ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως;
δοκῶ μέν, εἴπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον 995
τίνοι' ἂν οὐδὲ τοὔνδικον περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακά,
θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς

ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἔχειν.
σὺ δ', εἶ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν 1000
λέγειν νομίζων ῥητὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,
τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν,
καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡς κατῴκηνται καλῶς·
κᾆθ' ὧδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦδ' ἐκλανθάνει, 1005
ὁθούνεκ' εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται
τιμαῖς σεβίζειν, ἥδε τοῦθ' ὑπερφέρει·
ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμὲ
αὐτόν τ' ἐχειροῦ τὰς κόρας τ' οἴχει λαβών.
ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ 1010
καλῶν ἱκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους θ', ἵν' ἐκμάθῃς
οἵων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις.

ΧΟ. ὁ ξεῖνος, ὦναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δ' ἀμυναθεῖν. 1015

ΘΗ. ἅλις λόγων, ὡς οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι
σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἕσταμεν.

ΚΡ. τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποεῖν;

ΘΗ. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ με
χωρεῖν, ἵν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις 1020
τὰς παῖδας, ἡμῶν αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐνί·
εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν·
ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες, οὓς οὐ μή ποτε
χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς.
ἀλλ' ἐξυφηγοῦ· γνῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχει 1025
καί σ' εἷλε θηρῶνθ' ἡ τύχη· τὰ γὰρ δόλῳ
τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σῴζεται.
κοὐκ ἄλλον ἕξεις εἰς τάδ'· ὡς ἔξοιδά σε
οὐ ψιλὸν οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσήνδ' ὕβριν

ἀντιστατεῖν = gainsay.

καιρός = not timely for thee.

ἱκέτης = a suppliant of Athens.

φρουρά = this city is guarded.

ἐκεῖ = where the women have gone.

ἕν = one of us. Others read [illegible].

ἄχος = the bite is forgotten. [illegible] [illegible].

τέκτων = with whom an accomplice.

οντως' = the emphatic word.

Keep up your throats, if only you go away.

οναιο = Heaven bless thee.

Πυθιαις = precinct on the side of Mount Daleos.

επι νομων = read επι νομον, which is not really an emendation at all.

ἥκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τανῦν, 1030
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν ἔδρας τάδε.
ἃ δεῖ μ' ἀθρῆσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
ἑνὸς ποῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τὰ νῦν τέ σοι
δοκεῖ λελέχθαι χὤτε ταῦτ' ἐμηχανῶ; 1035

ΚΡ. οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὢν ἐρεῖς ἐμοί·
οἴκοι δὲ χἠμεῖς εἰσόμεσθ' ἃ χρὴ ποεῖν.

ΘΗ. χωρῶν ἀπείλει νῦν· σὺ δ' ἡμίν, Οἰδίπους,
ἕκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
ἢν μὴ θάνω 'γὼ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι 1040
πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.

ΟΙ. ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας.

ΧΟ. εἴην ὅθι δαΐων
ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ 1045
τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
μίξουσιν, ἢ πρὸς Πυθίαις
ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,
οὗ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη 1050
θνατοῖσιν, ὧν καὶ χρυσέα
κλῂς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν·
ἔνθ' οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν
Θησέα καὶ τὰς διστόλους 1055
ἀδμῆτας ἀδελφὰς
αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ
τούσδ' ἀνὰ χώρους·
ἤ που τὸν ἐφέσπερον
πέτρας νιφάδος πελῶσ' 1060
Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ

1044—1058 = 1059—1073.

πώλοισιν ἢ ῥιμφαρμάτοις
φεύγοντες ἁμίλλαις.
ἁλώσεται· δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης, 1065
δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά.
πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός, πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατὰ
ἀμπυκτήρι' ⏑́ ⏑ ⏑ –
ἄμβασις, οἳ τὰν ἱππίαν 1070
τιμῶσιν Ἀθάναν
καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον
Ῥέας φίλον υἱόν.
ἔρδουσ' ἢ μέλλουσιν; ὡς 1074
προμνᾶταί τί μοι
γνώμα τάχ' ἐνδώσειν
τᾶν δεινὰ τλασᾶν, δεινὰ δ' εὑρουσᾶν πρὸς αὐθαίμων πάθη.
τελεῖ τελεῖ Ζεύς τι κατ' ἆμαρ·
μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων. 1080
εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειὰς
αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων
ἐωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα.
ἰὼ Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν, 1085
παντόπτα, πόροις
γᾶς τᾶσδε δαμούχοις
σθένει 'πινικείῳ τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον,
σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα. 1090
καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω
καὶ κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὀπαδὸν
ὠκυπόδων ἐλάφων στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς
μολεῖν γᾷ τᾷδε καὶ πολίταις. 1095

1074—1084 = 1085—1095.

ἀφέντες = slaking their bridles. The text is here corrupt. καθέντες = from καθίημι has been here suggested, loosening the bridle and giving the horse free rein. φάλαρα was written in the margin as an explanation, and later it crept into the text. It has been universally rejected.

Notice how Athena comes up continually.

Τισαν = a kind of crush.

Φανιασαι = to caress the face he loves.

χαρις = with increased affection will I grant the favor.

παρεστω = were you two at my side.

Kanagant my side - dear to your father,

προς = with great urgency.

ὦ ξεῖν᾽ ἀλῆτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς
ὡς ψευδόμαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
τάσδ᾽ ἆσσον αὖθις ὧδε προσπολουμένας.

ΟΙ. ποῦ ποῦ; τί φής; πῶς εἶπας; ΑΝ. ὦ πάτερ πάτερ,
τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ᾽ ἄριστον ἄνδρ᾽ ἰδεῖν 1100
δοίη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;

ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦ πάρεστον; ΑΝ. αἵδε γὰρ χέρες
Θησέως ἔσωσαν φιλτάτων τ᾽ ὀπαόνων.

ΟΙ. προσέλθετ᾽, ὦ παῖ, πατρὶ καὶ τὸ μηδαμὰ
ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα βαστάσαι δότε. 1105

ΑΝ. αἰτεῖς ἃ τεύξει· σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.

ΟΙ. ποῦ δῆτα, ποῦ ᾽στον; ΑΝ. αἵδ᾽ ὁμοῦ πελάζομεν.

ΟΙ. ὦ φίλτατ᾽ ἔρνη. ΑΝ. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.

ΟΙ. ὦ σκῆπτρα φωτός. ΑΝ. δυσμόρου γε δύσμορα.

ΟΙ. ἔχω τὰ φίλτατ᾽, οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἂν πανάθλιος 1110
θανὼν ἂν εἴην σφῷν παρεστώσαιν ἐμοί.
ἐρείσατ᾽, ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον
ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κἀναπαύσατον
τοῦ πρόσθ᾽ ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου.
καί μοι τὰ πραχθέντ᾽ εἴπαθ᾽ ὡς βράχιστ᾽, ἐπεὶ
ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος. 1116

ΑΝ. ὅδ᾽ ἔσθ᾽ ὁ σώσας· τοῦδε χρὴ κλύειν, πάτερ,
καὶ σοί τε τοὔργον τοῦτ᾽ ἐμοί τ᾽ ἔσται βραχύ.

ΟΙ. ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὲς
τέκν᾽ εἰ φανέντ᾽ ἄελπτα μηκύνω λόγον. 1120
ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τὴν ἐς τάσδε μοι
τέρψιν παρ᾽ ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην·
σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
καί σοι θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω,
αὐτῷ τε καὶ γῇ τῇδ᾽· ἐπεὶ τό γ᾽ εὐσεβὲς 1125
μόνοις παρ᾽ ὑμῖν ηὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ

καὶ τοὐπιεικὲς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.
εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε·
ἔχω γὰρ ἅχω διὰ σὲ κοὐκ ἄλλον βροτῶν.
καί μοι χέρ', ὦναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς 1130
ψαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα.
καίτοι τί φωνῶ; πῶς δ' ἂν ἔρνος Αἰγέως
θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρός, ᾧ τίς οὐκ ἔνι
κηλὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
οὐδ' οὖν ἐάσω· τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν 1135
μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.
σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπά μου
μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.

ΘΗ. οὔτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω, 1140
οὔτ' εἰ πρὸ τοὐμοῦ προύλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη.
[βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.]
οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
λαμπρὸν ποεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
δείκνυμι δ'· ὧν γὰρ ὤμοσ' οὐκ ἐψευσάμην 1145
οὐδέν σε, πρέσβυ· τάσδε γὰρ πάρειμ' ἄγων
ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.
χὤπως μὲν ἁγὼν ᾑρέθη, τί δεῖ μάτην
κομπεῖν, ἅ γ' εἴσει καὐτὸς ἐκ ταύταιν ξυνών;
λόγος δ' ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ 1150
στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι·
πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεών.

ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με
ὡς μὴ εἰδότ' αὐτὸν μηδὲν ὧν σὺ πυνθάνει. 1155

ΘΗ. φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν
οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ, προσπεσόντα πως

There are many repetitions here, which have caused many scholars to reject some of the lines.

It is only those who have suffered as I have, that may have a part in my salutation

πλέον = beyond the usual measure.

The editors call attention to the self-control of Sophocles, who did not give any brilliant picture of the struggle, as it was not necessary. Euripides would have given this in full.

Now comes a change in the situation.

ὥρμων = when I first started to come hither.

σοῦ = he asks a word with thee.

ὅτου = as regards his errand here.

λόγου = speak nothing further.

The women have whispered to be deposed who the stranger is.

εἴσει = can you not listen without doing.

ἥκει = not come but he come. as προστρόπου.

Some editors put a strong pause at this moment.

θεοῦ = This man may be here at the Sending of the Gods.

Antigone comes forward to plead for her brother. It is a prostration attitude for her

πόλιν - 1164 μολόντ' overpowerless for the other.

Simply to hear him speak - what harm is that..

... through a false story.

βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ
θύων ἔκυρον, ἡνίχ' ὡρμώμην ἐγώ.

ΟΙ. ποδαπόν; τί προσχρῄζοντα τῷ θακήματι; 1160

ΘΗ. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν· σοῦ γάρ, ὡς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων.

ΟΙ. ποῖόν τιν'; οὐ γὰρ ἥδ' ἕδρα σμικροῦ λόγου.

ΘΗ. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ'
αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ. 1165

ΟΙ. τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἕδραν;

ΘΗ. ὅρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμὶν ἐγγενὴς
ἔσθ', ὅστις ἄν σου τοῦτο προσχρῄζοι τυχεῖν.

ΟΙ. ὦ φίλτατ', ἴσχε σ' οὗπερ εἶ. ΘΗ. τί δ' ἔστι σοι;

ΟΙ. μή μου δεηθῇς. ΘΗ. πράγματος ποίου; λέγε. 1170

ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὃς ἔσθ' ὁ προστάτης.

ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἐστὶν ὅν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι;

ΟΙ. παῖς οὑμός, ὦναξ, στυγνός, οὗ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.

ΘΗ. τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι καὶ μὴ δρᾶν ἃ μὴ 1175
χρῄζεις; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;

ΟΙ. ἔχθιστον, ὦναξ, φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί·
καὶ μή μ' ἀνάγκῃ προσβάλῃς τάδ' εἰκαθεῖν.

ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπει
μή σοι πρόνοι' ᾖ τοῦ θεοῦ φυλακτέα. 1180

ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεἰ νέα παραινέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται,
καὶ νῷν ὕπεικε τὸν κασίγνητον μολεῖν.
οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει 1185
γνώμης, ἃ μή σοι συμφέροντα λέξεται.
λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι κακῶς
ηὑρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.

ωσπρω = when I first started to come hither.

σου = he asks a word with thee.

ὅσον = as regards his errand here.

λογω = speak nothing further.

The women have whispered to Theseus who the stranger is.

σου = can you not listen without doing.

ἥκει = not come but he come as προσ[illegible].

Some editors put a strong pause at this [illegible].

θεοῦ = this man may be here at the sending of the Gods.

Antigone comes forward to plead for her brother. It is a prophetic attitude for her

ποθαι – 1164 μολοντ: [illegible] for the other.

Simply to hear him speak – what harm is that..

[illegible] can go through a false story.

βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ
θύων ἔκυρον, ἡνίχ' ὡρμώμην ἐγώ.
ΟΙ. ποδαπόν; τί προσχρῄζοντα τῷ θακήματι; 1160
ΘΗ. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν· σοῦ γάρ, ὡς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων.
ΟΙ. ποῖόν τιν'; οὐ γὰρ ἥδ' ἕδρα σμικροῦ λόγου.
ΘΗ. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ'
αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ. 1165
ΟΙ. τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἕδραν;
ΘΗ. ὅρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμὶν ἐγγενὴς
ἔσθ', ὅστις ἄν σου τοῦτο προσχρῄζοι τυχεῖν.
ΟΙ. ὦ φίλτατ', ἴσχε σ' οὗπερ εἶ. ΘΗ. τί δ' ἔστι σοι;
ΟΙ. μή μου δεηθῇς. ΘΗ. πράγματος ποίου; λέγε. 1170
ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὃς ἐσθ' ὁ προστάτης.
ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἐστὶν ὅν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι;
ΟΙ. παῖς οὑμός, ὦναξ, στυγνός, οὗ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.
ΘΗ. τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι καὶ μὴ δρᾶν ἃ μὴ 1175
χρῄζεις; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;
ΟΙ. ἔχθιστον, ὦναξ, φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί·
καὶ μή μ' ἀνάγκῃ προσβάλῃς τάδ' εἰκαθεῖν.
ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπει
μή σοι πρόνοι' ᾖ τοῦ θεοῦ φυλακτέα. 1180
ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεἰ νέα παραινέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται,
καὶ νῷν ὕπεικε τὸν κασίγνητον μολεῖν.
οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει 1185
γνώμης, ἃ μή σοι συμφέροντα λέξεται.
λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι κακῶς
ηὑρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.

ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μηδὲ δρῶντά σε
τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ, 1190
θέμις σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
ἀλλ' ἔασον· εἰσὶ χἀτέροις γοναὶ κακαὶ
καὶ θυμὸς ὀξύς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
φίλων ἐπῳδαῖς ἐξεπᾴδονται φύσιν.
σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει 1195
πατρῷα καὶ μητρῷα πήμαθ' ἅπαθες·
κἂν κεῖνα λεύσσῃς, οἶδ' ἐγώ, γνώσει κακοῦ
θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται.
ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τἀνθυμήματα,
τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος. 1200
ἀλλ' ἡμὶν εἶκε· λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
δίκαια προσχρῄζουσιν, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ
πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.

ΟΙ. τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με
λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον. 1205
μόνον, ξέν', εἴπερ κεῖνος ὧδ' ἐλεύσεται,
μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.

ΘΗ. ἅπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δὶς χρῄζω κλύειν,
ὦ πρέσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δ' ὢν
σῶς ἴσθ', ἐάν περ κἀμέ τις σῴζῃ θεῶν. 1210

ΧΟ. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρῄζει τοῦ μετρίου παρεὶς
ζώειν, σκαιοσύναν φυλάσσων
ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.
ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἁμέραι κατέθεντο δὴ 1215
λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ὅπου,

1211—1224 = 1225—1238.

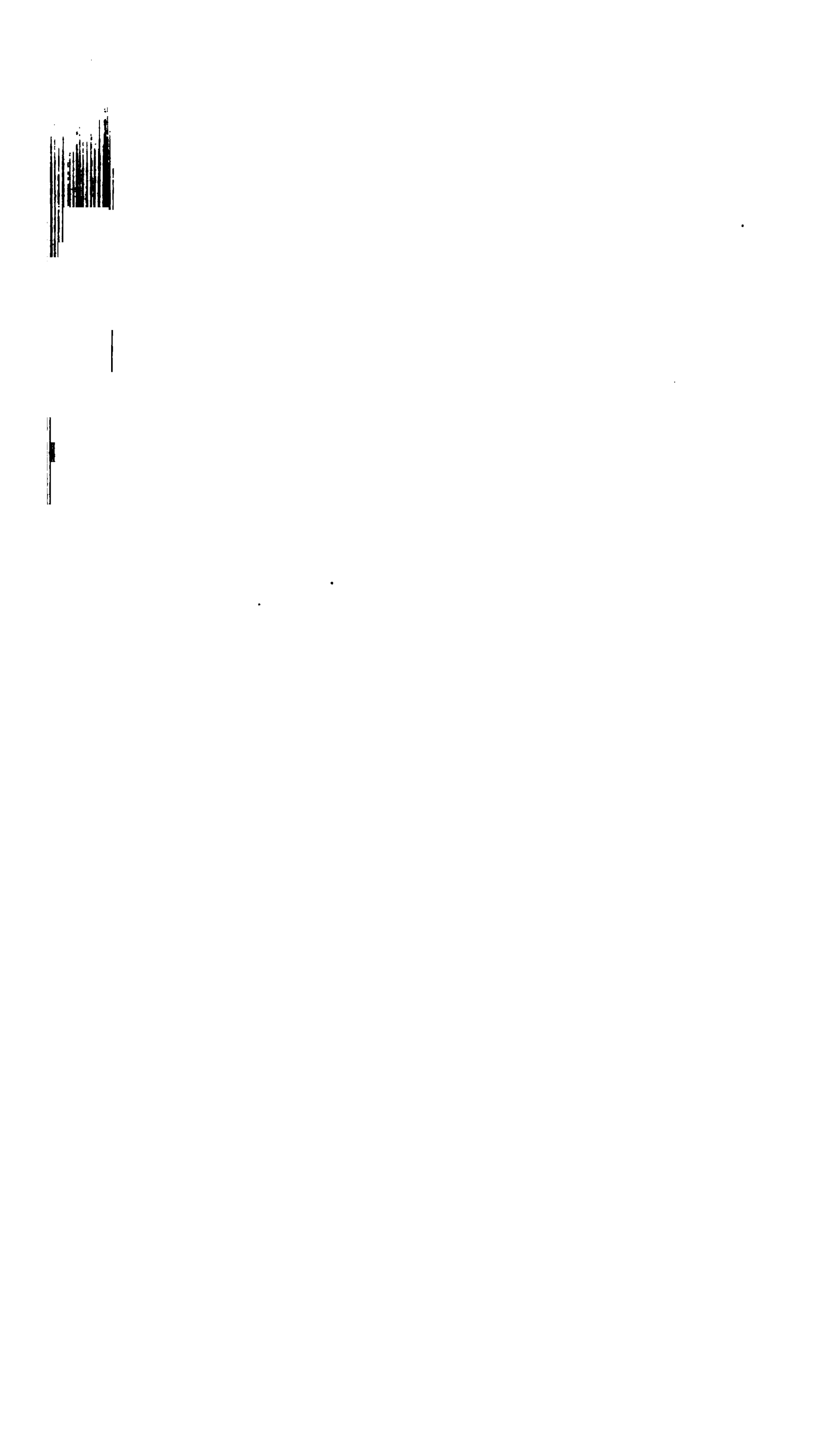
Persuasion leads men to forget anger and passion.

The use of two like words near together is no blemish in Greek.

λιπαρεῖν = servile supplication.

If you have been blessed by Heaven you should do well to your son.

The pleasure of your victory is grievous to me

ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ
τοῦ θέλοντος· ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλεστος, 1220
Ἄιδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος
ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε,
θάνατος ἐς τελευτάν.
μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ
φανῇ, 1225
βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει,
πολὺ δεύτερον, ὡς τάχιστα.
ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ κούφας ἀφροσύνας
φέρον, 1230
τίς πλαγὰ πολύμοχθος ἔξω; τίς οὐ καμάτων
ἔνι;
φθόνος, στάσεις, ἔρις, μάχαι
καὶ φόνοι· τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε 1235
πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρόπαντα
κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.
ἐν ᾧ τλάμων ὅδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
πάντοθεν βόρειος ὥς τις 1240
ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται,
ὣς καὶ τόνδε κατ' ἄκρας
δειναὶ κυματοαγεῖς
ἆται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι,
αἱ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν, 1245
αἱ δ' ἀνατέλλοντος,
αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖν',
αἱ δ' ἐννυχιᾶν ἀπὸ ῥιπᾶν.

ΑΝ. καὶ μὴν ὅδ' ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος
ἀνδρῶν γε μοῦνος, ὦ πάτερ, δι' ὄμματος 1250
ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὧδ' ὁδοιπορεῖ.

ΟΙ. τίς οὗτος; ΑΝ. ὅνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
γνώμῃ, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

οἴμοι, τί δράσω; πότερα τἀμαυτοῦ κακὰ
πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὁρῶν 1255
πατρὸς γέροντος; ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
σὺν σφῷν ἐφηύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον
ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε, τῆς ὁ δυσφιλὴς
γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος
πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ 1260
κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ᾄσσεται·
ἀδελφὰ δ', ὡς ἔοικε, τούτοισιν φορεῖ
τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
ἁγὼ πανώλης ὄψ' ἄγαν ἐκμανθάνω·
καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς 1265
ταῖς σαῖσιν ἥκειν· τἀμὰ μὴ 'ξ ἄλλων πύθῃ.
ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
Αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,
παρασταθήτω· τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
ἄκη μέν ἐστι, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι. 1270
τί σιγᾷς;
φώνησον, ὦ πάτερ, τι· μή μ' ἀποστραφῇς.
οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν, ἀλλ' ἀτιμάσας
πέμψεις ἄναυδος, οὐδ' ἃ μηνίεις φράσας;
ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες, 1275
πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα,
ὡς μή μ' ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῇ με μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.

ΑΝ. λέγ', ὦ ταλαίπωρ', αὐτὸς ὧν χρείᾳ πάρει· 1280
τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι

ἢ δυσχεράναντ' ἢ κατοικτίσαντά πως,
παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.

ΠΟ. ἀλλ' ἐξερῶ· καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ σύ μοι·
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος 1285
ἀρωγόν, ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν
ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ σὺν ἐξόδῳ.
καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι
καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί. 1290
ἃ δ' ἦλθον, ἤδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ.
γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς,
τοῖς σοῖς πανάρχοις οὕνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
γονῇ πεφυκὼς ἠξίουν γεραίτερος.
ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς, ὢν φύσει νεώτερος, 1295
γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ
οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολών,
πόλιν δὲ πείσας. ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
τὴν σὴν ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω·
ἔπειτα κἀπὸ μάντεων ταύτῃ κλύω. 1300
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικόν,
λαβὼν Ἄδραστον πενθερὸν ξυνωμότας
ἔστησ' ἐμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δόρει,
ὅπως τὸν ἑπτάλογχον ἐς Θήβας στόλον 1305
ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως
ἢ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
εἶεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
σοὶ προστροπαίους, ὦ πάτερ, λιτὰς ἔχων
αὐτός τ' ἐμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν, 1310
οἳ νῦν σὺν ἑπτὰ τάξεσιν σὺν ἑπτά τε
λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν·

οἷος δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς·
ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος 1315
Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτέοκλος, Ἀργεῖος γεγώς·
τέταρτον Ἱππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὔχεται κατασκαφῇ
Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δῃώσειν πυρί·
ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται, 1320
ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
μητρὸς λοχευθείς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
ἐγὼ δὲ σός, κεἰ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
πότμου φυτευθείς, σός γέ τοι καλούμενος,
ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν. 1325
οἵ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι
μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὁρμωμένῳ
τῷδ' ἀνδρὶ τοὐμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
ὅς μ' ἐξέωσε κἀπεσύλησεν πάτρας. 1330
εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
πρός νύν σε κρηνῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων
αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν, ἐπεὶ
πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ· 1335
ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε
κἀγώ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληχότες.
ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὢ τάλας ἐγώ,
κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἁβρύνεται·
ὅν, εἰ σὺ τἠμῇ ξυμπαραστήσει φρενί, 1340
βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ.
ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων,
στήσω δ' ἐμαυτόν, κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ.

καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι
κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω. 1345

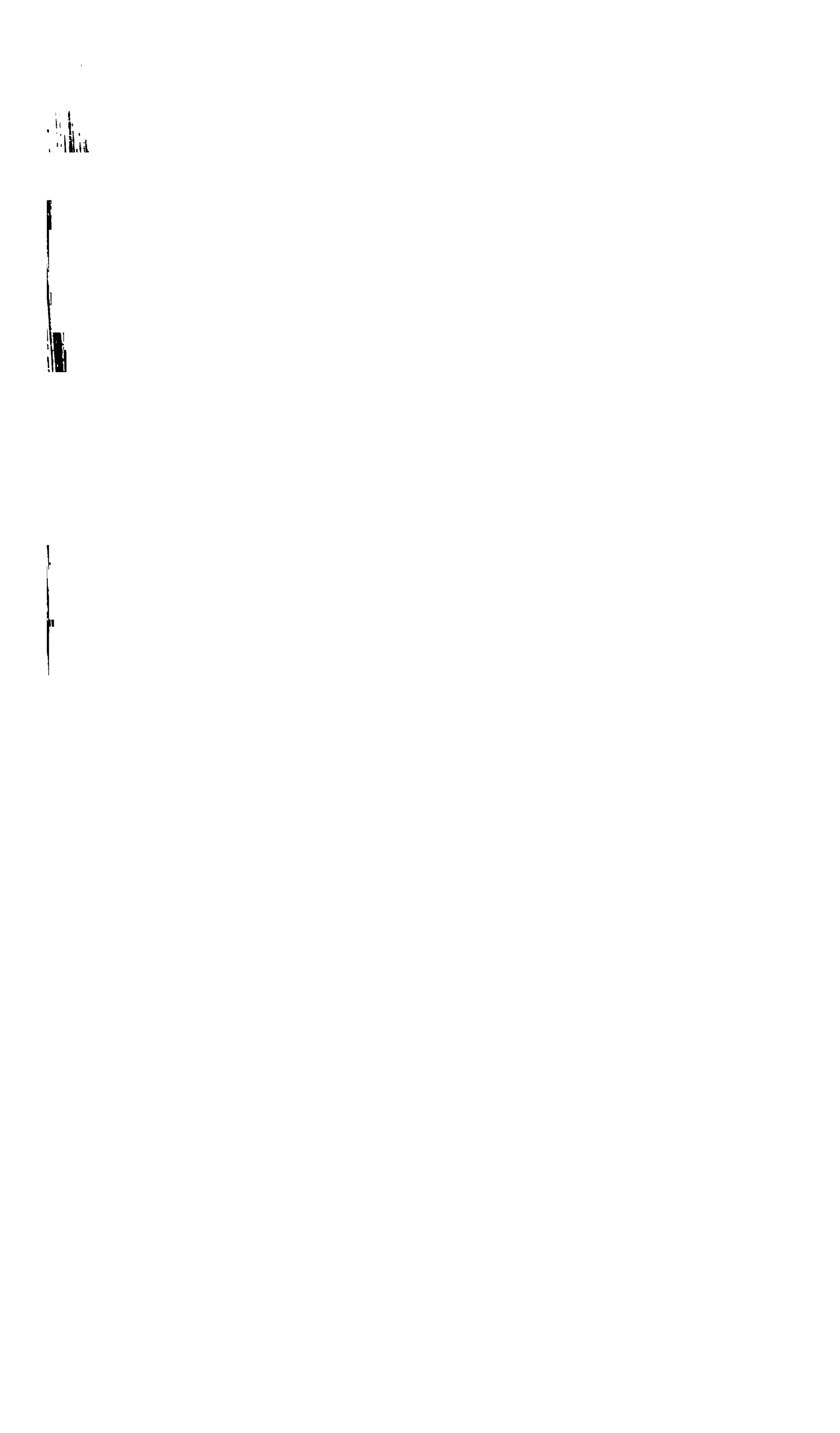
ΧΟ. *τὸν ἄνδρα τοῦ πέμψαντος εἵνεκ', Οἰδίπους,*
εἰπὼν ὁποῖα ξύμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν.

ΟΙ. *ἀλλ' εἰ μέν, ἄνδρες, τῆσδε δημοῦχος χθονὸς*
μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
Θησεύς, δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους, 1350
οὔ τἄν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο·
νῦν δ' ἀξιωθεὶς εἶσι κἀκούσας γ' ἐμοῦ
τοιαῦθ' ἃ τὸν τοῦδ' οὔ ποτ' εὐφρανεῖ βίον·
ὅς γ', ὦ κάκιστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει, 1355
τὸν αὐτὸς αὑτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας
κἄθηκας ἄπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν.
ἃς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
οὐ κλαυτὰ δ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα 1360
τάδ', ἕωσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φονέως μεμνημένος·
σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον,
σύ μ' ἐξέωσας, ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος
ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαυτῷ τροφοὺς 1365
τὰς παῖδας, ἦ τἂν οὐκ ἂν ἦ, τὸ σὸν μέρος·
νῦν δ' αἵδε μ' ἐκσῴζουσιν, αἵδ' ἐμαὶ τροφοί,
αἵδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, εἰς τὸ συμπονεῖν·
ὑμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοὐκ ἐμοῦ πεφύκατον.
τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὔ τί πω 1370
ὡς αὐτίκ', εἴπερ οἵδε κινοῦνται λόχοι
πρὸς ἄστυ Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
κείνην ἐρείψεις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
πεσεῖ μιανθεὶς χὠ σύναιμος ἐξ ἴσου.

τοιάσδ' ἀρὰς σφῷν πρόσθε τ' ἐξανῆκ' ἐγὼ 1375
νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
ἵν' ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν
καὶ μὴ 'ξατιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
τοιώδ' ἐφύτην· αἵδε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρων.
τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος 1381
Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.
σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς,
ἅς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου 1385
δόρει κρατῆσαι μήτε νοστῆσαί ποτε
τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὗπερ ἐξελήλασαι.
τοιαῦτ' ἀρῶμαι καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος, ὥς σ' ἀποικίσῃ, 1390
καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη
τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε, κἀξάγγελλ' ἰὼν
καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαυτοῦ θ' ἅμα
πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὕνεκ' Οἰδίπους 1395
τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὑτοῦ γέρα.

ΧΟ. Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
ξυνήδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.

ΠΟ. οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
οἴμοι δ' ἑταίρων· οἷον ἆρ' ὁδοῦ τέλος 1400
Ἄργους ἀφωρμήθημεν, ὦ τάλας ἐγώ,
τοιοῦτον οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινι
ἔξεσθ' ἑταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν,
ἀλλ' ὄντ' ἄναυδον τῇδε συγκῦρσαι τύχῃ.
ὦ τοῦδ' ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς, ἐπεὶ 1405

τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου,
μή τοί με πρὸς θεῶν σφώ γ', ἐὰν αἱ τοῦδ' ἀραὶ
πατρὸς τελῶνται καί τις ὑμὶν ἐς δόμους
νόστος γένηται, μή μ' ἀτιμάσητέ γε,
ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε κἀν κτερίσμασιν· 1410
καὶ σφῷν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
ἔτ' ἄλλον οἴσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.

ΑΝ. Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.

ΠΟ. ὦ φιλτάτη τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε. 1415

ΑΝ. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστά γε,
καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.

ΠΟ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε· πῶς γὰρ αὖθις ἂν πάλιν
στράτευμ' ἄγοιμι ταυτόν, εἰσάπαξ τρέσας;

ΑΝ. τί δ' αὖθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι
πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται; 1421

ΠΟ. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.

ΑΝ. ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει
μαντεύμαθ', ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;

ΠΟ. χρῄζει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα. 1426

ΑΝ. οἴμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
τὰ τοῦδ' ἕπεσθαι τἀνδρός, οἷ' ἐθέσπισεν;

ΠΟ. οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ'· ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν. 1430

ΑΝ. οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα;

ΠΟ. καὶ μή μ' ἐπίσχῃς γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς
ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ' ἐρινύων·
σφῷν δ' εὖ διδοίη Ζεύς, τάδ' εἰ τελεῖτέ μοι 1435
[θανόντ', ἐπεὶ οὔ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἕξετον].

μέθεσθε δ' ἤδη χαίρετόν τ'· οὐ γάρ μ' ἔτι
βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὖθις. ΑΝ. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
ΠΟ. μή τοί μ' ὀδύρου. ΑΝ. καὶ τίς ἄν σ' ὁρμώμενον
εἰς προῦπτον Ἅιδην οὐ καταστένοι, κάσι; 1440
ΠΟ. εἰ χρή, θανοῦμαι. ΑΝ. μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.
ΠΟ. μὴ πεῖθ' ἃ μὴ δεῖ. ΑΝ. δυστάλαινά τἄρ' ἐγώ,
εἴ σου στερηθῶ. ΠΟ. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
καὶ τῇδε φῦναι χἀτέρᾳ. σφὼ δ' οὖν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακῶν· 1445
ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν.
ΧΟ. νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι
νέα βαρύποτμα κακὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου,
εἴ τι μοῖρα μὴ κιγχάνει. 1450
μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
ὁρᾷ ὁρᾷ ταῦτ' ἀεὶ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἕτερα,
τὰ δὲ παρ' ἦμαρ αὖθις αὔξων ἄνω. 1455
ἔκτυπεν αἰθήρ, ὦ Ζεῦ.
ΟΙ. ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἄν, εἴ τις ἔντοπος,
τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;
ΑΝ. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τἀξίωμ' ἐφ' ᾧ καλεῖς;
ΟΙ. Διὸς πτερωτὸς ἥδε μ' αὐτίκ' ἄξεται 1460
βροντὴ πρὸς Ἅιδην· ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.
ΧΟ. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται
κτύπος ἄφατος ὅδε διόβολος· ἐς δ' ἄκραν
δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν. 1465
ἔπτηξα θυμόν· οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν.
τί μὰν ἀφήσει τέλος; δέδια δ'· οὐ γὰρ ἅλιον
ἀφορμᾷ ποτ', οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς. 1470
ὦ μέγας αἰθήρ, ὦ Ζεῦ.

1447—1456 = 1462—1471.

A peal of thunder is heard. The song was always connected with the personality of Zeus: his Zeus Keraunios, or Thunderer.

The Thunder peals again

May I receive a blessing rather than a curse.

The chorus discovers Theseus approaching.
πιν - This is appropriate as the chorus are old men.

πατων = in return for what he has received

Any foreboding might be aroused by such a storm as this.

ΟΙ. ὦ παῖδες, ἥκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτὴ κοὐκέτ' ἔστ' ἀποστροφή.
ΑΝ. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις, πάτερ;
ΟΙ. καλῶς κάτοιδ'· ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολὼν 1475
ἄνακτα χώρας τῆσδέ τις πορευσάτω.
ΧΟ. ἔα ἔα, ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίσταται διαπρύ-
σιος ὄτοβος.
ἵλαος, ὦ δαίμων, ἵλαος, εἴ τι γᾷ 1480
ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων.
ἐναισίου δὲ σοῦ τύχοιμι, μηδ' ἄλαστον ἄνδρ' ἰδὼν
ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως. Ζεῦ ἄνα, σοὶ
φωνῶ. 1485
ΟΙ. ἆρ' ἐγγὺς ἀνήρ; ἆρ' ἔτ' ἐμψύχου, τέκνα,
κιχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα;
ΑΝ. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί;
ΟΙ. ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
δοῦναί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην. 1490
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ παῖ, βᾶθι βᾶθ', ⏑ ⏑́ – ⏑ – εἴτ' ἄκρον ἐπὶ
γύαλον
ἐναλίῳ Ποσειδαονίῳ θεῷ
βούθυτον ἑστίαν ἁγίζων, ἱκοῦ. 1495
ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών. σπεῦσον, ἄισσ',
ὦναξ.
ΘΗ. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος, 1500
σαφὴς μὲν ἀστῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου;
μή τις Διὸς κεραυνὸς ἤ τις ὀμβρία
χάλαζ' ἐπιρράξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
ΟΙ. ἄναξ, ποθοῦντι προυφάνης, καί σοι θεῶν 1505

1477—1485=1491—1499.

τύχην τις ἐσθλὴν τῆσδ' ἔθηκε τῆς ὁδοῦ.
ΘΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαΐου, νέορτον αὖ;
ΟΙ. ῥοπὴ βίου μοι· καί σ' ἅπερ ξυνήνεσα
θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
ΘΗ. τῷ δ' ἐκπέπεισαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; 1510
ΟΙ. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι,
ψεύδοντες οὐδὲν σῆμα τῶν προκειμένων.
ΘΗ. πῶς εἶπας, ὦ γεραιέ, δηλοῦσθαι τάδε;
ΟΙ. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς τὰ πολλά τε
στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη. 1515
ΘΗ. πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὁρῶ
κοὐ ψευδόφημα· χὤ τι χρὴ ποιεῖν λέγε.
ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἅ σοι
γήρως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει.
χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι, 1520
ἄθικτος ἡγητῆρος, οὗ με χρὴ θανεῖν.
τοῦτον δὲ φράζε μή ποτ' ἀνθρώπων τινί,
μήθ' οὗ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις·
ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὅδε
δορός τ' ἐπακτοῦ γειτονῶν ἀεὶ τιθῇ. 1525
ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ,
αὐτὸς μαθήσει, κεῖσ' ὅταν μόλῃς μόνος·
ὡς οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ
οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως.
ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ σῷζε, χὤταν εἰς τέλος 1530
τοῦ ζῆν ἀφικνῇ, τῷ προφερτάτῳ γόνῳ
σήμαιν', ὁ δ' αἰεὶ τὠπιόντι δεικνύτω.
χοὔτως ἀδῇον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαι πόλεις,
κἂν εὖ τις οἰκῇ, ῥᾳδίως καθύβρισαν. 1535
θεοὶ γὰρ εὖ μέν, ὀψὲ δ' εἰσορῶσ', ὅταν

The scene of my life begins to sink

εν τω δικαιω : is another reading here.

The Gods lie not.

These frequent and continued voices of thunder.

Against sorrow shall not touch these land

[illegible] = [illegible] – not even in general terms, but [illegible] & [illegible].

near each in the [illegible].

The seed of the dragon is poetically Thebes.

The Gods see all things, but their mills of vengeance grind slowly.

τα μεν: in an apologetic tone for what he has said.

He leads his children after him, as if he could see clearly.

ανδρι = me, probably always accompanied by a gesture.

The light of day shines for the last time upon his person.

τὰ θεῖ' ἀφείς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ·
ὃ μὴ σύ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν.
χῶρον δ', ἐπείγει γάρ με τοὐκ θεοῦ παρόν, 1540
στείχωμεν ἤδη μηδ' ἔτ' ἐντρεπώμεθα.
ὦ παῖδες, ὧδ' ἕπεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν
σφῷν αὖ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφὼ πατρί.
χωρεῖτε καὶ μὴ ψαύετ', ἀλλ' ἐᾶτέ με
αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα 1545
μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί.
τῇδ' ὧδε, τῇδε βᾶτε· τῇδε γάρ μ' ἄγει
Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἥ τε νερτέρα θεός.
ὦ φῶς ἀφεγγές, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμόν,
νῦν δ' ἔσχατόν σου τοὐμὸν ἅπτεται δέμας. 1550
ἤδη γὰρ ἕρπω τὸν τελευταῖον βίον
κρύψων παρ' Ἅιδην. ἀλλά, φίλτατε ξένων,
αὐτός τε χώρα θ' ἥδε πρόσπολοί τε σοὶ
εὐδαίμονες γένοισθε, κἀπ' εὐπραξίᾳ
μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί. 1555

ΧΟ. *εἰ θέμις ἐστί μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν*
καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν,
ἐννυχίων ἄναξ
Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ, λίσσωμαι 1560
ἐπιπόνῳ μήτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ
ξένον ἐξανύσαι
μόρῳ τὰν παγκευθῆ κάτω
νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.
πολλῶν γὰρ ἀνταλλαγὰν 1565
πημάτων ἱκνουμένων
πάλιν σφε δαίμων δίκαιος αὔξοι.

1556—1567 = 1568—1578.

ὦ χθόνιαι θεαὶ σῶμά τ' ἀμαιμάκου 1568
θηρός, ὃν ἐν πύλαισι
ταῖσι πολυξένοις 1570
εὐνᾶσθαι κνυζεῖσθαί τ' ἐξ ἄντρων
ἀδάματον φύλακα παρ' Ἀίδᾳ
λόγος αἰὲν ἔχει·
ὅν, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου,
κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι 1575
ὁρμωμένῳ νερτέρας
τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας·
σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα· 1580
ἃ δ' ἦν τὰ πραχθέντ', οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ
φράσαι πάρεστιν οὔτε τἄργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.

ΧΟ. ὄλωλε γὰρ δύστηνος; ΑΓ. ὡς λελοιπότα
κεῖνον τὸν ἀεὶ βίοτον ἐξεπίστασο.

ΧΟ. πῶς; ἆρα θείᾳ κἀπόνῳ τάλας τύχῃ; 1585

ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον.
ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἷρπε, καὶ σύ που παρὼν
ἔξοισθ', ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.
ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταρράκτην ὀδὸν 1590
χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ,
κοίλου πέλας κρατῆρος, οὗ τὰ Θησέως
Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα·
ἀφ' οὗ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου 1595
κοίλης τ' ἀχέρδου κἀπὸ λαΐνου τάφου,

σκυλα = Cerberus, the watch dog.

κνυζει = don't snarl, a growl.

ὅν = referring again to Cerberus.

καθαρόν = that the course may be clear.

The story is so long, that I can only give you the bare outlines.

καταρ. = the abrupt threshold - probably a cleft in the rock.

κρατῆρ = a discussion arises as to whether it refers to an actual bowl, or a hollow in the earth or crater.

He loosened his tattered garments.

ποθεν = from some spot or other.

They clad him in the garments customary for the dead.

πικρον = with a sudden bitter sorrow.

My life is past indeed.

One little word, φιλειν, makes naught of all the sufferings that they bore. It is his love for them that drew them to him, as the love of God draws his children

ην : then silence fell.

τινος = a mysterious voice.

στησαι : ορθιας - all men made their hairs stand on end

καθέζετ'· εἶτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.
κἄπειτ' ἀύσας παῖδας ἠνώγει ῥυτῶν
ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν·
τὼ δ' εὐχλόου Δήμητρος εἰς προσόψιον 1600
πάγον μολοῦσαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ
ταχεῖ 'πόρευσαν σὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν ᾗ νομίζεται.
ἐπεὶ δὲ πάνθ' ὅσ' εἶπ' ἔδρων πρὸς ἡδονὴν
κοὐκ ἦν ἔτ' οὐδὲν ἀργὸν ὧν ἐφίετο, 1605
κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθένοι
ῥίγησαν, ὡς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
πατρὸς πεσοῦσαι 'κλαιον οὐδ' ἀνίεσαν
στέρνων ἀραγμοὺς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
ὃ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρόν, 1610
πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν· ὦ τέκνα,
οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμά, κοὐκέτι
τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
σκληρὰν μέν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἓν γὰρ μόνον 1615
τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
ἢ τοῦδε τἀνδρὸς ἔσχεθ', οὗ τητώμεναι
τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάξετον.
τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι 1620
λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
γόων ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοή,
ἦν μὲν σιωπή· φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
θώυξεν αὐτόν, ὥστε πάντας ὀρθίας
στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας 1625
[καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός]·

ὦ οὗτος οὗτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
χωρεῖν; πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται.
ὃ δ' ὡς ἐπήσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα. 1630
κἀπεὶ προσῆλθεν, εἶπεν· ὦ φίλον κάρα,
δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις,
ὑμεῖς τε, παῖδες, τῷδε· καὶ καταίνεσον
μήποτε προδώσειν τάσδ' ἑκών, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν
μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεί. 1635
ὃ δ', ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ ὄκνου μέτα
κατῄνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ.
ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθὺς Οἰδίπους
ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων λέγει·
ὦ παῖδε, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ 1640
χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ' ἃ μὴ θέμις
λεύσσειν δικαιοῦν μηδὲ φωνούντων κλύειν.
ἀλλ' ἕρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν 1645
ξύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
στένοντες ὡμαρτοῦμεν. ὡς δ' ἀπήλθομεν,
χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες ἐξαπείδομεν
τὸν ἄνδρα τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον 1650
χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός, ὡς δεινοῦ τινος
φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
ἔπειτα μέντοι βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνῳ
ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα
καὶ τὸν θεῶν Ὄλυμπον ἐν ταὐτῷ λόγῳ. 1655
μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετ', οὐδ' ἂν εἷς
θνητῶν φράσειε, πλὴν τὸ Θησέως κάρα.

a called of God.

a constant pledge for my children.

The old meaning of the word is
stend and here it means a small
unit of this
a person, without pity, is another
reading, but somewhat difficult to
understand.

to: to wore what takes place.

Thus he, Oedipus, was no longer present
[illegible] his eyes with his hands. The
[illegible] of Oedipus was in a [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] way in which this
[illegible] [illegible] is perfect art.
[illegible]: may be a corruption for
[illegible].
y what death he died, Theseus alone
can say.

ἔδεκτο (?) = That did him from our sight.

The earth opened and quietly took him into her bosom.

His was a wondrous death.

ἀεὶ = Then they are.

ἀρκεῖ = give clear tokens.

The movement here is choriac, ⏑⏑⏑.

οὐ τὸ - μὴ = παντελῶς - a conversational phrase.

ὤμοι = dat. is better than dual.

In his lifetime we suffered, and in his death we bring a tale beyond relief

ἀλόγως: is the ms reading see Jebb.

οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία
θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ, 1660
ἀλλ' ἤ τις ἐκ θεῶν πομπὸς ἢ τὸ νερτέρων
εὔνουν διαστὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον.
ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, 1665
οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.

ΧΟ. ποῦ δ' αἵ τε παῖδες χοἰ προπέμψαντες φίλων;

ΑΓ. αἵδ' οὐχ ἑκάς· γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὁρμωμένας.

ΑΝ. αἰαῖ, ἔστιν ἔστι νῷν δὴ 1670
οὐ τὸ μέν, ἄλλο δὲ μή, πατρὸς ἔμφυτον
ἄλαστον αἷμα δυσμόροιν στενάζειν,
ᾧτινε τὸν πολὺν
ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἴχομεν,
ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν 1675
ἰδόντε καὶ παθόντε.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ΑΝ. ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.

ΧΟ. βέβηκεν; ΑΝ. ὡς μάλιστ' ἂν ἐν πόθῳ λάβοις.
τί γάρ; ὅτῳ μήτ' Ἄρης
μήτε πόντος ἀντέκυρσεν, 1680
ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν
ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ φερόμενον.
τάλαινα· νῷν δ' ὀλεθρία
νὺξ ἐπ' ὄμμασιν βέβακε.
πῶς γὰρ ἤ τιν' ἀπίαν 1685
γᾶν ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι, βίου δύσοι-
στον ἕξομεν τροφάν;

1670—1687 = 1697—1714.

ΙΣ. οὐ κάτοιδα. κατά με φόνιος 1688
'Αίδας ἕλοι πατρὶ
τάλαιναν, ὡς ἔμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός. 1690
ΧΟ. ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα,
τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς
μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον· οὔ τοι κατάμεμπτ'
ἀπέσβη. 1695
ΑΝ. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις. 1697
καὶ γὰρ ὃ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον, φίλον,
ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.
ὦ πάτερ, ὦ φίλος, 1700
ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἱμένος·
οὐδὲ γὰρ ὢν ἀφίλητος ἐμοί ποτε
καὶ τᾷδε μὴ κυρήσῃς.
ΧΟ. ἔπραξεν; ΑΝ. ἔπραξεν οἷον ἤθελεν.
ΧΟ. τὸ ποῖον; ΑΝ. ἇς ἔχρῃζε γᾶς ἐπὶ ξένας 1705
ἔθανε· κοίταν δ' ἔχει
νέρθεν εὐσκίαστον αἰέν,
οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυτον.
ἀνὰ γὰρ ὄμμα σε τόδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν
στένει δακρῦον, οὐδ' ἔχω 1710
πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι τόσον ἄχος.
⏒ – ⏒ ⏑ – ⏑ ⏒ ⏑ – ⏑ ⏒ ἔρημος ἔθανες ὧδέ μοι.
ΙΣ. ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος 1715
⏒ ⏑ – ⏑ ⏒ ⏑ –
ἐπαμμένει σέ τ', ὦ φίλα, τὰς πατρὸς ὧδ' ἐρήμας;
ΧΟ. ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν 1720
τὸ τέλος, ὦ φίλαι, βίου,
λήγετε τοῦδ' ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδείς.

1688—1696 = 1715—1723.

e text here is troublesome.

[illegible] = [illegible], is put in, in the MS. but Mechler rejects it as a gloss.

[illegible] = [illegible], stands here in many MS. It is impossible metrically to retain both [illegible] and [illegible].

The chorus counsels them to restraint, but Antigone replies est quaedam voluptas flere, in a line most true and noble.

Oh thou, clad in eternal robes of night beneath the earth.

[illegible] = is the best reading.

[illegible] – he has left behind a legacy of sorrow.

The chorus attempts to console them.

There is no one whom grief does not touch.

[illegible] = [illegible] a combination of two figures

πανιος = apart from all mankind.

επ-ενας = επ has the idea of slay me on his grave.

επιφευγει : consequence a refuge is provided

τι φυγον is the object of επιφαυγε, and in infinitive only explains it.

μνειν = seek not to return them.

Nereus breaks in in anapestic lines

Σαν - a common blessing for the much and the dead.

ΑΝ. *πάλιν, φίλα, συθῶμεν.* ΙΣ. *ὡς τί ῥέξομεν;* 1724
ΑΝ. *ἵμερος ἔχει με* ΙΣ. *τίς;*
ΑΝ. *τὰν χθόνιον ἑστίαν ἰδεῖν*
ΙΣ. *τίνος;* ΑΝ. *πατρός, τάλαιν' ἐγώ.*
ΙΣ. *θέμις δὲ πῶς τάδ' ἐστί; μῶν*
οὐχ ὁρᾷς; ΑΝ. *τί τόδ' ἐπέπληξας;* 1730
ΙΣ. *καὶ τόδ', ὡς* ΑΝ. *τί τόδε μάλ' αὖθις;*
ΙΣ. *ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός.*
ΑΝ. *ἄγε με, καὶ τότ' ἐπενάριξον.*
ΙΣ. *αἰαῖ, δυστάλαινα, πῇ δῆτ'*
αὖθις ὧδ' ἔρημος ἄπορος 1735
αἰῶνα τλάμον' ἕξω;
ΧΟ. *φίλαι, τρέσητε μηδέν.* ΑΝ. *ἀλλὰ ποῖ φύγω;*
ΧΟ. *καὶ πάρος ἀπέφυγε* ΑΝ. *τί;*
ΧΟ. *τὰ σφῷν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς.* 1740
ΑΝ. *φρονῶ.* ΧΟ. *τί δῆθ' ὅπερ νοεῖς;*
ΑΝ. *ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους*
οὐκ ἔχω. ΧΟ. *μηδέ γε μάτευε.*
ΑΝ. *μόγος ἔχει.* ΧΟ. *καὶ πάρος ἐπεῖχε.*
ΑΝ. *τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δ' ὕπερθεν.* 1745
ΧΟ. *μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλαχέτην τι.*
[ΑΝ. *ναὶ ναί.* ΧΟ. *ξύμφημι καὐτός.*]
ΑΝ. *αἰαῖ, ποῖ μόλωμεν, ὦ Ζεῦ;*
ἐλπίδων γὰρ ἐς τίν' ἔτι με
δαίμων τανῦν γ' ἐλαύνει; 1750
ΘΗ. *παύετε θρήνων, παῖδες· ἐν οἷς γὰρ*
χάρις ἡ χθονία ξύν' ἀπόκειται,
πενθεῖν οὐ χρή· νέμεσις γάρ.
ΑΝ. *ὦ τέκνον Αἰγέως, προσπίτνομέν σοι.*
ΘΗ. *τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἀνύσαι;* 1755

1724—1736=1737—1750.

ΑΝ. *τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταὶ*
πατρὸς ἡμετέρου. ΘΗ. *ἀλλ' οὐ θεμιτόν.*
ΑΝ. *πῶς εἶπας, ἄναξ, κοίραν' Ἀθηνῶν;*
ΘΗ. *ὦ παῖδες, ἀπεῖπεν ἐμοὶ κεῖνος* 1760
μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους
μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
θήκην ἱεράν, ἣν κεῖνος ἔχει.
καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα καλῶς
χώραν ἕξειν αἰὲν ἄλυπον. 1765
ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν
χὡ πάντ' ἀίων Διὸς Ὅρκος.
ΑΝ. *ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ,*
ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ· Θήβας δ' ἡμᾶς
τὰς ὠγυγίους πέμψον, ἐάν πως 1770
διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον
τοῖσιν ὁμαίμοις.
ΘΗ. *δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὁπόσ' ἂν*
μέλλω πράσσειν, πρόσφορά θ' ὑμῖν
καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει, 1775
πρὸς χάριν· οὐ δεῖ μ' ἀποκάμνειν.
ΧΟ. *ἀλλ' ἀποπαύετε μηδ' ἐπὶ πλείω*
θρῆνον ἐγείρετε·
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

———

κεινος = is the emphatic word.

καλως = not succeed but do a thing properly.

ημων = heard this promise from my lips.

Jebbs punctuation here is the best.

κυρος = neuter object of ἐρᾶ.

V.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

ΑΙΜΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

from the arguments of Aristoph. of Byzant. This play is said to have won Soph. a generalship in the Samian war. There were two of the however, and the play might have been produced, either in 440 or 441. Schneider rejects this as a current rumor, an attempt to connect the poets generalship with a play, (as had been done to the f Phrynichus. He puts the play among the earlier ones, next the Ajax. It was the 31st play of Soph, either in writing, or in production: which, is not certain. It is said that Soph. died while preparing a second edition of the Antigone.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνείκην ἐφωράθη, καὶ εἰς μνημεῖον κατάγειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀνῄρηται· ἐφ' ᾗ καὶ Αἵμων δυσπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα ξίφει ἑαυτὸν διεχειρίσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνεῖλε.

Κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόνῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἵμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τέκνον τίκτει τὸν Μαίονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων· προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη· ὑπόκειται δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι τάφος Πολυνείκους, Ἀντιγόνης ἀναίρεσις, θάνατος Αἵμονος καὶ μόρος Εὐρυδίκης τῆς Αἵμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιῶσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας εὐδοκιμήσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης. λέλεκται δὲ τὸ δρᾶμα τοῦτο τριακοστὸν δεύτερον.

ΣΑΛΛΟΥΣΤΙΟΥ.

Τὸ μὲν δρᾶμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους. στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρωίδα ἱστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην. ὁ μὲν γὰρ Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις καταπρησθῆναί φησιν ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους· Μίμνερμος δέ φησι τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτῆσαι.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐστι τὰ ξένως περὶ τῶν ἡρωίδων ἱστορούμενα. ἡ μέντοι κοινὴ δόξα σπουδαίας αὐτὰς ὑπείληφεν καὶ φιλαδέλφους δαιμονίως, ᾗ καὶ οἱ τῆς τραγῳδίας ποιηταὶ ἑπόμενοι τὰ περὶ αὐτὰς διατίθενται. τὸ δὲ δρᾶμα τὴν ὀνομασίαν ἔσχεν ἀπὸ τῆς παρεχούσης τὴν ὑπόθεσιν Ἀντιγόνης.

ὑπόκειται δὲ ἄταφον τὸ σῶμα Πολυνείκους, καὶ Ἀντιγόνη θάπτειν αὐτὸ πειρωμένη παρὰ τοῦ Κρέοντος κωλύεται· φωραθεῖσα δὲ αὐτὴ θάπτουσα ἀπόλλυται, Αἵμων τε ὁ Κρέοντος ἐρῶν αὐτῆς καὶ ἀφορήτως ἔχων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συμφορᾷ αὐτὸν διαχειρίζεται· ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη τελευτᾷ τὸν βίον ἀγχόνῃ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀποθανόντα Πολυνείκη ἐν τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίῳ Κρέων ἄταφον ἐκβαλὼν κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον Ἀντιγόνη ἡ ἀδελφὴ θάπτειν πειρᾶται. καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας ἐπιβάλλει χῶμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα ἐξεύροιεν. οὗτοι τὴν κόνιν τὴν ἐπιβεβλημένην καθαίροντες οὐδὲν ἧττον ἐφρούρουν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη καὶ γυμνὸν εὑροῦσα τὸν νεκρὸν ἀνοιμώξασα ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην Κρέων καταδικάζει καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθεῖρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἵμων, ὁ Κρέοντος υἱός, ὃς ἐμνᾶτο αὐτήν, ἀγανακτήσας ἑαυτὸν προσεπισφάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένῃ ἀγχόνῃ, Τειρεσίου ταῦτα προθεσπίσαντος· ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίκη, ἡ τοῦ Κρέοντος γαμετή, ἑαυτὴν ἀποσφάζει. καὶ τέλος θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
ἆρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
ἐλλεῖπον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν οὔτ' ἀτήσιμον
οὔτ' αἰσχρὸν οὔτ' ἄτιμόν ἐσθ', ὁποῖον οὐ 5
τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.
καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
ἔχεις τι κεἰσήκουσας; ἤ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; 10

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
οὔθ' ἡδὺς οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ' ἐξ ὅτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερί·
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς 15
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὔτ' ἀτωμένη.

ΑΝ. ᾔδη καλῶς, καί σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' εἵνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.

ΙΣ. τί δ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος. 20

ΑΝ. οὐ γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;

Ἐτεοκλέα μέν, ὡς λέγουσι, [σὺν δίκῃ
χρησθεὶς δικαίᾳ] καὶ νόμῳ κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς· 25
τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν
ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαί τινα,
ἐᾶν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν εἰσορμῶσι πρὸς χάριν βορᾶς. 30
τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι
κἀμοί, λέγω γὰρ κἀμέ, κηρύξαντ' ἔχειν,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὃς ἂν τούτων τι δρᾷ, 35
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα
εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακή.

ΙΣ. *τί δ', ὦ ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ*
λύουσ' ἂν ἢ 'φάπτουσα προσθείμην πλέον; 40

ΑΝ. *εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.*

ΙΣ. *ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῖ γνώμης ποτ' εἶ;*

ΑΝ. *εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί.*

ΙΣ. *ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;*

ΑΝ. *τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σόν, ἢν σὺ μὴ θέλῃς* 45
[ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἁλώσομαι].

ΙΣ. *ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;*

ΑΝ. *ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἴργειν μέτα.*

ΙΣ. *οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατὴρ*
ὡς νῷν ἀπεχθὴς δυσκλεής τ' ἀπώλετο, 50
πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί·
ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,

συν δικη χρησῃ = is read by Jebb.

νομου = is Jebb's reading.

ἀγειν = he looks upon the matter as very important.

Death by a public stoning.

προδουσα = in betraying him

The legend of Oedipus death seems here to be different from that expressed in the Coloneus.

κακα – and therefore must endure.

S': but I shall bury him.

σπα.ε: think what thoughts you please.

Death is eternal, but this life passes away.

πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·
τρίτον δ' ἀδελφὼ δύο μίαν καθ' ἡμέραν 55
αὐτοκτονοῦντε τὼ ταλαιπώρω μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νὼ λελειμμένα σκόπει
ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθ', εἰ νόμου βίᾳ
ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν. 60
ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναῖχ' ὅτι
ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα·
ἔπειτα δ' οὕνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
καὶ ταῦτ' ἀκούειν κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα.
ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς 65
ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ
περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

ΑΝ. οὔτ' ἂν κελεύσαιμ' οὔτ' ἄν, εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῴης μέτα. 70
ἀλλ' ἴσθ' ὁποῖά σοι δοκεῖ, κεῖνον δ' ἐγὼ
θάψω. καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσασ'· ἐπεὶ πλείων χρόνος
ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. 75
ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σὺ δ', εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.

Σ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.

ΑΝ. σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοι'· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον 80
χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι.

Σ. οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.

ΑΝ. μή μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.

Σ. ἀλλ' οὖν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ

τοὔργον, κρυφῇ δὲ κεῦθε, σὺν δ' αὔτως ἐγώ. 85
ΑΝ οἴμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.
ΙΣ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
ΑΝ. ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἁδεῖν με χρή.
ΙΣ. εἰ καὶ δυνήσει γ'· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾷς. 90
ΑΝ. οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
ΙΣ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα.
ΑΝ. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκῃ.
ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν 95
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
ΙΣ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στεῖχε· τοῦτο δ' ἴσθ' ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

ΧΟΡΟΣ.

ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἑπταπύλῳ φανὲν 100
Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθης ποτ', ὦ χρυσέας ἁμέρας βλέφαρον,
Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα, 105
τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν ἐκ φῶτα βάντα παν-
σαγίᾳ
φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ·
ὃν ἐφ' ἡμετέρᾳ γῇ Πολυνείκης 110
ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ὀξέα κλάζων
αἰετὸς εἰς γῆν ὣς ὑπερέπτη,
λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς
πολλῶν μεθ' ὅπλων 115
ξύν θ' ἱπποκόμοις κορύθεσσιν.
100—109 = 117—126.

αμηχανον = to strive for impossible things

Ismene loves her placidly but not enough to share her fate.
The combination of anapests with other lyric modes is a characteristic of our older tragedies.

[illegible] paper. The dual invasion is of our partners.

στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων φονώσαισιν ἀμφιχανὼν
κύκλῳ
λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα
ἔβα, πρίν ποθ' ἁμετέρων αἱμάτων γένυσιν 120
πλησθῆναί τε καὶ στεφάνωμα πύργων
πευκάενθ' Ἥφαιστον ἑλεῖν· τοῖος ἀμφὶ νῶτ'
ἐτάθη
πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλου δυσχείρωμα δράκοντος.
Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους 127
ὑπερεχθαίρει, καί σφας ἐσιδὼν
πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους
χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπλίαις, 130
παλτῷ ῥιπτεῖ πυρὶ βαλβίδων
ἐπ' ἄκρων ἤδη
νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι.
ἀντιτύπᾳ δ' ἐπὶ γᾷ πέσε τανταλωθεὶς
πυρφόρος, ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ 135
βακχεύων ἐπέπνει
ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
εἶχε δ' ἄλλᾳ τὰ μέν,
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας
Ἄρης
δεξιόσειρος. 140
ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη,
πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὣ πατρὸς ἑνὸς
μητρός τε μιᾶς φύντε καθ' αὑτοῖν 145
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.

134—140 = 148—154.

ἀλλὰ γὰρ ἁ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα
τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ,
ἐκ μὲν δὴ πολέμων 150
τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν,
θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν, ὁ Θήβας δ' ἐλε-
λίχθων
Βάκχιος ἄρχοι.
ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας, 155
Κρέων ὁ Μενοικέως,
νεοχμοῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτιν ἐλίσσων,
ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων 160
προύθετο λέσχην,
κοινῷ κηρύγματι πέμψας;

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν·
ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
ἔστειλ' ἱκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαΐου 165
σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη,
τοῦτ' αὖθις, ἡνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν,
κἀπεὶ διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν 170
καθ' ἡμέραν ὤλοντο παίσαντές τε καὶ
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.
ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν 175
ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν

[illegible] ever: but now that the war is ended.

oudapion = a man of no importance.

ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ.
ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων,
ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλῄσας ἔχει, 180
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
καὶ μεῖζον ὅστις ἀντὶ τῆς αὑτοῦ πάτρας
φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεί,
οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν 185
στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
ἥδ' ἐστὶν ἡ σῴζουσα καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα. 190
τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν,
καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι·
Ἐτεοκλέα μέν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δόρει, 195
τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἀφαγνίσαι
ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·
τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνείκη λέγω,
ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
φυγὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ 200
πρῆσαι κατ' ἄκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
τοῦτον πόλει τῇδ' ἐκκεκήρυκται τάφῳ
μήτε κτερίζειν μήτε κωκῦσαί τινα,
ἐᾶν δ' ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας 205
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέν τ' ἰδεῖν.
τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοὔποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ

τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων·
ἀλλ' ὅστις εὔνους τῇδε τῇ πόλει, θανὼν
καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται. 210

ΧΟ. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κρέον,
τὸν τῇδε δύσνουν κἀς τὸν εὐμενῆ πόλει·
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που πάρεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χὠπόσοι ζῶμεν πέρι.

ΚΡ. πῶς ἂν σκοποὶ νῦν εἶτε τῶν εἰρημένων; 215

ΧΟ. νεωτέρῳ τῳ τοῦτο βαστάζειν πρόθες.

ΚΡ. ἀλλ' εἴσ' ἕτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.

ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;

ΚΡ. τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.

ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐρᾷ. 220

ΚΡ. καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος· ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ΦΥΛΑΞ.

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο
δύσπνους ἱκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις, 225
ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν·
ψυχὴ γὰρ ηὔδα πολλά μοι μυθουμένη·
τάλας, τί χωρεῖς οἷ μολὼν δώσεις δίκην;
τλήμων, μένεις αὖ; κεἰ τάδ' εἴσεται Κρέων
ἄλλου παρ' ἀνδρός, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ;
τοιαῦθ' ἑλίσσων ἤνυτον σχολῇ βραδύς, 231
χοὕτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
σοί, κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως·
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος, 235
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.

ΚΡ. τί δ' ἐστὶν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;

The chorus is not quite decided.

The Plumber has a touch of comedy

Compare this with Launcelot Gobbo's soliloquy in Shakespeare's Merchant of Venice.

ταμ αυτου = what part I had therein.

τι = εχω, would be smoother.

σοι = Yes, I'll tell it, if you wish

ασημως - he left no trace behind him.

ΦΥ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τἀμαυτοῦ· τὸ γὰρ
πρᾶγμ' οὔτ' ἔδρασ' οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,
οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι. 240
ΚΡ. τί φροιμιάζει κἀποφάργνυσαι κύκλῳ
τὸ πρᾶγμα; δηλοῖς δ' ὥς τι σημανῶν νέον.
ΦΥ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν.
ΚΡ. οὔκουν ἐρεῖς ποτ', εἶτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;
ΦΥ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως 245
θάψας βέβηκε κἀπὶ χρωτὶ διψίαν
κόνιν παλύνας κἀφαγιστεύσας ἃ χρή.
ΚΡ. τί φής; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;
ΦΥ. οὐκ οἶδ'· ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῇδος ἦν
πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ 250
καὶ χέρσος, ἀρρὼξ οὐδ' ἐπημαξευμένη
τροχοῖσιν, ἀλλ'. ἄσημος οὑργάτης τις ἦν.
ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμὶν ἡμεροσκόπος
δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὔ, 255
λεπτὴ δ', ἄγος φεύγοντος ὥς, ἐπῆν κόνις·
σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐγίγνετο 260
πληγὴ τελευτῶσ', οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.
εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὑξειργασμένος,
κοὐδεὶς ἐναργής, ἀλλ' ἔφευγε πᾶς τὸ μή.
ἦμεν δ' ἕτοιμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν
καὶ πῦρ διέρπειν καὶ θεοὺς ὁρκωμοτεῖν, 265
τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τῳ ξυνειδέναι
τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι μηδ' εἰργασμένῳ.
τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,

λέγει τις εἷς, ὃ πάντας ἐς πέδον κάρα
νεῦσαι φόβῳ προύτρεψεν· οὐ γὰρ εἴχομεν 270
οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως δρῶντες καλῶς
πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοὔργον εἴη τοῦτο κοὐχὶ κρυπτέον.
καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κἀμὲ τὸν δυσδαίμονα
πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν. 275
πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν, οἶδ' ὅτι·
στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.

ΧΟ. ἄναξ, ἐμοί τοι, μή τι καὶ θεήλατον
τοὔργον τόδ', ἡ ξύννοια βουλεύει πάλαι.

ΚΡ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς καί με μεστῶσαι λέγων, 280
μὴ 'φευρεθῇς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα.
λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ δαίμονας λέγων
πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας 285
ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα
καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί, 290
κρυφῇ κάρα σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος 295
κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι βροτῶν·

πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν 300
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', ὅρκιος δέ σοι λέγω, 305
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὑρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ὑμὶν Ἅιδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν,
ἵν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον 310
τὸ λοιπὸν ἁρπάζητε, καὶ μάθηθ' ὅτι
οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
[ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.]

ΦΥ. εἰπεῖν τι δώσεις ἢ στραφεὶς οὕτως ἴω; 315
ΚΡ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;
ΦΥ. ἐν τοῖσιν ὠσὶν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;
ΚΡ. τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;
ΦΥ. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγώ.
ΚΡ. οἴμ' ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ. 320
ΦΥ. οὔκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς.
ΦΥ. φεῦ·
ἦ δεινὸν ᾧ δοκῇ γε καὶ ψευδῆ δοκεῖν.
ΚΡ. κόμψευέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι 325
τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.
ΦΥ. ἀλλ' εὑρεθείη μὲν μάλιστ'· ἐὰν δέ τοι
ληφθῇ τε καὶ μή, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με·

καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς 330
σωθεὶς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

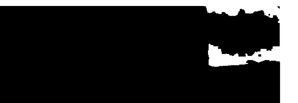
ΧΟ. πολλὰ τὰ δεινὰ κοὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει·
τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ νότῳ 335
χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
περῶν ὑπ' οἴδμασιν,
θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν
ἄφθιτον ἀκαμάταν, ἀποτρύεται
ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἱππείῳ γένει
πολεύων. 340
κουφονόων τε φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει 343
καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη πόντου τ' εἰναλίαν
φύσιν 345
σπείραισι δικτυοκλώστοις,
περιφραδὴς ἀνήρ·
κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
θηρὸς ὀρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ' 350
ἵππον ἔθελξ' ὑπαὶ ἀμφίλοφον ζυγὸν οὔρειόν τ'
ἀκμῆτα ταῦρον.
καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα καὶ ἀστυ-
νόμους 354
ἀγορὰς ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλων
πάγων ὑπαίθρεια καὶ
δύσομβρα φεύγειν βέλη·
παντοπόρος ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται 360
τὸ μέλλον· Ἅιδα μόνον
φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται·
νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται.
σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων 365

332—342 = 343—353.
354—364 = 365—375.

ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει,
νόμους παραιρῶν χθονὸς
θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν·
ὑψίπολις ἄπολις ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν 370
ξύνεστι τόλμας χάριν.
μήτ' ἐμοὶ παρέστιος
γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν ὃς τάδ' ἔρδει. 375
ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ
τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.
ὦ δύστηνος
καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδιπόδα, 380
τί ποτ'; οὐ δή που σέ γ' ἀπιστοῦσαν
τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;
ΦΥΛ. ἥδ' ἔστ' ἐκείνη τοὔργον ἡ 'ξειργασμένη·
τήνδ' εἵλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385
ΧΟ. ὅδ' ἐκ δόμων ἄψορρος εἰς δέον περᾷ.
ΚΡ. τί δ' ἔστι; ποίᾳ ξύμμετρος προύβην τύχῃ;
ΦΥΛ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον.
ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
σχολῇ ποθ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ 390
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε,
[ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ,
ἥκω, δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος,]
κόρην ἄγων τήνδ', ἣ καθηρέθη τάφον 395
κοσμοῦσα. κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοὔρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὡς θέλεις, λαβὼν
καὶ κρῖνε κἀξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος

δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. 400
ΚΡ. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβών;
ΦΥ. αὕτη τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.
ΚΡ. ἦ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φής;
ΦΥ. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπεῖπας. ἆρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; 405
ΚΡ. καὶ πῶς ὁρᾶται κἀπίληπτος ᾑρέθη;
ΦΥ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἥκομεν,
πρὸς σοῦ τὰ δείν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἣ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ, 410
καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλοι πεφευγότες,
ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀκηδήσοι πόνου.
χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον, ἔς τ' ἐν αἰθέρι 415
μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότ' ἐξαίφνης χθονὸς
τυφὼς ἀείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος,
πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὕλης πεδιάδος, ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας 420
αἰθήρ· μύσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον.
καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἡ παῖς ὁρᾶται, κἀνακωκύει πικρᾶς
ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος· 425
οὕτω δὲ χαὔτη, ψιλὸν ὡς ὁρᾷ νέκυν,
γόοισιν ἐξῴμωξεν, ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
ἠρᾶτο τοῖσι τοὔργον ἐξειργασμένοις.
καὶ χερσὶν εὐθὺς διψίαν φέρει κόνιν,
ἔκ τ' εὐκροτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου 430

χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
χἠμεῖς ἰδόντες ἱέμεσθα, σὺν δέ νιν
θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
καὶ τάς τε πρόσθεν τάς τε νῦν ἠλέγχομεν
πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, 435
ἅμ' ἡδέως ἔμοιγε κἀλγεινῶς ἅμα.
τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι
ἥδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
ἀλγεινόν· ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 440
Ρ. σὲ δή, σὲ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κάρα,
φῂς ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;
Ν. καὶ φημὶ δρᾶσαι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
Ρ. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ᾗ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον· 445
σὺ δ' εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
ᾔδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;
Ν. ᾔδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.
Ρ. καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;
Ν. οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε, 450
οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
τοιούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισεν νόμους·
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ᾠόμην τὰ σὰ
κηρύγμαθ', ὥστ' ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν. 455
οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθές, ἀλλ' ἀεί ποτε
ζῇ ταῦτα, κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου 'φάνη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν· θανουμένη γὰρ ἐξῄδη, τί δ' οὔ; 460
κεἰ μὴ σὺ προυκήρυξας· εἰ δὲ τοῦ χρόνου

πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὔτ' ἐγὼ λέγω.
ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
ζῇ, πῶς ὅδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν 465
παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἄν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἠνσχόμην νέκυν,
κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω. 470

ΧΟ. δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
τῆς παιδός· εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.

ΚΡ. ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα
πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ 475
θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις·
σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο, 480
νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα,
τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ,
εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῇδε κείσεται κράτη. 485
ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὁμαιμονεστέρα
τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκείου κυρεῖ,
αὐτή τε χἠ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου. 490
καί νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.

φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ᾑρῆσθαι κλοπεὺς
τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων·
μισῶ γε μέντοι χὤταν ἐν κακοῖσί τις 495
ἁλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ.

ΑΝ. θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἑλών;
ΚΡ. ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.
ΑΝ. τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδὲν μηδ' ἀρεσθείη ποτέ· 500
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τἄμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἁνδάνειν
λέγοιτ' ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλῄοι φόβος. 505
[ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἃ βούλεται.]
ΚΡ. σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὁρᾷς.
ΑΝ. ὁρῶσι χοὗτοι, σοὶ δ' ὑπίλλουσιν στόμα.
ΚΡ. σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; 510
ΑΝ. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν.
ΚΡ. οὔκουν ὅμαιμος χὠ καταντίον θανών;
ΑΝ. ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταὐτοῦ πατρός.
ΚΡ. πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾷς χάριν;
ΑΝ. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς. 515
ΚΡ. εἴ τοί σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.
ΑΝ. οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο.
ΚΡ. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστὰς ὕπερ.
ΑΝ. ὅμως ὅ γ' Ἅιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ.
ΚΡ. ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος. 520
ΑΝ. τίς οἶδεν εἰ κάτω 'στὶν εὐαγῆ τάδε;
ΚΡ. οὔτοι ποθ' οὐχθρός, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.
ΑΝ. οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.

ΚΡ. κάτω νυν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή. 525
ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη,
φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη·
νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν
ῥέθος αἰσχύνει,
τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν. 530
ΚΡ. σὺ δ', ἣ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δύ' ἄτα κἀπαναστάσεις θρόνων,
φέρ' εἰπὲ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν ἢ 'ξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι; 535
ΙΣ. δέδρακα τοὔργον, εἴπερ ἥδ'· ὁμορροθῶ
καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
ΑΝ. ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ 'κοινωσάμην.
ΙΣ. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι 540
ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.
ΑΝ. ὧν τοὔργον Ἅιδης χοἰ κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.
ΙΣ. μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσῃς τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι. 545
ΑΝ. μή μοι θάνῃς σὺ κοινά, μηδ' ἃ μὴ 'θιγες
ποιοῦ σεαυτῆς· ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.
ΙΣ. καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένῃ φίλος;
ΑΝ. Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.
ΙΣ. τί ταῦτ' ἀνιᾷς μ', οὐδὲν ὠφελουμένη; 550
ΑΝ. ἀλγοῦσα μὲν δή, κεἰ γέλωτ' ἐν σοι γελῶ.
ΙΣ. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;
ΑΝ. σῶσον σεαυτήν· οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
ΙΣ. οἴμοι τάλαινα, κἀμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;

ΑΝ. σὺ μὲν γὰρ εἵλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν. 555
ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
ΑΝ. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν.
ΙΣ. καὶ μὴν ἴση νῷν ἐστιν ἡ 'ξαμαρτία.
ΑΝ. θάρσει· σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν. 560
ΚΡ. τὼ παῖδε φημὶ τώδε τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.
ΙΣ. οὐ γάρ ποτ', ὦναξ, οὐδ' ὃς ἂν βλάστῃ μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
ΚΡ. σοὶ γοῦν, ὅθ' εἵλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.
ΙΣ. τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον; 566
ΚΡ. ἀλλ' ἥδε μέντοι μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
ΙΣ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;
ΚΡ. ἀρώσιμοι γὰρ χἀτέρων εἰσὶν γύαι.
ΙΣ. οὐχ ὥς γ' ἐκείνῳ τῇδέ τ' ἦν ἡρμοσμένα. 570
ΚΡ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσιν στυγῶ.
ΑΝ. ὦ φίλταθ' Αἷμον, ὥς σ' ἀτιμάζει πατήρ.
ΚΡ. ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.
ΧΟ. ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
ΚΡ. Ἅιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ. 575
ΧΟ. δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.
ΚΡ. καὶ σοί γε κἀμοί. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλά νιν
κομίζετ' εἴσω, δμῶες· εὖ δὲ τάσδε χρὴ
γυναῖκας ἶλαι μηδ' ἀνειμένας ἐᾶν.
φεύγουσι γάρ τοι χοἰ θρασεῖς, ὅταν πέλας 580
ἤδη τὸν Ἅιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.
ΧΟ. εὐδαίμονες οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών.
οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος, ἄτας
οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἕρπον· 585

582—592 = 593—603.

ὅμοιον ὥστε ποντίαις
οἶδμα δυσπνόοις ὅταν
Θρῄσσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς,
κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν 590
θῖνα καὶ δυσάνεμον,
στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί.
ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαι 593
πήματ' ἄλλ' ἄλλοις ἐπὶ πήμασι πίπτοντ', 595
οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν.
νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
ῥίζας ὃ τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις, 600
κατ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν
νερτέρων ἀμᾷ κοπὶς
λόγου τ' ἄνοια καὶ φρενῶν ἐρινύς.
τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν
ὑπερβασία κατάσχοι, 605
τὰν οὔθ' ὕπνος αἱρεῖ ποθ' ὁ πάντ' ἀγρῶν οὔτ'
ἀκάματοι σκεδῶσιν
μῆνες, ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστας
κατέχεις Ὀλύμπου
μαρμαρόεσσαν αἴγλαν. 610
τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει
νόμος ὅδ', οὐδὲν ἕρπει
θνατῶν βιότῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας.
ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπὶς 615
πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν,
πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων·
εἰδότι δ' οὐδὲν ἕρπει,

604—614 = 615—625.

πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύσῃ.
σοφίᾳ γὰρ ἔκ του 620
κλεινὸν ἔπος πέφανται,
τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
τῷδ' ἔμμεν ὅτῳ φρένας
θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν·
πράσσει δ' ὀλίγιστον χρόνον ἐκτὸς ἄτας. 625
ὅδε μὴν Αἵμων, παίδων τῶν σῶν
νέατον γέννημ'· ἆρ' ἀχνύμενος
τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης,
ἀπάτης λεχέων ὑπεραλγῶν; 630

ΚΡ. τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἆρα μὴ κλύων
τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι;

ΑΙΜΩΝ.

πάτερ, σός εἰμι, καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων 635
χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέψομαι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξιώσεται γάμος
μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.

ΚΡ. οὕτω γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι. 640
τούτου γὰρ εἵνεκ' ἄνδρες εὔχονται γονὰς
κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί.
ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα, 645
τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὑτῷ πόνους
φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
μή νύν ποτ', ὦ παῖ, φρένας ὑφ' ἡδονῆς δαμεὶς
γυναικὸς εἵνεκ' ἐκβάλῃς, εἰδὼς ὅτι

ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται, 650
γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. τί γὰρ
γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός;
ἀλλὰ πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ μέθες
τὴν παῖδ' ἐν Ἅιδου τήνδε νυμφεύειν τινί.
ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἷλον ἐμφανῶς ἐγὼ 655
πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δία
ξύναιμον· εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει
ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους. 660
ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
χρηστός, φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὤν.
ὅστις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται
ἢ τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν. 665
ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τἀναντία.
καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ
καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν,
δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον 670
μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.
ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
αὕτη πόλεις ὄλλυσιν, ἥδ' ἀναστάτους
οἴκους τίθησιν, ἥδε συμμάχου δορὸς
τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δ' ὀρθουμένων 675
σῴζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία.
οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
κοὔτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα.
κρεῖσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,
κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν. 680

ΧΟ. ἡμῖν μέν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.
ΑΙ. πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
πάντων ὅσ' ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον.
ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε, 685
οὔτ' ἂν δυναίμην μήτ' ἐπισταίμην λέγειν·
γένοιτο μέντἂν χἀτέρῳ καλῶς ἔχον.
σοῦ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ 690
λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων·
ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις,
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει· 695
ἥτις τὸν αὑτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτῶτ' ἄθαπτον μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν
εἴασ' ὀλέσθαι μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος·
οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιάδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις. 700
ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
μή νυν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει, 705
ὡς φὴς σύ, κοὐδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ
ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί.
ἀλλ' ἄνδρα, κεἴ τις ᾖ σοφός, τὸ μανθάνειν 710
πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.

ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα
δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσῴζεται,
τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
αὕτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα 715
τείνας ὑπείκει μηδέν, ὑπτίοις κάτω
στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται
ἀλλ' εἶκε καὶ θυμῷ μετάστασιν δίδου.
γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου
πρόσεστι, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ 720
φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν,
καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.

ΧΟ. ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'· εὖ γὰρ εἴρηται διπλῇ.

ΚΡ. οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ 726
φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;

ΑΙ. μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν.

ΚΡ. ἔργον γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; 730

ΑΙ. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς.

ΚΡ. οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾷδ' ἐπείληπται νόσῳ;

ΑΙ. οὔ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις λεώς.

ΚΡ. πόλις γὰρ ἡμῖν ἁμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;

ΑΙ. ὁρᾷς τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος; 735

ΚΡ. ἄλλῳ γὰρ ἢ 'μοὶ χρή με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;

ΑΙ. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρός ἐσθ' ἑνός.

ΚΡ. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;

ΑΙ. καλῶς γ' ἐρήμης ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.

ΚΡ. ὅδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ. 740

ΑΙ. εἴπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι.

ΚΡ. ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί;

ΑΙ. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὁρῶ.
ΚΡ. ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
ΑΙ. οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν. 745
ΚΡ. ὦ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.
ΑΙ. οὔ τἂν ἕλοις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.
ΚΡ. ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε.
ΑΙ. καὶ σοῦ γε κἀμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων. 749
ΚΡ. γυναικὸς ὢν δούλευμα μὴ κώτιλλέ με. 756
ΑΙ. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
ΚΡ. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς. 750
ΑΙ. ἥδ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα.
ΚΡ. ἦ κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασύς;
ΑΙ. τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
ΚΡ. κλαίων φρενώσεις, ὢν φρενῶν αὐτὸς κενός. 754
ΑΙ. εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.
ΚΡ. ἄληθες; ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὄλυμπον, ἴσθ' ὅτι, 758
χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ.
ἄγαγε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα 760
παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ.
ΑΙ. οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξῃς ποτέ,
οὔθ' ἥδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμὰ
τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν,
ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ συνών. 765
ΧΟ. ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
νοῦς δ' ἐστὶ τηλικοῦτος ἀλγήσας βαρύς.
ΚΡ. δράτω, φρονείτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών·
τὼ δ' οὖν κόρα τώδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
ΧΟ. ἄμφω γὰρ αὐτὼ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς; 770
ΚΡ. οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
ΧΟ. μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε βουλεύει κτανεῖν;
ΚΡ. ἄγων ἔρημος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος

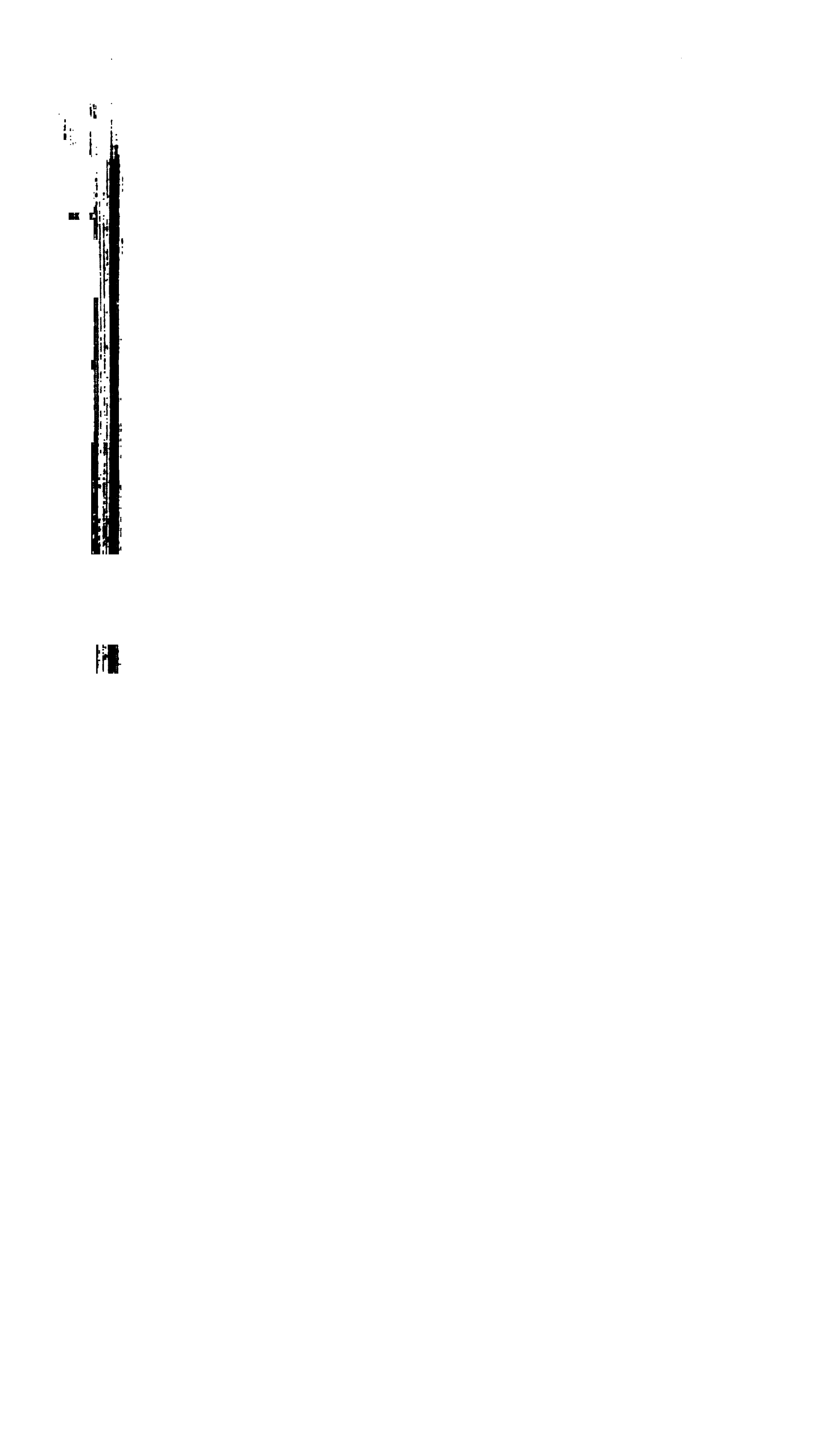
κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθείς, 775
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις.
κἀκεῖ τὸν Ἅιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι
πόνος περισσός ἐστι τἀν Ἅιδου σέβειν. 780

ΧΟ. Ἔρως ἀνίκατε μάχαν,
Ἔρως, ὃς ἐν πλεύμοσι πίπτεις,
ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
νεάνιδος ἐννυχεύεις,
φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος ἔν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς·
καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς 787
οὔθ' ἁμερίων σέ γ' ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔχων μέ-
μηνεν. 790
σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ,
σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
ξύναιμον ἔχεις ταράξας·
νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου 795
νύμφας, τῶν μεγάλων ἐκτὸς ὁμιλῶν
θεσμῶν· ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα.
νῦν δ' ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν 801
ἔξω φέρομαι τάδ' ὁρῶν, ἴσχειν δ'
οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
τὸν παγκοίτην ὅθ' ὁρῶ θάλαμον
τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν. 805

ΑΝ. ὁρᾶτ' ἔμ', ὦ γᾶς πατρίας πολῖται,
τὰν νεάταν ὁδὸν

781—790 = 791—800.
806—816 = 823—833.

στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
λεύσσουσαν ἀελίου,
κοὔποτ' αὖθις· ἀλλά μ' ὁ πάγκοινος Ἅιδας ζῶσαν
ἄγει 810
τὰν Ἀχέροντος
ἀκτάν, οὔθ' ὑμεναίων
ἔγκληρον, οὔτ' ἐπινύμφειός πώ μέ τις ὕμνος 815
ὕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.

ΧΟ. οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'
ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων,
οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις
οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ', 820
ἀλλ' αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ
θνητῶν Ἅιδην καταβήσει.

ΑΝ. ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
τὰν Φρυγίαν ξέναν
Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ, 825
τὰν κισσὸς ὡς ἀτενὴς
πετραία βλάστα δάμασεν, καί νιν ὄμβροι τα-
κομέναν,
ὡς φάτις ἀνδρῶν,
χιών τ' οὐδαμὰ λείπει, 830
τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις δειράδας· ᾇ με
δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει.

ΧΟ. ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής,
ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. 835
καίτοι φθιμένῳ τοῖσι θεοῖσιν
σύγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι.

ΑΝ. οἴμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρῴων, 838
οὐκ οἰχομέναν ὑβρίζεις, 840

838—856 = 857—875.

ἀλλ' ἐπίφαντον;
ὦ πόλις, ὦ πόλεως
πολυκτήμονες ἄνδρες·
ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι Θήβας τ'
εὐαρμάτου ἄλσος, ἔμπας 845
ξυμμάρτυρας ὔμμ' ἐπικτῶμαι,
οἷα φίλων ἄκλαυτος, οἵοις νόμοις
πρὸς ἕρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου·
ἰὼ δύστανος, 850
ἔτ' οὖσ' ἐν βροτοῖς, οὐκέτ' οὖσα,
μέτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.

ΧΟ. προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους
ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύν· 855
πατρῷον δ' ἐκτίνεις τιν' ἆθλον.

ΑΝ. ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας,
πατρὸς τριπόλιστον οἶτον
τοῦ τε πρόπαντος
ἁμετέρου πότμου 860
κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.
ἰὼ ματρῷαι λέκτρων ἆται
κοιμήματά τ' αὐτογέννητ'
ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρός, 865
οἵων ἐγώ ποθ' ἁ ταλαίφρων ἔφυν·
πρὸς οὓς ἀραῖος ἄγαμος ἅδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι.
ἰὼ δυσπότμων
κασίγνητε τιμῶν κυρήσας, 870
θανὼν ἔτ' οὖσαν κατήναρές με.

ΧΟ. σέβειν μὲν εὐσέβειά τις,
κράτος δ' ὅτῳ κράτος μέλει
παραβατὸν οὐδαμᾷ πέλει·

σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά. 875

ΑΝ. ἄκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος ἔρχομαι
τὰν πυμάταν ὁδόν· οὐκέτι μοι τόδε
λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα
θέμις ὁρᾶν ταλαίνᾳ· 880
τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον
οὐδεὶς φίλων στενάζει.

ΚΡ. ἆρ' ἴστ', ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν
ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἄν, εἰ χρείη λέγειν;
οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα; καὶ κατηρεφεῖ 885
τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἴρηκ' ἐγώ,
ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῇ θανεῖν
εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα νυμφεύειν στέγῃ·
ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην·
μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται. 890

ΑΝ. ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς
οἴκησις ἀείφρουρος, οἷ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλεῖστον δέδεκται Φερσέφασσ' ὀλωλότων·
ὧν λοισθία 'γὼ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ 895
κάτειμι, πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἥξειν πατρί, προσφιλὴς δὲ σοί,
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα·
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ 900
ἔλουσα κἀκόσμησα κἀπιτυμβίους
χοὰς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρνυμαι.
καίτοι σ' ἐγὼ 'τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
[οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἄν, εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν, 905
οὔτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,

βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἂν ᾑρόμην πόνον.
τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
πόσις μὲν ἄν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,
καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἤμπλακον. 910
μητρὸς δ' ἐν Ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν
οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.]
τοιῷδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ
νόμῳ Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν
καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὦ κασίγνητον κάρα. 915
καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβὼν
ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
ἀλλ' ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος
ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς· 920
ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
βλέπειν; τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων; ἐπεί γε δὴ
τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην.
ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλά, 925
παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες·
εἰ δ' οἵδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
πάθοιεν ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.

ΧΟ. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων ῥιπαὶ
τήνδε γ' ἔχουσιν. 930

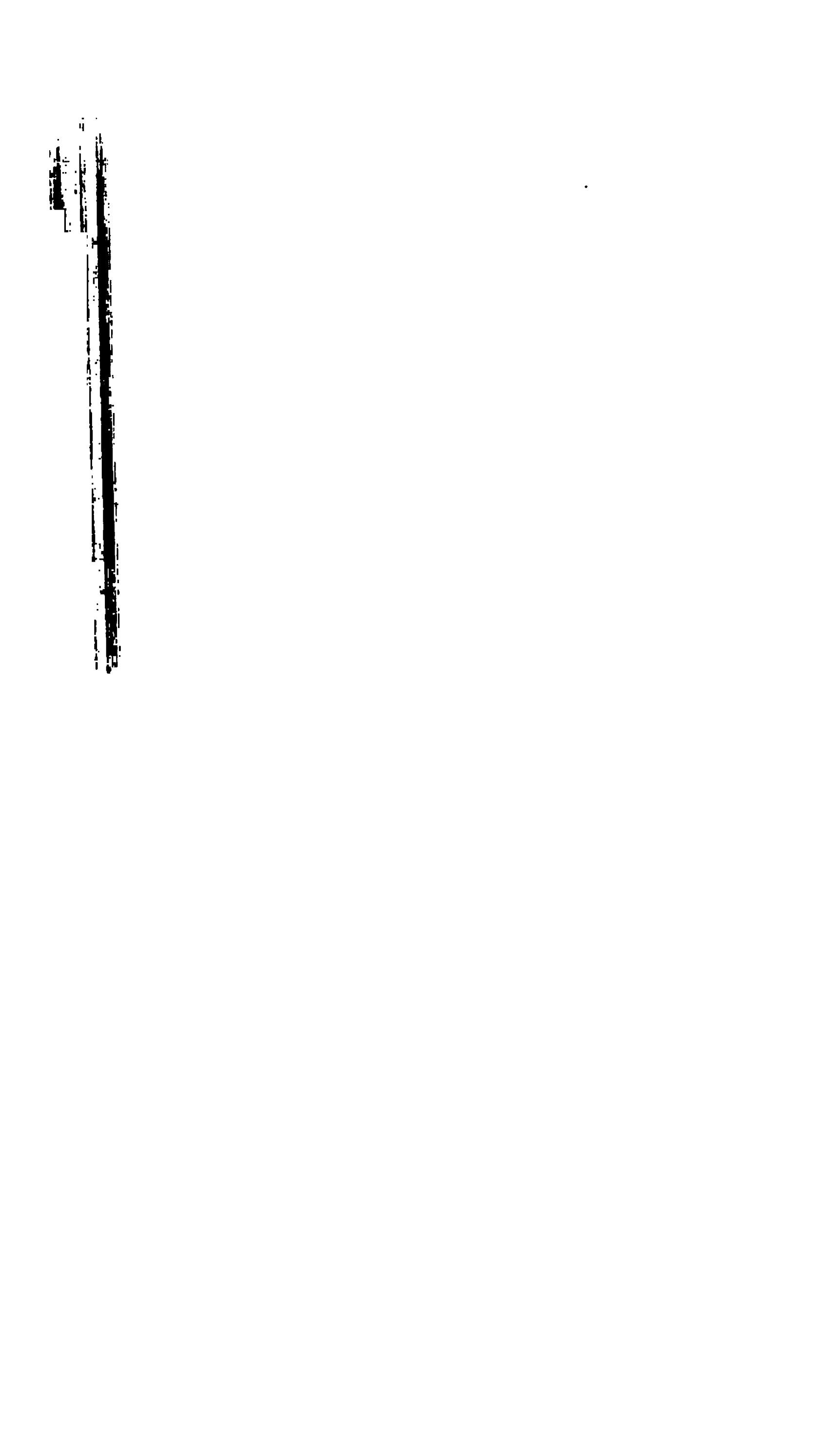
ΚΡ. τοιγάρτοι καὶ τοῖσιν ἄγουσιν
κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ.

ΑΝ. οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
τοὔπος ἀφῖκται.

ΚΡ. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι 935
μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι.

ΑΝ. ὦ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῷον

καὶ θεοὶ προγενεῖς,
ἄγομαι δὴ κοὐκέτι μέλλω.
λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι 940
[τὴν βασιλίδα μούνην λοιπήν],
οἷα πρὸς οἵων ἀνδρῶν πάσχω,
τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.

ΧΟ. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς· 945
κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη·
καίτοι καὶ γενεᾷ τίμιος, ὦ παῖ παῖ,
καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύτους. 950
ἀλλ' ἁ μοιριδία τις δύνασις δεινά·
οὔτ' ἄν νιν ὄλβος οὔτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ
ἁλίκτυποι
κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.
ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος, 955
Ἠδωνῶν βασιλεύς, κερτομίοις ὀργαῖς
ἐκ Διονύσου πετρώδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῷ.
οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει
ἀνθηρόν τε μένος. κεῖνος ἐπέγνω μανίαις 960
ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις.
παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας εὔιόν τε
πῦρ,
φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας. 965
παρὰ δὲ κυανέων σπιλάδων διδύμας ἁλὸς
ἀκταὶ Βοσπόριαι ἰδ' ὁ Θρῃκῶν ἄξενος
Σαλμυδησός, ἵν' ἀγχίπτολις Ἄρης 970
δισσοῖσι Φινείδαις
εἶδεν ἀρατὸν ἕλκος

944—954 = 955—965.
966—976 = 977—987.

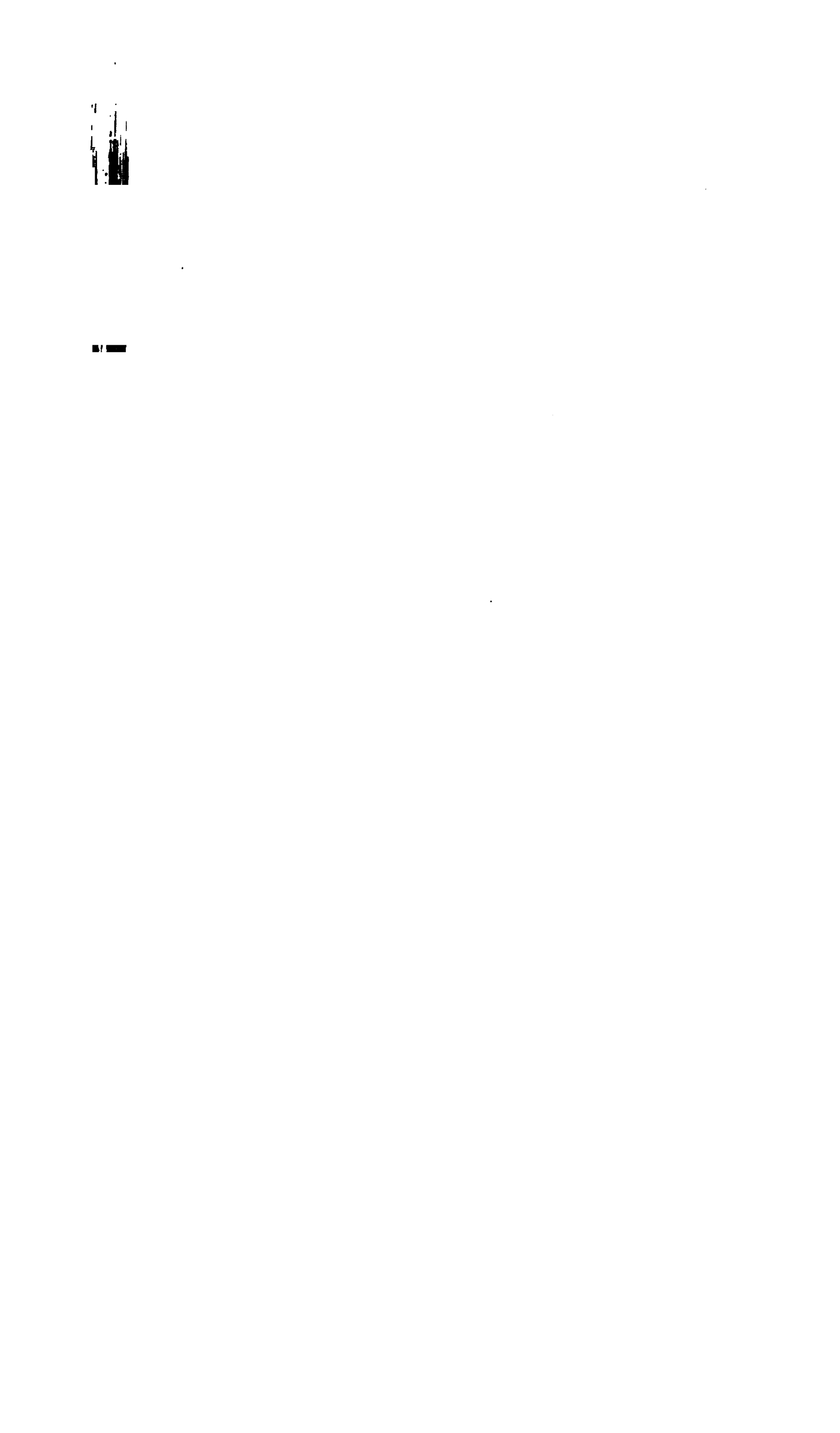
ἀραχθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις
ἄτερθ' ἐγχέων, ὑφ' αἱματηραῖς 975
χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.
κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν 977
κλαῖον, ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν· 980
ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
ἄντασ' Ἐρεχθειδᾶν,
τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῴαις
Βορεὰς ἅμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985
θεῶν παῖς· ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνᾳ
Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὦ παῖ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Θήβης ἄνακτες, ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν
δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει. 990

ΚΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιὲ Τειρεσία, νέον;
ΤΕ. ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
ΚΡ. οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός.
ΤΕ. τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκλήρεις πόλιν.
ΚΡ. ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα. 995
ΤΕ. φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
ΚΡ. τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
ΤΕ. γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον
ἵζων, ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν, 1000
ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ
κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ·
καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
ἔγνων· πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν.

εὐθὺς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευόμην 1005
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ
μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο
κἄτυφε κἀνέπτυε, καὶ μετάρσιοι
χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυεῖς 1010
μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα,
φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα·
ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμών, ἄλλοις δ' ἐγώ.
καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις. 1015
βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς
πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
κᾆτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα, 1020
οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς,
ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος.
ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν·
ἐπεὶ δ' ἁμάρτῃ, κεῖνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ 1025
ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
πεσὼν ἀκῆται μηδ' ἀκίνητος πέλῃ.
αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει.
ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι μηδ' ὀλωλότα
κέντει· τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; 1030
εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'
ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.

ΚΡ. ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοὐδὲ μαντικῆς
ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι· τῶν δ' ὕπαι γένους 1035

ἐξημπόλημαι κἀμπεφόρτισμαι πάλαι.
κερδαίνετ', ἐμπολᾶτε τἀπὸ Σάρδεων
ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσόν· τάφῳ δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε,
οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν 1040
φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
οὐδ' ὡς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
θάπτειν παρήσω κεῖνον· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
θεοὺς μιαίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει.
πίπτουσι δ', ὦ γεραιὲ Τειρεσία, βροτῶν 1045
χοἰ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἴσχρ', ὅταν λόγους
αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.

ΤΕ. φεῦ·
ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἆρα φράζεται,

ΚΡ. τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις;

ΤΕ. ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία; 1050

ΚΡ. ὅσῳπερ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.

ΤΕ. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.

ΚΡ. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.

ΤΕ. καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.

ΚΡ. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος. 1055

ΤΕ. τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.

ΚΡ. ἆρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;

ΤΕ. οἶδ'· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.

ΚΡ. σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τἀδικεῖν φιλῶν.

ΤΕ. ὄρσεις με τἀκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι. 1060

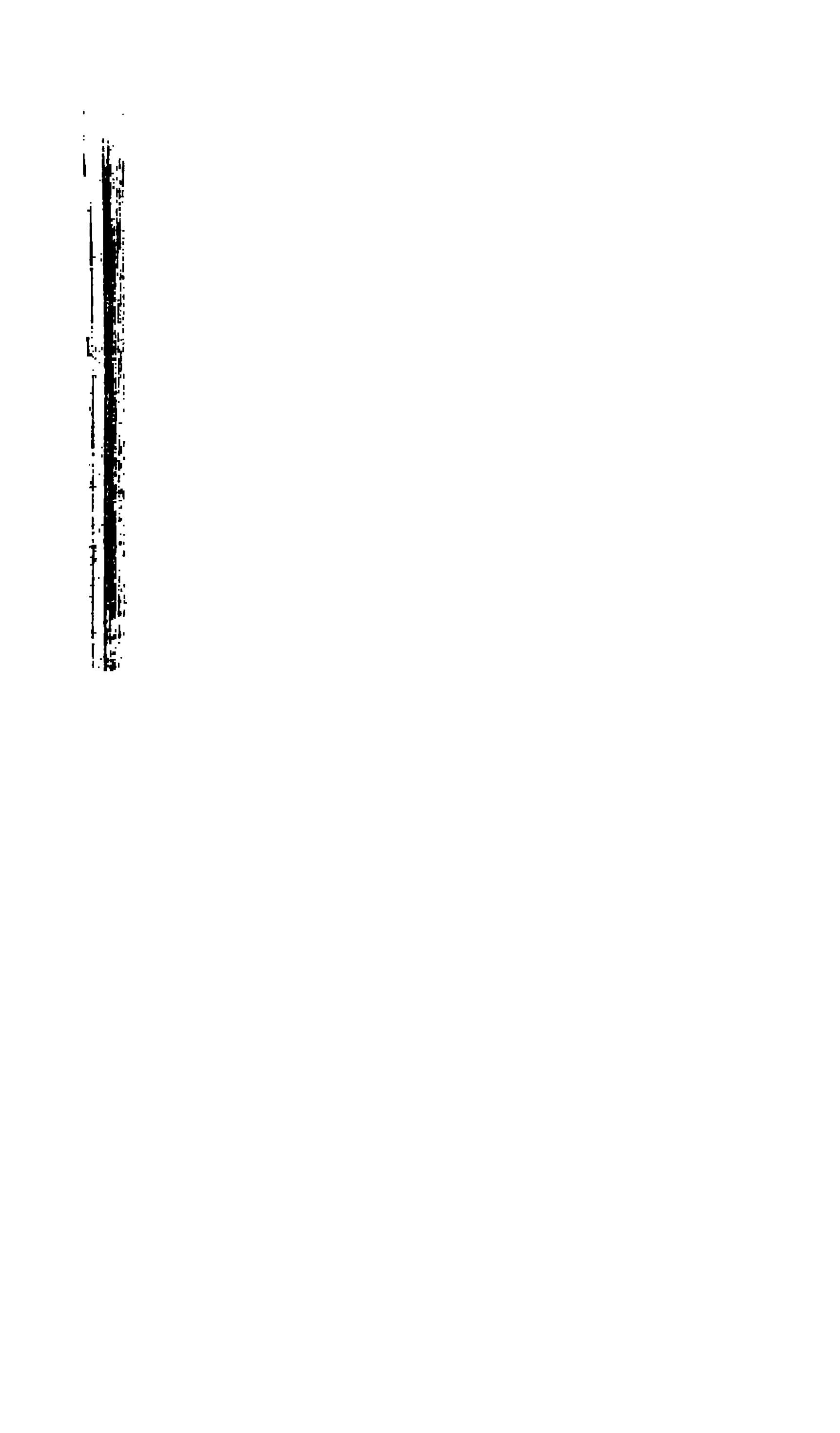
ΚΡ. κίνει, μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων.

ΤΕ. οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.

ΚΡ. ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.

ΤΕ. ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
τρόχους ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελεῖν, 1065

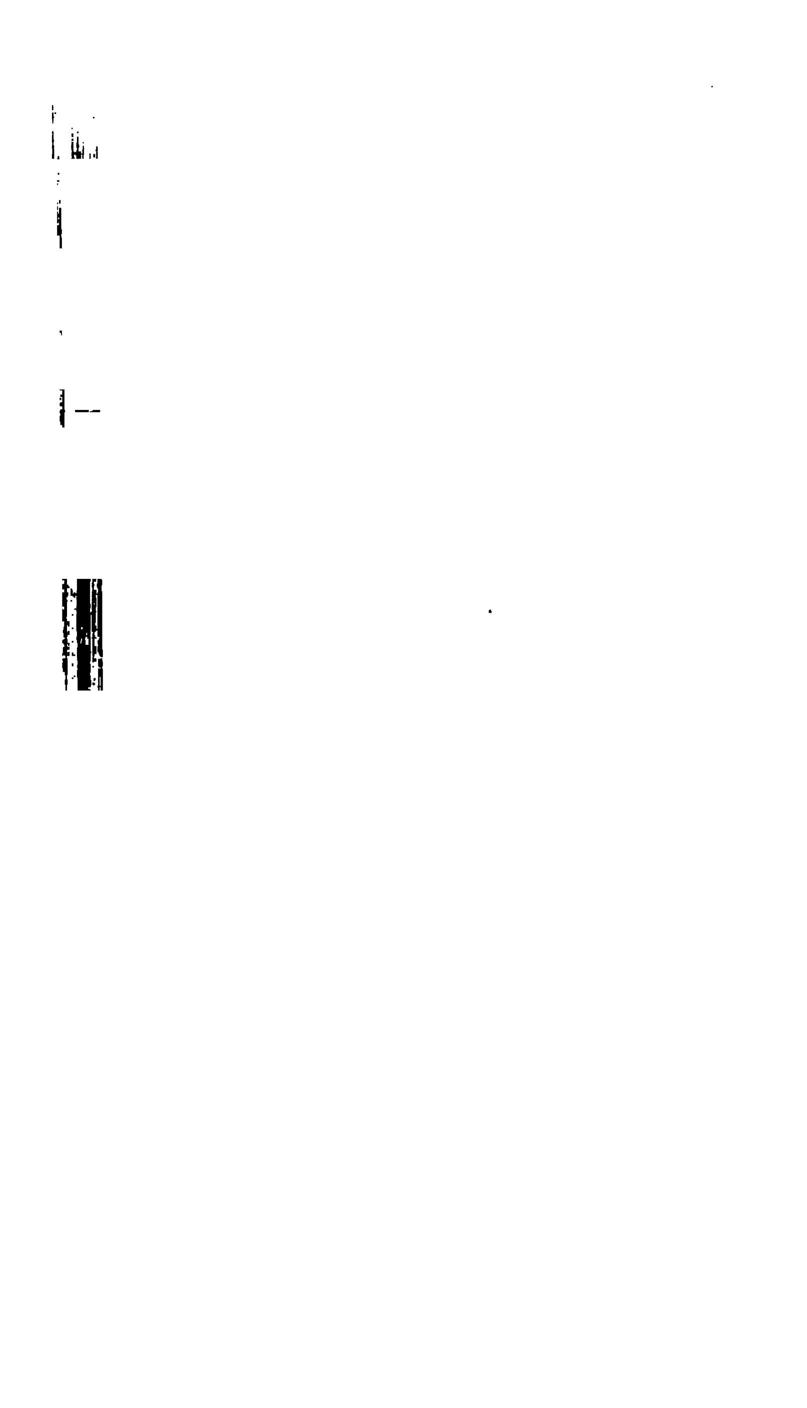
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει,
ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω
ψυχήν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας,
ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν 1070
ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες, 1075
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
καὶ ταῦτ' ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος
λέγω· φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ
ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.
ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις, 1080
ὅσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγνισαν
ἢ θῆρες ἤ τις πτηνὸν οἰωνός, φέρων
ἀνόσιον ὀσμὴν ἑστιοῦχον ἐς πόλιν.
τοιαῦτά σου, λυπεῖς γάρ, ὥστε τοξότης
ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα 1085
βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.
ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ,
καὶ γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχαιτέραν
τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ὧν νῦν φέρει.

ΧΟ. ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας· 1091
ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ
τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μή πώ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.

ΚΡ. ἔγνωκα καὐτὸς καὶ ταράσσομαι φρένας· 1095
τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ

ἄτῃ πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.
ΧΟ. εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως Κρέον.
ΚΡ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἐγώ.
ΧΟ. ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης 1100
ἄνες, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;
ΧΟ. ὅσον γ', ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
ΚΡ. οἴμοι· μόλις μέν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι 1105
τὸ δρᾶν· ἀνάγκῃ δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.
ΧΟ. δρᾶ νυν τάδ' ἐλθὼν μηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.
ΚΡ. ὧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν· ἴτ' ἴτ' ὀπάονες,
οἵ τ' ὄντες οἵ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν
ὁρμᾶσθ' ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον. 1110
* * * * * *
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπεστράφη,
αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ᾖ σῴζοντα τὸν βίον τελεῖν.
ΧΟ. πολυώνυμε, Καδμείας νύμφας ἄγαλμα 1115
καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα
γένος, κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις Ἰταλίαν, μέδεις δὲ
παγκοίνοις Ἐλευσινίας 1120
Δῃοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῦ, Βακχᾶν
ὁ ματρόπολιν Θήβαν
ναιετῶν παρ' ὑγρῶν
Ἰσμηνοῦ ῥείθρων ἀγρίου τ'
ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος· 1125
σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέροψ ὄπωπε
λιγνύς, ἔνθα Κωρύκιαι

1115—1125 = 1126—1136.

νύμφαι στίχουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε νᾶμα· 1130
καί σε Νυσαίων ὀρέων
κισσήρεις ὄχθαι χλωρά τ' ἀκτὰ
πολυστάφυλος πέμπει,
ἀμβρότων ἐπέων
εὐαζόντων Θηβαΐας 1135
ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς·
τὰν ἔκπαγλα τιμᾷς
ὑπὲρ πασᾶν πόλεων
ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ·
καὶ νῦν, ὡς βιαίας 1140
ἔχεται πάνδαμος πόλις ἐπὶ νόσου,
μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν
ὑπὲρ κλιτὺν ἢ στονόεντα πορθμόν. 1145
ἰὼ πῦρ πνεόντων
χοράγ' ἄστρων, νυχίων
φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
παῖ Δῖον γένεθλον,
προφάνηθ', ὦναξ, σαῖς ἅμα περιπόλοις 1150
Θυίαισιν, αἵ σε μαινόμεναι πάννυχοι
χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἴακχον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος, 1155
οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
τὸν εὐτυχοῦντα τόν τε δυστυχοῦντ' ἀεί·
καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν ἐφεστώτων βροτοῖς. 1160
Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὡς ἐμοί, ποτέ,

1137—1145 = 1146—1154.

σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα
λαβών τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν
ηὔθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ·
καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς 1165
ὅταν προδῷ σῶμ' ἀνδρός, οὐ τίθημ' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα
καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῇ
τούτων τὸ χαίρειν, τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς 1170
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

ΧΟ. τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων;
ΑΓ. τεθνᾶσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.
ΧΟ. καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.
ΑΓ. Αἵμων ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ' αἱμάσσεται. 1175
ΧΟ. πότερα πατρῴας ἢ πρὸς οἰκείας χερός;
ΑΓ. αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.
ΧΟ. ὦ μάντι, τοὔπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας.
ΑΓ. ὡς ὧδ' ἐχόντων τἄλλα βουλεύειν πάρα.
ΧΟ. καὶ μὴν ὁρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ 1180
δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
ἤτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχῃ περᾷ.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ὦ πάντες ἀστοί, τῶν λόγων ἐπῃσθόμην
πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος. 1185
καὶ τυγχάνω τε κλῇθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
χαλῶσα, καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' ὤτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
δείσασα πρὸς δμωαῖσι κἀποπλήσσομαι.
ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὖθις εἴπατε· 1190

κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὖσ' ἀκούσομαι.

ΑΓ. ἐγώ, φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ
κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
τί γάρ σε μαλθάσσοιμ' ἂν ὧν ἐς ὕστερον
ψεῦσται φανούμεθ'; ὀρθὸν ἀλήθει' ἀεί. 1195
ἐγὼ δὲ σῷ ποδαγὸς ἑσπόμην πόσει
πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς
κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
καὶ τὸν μέν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
Πλούτωνά τ' ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν, 1200
λούσαντες ἁγνὸν λουτρόν, ἐν νεοσπάσιν
θαλλοῖς ὃ δὴ 'λέλειπτο συγκατήθομεν,
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
χώσαντες αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
νυμφεῖον Ἅιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν. 1205
φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
καὶ δεσπότῃ Κρέοντι σημαίνει μολών·
τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
ἕρποντι μᾶλλον ἆσσον, οἰμώξας δ' ἔπος 1210
ἵησι δυσθρήνητον· ὢ τάλας ἐγώ,
ἆρ' εἰμὶ μάντις; ἆρα δυστυχεστάτην
κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
παιδός με σαίνει φθόγγος. ἀλλά πρόσπολοι,
ἴτ' ἆσσον ὠκεῖς καὶ παραστάντες τάφῳ 1215
ἀθρήσαθ', ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ
δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἵμονος
φθόγγον συνίημ' ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν
ἠθροῦμεν· ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι 1220
τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν,

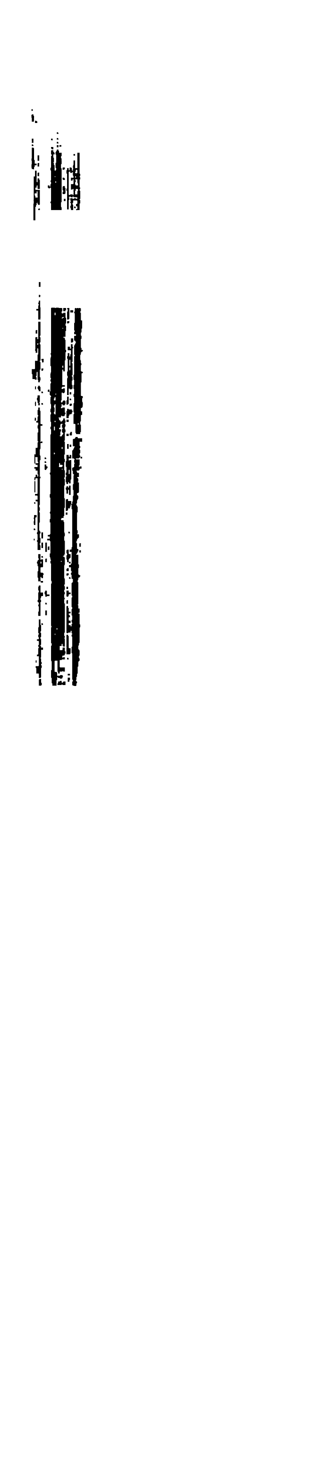
βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην,
τὸν δ' ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον,
εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν
καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος. 1225
ὁ δ' ὡς ὁρᾷ σφε, στυγνὸν οἰμώξας ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κἀνακωκύσας καλεῖ·
ὦ τλῆμον, οἷον ἔργον εἴργασαι· τίνα
νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ συμφορᾶς διεφθάρης;
ἔξελθε, τέκνον, ἱκέσιός σε λίσσομαι. 1230
τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
πτύσας προσώπῳ κοὐδὲν ἀντειπών, ξίφους
ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὁρμωμένου
πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπλακ'· εἶθ' ὁ δύσμορος
αὑτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθεὶς 1235
ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὑγρὸν
ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει ῥοὴν
λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.
κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ 1240
τέλη λαχὼν δείλαιος εἰν Ἅιδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.

ΧΟ. τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
φρούδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον. 1245

ΑΓ. καὐτὸς τεθάμβηκ'· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι
ἄχη τέκνου κλύουσαν ἐς πόλιν γόους
οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω
δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.
[γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἁμαρτάνειν.] 1250

ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὖν ἥ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ

δοκεῖ προσεῖναι χὴ μάτην πολλὴ βοή.
ΑΓ. *ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον*
κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένῃ,
δόμους παραστείχοντες· εὖ γὰρ οὖν λέγεις. 1255
καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος.
ΧΟ. *καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει*
μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίας
ἄτης, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτών. 1260
ΚΡ. *ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα*
στερεὰ θανατόεντ',
ὦ κτανόντας τε καὶ
θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους.
ὤμοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων. 1265
ἰὼ παῖ, νέος νέῳ ξὺν μόρῳ,
αἰαῖ αἰαῖ,
ἔθανες, ἀπελύθης,
ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.
ΧΟ. *οἴμ' ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.* 1270
ΚΡ. *οἴμοι,*
ἔχω μαθὼν δείλαιος· ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ
θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων
ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
οἴμοι, λακπάτητον ἀντρέπων χαράν. 1275
φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.

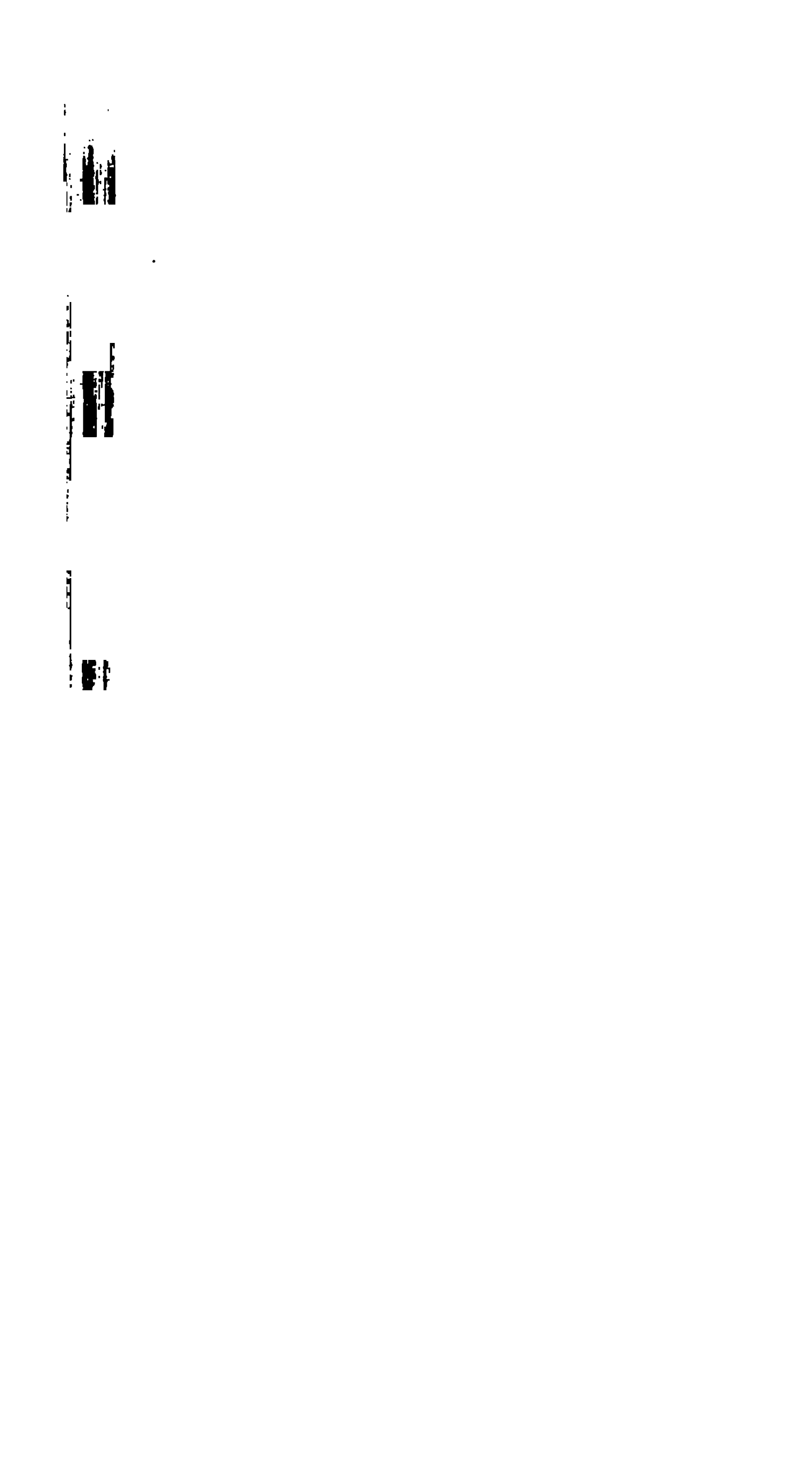
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος, 1278
τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις
ἔοικας ἥκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά. 1280

1261—1277 = 1284—1300.

ΚΡ. *τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι;*
ΕΞ. *γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,*
δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.
ΚΡ. *ἰὼ ἰὼ δυσκάθαρτος Ἅιδου λιμήν,* 1284
τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις; 1285
ὦ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον;
αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω.
τί φής, παῖ; τίν' αὖ λέγεις μοι νέον,
αἰαῖ αἰαῖ, 1290
σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ
γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;
ΧΟ. *ὁρᾶν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.*
ΚΡ. *οἴμοι,*
κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας. 1295
τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον,
τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.
φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον. 1300
ΕΞ. *ἡ δ' ὀξύθηκτος ἥδε βωμία πέριξ*
λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,
αὖθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς
πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ. 1305
ΚΡ. *αἰαῖ αἰαῖ,*
ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν
ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;
δείλαιος ἐγώ, αἰαῖ, 1310
δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ.
ΕΞ. *ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων*

1306—1311 = 1328—1333.

πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων.
ΚΡ. ποίῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;
ΕΞ. παίσασ' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὑτήν, ὅπως 1315
παιδὸς τόδ' ᾔσθετ' ὀξυκώκυτον πάθος.
ΚΡ. ὤμοι μοι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας.
ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκανον, ὦ μέλεος,
ἐγώ, φάμ' ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι, 1320
ἄγετέ μ' ὅ τι τάχιστ', ἄγετέ μ' ἐκποδών,
τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα. 1325
ΧΟ. κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς·
βράχιστα γὰρ κράτιστα τἀν ποσὶν κακά.
ΚΡ. ἴτω ἴτω,
φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν 1329
ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἁμέραν
ὕπατος· ἴτω ἴτω,
ὅπως μηκέτ' ἆμαρ ἄλλ' εἰσίδω. 1333
ΧΟ. μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ
πράσσειν· μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέ-
λειν. 1335
ΚΡ. ἀλλ' ὧν ἐρῶ, τοιαῦτα συγκατηυξάμην.
ΧΟ. μή νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης
οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή.
ΚΡ. ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδών,
ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἑκὼν κάκτανον 1340
σέ τ' αὖ τάνδ', ὤμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
ὅπᾳ πρὸς πότερα κλιθῶ· πάντα γὰρ
λέχρια τἀν χεροῖν, τὰ δ' ἐπὶ κρατί μοι 1345
πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.
ΧΟ. πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας

1317—1325 = 1339—1346.

πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δ' ἐς τὰ θεῶν
μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι 1350
μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
ἀποτίσαντες
γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

The Heracles Furens of Euripides was brought out probably before the Trachiniae, and the latter contains many echoes of the Euripidean drama.
Heracles is born at Thebes, and comes in early manhood to Pleuron, where he met Deianira, and married her. Constrained by Hera's wrath he performs the labors - see Jebb's introduction to this play which gives the various stages of Heracles life in full.
The Trach. lacks an ancient argument - of Aristophanes of Byzantium 201 B.C. which accompanied his editions of the dramas.
When a language is living we have no very fully annotated editions. It has lately been proved that a large amount of the knowl. of Greek mythology which the Roman poets had was derived solely from these arguments.
The scolia on this play are different, and does not appear to belong to the traditional group of plays, which were set forth as for educational purposes. The Trachiniae must have got in in some inexplicable way.
The argument given here is taken from the Bibliotheka of Apollodorus, which has been proved to be much later than he, some 100 A.D. This argument does not tell the story of the play at all, but fit

VI.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΥΛΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΛΙΧΑΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

yet. They are put in as from the
...ean.

...ores.

... of plays of Soph. internal and external
...dence. Jebb and Schneidewin-Nauck.
... you can find any date for the plays of
...ich we have the fragments. Welcker's
...word. Tables. vol III. What arguments of trag.
... Attic Theatre, or Müllers [illegible] Griechische
...[illegible]
...archs Morals. The metrical structure of
... iambic trimeter can be used to classify
... ages of the Soph. drama. Wolf [illegible],
... the Electra, you will find a table of this use.
Jebb. Technic XLVI on Plutarch's Morals. The
... the [illegible] - p. 3. Ed. of Electra.
[illegible]
... read [illegible], meaning an imitation,
...[illegible] imitation of the style of Aeschylus.
...[illegible]. [illegible] ([illegible], the [illegible])
... [illegible] etc.
...ere is nothing certain as to the date of
... play, but the character drawing is
... marvellous that it must be one of
... dramas written in Soph. last style,
... his genius was at its highest
...ht.
The passage from Plutarch's morals
...[illegible] concerning the manner in [illegible]

of things, instead of wandering in artificial distinctions.

ὥσπερ γὰρ ὁ Σοφοκλῆς ἔλεγε τὸν Αἰσχύλου διαπεπαιχὼς ὄγκον, εἶτα τὸ πικρὸν καὶ κατάτεχνον τῆς αὑτοῦ κατασκευῆς, τρίτον ἤδη τὸ τῆς λέξεως μεταβάλλειν εἶδος ὅπερ ἐστὶν ἠθικώτατον καὶ βέλτιστον.

Textual work. 1-25.

(1) Find out what the manuscript reads. i.e. the Laurentianus. The fac. can be seen in the Library.

(2) Consult the variants in other editors.

(3) Having made sense of the words, consult Ellendt's lexicon, and Papa. edition of the scolia.

(4) Jebb's edition, his critical notes.

Sebcoff's Edition.

Campbell's Critical edition.

Schneidewin Nauck's edition.

Ganthus Index Sophoc.

Method of work.

Read the Jebbs introduction, and his notes on the passage very carefully

Construct text from the MS. looking at it as a piece of raw material.

Interpret your text with reasons for changes.

(1) MS readings.

(2) ancient scholia

(3) Ellendt's Lexicon.

(4) Punctuation of the text.

(5) ... of the MS do not make sense, or make ...

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ (II. 7, 5.)

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῷον ἀπεικασθέντα ταύρῳ, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν γαμεῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἱμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δέ, ὡς Φερεκύδης φησί, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε ποτὸν ἢ βρωτόν, ὅπερ εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτούς, καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφύραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλῳ παίσας ἀπέκτεινεν Εὔνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενὴς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίου γενομένου τοῦ συμβεβηκότος συνεγνωμόνει· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήυκα εἰς Τραχῖνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηιάνειραν εἰς ποταμὸν Εὔηνον ἦλθεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθμευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθμείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη, Δηιάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. ὃ δὲ πορθμεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὃ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηιά-

νειραν, εἶπε τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φιλίαν ἔχειν, τόν τε ἰὸν ἀφῆκε κατὰ τῆς κόχλου καὶ τὸ ῥυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμίξας δέδωκεν· ἡ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας καὶ σφάξας εὐωχεῖτο. ὡς δὲ ἧκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Δρύοπας κατεπολέμησεν. αὖθις ἐκεῖθεν Αἰγιμίῳ βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων· Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὅρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγοῦντος. ὁ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαγόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν προυκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἄρεος καὶ Πελοπίας· συστὰς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἧκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἴασε μεθ' ὅπλων παριέναι, κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὔρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχούντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχῖνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὔρυτον, αἱρεῖ τὴν πόλιν, καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἵππασον τὸν Κήυκος καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἱδρύσατο. μέλλων δὲ ἱερουργεῖν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἴσοντα. παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηιάνειρα πυθομένη, καὶ δείσασα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ῥυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἰὸς τῆς ὕδρας ἤσθιεν, τὸν μὲν Λίχαν κατέβαλεν, εἰς Τραχῖνα δὲ ἐπὶ νεὼς κομίζεται. Δηιάνειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὕλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηιανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμε-

These five heads comprise the ancient material. After this take up the modern editors. The text critic should hold himself in a purely free and unbiased position.

In giving the material, make it quite subjective, giving your own ideas on the subjects and material you have collected.

νος εἰς Οἴτην, ὅ ἐστιν ὄρος Τραχῖνος, πυρὰν ποιήσας ἐκέλευσεν ἐπιβὰς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος Ποίας παριὼν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφάψας ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς φλογὸς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι· ἔνθα τυχὼν ἀθανασίας γήμας Ἥβην τὴν Ἥρας θυγατέρα ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

ΑΘΛΟΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
δεύτερον ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδραν.
τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον.
πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν.
ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.
ἕβδομον, Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
ἐκ Θρῄκης, ἔνατον, Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθείης.
ἑνδέκατον δ', ἀνάγει κύνα Κέρβερον ἐξ Ἀΐδαο.
δωδέκατον δ', ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.
Θεστίεω θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἆθλος.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Λόγος μέν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,
ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
θάνῃ τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς οὔτ' εἴ τῳ κακός·
ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν, καὶ πρὶν εἰς Ἅιδου μολεῖν,
ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν, 5
ἥτις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλευρῶνι νυμφείων ὄκνον
ἄλγιστον ἔσχον, εἴ τις Αἰτωλὶς γυνή.
μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξῄτει πατρός, 10
φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
δράκων ἑλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
βούπρῳρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη 15
δύστηνος αἰεὶ κατθανεῖν ἐπηυχόμην,
πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μέν, ἀσμένῃ δέ μοι,
ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης 20
ἐκλύεταί με· καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
οὐκ ἂν διείποιμ'· οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας, ὅδ' ἂν λέγοι·
ἐγὼ γὰρ ἥμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ

The play begins in a very Euripidean fashion by Deianira and a maid.

ἥτις = for I, while yet I lived in my father's ho

ποταμός = a river god, my suitor.

τοιάδε = such a union is that.

τῷδε = the river god.

μη = lest my beauty should prove my bane.

ἐ δῆ = is used sarcastically, where εἰ περ is used sarcastically.

Ιυττας = 3υττας, was read by a large set of MSS, which owed their recension to an early scholar.

He views only his children when they are born or do something great.

εἰ δεῖν κακῶς = is read in M.

προκηρ = is punctuated with an apparent period in the Laurentian.

τιν = curses them. Sophocles never drags in any unnecessary names.

ὑπερτέλης = he has passed beyond the end of all his contests.

κατευτα μεν δη = is read by the Triclinian set of MSS. In the original MS we could not tell whether the words were separated or not.

ὠδῖνας = bitter pangs of apprehension.

κατασπείρω = used of the man generally. He begets.

κακ δοφων = κεῖς δόμους is read. ΕΙΣ as written can easily be confused with ΙΣ, or κ, which is pronounced eis.

ταυτην = such was the purport of his letter.

The maid is probably an elderly woman.

Δηιανειρα = may be a five syllable word, writing the iota subscript in the line. Schneid. thus prints it. In Soph time i would have been written in the line anyway.

μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ. 25
τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν
ξυστᾶσ' ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
κείνου προκηραίνουσα· νὺξ γὰρ εἰσάγει
καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον. 30
κἀφύσαμεν δὴ παῖδας, οὓς κεῖνός ποτε,
γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβών,
σπείρων μόνον προσεῖδε κἀξαμῶν ἅπαξ.
τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε κἀκ δόμων
αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τῳ. 35
νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ,
ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω.
ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κεῖνος Ἰφίτου βίαν,
ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι τῇδ' ἀνάστατοι
ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν, κεῖνος δ' ὅπου 40
βέβηκεν οὐδεὶς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται.
σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν·
χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιόν, ἀλλ' ἤδη δέκα
μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει. 45
κἄστίν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

δέσποινα Δηάνειρα, πολλὰ μέν σ' ἐγὼ
κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα 50
τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
γνώμαισι δούλαις, κἀμὲ χρὴ φράσαι τὸ σόν·
πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ

ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά, 55
μάλιστα δ' ὅνπερ εἰκὸς Ὕλλον, εἰ πατρὸς
νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;
ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρῴσκει δόμους,
ὥστ' εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
πάρεστι χρῆσθαι τἀνδρὶ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις. 60

ΔΗ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, κἀξ ἀγεννήτων ἄρα
μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἥδε γὰρ γυνὴ
δούλη μέν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.

ΥΛΛΟΣ.

ποῖον; δίδαξον, μῆτερ, εἰ διδακτά μοι.

ΔΗ. σὲ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου 65
τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στιν, αἰσχύνην φέρειν.

ΥΛ. ἀλλ' οἶδα, μύθοις εἴ τι πιστεύειν χρεών.

ΔΗ. καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἱδρῦσθαι χθονός;

ΥΛ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου
Λυδῇ γυναικί φασί νιν λάτριν πονεῖν. 70

ΔΗ. πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.

ΥΛ. ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γ', ὡς ἐγὼ κλύω.

ΔΗ. ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;

ΥΛ. Εὐβοΐδα χώραν φασίν, Εὐρύτου πόλιν,
ἐπιστρατεύειν αὐτὸν ἢ μέλλειν ἔτι. 75

ΔΗ. ἆρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὡς ἔλειπέ μοι
μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς ὥρας πέρι;

ΥΛ. τὰ ποῖα, μῆτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.

ΔΗ. ὡς ἢ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν
ἢ τοῦτον ἄρας ἆθλον ‒ ∪ ⊥ ∪ ‒ 80
τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν.
ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ, τέκνον,
οὐκ εἶ ξυνέρξων, ἡνίκ' ἢ σεσώσμεθα
[ἢ πίπτομεν σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος]

ειαωs = whom it were meet should go.
παρρος = παρος has been suggested. "If he had ever taken any thought." See gk. ms. πα ρος προς are abbreviated thus in many ms. on the analogy of the N.T. so παρος might be easily taken for the abbreviation of πατρος.
αρτι που εστρωφατο = has been suggested by Bishop Wescott.
καλως = a figure borrowed from the play of dice.

μυθοις = to tales that are told.
εδραται = where he is making his home.

ωρος = λωρος is another reading.

κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα; 85

ΥΛ. ἀλλ' εἶμι, μῆτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιν κατῄδη τῶνδε, κἂν πάλαι παρῆ·
νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ εἶα πατρὸς
ἡμᾶς προταρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.
νῦν δ' ὡς ξυνίημ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ 90
πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.

ΔΗ. χώρει νυν, ὦ παῖ· καὶ γὰρ ὑστέρῳ τό γ' εὖ
πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ.

ΧΟΡΟΣ.

ὃν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε,
φλογιζόμενον 94
Ἅλιον Ἅλιον αἰτῶ
τοῦτο καρῦξαι, τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι
μοι ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ
φλεγέθων, 99
ἢ ποντίας αὐλῶνος ἢ δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθείς,
εἴπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα. 102
ποθουμένᾳ γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι τὰν ἀμφινεικῆ
Δηιάνειραν ἀεί,
οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν, 105
οὔποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον,
ἀλλ' εὔμναστον ἀνδρὸς δεῖμα τρέφουσαν
ὁδοῦ
ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι, κα-
κὰν δύστανον ἐλπίζουσαν αἶσαν. 111
πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος ἢ νότου ἢ βορέα τις
κύματ' ἐν εὐρέι πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδῃ, 115
οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ στρέφει, τὸ δ' αὔξει βιότου

94—102 = 103—111.
112—121 = 122—131.

πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλά τις θεῶν
αἰὲν ἀναμπλάκητον Ἅιδα σφε δόμων ἐρύκει. 120
ὧν ἐπιμεμφομένα σ' ἁδεῖα μέν, ἀντία δ' οἴσω. 122
φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν 125
χρῆναί σ'· ἀνάλγητα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς
ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας· ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ
πᾶσι κυκλοῦσιν οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι. 131
μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα 132
νὺξ βροτοῖσιν οὔτε κῆρες οὔτε πλοῦτος,
ἀλλ' ἄφαρ βέβακε, τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι.
ἃ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω
τάδ' αἰὲν ἴσχειν· ἐπεὶ τίς ὧδε
τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν; 140

ΔΗ. πεπυσμένη μέν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει
πάθημα τοὐμόν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ,
μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα νῦν τ' ἄπειρος εἶ.
τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται
χώροισιν αὑτοῦ, καί νιν οὐ θάλπος θεοῦ 145
οὐδ' ὄμβρος οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον
ἐς τοῦθ' ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ
κληθῇ λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος.
[ἤτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη. 150
τότ' ἄν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὑτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.]
πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην·

ἓν δ', οἷον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ.
ὁδὸν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἄναξ 155
ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
ξυνθήμαθ', ἁμοὶ πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτέ,
πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιών, οὔπω φράσαι,
ἀλλ' ὥς τι δράσων εἷρπε κοὐ θανούμενος. 160
νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὢν εἶπε μὲν λέχους ὅ τι
χρείη μ' ἑλέσθαι κτῆσιν, εἶπε δ' ἣν τέκνοις
μοῖραν πατρῴας γῆς διαιρετὸν νέμοι,
χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκα
χώρας ἀπείη κἀνιαύσιον βεβώς 165
[τότ' ἢ θανεῖν χρείη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ
ἢ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ].
τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμένα
[τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων], 170
ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
τοῦ νῦν παρόντος, ᾧ τελεσθῆναι χρεών·
ὥστ' ἐνδεῶς εὕδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ 175
φόβῳ, φίλαι, ταρβοῦσαν, εἴ με χρὴ μένειν
πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.

ΧΟ. *εὐφημίαν νῦν ἴσχ'· ἐπεὶ καταστεφῆ*
στείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

δέσποινα Δῃάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων 180
ὄκνου σε λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κἀκ μάχης
ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.

ΔΗ. τίν' εἶπας, ὦ γεραιέ, τόνδε μοι λόγον;
ΑΓ. τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν 185
ἥξειν φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.
ΔΗ. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;
ΑΓ. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦ δ' ἐγὼ κλύων
ἀπῇξ', ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε 190
πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτῴμην χάριν.
ΔΗ. αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἴπερ εὐτυχεῖ;
ΑΓ. οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ, γύναι.
κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς
κρίνει παραστάς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω· 195
τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἑκών, ἑκοῦσι δὲ
ξύνεστιν· ὄψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.
ΔΗ. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις, 200
ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἵ τ' εἴσω στέγης
αἵ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ
φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.
ΧΟ. ἀνολολυξάτω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς 205
ὁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
ἴτω κλαγγὰ τὸν εὐφαρέτραν
Ἀπόλλω προστάταν·
ὁμοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶν' 210
ἀνάγετ', ὦ παρθένοι,
βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν,
ἐλαφαβόλον ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε νύμφας. 215
ἀείρομαι οὐδ' ἀπώσομαι

τὸν αὐλόν, ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.
ἰδού ἰδού μ' ἀναταράσσει,
εὐοῖ εὐοῖ,
ὁ κισσὸς ἄρτι βακχίαν ὑποστρέφων ἅμιλλαν. 220
ἰὼ ἰὼ Παιάν.
ἴδ', ὦ φίλα γυναικῶν,
τάδ' ἀντίπρῳρα δή σοι
βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ.

ΔΗ. ὁρῶ, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος 225
φρουρὰν παρῆλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προυννέπω, χρόνῳ
πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.

ΛΙΧΑΣ.

ἀλλ' εὖ μὲν ἵγμεθ', εὖ δὲ προσφωνούμεθα,
γύναι, κατ' ἔργου κτῆσιν· ἄνδρα γὰρ καλῶς 230
πράσσοντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.

ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ' ἃ πρῶτα βούλομαι
δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλῆ προσδέξομαι.

ΛΙ. ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοὐ νόσῳ βαρύν. 235

ΔΗ. ποῦ γῆς; πατρῴας εἴτε βαρβάρου; λέγε.

ΛΙ. ἀκτή τις ἔστ' Εὐβοιίς, ἔνθ' ὁρίζεται
βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διί.

ΔΗ. εὐκταῖα φαίνων ἢ ἀπὸ μαντείας τινός;

ΛΙ. εὐκταῖ', ὅθ' ᾕρει τῶνδ' ἀνάστατον δόρει 240
χώραν γυναικῶν ὧν ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν.

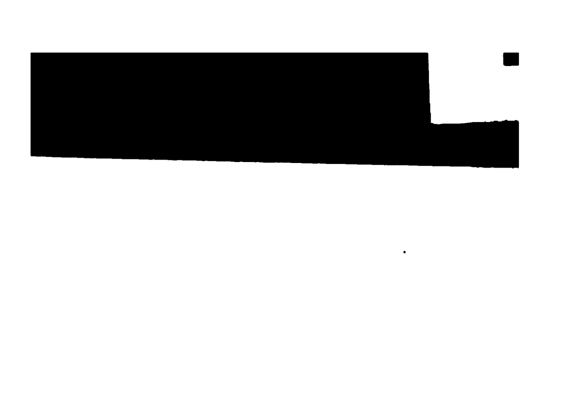
ΔΗ. αὗται δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ καὶ τίνες;
οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.

ΛΙ. ταύτας ἐκεῖνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν
ἐξείλεθ' αὑτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν. 245

ΔΗ. ἦ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον

χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;

ΛΙ. οὔκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
κατείχεθ', ὥς φησ' αὐτός, οὐκ ἐλεύθερος,
ἀλλ' ἐμποληθείς· τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον,
γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ. 251
κεῖνος δὲ πραθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ
ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει,
χοὕτως ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβὼν
ὥσθ' ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν, 255
ἦ μὴν τόν οἱ κτιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους
ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
κοὐχ ἡλίωσε τοὔπος, ἀλλ' ὅθ' ἁγνὸς ἦν,
στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον 260
μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενί,
λέγων χεροῖν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη 265
τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν,
φανεὶς δὲ δοῦλος ἀνδρὸς ἀντ' ἐλευθέρου
ῥαίοιτο· δείπνοις δ' ἡνίκ' ἦν ᾠνωμένος,
ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὧν ἔχων χόλον,
ὡς ἵκετ' αὖθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν 270
πρὸς κλιτύν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν,
τότ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θατέρᾳ δὲ νοῦν
ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακός.
ἔργου δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ
ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος 275
πρατόν νιν ἐξέπεμψεν οὐδ' ἠνέσχετο,
ὁθούνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ

ἔκτεινεν· εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,
Ζεύς τἂν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ·
ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες. 280
κεῖνοι δ' ὑπερχλίοντες ἐκ γλώσσης κακῆς
αὐτοὶ μὲν Ἅιδου πάντες εἴσ' οἰκήτορες,
πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἅσπερ εἰσορᾷς
ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον
χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς 285
ἐφεῖτ', ἐγὼ δὲ πιστὸς ὢν κείνῳ τελῶ.
αὐτὸν δ' ἐκεῖνον, εὖτ' ἂν ἁγνὰ θύματα
ῥέξῃ πατρῴῳ Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως,
φρόνει νιν ὡς ἥξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν. 290

ΧΟ. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ,
τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένῃ λόγῳ.

ΔΗ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ
κλύουσα πρᾶξιν τήνδε, πανδίκῳ φρενί;
πολλή 'στ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν. 295
ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε.
ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
ταύτας ὁρώσῃ δυσπότμους ἐπὶ ξένης
χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας, 300
αἳ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.
ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε
πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
μηδ', εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι. 305
οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὁρωμένη.
ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἶ νεανίδων;
ἄνανδρος ἢ τεκοῦσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν

πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
Λίχα, τίνος ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν; 310
τίς ἡ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ;
ἔξειπ'· ἐπεί νιν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα
βλέπουσ', ὅσῳπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.
ΛΙ. τί δ' οἶδ' ἐγώ, τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως
γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις. 315
ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
ΛΙ. οὐκ οἶδα· καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν.
ΔΗ. οὐδ' ὄνομα πρός του τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;
ΛΙ. ἥκιστα· σιγῇ τοὐμὸν ἔργον ἤνυτον.
ΔΗ. εἴπ', ὦ τάλαιν', ἀλλ' ἡμὶν ἐκ σαυτῆς, ἐπεὶ 320
καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἥτις εἶ.
ΛΙ. οὔ τἄρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
χρόνῳ διήσει γλῶσσαν, ἥτις οὐδαμὰ
προὐφηνεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα,
ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος 325
δακρυρροεῖ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
διήνεμον λέλοιπεν· ἡ δέ τοι τύχη
κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
ΔΗ. ἡ δ' οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας
οὕτως ὅπως ἥδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς 330
τοῖς οὖσι λύπην πρός γ' ἐμοῦ διπλῆν λάβοι·
ἅλις γὰρ ἡ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὡς σύ θ' οἷ θέλεις
σπεύδῃς, ἐγώ τε τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ.
ΑΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἀμμείνασ', ὅπως 335
μάθῃς ἄνευ τῶνδ', οὕστινάς τ' ἄγεις ἔσω,
ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας ἐκμάθῃς ἃ δεῖ·
τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
ΔΗ. τί δ' ἐστί; τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;

ἃ δει. = what you ought to know.
ταυτα = acc. of respect stands exactly in this
place in the verse many times in Sophocles.

εἰπεῖν = to have your say.

The narratives of Angelos is in a language more nearly approaching common speech and may be compared to the comedy and its language.

ἄλλα = as a zeugmatic verb.

πόνων = ablative genitive.

φίτυος = logically refers to φίτυον.

οὗ = ἔρως.

ἄκων = not aware without knowing what he is doing.

she will not treat her as a slave.

Γ. σταθεῖσ' ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος 340
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.
Η. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν
καλῶμεν, ἢ 'μοὶ ταῖσδέ τ' ἐξειπεῖν θέλεις;
Γ. σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται, τούτους δ' ἔα.
Η. καὶ δὴ βεβᾶσι, χὠ λόγος σημαινέτω. 345
Γ. ἀνὴρ ὅδ' οὐδὲν ὧν ἔλεξεν ἀρτίως
φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν, ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς
ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.
Η. τί φής; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς·
ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοία μ' ἔχει. 350
Γ. τούτου λέγοντος τἀνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγώ,
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἕκατι κεῖνος Εὔρυτόν θ' ἕλοι
τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, Ἔρως δέ νιν
μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε, 355
οὐ τἀπὶ Λυδοῖς οὐδ' ὑπ' Ὀμφάλῃ πόνων
λατρεύματ' οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος·
ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἔμπαλιν λέγει.
ἀλλ' ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος, 360
ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας
ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ᾗ
τὸν ἐργάτην τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
κτείνει τ' ἄνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν
ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὁρᾷς, ἥκει δόμους 365
ὡς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τόδε·
οὐδ' εἰκός, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα. 370

καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
ὥστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
οὐχ ἥδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως.
ΔΗ. οἴμοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος; 375
τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον
λαθραῖον; ὢ δύστηνος· ἆρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὥσπερ οὑπάγων διώμνυτο;
ΑΓ. ἦ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν,
πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ 380
'Ιόλη 'καλεῖτο, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ
βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.
ΧΟ. ὄλοιντο — μή τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ
λαθραῖ' ὃς ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακά.
ΔΗ. τί χρὴ ποεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις 385
τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.
ΧΟ. πεύθου μολοῦσα τἀνδρός, ὡς τάχ' ἂν σαφῆ
λέξειεν, εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
ΔΗ. ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις.
ΧΟ. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποεῖν; 390
ΔΗ. μίμν', ὡς ὅδ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.
ΛΙ. τί χρή, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
δίδαξον, ὡς ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ.
ΔΗ. ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν 395
ᾄσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεώσασθαι λόγους.
ΛΙ. ἀλλ' εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.
ΔΗ. ἦ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;
ΛΙ. ἴστω μέγας Ζεύς, ὧν γ' ἂν ἐξειδὼς κυρῶ.
ΔΗ. τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἣν ἥκεις ἄγων; 400
ΛΙ. Εὐβοιίς· ὧν δ' ἔβλαστεν οὐκ ἔχω λέγειν.

There are many now over the market place who know of this thing.

ap: = she turns hastly towards the messanger.

Syter = an echo of the appetos words farther back.

apu - the present of this is always used as the future in attic prose.

He comes self summoned from the house.

eyow = I am unable, and I will not say.

The original MS there was probably no
marks for the change of speakers, except a little
paragraphos at the side to mark the end of
each speak.

...yS... = That's just the thing I wanted to hear

...ana = yes, as in duty bound.

...ilidas = what mean these riddles?

...os T... = what do you ask me then.

...an Tyr = They have not gone off this stage
as yet, but are walking about somewhere.

...or os = I never said such a thing.

...e = They said they heard, forsooth.

...TorSa = Lett me who this stranger is.

ΑΓ. οὗτος, βλέφ' ὧδε· πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;
ΛΙ. σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;
ΑΓ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὅ σ' ἱστορῶ.
ΛΙ. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηάνειραν, Οἰνέως 405
κόρην δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
λεύσσων μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.
ΑΓ. τοῦτ' αὔτ' ἔχρῃζον, τοῦτό σου μαθεῖν· λέγεις
δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν; ΛΙ. δίκαια γάρ.
ΑΓ. τί δῆτα; ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην, 410
ἢν εὑρεθῇς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν;
ΛΙ. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;
ΑΓ. οὐδέν· σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.
ΛΙ. ἄπειμι· μῶρος δ' ἦ πάλαι κλύων σέθεν.
ΑΓ. οὔ, πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ. 415
ΛΙ. λέγ', εἴ τι χρῄζεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
ΑΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,
κάτοισθα δῆτ'; ΛΙ. οὔ φημι· πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;
ΑΓ. οὔκουν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς,
Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν; 420
ΛΙ. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολὼν
σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών;
ΑΓ. πολλοῖσιν ἀστῶν· ἐν μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ πολύς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.
ΛΙ. κλύειν γ' ἔφασκον· ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίγνεται 425
δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον.
ΑΓ. ποίαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;
ΛΙ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
δέσποινα, τόνδε τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος. 430
ΑΓ. ὃς σοῦ παρὼν ἤκουσεν, ὡς ταύτης πόθῳ

πόλις δαμείη πᾶσα, κοὐχ ἡ Λυδία
πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρως φανείς.
ΛΙ. ἄνθρωπος, ὦ δέσποιν', ἀποστήτω· τὸ γὰρ
νοσοῦν τι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος. 435
ΔΗ. μή, πρός σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος
Διὸς καταστράπτοντος, ἐκκλέψῃς λόγον.
οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ
οὐδ' ἥτις οὐ κάτοιδε τἀνθρώπων, ὅτι
χαίρειν πέφυκασ' οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί. 440
Ἔρωτι μέν νυν ὅστις ἀντανίσταται
πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ·
οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
κἀμοῦ γε· πῶς δ' οὐ χἀτέρας οἵας γ' ἐμοῦ;
ὥστ' εἴ τι τὠμῷ τ' ἀνδρὶ τῇδε τῇ νόσῳ 445
ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
ἢ τῇδε τῇ γυναικὶ τῇ μεταιτίᾳ
τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
οὐκ ἔστι ταῦτ'· ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις· 450
εἰ δ' αὐτὸς αὑτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν
θέλῃς γενέσθαι χρηστός, ὀφθήσει κακός.
ἀλλ' εἰπὲ πᾶν τἀληθές· ὡς ἐλευθέρῳ
ψευδεῖ καλεῖσθαι κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή.
ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται· 455
πολλοὶ γὰρ οἷς εἴρηκας, οἳ φράσουσ' ἐμοί.
κεἰ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ
τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν·
τὸ δ' εἰδέναι τί δεινόν; οὐχὶ χἀτέρας
πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς ἔγημε δή; 460
κοὔπω τις αὐτῶν ἐκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
ἠνέγκατ' οὐδ' ὄνειδος· ἥδε τ' οὐδ' ἂν εἰ

Words fail to answer the fancies of a diseased brain befit me not.
Tears who flashes on the upper glades of beta.
νακυ = an unkind woman, or one who does not know the heart of man.

χεῖρας = when in close contact.

κακόν = not really any injury to me.

If you have scolded your own self thus to speak.

To be deceived would pain me most.

I pitied her in that it was her beauty that had wrecked her life.
ηδε τ = as if a μηδεν had preceded.
But let all these things go down the stream before the wind. ρειτω κατ᾽ ουρας = another reading.

αγνωμονα = Mr. Jebb takes this as a neuter plural, as if it were parallel to θνητα.

διηλθε = penetrated the heart of Heracles.
υπολυφορος = predicate adjective.
δει = I must also plead his cause.
Heracles chief characteristic is his brutal outspokenness in all things.

τηδε = τοδε attracted to an agreement with αμαρτιας.
στεργε = bear with this woman
βουλου = and make up your mind that the words spoken in reference to her should remain steadfast.

καν - as if she were making up her mind definitely. She speaks to herself.
θεους - with the aid of Heaven, or with Eros.
θεων = descriptive genitive.

κάρτ' ἐντακείη τῷ φιλεῖν, ἐπεί σφ' ἐγὼ
ᾤκτιρα δὴ μάλιστα προσβλέψασ', ὅτι
τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν, 465
καὶ γῆν πατρῴαν οὐχ ἑκοῦσα δύσμορος
ἔπερσε κἀδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ἴτω κατ' οὖρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεί.

ΧΟ. *πείθου λεγούσῃ χρηστά, κοὐ μέμψει χρόνῳ* 470
γυναικὶ τῇδε κἀπ' ἐμοῦ κτήσει χάριν.

ΛΙ. *ἀλλ' ὦ φίλη δέσποιν', ἐπεί σε μανθάνω*
θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ κοὐκ ἀγνώμονα,
πᾶν σοι φράσω τἀληθὲς οὐδὲ κρύψομαι.
ἔστιν γὰρ οὕτως ὥσπερ οὗτος ἐννέπει. 475
ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ
διῆλθε, καὶ τῆσδ' εἵνεχ' ἡ πολύφθορος
καθῃρέθη πατρῷος Οἰχαλία δόρει.
καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
οὔτ' εἶπε κρύπτειν οὔτ' ἀπηρνήθη ποτέ, 480
ἀλλ' αὐτός, ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν
μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
ἥμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.
ἐπεί γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν 485
καὶ στέργε τὴν γυναῖκα καὶ βούλου λόγους,
οὓς εἶπας ἐς τήνδ', ἐμπέδως εἰρηκέναι·
ὡς τἄλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν
τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ.

ΔΗ. *ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν ὥστε ταῦτα δρᾶν,* 490
κοὔτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα,
θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ' εἴσω στέγης
χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρῃς,

ἅ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι,
καὶ ταῦτ' ἄγῃς· κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε 495
χωρεῖν προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ.

ΧΟ. μέγα τι σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεί.
καὶ τὰ μὲν θεῶν
παρέβαν, καὶ ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασεν οὐ λέγω, 500
οὐδὲ τὸν ἔννυχον Ἅιδαν
ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας·
ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν
τίνες ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων,
τίνες πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξῆλθον ἄεθλ'
ἀγώνων. 506
ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερω τετραόρου
φάσμα ταύρου, 508
Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιαδᾶν, ὁ δὲ Βακχίας ἄπο 510
ἦλθε παλίντονα Θήβας
τόξα καὶ λόγχας ῥόπαλόν τε τινάσσων,
παῖς Διός· οἳ τότ' ἀολλεῖς
ἴσαν ἐς μέσον ἱέμενοι λεχέων·
μόνα δ' εὔλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει
ξυνοῦσα. 515
τότ' ἦν χερός, ἦν δὲ τόξων πάταγος, 517
ταυρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων·
ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι 520
κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
πλήγματα, καὶ στόνος ἀμφοῖν.
ἁ δ' εὐῶπις ἁβρὰ
τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ
ἧστο, τὸν ὃν προσμένουσ' ἀκοίταν. 525
ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἷα φράζω·

497—506 = 507—516.

Take my messages and my presents.

στόλω = with such a large retinue.
The vase paintings give us this scene in detail
Ἀχελῷος - was the longest river in Greece.

χερὸς = a din of falling fists.

κλίμακες = a wrestling figure that cannot be quite understood.
Blows that struck in the forehead and the heavy breathing of the two. see Jebbs note.
ἁ δ᾽ εὐῶπις = what a marvelous contrast.
Ἐγὼ = ἄρω δὲ μάρνα μαν. Is Jebbs emendation, because the passage seems to break the continuity of the chorus

a turn in the situation now takes place.
The stranger is about to leave.

φόρτος = I received him as a piece of merchandise. That will probably wreck me under one blanket — a proverbial expression

ἔχω = and yet I cannot be angry with him.

Here is the flower of beauty.
ἐσθλε = see Jebbs note.
πόσις = He is only my husband in name.

λυτήριον = an [illegible] probably corrupt a deliverance from this pain I shall manage this.
θηρὸς = from a beast of olden time

τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας
ἔν' εἶδ', ἔν' ἀμμένει·
κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν,
ὥστε πόρτις ἐρήμα. 530

ΔΗ. ἦμος, φίλαι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,
τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρᾳ,
τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,
τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη. 535
κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἐξευγμένην,
παρεισδέδεγμαι φόρτον ὥστε ναυτίλος,
λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
καὶ νῦν δύ' οὖσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ
χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς, 540
ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος,
οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῆδε τῇ νόσῳ·
τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνὴ 545
δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
ὁρῶ γὰρ ἥβην τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω,
τὴν δὲ φθίνουσαν· ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ
ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς 550
ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἅρ' ᾖ.
ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν· ᾗ δ' ἔχω, φίλαι,
λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω.
ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ 555
θηρός, λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον,
ὃ παῖς ἔτ' οὖσα τοῦ δασυστέρνου παρὰ

Νέσσου φθίνοντος ἐκ φονῶν ἀνειλόμην,
ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς
μισθοῦ 'πόρευε χερσίν, οὔτε πομπίμοις 560
κώπαις ἐρέσσων οὔτε λαίφεσιν νεώς.
ὃς κἀμέ, τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον
ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἑσπόμην,
φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἦ μέσῳ πόρῳ,
ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἤυσ' ἐγώ, 565
χὠ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν
ἧκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας
στέρνων διερροίζησεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θὴρ
τοσοῦτον εἶπε· παῖ γέροντος Οἰνέως,
τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, ἐὰν πίθῃ, 570
πορθμῶν, ὁθούνεχ' ὑστάτην σ' ἔπεμψ' ἐγώ·
ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν
σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ᾗ μελαγχόλους
ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον 575
τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν' εἰσιδὼν
στέρξει γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
τοῦτ' ἐννοήσασ', ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
κείνου θανόντος ἐγκεκλῃμένον καλῶς,
χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα 580
ζῶν κεῖνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ
μήτ' ἐκμάθοιμι, τάς τε τολμώσας στυγῶ·
φίλτροις δ' ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ, 585
μεμηχάνηται τοὔργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι.

ΧΟ. ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,

ακτorws = having been slain.
Eunos = to-wards the right of Pleuron.

δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.
ΔΗ. οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν 590
ἔνεστι, πείρᾳ δ' οὐ προσωμίλησά πω.
ΧΟ. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.
ΔΗ. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα, τόνδε γὰρ βλέπω
θυραῖον ἤδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται. 595
μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ'· ὡς σκότῳ
κἂν αἰσχρὰ πράσσῃς, οὔποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ.
ΛΙ. τί χρὴ ποεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
ὡς ἐσμὲν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.
ΔΗ. ἀλλ' αὐτὰ δή σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Λίχα, 600
ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἠγορῶ ξέναις,
ὅπως φέρῃς μοι τόνδε ταναϋφῆ πέπλον,
δώρημ' ἐκείνῳ τἀνδρὶ τῆς ἐμῆς χερός.
διδοὺς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ, 605
μηδ' ὄψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου
μήθ' ἕρκος ἱερὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεὶς
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ.
οὕτω γὰρ ηὔγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους 610
ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι πανδίκως,
στελεῖν χιτῶνι τῷδε καὶ φανεῖν θεοῖς
θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς
σφραγῖδος ἕρκει τῷδ' ἐπὸν μαθήσεται. 615
ἀλλ' ἕρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ 'πιθυμεῖν πομπὸς ὢν περισσὰ δρᾶν·
ἔπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κἀμοῦ ξυνελθοῦσ' ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ.

ΛΙ. ἀλλ' εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην 620
βέβαιον, οὔ τοι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων,
λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
ΔΗ. στείχοις ἂν ἤδη· καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει. 625
ΛΙ. ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα.
ΔΗ. ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
[προσδέγματ' αὐτήν θ' ὡς ἐδεξάμην φίλως].
ΛΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ.
ΔΗ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ 630
μὴ πρῷ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
πρὶν εἰδέναι τἀκεῖθεν εἰ ποθούμεθα.
ΧΟ. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους
Οἴτας παραναιετάοντες, οἵ τε μέσσαν 635
Μηλίδα πὰρ λίμναν
χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
Πυλάτιδες κλέονται·
ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν 640
αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ἀχῶν καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
ἀντίλυρον μούσας.
ὁ γὰρ Διὸς ἀλκαῖος κόρος
σοῦται πάσας ἀρετᾶς 645
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους·
ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν
παντᾷ, δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι

633—639 = 640—646.
647—654 = 655—662.

χρόνον, πελάγιον, ἴδριες οὐδέν· ἁ δέ οἱ φίλα
δάμαρ 650
τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
πάγκλαυτος αἰὲν ὤλλυτο·
νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς ἐξέλυσ'
ἐπιπόνων ἀμερᾶν.
ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ 655
σταίη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ,
πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε, νασιῶτιν ἑστίαν
ἀμείψας, ἔνθα κλῄζεται θυτήρ·
ὅθεν μόλοι πανίμερος, 660
τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθεὶς
ἐπὶ προφάνσει θηρός.

ΔΗ. γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ 'π' ἀριστερὰ
πεπραγμέν' ᾖ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.
ΧΟ. τί δ' ἔστι, Δηάνειρα, τέκνον Οἰνέως; 665
ΔΗ. οὐκ οἶδ'· ἀθυμῶ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.
ΧΟ. οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;
ΔΗ. μάλιστά γ', ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τῳ παραινέσαι λαβεῖν. 670
ΧΟ. δίδαξον, εἰ διδακτόν, ἐξ ὅτου φοβεῖ.
ΔΗ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν οἷον, ἢν φράσω,
γυναῖκες, ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ᾧ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
ἔχριον ἀργῆτ', οἰὸς εὐέρου πόκῳ, 675
τοῦτ' ἠφάνισται διάβορον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὑτοῦ φθίνει,
καὶ ψῇ κατ' ἄκρας σπιλάδος· ὡς δ' εἰδῇς ἅπαν,
ᾗ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.
ἐγὼ γὰρ ὧν ὁ θήρ με Κένταυρος, πονῶν 680

πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι, προυδιδάξατο
παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσῳζόμην
χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν,
[καί μοι τάδ' ἦν πρόρρητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων]
τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτῖνός τ' ἀεὶ 685
θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σῴζειν ἐμέ,
ἕως νιν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί που.
κἄδρων τοιαῦτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
μαλλῷ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην, 690
κἄθηκα συμπτύξασ' ἀλαμπὲς ἡλίου
κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ εἴδετε.
εἴσω δ' ἀποστείχουσα δέρκομαι φάτιν
ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως 695
[τῆς οἰός, ᾧ προύχριον, ἐς μέσην φλόγα,]
ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν· ὡς δ' ἐθάλπετο,
ῥεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
μορφῇ μάλιστ' εἰκαστὸν ὥστε πρίονος
ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου. 700
τοιόνδε κεῖται προπετές· ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
προύκειτ', ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πίονος ποτοῦ
χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω· 705
ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξειργασμένην.
πόθεν γὰρ ἄν ποτ', ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θὴρ
ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν, ἧς ἔθνησχ' ὕπο;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
χρῄζων ἔθελγέ μ'· ὧν ἐγὼ μεθύστερον, 710
ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι.

μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ·
τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
Χείρωνα πημήναντα, χὦνπερ ἂν θίγῃ, 715
φθείρει τὰ πάντα· κνωδάλου δὲ τοῦδ' ὅδε
σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας
πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξῃ γοῦν ἐμῇ.
καίτοι δέδοκται, κεῖνος εἰ σφαλήσεται,
ταύτῃ σὺν ὁρμῇ κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα· 720
ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετόν,
ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι.

ΧΟ. ταρβεῖν μὲν ἔργα δείν' ἀναγκαίως ἔχει,
τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.

ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν 725
οὐδ' ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.

ΧΟ. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας
ὀργὴ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.

ΔΗ. τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
κοινωνός, ἀλλ' ᾧ μηδέν ἐστ' οἴκοι βαρύ. 730

ΧΟ. σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον,
εἰ μή τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
πάρεστι, μαστὴρ πατρὸς ὃς πρὶν ᾤχετο.

ΤΛ. ὦ μῆτερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἓν εἱλόμην,
ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην 735
ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρ', ἢ λῴους φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν.

ΔΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ, πρός γ' ἐμοῦ στυγούμενον;

ΤΛ. τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
πατέρα, κατακτείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ. 740

ΔΗ. οἴμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;

ΤΛ. ὃν οὐχ οἷόν τε μὴ οὐ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ

φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγένητον ποεῖν;
ΔΗ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν
ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῄς; 745
ΥΛ. αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασιν
πατρὸς δεδορκὼς κοὐ κατὰ γλῶσσαν κλύων.
ΔΗ. ποῦ δ' ἐμπελάζεις τἀνδρὶ καὶ παρίστασαι;
ΥΛ. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεών.
ὅθ' εἷρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν, 750
νίκης ἄγων τροπαῖα κἀκροθίνια,
ἀκτή τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον
Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρῴῳ Διὶ
βωμοὺς ὁρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα·
οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ. 755
μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οὐ κενὸς Λίχας,
τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον·
ὃν κεῖνος ἐνδύς, ὡς σὺ προυξεφίεσο,
ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων 760
λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ
ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα.
καὶ πρῶτα μὲν δείλαιος ἵλεῳ φρενί,
κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατηύχετο·
ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο 765
φλὸξ αἱματηρὰ κἀπὸ πιείρας δρυός,
ἱδρὼς ἀνῄει χρωτί, καὶ προσπτύσσεται
πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος,
χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὀστέων
ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα φοινίας 770
ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὣς ἐδαίνυτο.
ἐνταῦθα δὴ 'βόησε τὸν δυσδαίμονα
Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,

ασμερος = rejoicing with yearning.
ροθιας = a sacrifice of abundant sacrifi
ικερος = is not at all the usual readi

βουτικηματα = all the animals were male
all kinds of cattle.

προσπτυσσεται = χιτων is the subject.
τεκτονος = as if it had been fitted there
a craftsman.

κλαίων = he, Heracles, when he heard it.

διωδυνος = a piercing spasm.

a sea dashed cliff with rising from the sea.

κόρυκος = κορυφης is the other reading.

διαπεπραγμαι = exactly our expression "done for".

The spasm dragged him to the ground, and then raised him up on high.

The Locrian rocks across the bay resounded.

πολλα = again and again.

προσεδρος = through the shrouding altar-smoke.

θανειν = to die with me as I die.

αυτου = of that shipment from this.

επισκηνουν = this was enough for us.

ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·
ὃ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνης 775
δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον.
κἀκεῖνος ὡς ἤκουσε καὶ διώδυνος
σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο,
μάρψας ποδός νιν, ἄρθρον ᾗ λυγίζεται,
ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν· 780
κόγχης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.
ἅπας δ' ἀνηυφήμησεν οἰμωγῇ λεώς,
τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
κοὐδεὶς ἐτόλμα τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν. 785
ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
ῥίπτων ἑαυτόν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν, 790
τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος
σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου,
τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ 795
δακρυρροοῦντα, καί με προσβλέψας καλεῖ·
ὦ παῖ, πρόσελθε, μὴ φύγῃς τοὐμὸν κακόν,
μηδ' εἴ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
ἀλλ' ἆρον ἔξω, καὶ μάλιστα μέν με θὲς
ἐνταῦθ' ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν· 800
εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς
πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω.
τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις

βρυχώμενον σπασμοῖσι· καί νιν αὐτίκα 805
ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ' ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως.
τοιαῦτα, μῆτερ, πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ
καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, ὧν σε ποίνιμος Δίκη
τίσαιτ' Ἐρινύς τ'. εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι·
θέμις δ', ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προύβαλες, 810
πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
κτείνασ', ὁποῖον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτέ.

ΧΟ. *τί σῖγ' ἀφέρπεις; οὐ κάτοισθ' ὁθούνεκα*
ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;

ΥΛ. *ἐᾶτ' ἀφέρπειν· οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν* 815
αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἑρπούσῃ καλός.
ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
μητρῷον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ;
ἀλλ' ἑρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἣν
τὠμῷ δίδωσι πατρί, τήνδ' αὐτὴ λάβοι. 820

ΧΟ. *ἴδ' οἷον, ὦ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ*
τοὔπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
ὅ τ' ἔλακεν, ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέροι
δωδέκατος ἄροτος, ἀναπνοὰν τελεῖν πόνων 825
τῷ Διὸς αὐτόπαιδι·
καὶ τάδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει.
πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων
ποτ' ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι θανὼν λατρείαν; 830
εἰ γάρ σφε Κενταύρου φονίᾳ νεφέλᾳ
χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα
πλευρά, προστακέντος ἰοῦ,
ὃν τέκετο θάνατος, ἔτρεφε δ' αἰόλος δράκων,
πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι, 835

821—830 = 831—840.

a curious change from aorist to present.
τεταται -- is the correct spelling.

Deianeira withdraws silently during the last words of her son.

What is the use of letting the fact that she is my mother stand in my way.
χαιρέτωσαν - let her go with a good riddance.

The chorus here divides for a moment.

Kwikutos = a shriek — the name of one of the [illegible] of the lower world.

δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας
προστετακὼς φλέγματι; μελαγχαίτα δ'
ἄμμιγά νιν αἰκίζει
θηρὸς ὀλόεντα κέντρ' ἐπιζέσαντα. 840
ὧν ἅδ' ἁ τλάμων ἄοκνος
μεγάλαν προορῶσα δόμοισι βλάβαν νέων
ἀισσόντων γάμων τὰ μὲν οὔτι
προσέβαλεν, τὰ δ' ἀπ' ἀλλόθρου
γνώμας μολόντ' οὐλίαισι συναλλαγαῖς 845
ἦ που ὀλοὰ στένει,
ἦ που ἀδινῶν χλωρὰν
τέγγει δακρύων ἄχναν.
ἁ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγά-
λαν ἄταν. 851
ἔρρωγεν παγὰ δακρύων·
κέχυται νόσος, ὦ πόποι, οἷον ἀναρσίων
οὔπω Ζηνὸς κέλωρ' ἀγακλειτὸν
ἐπέμολεν πάθος οἰκτίσαι. 855
ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός,
ἃ τότε θοὰν νύμφαν
ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς
τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾷ·
ἁ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἄναυδος φανερὰ τῶνδ'
ἐφάνη πράκτωρ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς 863
οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου;
τί φημι; 865

ΗΜ. ἠχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ
'ν εἴσω. καί τι καινίζει στέγη.

1 = 852—862.

ΗΜ. *ξύνες δὲ*
τήνδ' ὡς ἀηδὴς καὶ συνωφρυωμένη
χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημανοῦσά τι. 870

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἡμὶν οὐ σμικρῶν κακῶν
ἦρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

ΧΟ. *τί δ', ὦ γεραιά, καινοποιηθὲν λέγεις;*

ΤΡ. *βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην*
ὁδῶν ἁπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός. 875

ΧΟ. *οὐ δή ποθ' ὡς θανοῦσα;* ΤΡ. *πάντ' ἀκήκοας.*

ΧΟ. *τέθνηκεν ἡ τάλαινα;* ΤΡ. *δεύτερον κλύεις.*

ΧΟ. *τάλαιν' ὀλεθρία· τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φής;*

ΤΡ. *σχετλιώτατα πρός γε πρᾶξιν.* ΧΟ. *εἰπὲ τῷ μόρῳ,*
γύναι, ξυντρέχει. 880

ΤΡ. *αὑτὴν διηίστωσε.* ΧΟ. *τίς θυμὸς ἢ τίνες*
νόσοι τάνδ' αἰχμὰν
βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο
πρὸς θανάτῳ θάνατον 885
ἀνύσασα μόνα; ΤΡ. *στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρου.*

ΧΟ. *ἐπεῖδες, ὦ ματαιε, τήνδε τὴν ὕβριν;*

ΤΡ. *ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.*

ΧΟ. *τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἰπέ.* 890

ΤΡ. *αὐτὴ πρὸς αὑτῆς χειροποιεῖται τάδε.*

ΧΟ. *τί φωνεῖς;* ΤΡ. *σαφηνῆ.*

ΧΟ. *ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλαν*
ἁ νέορτος ἅδε νύμφα
δόμοισι τοῖσδ' ἐρινύν. 895

ΤΡ. *ἄγαν γε· μᾶλλον δ', εἰ παροῦσα πλησία*
ἔλευσσες οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ᾤκτισας.

ΧΟ. *καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεὶρ γυναικεία κτίσαι;*

ΤΡ. *δεινῶς γε· πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.*

αν ἐγώ = ἀγρότης, [illegible], is Jebb's suggested emendation.

This kind of character always speaks in contradictory phrases.

[illegible] thou then see the deed?

[illegible] = the poetic word for πράσσω, generally used of some evil deed.

κοῖλα = the empty litter that was to receive the body of Heracles.

ὅτου ψαύσειε with the optative is very irregular. Jebb thinks it is for the subst. subj.

ὀργάνων = whatever household thing she touched.

ἀπαίδας = has been given up by most of the editors. Jebb offers an emendation. καὶ τῆς ἐπ' ἄλλοις

φρουροῦσα = kept watch over her.

When she had finished the preparation of the bed, she leaped thereon, shedding many hot tears.

She loosened her robe at the left shoulder, having bare her whole left side

While I was going away and returning she had done the deed.

ἐπεὶ γὰρ ἦλθε δωμάτων εἴσω μόνη 900
καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια
στορνύνθ', ὅπως ἄψορρον ἀντῴη πατρί,
κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,
βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὅτι
γένοιντ' ἔρημοι, 'κλαιε δ' ὀργάνων ὅτου 905
ψαύσειεν οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος·
ἄλλῃ δὲ κἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη,
εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
ἔκλαιεν ἡ δύστηνος εἰσορωμένη,
αὐτὴ τὸν αὑτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη 910
[καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας].
ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὁρῶ
τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην.
κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη
φρούρουν· ὁρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις 915
τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη.
ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω
καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐνατηρίοις,
καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα
ἔλεξεν· ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμά, 920
τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὡς ἔμ' οὔποτε
δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνάτριαν.
τοσαῦτα φωνήσασα συντόνῳ χερὶ
λύει τὸν αὑτῆς πέπλον, ᾗ χρυσήλατος
προὔκειτο μαστῶν περονίς, ἐκ δ' ἐλώπισεν 925
πλευρὰν ἅπασαν ὠλένην τ' εὐώνυμον.
κἀγὼ δρομαία βᾶσ', ὅσονπερ ἔσθενον,
τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
κἀν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα,
ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ 930

πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
ἰδὼν δ' ὁ παῖς ᾤμωξεν· ἔγνω γὰρ τάλας
τοὔργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε,
ὄψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὕνεκα
ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε. 935
κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων
ἐλείπετ' οὐδέν, ἀμφί νιν γοώμενος,
οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
πλευρὰν παρεὶς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
ὥς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ, 940
κλαίων ὁθούνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἅμα,
πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίον.
τοιαῦτα τἀνθάδ' ἐστίν· ὥστ' εἴ τις δύο
ἢ καί τι πλείους ἡμέρας λογίζεται,
μάταιός ἐστιν· οὐ γὰρ ἔσθ' ἥ γ' αὔριον, 945
πρὶν εὖ παρῇ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

ΧΟ. πότερα πρότερον ἐπιστένω,
πότερα μέλεα περαιτέρω,
δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνῳ.
τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις, 950
τάδε δὲ μένομεν ἐπ' ἐλπίσιν·
κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
εἴθ' ἀνεμόεσσά τις
γένοιτ' ἔπουρος ἑστιῶτις αὔρα,
ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως 955
τὸν Δῖον ἄλκιμον γόνον
μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ·
ἐπεὶ ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις

947—949 = 950—952.
953—961 = 962—970.

He saw that in a passion she had done the deed, and when she had me set to arm to Heracles.

He laid himself by her side: as it were to staunch the wound.

Such is the tale of what has gone on within. We cannot be sure of the morrow, until today is dead.

dora = what we have and what we expect are alike.

enter Hyllus, with attendants, preceded by an old man, who bears the letter to Heracles.

[illegible]: is not followed by a period, but made a cognate accusative by most of the editors.

χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετόν τι θαῦμα.
ἀγχοῦ δ' ἄρα κοὐ μακρὰν 962
προὔκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδών.
ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις.
πᾷ δ' αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου 965
προκηδομένα βαρεῖαν
ἄψοφον φέρει βάσιν.
αἰαῖ, ὅδ' ἀναύδατος φέρεται.
τί χρὴ θανόντα νιν ἢ καθ' ὕπνον ὄντα κρῖναι; 970

ΥΛ. οἴμοι ἐγὼ σοῦ,
πάτερ, οἴμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος.
τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

σίγα, τέκνον, μὴ κινήσῃς
ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος· 975
ζῇ γὰρ προπετής· ἀλλ' ἴσχε δακὼν
στόμα σόν. ΥΛ. πῶς φής, γέρον; ἦ ζῇ;

ΠΡ. οὐ μὴ 'ξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον
κἀκκινήσεις κἀναστήσεις
φοιτάδα δεινὴν 980
νόσον, ὦ τέκνον; ΥΛ. ἀλλ' ἐπί μοι μελέῳ
βάρος ἄπλετον· ἐμμέμονεν φρήν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ,
ποῖ γᾶς ἥκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν
κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις 985
ὀδύναις; οἴμοι ἐγὼ τλάμων·
ἡ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει, φεῦ.

ΠΡ. ἆρ' ἐξήδη σ' ὅσον ἦν κέρδος
σιγῇ κεύθειν καὶ μὴ σκεδάσαι
τῷδ' ἀπὸ κρατὸς 990

βλεφάρων θ' ὕπνον; ΥΛ. *οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν*
στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων.

ΗΡ. *ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν,*
ἱερῶν οἵαν οἵων ἐπί μοι
μελέῳ χάριν ἠνύσω· ὦ Ζεῦ. 996
οἵαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν, οἵαν·
ἣν μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
ὤφελον ὄσσοις, τόδ' ἀκήλητον
μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι. 1000
τίς γὰρ ἀοιδός, τίς ὁ χειροτέχνης
ἰατορίας, ὃς τήνδ' ἄτην
χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει;
θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην.
ἒ ἔ,
ἐᾶτέ μ', ἐᾶτέ με δύσμορον εὐνάσαι, 1005 a
ἐᾶθ' ὕστατον εὐνάσαι. 1005 b
πᾷ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς.
ἀνατέτροφας ὅ τι καὶ μύσῃ.
ἧπταί μου, τοτοτοῖ, ἥδ' αὖθ' ἕρπει. πόθεν
ἔστ', ὦ 1009
πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνέρες, οὓς δὴ
πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ κατά τε δρία πάντα καθαίρων
ὠλεκόμαν ὁ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἐπιτρέψει;
ἒ ἔ,
οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει 1015
μολὼν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ.

ΠΡ. *ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρός, τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει* 1018

1005 a. b. = 1015 — 1017.
1006 — 1014 = 1027 — 1040.

How can I control myself, as I behold the great calamity.

Nr 2 This probably refers to Ileonora.

That you should look upon the uncontrolled madness.

It is this appeal to Zeus that relieves him and finally translates him to Olympus

Bia = separate my head from my life.

The old man speaks to Hyllus

The cruel plague leaps forth to rend me

Where with thy godless mother hath made me wild.

He appeals again in agony to Zeus for rest and relief.

The first direct mention of Christians.

ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν· σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ ὄμμα
ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σῴζειν. ΤΛ. ψαύω μὲν ἔγωγε,
λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὔτ' ἔνδοθεν οὔτε θύραθεν 1021
ἔστι μοι ἐξανύσαι βίοτον· τοιαῦτα νέμει Ζεύς.

ΗΡ. ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;
τᾷδέ με τᾷδέ με πρόσλαβε κουφίσας. 1024
αἰαῖ, ἰὼ δαῖμον.
θρῴσκει δ' αὖ, θρῴσκει δειλαία
διολοῦσ' ἡμᾶς
ἀποτίβατος ἀγρία νόσος. 1030
ὦ Παλλὰς Παλλάς, τόδε μ' αὖ λωβᾶται. ἰὼ παῖ,
τὸν φύσαντ' οἴκτιρ', ἀνεπίφθονον εἴρυσον ἔγχος,
παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῇδος· ἀκοῦ δ' ἄχος, ᾧ μ'
ἐχόλωσεν 1035
σὰ μάτηρ ἄθεος, τὰν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
αὔτως, ὧδ' αὔτως ὥς μ' ὤλεσεν. ὦ γλυκὺς Ἅιδας,
ὦ Διὸς αὐθαίμων, 1041
εὔνασον εὔνασον ὠκυπέτᾳ μόρῳ
τὸν μέλεον φθίσας.

ΧΟ. κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφοράς, φίλαι,
ἄνακτος, οἵαις οἷος ὢν ἐλαύνεται. 1045

ΗΡ. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ
καὶ χερσὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
κοὔπω τοιοῦτον οὔτ' ἄκοιτις ἡ Διὸς
προὔθηκεν οὔθ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοί,
οἷον τόδ' ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη 1050
καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων
ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.
πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας
βέβρωκε σάρκας, πλεύμονός τ' ἀρτηρίας

1023 — 1026 = 1041 — 1043.

ῥοφεῖ ξυνοικοῦν, ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου 1055
πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ.
κοὐ ταῦτα λόγχη πεδιάς, οὔθ' ὁ γηγενὴς
στρατὸς Γιγάντων οὔτε θήρειος βία,
οὔθ' Ἑλλὰς οὔτ' ἄγλωσσος οὔθ' ὅσην ἐγὼ 1060
γαῖαν καθαίρων ἱκόμην, ἔδρασέ πω·
γυνὴ δέ, θῆλυς φῦσα κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν,
μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον. 1065
δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα
εἰ τοὐμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον ἢ κείνης ὁρῶν
λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.
ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἴκτιρόν τέ με 1070
πολλοῖσιν οἰκτρόν, ὅστις ὥστε παρθένος
βέβρυχα κλαίων, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε
τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,
ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν εἱπόμην κακοῖς.
νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς ηὕρημαι τάλας. 1075
καὶ νῦν προσελθὼν στῆθι πλησίον πατρός,
σκέψαι θ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο
πέπονθα· δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
ἰδού, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
ὁρᾶτε τὸν δύστηνον, ὡς οἰκτρῶς ἔχω. 1080
αἰαῖ, ὢ τάλας,
ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὅδ' αὖ,
διῇξε πλευρῶν, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἐᾶν
ἔοικεν ἡ τάλαινα διάβορος νόσος.
ὦναξ Ἀίδη, δέξαι μ', 1085

A woman, a weak woman hath conquered me thus without a sword.

No

The strong man hath been found a woman no man ever saw me thus weeping as thou now seest me.

the shoulders, hands and breast.

He makes mention of his various labors comparing his present plight to his future past strength.

In my death as in my life I have chastened the wretched [illegible].

ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον,
ἔνσεισον, ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
πάτερ, κεραυνοῦ· δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,
ἤνθηκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες χέρες,
ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες, 1090
ὑμεῖς δὲ κεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἵ ποτε
Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα
λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον,
βίᾳ κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
διφυῆ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν 1095
θηρῶν, ὑβριστὴν ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
Ἐρυμάνθιόν τε θῆρα, τόν θ' ὑπὸ χθονὸς
Ἅιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων
δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις.
ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην, 1101
κοὐδεὶς τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
νῦν δ' ὧδ' ἄναρθρος καὶ κατερρακωμένος
τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος, 1105
ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ
κἂν μηδὲν ἕρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
χειρώσομαι κἀκ τῶνδε· προσμόλοι μόνον,
ἵν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι 1110
καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην.

ΧΟ. ὦ τλῆμον Ἑλλάς, πένθος οἷον εἰσορῶ
ἕξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται.

ΥΛ. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
σιγὴν παρασχὼν κλῦθί μου, νοσῶν ὅμως· 1115
αἰτήσομαι γάρ σ' ὧν δίκαια τυγχάνειν.

δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει
θυμῷ δύσοργος· οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
χαίρειν προθυμεῖ κἀν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.

ΗΡ. εἰπὼν ὃ χρῄζεις λῆξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν 1120
οὐδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι.

ΥΛ. τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆς φράσων ἐν οἷς
νῦν ἐστιν ὥς θ' ἥμαρτεν οὐχ ἑκουσία.

ΗΡ. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
τῆς πατροφόντου μητρός, ὡς κλύειν ἐμέ; 1125

ΥΛ. ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.

ΗΡ. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.

ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.

ΗΡ. λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῇς κακὸς γεγώς.

ΥΛ. λέγω· τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγής. 1130

ΗΡ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.

ΥΛ. αὐτὴ πρὸς αὑτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐντόπου.

ΗΡ. οἴμοι· πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;

ΥΛ. κἂν σοῦ στραφείη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.

ΗΡ. δεινοῦ λόγου κατῆρξας· εἰπὲ δ' ᾗ νοεῖς. 1135

ΥΛ. ἅπλοῦν τὸ ῥῆμ', ἥμαρτε χρηστὰ μωμένη.

ΗΡ. χρήστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾷ;

ΥΛ. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν
ἀπήμπλαχ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.

ΗΡ. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων; 1140

ΥΛ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.

ΗΡ. ἰοὺ ἰοὺ δύστηνος, οἴχομαι τάλας·
ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.
οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἕσταμεν. 1145
ἴθ', ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ οὐκέτ' ἔστι σοι·
κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων,

These are my tidings. She is dead.

Alas, would that she had waited to die by my hand.

σταργμα — does not occur anywhere else.

Nessos suggests the whole story.

This brings out a change in the situation, as soon as Heracles hears of the Centaur's charm.

Call all my offspring that consists of thy brothers.

The time has come to show what you really are.

ὡς = as the oracle hath declared.

He consulted the speaking oak of Zeus.

[illegible] : The unguent that was smothering me.

ἵν = the point also in this connection

ἐξεύρους = [illegible] [illegible], well maintaining to achieve emendation for this place.

κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μάτην ἄκοιτιν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
φήμην πύθησθε θεσφάτων ὅσ' οἶδ' ἐγώ. 1150

ΥΛ. ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτίᾳ
Τίρυνθι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἕδραν,
παίδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει,
τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις·
ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρή, πάτερ, 1155
πράσσειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.

ΗΡ. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοὔργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
φανεῖς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
ἀνδρῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο, 1160
ἀλλ' ὅστις Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
ὅδ' οὖν ὁ θὴρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.
φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
μαντεῖα καινά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα, 1165
ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός,
ἥ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ 1170
λύσιν τελεῖσθαι· κἀδόκουν πράξειν καλῶς.
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τἀνδρὶ σύμμαχον 1175
καὶ μὴ 'πιμεῖναι τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα,
ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

ΥΛ. ἀλλ' ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν
τοιάνδ' ἐπελθών, πείσομαι δ' ἃ σοι δοκεῖ. 1180
ΗΡ. ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτιστά μοι.
ΥΛ. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;
ΗΡ. οὐ θᾶσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;
ΥΛ. ἰδοὺ προτείνω, κοὐδὲν ἀντειρήσεται.
ΗΡ. ὄμνυ Διός νυν τοῦ με φύσαντος κάρα, 1185
ΥΛ. ἦ μὴν τί δράσειν; καὶ τόδ' ἐξειρήσεται;
ΗΡ. ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.
ΥΛ. ὄμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.
ΗΡ. εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὔχου λαβεῖν.
ΥΛ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ· εὔχομαι δ' ὅμως. 1190
ΗΡ. οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον;
ΥΛ. οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.
ΗΡ. ἐνταῦθά νυν χρὴ τοὐμὸν ἐξάραντά σε
σῶμ' αὐτόχειρα καὶ ξὺν οἷς χρῄζεις φίλων,
πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς 1195
κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοὐμὸν ἐμβαλεῖν,
καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
πρῆσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ,
ἀλλ' ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἴπερ εἶ 1200
τοῦδ' ἀνδρός, ἔρξον· εἰ δὲ μή, μενῶ σ' ἐγὼ
καὶ νέρθεν ὢν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς.
ΥΛ. οἴμοι, πάτερ, ποῖ' εἶπας; οἷά μ' εἴργασαι.
ΗΡ. ὁποῖα δραστέ' ἐστίν· εἰ δὲ μή, πατρὸς
ἄλλου γενοῦ του μηδ' ἐμὸς κληθῇς ἔτι. 1205
ΥΛ. οἴμοι μάλ' αὖθις, οἷά μ' ἐκκαλεῖ, πάτερ,
φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.
ΗΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὧν ἔχω παιώνιον
καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

τραφεν = the race in which our youth is brought up.

ὅρκε = insist upon this pledge.

ἰδού = with this accent is an interjection

λεχθὲν = the deed that I shall tell you

ἐκτὸς = if thou should'st wander from

Εὐρωπίαν = middle. make this prayer for
ὑψίστου = might be gen. as this is an e
epithet of Zeus. This mountain was late
Hepaundys [illegible], and worshiped as a sa
spot.
ἔρνεσι = referring to the roots.
Oak and olive were always afterwa
connected with the cult of Heracles.

Be no more called son of mine.

Τέγγω = stain my hands with thy b

τοῦ = generic neuter. They will plague.
Philoctetes actually set fire to the pyre and received the arms of Heracles as a reward.

δὸς σὺ = grant and give me this favor:

δή = resumptive use. Well, this is the request I ask, my son.
Sometimes a tribrach may be composed of two words as τοῦ ἐμοῦ. But this monosyllable does not count, and this only happens at the later hag. of Sophocles.

μέγιστα = a tribrach. Two of them are resolved long, μέγι. ἅ is the unaccented syl. of the next foot. The resolution can never take place so that the last two syllables can be accented, as ⏑ ⏑́ ⏑́, it must always be ⏑́ ⏑ ⏑.
Except at the beginning of verse.
The thought that this woman has brought all the sorrow on his father and mother, makes Hyllus refuse this favor.

He shifts from the 3rd to the 2nd as being more direct.

ΥΛ. καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἂν ἰώμην τὸ σόν; 1210
ΗΡ. ἀλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τἄλλα γ' ἔργασαι.
ΥΛ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
ΗΡ. ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
ΥΛ. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν·
τὰ δ' ἄλλα πράξω κοὐ καμεῖ τοὐμὸν μέρος. 1215
ΗΡ. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνειμαι δέ μοι
χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
ΥΛ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.
ΗΡ. τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
ΥΛ. Ἰόλην ἔλεξας, ὥς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ. 1220
ΗΡ. ἔγνως. τοσοῦτον δή σ' ἐπισκήπτω, τέκνον·
ταύτην ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐσεβεῖν
βούλει, πατρῴων ὁρκίων μεμνημένος
προσθοῦ δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσῃς πατρί·
μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ
κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ, 1225
ἀλλ' αὐτός, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
πείθου· τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.
ΥΛ. οἴμοι· τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν, 1230
τὸ δ' ὧδ' ὁρᾶν φρονοῦντα τίς ποτ' ἂν φέροι;
ΗΡ. ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὧν λέγω θροεῖς.
ΥΛ. τίς γάρ ποθ', ἥ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη
μεταίτιος σοί τ' αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν,
τίς ταῦτ' ἄν, ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ, 1235
ἕλοιτο; κρεῖσσον κἀμέ γ', ὦ πάτερ, θανεῖν
ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.
ΗΡ. ἀνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, οὐ νεμεῖν ἐμοὶ
φθίνοντι μοῖραν· ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ
μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. 1240

ΥΛ. ὤμοι, τάχ', ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φράσεις.
ΗΡ. σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
ΥΛ. δείλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω.
ΗΡ. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.
ΥΛ. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ; 1245
ΗΡ. οὐ δυσσέβεια, τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.
ΥΛ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;
ΗΡ. ἔγωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.
ΥΛ. τοιγὰρ ποιήσω κοὐκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
θεοῖσι δεικνὺς ἔργον· οὐ γὰρ ἄν ποτε 1250
κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας, πάτερ.
ΗΡ. καλῶς τελευτᾷς, κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν
ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθες, ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
σπαραγμὸν ἤ τιν' οἶστρον, ἐς πυράν με θῇς.
ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε· παῦλά τοι κακῶν 1255
αὕτη, τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑστάτη.
ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις, πάτερ.
ΗΡ. ἄγε νυν, πρὶν τήνδ' ἀνακινῆσαι
νόσον, ὦ ψυχὴ σκληρά, χάλυβος 1260
λιθοκόλλητον στόμιον πρίουσ',
ἀνάπαυε βοήν, ὡς ἐπίχαρτον
τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον.
ΥΛ. αἴρετ', ὀπαδοί, μεγάλην μὲν ἐμοὶ
τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην, 1265
μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην
εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων,
οἳ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη.
τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ, 1270
τὰ δὲ νῦν ἑστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,

Sophocles felt that the marriage of Hyllus and his father's paramour was offensive and could only be justified as being insisted upon by the dying Heracles, for his wishes were sacred.
Must I at the very last become an impious man in doing this deed.

He is persuaded by his father's appeal to the Gods.
If you obey the gods no matter what you do, your crime has no immoral quality.
ἔστι = to crown it all.

The drama ends in anapests.

a bridle set with stone.

The Gods look unconcernedly upon the sorrows of their mortal children.

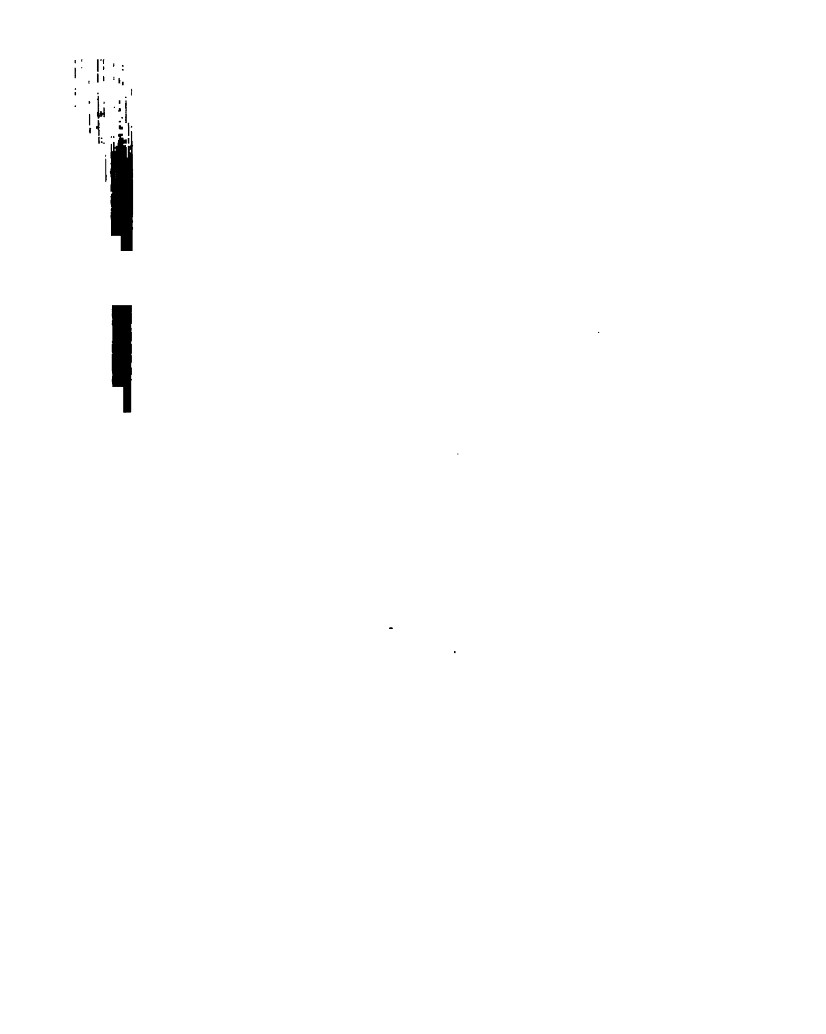
χαλε = with suffering beyond description.

παρθεν = referring to the chorus.

Zeus himself hath wrought all these evils.

αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις,
χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
λείπου μηδὲ σύ, παρθέν', ἀπ' οἴκων, 1275
μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ,
κοὐδὲν τούτων ὅ τι μὴ Ζεύς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

This is in earlier Greek. The myth is given in Euripides and Aeschylus. Dio Chrysostomos has compared these three plays. The Soph. Phil. was brought out ~~first~~ last. The earlier chorus was of Lemnian men. Eurip. brings a Trojan and a Grecian ambassador to Lemnos. In the Spring of year 409.

This belongs to late Greek. Phil. alone knew where this altar was, and in seeking was bitten by a serpent. Helenus, a son of Priam, told that Troy would be sacked by the arrows of Heracles, which Phil. had. This refers to a period of the war after the Iliad.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Ἀπαγωγὴ Φιλοκτήτου ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσσέως καθ' Ἑλένου μαντείαν, ὃς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὡς εἰδὼς χρησμοὺς συντελοῦντας πρὸς τὴν Τροίας ἅλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσσέως νύκτωρ ἐνεδρευθείς, δέσμιος ἤχθη τοῖς Ἕλλησιν. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν Λήμνῳ. ὁ δὲ χορὸς ἐκ γερόντων τῷ Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων. κεῖται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππου πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ.

Χρύσης Ἀθηνᾶς βωμὸν ἐπικεχωσμένον,
ἐφ' οὗπερ Ἀχαιοῖς χρησθὲν ἦν θῦσαι, μόνος
Ποίαντος ᾔδει παῖς ποθ' Ἡρακλεῖ συνών.
ζητῶν δὲ τοῦτον ναυβάτῃ δεῖξαι στόλῳ,
πληγεὶς ὑπ' ἔχεως, ἐλίπετ' ἐν Λήμνῳ νοσῶν.
Ἕλενος δ' Ἀχαιοῖς εἶφ' ἁλώσεσθ' Ἴλιον
τοῖς Ἡρακλέους τόξοισι παιδί τ' Ἀχιλλέως.
τὰ τόξ' ὑπῆρχε παρὰ Φιλοκτήτῃ μόνῳ·
πεμφθεὶς δ' Ὀδυσσεὺς ἀμφοτέρους συνήγαγεν.

* Ol. XCII. 3.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἀκτὴ μὲν ἥδε τῆς περιρρύτου χθονὸς
Λήμνου, βροτοῖς ἄστιπτος οὐδ' οἰκουμένη,
ἔνθ', ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεὶς
Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιᾶ
Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγώ ποτε, 5
ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο,
νόσῳ καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα·
ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἡμὶν οὔτε θυμάτων
παρῆν ἑκήλοις προσθιγεῖν, ἀλλ' ἀγρίαις
κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις, 10
βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων,
μὴ καὶ μάθῃ μ' ἥκοντα κἀκχέω τὸ πᾶν
σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἱρήσειν δοκῶ.
ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν 15
σκοπεῖν θ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ
πάρεστιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ' ὕπνον
δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή·
βαιὸν δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν 20
ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν.
ἅ μοι προσελθὼν σῖγα σήμαιν' εἴτ' ἔχει
χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδ' ἔτ' εἴτ' ἄλλῃ κυρεῖ,

Eastern shore of the island of Lemnos. Ody. and Neopt. walking up and down. looking for the cave of Phil.

μη – after a threatening idea we often have a ναι

ἡ λιου – gen. of separation

Lemnos at this time was a volcanic island.
χωρον τοραατον is Jebb's reading

The venter is used to show the rest of the things that are in my words.
Ntf. has gone up on a little hill.

κτυπος = τυπος has been emended. I hear no sound of footsteps.
Ntf. looks into the cave.

τρυφη = τροφη is better.
πυρεια = sticks and stones for a fire.

ιου = an expression of surprise.
Pluto is represented on vases with a foot bound up.

υποστρεφω = the construction shifts.

ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύῃς,
ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴῃ. 25

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοὔργον οὐ μακρὰν λέγεις·
δοκῶ γὰρ οἷον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.
ΟΔ. ἄνωθεν ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
ΝΕ. τόδ' ἐξύπερθε· καὶ στίβου γ' οὐδεὶς κτύπος.
ΟΔ. ὅρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρεῖ. 30
ΝΕ. ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.
ΟΔ. οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τρυφή;
ΝΕ. στιπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῳ.
ΟΔ. τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κοὐδέν ἐσθ' ὑπόστεγον;
ΝΕ. αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρουργοῦ τινος 35
τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.
ΟΔ. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.
ΝΕ. ἰοὺ ἰού· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται
ῥάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.
ΟΔ. ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς, 40
κἄστ' οὐχ ἑκάς που· πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον παλαιᾷ κηρὶ προσβαίη μακράν;
ἀλλ' ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν
ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που.
τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν, 45
μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών· ὡς μᾶλλον ἂν
ἕλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν.
ΝΕ. ἀλλ' ἔρχεταί τε, καὶ φυλάξεται στίβος.
σὺ δ', εἴ τι χρήζεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.
ΟΔ. Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας 50
γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
ἀλλ' ἤν τι καινὸν ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας
κλύῃς, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει.

ΝΕ. τί δῆτ' ἄνωγας; ΟΔ. τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων. 55
ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
στράτευμ' Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθήρας μέγα,
οἵ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν, 60
μόνην ἔχοντες τήνδ' ἅλωσιν Ἰλίου,
οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ,
ἀλλ' αὔτ' Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν· λέγων ὅσ' ἂν
θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακά. 65
τούτων γὰρ οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ'· εἰ δ' ἐργάσει
μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον.
ὡς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὁμιλία 70
πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκμαθε.
σὺ μὲν πέπλευκας οὔτ' ἔνορκος οὐδενὶ
οὔτ' ἐξ ἀνάγκης οὔτε τοῦ πρώτου στόλου·
ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέν ἐστ' ἀρνήσιμον.
ὥστ' εἴ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται, 75
ὄλωλα καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών.
ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς
ὅπως γενήσει τῶν ἀνικήτων ὅπλων.
ἔξοιδα, παῖ, φύσει σε μὴ πεφυκότα
τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά· 80
ἀλλ' ἡδὺ γάρ τι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν,
τόλμα· δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανούμεθα.
νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ
δός μοι σεαυτόν, κᾆτα τὸν λοιπὸν χρόνον

δαι ο̃ παι = only three examples of this in Greek literature.
λυπαιοιν = δολαιοιν is a good emendation and palaeographically possible.
ως τρεω = sailing, homeward bound.

there we expect a verb with 2bj. after η δικαιαν, but two const. are fused.

πεδον = the realm of Daedalus.

εσφαλοι = referring to the Troy expedition

what we call upon good men at a late time.
Jebb reads " now to a naughty small piece of a day.

The man who thinks one thing, and says another is more hateful than the gates of Hell. Such are the words of Achilles and Soph. seems to echo them in lesson.

προδοτης = not exactly traitor, but one who gives up the plot.

σκηνος = the shell of life.
This one is an allusion to the time at Athens when the popular demagogues were carrying all before them.

προσβεαν = an answer to the 90th line. Has he then such defiant strength.

λακειν = to belch forth.

αγρει = a prophetic present.

κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν. 85

ΝΕ. ἐγὼ μὲν οὓς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,
Λαερτίου παῖ, τούσδε καὶ πράσσειν στυγῶ·
ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
οὔτ' αὐτὸς οὔθ', ὥς φασιν, οὑκφύσας ἐμέ.
ἀλλ' εἴμ' ἕτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν 90
καὶ μὴ δόλοισιν· οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς
ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
πεμφθείς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης ὀκνῶ
προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς
δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς. 95

ΟΔ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ
γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν·
νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν ὁρῶ βροτοῖς
τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα, πάνθ' ἡγουμένην.

ΝΕ. τί μ' οὖν ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; 100

ΟΔ. λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτήτην λαβεῖν.

ΝΕ. τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;

ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.

ΝΕ. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;

ΟΔ. ἰούς γ' ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον. 105

ΝΕ. οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ;

ΟΔ. οὔ, μὴ δόλῳ λαβόντα γ', ὡς ἐγὼ λέγω.

ΝΕ. οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὸ ψευδῆ λέγειν;

ΟΔ. οὔκ, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει.

ΝΕ. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λακεῖν; 110

ΟΔ. ὅταν τι δρᾷς εἰς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.

ΝΕ. κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;

ΟΔ. αἱρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.

ΝΕ. οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων, ὡς ἐφάσκετ', εἴμ' ἐγώ;

ΟΔ. οὔτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς οὔτ' ἐκεῖνα σοῦ. 115

ΝΕ. θηρατέ' οὖν γίγνοιτ' ἄν, εἴπερ ὧδ' ἔχει.
ΟΔ. ὡς τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.
ΝΕ. ποίω; μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.
ΟΔ. σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κεκλῇ' ἅμα.
ΝΕ. ἴτω· ποήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς. 120
ΟΔ. ἦ μνημονεύεις οὖν ἅ σοι παρῄνεσα;
ΝΕ. σάφ' ἴσθ', ἐπείπερ εἰσάπαξ συνῄνεσα.
ΟΔ. σὺ μὲν μένων νυν κεῖνον ἐνθάδ' ἐκδέχου,
ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρών,
καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν. 125
καὶ δεῦρ', ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῆτέ τι
κατασχολάζειν, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρόποις
μορφὴν δολώσας, ὡς ἂν ἀγνοία προσῇ·
οὗ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου 130
δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.
ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρεὶς τάδε·
Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιτο νῷν
Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς, ἣ σῴζει μ' ἀεί.

ΧΟΡΟΣ.

τί χρὴ τί χρή με, δέσποτ', ἐν ξένᾳ ξένον 135
στέγειν ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν;
φράζε μοι.
τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προύχει
καὶ γνώμα παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται. 140
σὲ δ', ὦ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθεν
πᾶν κράτος ὠγύγιον· τό μοι ἔννεπε
τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν.
ΝΕ. νῦν μέν, ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς

135—143 = 150—158.

ως = take with φερει.

αυτος = at once and the same time.
ιτω = so be it.

παρηγορα = he is still reluctant.

δευρο = goes with εκπερων.
χρονον = after an idea of waiting too long.

αει = from time to time.

This has the same no. of syl. as an iambic line, but has six principle beats.
The prince is cleverer than any one else.

τω = wherefore tell me.

Anapestic lines.

χειρα = at my signal.
Strive to save the prescribed.

ὀμμα = cognate accusative.

χωρον = what spot does he now inhabit.

πατρίης = objective genitive.

αυτος = in contrast with the house.

προσιδεῖν ἐθέλεις ὅντινα κεῖται, 145
δέρκου θαρσῶν· ὁπόταν δὲ μόλῃ
δεινὸς ὁδίτης, τῶνδ' ἐκ μελάθρων
πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν
πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.

ΧΟ. μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ, 150
φρουρεῖν ὄμμ' ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ·
νῦν δέ μοι
λέγ', αὐλὰς ποίας ἔνεδρος ναίει
καὶ χῶρον τίν' ἔχει. τὸ γάρ μοι
μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον, 155
μὴ προσπεσών με λάθῃ ποθέν,
τίς τόπος ἢ τίς ἕδρα, τίν' ἔχει στίβον,
ἔναυλον ἢ θυραῖον.

ΝΕ. οἶκον μὲν ὁρᾷς τόνδ' ἀμφίθυρον
πετρίνης κοίτης. 160

ΧΟ. ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν;

ΝΕ. δῆλον ἔμοιγ' ὡς φορβῆς χρείᾳ
στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που.
ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα 165
πτηνοῖς ἰοῖς σμυγερὸν σμυγερῶς,
οὐδέ τιν' αὐτῷ
παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν.

ΧΟ. οἰκτίρω νιν ἔγωγ', ὅπως
μή του κηδομένου βροτῶν 170
μηδὲ ξύντροφον ὄμμ' ἔχων,
δύστανος, μόνος ἀεί,
νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῳ

169—179 = 180—190.

χρείας ἱσταμένῳ. πῶς ποτε πῶς δύσμορος
ἀντέχει; 175
ὦ παλάμαι θεῶν,
ὦ δύστανα γένη βροτῶν,
οἷς μὴ μέτριος αἰών.
οὗτος πρωτογόνων ἴσως 180
οἴκων οὐδενὸς ὕστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων,
στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
θηρῶν, ἔν τ' ὀδύναις δμοῦ 185
λιμῷ τ' οἰκτρός, ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων· ὀρεί-
α δ' ἀθυροστομοῦσ'
ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς
οἰμωγᾶς ὕπ' ὀχεῖται. 190

ΝΕ. οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί·
θεῖα γάρ, εἴπερ κἀγώ τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν
τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη,
καὶ νῦν ἃ πονεῖ δίχα κηδεμόνων, 195
οὐκ ἔσθ' ὡς οὐ θεῶν του μελέτῃ
τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι. 200

ΧΟ. εὔστομ' ἔχε, παῖ. ΝΕ. τί τόδε; ΧΟ. προυφάνη
κτύπος,
φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
ἤ που τῇδ' ἢ τῇδε τόπων.
βάλλει βάλλει μ' ἐτύμα 205

201—209 = 210—218.

The ~~be~~ blessed ones are those whose fortune overflows with us.

[illegible] = [illegible] is Jebb's reading, with [illegible] personified.

120. The manuscripts differ entirely in their reading

φωνη = the language that you use.

Nestor: quiet and reserved set over against Phil. who overflows with questionings.

φθογγά του στίβον κατ' ἀνάγκαν
ἕρποντος, οὐδέ με λάθει
βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θρηνεῖ.
ἀλλ' ἔχε, τέκνον, ΝΕ. λέγ' ὅ τι. ΧΟ. φροντίδας νέας· 210
ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ,
οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
ὡς ποιμὴν ἀγροβότας,
ἀλλ' ἤ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας 215
βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,
ἢ ναὸς ἄξενον αὐγά-
ζων ὅρμον· προβοᾷ τι γὰρ δεινόν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἰὼ ξένοι,
τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε κἀκ ποίας τύχης 220
κατέσχετ' οὔτ' εὔορμον οὔτ' οἰκουμένην;
ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος ἢ γένους ποτὲ
τύχοιμ' ἂν εἰπών; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μή μ' ὄκνῳ 225
δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον,
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
ἔρημον ὧδε κἄφιλον κακούμενον,
φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
ἀλλ' ἀνταμείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ' ἐμὲ 230
ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτό γ' οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.

ΝΕ. ἀλλ' ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον οὕνεκα
Ἕλληνές ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

ΦΙ. ὦ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.

τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν 236
χρεία; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.
ΝΕ. ἐγὼ γένος μέν εἰμι τῆς περιρρύτου
Σκύρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ παῖς 240
Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.
ΦΙ. ὦ φιλτάτου παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,
ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τίνι
στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν πόθεν πλέων;
ΝΕ. ἐξ Ἰλίου τοι δὴ τανῦν γε ναυστολῶ. 245
ΦΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης
ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.
ΝΕ. ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;
ΦΙ. ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθά μ' ὅντιν' εἰσορᾷς;
ΝΕ. πῶς γὰρ κάτοιδ' ὅν γ' εἶδον οὐδεπώποτε; 250
ΦΙ. οὐδ' ὄνομ' ἄρ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
ᾔσθου ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;
ΝΕ. ὡς μηδὲν εἰδότ' ἴσθι μ' ὧν ἀνιστορεῖς.
ΦΙ. ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρὸς θεοῖς,
οὗ μηδὲ κληδὼν ὧδ' ἔχοντος οἴκαδε 255
μηδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθέ που.
ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ
γελῶσι σῖγ' ἔχοντες, ἡ δ' ἐμὴ νόσος
ἀεὶ τέθηλε κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται.
ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως, 260
ὅδ' εἴμ' ἐγώ σοι κεῖνος, ὃν κλύεις ἴσως
τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων,
ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτήτης, ὃν οἱ
δισσοὶ στρατηγοὶ χὼ Κεφαλλήνων ἄναξ
ἔρριψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἔρημον, ἀγρίᾳ 265
νόσῳ καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου

χρεία = what stress of weather –

Neop. speaks in short curt sentences.

ναυστολῶ = I guide my ship.
You were no mate of ours in earlier times

πόνου = that little price.

Ἑλλάδος = wherever Greeks live.

κλεινὸς = that well known man.

η = refers to νοτω.

ψνικ = after they had steered.

αγμενοι = is the better reading.

οια = a passionate wish thrown in here.

πυνον = for λρονον is a good emendation

ωτηρους = the timid doves.

αυτος : he had no dog to bring it to him.

πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι·
ξὺν ᾗ μ' ἐκεῖνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
ᾤχοντ' ἔρημον, ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ. 270
τότ' ἄσμενόν μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,
λιπόντες ᾤχονθ', οἷα φωτὶ δυσμόρῳ
ῥάκη προθέντες βαιὰ καί τι καὶ βορᾶς
ἐπωφέλημα σμικρόν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι. 275
σὺ δή, τέκνον, ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
αὐτῶν βεβώτων ἐξ ὕπνου στῆναι τότε;
ποῖ' ἐκδακρῦσαι, ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά;
ὁρῶντα μὲν ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν,
πάσας βεβώσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον, 280
οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν οὐδ' ὅστις νόσου
κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν
ηὕρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν,
τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὦ τέκνον.
ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ πόνου προὔβαινέ μοι, 285
κἄδει τι βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
διακονεῖσθαι. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
τόξον τόδ' ἐξηύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τοῦθ', ὅ μοι βάλοι
νευροσπαδὴς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας 290
εἰλυόμην, δύστηνον ἐξέλκων πόδα,
πρὸς τοῦτ' ἄν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
καί που πάγου χυθέντος, οἷα χείματι,
ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας
ἐμηχανώμην· εἶτα πῦρ ἂν οὐ παρῆν, 295
ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις
ἔφην' ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σῴζει μ' ἀεί.

οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα
πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθῃς. 300
ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκών·
οὐ γάρ τις ὅρμος ἔστιν οὐδ' ὅποι πλέων
ἐξεμπολήσει κέρδος ἢ ξενώσεται.
οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.
τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε 305
ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ·
οὗτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις
ἐλεοῦσι μέν, καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος
προσέδοσαν οἰκτίραντες ἤ τινα στολήν·
ἐκεῖνο δ' οὐδείς, ἡνίκ' ἂν μνησθῶ, θέλει, 310
σῶσαί μ' ἐς οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
τοιαῦτ' Ἀτρεῖδαί μ' ἥ τ' Ὀδυσσέως βία.
ὦ παῖ, δεδράκασ', οἷ' Ὀλύμπιοι θεοὶ 315
δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.

ΧΟ. ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
ξένοις ἐποικτίρειν σε, Ποίαντος τέκνον.

ΝΕ. ἐγὼ δὲ καὐτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
ὡς εἴσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχὼν κακῶν 320
ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.

ΦΙ. ἦ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις
ἔγκλημ' Ἀτρείδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθών;

ΝΕ. θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαί ποτε,
ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν ἡ Σπάρτη θ' ὅτι 325
χἠ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ.

ΦΙ. εὖ γ', ὦ τέκνον· τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν
χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

A general truth which he applies to himself.

[illegible]atys = an unexampled construction p. 258
words. The second person is never used
[illegible]. Delbruck. 5 vol. p. 117. Syntactische Forschungen

[illegible] = when I suggest it to him.

[illegible] = used predicatively: I have found [illegible] to be [illegible].

[illegible] = with violence.

[illegible] = not elsewhere found in Soph. extremely
common in comedy. This is particularly
Sophoclean. There are two questions asked

μοῖρα = when the time of his death came.

ματα = they came after me.

Adulterated husband away leaving his wife pregnant.

ἄκρον = arrived at the promontory of S.

Ε. ὦ παῖ Ποίαντος, ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ,
ἅγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολών. 330
ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,
. οἴμοι· φράσῃς μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
πρῶτον τόδ', ἦ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος;
Ε. τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὕπο,
τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς. 335
. ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανών τε χὠ θανών·
ἀμηχανῶ δὲ πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν
πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον ἢ κεῖνον στένω.
Ε. οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', ὦ τάλας,
ἀλγήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. 340
. ὀρθῶς ἔλεξας· τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν.
Ε. ἦλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μέτα
δῖός τ' Ὀδυσσεὺς χὠ τροφεὺς τοὐμοῦ πατρός,
λέγοντες, εἴτ' ἀληθὲς εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην, 345
ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
πατὴρ ἐμός, τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἑλεῖν.
ταῦτ', ὦ ξέν', οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν
χρόνον μ' ἐπέσχον μή με ναυστολεῖν ταχύ,
μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἱμέρῳ, 350
ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην·
ἔπειτα μέντοι χὠ λόγος καλὸς προσῆν,
εἰ τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἱρήσοιμ' ἰών.
ἦν δ' ἦμαρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι,
κἀγὼ 'πὶ ἄκρον Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ 355
κατηγόμην· καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς
ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετ', ὀμνύντες βλέπειν
τὸν οὐκέτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτ'· ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος

ἐπεὶ 'δάκρυσα κεῖνον, οὐ μακρῷ χρόνῳ 360
ἐλθὼν 'Ατρείδας πρὸς φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
τά θ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρὸς τά τ' ἄλλ'
ὅσ' ἦν.
οἳ δ' εἶπον, οἴμοι, τλημονέστατον λόγον·
ὦ σπέρμ' 'Αχιλλέως, τἄλλα μὲν πάρεστί σοι
πατρῷ' ἑλέσθαι, τῶν δ' ὅπλων κείνων ἀνὴρ 365
ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.
κἀγὼ 'πακούσας εὐθὺς ἐξανίσταμαι
ὀργῇ βαρείᾳ, καὶ καταλγήσας λέγω·
ὦ σχέτλι', ἦ 'τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινι
δοῦναι τὰ τεύχη τἀμά, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; 370
ὃ δ' εἶπ' 'Οδυσσεύς, πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν·
ναί, παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκως οὗτοι τάδε·
ἐγὼ γὰρ αὔτ' ἔσωσα κἀκεῖνον παρών.
κἀγὼ χολωθεὶς εὐθὺς ἤρασσον κακοῖς
τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος, 375
εἰ τἀμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
ὃ δ' ἐνθάδ' ἥκων, καίπερ οὐ δύσοργος ὤν,
δηχθεὶς πρὸς ἁξήκουσεν ὧδ' ἠμείψατο·
οὐκ ἦσθ' ἵν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἵν' οὔ σ' ἔδει·
καὶ ταῦτ', ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν, 380
οὐ μή ποτ' ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων.
τοιαῦτ' ἀκούσας κἀξονειδισθεὶς κακὰ
πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος
πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν 'Οδυσσέως.
κοὐκ αἰτιῶμαι κεῖνον ὡς τοὺς ἐν τέλει· 385
πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων
στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοί.
λόγος λέλεκται πᾶς· ὁ δ' 'Ατρείδας στυγῶν

ἐλθὼν = went up to my friends.

κλυτὰ = Those renowned arms made by Hephaestus.
παραλήρας = aorist. bursting into a passion.

Odysseus rescued the body and arms of Achilles.
κακοὺς = with many abuses.
κάκιστος = that he of all men.
ἐπόθησε = he came to such a pitch.

Intimating that he might have given them to him.

Imputing bastardy to him.

As in the case of a city, so a whole army is like their rulers.
In this has been seen an allusion to 409, when Athens was governed by demagogues

They appeal to Cybele because she was especially worshiped where this wrong was committed.
νέμεις = who holdest in thy domain.

σέβας = refers to the ὅπλα, being marvelous as made by the Gods
σύμβολον = a certificate of sorrow, or a credential token of grief.

[illegible] = would undertake.

At the conduct of Odysseus I am not surprised, but I wonder at that of Ajax.

Diomed and an allusion to the story that the mother of Odysseus was pregnant with him when Laertes took her to wife.

τί δ' = this text is variously given.

ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος. 390

ΧΟ. ὀρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, μᾶτερ αὐτοῦ Διός,
ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις,
σὲ κἀκεῖ, μᾶτερ πότνι', ἐπηυδώμαν, 395
ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,
ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,
ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων 400
λεόντων ἔφεδρε, τῷ Λαρτίου σέβας ὑπέρτατον.

ΦΙ. ἔχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφὲς
λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὦ ξένοι, πεπλεύκατε,
καί μοι προσᾴδεθ' ὥστε γιγνώσκειν ὅτι 405
ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κἀξ Ὀδυσσέως.
ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ
γλώσσῃ θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς
μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλοι ποεῖν.
ἀλλ' οὔ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγ', ἀλλ' εἰ παρὼν
Αἴας ὁ μείζων ταῦθ' ὁρῶν ἠνείχετο. 411

ΝΕ. οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὦ ξέν'· οὐ γὰρ ἄν ποτε
ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.

ΦΙ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ χοὖτος οἴχεται θανών;

ΝΕ. ὡς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει. 415

ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος
οὐδ' οὑμπολητὸς Σισύφου Λαερτίῳ,
οὐ μὴ θάνωσι· τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.

ΝΕ. οὐ δῆτ'· ἐπίστω τοῦτό γ'· ἀλλὰ καὶ μέγα
θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ. 420

ΦΙ. τί δ' ὃς παλαιὸς κἀγαθὸς φίλος τ' ἐμός,
Νέστωρ ὁ Πύλιος ἔστιν; οὗτος γὰρ τά γε
κείνων κάκ' ἐξήρυκε, βουλεύων σοφά.

ΝΕ. κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανὼν

Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὅς παρῆν, γόνος. 425

ΦΙ. οἴμοι, δύ' αὖ τώδ' ἐξέδειξας, οἷν ἐγὼ
ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν.
φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἵδε μὲν
τεθνᾶσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ κἀνταῦθ' ἵνα
χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν; 430

ΝΕ. σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος· ἀλλὰ χαἰ σοφαὶ
γνῶμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.

ΦΙ. φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι
Πάτροκλος, ὃς σοῦ πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα;

ΝΕ. χοὖτος τεθνηκὼς ἦν· λόγῳ δέ σ' ἐν βραχεῖ 435
τοῦτ' ἐκδιδάξω· πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν
αἱρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.

ΦΙ. ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε
ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
γλώσσῃ δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ. 440

ΝΕ. ποίου δὲ τούτου πλήν γ' Ὀδυσσέως ἐρεῖς;

ΦΙ. οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν,
ὃς οὐκ ἂν εἵλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηδεὶς ἐῴη· τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;

ΝΕ. οὐκ εἶδον αὐτόν, ᾐσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν. 445

ΦΙ. ἔμελλ'· ἐπεὶ οὐδέν πω κακόν γ' ἀπώλετο,
ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἅιδου, τὰ δὲ
δίκαια καὶ τὰ χρηστὰ προυσελοῦσ' ἀεί. 450
ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν
τὰ θεῖ' ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς εὕρω κακούς;

ΝΕ. ἐγὼ μέν, ὦ γένεθλον Οἰταίου πατρός,
τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον
καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι· 455

Antilochus met death in attempting to rescue his father.

Ah, he is a clever wrestler, but yet may be tripped up at last.

[illegible]: lat. deliciae. Your father's darling.

error - I spoke not of him.

err - even when no one was for letting him

[illegible] = that's the way.

I shall keep at a safe distance from them.

μεχιστα = most heartily farewell.

When heaven permits us to sail, we must weigh anchor.

Time tells us that we must watch our voyage near at hand.

ὅπου δ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει
κἀποφθίνει τὰ χρηστὰ χὠ δειλὸς κρατεῖ,
τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ·
ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι
ἔσται τὸ λοιπόν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ. 460
νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν· καὶ σύ, Ποίαντος τέκνον,
χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε· καί σε δαίμονες
νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
ἡμεῖς δ' ἴωμεν, ὡς ὁπηνίκ' ἂν θεὸς
πλοῦν ἡμὶν εἴκῃ, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα. 465

ΦΙ. ἤδη, τέκνον, στέλλεσθε; ΝΕ. καιρὸς γὰρ καλεῖ
πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν.

ΦΙ. πρός νύν σε πατρὸς πρός τε μητρός, ὦ τέκνον,
πρός τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,
ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον, 470
ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἵοις ὁρᾷς
ὅσοισί τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με·
ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μέν,
ἔξοιδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος·
ὅμως δὲ τλῆθι· τοῖσι γενναίοισί τοι 475
τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν,
δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλεῖστον εὐκλείας γέρας,
ἐὰν μόλω 'γὼ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
ἴθ'· ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς. 480
τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων,
εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῷραν, εἰς πρύμνην, ὅποι
ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.
νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου, τέκνον,
πείσθητι· προσπίτνω σε γόνασι, καίπερ ὢν 485
ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μή μ' ἀφῇς

ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου,
ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων
ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοιῶς σταθμά·
κἀκεῖθεν οὔ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος 490
Τραχινίαν τε δεράδα καὶ τὸν εὔροον
Σπερχειὸν ἔσται· πατρί μ' ὡς δείξῃς φίλῳ,
ὃν δὴ παλαιὸν ἐξ ὅτου δέδοικ' ἐγὼ
μή μοι βεβήκῃ. πολλὰ γὰρ τοῖς ἱγμένοις
ἔστελλον αὐτὸν ἱκεσίους πέμπων λιτάς, 495
αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι δόμους.
ἀλλ' ἢ τέθνηκεν ἢ τὰ τῶν διακόνων,
ὡς εἰκός, οἶμαι, τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρος
ποιούμενοι τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον.
νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπόν τε καὐτὸν ἄγγελον 500
ἥκω, σὺ σῶσον, σύ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς
κεῖται παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.
χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων τὰ δείν' ὁρᾶν,
χὤταν τις εὖ ζῇ, τηνικαῦτα τὸν βίον 505
σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ.

ΧΟ. οἴκτιρ', ἄναξ· πολλῶν ἔλεξεν δυσοίστων πόνων
ἆθλ', οἷα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
εἰ δὲ πικρούς, ἄναξ, ἔχθεις Ἀτρείδας, 510
ἐγὼ μέν, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
μετατιθέμενος, ἔνθαπερ ἐπιμέμονεν, 515
ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεὼς
πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους, τὰν θεῶν νέμεσιν
ἐκφυγών.

ΝΕ. ὅρα σὺ μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῇς,
ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ, 520
τότ' οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῇς.

ΧΟ. ἥκιστα· τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
τοὔνειδος ἕξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι.
ΝΕ. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν. 525
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχύς·
χἡ ναῦς γὰρ ἄξει κοὐκ ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σῴζοιεν ἔκ τε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.
ΦΙ. ὦ φίλτατον μὲν ἦμαρ, ἥδιστος δ' ἀνήρ, 530
φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμὶν ἐμφανὴς
ἔργῳ γενοίμην, ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ;
ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντε τὴν ἔσω
ἄοικον εἰς οἴκησιν, ὥς με καὶ μάθῃς
ἀφ' ὧν διέζων ὥς τ' ἔφυν εὐκάρδιος. 535
οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὄμμασιν μόνην θέαν
ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ τλῆναι τάδε·
ἐγὼ δ' ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν κακά.
ΧΟ. ἐπίσχετον, μάθωμεν· ἄνδρε γὰρ δύο,
ὃ μὲν νεὼς σῆς ναυβάτης, ὃ δ' ἀλλόθρους, 540
χωρεῖτον, ὧν μαθόντες αὖθις εἴσιτον.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι,
ἐπείπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὔ, 545
τύχῃ δέ πως πρὸς ταὐτὸν ὁρμισθεὶς πέδον.
πλέων γὰρ ὡς ναύκληρος οὐ πολλῷ στόλῳ
ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὔβοτρυν
Πεπάρηθον, ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
σοὶ πάντες εἶεν συννεναυστοληκότες, 550
ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα, πρὶν φράσαιμί σοι,

τον πλοῦν ποεῖσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλεύματ' ἐστί, κοὐ μόνον βουλεύματα, 555
ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἐξαργούμενα.

ΝΕ. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθίας, ξένε,
εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλὴς μενεῖ·
φράσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις. 560

ΕΜ. φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ
Φοῖνιξ ὁ πρέσβυς οἵ τε Θησέως κόροι.

ΝΕ. ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες ἢ λόγοις πάλιν;

ΕΜ. οὐκ οἶδ'· ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρειμί σοι.

ΝΕ. ἦ ταῦτα δὴ Φοῖνίξ τε χοἰ ξυνναυβάται 565
οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν;

ΕΜ. ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.

ΝΕ. πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος
πλεῖν ἦν ἕτοιμος; ἢ φόβος τις εἶργέ νιν;

ΕΜ. κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς
ἔστελλον, ἡνίκ' ἐξανηγόμην ἐγώ. 571

ΝΕ. πρὸς ποῖον αὖ τόνδ' αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἔπλει;

ΕΜ. ἦν δή τις — ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
τίς ἐστίν· ἂν λέγῃς δὲ μὴ φώνει μέγα.

ΝΕ. ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης, ξένε. 575

ΕΜ. μή νύν μ' ἔρῃ τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον τάχος
ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.

ΦΙ. τί φησιν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης;

ΝΕ. οὐκ οἶδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν 580
εἰς φῶς ὃ λέξει, πρὸς σὲ κἀμὲ τούσδε τε.

ΕΜ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλῃς στρατῷ

λέγονθ' ἃ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά θ', οἷ' ἀνὴρ πένης.
NE. ἐγώ εἰμ' Ἀτρείδαις δυσμενής· οὗτος δέ μοι 585
φίλος μέγιστος, οὕνεκ' Ἀτρείδας στυγεῖ.
δεῖ δή σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλῆ, λόγων
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὧν ἀκήκοας.
EM. ὅρα τί ποιεῖς, παῖ. NE. σκοπῶ κἀγὼ πάλαι.
EM. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον. NE. ποιοῦ λέγων. 590
EM. λέγω. 'πὶ τοῦτον ἄνδρε τώδ' ὥπερ κλύεις,
ὁ Τυδέως παῖς ἥ τ' Ὀδυσσέως βία,
διώμοτοι πλέουσιν ἦ μὴν ἢ λόγῳ
πείσαντες ἄξειν ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς 595
Ὀδυσσέως λέγοντος· οὗτος γὰρ πλέον
τὸ θάρσος εἶχε θατέρου δράσειν τάδε.
NE. τίνος δ' Ἀτρεῖδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
τοσῷδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
ὅν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες; 600
τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ'; ἢ θεῶν βία
καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά;
EM. ἐγώ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενής,
Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο 605
Ἕλενος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος,
ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη
δόλιος Ὀδυσσεὺς εἷλε· δέσμιόν τ' ἄγων
ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν·
ὃς δὴ τά τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν 610
καὶ τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὡς οὐ μή ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
ἄγοιντο νήσου τῆσδ' ἐφ' ἧς ναίει τανῦν.

καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος
τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο 615
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
οἴοιτο μὲν μάλισθ' ἑκούσιον λαβών,
εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κάρα
τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι μὴ τυχών.
ἤκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι 620
καὐτῷ παραινῶ κεἴ τινος κήδει πέρι.

ΦΙ. οἴμοι τάλας· ἦ κεῖνος, ἡ πᾶσα βλάβη,
ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κἀξ Ἅιδου θανὼν
πρὸς φῶς ἀν ἐλθεῖν, ὥσπερ οὐκείνου πατήρ. 625

ΕΜ. οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'· ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἶμ' ἐπὶ
ναῦν, σφῷν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.

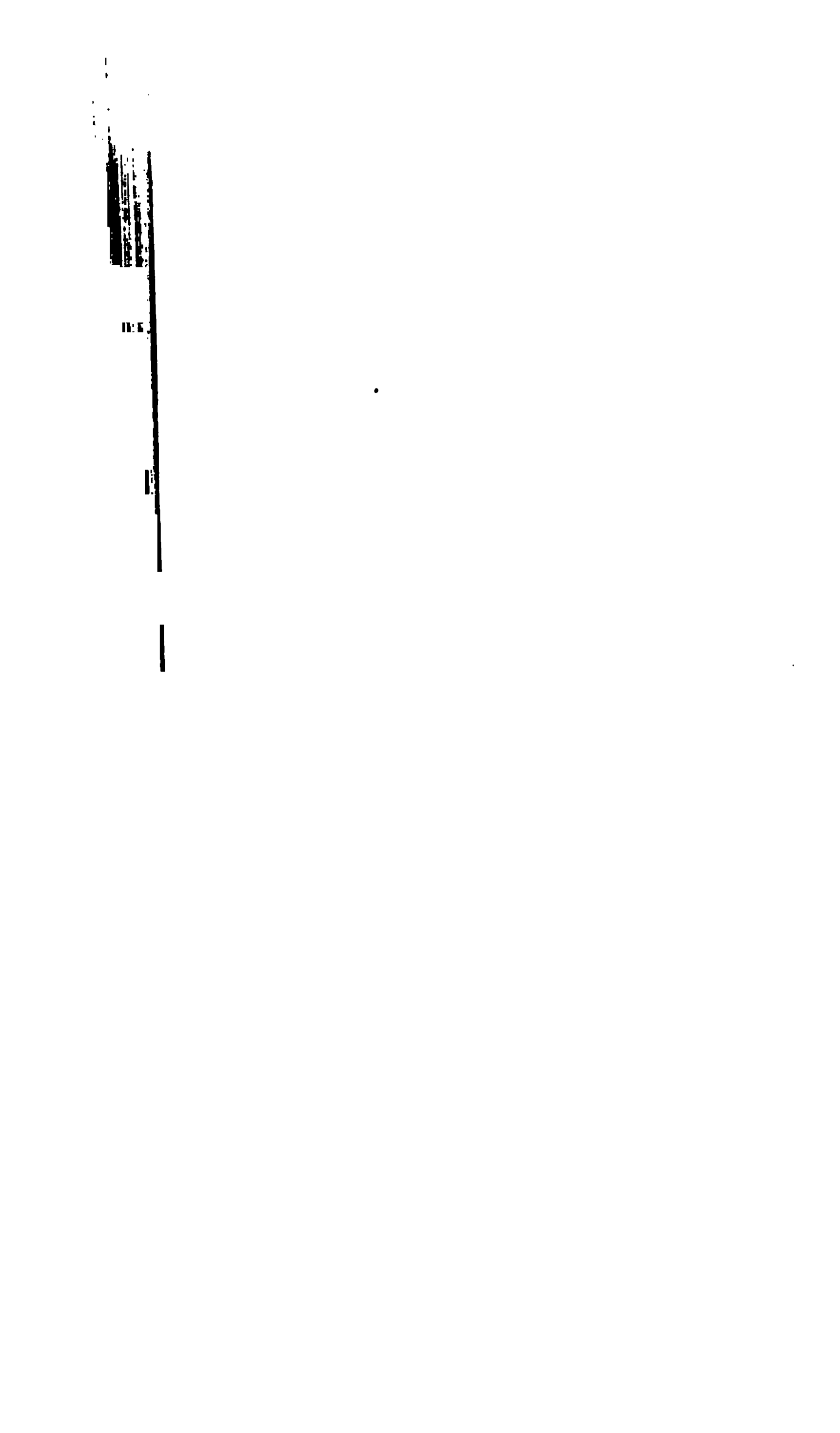
ΦΙ. οὔκουν τάδ', ὦ παῖ, δεινά, τὸν Λαερτίου
ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
δεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις; 630
οὔ· θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ
κλύοιμ' ἐχίδνης, ἥ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπουν.
ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ
τολμητά· καὶ νῦν οἶδ' ὁθούνεχ' ἵξεται.
ἀλλ' ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὡς ἡμᾶς πολὺ 635
πέλαγος ὁρίζῃ τῆς Ὀδυσσέως νεώς.
ἴωμεν· ἥ τοι καίριος σπουδὴ πόνου
λήξαντος ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν.

ΝΕ. οὐκοῦν ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρῴρας ἀνῇ,
τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ. 640

ΦΙ. ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακά.

ΝΕ. οἶδ'· ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.

ΦΙ. οὐκ ἔστι λῃσταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
ὅταν παρῇ κλέψαι τι χἀρπάσαι βίᾳ.

ΝΕ. *ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔνδοθεν λαβὼν* 645
ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει.
ΦΙ. *ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.*
ΝΕ. *τί τοῦθ' ὃ μὴ νεώς γε τῆς ἐμῆς ἔπι;*
ΦΙ. *φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ' ἀεὶ*
κοιμῶ τόδ' ἕλκος, ὥστε πραΰνειν πάνυ. 650
ΝΕ. *ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾷς λαβεῖν;*
ΦΙ. *εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον*
παρερρύηκεν, ὡς λίπω μή τῳ λαβεῖν.
ΝΕ. *ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἃ νῦν ἔχεις;*
ΦΙ. *ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἃ βαστάζω χεροῖν.*
ΝΕ. *ἆρ' ἔστιν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν* 656
καὶ βαστάσαι με προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;
ΦΙ. *σοί γ', ὦ τέκνον, καὶ τοῦτο κἄλλο τῶν ἐμῶν*
ὁποῖον ἄν σοι ξυμφέρῃ γενήσεται.
ΝΕ. *καὶ μὴν ἐρῶ γε, τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω·* 660
εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἄν· εἰ δὲ μή, πάρες.
ΦΙ. *ὅσιά τε φωνεῖς ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις,*
ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
μόνος δέδωκας, ὃς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
ὃς πατέρα πρέσβυν, ὃς φίλους, ὃς τῶν ἐμῶν 665
ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.
θάρσει, παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν
καὶ δόντι δοῦναι κἀξεπεύξασθαι βροτῶν
ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον·
εὐεργετῶν γὰρ καὐτὸς αὔτ' ἐκτησάμην. 670
[*οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδών τε καὶ λαβὼν φίλον·*
ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθὼν ἐπίσταται,
παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσων φίλος.]
ΝΕ. *χωροῖς ἂν εἴσω.* ΦΙ. *καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ*
νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν. 675

ΧΟ. *λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὄπωπα δ' οὐ μάλα,*
τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς
Ἰξίον' ἀν' ἄμπυκα δὴ δρομάδ' ὡς ἔβαλεν παγ-
κρατὴς Κρόνου παῖς·
ἄλλον δ' οὔτιν' ἔγωγ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσιδὼν
μοίρᾳ 681
τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν,
ὃς οὔτ' ἔρξας τιν' οὔτε νοσφίσας,
ἀλλ' ἴσος ὢν ἴσοις ἀνήρ, 685
ὤλεκεθ' ὧδ' ἀτίμως. τόδε τοι θαῦμά μ' ἔχει,
πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλάκτων ῥοθίων μόνος
κλύων,
πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὕτω βιοτὰν κατέσχεν· 690
ἵν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν, 691
οὐδέ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα,
παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν
αἱματηρόν·
οὐδ' ὃς θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων
ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις 698
κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι,
φορβάδος ἐκ γαίας ἑλών· 700
εἷρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλᾳ τότ' ἂν εἰλυόμενος,
παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας, ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρ-
χοι πόρου, ἀνίκ' ἐξανείη δακέθυμος ἄτα· 705
οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων 706
αἴρων τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφησταί,
πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων 710
πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν.
ὦ μελέα ψυχά,

676—690 = 691—705.
706—717 = 718—729.

[illegible] = as if the scene continually goes on.

[illegible] = come if you please.

[illegible] = it cuts to the quick.

ὃς μηδ' οἰνοχύτου πώματος ἥσθη δεκέτει χρόνῳ, 715
λεύσσων δ' εἴ που γνοίη στατὸν εἰς ὕδωρ,
ἀεὶ προσενώμα.
νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὶ συναντήσας
εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων· 720
ὅς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθει
πολλῶν μηνῶν, πατρίαν ἄγει πρὸς αὐλὰν
Μηλιάδων νυμφᾶν 725
Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθας, ἵν' ὁ χάλκασπις ἀνὴρ θεοῖς
πλάθει πᾶσιν, θείῳ πυρὶ παμφαής,
Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.

ΝΕ. ἕρπ', εἰ θέλεις. τί δή ποθ' ὧδ' ἐξ οὐδενὸς 730
λόγου σιωπᾷς κἀπόπληκτος ὧδ' ἔχει;

ΦΙ. ἆ ἆ, ἆ ἆ.

ΝΕ. τί ἔστιν; ΦΙ. οὐδὲν δεινόν· ἀλλ' ἴθ', ὦ τέκνον.

ΝΕ. μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστώσης νόσου;

ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ. 735
ὦ θεοί. ΝΕ. τί τοὺς θεοὺς ὧδ' ἀναστένων καλεῖς;

ΦΙ. σωτῆρας αὐτοὺς ἠπίους θ' ἡμῖν μολεῖν.
ἆ ἆ, ἆ ἆ.

ΝΕ. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ὧδ' ἔσει 740
σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν.

ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κοὐ δυνήσομαι κακὸν
κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἀτταταῖ· διέρχεται
διέρχεται. δύστηνος, ὦ τάλας ἐγώ.
ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαῖ, 745
ἀπαππαπαῖ, παπαππαπαππαπαππαπαῖ.
πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, πάρα
ξίφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φείσῃ βίου.

ἴθ', ὦ παῖ. 750

ΝΕ. τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
τοσήνδ' ἰυγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποεῖς;

ΦΙ. οἶσθ', ὦ τέκνον. ΝΕ. τί ἔστιν; ΦΙ. οἶσθ', ὦ παῖ.
ΝΕ. τί σοί;
οὐκ οἶδα. ΦΙ. πῶς οὐκ οἶσθα; παππαπαππαπαῖ.

ΝΕ. δεινόν γε τοὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος. 755

ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' οἴκτιρέ με.

ΝΕ. τί δῆτα δράσω; ΦΙ. μή με ταρβήσας προδῷς·
ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως
ὡς ἐξεπλήσθη. ΝΕ. ἰὼ ἰὼ δύστηνε σύ,
δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς. 760
βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;

ΦΙ. μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλά μοι τὰ τόξ' ἑλὼν
τάδ', ὥσπερ ᾔτου μ' ἀρτίως, ἕως ἀνῇ
τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν, 765
σῷζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν
ὕπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίῃ τόδε·
κοὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον· ἀλλ' ἐᾶν χρεὼν
ἕκηλον εὕδειν. ἢν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
μόλωσ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν ἐφίεμαι 770
ἑκόντα μηδ' ἄκοντα μηδέ τῳ τέχνῃ
κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτόν θ' ἅμα
κἄμ', ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένῃ.

ΝΕ. θάρσει προνοίας εἵνεκ'· οὐ δοθήσεται
πλὴν σοί τε κἀμοί· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε. 775

ΦΙ. ἰδοὺ δέχου, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον
μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτὰ μηδ' ὅπως
ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ.

ΝΕ. ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῷν· γένοιτο δὲ
πλοῦς οὔριός τε κεὐσταλὴς ὅποι ποτὲ 780

ποια = is better reading.

φρασω = What am I to do.

260 notice alliteration.
λαβωμαι = may I touch you.

προτερον = until I have slept.

ταυτα = τοδα.

τυχη = may a blessing light on your gift.

Neop. prays

ἔχετε = you understand my state.

ἔμπρησον = consume me in the fires of the volcano on Lemnos.

θεὸς δικαιοῖ χὠ στόλος πορσύνεται.
ΦΙ. ἀλλ' ἴσθ', ὀκνῶ, παῖ, μὴ ἀτελὴς εὐχὴ τύχῃ·
στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
κηκῖον αἷμα, καί τι προσδοκῶ νέον.
παπαῖ, φεῦ. 785
παπαῖ μάλ', ὦ πούς, οἷά μ' ἐργάσει κακά.
προσέρπει,
προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἴμοι μοι τάλας.
ἔχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῇ.
ἀτταταῖ. 790
ὦ ξένε Κεφαλλήν, εἴθε σου διαμπερὲς
στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε. φεῦ, παπαῖ,
παπαῖ μάλ' αὖθις. ὦ διπλοῖ στρατηλάται,
Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον; 795
ἰώ μοι.
ὦ θάνατε θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος
οὕτω κατ' ἦμαρ, οὐ δύνᾳ μολεῖν ποτε;
ὦ τέκνον ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν
τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ 800
ἔμπρησον, ὦ γενναῖε· κἀγώ τοί ποτε
τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,
ἃ νῦν σὺ σῴζεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.
τί φής, παῖ;
τί φής; τί σιγᾷς; ποῦ ποτ' ὤν, τέκνον, κυρεῖς; 805
ΝΕ. ἀλγῶ πάλαι δὴ τἀπὶ σοὶ στένων κακά.
ΦΙ. ἀλλ' ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχ'· ὡς ἥδε μοι
ὀξεῖα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.
ἀλλ' ἀντιάζω, μή με καταλίπῃς μόνον.
ΝΕ. θάρσει, μενοῦμεν. ΦΙ. ἦ μενεῖς; ΝΕ. σαφῶς
φρόνει. 810

ΦΙ. οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.
ΝΕ. ὡς οὐ θέμις γ' ἐμοὔστι σοῦ μολεῖν ἄτερ.
ΦΙ. ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν. ΝΕ. ἐμβάλλω μενεῖν.
ΦΙ. ἐκεῖσε νῦν μ', ἐκεῖσε ΝΕ. ποῖ λέγεις; ΦΙ. ἄνω
ΝΕ. τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύ-
κλον; 815
ΦΙ. μέθες μέθες με. ΝΕ. ποῖ μεθῶ; ΦΙ. μέθες
ποτέ.
ΝΕ. οὔ φημ' ἐάσειν. ΦΙ. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἢν προσθίγῃς.
ΝΕ. καὶ δὴ μεθίημ', εἴ τι δὴ πλέον φρονεῖς.
ΦΙ. ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω·
τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾷ. 820
ΝΕ. τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
ἕξειν· κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε·
ἱδρώς γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
αἱμορραγὴς φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν, φίλοι, 825
ἕκηλον αὐτόν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.
ΧΟ. Ὕπν' ὀδύνας ἀδαής, Ὕπνε δ' ἀλγέων,
εὐαὲς ἡμῖν ἔλθοις,
εὐαίων εὐαίων, ὦναξ·
ὄμμασι δ' ἀντίσχοις 830
τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τανῦν.
ἴθ' ἴθι μοι παιήων.
ὦ τέκνον, ὅρα ποῦ στάσει,
ποῖ δὲ βάσει, πῶς δέ μοι τἀντεῦθεν
φροντίδος. ὁρᾷς ἤδη. 835
πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν;
καιρός τοι πάντων γνώμαν ἴσχων
πολύ τι πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται.
827—838 = 843 — 854.

ορκισαι = to put thee under an oath

Philoc. wishes to be carried up to his cave.

κυκλον = the vault of the heavens.

Phil. falls down, and prays the ~~god~~ earth to swallow him up. He gradually falls into a deep sleep

The first lines are in dactylic movement.

υμιν = above prayer.

May the dreams he now has continue when he wakes.

Παρα ποδα = at once.

Notice the dactylic movement here.

Oupos - figurative, borrowed from what the sailors understood.

o,pa = but his eyes are as one that looks in Hades.

Something that will not frighten him is the best thing we can do.

ΝΕ. ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδέν, ἐγὼ δ' ὁρῶ οὕνεκα θήραν
τήνδ' ἁλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλέοντες. 840
τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν.
κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος.

ΧΟ. ἀλλὰ τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄψεται·
ὧν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὖθις,
βαιάν μοι, βαιάν, ὦ τέκνον, 845
πέμπε λόγων φάμαν·
ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακὴς
ὕπνος ἄυπνος λεύσσειν.
ἀλλ' ὅ τι δύνᾳ μάκιστον
κεῖνό μοι, κεῖνο λάθρᾳ 850
ἐξιδοῦ ὅπᾳ πράξεις.
οἶσθα γὰρ ὧν αὐδῶμαι,
εἰ ταύταν τούτων γνώμαν ἴσχεις,
μάλα τοι ἄπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθη.
οὖρός τοι, τέκνον, οὖρος· 855
ἁνὴρ δ' ἀνόμματος οὐδ' ἔχων ἀρωγὰν
ἐκτέταται νύχιος, — ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλός, —
οὐ χερός, οὐ ποδός, οὐ φρενὸς ἄρχων, 860
ἀλλ' ὥς τίς τ' Ἀίδᾳ παρακείμενος
ὁρᾷ. βλέπ' εἰ καίρια φθέγγει·
τὸ δ' ἁλώσιμον ἐμᾷ
φροντίδι, παῖ, πόνος
ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος.

ΝΕ. σιγᾶν κελεύω μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν· 865
κινεῖ γὰρ ἁνὴρ ὄμμα κἀνάγει κάρα.

ΦΙ. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον τό τ' ἐλπίδων

ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγώ,
τλῆναί σ' ἐλεινῶς ὧδε τἀμὰ πήματα 870
μεῖναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
οὔκουν Ἀτρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως
οὕτως ἐνεγκεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.
ἀλλ' εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν,
ὦ τέκνον, ἡ σή, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ 875
ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων.
καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δή, τέκνον,
σύ μ' αὐτὸς ἆρον, σύ με κατάστησον, τέκνον,
ἵν', ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ, 880
ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.

ΝΕ. ἀλλ' ἥδομαι μέν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
ἀνώδυνον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι·
ὡς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο. 885
νῦν δ' αἶρε σαυτόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
οἴσουσί σ' οἵδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
ἐπείπερ οὕτω σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾶν.

ΦΙ. αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καί μ' ἔπαιρ', ὥσπερ νοεῖς·
τούτους δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ 890
ὀσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος· οὑπὶ νηὶ γὰρ
ἅλις πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοί.

ΝΕ. ἔσται τάδ'· ἀλλ' ἵστω τε καὐτὸς ἀντέχου.

ΦΙ. θάρσει· τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔθος.

ΝΕ. παπαῖ· τί δῆτ' ἂν δρῷμ' ἐγὼ τοὐνθένδε γε; 895

ΦΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;

ΝΕ. οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος.

ΦΙ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.

δυσοσμίας = the evil odour of my wound.

ἔμπνουν = living and breathing.

αἰνῶ = this may be used in the sense of <u>no</u>, as I thank you, or I approbe, like ich danke, no thanks. Here it probably has no such meaning.
The turn in the situation is in the soul of Neop. So there now comes the περιπέτεια, or shifting of fortune.
ἐξέβης = whither do your words carry you.

απαντα = all is offence. Oh my offence is rank.

φευ ταυταν τος = is another reading.

Phil. thinks that Neop. will not take him in his ship.

αληθη = are these your true intents.

ΝΕ. *ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.*
ΦΙ. *οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος* 900
ἔπεισεν ὥστε μή μ' ἄγειν ναύτην ἔτι;
ΝΕ. *ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὑτοῦ φύσιν*
ὅταν λιπών τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
ΦΙ. *ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ 'μφυτευθέντος σύ γε*
δρᾷς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν. 905
ΝΕ. *αἰσχρὸς φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.*
ΦΙ. *οὔκουν ἐν οἷς γε δρᾷς· ἐν οἷς δ' αὐδᾷς ὀκνῶ.*
ΝΕ. *ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,*
κρύπτων θ' ἃ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἴσχιστ' ἐπῶν;
ΦΙ. *ἀνὴρ ὅδ', εἰ μὴ 'γὼ κακὸς γνώμων ἔφυν,* 910
προδούς μ' ἔοικε κἀκλιπὼν τὸν πλοῦν στελεῖν.
ΝΕ. *λιπὼν μὲν οὐκ ἔγωγε· λυπηρῶς δὲ μὴ*
πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
ΦΙ. *τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὡς οὐ μανθάνω.*
ΝΕ. *οὐδέν σε κρύψω· δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν* 915
πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον.
ΦΙ. *οἴμοι, τί εἶπας;* ΝΕ. *μὴ στέναζε, πρὶν μάθῃς.*
ΦΙ. *ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαί ποτε;*
ΝΕ. *σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ*
ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολών. 920
ΦΙ. *καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς;* ΝΕ. *πολλὴ κρατεῖ*
τούτων ἀνάγκη, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
ΦΙ. *ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ὦ ξένε,*
δέδρακας; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.
ΝΕ. *ἀλλ' οὐχ οἷόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν* 925
τό τ' ἔνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποεῖ.
ΦΙ. *ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας*
δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἷά μ' εἰργάσω,
οἷ' ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὁρῶν

τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην, ὦ σχέτλιε; 930
ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἑλών.
ἀπόδος, ἱκνοῦμαί σ', ἀπόδος, ἱκετεύω, τέκνον·
πρὸς θεῶν πατρῴων, τὸν βίον με μὴ ἀφέλῃς.
ὤμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ', ὧδ' ὁρᾷ πάλιν. 935
ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες, ὦ ξυνουσίαι
θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρρῶγες πέτραι,
ὑμῖν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω,
ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὑξ Ἀχιλλέως· 940
ὀμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
προσθείς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει·
ὡς ἄνδρ' ἑλὼν ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει, 945
κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν,
εἴδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
εἷλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ.
νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χρή με δρᾶν;
ἀλλ' ἀπόδος, ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ. 950
τί φής; σιωπᾷς; οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὖθις αὖ πάλιν
εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν·
ἀλλ' αὐανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος,
οὐ πτηνὸν ὄρνιν οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην 955
τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
θανὼν παρέξω δαῖθ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην,
καί μ' οὓς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν·
φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας
πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν. 960

Oh rivers, cliffs and mountain beasts, my neighbors.

'av-tw = become yourself once more.

-por = those whom envy hounded.

he is about to curse him but refrains for one last appeal.

Odysseus breaks in on the scene. Neop. is about to give back the arms, when Ody. runs in.

-τελουσι = fetch you by force.

Phil. invokes the volcanic fires.

ὄλοιο — μή πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μή, θάνοις κακῶς.

ΧΟ. τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἄναξ,
ἤδη 'στὶ καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.

ΝΕ. ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις 965
τοῦδ' ἀνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.

ΦΙ. ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῇς
σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.

ΝΕ. οἴμοι, τί δράσω; μή ποτ' ὤφελον λιπεῖν
τὴν Σκῦρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι. 970

ΦΙ. οὐκ εἶ κακὸς σύ, πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
ἔοικας ἥκειν αἰσχρά· νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς
οἷς εἰκὸς ἔκπλει, τἀμά μοι μεθεὶς ὅπλα.

ΝΕ. τί δρῶμεν, ἄνδρες; ΟΔ. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν, τί δρᾷς;
οὐκ εἶ μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν; 975

ΦΙ. οἴμοι, τίς ἀνήρ; ἆρ' Ὀδυσσέως κλύω;

ΟΔ. Ὀδυσσέως, σάφ' ἴσθ', ἐμοῦ γ', ὃν εἰσορᾷς.

ΦΙ. οἴμοι· πέπραμαι κἀπόλωλ'· ὅδ' ἦν ἄρα
ὁ ξυλλαβών με κἀπονοσφίσας ὅπλων.

ΟΔ. ἐγώ, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος· ὁμολογῶ τάδε. 980

ΦΙ. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα. ΟΔ. τοῦτο μέν,
οὐδ' ἢν θέλῃ, δράσει ποτ'· ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
στείχειν ἅμ' αὐτοῖς, ἢ βίᾳ στελοῦσί σε.

ΦΙ. ἔμ', ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε,
οἵδ' ἐκ βίας ἄξουσιν; ΟΔ. ἢν μὴ ἕρπῃς ἑκών. 985

ΦΙ. ὦ Λημνία χθὼν καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
Ἡφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά,
εἴ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ;

ΟΔ. Ζεύς ἐσθ', ἵν' εἰδῇς, Ζεύς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
Ζεύς, ᾧ δέδοκται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἐγώ. 990

ΦΙ. ὦ μῖσος, οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν·
θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης.
ΟΔ. οὔκ, ἀλλ' ἀληθεῖς· ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα.
ΦΙ. οὔ φημ'. ΟΔ. ἐγὼ δέ φημι. πειστέον τάδε.
ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς 995
πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν οὐδ' ἐλευθέρους.
ΟΔ. οὔκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἑλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βίᾳ.
ΦΙ. οὐδέποτέ γ'· οὐδ' ἢν χρῇ με πᾶν παθεῖν κακόν,
ἕως ἂν ᾖ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον. 1000
ΟΔ. τί δ' ἐργασείεις; ΦΙ. κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
πέτρᾳ πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσών.
ΟΔ. ξυλλάβετον αὐτόν· μὴ 'πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.
ΦΙ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρείᾳ φίλης
νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι. 1005
ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν,
οἷ' αὖ μ' ὑπῆλθες, ὥς μ' ἐθηράσω, λαβὼν
πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοί,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ,
ὃς οὐδὲν ᾔδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποεῖν, 1010
δῆλος δὲ καὶ νῦν ἐστιν ἀλγεινῶς φέρων
οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ' ἐγὼ 'παθον.
ἀλλ' ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ
ψυχή νιν ἀφυῆ τ' ὄντα κοὐ θέλονθ' ὅμως
εὖ προυδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν. 1015
καὶ νῦν ἔμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ᾗ με προυβάλου
ἄφιλον ἔρημον ἄπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν.
φεῦ.
ὄλοιο· καί σοι πολλάκις τόδ' ηὐξάμην.

It seems that I was born a slave.

Ody. attempts to appeal to his ambition.

Phil. stands as Rebecca in Ivanhoe on the the edge of a prominence. Ody. orders his two attendants to seize him.

The Gods have never granted me any blessings.

A reference to the Odysseus Mainomenos of Sophocles.

λευρουσα = πλευραντος is the traditional reading.

/

κεντρου = sting. some divine longing for me.

κρατω = will I give utterance to.

τοιουτων = where rascals are needed am I am a rascal, where good men are needed I am good.

ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι, 1020
σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
τοῦτ' αὔθ', ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελώμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς 1025
ἔπλεις ἅμ' αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον,
ἑκόντα πλεύσανθ' ἑπτὰ ναυσὶ ναυβάτην,
ἄτιμον ἔβαλον, ὡς σὺ φῄς, κεῖνοι δὲ σέ.
καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
ὃς οὐδέν εἰμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι. 1030
πῶς, ὦ θεοῖς ἔχθιστε, νῦν οὐκ εἰμί σοι
χωλός, δυσώδης; πῶς θεοῖς ἔξεστ' ἐμὲ
λεύσσοντά σ' αἴθειν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
κακῶς ὄλοισθ'· ὀλεῖσθε δ' ἠδικηκότες 1035
τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
ἔξοιδα δ' ὡς μέλει γ'· ἐπεὶ οὔποτ' ἂν στόλον
ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' εἵνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
ἀλλ' ὦ πατρῴα γῆ θεοί τ' ἐπόψιοι, 1040
τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
ξύμπαντας αὐτούς, εἴ τι κἄμ' οἰκτίρετε·
ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι.

ΧΟ. βαρύς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν 1045
τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κοὐχ ὑπείκουσαν κακοῖς.

ΟΔ. πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
εἴ μοι παρείκοι· νῦν δ' ἑνὸς κρατῶ λόγου.
οὗ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ·

χὤπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις, 1050
οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ.
νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν,
πλὴν εἰς σέ· νῦν δὲ σοί γ' ἑκὼν ἐκστήσομαι.
ἄφετε γὰρ αὐτὸν μηδὲ προσψαύσητ' ἔτι·
ἐᾶτε μίμνειν. οὐδὲ σοῦ προσχρῄζομεν, 1055
τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ', ἐπεὶ πάρεστι μὲν
Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
ἐγώ θ', ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν
τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερί.
τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν· 1060
ἡμεῖς δ' ἴωμεν, καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας
τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἣν σὲ χρῆν ἔχειν.

ΦΙ. οἴμοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;

ΟΔ. μή μ' ἀντιφώνει μηδέν, ὡς στείχοντα δή. 1065

ΦΙ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὕτως ἄπει;

ΟΔ. χώρει σύ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ ὤν,
ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.

ΦΙ. ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔρημος, ὦ ξένοι, 1070
λειφθήσομαι δὴ κοὐκ ἐποικτιρεῖτέ με;

ΧΟ. ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς· ὅσ' ἂν
οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χἠμεῖς φαμέν.

ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως
πρὸς τοῦδ'· ὅμως δὲ μείνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ, 1075
χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς
στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
χοὗτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
λῴω τιν' ἡμῖν. νὼ μὲν οὖν ὁρμώμεθον,
ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὁρμᾶσθαι ταχεῖς. 1080

παρεστι = with παρ' ἡμιν: we have Teucer to help us, or on our side.

The speech ends with the most cutting sting of all.
φανει = appear among the Argives.

τυχην = upon an adventure.

ακουσομαι = men will say of me that I am too full of pity.
The human ship is thought of, whose masts once lowered, had now to be set upright again.
ορθωμεθον = 1st person dual. very rare.

πτωκάδες = flying. The texts differ here.
ἑλῶσι = read as future of ἐλαύνω, and without με, would mean – the timorous doves shoot over my head through the breathing air, i.e. I can shoot them no more.

ΦΙ. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον
θερμὸν καὶ παγετῶδες, ὥς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας,
λείψειν οὐδέποτ', ἀλλά μοι καὶ θνήσκοντι συνείσει. 1085
ὤμοι μοί μοι.
ὦ πληρέστατον αὔλιον
λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν, τίπτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἆμαρ
ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι 1090
σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος;
εἴθ' αἰθέρος ἄνω
πτωκάδες ὀξυτόνου διὰ πνεύματος
ἕλωσί μ'· οὐ γὰρ ἴσχω.

ΧΟ. σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας, ὦ βαρύποτμ', οὐκ
ἄλλοθεν ἁ τύχα ἅδ' ἀπὸ μείζονος, 1097
εὖτέ γε παρὸν φρονῆσαι
λῴονος αὖ δαίμονος εἵλου τὸ κάκιον ἐλθεῖν. 1100

ΦΙ. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ 1102
καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς ἤδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον
ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι, 1105
αἰαῖ αἰαῖ,
οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,
οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κραταιαῖς μετὰ χερσὶν 1110
ἴσχων· ἀλλά μοι ἄσκοπα
κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός·
ἰδοίμαν δέ νιν,
τὸν τάδε μησάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας. 1115

1081—1101 = 1102—1122.

ΧΟ. πότμος πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐδὲ σέ γε δόλος
ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. στυγερὰν ἔχε
δύσποτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις. 1120
καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ.

ΦΙ. οἴμοι μοι, καί που πολιᾶς 1123
πόντου θινὸς ἐφήμενος
γελᾷ μου, χερὶ πάλλων 1125
τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν,
τὰν οὐδείς ποτ' ἐβάστασεν.
ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων
χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
ἦ που ἐλεινὸν ὁρᾷς, φρένας εἴ τινας 1130
ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον
ἄρθμιον ὧδέ σοι
οὐκέτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον,
ἀλλ' ἔνθεν μετ' ἀγκάλᾳ
πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει, 1135
ὁρῶν μὲν αἰσχρὰς ἀπάτας, στυγνὸν δὲ φῶτ'
ἐχθοδοπόν,
μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ', ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ'
ἐμήσατ' οὐδείς.

ΧΟ. ἀνδρός τοι τὸ μὲν ἓν δίκαιον εἰπεῖν, 1140
εἰπόντος δὲ μὴ φθονερὰν
ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν.
κεῖνος δ' εἷς ἀπὸ πολλῶν
ταχθεὶς τῶνδ' ἐφημοσύνᾳ
κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν. 1145

ΦΙ. ὦ πταναὶ θῆραι χαροπῶν τ'
ἔθνη θηρῶν, οὓς ὅδ' ἔχει
χῶρος οὐρεσιβώτας,

1123 — 1145 = 1146 — 1168.

φίλων = torn from my loving hands.

μετ' ἀγκάλα = ἀλλ' οὐδ' ἂν μεταλογῇ, is another reading for this line.

ἐρασσα = a figure borrowed from the sea.

οἰδαίνεις = ὀδυνᾷς is one reading, which has been amended to ὦ Ζεῦ.

Let what a man speaks as truth be always consistent with itself.

aiobas = the flesh discoloured by the wound.

φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων
πελᾶτ'· οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν 1150
τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν,
ὦ δύστανος ἐγὼ τανῦν,
ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται,
ἔτ' οὐ φοβητὸς ὑμῖν.
ἕρπετε, νῦν καλὸν 1155
ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας·
ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.
πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; τίς ὧδ' ἐν αὔραις τρέ-
φεται, 1160
μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα;

ΧΟ. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασσον,
εὐνοίᾳ πάσᾳ πελάταν·
ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθ' ὅτι σὸν 1165
κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.
οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαὴς δ'
ἔχειν μυρίον ἄχθος, ὃ ξυνοικεῖ.

ΦΙ. πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνασας, ὦ 1170
λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων.
τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἴργασαι;

ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;

ΦΙ. εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγερὰν
Τρῳάδα γᾶν μ' ἤλπισας ἄξειν. 1175

ΧΟ. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον.

ΦΙ. ἀπό νύν με λείπετ' ἤδη.

ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἑκόντι τε
πράσσειν.
ἴωμεν ἴωμεν
ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται. 1180

ΦΙ. *μή, πρὸς ἀραίου Διός, ἔλθῃς, ἱκετεύω.* ΧΟ. *μετρίαζε.*
ΦΙ. *ὦ ξένοι,*
μείνατε, πρὸς θεῶν. ΧΟ. *τί θροεῖς;* 1185
ΦΙ. *αἰαῖ αἰαῖ, δαίμων δαίμων·*
ἀπόλωλ' ὁ τάλας·
ὦ ποὺς πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;
ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὖθις. 1190
ΧΟ. *τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ*
γνώμᾳ τῶν πάρος, ὧν προὔφαινες;
ΦΙ. *οὔτοι νεμεσητόν,*
ἀλύοντα χειμερίῳ
λύπᾳ καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν. 1195
ΧΟ. *βᾶθί νυν, ὦ τάλαν, ὥς σε κελεύομεν.*
ΦΙ. *οὐδέποτ' οὐδέποτ', ἴσθι τόδ' ἔμπεδον,*
οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὴς
βροντᾶς αὐγαῖς μ' εἶσι φλογίζων.
ἐρρέτω Ἴλιον οἵ θ' ὑπ' ἐκείνῳ 1200
πάντες ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον ἀπῶσαι.
ἀλλ' ὦ ξένοι, ἕν γέ μοι εὖχος ὀρέξατε.
ΧΟ. *ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος;* ΦΙ. *ξίφος, εἴ ποθεν,*
ἢ γένυν ἢ βελέων τι προπέμψατε. 1205
ΧΟ. *ὡς τίνα δὴ ῥέξῃς παλάμαν ποτέ;*
ΦΙ. *κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερί·*
φονᾷ φονᾷ νόος ἤδη.
ΧΟ. *τί ποτε;* ΦΙ. *πατέρα ματεύων.* 1210
ΧΟ. *ποῖ γᾶς;* ΦΙ. *ἐς Ἅιδου·*
οὐ γὰρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρία,

ὑπ' = all beneath the walls, the trenches.

ποδὸς = descriptive gen. the number, namely my foot

τεκμω = subj. of purpose. He wants to count [illegible].

12 18 and 19 have been violently handled by the editors as corrupt.

μων = μη ουν.

κερτομων: sayest thou thus to mock me.

αρχην = not at all. used generally in negative sentences.

πῶς ἂν εἰσίδοιμ' ἄθλιός σ' ἀνήρ,
ὅς γε σὰν λιπὼν ἱερὰν λιβάδ' 1215
ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς
ἀρωγός· ἔτ' οὐδέν εἰμι.

ΧΟ. ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὼς ὁμοῦ
στείχων ἂν ἦ σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
Ὀδυσσέα στείχοντα τόν τ' Ἀχιλλέως 1220
γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν.

ΟΔ. οὐκ ἂν φράσειας ἥντιν' αὖ παλίντροπος
κέλευθον ἕρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς;

ΝΕ. λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.

ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς· ἡ δ' ἁμαρτία τίς ἦν; 1225

ΝΕ. ἣν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ

ΟΔ. ἔπραξας ἔργον ποῖον ὧν οὔ σοι πρέπον;

ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλών.

ΟΔ. τὸν ποῖον; ὤμοι· μῶν τι βουλεύει νέον;

ΝΕ. νέον μὲν οὐδέν, τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ, 1230

ΟΔ. τί χρῆμα δράσεις; ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος.

ΝΕ. παρ' οὗπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὖθις πάλιν

ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὔ τί που δοῦναι νοεῖς;

ΝΕ. αἰσχρῶς γὰρ αὐτὰ κοὐ δίκῃ λαβὼν ἔχω.

ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;

ΝΕ. εἰ κερτόμησίς ἐστι τἀληθῆ λέγειν. 1236

ΟΔ. τί φής, Ἀχιλλέως παῖ; τίν' εἴρηκας λόγον;

ΝΕ. δὶς ταὐτὰ βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;

ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην.

ΝΕ. εὖ νῦν ἐπίστω πάντ' ἀκηκοὼς λόγον. 1240

ΟΔ. ἔστιν τις, ἔστιν ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.

ΝΕ. τί φής; τίς ἔσται μ' οὑπικωλύσων τάδε;

ΟΔ. ξύμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖς ἐγώ.

ΝΕ. σοφὸς πεφυκὼς οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφόν.

ΟΔ. σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασείεις σοφά. 1245
ΝΕ. ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.
ΟΔ. καὶ πῶς δίκαιον, ἅ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; ΝΕ. τὴν ἁμαρτίαν
αἰσχρὰν ἁμαρτὼν ἀναλαβεῖν πειράσομαι. 1249
ΟΔ. στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ, πράσσων τάδε;
ΝΕ. ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.
ΟΔ. ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ –
ΝΕ. ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.
ΟΔ. οὔ τἄρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα.
ΝΕ. ἴτω τὸ μέλλον. ΟΔ. χεῖρα δεξιὰν ὁρᾷς
κώπης ἐπιψαύουσαν; ΝΕ. ἀλλὰ κἀμέ τοι 1255
ταὐτὸν τόδ' ὄψει δρῶντα κοὐ μέλλοντ' ἔτι.
ΟΔ. καίτοι σ' ἐάσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
λέξω τάδ' ἐλθών, ὅς σε τιμωρήσεται.
ΝΕ. ἐσωφρόνησας· κἂν τὰ λοίφ' οὕτω φρονῇς,
ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα. 1260
σὺ δ', ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω,
ἔξελθ', ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.
ΦΙ. τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἵσταται βοῆς;
τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι;
ὤμοι· κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τί μοι νέα 1265
πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακά;
ΝΕ. θάρσει· λόγους δ' ἄκουσον οὓς ἥκω φέρων.
ΦΙ. δέδοικ' ἔγωγε· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
καλῶν κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθεὶς λόγοις.
ΝΕ. οὔκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν; 1270
ΦΙ. τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοισι χὤτε μου
τὰ τόξ' ἔκλεπτες, πιστός, ἀτηρὸς λάθρᾳ.
ΝΕ. ἀλλ' οὔ τι μὴν νῦν· βούλομαι δέ σου κλύειν,
πότερα δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν 1274

notice the assonance.

ῦν σὸν = the fear that thou speakest
d – I will compell thee by force.

ω = let come what may.

πόδα = you will keep yourself out of trouble

Phil. answers from within the cave.

ἐμφορ = he appears at the door, and sees the
  two combatants.

?lamenta in word, but treacherous in fact.

πέρα = it is beyond the power of speech to utter it.
ἤθελον ἄν = a wish that something were so, which is not so at the moment.

πέρα = come me no farther.
By the pure majesty of Zeus on high.

My words shall have a fact to witness it.

Tis not consistent with thine honour or with mine.

ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν; ΦΙ. παῦε, μὴ λέξῃς πέρα·
μάτην γὰρ ἂν εἴπῃς γε πάντ' εἰρήσεται.
Ε. οὕτω δέδοκται; ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.
Ε. ἀλλ' ἤθελον μὲν ἄν σε πεισθῆναι λόγοις
ἐμοῖσιν· εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων 1279
κυρῶ, πέπαυμαι. ΦΙ. πάντα γὰρ φράσεις μάτην.
οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
ἀπεστέρηκας, κᾆτα νουθετεῖς ἐμὲ
ἐλθών, ἀρίστου πατρὸς αἴσχιστος γεγώς.
ὄλοισθ', Ἀτρεῖδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ 1285
ὁ Λαρτίου παῖς καὶ σύ. ΝΕ. μὴ 'πεύξῃ πέρα·
δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.
. πῶς εἶπας; ἆρα δεύτερον δολούμεθα;
Ε. ἀπώμοσ' ἁγνὸν Ζηνὸς ὑψίστου σέβας.
. ὦ φίλτατ' εἰπών, εἰ λέγεις ἐτήτυμα. 1290
Ε. τοὔργον παρέσται φανερόν· ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.
Δ. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ᾧ θεοὶ ξυνίστορες,
ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.
. τέκνον, τίνος φώνημα, μῶν Ὀδυσσέως, 1295
ἐπῃσθόμην; ΟΔ. σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὁρᾷς,
ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ,
ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς ἐάν τε μὴ θέλῃ.
. ἀλλ' οὔ τι χαίρων, ἢν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.
Ε. ἆ, μηδαμῶς, μή, πρὸς θεῶν, μεθῇς βέλος. 1300
. μέθες με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνον.
Ε. οὐκ ἂν μεθείην. ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;
Ε. ἀλλ' οὔτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν.
. ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,

τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς 1306
ὄντας πρὸς αἰχμήν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.

ΝΕ. εἶεν· τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοὐκ ἔσθ' ὅτου
ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.

ΦΙ. ξύμφημι· τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ὦ τέκνον, 1310
ἐξ ἧς ἔβλαστες, οὐχὶ Σισύφου πατρός,
ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων ὅτ' ἦν
ἤκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.

ΝΕ. ἥσθην πατέρα τὸν ἁμὸν εὐλογοῦντά σε
αὐτόν τ' ἔμ'· ὧν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι, 1315
ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν·
ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις,
ὥσπερ σύ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
δίκαιόν ἐστιν οὔτ' ἐποικτίρειν τινά. 1320
σὺ δ' ἠγρίωσαι, κοὔτε σύμβουλον δέχει,
ἐάν τε νουθετῇ τις εὐνοίᾳ λέγων,
στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος.
ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ·
καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω. 1325
σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ
σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις·
καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μή ποτ' ἂν τυχεῖν
νόσου βαρείας, ἕως ἂν αὑτὸς ἥλιος 1330
ταύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν,
πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἑκὼν αὐτὸς μόλῃς,
καὶ τοῖν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπίδαιν
νόσου μαλαχθῇς τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα
ξὺν τοῖσδε τόξοις ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῇς. 1335
ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντ' ἐγὼ φράσω.

Odysseus has proved a false herald of the Atreidae.

who among dead and living had the noblest name.

Self-returned calamities.

The serpent that protects the unroofed sanctuary.

εν ταυτω = and there consorting

The sachems of the towers of Troy.

it were a noble gain to be held the best
of all the Greeks.

avw = here on earth.

φws = come back again among men.

From having brooded so long upon his woes,
he regards his suffering as something
exterior to himself.

ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας ἁλούς,
Ἕλενος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι
ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους 1340
Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἑκὼν
κτείνειν ἑαυτόν, ἢν τάδε ψευσθῇ λέγων.
ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχώρει θέλων.
καλὴ γὰρ ἡ 'πίκτησις, Ἑλλήνων ἕνα
κριθέντ' ἄριστον τοῦτο μὲν παιωνίας 1345
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν, εἶτα τὴν πολύστονον
Τροίαν ἑλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.

ΦΙ. ὦ στυγνὸς αἰών, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
βλέποντα κοὐκ ἀφῆκας εἰς Ἅιδου μολεῖν;
οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις 1350
τοῖς τοῦδ', ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῄνεσεν;
ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἶτα πῶς ὁ δύσμορος
εἰς φῶς τάδ' ἔρξας εἶμι; τῷ προσήγορος;
πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοὶ κύκλοι,
ταῦτ' ἐξανασχήσεσθε, τοῖσιν Ἀτρέως 1355
ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἵ μ' ἀπώλεσαν;
πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου;
οὐ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων δάκνει,
ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
δοκῶ προλεύσσειν· οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν 1360
μήτηρ γένηται, τἄλλα παιδεύει κακούς.
καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.
χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν
ἡμᾶς τ' ἀπείργειν, οἵ γε σοῦ καθύβρισαν,
πατρὸς γέρας συλῶντες, εἶτα τοῖσδε σὺ 1365
εἶ ξυμμαχήσων, κἄμ' ἀναγκάζεις τόδε;
μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ' ἅ μοι ξυνῄνεσας,

πέμψον πρὸς οἴκους· καὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων
ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς.
χοὔτω διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσει χάριν, 1370
διπλῆν δὲ πατρός, κοὐ κακοὺς ἐπωφελῶν
δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.

ΝΕ. λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις
φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός.

ΦΙ. ἦ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως 1375
ἔχθιστον υἱὸν τῷδε δυστήνῳ ποδί;

ΝΕ. πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν
παύσοντας ἄλγους κἀποσώσοντας νόσου.

ΦΙ. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῂς ποτε; 1380

ΝΕ. ἃ σοί τε κἀμοὶ λῷσθ' ὁρῶ τελούμενα.

ΦΙ. καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνει θεούς;

ΝΕ. πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος;

ΦΙ. λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος ἢ 'π' ἐμοὶ τόδε;

ΝΕ. σοί που, φίλος γ' ὤν, χὠ λόγος τοιόσδε μου. 1385

ΦΙ. πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις;

ΝΕ. ὦ τᾶν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.

ΦΙ. ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.

ΝΕ. οὔκουν ἔγωγε· φημὶ δ' οὔ σε μανθάνειν.

ΦΙ. ἐγὼ οὐκ Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἶδά με; 1390

ΝΕ. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὅρα.

ΦΙ. οὐδέποθ' ἑκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.

ΝΕ. τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῷμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω;
ὡς ῥᾷστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σὲ δὲ 1395
ζῆν, ὥσπερ ἤδη ζῇς, ἄνευ σωτηρίας.

ΦΙ. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἅπερ παθεῖν με δεῖ·
ἃ δ' ᾔνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών,

Thy words have reason.
In company with me who loves you.

ωφελῶν· when I am bestowing a benefit.

ἰδεῖν· go and see Troy.

πεπρωται· fortune in fris. is very unusual as he

For the measure of my lamentations has been full. Some mss reads [illegible].
Now come six trochaic tetrameters.
1402 There ought to be a pause after the fourth foot, as often [illegible] ver. and many editors have attempted to change the text in order to make up this difficulty.

Heracles speaks these lines as he approaches.

[illegible] make thy life glorious.

πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πρᾶξον, τέκνον,
καὶ μὴ βράδυνε μηδ' ἐπιμνησθῇς ἔτι 1400
Τροίας· ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.

ΝΕ. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν. ΦΙ. ὦ γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος.
ΝΕ. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν. ΦΙ. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω.
ΝΕ. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι; ΦΙ. μὴ φροντίσῃς.
ΝΕ. τί γάρ, ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν; ΦΙ. ἐγὼ παρὼν 1405
ΝΕ. τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις; ΦΙ. βέλεσι τοῖς Ἡρακλέους
ΝΕ. πῶς λέγεις; ΦΙ. εἴρξω πελάζειν. ΝΕ. στεῖχε προσκύσας χθόνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων
ἀίῃς μύθων, παῖ Ποίαντος· 1410
φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους
ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν.
τὴν σὴν δ' ἥκω χάριν οὐρανίας
ἕδρας προλιπών,
τὰ Διός τε φράσων βουλεύματά σοι 1415
κατερητύσων θ' ὁδὸν ἣν στέλλει·
σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
καὶ πρῶτα μέν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,
ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους
ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ' ὁρᾶν. 1420
καὶ σοί, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,
ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον.
ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν
πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,
ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος, 1425

Πάριν μέν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ,
τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου,
πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ
πέμψεις, ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος,
Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα. 1430
ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
παρῄνεσ'· οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις
ἑλεῖν τὸ Τροίας πεδίον οὔθ' οὗτος σέθεν. 1435
ἀλλ' ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσετον
οὗτος σὲ καὶ σὺ τόνδ'· ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν
τόξοις ἁλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖθ', ὅταν 1440
πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς·
ὡς τἄλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ
Ζεύς· οὐ γὰρ εὐσέβεια συνθνῄσκει βροτοῖς·
κἂν ζῶσι κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.

ΦΙ. ὦ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας 1445
χρόνιός τε φανείς,
οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

ΝΕ. κἀγὼ γνώμην ταύτῃ τίθεμαι.

ΗΡ. μή νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν·
καιρὸς καὶ πλοῦς 1450
ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμνην.

ΦΙ. φέρε νυν στείχων χώραν καλέσω.
χαῖρ', ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί,
νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες,
καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβλής θ', 1455
οὗ πολλάκι δὴ τοὐμὸν ἐτέγχθη

a - a part of the spoils

μνημεια = on mount Aeta.

παρηνεσ = aorist used for the present.

1436 = held by many to be spurious.

ενεφβαιν = Neoptolemus did not keep this injunction, but slew Priam as he was a suppliant at the altar of Zeus.

γνωμην τιθημι = I assent.

χωραν = χαρειν might be expected and is made by Burgh.

προβλητα = is another reading

χευμαδ: The sound of my voice in my sorrow.

τεφυ: speed me on a successful voyage.

κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου,
πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
'Ερμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ
στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ. 1460
νῦν δ', ὦ κρῆναι Λύκιόν τε ποτόν,
λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν οὐ δὴ
δόξης ποτὲ τῆσδ' ἐπιβάντες.
χαῖρ', ὦ Λήμνου πέδον ἀμφίαλον,
καί μ' εὐπλοίᾳ πέμψον ἀμέμπτως, 1465
ἔνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει
γνώμη τε φίλων χὡ πανδαμάτωρ
δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν.
χωρῶμεν δὴ πάντες ἀολλεῖς,
νύμφαις ἁλίαισιν ἐπευξάμενοι 1470
νόστου σωτῆρας ἱκέσθαι.

Herodotus –

Antig. 904

O.C. 835

Frag. 380, 967

Thucydides

Elect. 1–[illegible]

O.C. 1250–1405

85–[illegible] 560–705

465–730

Trach.

Elect.

Antigone 458–end March 9th

Trach. 1–25 1st Ent. Feb. } [illegible]

[illegible] 2 [illegible] [illegible] Electra, or [illegible] [illegible] [illegible] Rising, make a list of all [illegible] [illegible]. [illegible] each one of these and [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] of [illegible]. Lit [illegible] [illegible] action of 3. plays. Rel. prop. [illegible] [illegible] [illegible]. Ajax O.T. [illegible] [illegible]

Eccl 1–203

O.C. 1205–1405 360–166

85–335

465–720

Jud

Zeit

Gettysburg 458 – end March 4th

Jewish 1–25 Last Gosp– Feby } Transfe